

Parlament Europejski
2014 - 2019

REGULAMIN

Ósma kadencja Parlamentu

wrzesień 2015

PL

Zjednoczona w różnorodności

PL

Uwagadlaczytelnika

Zgodnie z decyzją Parlamentu w sprawie stosowania w swoich dokumentach języka neutralnego płciowo, Regulamin został dostosowany w celu uwzględnienia wytycznych w tym przedmiocie zaakceptowanych przez Grupę Wysokiego Szczebla ds. Równości Płci i Równości Narodności w dniu 13 lutego 2008 r. i zatwierdzonych przez Prezydium w dniu 19 maja 2008 r.

Wykładnia Regulaminu (zgodnie z art. 226) pisana jest kursywami.

SPIS TRECI

TYTUŁ I POSŁOWIE, ORGANY PARLAMENTU, GRUPY POLITYCZNE

ROZDZIAŁ 1 POSŁOWIE DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 1	Parlament Europejski
Artykuł 2	Niezależność mandatu
Artykuł 3	Weryfikacja mandatów
Artykuł 4	Okres wykonywania mandatu parlamentarnego
Artykuł 5	Przywileje i immunitety
Artykuł 6	Uchylenie immunitetu
Artykuł 7	Korzystanie z przywilejów i immunitetu
Artykuł 8	Działanie Przewodniczego w trybie pilnym w celu utrzymania immunitetu
Artykuł 9	Procedury dotyczące immunitetu
Artykuł 10	Stosowanie Statutu posła
Artykuł 11	Interesy finansowe posłów, normy postępowania, obowiązki rejestrowania i przejrzystości i wstąpienie do pomieszczeń Parlamentu
Artykuł 12	Postępowania wewnętrzne Europejskiego Urzędu do Spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)
Artykuł 13	Obserwatorzy

ROZDZIAŁ 2 MANDATY

Artykuł 14	Czasowe sprawowanie funkcji Przewodniczego
Artykuł 15	Kandydatury i przepisy ogólne
Artykuł 16	Wybór Przewodniczego - przemówienie inauguracyjne
Artykuł 17	Wybór wiceprzewodniczących
Artykuł 18	Wybór kwestorów
Artykuł 19	Kadencje
Artykuł 20	Wakaty
Artykuł 21	Wczesniejsze zwolnienie z obowiązków

ROZDZIAŁ 3 ORGANY I ICH KOMPETENCJE

Artykuł 22	Kompetencje Przewodniczego
Artykuł 23	Kompetencje wiceprzewodniczących
Artykuł 24	Skład Prezydium
Artykuł 25	Kompetencje Prezydium
Artykuł 26	Skład Konferencji Przewodniczących
Artykuł 27	Kompetencje Konferencji Przewodniczących
Artykuł 28	Kompetencje kwestorów
Artykuł 29	Konferencja Przewodniczących Komisji
Artykuł 30	Konferencja Przewodniczących Delegacji
Artykuł 31	Jawność prac Prezydium i Konferencji Przewodniczących

ROZDZIAŁ 4 GRUPY POLITYCZNE

Artykuł 32	Tworzenie grup politycznych
Artykuł 33	Działalność i sytuacja prawna grup politycznych
Artykuł 34	Zespoły międzypartyjne
Artykuł 35	Posłowie niezrzeszeni
Artykuł 36	Przydział miejsc na sali posiedzenia

TYTUŁ II LEGISLACJA, BUDŻET I INNE PROCEDURY

ROZDZIAŁ 1	PROCEDURY USTAWODAWCZE - PRZEPISY OGÓLNE
Artykuł 37	Program prac Komisji
Artykuł 38	Przestrzeganie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej
Artykuł 39	Weryfikacja podstawy prawnej
Artykuł 40	Przekazanie uprawnień ustawodawczych
Artykuł 41	Weryfikacja zgodności finansowej
Artykuł 42	Badanie przestrzegania zasady pomocniczości
Artykuł 43	Dostęp do dokumentów i informowanie Parlamentu
Artykuł 44	Reprezentacja Parlamentu na posiedzeniach Rady
Artykuł 45	Prawo inicjatywy przyznane Parlamentowi w traktatach
Artykuł 46	Inicjatywa przewidziana w art. 225 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Artykuł 47	Rozpatrywanie dokumentów ustawodawczych
Artykuł 48	Procedury ustawodawcze w sprawie inicjatyw państw członkowskich
ROZDZIAŁ 2	PROCEDURY W KOMISJACH
Artykuł 49	Sprawozdania ustawodawcze
Artykuł 50	Procedura uproszczona
Artykuł 51	Sprawozdania nieustawodawcze
Artykuł 52	Sprawozdania z własnej inicjatywy
Artykuł 53	Opinie komisji
Artykuł 54	Procedura obejmująca zaangażowane komisje
Artykuł 55	Procedura obejmująca wspólne posiedzenia komisji
Artykuł 56	Sporządzenie sprawozdania
ROZDZIAŁ 3	PIERWSZE CZYTANIE
Rozpatrywanie na szczeblu komisji	
Artykuł 57	Zmiany we wniosku dotyczącym aktu ustawodawczego
Artykuł 58	Stanowisko Komisji oraz Rady w sprawie poprawek
Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym	
Artykuł 59	Zamknięcie pierwszego czytania
Artykuł 60	Odrzucenie wniosku Komisji
Artykuł 61	Przyjęcie poprawek do wniosku Komisji
Dalsza procedura	
Artykuł 62	Postępowanie po przyjęciu stanowiska przez Parlament
Artykuł 63	Ponowne przekazanie do Parlamentu
ROZDZIAŁ 4	DRUGIE CZYTANIE
Rozpatrywanie na szczeblu komisji	
Artykuł 64	Ogłoszenie stanowiska Rady
Artykuł 65	Przedłużenie terminów
Artykuł 66	Odesłanie do właściwej komisji oraz procedura rozpatrywania
Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym	
Artykuł 67	Zamknięcie drugiego czytania
Artykuł 68	Odrzucenie stanowiska Rady
Artykuł 69	Poprawki do stanowiska Rady
ROZDZIAŁ 5	TRZECIE CZYTANIE

Post powanie pojednawcze

Artykuł 70	Powołanie komitetu pojednawczego
Artykuł 71	Delegacja do komitetu pojednawczego

Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym

Artykuł 72	Wspólny projekt
------------	-----------------

ROZDZIAŁ 6 ZAMKNI CIE PROCEDURY USTAWODAWCZEJ

Artykuł 73	Negocjacje mi dzyinstytucjonalne w procedurach ustawodawczych
Artykuł 74	Zatwierdzenie decyzji o rozpocz cie negocjacji mi dzyinstytucjonalnych przed przyj cciem sprawozdania w komisji
Artykuł 75	Porozumienie w pierwszym czytaniu
Artykuł 76	Porozumienie w drugim czytaniu
Artykuł 77	Wymogi dotycz ce sporz dzania aktów prawnych
Artykuł 78	Podpisanie przyj tych aktów prawnych

ROZDZIAŁ 7 SPRAWY KONSTYTUCYJNE

Artykuł 79	Zwykła rewizja traktatu
Artykuł 80	Uproszczona rewizja traktatu
Artykuł 81	Traktaty akcesyjne
Artykuł 82	Wyst pienie z Unii
Artykuł 83	Naruszenie przez pa stwo członkowskie podstawowych zasad
Artykuł 84	Skład Parlamentu
Artykuł 85	ci lejsza współpraca pomi dzy pa stwami członkowskimi

ROZDZIAŁ 8 PROCEDURY BUD ETOWE

Artykuł 86	Wieloletnie ramy finansowe
Artykuł 87	Dokumenty robocze
Artykuł 88	Rozpatrywanie projektu bud etu - pierwszy etap
Artykuł 89	Rozmowy trójstronne dotycz ce kwestii finansowych
Artykuł 90	Post powanie pojednawcze w sprawie bud etu
Artykuł 91	Ostateczne przyj cie bud etu
Artykuł 92	Miesi czne prowizorium bud etowe
Artykuł 93	Udzielenie Komisji absolutorium z wykonania bud etu
Artykuł 94	Inne procedury udzielania absolutorium
Artykuł 95	Kontrola Parlamentu nad wykonywaniem bud etu

ROZDZIAŁ 9 WEWN TRZNE PROCEDURY BUD ETOWE

Artykuł 96	Preliminarz bud etowy Parlamentu
Artykuł 97	Procedura stosowana przy opracowywaniu preliminarza bud etowego Parlamentu
Artykuł 98	Uprawnienia w zakresie ponoszenia i pokrywania wydatków

ROZDZIAŁ 10 PROCEDURA ZGODY

Artykuł 99	Procedura zgody
------------	-----------------

ROZDZIAŁ 11 INNE PROCEDURY

Artykuł 100	Procedura wydawania opinii na podstawie art. 140 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej
Artykuł 101	Procedury dotycz ce dialogu społecznego
Artykuł 102	Procedury dotycz ce rozpatrywania porozumie dobrowolnych
Artykuł 103	Ujednolicenie

Artykuł 104	Przekształcenie
Artykuł 105	Akty delegowane
Artykuł 106	Akty i rodki wykonawcze
Artykuł 107	Rozpatrywanie w ramach procedury obejmującej zaangażowane komisje lub wspólne posiedzenia komisji

TYTUŁ III STOSUNKI ZEWN TRZNE

ROZDZIAŁ 1 UMOWY MI DZYNARODOWE

Artykuł 108	Umowy mi dzynarodowe
Artykuł 109	Procedury oparte na art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadkach tymczasowego stosowania lub zawieszenia umów mi dzynarodowych lub ustalenia stanowiska Unii w organie utworzonym na mocy umowy mi dzynarodowej

ROZDZIAŁ 2 REPREZENTOWANIE UNII NA ZEWN TRZ ORAZ WSPÓLNA POLITYKA ZAGRANICZNA I BEZPIECZE STWA

Artykuł 110	Specjalni przedstawiciele
Artykuł 111	Reprezentacja na szczeblu mi dzynarodowym
Artykuł 112	Konsultacje z Parlamentem i informowanie Parlamentu w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpiecze stwa
Artykuł 113	Zalecenia w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpiecze stwa
Artykuł 114	Łamanie praw człowieka

TYTUŁ IV PRZEJRZYSTO PRAC

Artykuł 115	Przejrzysto w działalno ci Parlamentu
Artykuł 116	Publiczny dost p do dokumentów

TYTUŁ V STOSUNKI Z INNYMI INSTYTUCJAMI I ORGANAMI

ROZDZIAŁ 1 POWOŁYWANIE NA STANOWISKA

Artykuł 117	Wybór przewodnicz ego Komisji
Artykuł 118	Wybór Komisji
Artykuł 119	Wotum nieufno ci dla Komisji
Artykuł 120	Mianowanie s dziów i rzeczników generalnych w Trybunale Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej
Artykuł 121	Powoływanie członków Trybunału Obrachunkowego
Artykuł 122	Powoływanie członków zarz du Europejskiego Banku Centralnego

ROZDZIAŁ 2 O WIADCZENIA

Artykuł 123	O wiadczenia Komisji, Rady i Rady Europejskiej
Artykuł 124	Wyja nienia decyzji Komisji
Artykuł 125	O wiadczenia Trybunału Obrachunkowego
Artykuł 126	O wiadczenia Europejskiego Banku Centralnego
Artykuł 127	Zalecenia dotycz ce głównych kierunków polityki gospodarczej

ROZDZIAŁ 3 PYTANIA PARLAMENTARNE

Artykuł 128	Pytania wymagaj ce odpowiedzi ustnej i debaty
Artykuł 129	Tura pyta
Artykuł 130	Pytania wymagaj ce odpowiedzi na pi mie

Artykuł 131	Pytania do Europejskiego Banku Centralnego wymagaj ce odpowiedzi na pi mie
ROZDZIAŁ 4	SPRAWOZDANIA INNYCH INSTYTUCJI
Artykuł 132	Sprawozdania roczne oraz pozostałe sprawozdania innych instytucji
ROZDZIAŁ 5	REZOLUCJE I ZALECENIA
Artykuł 133	Projekty rezolucji
Artykuł 134	Zalecenia dla Rady
Artykuł 135	Debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa
Artykuł 136	O wiadczenia pisemne
Artykuł 137	Zasi ganie opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Artykuł 138	Zasi ganie opinii Komitetu Regionów
Artykuł 139	Wnioski do europejskich agencji
ROZDZIAŁ 6	POROZUMIENIA MI DZYNSTYTUCJONALNE
Artykuł 140	Porozumienia mi dzyinstytucjonalne
ROZDZIAŁ 7	WNOSZENIE SKARG DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWO CI UNII EUROPEJSKIEJ
Artykuł 141	Post powanie przed Trybunałem Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej
TYTUŁ VI STOSUNKI Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI	
Artykuł 142	Wymiana informacji, kontakty i wzajemne udogodnienia
Artykuł 143	Konferencja Komisji do Spraw Europejskich (COSAC)
Artykuł 144	Konferencja parlamentów
TYTUŁ VII SESJE	
ROZDZIAŁ 1	SESJE PARLAMENTU
Artykuł 145	Kadencja Parlamentu, sesje, sesje miesi czne i posiedzenia
Artykuł 146	Zwoływanie Parlamentu
Artykuł 147	Miejsce obrad
Artykuł 148	Uczestnictwo w posiedzeniach
ROZDZIAŁ 2	PORZ DEK PRAC PARLAMENTU
Artykuł 149	Projekt porz dku dziennego
Artykuł 150	Procedura na posiedzeniu plenarnym bez poprawek i debaty
Artykuł 151	Krótką prezentacja
Artykuł 152	Przyj cie i zmiana porz dku dziennego
Artykuł 153	Debata nadzwyczajna
Artykuł 154	Tryb pilny
Artykuł 155	Debata ł czna
Artykuł 156	Terminy
ROZDZIAŁ 3	OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA POSIEDZE
Artykuł 157	Wst p na sal obrad
Artykuł 158	J zyki
Artykuł 159	Przepis przej ciowy
Artykuł 160	Dor czanie dokumentów
Artykuł 161	Elektroniczny obieg dokumentów

Artykuł 162	Przydzielanie czasu występień oraz lista mówców
Artykuł 163	Wystąpienia jednogminutowe
Artykuł 164	Owiadczenia osobiste
ROZDZIAŁ 4	RODKI STOSOWANE W PRZYPADKU NIEPRZESTRZEGANIA NORM POSTĘPOWANIA
Artykuł 165	rodki natychmiastowe
Artykuł 166	Sankcje
Artykuł 167	Wewnętrzne postępowanie odwoławcze
ROZDZIAŁ 5	KWORUM I GŁOSOWANIE
Artykuł 168	Kworum
Artykuł 169	Składanie i przedstawianie poprawek
Artykuł 170	Dopuszczalność poprawek
Artykuł 171	Procedura głosowania
Artykuł 172	Równa liczba głosów
Artykuł 173	Zasady głosowania
Artykuł 174	Kolejność głosowania nad poprawkami
Artykuł 175	Rozpatrywanie w komisjach poprawek złożonych na posiedzeniu plenarnym
Artykuł 176	Głosowanie podzielone
Artykuł 177	Prawo do głosowania
Artykuł 178	Głosowanie
Artykuł 179	Głosowanie kółkowe
Artykuł 180	Głosowanie imienne
Artykuł 181	Głosowanie elektroniczne
Artykuł 182	Głosowanie tajne
Artykuł 183	Wyjaśnienia dotyczące stanowiska zajętego w głosowaniu
Artykuł 184	Kwestionowanie ważności głosowania
ROZDZIAŁ 6	WYSTĄPIENIA W SPRAWACH PROCEDURALNYCH
Artykuł 185	Wnioski proceduralne
Artykuł 186	Wnioski w sprawie przestrzegania Regulaminu
Artykuł 187	Wniosek o stwierdzenie niedopuszczalności
Artykuł 188	Odesłanie do komisji
Artykuł 189	Zamknięcie debaty
Artykuł 190	Odroczenie debaty lub głosowania
Artykuł 191	Zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia
ROZDZIAŁ 7	JAWNOŚĆ PRAC
Artykuł 192	Protokół obrad
Artykuł 193	Teksty przyjęte
Artykuł 194	Pełne sprawozdanie z obrad
Artykuł 195	Audiowizualny zapis obrad
TYTUŁ VIII	KOMISJE I DELEGACJE
ROZDZIAŁ 1	KOMISJE - POWOŁYWANIE I KOMPETENCJE
Artykuł 196	Powoływanie komisji stałych
Artykuł 197	Powoływanie komisji specjalnych
Artykuł 198	Komisje leżące
Artykuł 199	Skład komisji
Artykuł 200	Zastępcy członków komisji
Artykuł 201	Kompetencje komisji

Artykuł 202	Komisja odpowiedzialna za weryfikację mandatów
Artykuł 203	Podkomisje
Artykuł 204	Prezydium komisji
Artykuł 205	Koordynatorzy komisji i kontrsprawozdawcy
ROZDZIAŁ 2	KOMISJE - ZASADY FUNKCJONOWANIA
Artykuł 206	Posiedzenia komisji
Artykuł 207	Protokoły posiedzeń komisji
Artykuł 208	Głosowanie w komisji
Artykuł 209	Zastosowanie przepisów dotyczących posiedzeń plenarnych do posiedzeń komisji
Artykuł 210	Tura pytań w komisji
Artykuł 211	Wysłuchania publiczne dotyczące inicjatyw obywatelskich
ROZDZIAŁ 3	DELEGACJE MIĘDZYPARLAMENTARNE
Artykuł 212	Powoływanie i funkcje delegacji międzyparlamentarnych
Artykuł 213	Współpraca ze Zgromadzeniem Parlamentarnym Rady Europy
Artykuł 214	Wspólne komisje parlamentarne
TYTUŁ IX	PETYCJE
Artykuł 215	Prawo do składania petycji
Artykuł 216	Rozpatrywanie petycji
Artykuł 217	Jawno petycji
Artykuł 218	Inicjatywa obywatelska
TYTUŁ X	RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH
Artykuł 219	Wybór Rzecznika Praw Obywatelskich
Artykuł 220	Działalność Rzecznika Praw Obywatelskich
Artykuł 221	Odwwołanie Rzecznika Praw Obywatelskich
TYTUŁ XI	SEKRETARIAT PARLAMENTU
Artykuł 222	Sekretariat Generalny
TYTUŁ XII	UPRAWNIENIA I KOMPETENCJE W ODNIESIENIU DO PARTII POLITYCZNYCH NA POZIOMIE EUROPEJSKIM
Artykuł 223	Kompetencje Przewodniczącego
Artykuł 224	Kompetencje Prezydium
Artykuł 225	Kompetencje właściwej komisji i Parlamentu na posiedzeniu plenarnym
TYTUŁ XIII	STOSOWANIE I ZMIANY REGULAMINU
Artykuł 226	Stosowanie Regulaminu
Artykuł 227	Zmiany w Regulaminie
TYTUŁ XIV	POSTANOWIENIA RÓŻNE
Artykuł 228	Symbole Unii
Artykuł 229	Sprawy w toku
Artykuł 230	Układ pracowników
Artykuł 231	Sprostowanie
ZAAŁĄCZNIK I	Kodeks postępowania posłów do Parlamentu Europejskiego w zakresie interesów finansowych i konfliktu interesów
ZAAŁĄCZNIK II	Przebieg tury pytań z Komisją

ZAŁ CZNIK III	Kryteria zadawania pyta wymagaj cych odpowiedzi na pi mie na mocy art. 130 i 131
ZAŁ CZNIK IV	Wytyczne i ogólne kryteria wyboru tematów wpisywanych do porz dku dziennego debat nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa, przewidzianych w art. 135
ZAŁ CZNIK V	Procedura rozpatrywania i podejmowania decyzji w sprawie udzielenia absolutorium bud etowego
ZAŁ CZNIK VI	Uprawnienia stałych komisji parlamentarnych
ZAŁ CZNIK VII	Dokumenty oraz informacje poufne i sensytywne
ZAŁ CZNIK VIII	Zasady wykonywania uprawnie ledczych przez Parlament Europejski
ZAŁ CZNIK IX	Rejestr słu cy przejrzysto ci
ZAŁ CZNIK X	Wykonywanie zada przez Rzecznika Praw Obywatelskich
ZAŁ CZNIK XI	Dochodzenia wewn trzne w zakresie walki z przest pczoci finansow , korupcj oraz wszelk nielegaln działalno ci szkodliw dla interesów Wspólnot
ZAŁ CZNIK XII	Porozumienie pomi dzy Parlamentem Europejskim i Komisj w sprawie procedur wprowadzania w ycie decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiaj cej warunki wykonywania uprawnie wykonawczych przyznanych Komisji, zmienionej decyzj 2006/512/WE
ZAŁ CZNIK XIII	Porozumienie ramowe w sprawie stosunków mi dzy Parlamentem Europejskim i Komisj Europejsk
ZAŁ CZNIK XIV	Rozporz dzenie (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dost pu do dokumentów
ZAŁ CZNIK XV	Wytyczne dotycz ce interpretacji norm post powania maj cych zastosowanie do posłów
ZAŁ CZNIK XVI	Wytyczne dotycz ce zatwierdzania Komisji Europejskiej
ZAŁ CZNIK XVII	Procedura udzielania zgody na sporz dzenie sprawozda z własnej inicjatywy
ZAŁ CZNIK XVIII	Partnerski proces komunikacji po wi conej Europie
ZAŁ CZNIK XIX	Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i komisji z dnia 13 czerwca 2007 w sprawie praktycznych zasad dotycz cych stosowania procedury współdecyzji (art. 251 Traktatu WE)
ZAŁ CZNIK XX	Kodeks post powania w negocjacjach w kontek cie zwykłej procedury ustawodawczej

ZAŁĄCZNIK XXI Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego

TYTUŁ I

POSŁOWIE, ORGANY PARLAMENTU, GRUPY POLITYCZNE

ROZDZIAŁ 1

POSŁOWIE DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

Artykuł 1

Parlament Europejski

1. Parlament Europejski jest zgromadzeniem wybranym zgodnie z traktatami, z Aktem z dnia 20 września 1976 r. dotyczącym wyboru członków Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich oraz z krajowymi przepisami prawnymi ustanowionymi na podstawie traktatów.

2. Nazwy przedstawicieli wybranych do Parlamentu Europejskiego brzmi następująco:

- " w języku bułgarskim,
- "Diputados al Parlamento Europeo" w języku hiszpańskim,
- "Poslanci Evropského parlamentu" w języku czeskim,
- "Medlemmer af Europa-Parlamentet" w języku duńskim,
- "Mitglieder des Europäischen Parlaments" w języku niemieckim,
- "Euroopa Parlamendi liikmed" w języku estońskim,
- " ο ο ο ο ο ο ο ο " w języku greckim,
- "Members of the European Parliament" w języku angielskim,
- "Députés au Parlement européen" w języku francuskim,
- "Feisirí de Pharlaimint na hEorpa" w języku irlandzkim,
- "Zastupnici u Europskom parlamentu" w języku chorwackim,
- "Deputati al Parlamento europeo" w języku włoskim,
- "Eiropas Parlamenta deputāti" w języku łotewskim,
- "Europos Parlamento nariai" w języku litewskim,
- "Európai Parlamenti Képviselők" w języku węgierskim,
- "Membri tal-Parlament Ewropew" w języku maltańskim,
- "Leden van het Europees Parlement" w języku holenderskim,
- "Posłowie do Parlamentu Europejskiego" w języku polskim,
- "Deputados ao Parlamento Europeu" w języku portugalskim,
- "Deputații în Parlamentul European" w języku rumuńskim,
- "Poslanci Európskeho parlamentu" w języku słowackim,

"Poslanci Evropskega parlamenta" w j zyku słowe skim,

"Euroopan parlamentin jäsenet" w j zyku fi skim,

"Ledamöter av Europaparlamentet" w j zyku szwedzkim.

Artykuł 2

Niezale no mandatu

Posłowie do Parlamentu Europejskiego wykonuj swój mandat w sposób niezale ny. Nie mog by zwi zani instrukcjami ani nie otrzymuj mandatu wi cego.

Artykuł 3

Weryfikacja mandatów

1. Po wyborach do Parlamentu Europejskiego Przewodnicz cy zwraca si do wła ciwych organów pa stw członkowskich o niezwłoczne przekazanie Parlamentowi nazwisk wybranych posłów, tak aby wszyscy posłowie mogli rozpocz wykonywanie mandatu od otwarcia pierwszego posiedzenia po wyborach.

Jednocze nie Przewodnicz cy zwraca uwag tych organów na odpowiednie przepisy aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r. i zwraca si o podj cie wszelkich niezb dnych działań w celu wykluczenia niepoł czalno ci z wykonywaniem mandatu posła do Parlamentu Europejskiego.

2. Ka dy poseł, o którego wyborze Parlament został poinformowany, przed obj ciem mandatu parlamentarnego o wiadcza na pi mie, e nie zajmuje adnego stanowiska niepoł czalnego z wykonywaniem mandatu posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 7 ust. 1 i 2 aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r. O wiadczenie nale y sporz dzi po wyborach powszechnych, w miar mo liwo ci nie pó niej ni sze dni przed inauguracyjnym posiedzeniem Parlamentu. Do czasu zweryfikowania mandatu posła lub wydania orzeczenia dotycz cego ewentualnego sporu oraz pod warunkiem uprzedniego podpisania przez posła o wiadczenia, o którym mowa powy ej, poseł bierze udział w posiedzeniach Parlamentu i jego organów zachowuj c pełni zwi zanych z tym praw.

Je eli na podstawie faktów mo liwych do zweryfikowania za pomoc ogólnodost pnych ródeł zostanie stwierdzone, e poseł zajmuje stanowisko niepoł czalne z wykonywaniem mandatu posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 7 ust. 1 i 2 aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r., Parlament, na podstawie informacji otrzymanych od Przewodnicz cego, stwierdza wakat.

3. Parlament, na podstawie sprawozdania komisji odpowiedzialnej za weryfikacj mandatów, przyst puje niezwłocznie do weryfikacji mandatów i stwierdza wa no mandatu ka dego z nowo wybranych posłów, a tak e rozstrzyga ewentualne spory zgłoszone zgodnie z postanowieniami aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r., z wyj tkiem sporów opartych na krajowych ordynacjach wyborczych.

4. Sprawozdanie wła ciwej komisji opiera si na oficjalnym komunikacie ka dego pa stwa członkowskiego w sprawie wyników wyborów, zawieraj cym nazwiska wybranych kandydatów oraz nazwiska ich ewentualnych zast pców w kolejno ci ustalonej według wyników głosowania.

Wa no mandatu posła nie mo e zosta stwierdzona przed zło eniem przez niego pisemnego o wiadczenia zgodnie z niniejszym artykułem oraz z zał cznikiem I do niniejszego Regulaminu.

Parlament mo e, na podstawie sprawozdania komisji, rozstrzyga w dowolnym momencie w sprawie sporów dotycz cych wa no ci mandatu posła.

5. Je eli powołanie posła nast puje w wyniku rezygnacji kandydatów znajduj cych si na tej samej li cie, komisja czuwa nad tym, by rezygnacje odbywały si zgodnie z duchem i liter Aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r. oraz art. 4 ust. 3 niniejszego Regulaminu.

6. Komisja czuwa, aby ka da informacja mog ca wpłyn na wykonywanie mandatu posła do Parlamentu Europejskiego lub na kolejno wprowadzania zast pców została niezwłocznie zgłoszona Parlamentowi przez władze pa stw członkowskich lub Unii; w przypadku powołania posła komisja dba o to, aby została wskazana data, z któr staje si ono skuteczne.

Je li wła ciwe organy pa stwa członkowskiego rozpocz ły post powanie mog ce doprowadzi do pozbawienia posła mandatu, Przewodnicz cy wnosi o regularne informowanie go o stanie post powania i przekazuje spraw wła ciwej komisji. Na podstawie wniosku komisji Parlament b dzie mógł zaj stanowisko w tej sprawie.

Artykuł 4

Okres wykonywania mandatu parlamentarnego

1. Poseł rozpoczyna i ko czy wykonywanie mandatu w terminach okre lonych w akcie z dnia 20 wrze nia 1976 r. Mandat posła wygasa w wyniku mierci posła lub zrzeczenia si przez niego mandatu.

2. Posłowie pełni swoje funkcje do chwili otwarcia pierwszego posiedzenia Parlamentu po wyborach.

3. Poseł zrzekaj cy si mandatu ma obowi zek poinformowa o tym Przewodnicz cego i poda dat , z któr zrzeczenie si jest skuteczne, nie przekraczaj c trzech miesi cy od daty zło enia powiadomienia o zrzeczeniu. Powiadomienie ma form protokołu sporz dzonego w obecno ci Sekretarza Generalnego lub jego przedstawiciela, podpisanego przez tego oraz przez zainteresowanego posła oraz przedło onego niezwłocznie wła ciwej komisji, która wł cza go do porz dku obrad swojego pierwszego posiedzenia nast puj cego po otrzymaniu protokołu.

Je li wła ciwa komisja uzna, e zrzeczenie si jest niezgodne z duchem lub liter aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r., powiadamia o tym Parlament, aby ten zdecydował w przedmiocie wakatu.

W przeciwnym przypadku wakat stwierdza si od dnia wskazanego w protokole przez zrzekaj cego si posła. Parlament nie przeprowadza g łosowania w tej sprawie.

Dla wyj tkowych sytuacji została stworzona procedura uproszczona. Dotyczy to w szczególno ci sytuacji, gdy pomi dzy dniem, w którym zrzeczenie si mandatu nabiera mocy, a dniem pierwszego posiedzenia wła ciwej komisji odbywa si jedna lub wi cej sesji co, wskutek braku stwierdzenia wakatu, pozbawiłoby grup polityczn , do której nale y poseł zrzekaj cy si mandatu, mo liwo ci zast pienia go we wspomnianych okresach sesji. Procedura ta upowa nia sprawozdawc wła ciwej komisji odpowiedzialnego za powy sze kwestie do niezwłocznego przyst pienia do rozpatrzenia ka dego prawidłowo zgłoszonego zrzeczenia si i, w przypadku, gdyby jakiegokolwiek opó nienie w zbadaniu sprawy mogło mie negatywne skutki, do przedstawienia go przewodnicz cem komisji, aby ten, zgodnie z postanowieniami ust. 3:

- zgłosił Przewodnicz cem Parlamentu w imieniu komisji, e mo e zosta stwierdzony wakatu, lub
- zwołał nadzwyczajne posiedzenie komisji w celu zbadania poszczególnych trudno ci zgłoszonych przez sprawozdawc .

4. W sytuacji gdy wła ciwy organ pa stwa członkowskiego powiadomi Przewodnicz cego o wyga niu mandatu posła do Parlamentu Europejskiego zgodnie z przepisami tego pa stwa

członkowskiego albo w wyniku niepoł czaralno ci stanowisk w rozumieniu art. 7 ust. 3 aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r., albo cofni cia mandatu zgodnie z art. 13 ust. 3 tego aktu, Przewodnicz cy powiadamia Parlament o wyga ni ciu mandatu w dniu podanym przez pa stwo członkowskie i zwraca si do pa stwa członkowskiego o niezwłoczne obsadzenie zwolnionego miejsca.

Po poinformowaniu Przewodnicz cego przez wła ciwe organy pa stw członkowskich lub Unii albo przez samego zainteresowanego posła o powołaniu go lub wyborze na stanowisko niepoł czaralno z mandatem posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 7 ust. 1 i 2 aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r., Przewodnicz cy powiadamia o tym Parlament, który stwierdza wakatu.

5. Organy pa stw członkowskich oraz Unii powiadamiaj Przewodnicz cego o wszelkich funkcjach, jakie zamierzaj powierzy posłowi. Przewodnicz cy przekazuje spraw komisji przedmiotowo wła ciwej w celu zbadania zgodnie ci planowanych funkcji z duchem i liter aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r. Wnioski komisji Przewodnicz cy przekazuje Parlamentowi, posłowi i zainteresowanym organom.

6. Za dat wyga ni cia mandatu i powstania wakatu uwa a si :

- w przypadku zrzeczenia si mandatu: dat stwierdzenia przez Parlament wakatu, zgodnie z protokołem zrzeczenia si ;
- w przypadku powołania lub wyboru na stanowisko niepoł czaralno z mandatem posła do Parlamentu Europejskiego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lub 2 aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r.: dat wskazan przez wła ciwe organy pa stw członkowskich lub Unii albo przez zainteresowanego posła.

7. Po stwierdzeniu wakatu Parlament informuje o nim zainteresowane pa stwo członkowskie i zwraca si do niego o niezwłoczne obsadzenie zwolnionego miejsca.

8. Wszelkie zastrze enia dotycz ce wa no ci mandatu posła, którego mandat został wcze niej zweryfikowany, zostaj przekazane wła ciwej komisji. Komisja ta jest zobowi zana niezwłocznie zło y sprawozdanie Parlamentowi, najpó niej na pocz tku nast pnej sesji miesi cznej.

9. Parlament zastrzega sobie prawo do uniewa nienia mandatu lub odmówienia stwierdzenia wakatu w przypadku, gdy zostanie uprawdopodobnione, e przyj cie mandatu lub jego zrzeczenie si wynika z bł dów rzeczowych b d z wady o wiadczenia woli.

Artykuł 5

Przywileje i immunitety

1. Posłom do Parlamentu Europejskiego przysługuj przywileje oraz immunitety przewidziane w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

2. Immunitet parlamentarny nie jest osobistym przywilejem posła, lecz gwarancj niezale no ci Parlamentu jako cało ci oraz jego członków.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu zawiadomienia o wyborze posłów Przewodnicz cy wydaje posłom legitymacje umo liwiaj ce im swobodne poruszanie si po terytorium pa stw członkowskich.

4. Posłowie maj prawo wgl du do wszystkich dokumentów b d cych w posiadaniu Parlamentu lub poszczególnych komisji z wyj tkiem osobistych dokumentów i rachunków, do których wgl d ma wył cznie poseł, którego one dotycz . Załącznik VIII do niniejszego Regulaminu okre la wyj tki od powy szej zasady dotycz ce dokumentów, do których mo na odmówi publicznego dost pu na podstawie rozporz dzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu

Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

Artykuł 6

Uchylenie immunitetu

1. Wykonując swoje uprawnienia związane z przywilejami i immunitetami, Parlament działa w celu utrzymania swojej integralności jako demokratycznego zgromadzenia ustawodawczego oraz do zagwarantowania niezależności posłów w sprawowaniu ich funkcji. Każdy wniosek o uchylenie immunitetu jest oceniany zgodnie z art. 7, 8 i 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz zgodnie z zasadami, o których mowa w niniejszym artykule.

2. Gdy poseł został wezwany do wystąpienia w charakterze świadka lub biegłego, wniosek o uchylenie immunitetu nie jest konieczny, pod warunkiem że:

- nie będzie zobowiązany stawiać się w terminie uniemożliwiający mu trudności wykonywanie obowiązków parlamentarnych lub będzie mógł dostarczyć oświadczenie w formie pisemnej lub każdej innej, które nie zakłóci wykonywania obowiązków parlamentarnych; oraz
- nie będzie zobowiązany do składania zeznań dotyczących informacji poufnych, które uzyskał w związku z wykonywanym mandatem, a których ujawnienie uznalby za niewskazane.

Artykuł 7

Korzystanie z przywilejów i immunitetu

1. W przypadkach gdy istnieje podejrzenie, że przywileje lub immunitet posła lub byłego posła zostały naruszone przez organy władz państwa członkowskiego, można zgłosić zgodnie z art. 9 ust. 1 Regulaminu wniosek o podjęcie przez Parlament decyzji, czy rzeczywiście doszło do naruszenia tych przywilejów lub immunitetu.

2. Taki wniosek o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu można zgłosić zwłaszcza wtedy, gdy uznaje się, że istnieją okoliczności stanowiące administracyjne lub inne ograniczenie swobody przemieszczania się posłów udających się na miejsce obrad Parlamentu lub z niego powracających lub ograniczenie swobody wyrażania opinii lub głosowania podczas wykonywania obowiązków, albo że istnieją okoliczności objęte zakresem art. 9 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

3. Wniosek posła o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu nie jest dopuszczalny, jeżeli wpłynął już wniosek o uchylenie immunitetu tego posła lub o skorzystanie z tego immunitetu, dotyczący tego samego postępowania prawnego, niezależnie od tego, czy decyzja została już podjęta.

4. Wniosek posła o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu nie będzie dalej brany pod uwagę, jeżeli wpłynął wniosek o uchylenie immunitetu tego posła dotyczący tego samego postępowania prawnego.

5. W przypadku gdy podjęto decyzję o odmowie wyrażenia zgody na skorzystanie przez posła z przywilejów i immunitetu, poseł może zwrócić się o ponowne rozpatrzenie decyzji, przedstawiając nowe dowody. Wniosek o ponowne rozpatrzenie decyzji jest niedopuszczalny, jeżeli zostanie wniesiona skarga na decyzję na mocy art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub jeżeli Przewodniczący uzna, że przedstawione nowe dowody nie są dostatecznie przekonujące, by uzasadnić ponowne rozpatrzenie.

Artykuł 8

Działanie Przewodniczego w trybie pilnym w celu utrzymania immunitetu

1. W przypadku zatrzymania posła lub pozbawienia go swobody przemieszczania się, gdy zachodzi podejrzenie naruszenia jego przywilejów i immunitetu, Przewodniczy, po konsultacji z przewodniczącym właściwej komisji i jej sprawozdawcą, może zainicjować w trybie pilnym działania zmierzające do potwierdzenia przywilejów i immunitetu posła. Przewodniczy informuje o podjętej inicjatywie właściwą komisję oraz Parlament.

2. W przypadku gdy Przewodniczy działa na podstawie uprawnień nadanych mu na mocy ust. 1, komisja zapoznaje się z inicjatywą Przewodniczego na swoim najbliższym posiedzeniu. Komisja może sporządzić sprawozdanie oraz przedstawić je w Parlamencie, jeżeli uzna to za konieczne.

Artykuł 9

Procedury dotyczące immunitetu

1. Każde wnioski o uchylenie immunitetu posła skierowany do Przewodniczego przez właściwy organ państwa członkowskiego lub wnioski o wyrażenie zgody na skorzystanie z immunitetu i przywilejów skierowany przez posła lub byłego posła jest ogłaszany na posiedzeniu plenarnym oraz przekazywany właściwej komisji.

Posła lub byłego posła może reprezentować inny poseł. Wniosek nie może zostać złożony przez innego posła bez zgody zainteresowanego posła.

2. Wnioski o uchylenie immunitetu lub o wyrażenie zgody na skorzystanie z przywilejów i immunitetu są rozpatrywane przez komisję niezwłocznie, lecz z uwzględnieniem ich względnej ważności.

3. Komisja przedstawia wniosek dotyczący uzasadnionej decyzji zawierającej zalecenie przyjęcia lub odrzucenia wniosku o uchylenie immunitetu lub skorzystanie z immunitetu i przywilejów.

4. Komisja może zwrócić się do właściwego organu o udostępnienie wszelkich informacji, które uzna za niezbędne do ustalenia zasadności uchylenia immunitetu lub skorzystania z niego.

5. Zainteresowany poseł ma możliwość udzielenia wyjaśnień, może także przedłożyć wszelkie dokumenty oraz dowody pisemne, które uzna za istotne. Posła może reprezentować inny poseł.

Poseł nie uczestniczy w debacie nad wnioskiem o uchylenie jego immunitetu lub dotyczącym wnioskiem o wyrażenie zgody na skorzystanie z immunitetu, z wyjątkiem samego wysłuchania.

Przewodniczy komisji kieruje do posła zaproszenie do udzielenia wyjaśnień z podaniem dnia i godziny. Poseł może zrezygnować z prawa do udzielenia wyjaśnień.

Jeżeli poseł nie stawia się na wysłuchanie na podstawie tego zaproszenia, uznaje się, że zrezygnował z prawa do udzielenia wyjaśnień, chyba że zwróci się on o usprawiedliwienie jego niestawienia się w zaproponowanym dniu i godzinie, podając powody. Przewodniczy komisji podejmuje decyzję o przyjęciu wniosku o usprawiedliwienie na podstawie podanych powodów i od tej decyzji nie ma odwołania.

Jeżeli przewodniczy komisji postanowi przyjąć wniosek o usprawiedliwienie, kieruje do posła zaproszenie do udzielenia wyjaśnień z podaniem innego dnia i godziny. Jeżeli poseł nie stawia się pomimo drugiego zaproszenia do udzielenia wyjaśnień, procedura toczy się dalej bez udzielenia

przez niego wyjątkiem. Nie można wówczas przyjąć żadnych kolejnych wniosków o usprawiedliwienie lub o możliwość udzielenia wyjątkiem.

6. Jeżeli wniosek o uchylenie immunitetu opiera się na podstawie jednej z nich może być przedmiotem odrębnej decyzji. Sprawozdanie komisji może, w drodze wyjątku, zawierać propozycję, aby uchylenie immunitetu dotyczyło wyłącznie prowadzenia postępowania karnego, tak aby przed wydaniem prawomocnego orzeczenia poseł nie mógł zostać zatrzymany ani aresztowany oraz by nie mogło być podjętych żadnych innych kroków uniemożliwiających mu wykonywanie obowiązków wynikających z mandatu.

7. Komisja może wydać uzasadnioną opinię co do właściwości wyżej wymienionego organu oraz co do dopuszczalności wniosku, natomiast nie może w żadnym przypadku wypowiadać się o winie bądź braku winy posła oraz o zasadności wszczęcia wobec niego postępowania karnego na podstawie zarzutów, które są mu stawiane, nawet wtedy, gdy badanie wniosku pozwala komisji na dokładne zapoznanie się ze szczegółami sprawy.

8. Sprawozdanie komisji jest wpisywane jako pierwszy punkt porządku dziennego pierwszego posiedzenia po jego złożeniu. Nie są przyjmowane żadne poprawki do wniosku (wniosków) dotyczącego decyzji.

Debata dotyczy jedynie argumentów „za” lub „przeciw” wnioskowi o uchylenie lub utrzymanie immunitetu albo o skorzystaniu z przywilejów lub immunitetu.

Z zastrzeżeniem postanowień art. 164, poseł, którego przywileje i immunitety są przedmiotem postępowania, nie może zabierać głosu w debacie.

Wniosek lub wnioski dotyczące decyzji zawarte w sprawozdaniu są poddawane pod głosowanie w trakcie pierwszego głosowania następującego po debacie.

Po ich rozpatrzeniu przez Parlament odbywa się odrębne głosowanie nad każdym z wniosków zawartych w sprawozdaniu. W przypadku odrzucenia wniosku, uważa się za przyjętą decyzję przeciwną.

9. Przewodniczący niezwłocznie przekazuje decyzję Parlamentu posłowi, którego dotyczy procedura oraz właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego wnosząc zarazem o informowanie go o przebiegu postępowania oraz o orzeczeniach wydanych w jego wyniku. Niezwłocznie po otrzymaniu tych informacji Przewodniczący przedstawia je Parlamentowi w formie, którą uzna za najbardziej odpowiednią, w razie potrzeby po konsultacji z właściwą komisją.

10. Komisja rozpatruje powyższe kwestie oraz bada wszelkie otrzymane dokumenty zachowując najwyższą poufność.

11. Po konsultacji z państwami członkowskimi komisja może sporządzić list organów państw członkowskich uprawnionych do składania wniosków o uchylenie immunitetu posła.

12. Komisja opracowuje zasady stosowania niniejszego artykułu.

13. Każde zapytanie odnoszące się do zakresu stosowania przywilejów oraz immunitetów, zgłoszone przez właściwy organ, jest rozpatrywane zgodnie z powyższymi postanowieniami.

Artykuł 10

Stosowanie Statutu posła

Parlament przyjmuje Statut posła do Parlamentu Europejskiego oraz wszelkie zmiany do niego na podstawie wniosku komisji przedmiotowo właściwej. Stosuje się odpowiednio art. 150 ust. 1.

Prezydium odpowiada za stosowanie tych przepisów i podejmuje decyzje w sprawie rodków finansowych na podstawie rocznego bud etu.

Artykuł 11

Interesy finansowe posłów, normy post powania, obowi zkowy rejestr słu cy przejrzysto ci i wst p do pomieszcze Parlamentu

1. Parlament ustanawia zasady dotycz ce przejrzysto ci interesów finansowych posłów w postaci zał czonego do niniejszego Regulaminu kodeksu post powania przyj tego wi kszo ci głosów posłów zgodnie z art. 232 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.¹

Zasady te nie mog w adnym wypadku utrudnia lub ogranicza wykonywania mandatu, prowadzenia działalno ci politycznej ani innej działalno ci zwi zanej z mandatem.

2. Post powanie posłów odznacza si wzajemnym szacunkiem, opiera si na warto ciach i zasadach okre lonych w podstawowych aktach Unii Europejskiej, cechuje si poszanowaniem powagi Parlamentu i nie mo e powodowa zakłóce w sprawnym przebiegu prac parlamentarnych ani te naruszania spokoju w budynkach Parlamentu. Posłowie stosuj si do przepisów Parlamentu dotycz cych post powania z informacjami poufnymi.

Nieposzanowanie tych standardów i przepisów mo e prowadzi do zastosowania rodków zgodnie z art. 165, 166 i 167.

3. Stosowanie niniejszego artykułu nie ogranicza w aden sposób ywotno ci debat parlamentarnych ani wolno ci słowa posłów.

Opiera si ono na pełnym poszanowaniu prerogatyw posłów, które zostały okre lone w odpowiednim prawie pierwotnym oraz w odpowiednich przepisach Statutu posła.

Opiera si ono na zasadzie przejrzysto ci i gwarantuje, e wszelkie postanowienia w tym zakresie b d podawane do wiadomo ci posłów, którzy s indywidualnie powiadamiani o przysługuj cych im prawach i obowi zkach.

4. Na pocz tku ka dej kadencji kwestorzy ustalaj maksymaln liczb asystentów, których mo e akredytowa ka dy poseł (akredytowani asystenci).

5. Długoterminowe przepustki uprawniaj ce do wst pu do pomieszcze Parlamentu wydawane s osobom spoza instytucji Unii pod kontrol kwestorów. Przepustki te s wa ne maksymalnie przez rok, a ich wa no podlega przedłu eniu. Prezydium ustala zasady korzystania z tych przepustek.

Przepustki mog by wydawane:

- osobom uj tym w rejestrze słu cym przejrzysto ci² lub osobom reprezentuj cym organizacje uj te w tym rejestrze b d b d cym pracownikami tych organizacji, przy czym fakt figurowania w rejestrze nie oznacza automatycznie prawa do otrzymania przepustki uprawniaj cej do wst pu;

---

¹Zob. zał cznik I.

²Rejestr utworzony na mocy porozumienia mi dzy Parlamentem Europejskim i Komisj Europejsk w sprawie utworzenia „rejestru słu cego przejrzysto ci”, dotycz cego organizacji i samozatrudnionych osób zaangażowanych w opracowanie i realizacj polityki Unii Europejskiej (zob. zał cznik IX cz B).

- osobom, które pragną mieć regularny wstęp do pomieszczeń Parlamentu, a nie są objęte zakresem stosowania porozumienia w sprawie utworzenia rejestru służącego przejrzystości³
- asystentom krajowym posłów oraz osobom asystującym członkom Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów.

6. Podmioty, które wpisują się do rejestru służącego przejrzystości muszą w ramach ich stosunków z Parlamentem przestrzegać:

- kodeksu postępowania określonego do porozumienia⁴
- procedur i innych zobowiązań określonych w porozumieniu; oraz
- postanowień niniejszego artykułu, a także odnoszących się do niego przepisów wykonawczych.

7. Kwestorzy określają, w jakim zakresie kodeks postępowania ma zastosowanie do osób, które posiadają długoterminowe przepustki, ale nie są objęte zakresem stosowania porozumienia.

8. Przepustka zostaje odebrana na mocy uzasadnionej decyzji kwestorów w następujących przypadkach:

- skreślenie z rejestru służącego przejrzystości, chyba że za nieodebraniem przepustki przemawiają istotne powody;
- powołane uchybienie obowiązkom przewidzianym w ust. 6.

9. Prezydium na wniosek sekretarza generalnego przyjmuje środki niezbędne do wdrożenia rejestru służącego przejrzystości, zgodnie z postanowieniami umowy w sprawie utworzenia tego rejestru.

Przepisy dotyczące stosowania ust. 5-8 określone są w załączniku⁵.

10. Kodeks postępowania, prawa i przywileje byłych posłów są ustalane decyzją Prezydium. Nie będą wprowadzane żadne różnice w traktowaniu byłych posłów.

Artykuł 12

Postępowanie wewnętrzne Europejskiego Urzędu do Spraw Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

Wspólne zasady prowadzenia dochodzeń wewnętrznych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) zawarte w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 25 maja 1999 r., przewidujące środki niezbędne do zapewnienia sprawnego przebiegu tych postępowań, stosuje się także wewnątrz Parlamentu, zgodnie z decyzją Parlamentu określającą do Regulaminu⁶.

Artykuł 13

Obserwatorzy

1. Po podpisaniu przez dane państwo traktatu o przystąpieniu państwa do Unii Europejskiej, Przewodniczący, po uzyskaniu zgody Konferencji Przewodniczących, może zwrócić się do

³Zob. załącznik IX cz. B.

⁴Zob. załącznik 3 do porozumienia ujętego w załączniku IX cz. B.

⁵Zob. załącznik IX cz. A.

⁶Zob. załącznik XI.

parlamentu pa stwa przyst upuj cego o wyznaczenie spo ród jego własnych posłów pewnej liczby obserwatorów, równej liczbie przyszłych mandatów w Parlamencie Europejskim przyznanych temu pa stwu.

2. Obserwatorzy ci bior udział w posiedzeniach Parlamentu w oczekiwaniu na wej cie traktatu akcesyjnego i dysponuj prawem zabierania głosu w komisjach i grupach politycznych. Nie maj prawa do głosowania b d do kandydowania w wyborach dotycz cych stanowisk w Parlamencie. Ich udział w pracach Parlamentu nie ma adnego wpływu prawnego na działania Parlamentu.

3. W odniesieniu do korzystania z infrastruktury Parlamentu oraz zwrotu kosztów ponoszonych z tytułu działań obserwacyjnych, obserwatorów traktuje si tak samo, jak posłów do PE.

ROZDZIAŁ 2

MANDATY

Artykuł 14

Czasowe sprawowanie funkcji Przewodnicz cego

1. W trakcie posiedzenia przewidzianego w art. 146 ust. 2, jak i ka dego innego posiedzenia po wi conego wyborowi Przewodnicz cego i Prezydium, ust upuj cy Przewodnicz cy lub w razie jego braku jeden z ust upuj cych wiceprzewodnicz cych w porz dku pierwsze stwa, lub te w razie ich braku poseł sprawuj cy swój urz d najdlu ej pełni funkcj Przewodnicz cego-Seniora do czasu ogłoszenia wyboru Przewodnicz cego.

2. Pod przewodnictwem posła sprawuj cego czasowo funkcj Przewodnicz cego na mocy ust. 1 nie mo e odbywa si debata, której przedmiotem nie jest wybór Przewodnicz cego lub weryfikacja mandatów.

Uprawnienia Przewodnicz cego, o których mowa w art.3 ust.2 drugi akapit, wykonuje poseł sprawuj cy czasowo funkcj Przewodnicz cego na mocy ust. 1. Wszelkie inne kwestie zwi zane z weryfikacj mandatów, poruszane podczas obrad pod jego przewodnictwem, odsyła si do komisji odpowiedzialnej za weryfikacj mandatów.

Artykuł 15

Kandydatury i przepisy ogólne

1. Przewodnicz cy, wiceprzewodnicz cy i kwestorzy s wybierani w głosowaniu tajnym, zgodnie z art. 182. Kandydatury mog by proponowane wył cznie za zgod zainteresowanych. Kandydatur mo e zgłosi jedynie grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów. Jednak e, je eli liczba kandydatur nie przekracza liczby miejsc do obsadzenia, kandydaci mog by wybrani przez aklamacj .

Je eli ma zosta zast piony tylko jeden wiceprzewodnicz cy, a istnieje tylko jeden kandydat, mo e on zosta wybrany przez aklamacj . Przewodnicz cy ma prawo decydowania, czy wybór nast pi przez aklamacj czy w głosowaniu tajnym. Nowo wybrany wiceprzewodnicz cy zajmie w porz dku pierwsze stwa miejsce wiceprzewodnicz cego, którego zast puje.

2. Podczas wyboru Przewodnicz cego, wiceprzewodnicz cych i kwestorów wskazane jest zapewnienie sprawiedliwej reprezentacji pa stw członkowskich oraz opcji politycznych.

Artykuł 16

Wybór Przewodniczego - przemówienie inauguracyjne

1. W pierwszej kolejności przeprowadzany jest wybór Przewodniczego. Przed każdą turą głosowania kandydatury powinny być przedstawione posłowi sprawującemu czasowo funkcję Przewodniczego na mocy art. 14, który informuje o nich Parlament. Jeżeli po trzech turach głosowania kandydat nie otrzyma bezwzględnej większości oddanych głosów, w czwartej turze kandyduje tylko dwóch posłów, którzy w trzeciej turze otrzymali największą liczbę głosów; w przypadku tej samej liczby głosów za wybranego uznany zostaje kandydat starszy wiekiem.

2. Po wyborach poseł sprawujący czasowo funkcję Przewodniczego na mocy art. 14 ustępuje miejsca wybranemu Przewodniczemu. Przemówienie inauguracyjne może wygłosić jedynie wybrany Przewodniczy.

Artykuł 17

Wybór wiceprzewodniczych

1. W dalszej kolejności, przy pomocy jednej karty do głosowania, odbywają się wybory wiceprzewodniczych. W pierwszej turze, na do 14 miejsc do obsadzenia, za wybranych uznaje się tych kandydatów, którzy otrzymali bezwzględną większość oddanych głosów, w kolejności otrzymanych głosów. Jeżeli liczba wybranych kandydatów jest mniejsza od liczby miejsc do obsadzenia, w celu obsadzenia pozostałych miejsc przeprowadza się na tych samych zasadach drugą turę wyborów. Jeżeli do obsadzenia pozostałych miejsc niezbędna jest trzecia tura wyborów, obowiązuje zasada głosowania zwykłej większości głosów. W przypadku równej liczby oddanych głosów, za wybranych uznaje się najstarszych wiekiem kandydatów.

Chociaż, w odróżnieniu od postanowień art. 16 ust. 1, zgłaszanie nowych kandydatur pomiędzy turami głosowania nie jest wyraźnie przewidziane w trakcie wyboru wiceprzewodniczych, to jest ono dozwolone ze względu na suwerenność Parlamentu, który powinien mieć prawo rozpatrzenia każdej dopuszczalnej kandydatury, tym bardziej, że brak tej możliwości stanowi przeszkodę dla sprawnego przebiegu wyborów.

2. Z zastrzeżeniem postanowień art. 20 ust. 1, porządek pierwszeństwa wiceprzewodniczych ustalany jest według kolejności, w jakiej zostali wybrani, a w przypadku równej ilości głosów, według starszeństwa.

Jeżeli wyboru dokonano przez aklamację, w celu ustalenia porządku pierwszeństwa przeprowadza się głosowanie tajne.

Artykuł 18

Wybór kwestorów

Po wyborze wiceprzewodniczych Parlament przystępuje do wyboru pięciu kwestorów.

Przy wyborze kwestorów stosuje się takie same zasady, jakie obowiązują przy wyborze wiceprzewodniczych.

Artykuł 19

Kadencje

1. Kadencja Przewodniczego, wiceprzewodniczych i kwestorów wynosi dwa i pół roku.

Zmieniaj c grup polityczn poseł zachowuje stanowisko, które zajmował w Prezydium lub w Kolegium Kwestorów do ko ca wykonywania swojego dwuipółrocznego mandatu.

2. Je li przed upływem kadencji pojawia si wakat, poseł wybrany do jego obj cia pełni funkcj jedynie przez okres pozostaj cy do zako czenia kadencji poprzednika na danym stanowisku.

Artykuł 20

Wakaty

1. W przypadku wakuj cego miejsca Przewodnicz cego, wiceprzewodnicz cego lub kwestora przyst puje si do wyboru ich nast pców, zgodnie z powy szymi postanowieniami.

Nowo wybrany wiceprzewodnicz cy zajmuje w porz dku pierwsze stwa miejsce ust puj cego wiceprzewodnicz cego.

2. Gdy wakat dotyczy stanowiska Przewodnicz cego, pierwszy wiceprzewodnicz cy pełni jego funkcj do chwili wybrania nowego Przewodnicz cego.

Artykuł 21

Wcze niejsze zwolnienie z obowi zków

Stanowi c wi kszo ci trzech pi tych oddanych głosów reprezentuj cych co najmniej trzy grupy polityczne, Konferencja Przewodnicz cych mo e przedstawi Parlamentowi wniosek o odwołanie z funkcji Przewodnicz cego, wiceprzewodnicz cego, kwestora, przewodnicz cego lub wiceprzewodnicz cego komisji, przewodnicz cego lub wiceprzewodnicz cego delegacji mi dzyparlamentarnej lub ka dej innej osoby wybranej do sprawowania funkcji w Parlamencie, je li uzna, e poseł ten dopu cił si powa nego uchybienia. *Parlament stanowi w sprawie tego wniosku wi kszo ci dwóch trzecich oddanych głosów stanowi c wi kszo członków Parlamentu.*

W przypadku, gdy sprawozdawca narusza przepisy zał czonego do niniejszego Regulaminu Kodeksu post powania posłów do Parlamentu Europejskiego w zakresie interesów finansowych i konfliktu interesów, komisja, która go powołała, mo e odwoła go z funkcji, z inicjatywy Przewodnicz cego i na wniosek Konferencji Przewodnicz cych. Wi kszo ci, o których mowa w pierwszym akapicie, stosuje si odpowiednio na poszczególnych etapach powy szej procedury.

ROZDZIAŁ 3

ORGANY I ICH KOMPETENCJE

Artykuł 22

Kompetencje Przewodnicz cego

1. Zgodnie z zasadami przewidzianymi w niniejszym Regulaminie, Przewodnicz cy kieruje cao ci prac Parlamentu i jego organów oraz posiada pełni uprawnienie do przewodniczenia obradom Parlamentu i zapewnienia ich sprawnego przebiegu.

Niniejszy przepis mo e by interpretowany w ten sposób, e uprawnienia w nim przyznane obejmuj prawo do wyeliminowania nadu ywania takich wniosków, jak wnioski porz dkowe, wnioski w sprawach proceduralnych, wyja nienia dotycz ce sposobu głosowania i wnioski o głosowanie odr bne, podzielone lub imienne, je eli Przewodnicz cy jest przekonany, e maj one w oczywisty sposób na celu i przynios w konsekwencji powa ne i długotrwałe zakłócenie procedur Izby lub wykonywania praw innych posłów.

Do uprawnień przyznanych w niniejszym przepisie należy prawo do poddawania tekstów pod głosowanie w innej kolejności, niż ustalona w dokumencie stanowiącym przedmiot głosowania. Odpowiednio do postanowień art. 174 ust. 7 Przewodniczący może zwrócić się w tym celu o uprzedni zgod do Parlamentu.

2. Przewodniczący otwiera, zawiesza i zamyka posiedzenia oraz rozstrzyga o dopuszczalności poprawek, o pytaniach kierowanych do Rady i Komisji oraz o zgodności sprawozdań z Regulaminem. Przewodniczący dba o przestrzeganie Regulaminu i utrzymanie porządku, udziela głosu, ogłasza zamknięcie dyskusji, poddaje wnioski pod głosowanie i ogłasza wyniki głosowania, a także kieruje do komisji informację dotyczącą spraw leżących w ich gestii.

3. Przewodniczący może zabrać głos w dyskusji tylko w celu jej podsumowania lub zdyscyplinowania mówcy. Jeżeli chce on brać udział w debacie, opuszcza fotel Przewodniczącego, który może zająć ponownie dopiero po jej zakończeniu.

4. Na płaszczyźnie kontaktów międzynarodowych, podczas oficjalnych uroczystości, w czynnościach administracyjnych, sądowych i finansowych Parlament jest reprezentowany przez Przewodniczącego, który może delegować te uprawnienia.

Artykuł 23

Kompetencje wiceprzewodniczących

1. W razie nieobecności Przewodniczącego, niemożliwości wykonywania przez niego obowiązków lub w przypadku, gdy chce on uczestniczyć w dyskusji zgodnie z art. 22 ust. 3, zastępuje go jeden z wiceprzewodniczących, zgodnie z art. 17 ust. 2.

2. Wiceprzewodniczący pełni również obowiązki nałożone na nich w art. 25, 27 ust. 3 i 5 oraz art. 71 ust. 3.

3. Przewodniczący może przekazać wiceprzewodniczącym wszelkie obowiązki, jak reprezentowanie Parlamentu podczas określonych uroczystości lub czynności. W szczególności może on wyznaczyć jednego z wiceprzewodniczących do wykonywania obowiązków powierzonych Przewodniczącemu w art. 130 ust. 2 i ust. 2 załącznika II.

Artykuł 24

Skład Prezydium

1. W skład Prezydium Parlamentu wchodzi Przewodniczący oraz 14 wiceprzewodniczących.

2. Kwęstorzy są członkami Prezydium z głosem doradczym.

3. W przypadku równej liczby głosów decyduje głos Przewodniczącego.

Artykuł 25

Kompetencje Prezydium

1. Prezydium wykonuje zadania powierzone mu Regulaminem.

2. Prezydium podejmuje decyzje finansowe, organizacyjne i administracyjne w sprawach dotyczących organizacji wewnętrznej Parlamentu, jego Sekretariatu i organów.

3. Na wniosek Sekretarza Generalnego lub grupy politycznej Prezydium podejmuje decyzje finansowe, organizacyjne i administracyjne w sprawach dotyczących posłów.

4. Prezydium reguluje kwestie związane z przebiegiem posiedzenia.

„Przebieg posiedze ” obejmuje równie kwestie dotycz ce post powania posłów we wszystkich pomieszczeniach Parlamentu.

5. Prezydium przyjmuje przewidziane w art. 35 postanowienia dotycz ce posłów niezrzeszonych.

6. Prezydium sporz dza schemat organizacyjny Sekretariatu, jak równie ustanawia przepisy dotycz ce statusu administracyjnego oraz finansowego urz dników i innych pracowników.

7. Prezydium sporz dza wst pny projekt preliminarza bud etowego Parlamentu.

8. Prezydium przyjmuje wytyczne dla kwestorów, zgodnie z art. 28.

9. Prezydium jest organem wła ciwym do udzielania zgody na organizacj posiedze komisji poza ich zwykłymi miejscami pracy, organizacj przesłucha , jak i na wyjazdy sprawozdawców w celach badawczych oraz informacyjnych.

Je eli zostanie udzielona zgoda na takie posiedzenia lub spotkania, kwestie zwi zane ze stosowaniem j zyków ustalane s w zale no ci od j zyków urz dowych u ywanych przez członków komisji i ich zast pców, o zapewnienie których zło oni wniosek.

Zasada ta dotyczy tak e delegacji, chyba e stali członkowie delegacji i ich zast pcy postanowi inaczej.

10. Prezydium mianuje Sekretarza Generalnego, zgodnie z art. 222.

11. Prezydium okre la zasady stosowania rozporz dzenia (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów reguluj cych partie polityczne na poziomie europejskim oraz zasad dotycz cych ich finansowania. Stosuj c to rozporz dzenie wypełnia zadania nałó one na nie przez Regulamin Parlamentu.

12. Prezydium ustanawia przepisy dotycz ce post powania Parlamentu, jego organów, osób sprawuj cych funkcj i innych posłów wzgl dem informacji poufnych, przy uwzgl dnieniu wszelkich zawartych w tych sprawach porozumie mi dzyinstytucjonalnych. Przepisy te publikowane s w Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej oraz zał czone do niniejszego Regulaminu⁷.

13. Przewodnicz cy lub Prezydium mog powierzy jednemu lub kilku członkom Prezydium zadania ogólne lub szczegółowe le ce w zakresie kompetencji Przewodnicz cego lub Prezydium. Jednocze nie ustalany jest sposób wykonania tych zada .

14. Prezydium wyznacza dwóch wiceprzewodnicz cych, którzy odpowiadaj za utrzymywanie kontaktów z parlamentami krajowymi.

Przedstawiaj oni Konferencji Przewodnicz cych okresowe sprawozdania ze swojej działalno ci.

15. Po wyborze nowego Parlamentu ust puj ce Prezydium pełni swoje funkcje do czasu pierwszego posiedzenia nowo wybranego Parlamentu.

Artykuł 26

Skład Konferencji Przewodnicz cych

1. W skład Konferencji Przewodnicz cych wchodz Przewodnicz cy Parlamentu oraz przewodnicz cy grup politycznych. Przewodnicz cy grupy politycznej mo e by reprezentowany przez członka tej grupy.

---

⁷Zob. zał cznik VIII cz E

2. Przewodniczy Parlamentu zaprasza do udziału w posiedzeniach Konferencji Przewodniczych jednego przedstawiciela posłów niezrzeszonych, który uczestniczy w nich bez prawa głosu.

3. Konferencja Przewodniczych dąży do uzyskania konsensusu w rozpatrywaniu kierowanych do niej kwestii.

Jeśli nie udaje się osiągnąć konsensusu, przeprowadzane jest głosowanie; oddane głosy wagi się według liczby członków każdej grupy politycznej.

Artykuł 27

Kompetencje Konferencji Przewodniczych

1. Konferencja Przewodniczych wykonuje zadania powierzone jej niniejszym Regulaminem.

2. Konferencja Przewodniczych decyduje o organizacji prac Parlamentu oraz o kwestiach związanych z planowaniem prac ustawodawczych.

3. Konferencja Przewodniczych jest organem właściwym w kwestiach dotyczących kontaktów z innymi organami i instytucjami Unii Europejskiej oraz z parlamentami narodowymi państw członkowskich.

4. Konferencja Przewodniczych jest organem odpowiedzialnym za kwestie dotyczące kontaktów z krajami trzecimi oraz z instytucjami i organizacjami pozawspólnotowymi.

5. Konferencja Przewodniczych jest odpowiedzialna za organizację systematycznych konsultacji z europejskim społeczeństwem obywatelskim na istotne tematy. Mogą one obejmować organizację debat publicznych, otwartych dla zainteresowanych obywateli, na tematy związane z ogólnym interesem europejskim. Prezydium mianuje wiceprzewodniczącego odpowiedzialnego za prowadzenie takich konsultacji, który przedstawia sprawozdania Konferencji Przewodniczych.

6. Konferencja Przewodniczych sporządza projekt porządku dziennego sesji miesięcznych Parlamentu.

7. Konferencja Przewodniczych jest organem odpowiedzialnym za skład i kompetencje komisji oraz komisji ledczych, jak również wspólnych komisji parlamentarnych, stałych delegacji oraz delegacji ad hoc.

8. Konferencja Przewodniczych decyduje o przydziale miejsc na sali posiedzenia, zgodnie z art. 36.

9. Konferencja Przewodniczych jest organem właściwym do udzielania zgody na sporządzenie sprawozdania z własnej inicjatywy.

10. Konferencja Przewodniczych składa do Prezydium wnioski dotyczące kwestii administracyjnych i budżetowych grup politycznych.

Artykuł 28

Kompetencje kwesorów

Kwesorzy są odpowiedzialni za sprawy administracyjne oraz finansowe bezpośrednio dotyczące posłów, zgodnie z wytycznymi Prezydium.

Artykuł 29

Konferencja Przewodniczących Komisji

1. Konferencja Przewodniczących Komisji składa się z przewodniczących wszystkich komisji stałych oraz specjalnych. Konferencja wybiera swojego przewodniczącego.

W przypadku nieobecności przewodniczącego zebraniu Konferencji przewodniczy najstarszy z posłów, a w razie jego nieobecności - najstarszy z obecnych posłów.

2. Konferencja Przewodniczących Komisji może przekazywać Konferencji Przewodniczących zalecenia dotyczące prac komisji oraz ustalania porządku dziennego sesji miesięcznych.

3. Prezydium oraz Konferencja Przewodniczących mogą przekazać niektóre zadania Konferencji Przewodniczących Komisji.

Artykuł 30

Konferencja Przewodniczących Delegacji

1. Konferencja Przewodniczących Delegacji składa się z przewodniczących wszystkich stałych delegacji międzyparlamentarnych. Konferencja wybiera swojego przewodniczącego.

W przypadku nieobecności przewodniczącego zebraniu Konferencji przewodniczy najstarszy z posłów, a w razie jego nieobecności - najstarszy z obecnych posłów.

2. Konferencja Przewodniczących Delegacji może przekazywać Konferencji Przewodniczących zalecenia związane z pracami delegacji.

3. Prezydium oraz Konferencja Przewodniczących mogą przekazać niektóre zadania Konferencji Przewodniczących Delegacji.

Artykuł 31

Jawno prac Prezydium i Konferencji Przewodniczących

1. Protokoły obrad Prezydium oraz Konferencji Przewodniczących są tłumaczone na wszystkie języki urzędowe, drukowane i doręczane wszystkim posłom oraz są publicznie dostępne, chyba że Prezydium lub Konferencja Przewodniczących wyjątkowo postanowi inaczej w odniesieniu do niektórych punktów protokołu, w celu zachowania poufności z przyczyn określonych w art. 4 ust. 1-4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady.

2. Każdy poseł może składać pytania dotyczące działalności Prezydium, Konferencji Przewodniczących oraz kwestorów. Pytania te są przedstawiane Przewodniczącemu w formie pisemnej. Są one podawane do wiadomości posłów i publikowane wraz z udzielonymi na nie odpowiedziami na stronie internetowej Parlamentu w terminie do 30 dni od daty ich przedstawienia.

ROZDZIAŁ 4

GRUPY POLITYCZNE

Artykuł 32

Tworzenie grup politycznych

1. Posłowie mogą łączyć się w grupy według kryterium podobieństwa poglądów politycznych.

Zazwyczaj Parlament nie ocenia podobieństwa poglądów politycznych członków danej grupy. Tworzą zgodnie z niniejszym artykułem grupy polityczne posłowie z założeniami uznajemy, które dzielą swoje poglądy polityczne. Jedynie w przypadku, gdy poszczególni posłowie negują podobieństwo swoich poglądów, konieczne jest, by Parlament ocenił, czy grupa ukonstytuowała się zgodnie z Regulaminem.

2. Każda grupa polityczna składa się z posłów wybranych w co najmniej jednej czwartej państw członkowskich. Minimalna liczba posłów konieczna do utworzenia grupy politycznej wynosi dwadzieścia pięć.

3. W przypadku gdy grupa nie osiągnie wymaganego progu, Przewodniczący, w porozumieniu z Konferencją Przewodniczących, może zezwolić na jej istnienie aż do następnego posiedzenia inauguracyjnego Parlamentu, z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- posłowie nadal reprezentują przynajmniej pięć państw członkowskich;
- grupa istnieje od ponad roku.

Przewodniczący nie stosuje tego odstąpienia, jeżeli istnieją wystarczające dowody, by podejrzewać, że jest ono nadużywane.

4. Poseł może należeć tylko do jednej grupy politycznej.

5. Utworzenie grupy politycznej zgłasza się Przewodniczącemu. Zgłoszenie to zawiera nazwę grupy oraz nazwiska jej członków i członków prezydium.

6. Zgłoszenie o utworzeniu grupy politycznej podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 33

Działalność i sytuacja prawna grup politycznych

1. Grupy polityczne pełnią swoje funkcje, w tym zadania nałożone na nie w Regulaminie, w ramach działalności Unii. Grupy polityczne dysponują sekretariatem włączonym do schematu organizacyjnego Sekretariatu Generalnego, infrastrukturą administracyjną oraz środkami przewidzianymi w budżecie Parlamentu.

2. Prezydium uchwała przepisy dotyczące udostępniania tej infrastruktury i środków, ich wykorzystania, kontroli oraz delegowania odnoszących się do nich uprawnień budżetowych.

3. Przepisy te określają skutki administracyjne i finansowe rozwiązania grupy politycznej.

Artykuł 34

Zespoły mi dzypartyjne

1. Poszczególni posłowie mogą tworzyć zespoły mi dzypartyjne lub inne nieformalne grupy posłów w celu prowadzenia nieoficjalnej wymiany poglądów na temat konkretnych kwestii pomiędzy różnymi grupami politycznymi, zbliżając do siebie posłów z różnych komisji parlamentarnych, a także zachęcając do kontaktów pomiędzy posłami a społeczeństwem obywatelskim.

2. Takie grupy lub zespoły nie mogą uczestniczyć w żadnych działaniach, które mogą prowadzić do zakłócenia oficjalnej działalności Parlamentu lub jego organów. Z zastrzeżeniem przestrzegania warunków określonych w przyjętych przez Prezydium przepisach dotyczących tworzenia zespołów mi dzypartyjnych, grupy polityczne mogą ułatwiać ich działalność, udzielając im wsparcia logistycznego.

Takie grupy lub zespoły mają obowiązek składania oświadczeń dotyczących wszelkiego wsparcia zewnętrznego czy to w formie pieniężnej, czy w naturze (np. wykonywania prac sekretarskich), które, gdyby zostało udzielone posłowi indywidualnie, wymagałoby zgłoszenia na mocy załącznika I.

Kwestorzy prowadzą rejestr oświadczeń, o których mowa w akapicie drugim. Rejestr jest udostępniany na stronie internetowej Parlamentu. Kwestorzy przyjmują szczegółowe zasady dotyczące tych oświadczeń.

Artykuł 35

Posłowie niezrzeszeni

1. Posłowie należący do grupy politycznej mają do dyspozycji swój sekretariat. Szczegółowe warunki ustala Prezydium na podstawie wniosku Sekretarza Generalnego.

2. Status oraz prawa parlamentarne posłów niezrzeszonych reguluje Prezydium.

3. Prezydium uchwała przepisy dotyczące udostępniania, realizacji i kontroli środków wpisanych do budżetu Parlamentu w celu pokrycia wydatków związanych z funkcjonowaniem sekretariatu i infrastruktury administracyjnej posłów niezrzeszonych.

Artykuł 36

Przydział miejsc na sali posiedze

O przydziale miejsc na sali posiedze grupom politycznym, posłom niezrzeszonym oraz instytucjom Unii Europejskiej decyduje Konferencja Przewodniczących.

TYTUŁ II

LEGISLACJA, BUDŻET I INNE PROCEDURY

ROZDZIAŁ 1

PROCEDURY USTAWODAWCZE - PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 37

Program prac Komisji

1. Parlament współdziała z Komisją i Radą w celu określenia programu działalności ustawodawczej Unii Europejskiej.

Parlament i Komisja współpracują w trakcie przygotowywania programu prac Komisji - który stanowi wkład Komisji w roczne i wieloletnie programowanie Unii - zgodnie z terminarzem oraz trybem uzgodnionymi przez obie instytucje i określonymi w załączniku⁸.

2. W pilnych i nieprzewidzianych przypadkach dana instytucja może, z własnej inicjatywy i zgodnie z procedurami ustanowionymi w traktatach, zaproponować dołączenie do rozdziałów prawnych proponowanych w programie prac Komisji.

3. Przekazuje rezolucję przyjętą przez Parlament innym instytucjom uczestniczącym w procesie ustawodawczym Unii Europejskiej oraz parlamentom państw członkowskich.

Przewodniczący zwraca się do Rady o wydanie opinii w sprawie programu prac Komisji oraz w sprawie rezolucji Parlamentu.

4. Jeżeli jedna z instytucji nie jest w stanie dotrzymać przyjętego kalendarza prac, informuje inne instytucje o powodach opóźnienia oraz proponuje nowy kalendarz prac.

Artykuł 38

Przestrzeganie Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej

1. We wszystkich działaniach Parlament w pełni przestrzega praw podstawowych określonych w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

Parlament przestrzega również w pełni praw i zasad zapisanych w art. 2 i art. 6 ust. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Jeżeli komisja przedmiotowo właściwa, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów uważa, że wniosek dotyczący aktu prawnego lub jego fragmenty są niezgodne z prawami zapisanymi w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej, na ich wniosek sprawa zostaje przekazana komisji odpowiedzialnej za dokonanie wykładni Karty. Opinia powyższej komisji jest załączana do sprawozdania komisji przedmiotowo właściwej.

Artykuł 39

Weryfikacja podstawy prawnej

1. Właściwa komisja weryfikuje w pierwszej kolejności podstawę prawną każdego wniosku dotyczącego aktu prawnego oraz każdego innego dokumentu o charakterze ustawodawczym.

---

⁸Zob. załącznik XIII.

2. W przypadku, gdy właściwa komisja kwestionuje wadliwość lub adekwatność podstawy prawnej - dotyczy to także weryfikacji kryterium, o którym mowa w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej - zwraca się ona do komisji właściwej do spraw prawnych o wydanie opinii.

3. Komisja do spraw prawnych może również rozpatrywać z własnej inicjatywy kwestie dotyczące podstawy prawnej wniosków dotyczących aktów prawnych. Informuje ona wówczas w należyty sposób właściwą komisję.

4. Jeżeli komisja do spraw prawnych postanowi zakwestionować wadliwość lub adekwatność podstawy prawnej, przekazuje ona swoje wnioski Parlamentowi. Parlament głosuje nad tymi wnioskami, zanim przejdzie do głosowania nad przedmiotem przedstawionego wniosku.

5. Niedopuszczalne jest przedstawianie na posiedzeniu plenarnym poprawek mających na celu zmianę podstawy prawnej wniosków dotyczących aktów prawnych, jeżeli komisja przedmiotowo właściwa ani komisja do spraw prawnych nie zakwestionowały uprzednio wadliwość lub adekwatność podstawy prawnej.

6. Jeżeli Komisja nie zgadza się na zmianę swojego wniosku w celu dostosowania go do podstawy prawnej przyjętej przez Parlament, sprawozdawca lub przewodniczący komisji ds. prawnych lub komisji przedmiotowo właściwej może zaproponować przedłożenie głosowania w sprawie przedmiotu przedstawionego wniosku na późniejsze posiedzenie.

Artykuł 40

Przekazanie uprawnień ustawodawczych

1. Badając wniosek dotyczący aktu ustawodawczego, który przekazuje Komisji uprawnienia ustawodawcze zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Parlament zwraca szczególne uwagi na cele, treść, zakres i czas obowiązywania przekazanych uprawnień, a także na warunki, którym podlega to przekazanie uprawnień.

2. Komisja przedmiotowo właściwa w danej sprawie może w każdym momencie zażądać opinii od komisji właściwej dla interpretacji i stosowania prawa Unii.

3. Komisja właściwa dla interpretacji i stosowania prawa Unii może również z własnej inicjatywy rozpatrzyć kwestie dotyczące przekazania uprawnień ustawodawczych. Informuje ona wówczas w należyty sposób właściwą komisję.

Artykuł 41

Weryfikacja zgodności finansowej

1. Jeżeli wniosek dotyczący aktu prawnego pociąga za sobą skutki finansowe, Parlament bada, czy zostały przewidziane wystarczające środki finansowe.

2. Z zastrzeżeniem postanowień art. 47, właściwa komisja weryfikuje każdy wniosek dotyczący aktu prawnego oraz każdy inny dokument o charakterze ustawodawczym pod kątem zgodności finansowej danego aktu z wieloletnimi ramami finansowymi.

3. Zmieniając wysokość rodków finansowych przeznaczonych na pokrycie potrzeb związanych z rozpatrywanym aktem prawnym, właściwa komisja zasięga opinii komisji właściwej do spraw budżetowych.

4. Komisja do spraw budżetowych może także rozpatrywać z własnej inicjatywy kwestie zgodności finansowej wniosków dotyczących aktów prawnych. Informuje ona wówczas w należyty sposób właściwą komisję.

5. Je eli komisja do spraw bud etowych postanowi zakwestionowa zgodno finansow danego aktu prawnego, przekazuje ona swoje wnioski Parlamentowi, który poddaje je pod głosowanie.

6. Parlament mo e przyj akt prawny uznany za niezgodny, przy czym ostateczna decyzja nale y do władzy bud etowej.

Artykuł 42

Badanie przestrzegania zasady pomocniczo ci

1. Badaj c wniosek dotycz cy aktu prawnego, Parlament zwraca szczególn uwa na przestrzeganie zasad pomocniczo ci i proporcjonalno ci.

2. Komisja odpowiedzialna za przestrzeganie zasady pomocniczo ci mo e podj decyzj o wydaniu zalece dla komisji przedmiotowo wla ciwej odnosz cych si do ka dego wniosku dotycz cego aktu prawnego.

3. Je eli parlament krajowy wysyla do Przewodnicz cego uzasadnion opini zgodnie z art. 3 Protokołu w sprawie roli parlamentów krajowych w Unii Europejskiej oraz art. 6 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczo ci i proporcjonalno ci, dokument ten jest odsyłany do komisji przedmiotowo wla ciwej oraz przekazywany tytułem informacji komisji odpowiedzialnej za przestrzeganie zasady pomocniczo ci.

4. Z wyj tkiem pilnych przypadków, o których mowa w art. 4 Protokołu w sprawie roli parlamentów krajowych w Unii Europejskiej, komisja nie przyst puje do ostatecznego głosowania przed upływem terminu o miu tygodni okre lonego w art. 6 Protokołu w sprawie stosowania zasad pomocniczo ci i proporcjonalno ci.

5. W przypadku gdy uzasadnione opinie zawieraj ce zarzuty co do niezgodno ci wniosku dotycz cego aktu prawnego z zasad pomocniczo ci stanowi co najmniej jedn trzeci głosów przyznanych parlamentom krajowym lub jedn czwart głosów w przypadku wniosku dotycz cego aktu prawnego przedło onego na podstawie art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Parlament wstrzymuje si z decyzj do czasu, gdy autor wniosku o wiadczy, jakie zamierza zastosowa podej cie.

6. Je eli w ramach zwykłej procedury ustawodawczej uzasadnione opinie zawieraj ce zarzuty co do niezgodno ci projektu aktu prawnego z zasad pomocniczo ci stanowi co najmniej zwykł wi kszo głosów przyznanych parlamentom krajowym, komisja przedmiotowo wla ciwa, po rozpatrzeniu przedło onych uzasadnionych opinii parlamentów krajowych i Komisji oraz po wysłuchaniu pogl dów komisji przedmiotowo wla ciwej za poszanowanie zasady pomocniczo ci, mo e zaleci Parlamentowi odrzucenie projektu ze wzgl du na naruszenie zasady pomocniczo ci lub wydaje dla Parlamentu jakiegokolwiek inne zalecenie, które mo e zawiera sugerowane poprawki dotycz ce przestrzegania zasady pomocniczo ci. Opini wydan przez komisj odpowiedzialn za przestrzeganie zasady pomocniczo ci zał cza si do ka dego tego typu zalecenia.

Zalecenie zostaje przekazane Parlamentowi do debaty i pod głosowanie. Je eli zalecenie dotycz ce odrzucenia wniosku zostaje przyj te wi kszo ci oddanych głosów, przewodnicz cy ogłasza zamknie cie procedury. W przypadku gdy Parlament nie odrzuci wniosku, procedura ma dalszy ci g przy uwzgl dnieniu zatwierdzonych przez Parlament zalece .

Artykuł 43

Dostęp do dokumentów i informowanie Parlamentu

1. Podczas procesu ustawodawczego Parlament oraz jego komisje wnioskuje o umożliwienie im dostępu do wszelkich dokumentów związanych z wnioskami dotyczącymi aktów prawnych na takich samych warunkach, jak Radzie oraz jej grupom roboczym.
2. Podczas rozpatrywania wniosku dotyczącego aktu prawnego właściwa komisja zwraca się do Komisji i Rady o informowanie jej o postępie prac nad wnioskiem w Radzie i jej grupach roboczych, a w szczególności o możliwości osiągnięcia kompromisu, który wnioskowałby istotne zmiany do pierwotnego wniosku, lub te o zamiarze autora wycofania jego wniosku.

Artykuł 44

Reprezentacja Parlamentu na posiedzeniach Rady

Jeżeli Rada wnioskuje, by Parlament wziął udział w jej posiedzeniu, w trakcie którego występuje ona w charakterze ustawodawcy, Przewodniczący Parlamentu zwraca się do przewodniczącego lub sprawozdawcy właściwej komisji lub do innego posła wyznaczonego przez daną komisję by reprezentował Parlament.

Artykuł 45

Prawo inicjatywy przyznane Parlamentowi w traktatach

W przypadkach, w których traktaty dają Parlamentowi prawo inicjatywy, właściwa komisja może zdecydować o sporządzeniu sprawozdania z własnej inicjatywy.

Sprawozdanie zawiera:

- (a) projekt rezolucji;
- (b) ewentualnie – projekt decyzji lub projekt wniosku;
- (c) uzasadnienie, zawierające w razie potrzeby kosztorys.

W przypadku gdy przyjęcie aktu przez Parlament wymaga zatwierdzenia przez Radę lub jej zgody oraz wydania opinii przez Komisję lub jej zgody, Parlament może – w następstwie głosowania nad proponowanym aktem i nad wnioskiem sprawozdawcy – zdecydować o odroczeniu głosowania nad projektem rezolucji do czasu zajęcia przez Radę lub Komisję stanowiska w sprawie.

Artykuł 46

Inicjatywa przewidziana w art. 225 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej

1. Zgodnie z art. 225 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej Parlament może, przyjmując rezolucję na podstawie sprawozdania z inicjatywy własnej właściwej komisji sporządzonego zgodnie z art. 52, zwrócić się do Komisji o przedłożenie wszelkich stosownych wniosków mających na celu przyjęcie nowego lub modyfikację istniejącego aktu prawnego. Rezolucja jest przyjmowana większością głosów posłów do Parlamentu. Parlament może jednocześnie ustalić termin przedłożenia wniosku.

2. Każdy poseł może przedłożyć wniosek dotyczący aktu prawnego Unii w ramach prawa Parlamentu do inicjatywy ustawodawczej zgodnie z art. 225 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Taki wniosek może przedłożyć maksymalnie dziesięciu posłów. We wniosku podaje się jego podstawę prawną i można do niego dołączyć uzasadnienie złożone z nie więcej niż 150 słów.

3. Wniosek przedkładany jest przewodniczącemu, który sprawdza, czy spełnione zostały wymogi prawne. Może on przekazać właściwej komisji wniosek o opinię co do stosowności jego podstawy prawnej lub o jej sprawdzenie. Jeżeli przewodniczący uzna wniosek za dopuszczalny, ogłasza to na posiedzeniu plenarnym i przekazuje go właściwej komisji.

Przed przekazaniem właściwej komisji wniosek tłumaczony jest na jej język urzędowy, którego przewodniczący tej komisji uznaje za niezbędny do podjęcia decyzji w sprawie nadania wnioskowi dalszego biegu.

Komisja może zalecić przewodniczącemu, by wniosek został przedłożony do podpisu wszystkim posłom, z zastrzeżeniem warunków i terminów określonych w art. 136 ust. 2, 3 i 7.

Jeżeli taki wniosek zostanie podpisany przez większość posłów do Parlamentu, sprawozdanie w sprawie wniosku uznaje się za zatwierdzone przez Konferencję Przewodniczących. Po wysłuchaniu autorów wniosku, komisja sporządza sprawozdanie zgodnie z art. 52.

Jeżeli wniosek nie zostanie przedłożony do dodatkowych podpisów lub nie zostanie podpisany przez większość posłów do Parlamentu, właściwa komisja podejmuje decyzję w sprawie dalszej procedury w ciągu trzech miesięcy od jego przekazania i po wysłuchaniu jego autorów.

W tytule sprawozdania wymienia się nazwiska autorów wniosku.

4. Rezolucja Parlamentu wskazuje odpowiedni podstaw prawny oraz zawiera szczegółowe zalecenia dotyczące treści wymaganego wniosku, który powinien uwzględniać prawa podstawowe i zasady pomocniczości.

5. Jeżeli wymagany wniosek pociąga za sobą skutki finansowe, Parlament wskazuje sposób zapewnienia odpowiednich środków finansowych.

6. Właściwa komisja nadzoruje postępy w przygotowywaniu wszelkich zaproponowanych aktów ustawodawczych sporządzonych na specjalny wniosek Parlamentu.

Artykuł 47

Rozpatrywanie dokumentów ustawodawczych

1. Przewodniczący przekazuje właściwej komisji do rozpatrzenia wnioski dotyczące aktów ustawodawczych lub inne dokumenty o charakterze ustawodawczym.

W przypadku wątpliwości, przed poinformowaniem Parlamentu o przekazaniu wniosku właściwej komisji, Przewodniczący może zastosować art. 201 ust. 2 Regulaminu.

Jeżeli wniosek figuruje w programie prac Komisji, właściwa komisja może mianować sprawozdawcę odpowiedzialnego za prace nad tym wnioskiem.

Przewodniczący przekazuje komisji właściwej do rozpatrzenia wniosku wyniki konsultacji z Radą lub wnioski o wydanie opinii złożone przez Komisję.

Postanowienia art. 38-46, 57-63 i 75 dotyczące pierwszego czytania stosuje się do wniosków dotyczących aktów ustawodawczych, niezależnie od tego, czy wymagają one jednego, dwóch czy trzech czytań.

2. Stanowiska Rady są przekazywane do rozpatrzenia komisji przedmiotowo właściwej w pierwszym czytaniu.

Postanowienia art. 64-69 i 76 dotyczące drugiego czytania stosuje się do stanowisk Rady.

3. Podczas następującej po drugim czytaniu procedury pojednawczej pomiędzy Parlamentem a Radą wnioski nie mogą zostać odesłane do komisji.

Postanowienia art. 70, 71 i 72 dotyczące trzeciego czytania stosuje się do procedury pojednawczej.

4. Artykułów 49, 50, 53, art. 59 ust. 1 i 3, art. 60, 61 i 188 nie stosuje się do drugiego ani trzeciego czytania.

5. W przypadku niezgodności pomiędzy postanowieniami Regulaminu dotyczącymi drugiego i trzeciego czytania a jakimikolwiek innymi postanowieniami Regulaminu stosuje się postanowienia dotyczące drugiego i trzeciego czytania.

Artykuł 48

Procedury ustawodawcze w sprawie inicjatyw państw członkowskich

1. Inicjatywy złożone przez jedno z państw członkowskich zgodnie z art. 76 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej są rozpatrywane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu oraz art. 38-43, 47 i 59 niniejszego Regulaminu.

2. Właściwa komisja może zwrócić się do przedstawicieli państw członkowskich, od których pochodzi dana inicjatywa, o jej przedstawienie. Przedstawicielom tym może towarzyszyć Prezydencja Rady.

3. Przed przystąpieniem do głosowania właściwa komisja zwraca się do Komisji z pytaniem, czy jest ona w trakcie przygotowywania opinii w sprawie danej inicjatywy. W przypadku odpowiedzi pozytywnej sprawozdanie komisji nie może zostać przyjęte przed otrzymaniem opinii Komisji.

4. Jeżeli jednocześnie lub w krótkim odstępie czasu przedstawiono Parlamentowi co najmniej dwa wnioski przygotowane przez Komisję Europejską lub jedno z państw członkowskich mające ten sam cel ustawodawczy, to są one przedmiotem jednego sprawozdania. Właściwa komisja wskazuje w nim, do którego tekstu odnoszą się proponowane zmiany, oraz wymienia w rezolucji ustawodawczej wszystkie inne teksty.

ROZDZIAŁ 2

PROCEDURY W KOMISJACH

Artykuł 49

Sprawozdania ustawodawcze

1. Przewodniczący komisji parlamentarnej, do której przekazano wniosek dotyczący aktu ustawodawczego, proponuje zastosowanie określonej procedury.

2. Po podjęciu decyzji o wyborze procedury oraz jeżeli nie ma zastosowania art. 50, komisja parlamentarna wybiera spośród swoich członków lub stałych zastępców sprawozdawcę dla wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego, o ile nie uczyniła tego już wcześniej na podstawie programu prac Komisji ustalonego zgodnie z art. 37.

3. Sprawozdanie komisji zawiera:

- (a) ewentualne projekty poprawek do wniosku, w razie potrzeby ze zwiastymi uzasadnieniami, których przygotowanie należy do sprawozdawcy i które nie są poddawane pod głosowanie;

- (b) projekt rezolucji ustawodawczej, zgodnie z postanowieniami art. 59 ust. 2;
- (c) w razie potrzeby, uzasadnienie zawierające kosztorys, który określa ewentualne skutki finansowe sprawozdania oraz ich zgodność z perspektywami finansowymi.

Artykuł 50

Procedura uproszczona

1. Pod koniec pierwszej debaty nad wnioskiem dotyczącym aktu ustawodawczego przewodniczący komisji może zaproponować przyjęcie wniosku bez poprawek. O ile nie sprzeciwi się temu co najmniej jedna dziesiąta członków komisji, przewodniczący komisji przedstawia Parlamentowi sprawozdanie dotyczące przyjęcia wniosku. Art. 150 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 i 4 stosuje się.

2. Jako rozwiązanie alternatywne przewodniczący komisji może zaproponować, że on sam lub sprawozdawca sporządzi listę poprawek odzwierciedlających dyskusje w komisji. Jeżeli komisja przyjmie tę propozycję, poprawki te przedkładane są członkom komisji. Jeżeli w terminie nie krótszym niż 21 dni od przekazania listy poprawek co najmniej jedna dziesiąta członków komisji nie wyraziła zastrzeżeń, sprawozdanie uważa się za przyjęte. W takim przypadku projekt rezolucji ustawodawczej oraz poprawki są przedkładane Parlamentowi do zatwierdzenia bez debaty, zgodnie z art. 150 ust. 1 akapit drugi oraz ust. 2 i 4.

3. Jeżeli sprzeciw wyraziła co najmniej jedna dziesiąta członków komisji, poprawki poddaje się pod głosowanie na następnym posiedzeniu komisji.

4. Ust. 1 zdanie pierwsze i drugie, ust. 2 pierwsze, drugie i trzecie zdanie oraz ust. 3 stosuje się odpowiednio do opinii komisji w rozumieniu art. 53.

Artykuł 51

Sprawozdania nieustawodawcze

1. Jeżeli komisja przygotowuje sprawozdanie nieustawodawcze, powołuje ona sprawozdawcę spośród swoich członków lub stałych zastępców.

2. Sprawozdawca jest zobowiązany do przygotowania sprawozdania komisji oraz do jego przedstawienia w jej imieniu na posiedzeniu plenarnym.

3. Sprawozdanie komisji zawiera:

- (a) projekt rezolucji;
- (b) uzasadnienie zawierające kosztorys, który określa ewentualne skutki finansowe sprawozdania oraz ich zgodność z wieloletnimi ramami finansowymi;
- (c) teksty projektów rezolucji, które powinny znaleźć się w sprawozdaniu zgodnie z art. 133 ust. 4.

Artykuł 52

Sprawozdania z własnej inicjatywy

1. Jeżeli komisja, do której nie zwrócono się o konsultację lub opinię na podstawie art. 201 ust. 1, zamierza przygotować sprawozdanie dotyczące kwestii należącej do obszaru jej właściwości oraz przedstawi Parlamentowi projekt rezolucji w tej sprawie, powinna ona zwrócić się wcześniej o zgodę do Konferencji Przewodniczących. Ewentualna odmowa musi zawierać uzasadnienie. Jeżeli przedmiotem sprawozdania jest wniosek, który został złożony przez posła

zgodnie z art. 46 ust. 2, zgoda może nie zostać wydana jedynie w przypadku, gdy nie są spełnione warunki art. 5 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego oraz art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Konferencja Przewodniczących podejmuje decyzję w sprawie wniosków złożonych zgodnie z ust. 1 dotyczących wyrażenia zgody na sporządzenie sprawozdania na podstawie przepisów wykonawczych, które sama przyjmuje. W przypadku zakwestionowania właściwość komisji do sporządzenia sprawozdania, którego dotyczy wnioski o wyrażenie zgody, Konferencja Przewodniczących w terminie sześciu tygodni podejmuje decyzję na podstawie zalecenia Konferencji Przewodniczących Komisji lub, w przypadku jego braku, swojego Przewodniczącego. Jeżeli Konferencja Przewodniczących nie podejmie decyzji w powyższym terminie, zalecenie uznaje się za przyjęte.

2. Projekty rezolucji zawarte w sprawozdaniach z własnej inicjatywy są rozpatrywane przez Parlament zgodnie z procedurą krótkiej prezentacji określonej w art. 151. Poprawki do takich projektów rezolucji do rozważenia na posiedzeniu plenarnym są dopuszczalne jedynie, jeżeli zostały złożone przez sprawozdawcę w celu uwzględnienia nowych informacji lub przez co najmniej jedną dziesiątą posłów do Parlamentu. Grupy polityczne mogą składać projekty rezolucji w celu zastąpienia rezolucji zawartej w sprawozdaniu, zgodnie z art. 170 ust. 4. W odniesieniu do projektu rezolucji komisji i poprawek do niego stosuje się art. 176 i 180. Artykuł 180 stosuje się również w przypadku jednego głosowania nad alternatywnymi projektami rezolucji.

Akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy temat sprawozdania uzasadnia przeprowadzenie priorytetowej debaty na posiedzeniu plenarnym, gdy sprawozdanie zostało sporządzone zgodnie z prawem do inicjatywy, o którym mowa w art. 45 lub 46, lub gdy sprawozdanie zostało dopuszczone jako strategiczne⁹.

3. W przypadku gdy przedmiot sprawozdania uzasadnia skorzystanie przez Parlament z prawa do inicjatywy, o którym mowa w art. 45, odmowa udzielenia zezwolenia może mieć miejsce wyłącznie z uwagi na niespełnienie warunków określonych w traktatach.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 45 i 46, Konferencja Przewodniczących podejmuje decyzję w terminie dwóch miesięcy.

Artykuł 53

Opinie komisji

1. W przypadku gdy komisja, której jako pierwszej powierzono rozpatrzenie sprawy, pragnie zasięgnąć opinii innej komisji lub jeżeli opinii w sprawie sprawozdania komisji rozpatrującej sprawę jako pierwsza pragnie wydać inna komisja, mogą one zwrócić się do Przewodniczącego Parlamentu o wyznaczenie, zgodnie z art. 201 ust. 3, jednej z nich jako komisji przedmiotowo właściwej, a drugiej jako komisji opiniodawczej.

2. W przypadku dokumentów o charakterze ustawodawczym w rozumieniu art. 47 ust. 1 wydanie opinii polega na złożeniu poprawek do rozpatrywanego przez komisję tekstu, w razie potrzeby wraz ze zwiastymi uzasadnieniami. Za uzasadnienia te odpowiada sprawozdawca komisji opiniodawczej. Nie są one poddawane pod głosowanie. W razie potrzeby komisja opiniodawcza może przedstawić w formie pisemnej zwiastłe uzasadnienie dotyczące całego tekstu opinii.

W przypadku tekstów nieustawodawczych wydanie opinii polega na udzieleniu wskazówek dotyczących projektu rezolucji przedstawionego przez komisję przedmiotowo właściwą.

---

⁹Zob. odnośnie decyzja Konferencji Przewodniczących, zamieszczona w załączniku XVII do Regulaminu.

Komisja przedmiotowo włą ciwa głośuje nad powy szymi poprawkami lub wskazówkami.

Opinie dotycz wyl cznie kwestii, które wchodz w zakres włą ciwo ci komisji opiniodawczej.

3. Komisja przedmiotowo włą ciwa wyznacza termin, w jakim musi si wypowiedzie komisja opiniodawcza, tak aby jej opinia mogła by wzi ta pod uwag przez komisj przedmiotowo włą ciw . Informuje ona niezwłocznie o wszelkich zmianach w kalendarzu prac podanym do wiadomo ci komisji lub komisjom opiniodawczym. Komisja przedmiotowo włą ciwa nie przedstawia swoich wniosków przed upływem tego terminu.

4. Wszystkie przyj te opinie s zał czane do sprawozdania komisji przedmiotowo włą ciwej.

5. Jedynie komisja przedmiotowo włą ciwa ma prawo przedstawia poprawki na posiedzeniu plenarnym.

6. Przewodnicz cy i sprawozdawca komisji opiniodawczej s zapraszani do udziału w posiedzeniach komisji przedmiotowo włą ciwej z głosem doradczym, o ile posiedzenia dotycz kwestii wspólnej dla obu komisji.

Artykuł 54

Procedura obejmuj ca zaanga owane komisje

Je eli kwestia włą ciwo ci została skierowana do Konferencji Przewodnicz cych zgodnie z art. 201 ust. 2 lub art. 52, a Konferencja Przewodnicz cych uznała, na podstawie zał cznika VII, e dana sprawa nale y w prawie równej mierze do włą ciwo ci co najmniej dwóch komisji lub e ró ne aspekty tej samej sprawy wchodz w zakres włą ciwo ci co najmniej dwóch komisji, stosuje si art. 53 oraz nast puj ce postanowienia uzupełniaj ce:

- kalendarz prac jest ustalany wspólnie przez zainteresowane komisje;
- sprawozdawca oraz autorzy opinii informuj si na bie co oraz staraj si osi gn porozumienie co do tekstów, które ka dy z nich proponuje swojej komisji, oraz co do stanowisk zajmowanych wobec poprawek;
- zainteresowani przewodnicz cy, sprawozdawca i sprawozdawcy komisji opiniodawczych wspólnie uzgadniaj , które cz ci tekstu nale do ich poszczególnych wyl cznych lub wspólnych włą ciwo ci oraz uzgadniaj szczegóły współpracy. W przypadku braku porozumienia co do wyznaczenia zakresu włą ciwo ci, sprawa kierowana jest - na wniosek jednej z zainteresowanych komisji - do Konferencji Przewodnicz cych, która mo e podj decyzj w sprawie poszczególnych uprawnie , b d postanowi , e zastosowanie w tym przypadku ma procedura wspólnych posiedze komisji zgodnie z art. 55 Regulaminu; art. 201 ust. 2 akapit drugi Regulaminu stosuje si odpowiednio;
- komisja przedmiotowo włą ciwa przyjmuje poprawki komisji zaanga owanej bez głosowania, je li dotycz one aspektów, które wchodz w wyl czny zakres włą ciwo ci zaanga owanej komisji. Je eli poprawki dotycz ce kwestii wchodz cych w zakres wspólnych włą ciwo ci komisji włą ciwej i komisji zaanga owanej zostan odrzucone przez t pierwsz , komisja zaanga owana mo e zło y te poprawki bezpo rednio na posiedzeniu plenarnym;
- w przypadku gdy w odniesieniu do projektu toczy si post powanie pojednawcze, w skład delegacji Parlamentu wchodzi autor opinii z komisji zaanga owanej.

Brzmienie powy szego artykułu nie przewiduje adnego ograniczenia zakresu jego zastosowania. Wnioski o zastosowanie procedury obejmuj cej zaanga owane komisje w odniesieniu do

sprawozda nieustawodawczych sporządzanych na podstawie art. 52 ust. 1 oraz art. 132 ust. 1 i 2 s dopuszczalne.

Procedura obejmująca zaangażowane komisje zgodnie z niniejszym artykułem nie ma zastosowania do zalecenia, które ma zostać wydane przez właściwą komisję parlamentarną na mocy art. 99.

Decyzja Konferencji Przewodniczących o zastosowaniu procedury obejmującej zaangażowane komisje stosuje się na wszystkich etapach procedury.

Uprawnienia związane ze statusem „właściwej komisji” wykonywane są przez komisję prowadzącą. Musi ona wykonywać powyższe uprawnienia z poszanowaniem prerogatyw zaangażowanej komisji, a w szczególności z poszanowaniem obowiązku lojalnej współpracy w kwestii kalendarza prac i przysługującej zaangażowanej komisji prawa określenia poprawek przedkładanych Parlamentowi w zakresie jej wyłącznej właściwości.

W przypadku, gdy komisja prowadząca naruszy prerogatywy zaangażowanej komisji decyzje podjęte przez tę pierwszą pozostają ważne, natomiast zaangażowana komisja może przedłożyć poprawki bezpośrednio Parlamentowi, w granicach swej wyłącznej właściwości.

Artykuł 55

Procedura obejmująca wspólne posiedzenia komisji

1. Jeżeli do Konferencji Przewodniczących wpłynie pytanie dotyczące kompetencji zgodnie z art. 201 ust. 2, może ona podjąć decyzję o zastosowaniu procedury obejmującej wspólne posiedzenia komisji oraz wspólne głosowanie, gdy:

- dana sprawa, zgodnie z załącznikiem VI, nierozdzielnie wchodzi w zakres kompetencji kilku komisji, oraz
- Konferencja uzna, że kwestia ta ma znaczenie zasadnicze.

2. W takim przypadku odpowiedni sprawozdawcy sporządzają jeden projekt sprawozdania. Projekt ten analizują i głosują nad nim zaangażowane komisje podczas wspólnych posiedzeń przebiegających pod wspólnym przewodnictwem ich przewodniczących.

Na wszystkich etapach procedury uprawnienia wynikające ze statusu komisji właściwej mogą być wykonywane przez zaangażowane komisje wyłącznie gdy działają one wspólnie. Komisje mogą tworzyć międzykomisyjne grupy robocze celem przygotowania wspólnych posiedzeń i głosowań.

3. W drugim czytaniu w ramach zwykłej procedury ustawodawczej stanowisko Rady jest rozpatrywane na wspólnym posiedzeniu zaangażowanych komisji, które w przypadku braku porozumienia między ich przewodniczącymi odbywa się w drodze pierwszego tygodniu przeznaczonym na posiedzenia organów parlamentarnych po przedłożeniu Parlamentowi stanowiska Rady. W przypadku braku porozumienia co do terminu kolejnego posiedzenia zostanie ono zwołane przez przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji. Głosowanie nad zaleceniem do drugiego czytania odbywa się na wspólnym posiedzeniu w oparciu o wspólny projekt przygotowany przez odpowiednich sprawozdawców zaangażowanych komisji lub – w przypadku braku wspólnego projektu – na podstawie poprawek przedstawionych przez zaangażowane komisje.

W trzecim czytaniu w ramach zwykłej procedury ustawodawczej przewodniczący i sprawozdawcy zaangażowanych komisji stają się z urzędu członkami delegacji do komitetu pojednawczego.

Powyższy artykuł może być stosowany w odniesieniu do procedury prowadzącej do wydania zalecenia w sprawie przyjęcia lub odrzucenia zawarcia umowy międzynarodowej zgodnie z art.

108 ust. 5 i art. 99 ust. 1 Regulaminu, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w tym artykule.

Artykuł 56

Sporządzenie sprawozdania

1. Uzasadnienie sporządzone przez sprawozdawcę i nie jest ono poddawane pod głosowanie. Uzasadnienie musi być jednak zgodne z tekstem projektu rezolucji poddawanej pod głosowanie oraz z ewentualnymi poprawkami zaproponowanymi przez komisję. W przeciwnym wypadku przewodniczący komisji może usunąć uzasadnienie.

2. Wynik głosowania nad całością sprawozdania jest podawany w sprawozdaniu. Ponadto, jeżeli w trakcie głosowania wniosek taki zgłosi co najmniej jedna trzecia obecnych członków komisji, w sprawozdaniu wskazuje się sposób głosowania poszczególnych członków komisji.

3. W przypadku braku jednomyślności sprawozdanie powinno także zawierać streszczenie opinii mniejszości. Wyrażone w momencie głosowania nad całością tekstu opinii mniejszości mogą na prośbę ich autorów stanowić przedmiot nieprzekraczającej 200 słów pisemnej deklaracji załączanej do uzasadnienia.

Spory mogące wyniknąć przy stosowaniu powyższych postanowień rozstrzyga przewodniczący.

4. Komisja może, na podstawie wniosku swojego prezydium, ustalić termin, w którym sprawozdawca przedstawi projekt sprawozdania. Termin ten może zostać przedłużony lub termin może być powołany nowego sprawozdawcy.

5. Po upływie tego terminu komisja może zobowiązać swojego przewodniczącego do zwrócenia się z wnioskiem o wpisanie przekazanej jej sprawy do porządku dziennego jednego z najbliższych posiedzeń Parlamentu. W takim wypadku debaty mogą się odbywać na podstawie ustnego sprawozdania komisji.

ROZDZIAŁ 3

PIERWSZE CZYTANIE

Rozpatrywanie na szczeblu komisji

Artykuł 57

Zmiany we wniosku dotyczącym aktu ustawodawczego

1. Jeżeli Komisja Europejska poinformuje Parlament, że zamierza zmienić swój wniosek, lub jeżeli właściwa komisja w inny sposób powiadomi o tym wiadomo, właściwa komisja zawieszona rozpatrywanie wniosku do chwili otrzymania nowego wniosku lub zmian wniesionych przez Komisję Europejską.

2. Jeżeli Rada w istotny sposób zmieni wniosek dotyczący aktu ustawodawczego, zastosowanie mają postanowienia art. 63.

Artykuł 58

Stanowisko Komisji oraz Rady w sprawie poprawek

1. Zanim właściwa komisja przystąpi do ostatecznego głosowania w sprawie wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego, zwraca się do niej o przekazanie stanowiska w sprawie

wszystkich przyj tych przez siebie poprawek do jej wniosku oraz wyst puje do Rady o przekazanie uwag.

2. Je eli Komisja nie mo e zaj stanowiska lub je eli o wiadczy, e nie jest gotowa zaakceptowa wszystkich poprawek przyj tych przez wla ciw komisj , komisja ta mo e odroczy ko cowe głosowanie.

3. W razie potrzeby stanowisko Komisji jest doł cza si do sprawozdania.

Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym

Artykuł 59

Zamkni cie pierwszego czytania

1. Parlament rozpatruje wniosek dotycz cy aktu ustawodawczego na podstawie sprawozdania sporz dzonego przez wla ciw komisj , zgodnie z art. 49.

2. Parlament głosuje w pierwszej kolejno ci nad poprawkami do wniosku b d cego przedmiotem sprawozdania wla ciwej komisji, nast pnie nad wnioskiem z ewentualnymi zmianami, nast pnie nad poprawkami do projektu rezolucji ustawodawczej, a na ko cu nad cao ci projektu rezolucji ustawodawczej, który zawiera wył cznie o wiadczenie o przyj ciu przez Parlament wniosku dotycz cego aktu ustawodawczego, o jego odrzuceniu lub o zaproponowaniu poprawek oraz wszelkie wnioski formalne.

Przyj cie projektu rezolucji ustawodawczej zamyka pierwsze czytanie. Je eli Parlament nie przyjmie rezolucji ustawodawczej, wniosek zostaje odesłany do wla ciwej komisji.

Ka de sprawozdanie przedstawione w toku procedury ustawodawczej musi by zgodne z postanowieniami art. 39, 47 i 49. Przedstawienie przez komisj rezolucji nieustawodawczej musi odbywa si zgodnie z procedur przekazania przewidzian w art. 52 lub 201.

3. Przewodnicz cy przekazuje Radzie i Komisji tekst wniosku w brzmieniu przyj tym przez Parlament wraz z towarzyszc mu rezolucj jako stanowisko Parlamentu.

Artykuł 60

Odrzucenie wniosku Komisji

1. Je eli wniosek Komisji nie uzyska wi kszo ci oddanych głosów lub je eli zostanie przyj ty wniosek o jego odrzucenie zło ony przez komisj przedmiotowo wla ciw lub przez co najmniej 40 posłów Przewodnicz cy, zanim Parlament przejdzie do głosowania nad rezolucj ustawodawcz , zwraca si do Komisji o wycofanie wniosku.

2. Je eli Komisja wycofa swój wniosek, Przewodnicz cy ogłasza zamkni cie procedury i informuje o tym Rad .

3. Je eli Komisja nie wycofa swojego wniosku, Parlament ponownie odsyła spraw do wla ciwej komisji bez przeprowadzania głosowania nad projektem rezolucji ustawodawczej, chyba e Parlament na wniosek przewodnicz cego lub sprawozdawcy komisji przedmiotowo wla ciwej, grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów, przeprowadza głosowanie nad projektem rezolucji ustawodawczej.

W przypadku wniosku o odesłanie do komisji wla ciwa komisja podejmuje decyzj w sprawie stosowanej procedury i ponownie sporz dza dla Parlamentu sprawozdanie w formie ustnej lub pisemnej, w ustalonym przez Parlament terminie, który nie mo e przekroczy dwóch miesi cy.

Po odesłaniu sprawy do komisji na podstawie ust. 3 komisja prowadząca przed podjęciem decyzji w przedmiocie procedury musi umoliwi zaangażowanej komisji, zgodnie z art. 54, dokonanie wyboru dotyczącego poprawek wchodzących w zakres jej wyłącznej właściwości, a w szczególności wyboru poprawek, które należą ponownie przedłożyć Parlamentowi.

Termin ustalony zgodnie z ust. 3 akapit drugi ma zastosowanie do złożenia w formie pisemnej lub ustnego przedstawienia sprawozdania właściwej komisji. Nie dotyczy ono określenia przez Parlament odpowiedniej chwili na rozważenie stosowanej procedury.

4. Jeżeli właściwa komisja nie jest w stanie dotrzymać wyznaczonego terminu, składa ona, w oparciu o art. 188 ust. 1, wniosek o odesłanie sprawy do komisji. W razie potrzeby Parlament może, w oparciu o art. 188 ust. 5, wyznaczyć nowy termin. Jeżeli wniosek o odesłanie sprawy nie zostanie przyjęty, Parlament przystępuje do głosowania nad projektem rezolucji ustawodawczej.

Artykuł 61

Przyjęcie poprawek do wniosku Komisji

1. Jeżeli wniosek Komisji zostanie zatwierdzony w całości, z zastrzeżeniem wprowadzenia przyjętych poprawek, głosowanie w sprawie projektu rezolucji ustawodawczej odracza się do czasu przedstawienia przez Komisję swojego stanowiska odnośnie do każdego z proponowanych przez Parlament poprawek.

Jeżeli Komisja nie może przedstawić swojego stanowiska z chwilą zakończenia głosowania w Parlamencie nad jej wnioskiem, informuje Przewodniczącego lub właściwą komisję o terminie, w jakim będzie mogła je przedstawić; wniosek ten zostaje wówczas wpisany do projektu porządku dziennego pierwszej sesji miesięcznej następującej po tym terminie.

2. Jeżeli Komisja poinformuje, że nie zamierza przyjąć wszystkich poprawek Parlamentu, sprawozdawca właściwej komisji lub jej przewodniczący, składa oficjalny wniosek do Parlamentu dotyczący możliwości przystąpienia do głosowania nad projektem rezolucji ustawodawczej. Przed złożeniem takiego wniosku sprawozdawca lub przewodniczący właściwej komisji może zwrócić się do Przewodniczącego o zawieszenie debaty.

Jeżeli Parlament zadecyduje o odroczeniu głosowania, sprawa zostaje uznana za odesłaną do właściwej komisji w celu ponownego rozpatrzenia.

W takim przypadku właściwa komisja ponownie sporządza dla Parlamentu sprawozdanie w formie ustnej lub pisemnej, w ustalonym przez Parlament terminie, który nie może przekroczyć dwóch miesięcy.

Jeżeli właściwa komisja nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 60 ust. 4.

Na tym etapie dopuszczalne są jedynie złożone przez właściwą komisję poprawki mające na celu osiągnięcie kompromisu z Komisją.

3. Zastosowanie ust. 2 nie wyklucza możliwości złożenia przez każdego innego posła wniosku o odesłanie sprawy zgodnie z art. 188.

W przypadku odesłania sprawy na podstawie ust. 2 właściwa komisja jest obowiązana przede wszystkim sporządzić w wyznaczonym terminie sprawozdanie w ramach mandatu nadanego przez niniejszy przepis oraz, jeżeli wyniknie taka potrzeba, złożyć poprawki mające na celu osiągnięcie kompromisu z Komisją, jednak nie ma ona obowiązku ponownego rozpatrywania wszystkich postanowień przyjętych przez Parlament.

Ze względu na powstałe z powodu odesłania przerw w pracach, komisja dysponuje związanymi swobodami i może, gdy uzna to za niezbędne do wypracowania kompromisu, zaproponować ponowne rozważenie przyjętych uprzednio na posiedzeniu plenarnym postanowień.

W takim przypadku, zważywszy, że dopuszczalne są jedynie poprawki komisji mające na celu osiągnięcie kompromisu oraz w celu zachowania suwerenności Parlamentu, sprawozdanie, o którym mowa w art. 2, musi wyrazić opinie określające które z już zatwierdzonych postanowień upadną w razie przyjęcia proponowanych poprawek.

Dalsza procedura

Artykuł 62

Postępowanie po przyjęciu stanowiska przez Parlament

1. W okresie następującym po przyjęciu przez Parlament stanowiska w kwestii wniosku Komisji, przewodniczący i sprawozdawca właściwej komisji leżącego przebiegu dalszych prac zmierzających do przyjęcia wniosku przez Radę, w szczególności w celu upewnienia się, że zobowiązania dotyczące stanowiska przyjętego przez Radę lub Komisję wobec Parlamentu są przez nie rzeczywiście przestrzegane.

2. Właściwa komisja może zaprosić Komisję i Radę do wspólnego omówienia sprawy.

3. Na każdym etapie omawianej procedury właściwa komisja, jeżeli uzna to za niezbędne, może zgodnie z niniejszym artykułem złożyć projekt rezolucji zalecający Parlamentowi, aby:

- zwrócić się do Komisji o wycofanie wniosku, lub
- zwrócić się do Komisji lub Rady o ponowne przekazanie sprawy Parlamentowi zgodnie z art. 63 lub zwrócić się do Komisji o przedstawienie nowego wniosku, lub
- zdecydował o podjęciu wszelkich innych kroków, które uzna za niezbędne.

Wniosek ten wpisuje się do projektu porządku dziennego pierwszej sesji miesięcznej po podjęciu decyzji przez komisję.

Artykuł 63

Ponowne przekazanie do Parlamentu

Zwykła procedura ustawodawcza

1. Na wniosek właściwej komisji Przewodniczący zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie wniosku do Parlamentu, jeżeli:

- po zajęciu przez Parlament stanowiska Komisja wycofa swój pierwotny wniosek zastępując go innym z wyjątkiem sytuacji, gdy wycofanie wniosku ma na celu uwzględnienie stanowiska Parlamentu, lub
- Komisja wprowadzi lub planuje wprowadzić istotne zmiany w pierwotnym wniosku z wyjątkiem sytuacji, gdy zmiany te mają na celu uwzględnienie stanowiska Parlamentu, lub
- na skutek upływu czasu lub zmiany okoliczności charakter zagadnienia będącego przedmiotem wniosku uległ istotnym zmianom, lub
- od czasu zajęcia stanowiska przez Parlament odbyły się nowe wybory do Parlamentu, a Konferencja Przewodniczących uzna to za wskazane.

2. Na wniosek wła ciwej komisji Parlament zwraca si do Rady o ponowne przekazanie mu wniosku przedstawionego przez Komisj zgodnie z art. 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, je eli Rada zamierza zmieni podstaw prawny powy szego wniosku w taki sposób, e zwykła procedura ustawodawcza nie miałyby ju zastosowania.

Inne procedury

3. Na wniosek wła ciwej komisji Przewodnicz cy zwraca si do Rady o ponown konsultacj z Parlamentem w tych samych okoliczno ciach i na tych samych warunkach, jak przewidziano w ust. 1, a tak e wtedy, gdy Rada zmienia lub planuje w istotny sposób zmieni pierwotny wniosek, o którym Parlament wydał opini , chyba e zmiany te maj na celu wprowadzenie poprawek Parlamentu.

4. Przewodnicz cy zwraca si tak e o ponowne przekazanie Parlamentowi wniosku dotycz cego aktu w okoliczno ciach przewidzianych w niniejszym artykule, je eli Parlament podejmie tak decyzj na wniosek grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów.

ROZDZIAŁ 4

DRUGIE CZYTANIE

Rozpatrywanie na szczeblu komisji

Artykuł 64

Ogłoszenie stanowiska Rady

1. Ogłoszenie stanowiska Rady zgodnie z art. 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nast puje z chwil , gdy Przewodnicz cy poinformuje o nim na posiedzeniu plenarnym. Przewodnicz cy przyst puje do ogłoszenia po otrzymaniu dokumentów zawieraj cych stanowisko wszystkich o wiadcze zapisanych w protokole Rady sporz dzonym w trakcie przyjmowania przez ni wspólnego stanowiska, powodów, które skłoniły Rad do jego przyj cia oraz stanowiska Komisji, nale ycie przetłumaczonych na j zyki urz dowe Unii Europejskiej. Przewodnicz cy ogłasza wspólne stanowisko w trakcie pierwszej sesji miesi cznej po otrzymaniu powy szych dokumentów.

Przed przyst pieniem do ogłoszenia wspólnego stanowiska Przewodnicz cy sprawdza, konsultuj c si z przewodnicz cym wła ciwej komisji i/lub sprawozdawc , czy otrzymany tekst posiada cechy stanowiska Rady dotycz cego pierwszego czytania oraz czy nie zachodzi aden z przypadków przewidzianych w art. 63. W przeciwnym wypadku Przewodnicz cy szuka odpowiedniego rozwi zania w porozumieniu z wła ciw komisj oraz, je li to mo liwe, w porozumieniu z Rad .

2. Lista ogłoszonych wspólnych stanowisk jest publikowana w protokole posiedze Parlamentu, wraz z nazw wła ciwej komisji.

Artykuł 65

Przedłu enie terminów

1. Na wniosek przewodnicz cego wła ciwej komisji w przypadku terminów przewidzianych dla drugiego czytania albo na wniosek delegacji Parlamentu do komitetu pojednawczego w przypadku terminów przewidzianych dla post powania pojednawczego, Przewodnicz cy przedłu a te terminy na podstawie art. 294 ust. 14 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Przewodnicz cy informuje Parlament o ka dym przedłu eniu terminu na podstawie art. 294 ust. 14 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, dokonany zarówno z inicjatywy Parlamentu jak i Rady.

Artykuł 66

Odesłanie do wła ciwej komisji oraz procedura rozpatrywania

1. Od dnia, w którym zgodnie z art. 64 ust. 1 Parlament zostaje poinformowany o stanowisku Rady, uwa a si je za przekazane z urz du przedmiotowo wła ciwej komisji oraz komisjom opiniodawczym w pierwszym czytaniu.
2. Stanowisko Rady jest wpisywane jako pierwszy punkt w porz dku dziennym pierwszego posiedzenia komisji przedmiotowo wła ciwej nast puj cego po dacie ogłoszenia jej stanowiska. Rada mo e zosta poproszona o jego przedstawienie.
3. Sprawozdawc w drugim czytaniu jest ta sama osoba co w pierwszym, chyba e zapadnie inna decyzja.
4. Postanowienia art. 69 ust. 2, 3 i 5 dotycz ce drugiego czytania w Parlamencie stosuj si do obrad wła ciwej komisji. Jedynie członkowie komisji lub ich stali zast pcy mog składa propozycje odrzucenia lub poprawki. Komisja podejmuje decyzje wi kszo ci oddanych głosów.
5. Przed przyst pieniem do głosowania komisja mo e zwróci si do przewodnicz cego oraz sprawozdawcy o przedyskutowanie zło onych w komisji poprawek z przewodnicz cym Rady lub jego przedstawicielem oraz z obecnym członkiem Komisji wła ciwym w danej kwestii. Po dyskusji sprawozdawca mo e przedstawi poprawki kompromisowe.
6. Wła ciwa komisja przedstawia zalecenie do drugiego czytania, proponuj c przyj cie, zmian lub odrzucenie stanowiska przyj tego przez Rad . Zalecenie zawiera krótkie uzasadnienie proponowanej decyzji.

Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym

Artykuł 67

Zamkni cie drugiego czytania

1. Stanowisko Rady oraz, je li jest ono dost pne, zalecenie do drugiego czytania wydane przez wła ciw komisj , s wpisywane z urz du do projektu porz dku dziennego sesji miesi cznej, w trakcie której roda jest dniem poprzedzaj cym, a zarazem najbli szym daty upływu trzymiesi cznego lub - je eli termin został przedłu ony zgodnie z art. 65 - czteromiesi cznego terminu, chyba e spraw rozpatrywano w trakcie wcze niejszej sesji miesi cznej.

Poniewa teksty zalece do drugiego czytania maj form uzasadnienia, w którym wła ciwa komisja wyja nia swoje stanowisko wobec stanowiska Rady. Teksty te nie s poddawane pod głosowanie.

2. Drugie czytanie zostaje zamkni te z chwil przyj cia, odrzucenia lub wniesienia przez Parlament poprawek do stanowiska Rady w terminach przewidzianych w art. 294 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz zgodnie z postanowieniami tych artykułów.

Artykuł 68

Odrzucenie stanowiska Rady

1. Wła ciwa komisja, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów mo e zło y , w terminie wyznaczonym przez Przewodnicz cego, pisemny wniosek o odrzucenie stanowiska Rady. Do przyj cia takiego wniosku wymagana jest wi kszo głosów członków Parlamentu. Wniosek o

odrzućenie stanowiska Rady jest poddawany pod głosowanie przed głosowaniem nad wszelkimi poprawkami.

2. Mimo odrzucenia przez Parlament w głosowaniu wniosku o odrzucenie stanowiska Rady, na podstawie zalecenia sprawozdawcy Parlament może rozpatrzyć nowy wniosek o odrzucenie po głosowaniu nad poprawkami i przesłuchaniu o wiadczenia Komisji zgodnie z art. 69 ust. 5.

3. Jeżeli stanowisko Rady zostanie odrzućone, Przewodniczący ogłasza na posiedzeniu plenarnym zamknięćie procedury ustawodawczej.

Artykuł 69

Poprawki do stanowiska Rady

1. Właćciwa komisja, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może złożyć poprawki do stanowiska Rady w celu ich rozpatrzenia na posiedzeniu plenarnym.

2. Poprawki do stanowiska Rady są dopuszczalne tylko wówczas, gdy są one zgodne z postanowieniami art. 169 i 170 oraz jeżeli mają na celu:

- (a) przywróćenie w całości bądź w części stanowiska przyjętego przez Parlament w trakcie pierwszego czytania, lub
- (b) osiągnięcia kompromisu pomiędzy Radą a Parlamentem, lub
- (c) zmian tych elementów stanowiska Rady, które nie zostały zamieszczone w projekcie złożonym do pierwszego czytania, lub zostały w nim zamieszczone w innym brzmieniu, a które nie wnoszą istotnych zmian w rozumieniu art. 63, lub
- (d) uwzględnienie nowego faktu lub sytuacji prawnej zaistniałych po pierwszym czytaniu.

Decyzja Przewodniczącego w sprawie dopuszczalności lub odrzucenia poprawek jest ostateczna.

3. Jeżeli od czasu pierwszego czytania odbyły się nowe wybory do Parlamentu, ale nie powoływano się na art. 63, Przewodniczący może postanowić o odstąpieniu od ograniczeń dotyczących dopuszczalności poprawek, wymienionych w ust. 2.

4. Poprawki są przyjmowane wyłącznie większością głosów członków Parlamentu.

5. Przed głosowaniem nad poprawkami Przewodniczący może wystąpić do Komisji o przedstawienie jej stanowiska oraz do Rady o przekazanie uwag.

ROZDZIAŁ 5

TRZECIE CZYTANIE

Postępowanie pojednawcze

Artykuł 70

Powołanie komitetu pojednawczego

Jeżeli Rada poinformuje Parlament, że nie może przyjąć wszystkich jego poprawek do stanowiska Rady, Przewodniczący ustala z Radą datę i miejsce pierwszego posiedzenia komitetu pojednawczego. Przewidziany w art. 294 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej termin sześć tygodni lub - o ile zostanie on przedłużony - ośmiu tygodni, biegnie od daty pierwszego posiedzenia komitetu pojednawczego.

Artykuł 71

Delegacja do komitetu pojednawczego

1. Delegacja Parlamentu do komitetu pojednawczego składa się z takiej samej liczby członków, co delegacja Rady.
2. Skład polityczny delegacji odzwierciedla podział Parlamentu na grupy polityczne. Konferencja Przewodniczących ustala dokładną liczbę członków poszczególnych grup politycznych wchodzących w skład delegacji.
3. Członkowie delegacji są powoływani przez grupy polityczne dla każdego przypadku postępowania pojednawczego, w miarę możliwości spośród członków zainteresowanych komisji, za wyjątkiem trzech stałych członków kolejnych delegacji, wyznaczonych na okres 12 miesięcy. Trzej stałe członkowie są wyznaczani przez grupy polityczne spośród wiceprzewodniczących i reprezentują co najmniej dwie różne grupy polityczne. W skład każdej delegacji wchodzi przewodniczący oraz sprawozdawca właściwej komisji.
4. Grupy polityczne reprezentowane w delegacji wyznaczają zastępców.
5. Grupy polityczne i posłowie niezrzeszeni niereprezentowani w delegacji mają prawo oddelegować po jednym przedstawicielu na wszelkie wewnętrzne posiedzenia przygotowawcze delegacji.
6. Delegacją kieruje Przewodniczący Parlamentu lub jeden z trzech stałych członków.
7. Delegacja podejmuje decyzje większością głosów swoich członków. Obrady delegacji nie są jawne.

Konferencja Przewodniczących przyjmuje uzupełniające wytyczne proceduralne dotyczące pracy delegacji do komitetu pojednawczego.

8. Delegacja informuje Parlament o wynikach postępowania pojednawczego.

Rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym

Artykuł 72

Wspólny projekt

1. Jeżeli komitet pojednawczy uzgodni wspólny projekt, punkt ten zostaje wpisany do porządku dziennego posiedzenia plenarnego Parlamentu, które odbędzie się w ciągu sześciu tygodni, lub - jeżeli termin został przedłużony - o miu tygodni po przyjęciu przez komitet pojednawczy wspólnego projektu.
2. Przewodniczący delegacji lub inny wyznaczony członek delegacji Parlamentu do komitetu pojednawczego składa o wiadczenie na temat wspólnego projektu, do którego dołączone jest sprawozdanie.
3. Nie można zgłaszać poprawek do wspólnego projektu.
4. Wspólny projekt stanowi jako całość przedmiot jednego głosowania. Projekt zostaje przyjęty, jeżeli uzyska większość oddanych głosów.
5. Jeżeli komitet pojednawczy nie osiągnie porozumienia w sprawie wspólnego projektu, przewodniczący lub inny wyznaczony członek delegacji Parlamentu do komitetu pojednawczego składa o wiadczenie. Po złożeniu o wiadczenia następuje debata.

ROZDZIAŁ 6

ZAMKNI CIĘ PROCEDURY USTAWODAWCZEJ

Artykuł 73

Negocjacje międzyinstytucjonalne w procedurach ustawodawczych

1. Negocjacje z pozostałymi instytucjami mające na celu osiągnięcie porozumienia w trakcie trwania procedury ustawodawczej są prowadzone z uwzględnieniem kodeksu postępowania określonego przez Konferencję Przewodniczących¹⁰.

2. Negocjacji takich nie podejmuje się przed przyjęciem przez właściwą komisję decyzji w sprawie ich rozpoczęcia. Decyzja taka zapada większością głosów członków komisji, odrębnie dla każdej procedury ustawodawczej. Decyzja określa mandat i skład zespołu negocjacyjnego. O decyzjach takich powiadamia się Przewodniczącego, który regularnie informuje Konferencję Przewodniczących.

Mandat składa się ze sprawozdania przyjętego w komisji i przedłożonego do późniejszego rozpatrzenia przez Parlament. W drodze wyjątku, jeżeli komisja właściwa uzna za zasadne podjęcie negocjacji przed przyjęciem sprawozdania w komisji, mandat może składać się ze zbioru poprawek lub zbioru jasno określonych celów, priorytetów lub kierunków.

3. Zespołem negocjacyjnym kieruje sprawozdawca, a jego pracami przewodniczący przewodniczący komisji właściwej lub wiceprzewodniczący wyznaczony przez przewodniczącego. Zespół ten obejmuje przynajmniej kontrsprawozdawców z każdej grupy politycznej.

4. Każdy dokument, który ma być omawiany na posiedzeniu z udziałem Rady i Komisji (posiedzeniu trójstronnym), ma formę dokumentu określającego odpowiednie stanowiska uczestniczących instytucji oraz możliwe rozwiązania kompromisowe i jest udostępniany zespołowi negocjacyjnemu co najmniej 48 godzin, a w pilnych przypadkach co najmniej 24 godziny przed danym posiedzeniem trójstronnym.

Po każdym posiedzeniu trójstronnym zespół negocjacyjny składa z niego sprawozdanie na kolejnym posiedzeniu właściwej komisji. Komisji tej udostępnia się dokumenty przedstawiające wyniki ostatniego posiedzenia trójstronnego.

Jeżeli nie ma możliwości zwołania posiedzenia komisji w stosownym terminie, zespół negocjacyjny składa sprawozdanie przewodniczącemu, kontrsprawozdawcom i koordynatorom komisji, stosownie do przypadku.

Właściwa komisja może aktualizować mandat w świetle postępów negocjacji.

5. Jeżeli negocjacje prowadzą do kompromisu, niezwłocznie informuje się o tym właściwą komisję. Uzgodniony tekst przekazuje się właściwej komisji do rozpatrzenia. W przypadku zatwierdzenia uzgodnionego tekstu w drodze głosowania w komisji, tekst ten przedkładany jest do rozpatrzenia przez Parlament w odpowiedniej formie, w tym w formie poprawek kompromisowych. Można go przedstawić w formie tekstu skonsolidowanego pod warunkiem, że wyraźnie pokazuje zmiany w rozpatrywanym wniosku dotyczącym rozpatrywanego aktu.

6. Jeżeli procedura obejmuje zaangażowane komisje lub wspólne posiedzenia komisji, art. 54 i 55 mają zastosowanie do decyzji o rozpoczęciu negocjacji oraz do ich przebiegu.

---

¹⁰ Zob. załącznik XX.

W razie braku porozumienia między zainteresowanymi komisjami warunki rozpoczęcia i przebiegu negocjacji ustala przewodniczący Konferencji Przewodniczących Komisji zgodnie z zasadami określonymi we wspomnianych artykułach.

Artykuł 74

Zatwierdzenie decyzji o rozpoczęciu negocjacji międzyinstytucjonalnych przed przyjęciem sprawozdania w komisji

1. Każda decyzja jakiejkolwiek komisji o rozpoczęciu negocjacji przed przyjęciem sprawozdania w komisji tłumaczona jest na wszystkie języki urzędowe, doręczana wszystkim posłom do Parlamentu i przekazywana Konferencji Przewodniczących.

Na wniosek grupy politycznej Konferencja Przewodniczących może podjąć decyzję o włączeniu tej kwestii – jako punktu do rozpatrzenia z debatami i głosowaniem – do projektu porządku dziennego sesji miesięcznej następującej po dorczeniu dokumentów, w którym to przypadku przewodniczący określa termin składania poprawek.

W przypadku nieprzyjęcia przez Konferencję Przewodniczących decyzji o włączeniu tego punktu do projektu porządku dziennego tej sesji miesięcznej, decyzja o rozpoczęciu negocjacji ogłaszana jest przez przewodniczącego podczas otwarcia tej sesji miesięcznej.

2. Rozpatrzenie punktu wraz z debatami i głosowaniem zostaje wpisane do projektu porządku obrad sesji miesięcznej następującej po ogłoszeniu decyzji, a Przewodniczący określa termin składania poprawek, jeżeli w ciągu 48 godzin od ogłoszenia decyzji wystąpi o to z wnioskiem grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów.

W przeciwnym wypadku decyzja w sprawie rozpoczęcia negocjacji uznawana jest za zatwierdzoną.

Artykuł 75

Porozumienie w pierwszym czytaniu

Jeżeli zgodnie z art. 294 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Rada poinformuje Parlament, że przyjął jego stanowisko, Przewodniczący, po ostatecznym opracowaniu zgodnie z art. 193, ogłasza na posiedzeniu plenarnym, że wniosek został przyjęty w takim brzmieniu, które odpowiada stanowisku Parlamentu.

Artykuł 76

Porozumienie w drugim czytaniu

Jeżeli żadna propozycja odrzucenia stanowiska Rady lub wniesienia do niego poprawek nie zostanie przyjęta na podstawie art. 68 i 69 w terminach wyznaczonych do składania i głosowania w sprawie poprawek oraz wniosków o odrzucenie, Przewodniczący ogłasza na posiedzeniu plenarnym ostateczne przyjęcie proponowanego aktu prawnego. Następnie przystępuje on, wspólnie z przewodniczącym Rady, do jego podpisania oraz zarządza ogłoszenie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zgodnie z art. 78.

Artykuł 77

Wymogi dotyczące sporządzenia aktów prawnych

1. Akty prawne przyjęte wspólnie przez Parlament i Radę zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą wskazują rodzaj, numer porządkowy, datę uchwalenia oraz przedmiot aktu.

2. Akty prawne przyj te wspólnie przez Parlament i Rad zawieraj :
  - (a) sformułowanie: «Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej»;
  - (b) wskazanie postanowie , na mocy których przyj to dany akt prawny, poprzedzone słowem: «uwzgl dniaj c»;
  - (c) umocowanie zawieraj ce odniesienie do przedstawionych wniosków, jak również wydanych opinii oraz przeprowadzonych konsultacji;
  - (d) preambuł przyj tego aktu poprzedzon słowami: «maj c na uwadze, e» lub «maj c na uwadze, co nast puje»;
  - (e) sformułowanie: «przyjmuj niniejsze rozporz dzenie» lub «przyjmuj niniejsz dyrektyw » lub «przyjmuj niniejsz decyzj » lub «stanowi , co nast puje», poprzedzaj ce tekst aktu prawnego.
3. Akty prawne dziel si na artykuły, w razie potrzeby pogrupowane w rozdziały i działy.
4. Ostatni artykuł aktu prawnego okre la dat jego wej cia w ycie, w przypadku gdy jest ona wcze niejsza lub pó niejsza ni dwudziesty dzie po jego ogłoszeniu.
5. Po ostatnim artykule aktu prawnego nast puje:
  - sformułowanie dotycz ce jego stosowania, zgodne z odpowiednimi postanowieniami Traktatów;
  - sformułowanie: «Sporz dzono w ...» i data przyj cia aktu prawnego;
  - sformułowanie: «W imieniu Parlamentu Europejskiego, Przewodnicz cy», «W imieniu Rady, Przewodnicz cy», nazwisko Przewodnicz cego Parlamentu Europejskiego i przewodnicz cego Rady pełni cych swoje funkcje w czasie uchwalenia danego aktu prawnego.

Artykuł 78

Podpisanie przyj tych aktów prawnych

Po opracowaniu ostatecznej wersji tekstu przyj tego zgodnie z art. 193 Regulaminu i po sprawdzeniu nale ytego przeprowadzenia wszystkich procedur, akty przyj te zgodnie ze zwykłą procedur ustawodawcz podpisywane s przez Przewodnicz cego i Sekretarza Generalnego i publikowane w *Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej* przez sekretarzy generalnych Parlamentu i Rady.

ROZDZIAŁ 7

SPRAWY KONSTYTUCYJNE

Artykuł 79

Zwykła rewizja traktatu

1. Zgodnie z art. 45 i 52 komisja przedmiotowo wla ciwa mo e przedlo y Parlamentowi sprawozdanie zawieraj ce skierowane do Rady propozycje zmian traktatów.
2. W przypadku konsultacji z Parlamentem, zgodnie z art. 48 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wniosku dotycz cego decyzji Rady Europejskiej popieraj cej analiz

poprawek do traktatów, sprawa zostaje przekazana do komisji przedmiotowo właściwej. Komisja sporządza sprawozdanie zawierające:

- projekt rezolucji, który stwierdza, czy Parlament zatwierdza czy odrzuca proponowaną decyzję, i który może zawierać propozycje skierowane do konwentu lub konferencji przedstawicieli rządów państw członkowskich;
- w razie potrzeby uzasadnienie.

3. Jeżeli Rada Europejska postanowi zwołać konwent, przedstawiciele Parlamentu są mianowani przez Parlament na wniosek Konferencji Przewodniczących.

Delegacja Parlamentu wybiera swojego przewodniczącego i kandydatów do członkostwa w grupie sterującej lub urzędzie stworzonym przez konwent.

4. Jeżeli Rada Europejska zwraca się do Parlamentu o wydanie zgody na decyzję o niezwoływaniu konwentu w celu przeanalizowania zaproponowanych poprawek do traktatów, sprawa zostaje przekazana do komisji przedmiotowo właściwej zgodnie z art. 99.

Artykuł 80

Uproszczona rewizja traktatu

1. Zgodnie z art. 45 i 52 komisja przedmiotowo właściwa może przedłożyć Parlamentowi, zgodnie z procedurą określoną w art. 48 ust. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, sprawozdanie zawierające propozycje skierowane do Rady Europejskiej w celu rewizji całości lub części postanowień trzeciej części Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. W przypadku konsultacji z Parlamentem, zgodnie z art. 48 ust. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady Europejskiej zmieniającej trzecią część Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, artykuł 79 ust. 2 stosuje się odpowiednio. W takim przypadku projekt rezolucji może zawierać wyłącznie propozycje zmiany postanowień trzeciej części Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 81

Traktaty akcesyjne

1. Każdy wniosek państwa europejskiego o przystąpienie do Unii Europejskiej jest przekazywany właściwej komisji do rozpatrzenia.

2. Na wniosek właściwej komisji, grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów Parlament może zwrócić się do Komisji lub Rady o udział w debacie przed rozpoczęciem negocjacji z państwem kandydującym.

3. Przez cały okres trwania negocjacji Komisja i Rada regularnie i wyczerpująco informują właściwe komisje parlamentarne, w razie potrzeby w trybie poufnym, o postępach w negocjacjach.

4. Na każdym etapie negocjacji Parlament może, na podstawie sprawozdania właściwej komisji, przyjąć zalecenia i zwrócić się o ich wzięcie pod uwagę przed zawarciem traktatu o przystąpieniu państwa do Unii Europejskiej.

5. Po zakończeniu negocjacji, lecz przed podpisaniem jakiegokolwiek porozumienia, projekt porozumienia jest przekazywany Parlamentowi w celu uzyskania zgody Parlamentu zgodnie z art. 99 Regulaminu.

Artykuł 82

Wyst pienie z Unii

Je eli na mocy art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej pa stwo członkowskie podejmuje decyzj o wyst pieniu z Unii, sprawa zostaje przekazana do wła ciwej komisji Parlamentu. Art. 81 stosuje si odpowiednio. Parlament podejmuje decyzj o wydaniu zgody na porozumienie w sprawie wyst pienia z Unii wi kszo ci oddanych głosów.

Artykuł 83

Naruszenie przez pa stwo członkowskie podstawowych zasad

1. Na podstawie specjalnego sprawozdania wła ciwej komisji opracowanego zgodnie z art. 45 i 52 Parlament mo e:

- (a) podda pod głosowanie uzasadniony wniosek wzywaj cy Rad do podj cia działa zgodnie z art. 7 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej;
- (b) podda pod głosowanie wniosek wzywaj cy Komisj lub pa stwa członkowskie do przedstawienia wniosku zgodnie z art. 7 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej;
- (c) podda pod głosowanie wniosek wzywaj cy Rad do podj cia działa zgodnie z art. 7 ust. 3 lub, nast pnie, z art. 7 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.

2. Ka dy wniosek Rady o wyra enie zgody na propozycj przedło on zgodnie z art. 7 ust. 1 i 2 Traktatu o Unii Europejskiej wraz z uwagami przekazanymi przez zainteresowane pa stwo członkowskie, jest przedstawiany w Parlamencie i kierowany do wła ciwej komisji zgodnie z art. 99. Z wyj tkiem pilnych i uzasadnionych przypadków, Parlament podejmuje decyzj na podstawie propozycji wła ciwej komisji.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2, wymagaj wi kszo ci dwóch trzecich oddanych głosów reprezentuj cych wi kszo członków Parlamentu.

4. Z zastrze eniem zgody Konferencji Przewodnicz cych komisja przedmiotowo wła ciwa mo e przedło y projekt rezolucji towarzyszej. Projekt ten wyra a opini Parlamentu co do powa nego naruszenia zasad podstawowych przez pa stwo członkowskie oraz co do odpowiednich sankcji, ich modyfikacji lub zniesienia.

5. Wła ciwa komisja czuwa nad tym, aby Parlament był wyczerpuj co informowany oraz, je eli to konieczne, aby wydał opini co do wszystkich dalszych decyzji podejmowanych po udzieleniu zgody na podstawie ust. 3. Rada jest proszona o przekazywanie informacji na temat rozwoju sytuacji. Na podstawie sporz dzonej za zgod Konferencji Przewodnicz cych propozycji wła ciwej komisji Parlament mo e przyj zalecenia dla Rady.

Artykuł 84

Skład Parlamentu

W stosownym czasie przed ko cem kadencji parlamentarnej Parlament mo e na podstawie sprawozdania sporz dzonego przez wła ciw komisj zgodnie z art. 45 przedstawi propozycj modyfikacji swojego składu. Projekt decyzji Rady Europejskiej okre laj cej skład Parlamentu jest rozpatrywany zgodnie z art. 99.

Artykuł 85

ci lejsza współpraca pomi dzy pa stwami członkowskimi

1. Wnioski mają ce na celu wprowadzenie ci lejszej współpracy mi dzy pa stwami członkowskimi zgodnie z art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej s przekazywane przez Przewodnicz ego do rozpatrzenia wła ciwej komisji. Artykuły 39, 41, 43, 47-63 i 99 Regulaminu stosuje si odpowiednio.
2. Wła ciwa komisja sprawdza zgodnie z art. 20 Traktatu o Unii Europejskiej oraz z art. 326-334 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
3. Po ustanowieniu ci lejszej współpracy pó niejsze akty prawne proponowane w jej ramach podlegaj w Parlamencie tym samym procedurom co akty nie wchodz ce w zakres ci lejszej współpracy. Artykuł 47 stosuje si .

ROZDZIAŁ 8

PROCEDURY BUD ETOWE

Artykuł 86

Wieloletnie ramy finansowe

W przypadku gdy Rada wymaga zgody Parlamentu w odniesieniu do wniosku dotycz cego rozporz dzenia ustanawiaj cego wieloletnie ramy finansowe, sprawa zostaje przekazana do komisji przedmiotowo wła ciwej zgodnie z procedur okre lon w art. 99. Do osi gni cia zgody Parlamentu wymagana jest wi kszo głosów jego członków.

Artykuł 87

Dokumenty robocze

1. Posłom udost pniane s nast puj ce dokumenty:
  - (a) projekt bud etu przedstawiany przez Komisj ;
  - (b) sprawozdanie Rady z obrad nad projektem bud etu;
  - (c) stanowisko Rady w sprawie projektu bud etu przyj te zgodnie z art. 314 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  - (d) wszelkie projekty decyzji w sprawie kwot miesi cznego prowizorium bud etowego zgodnie z art. 315 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
2. Powy sze dokumenty s przekazywane wła ciwej komisji. Ka da zainteresowana komisja mo e wyda swoj opini .
3. Przewodnicz cy wyznacza termin, w jakim komisje, które zamierzaj wyda opini , przekazuj j wła ciwej komisji.

Artykuł 88

Rozpatrywanie projektu bud etu - pierwszy etap

1. Zgodnie z okre lonymi ni ej zasadami ka dy poseł mo e zło y i przedstawi projekty poprawek do projektu bud etu.

2. Propozycje poprawek są dopuszczalne, jeżeli zostały złożone na piśmie i podpisane przez co najmniej 40 posłów albo przedłożone w imieniu grupy politycznej lub komisji, określają pozycje budżetowe, których dotyczą, oraz zapewniają przestrzeganie zasady równowagi przychodów i wydatków. Projekty poprawek zawierają wszelkie użyteczne informacje do zamieszczenia w uwagach do danej pozycji budżetowej.

Do wszystkich projektów poprawek do projektu budżetu dołączone są pisemne uzasadnienia.

3. Przewodniczący wyznacza termin składania projektów poprawek.

4. Właściwa komisja wydaje opinię na temat złożonych tekstów przed poddaniem ich pod dyskusję na posiedzeniu plenarnym.

Projekty poprawek, które zostały odrzucone przez właściwą komisję, są poddawane pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym jedynie wówczas, gdy komisja lub co najmniej 40 posłów złożą odpowiedni wniosek na piśmie w terminie wyznaczonym przez Przewodniczącego. Termin ten nie może być w żadnym wypadku krótszy niż dwadzieścia cztery godziny przed rozpoczęciem głosowania.

5. Projekty poprawek do preliminarza budżetowego Parlamentu Europejskiego złożone z projektami odrzuconymi wcześniej przez Parlament na etapie ustalania preliminarza są poddawane pod dyskusję jedynie wówczas, gdy właściwa komisja wyda pozytywną opinię.

6. Na zasadzie odstępstwa od postanowień art. 59 ust. 2 Parlament stanowi w oddzielnych, następujących po sobie głosowaniach w sprawie:

- każdego projektu poprawki,
- sekcji projektu budżetu,
- projektów rezolucji odnoszących się do projektu budżetu.

Zastosowanie ma jednak art. 174 ust. 4-8.

7. Artykuły, rozdziały, tytuły i sekcje projektu budżetu, do których nie wniesiono projektów poprawek uznaje się za przyjęte.

8. Do przyjęcia projektów poprawek wymagana jest większość głosów członków Parlamentu.

9. Jeżeli Parlament wniósł poprawki do projektu budżetu, zmieniony projekt budżetu przekazywany jest wraz z uzasadnieniami Radzie i Komisji.

10. Rada i Komisja otrzymują protokół z przebiegu posiedzenia, w czasie którego Parlament głosował nad projektem budżetu.

Artykuł 89

Rozmowy trójstronne dotyczące kwestii finansowych

Przewodniczący uczestniczy w regularnych spotkaniach przewodniczących Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji zwoływanych z inicjatywy Komisji w ramach procedur budżetowych, o których mowa w czwartej i szóstej tytuł II Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Przewodniczący podejmuje wszelkie środki niezbędne do popierania konsultacji i zbliżenia stanowisk instytucji w celu ułatwienia wdrożenia procedur, o których mowa powyżej.

Przewodniczący Parlamentu może powierzyć to zadanie wiceprzewodniczącemu lub innemu do wiadczenia w kwestiach budżetowych lub przewodniczącemu komisji właściwej dla spraw budżetowych.

Artykuł 90

Post powanie pojednawcze w sprawie bud etu

1. Przewodniczy zwołuje bud etowy komitet pojednawczy zgodnie z art. 314 ust. 4 Traktatu o funkcjonowaniu unii Europejskiej.
2. Delegacja reprezentująca Parlament na posiedzeniach komitetu pojednawczego w procedurze bud etowej składa się z takiej samej liczby członków co delegacja Rady.
3. Członkowie delegacji są mianowani każdego roku przez grupy polityczne przed głosowaniem w Parlamencie nad stanowiskiem Rady, w miarę możliwości spośród członków komisji odpowiedzialnej za kwestie bud etowe oraz innych zainteresowanych komisji. Delegacji przewodniczy Przewodniczy Parlamentu. Przewodniczy może powierzyć to zadanie wiceprzewodnicy, a w jego miejsce do wiadomości w kwestiach bud etowych lub przewodniczy komisji właściwej dla spraw bud etowych.
4. Zastosowanie mają art. 71 ust. 2, 4, 5, 7 i 8.
5. W przypadku osiągnięcia przez bud etowy komitet pojednawczy porozumienia w sprawie wspólnego projektu sprawa zostaje wpisana do porządku dziennego posiedzenia plenarnego, które odbędzie się w ciągu 14 dni od daty porozumienia. Wspólny projekt udostępniany jest posłom. Stosuje się art. 72 ust. 2 i 3.
6. Wspólny projekt stanowi jako całość przedmiot jednego głosowania. Głosowanie jest imienne. Wspólny projekt uznaje się za zatwierdzony, o ile nie zostanie on odrzucony większością głosów ogólnej liczby posłów wchodzących w skład Parlamentu.
7. Jeżeli Parlament zatwierdzi wspólny projekt, natomiast Rada go odrzuci, właściwa komisja może złożyć niektóre lub wszystkie poprawki Parlamentu do stanowiska Rady do zatwierdzenia zgodnie z art. 314 ust. 7 lit. d) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Głosowanie w sprawie potwierdzenia zostaje wpisane do porządku dziennego posiedzenia plenarnego Parlamentu, które odbędzie się w ciągu 14 dni od daty powiadomienia przez Radę o odrzuceniu przez nią wspólnego projektu.

Poprawki uznaje się za potwierdzone, jeżeli zostaną one przyjęte większością głosów posłów wchodzących w skład Parlamentu i trzech piątych oddanych głosów.

Artykuł 91

Ostateczne przyjęcie bud etu

Jeżeli Przewodniczy jest przekonany, że bud et został przyjęty zgodnie z przepisami art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ogłasza na posiedzeniu, że bud et został ostatecznie przyjęty. Przewodniczy zarządza publikację bud etu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 92

Miesięczne prowizorium bud etowe

1. Każda decyzja Rady upoważniająca do wydatkowania kwot przekraczających miesięczne prowizorium bud etowe jest przekazywana właściwej komisji.

2. Właściwa komisja może złożyć projekt decyzji mającej na celu zmniejszenie wydatków, o których mowa w ust. 1. Parlament podejmuje w tej sprawie decyzję w ciągu 30 dni od przyjęcia decyzji Rady.

3. Parlament podejmuje decyzję większością głosów swoich członków.

Artykuł 93

Udzielenie Komisji absolutorium z wykonania budżetu

Postanowienia dotyczące procedur wykonawczych stosowanych przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu, zgodnie z postanowieniami finansowymi Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z rozporządzeniem finansowym, są załączone do niniejszego Regulaminu¹¹. Załącznik ten jest przyjmowany zgodnie z art. 227 ust. 2.

Artykuł 94

Inne procedury udzielania absolutorium

Postanowienia dotyczące procedury stosowanej przy podejmowaniu decyzji w sprawie udzielenia Komisji absolutorium z wykonania budżetu stosuje się również do procedury udzielania absolutorium:

- Przewodniczącemu Parlamentu Europejskiego z wykonania budżetu Parlamentu Europejskiego;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie budżetów innych instytucji i organów Unii Europejskiej, takich jak Rada (w zakresie funkcji wykonawczych), Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunał Obrachunkowy, Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny i Komitet Regionów;
- Komisji z wykonania budżetu Europejskiego Funduszu Rozwoju;
- organom odpowiedzialnym za wykonanie budżetu jednostek prawnie niezależnych wykonujących zadania Unii, w zakresie, w jakim ich czynności podlegają przepisom wymagającym udzielenia absolutorium przez Parlament Europejski.

Artykuł 95

Kontrola Parlamentu nad wykonywaniem budżetu

1. Parlament kontroluje wykonywanie budżetu biennalego. Zadanie to powierza komisjom właściwym w sprawach budżetu i kontroli budżetowej oraz innym zainteresowanym komisjom.

2. Co roku, przed pierwszym czytaniem projektu budżetu na kolejny rok budżetowy, Parlament bada problemy związane z wykonywaniem budżetu biennalego, we właściwych przypadkach na podstawie projektu rezolucji przedstawionego przez właściwe komisje parlamentarne.

---

¹¹Zob. załącznik V.

ROZDZIAŁ 9

WEWN TRZNE PROCEDURY BUD ETOWE

Artykuł 96

Preliminarz bud etowy Parlamentu

1. Na podstawie sprawozdania przygotowanego przez Sekretarza Generalnego Prezydium opracowuje wstępny projekt preliminarza bud etowego Parlamentu.
2. Przewodniczy przekazuje wstępny projekt właściwej komisji, która opracowuje projekt preliminarza bud etowego i przygotowuje sprawozdanie dla Parlamentu.
3. Przewodniczy wyznacza termin składania poprawek do projektu preliminarza bud etowego.

Właściwa komisja wydaje opinię na temat tych poprawek.

4. Parlament uchwała preliminarz bud etowy.
5. Przewodniczy przekazuje preliminarz bud etowy Komisji i Radzie.
6. Powyższe postanowienia stosuje się do preliminarzy bud etów korygujących.

Artykuł 97

Procedura stosowana przy opracowywaniu preliminarza bud etowego Parlamentu

1. W kwestii bud etu Parlamentu Prezydium i Komisja Bud etowa podejmują w kolejnych fazach decyzje w zakresie:
  - (a) schematu organizacyjnego;
  - (b) wstępnego projektu i projektu preliminarza bud etowego.
2. Decyzje dotyczące schematu organizacyjnego są podejmowane zgodnie z następującą procedurą:
  - (a) Prezydium sporządza schemat organizacyjny na każdy rok bud etowy;
  - (b) w przypadku gdy opinia komisji odpowiedzialnej za kwestie bud etowe różni się od pierwotnych decyzji Prezydium, wszczynają się postępowanie uzgadniające pomiędzy Prezydium i tą komisją;
  - (c) na zakończenie postępowania Prezydium podejmuje ostateczną decyzję w sprawie preliminarza bud etowego dla schematu organizacyjnego, zgodnie z art. 222 ust. 3 Regulaminu, nie naruszając decyzji podjętych zgodnie z art. 314 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
3. Procedura przygotowawcza dotycząca samego preliminarza rozpoczyna się z chwilą ostatecznego przyjęcia schematu organizacyjnego przez Prezydium. Etapy tej procedury odpowiadają etapom opisanym w art. 96 Regulaminu. Jeżeli stanowiska komisji właściwej w kwestiach bud etowych i Prezydium znacznie się różnią, wszczynają się postępowanie uzgadniające.

Artykuł 98

Uprawnienia w zakresie ponoszenia i pokrywania wydatków

1. Po konsultacji z właściwą komisją Przewodniczący podejmuje lub zleca podjęcie decyzji w sprawie poniesienia i pokrycia wydatków w ramach wewnętrznego regulaminu finansowego przyjętego przez Prezydium.
2. Przewodniczący przekazuje do właściwej komisji projekt rocznego sprawozdania finansowego.
3. Na podstawie sprawozdania właściwej komisji Parlament zatwierdza roczne sprawozdanie finansowe oraz stanowi o udzieleniu absolutorium.

ROZDZIAŁ 10

PROCEDURA ZGODY

Artykuł 99

Procedura zgody

1. Poproszony o wyrażenie zgody na proponowany akt prawny Parlament podejmuje decyzję na podstawie wydanego przez właściwą komisję parlamentarną zalecenia w sprawie przyjęcia lub odrzucenia danego aktu. Zalecenie zawiera umocowania, lecz nie zawiera motywów. Zalecenie może zawierać krótkie uzasadnienie, które sporządza sprawozdawca i które nie jest poddawane pod głosowanie. Artykuł 56 ust. 1 stosuje się odpowiednio. Poprawki złożone w komisji są dopuszczalne jedynie wtedy, gdy mają one na celu odrzucenie zalecenia proponowanego przez sprawozdawcę.

Komisja przedmiotowo właściwa może złożyć projekt rezolucji nieustawodawczej. Inne komisje mogą uczestniczyć w opracowaniu rezolucji zgodnie z art. 201 ust. 3 w połączeniu z art. 53, 54 lub 55.

W drodze jednego głosowania nad udzieleniem zgody Parlament podejmuje decyzję w sprawie aktu prawnego, który według postanowień Traktatu o Unii Europejskiej lub Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wymaga jego zgody – bez względu na to, czy zalecenie komisji przedmiotowo właściwej dotyczy przyjęcia czy odrzucenia danego aktu – przy czym nie ma możliwości wnoszenia poprawek. W każdym razie wymagana do udzielenia zgody jest większość określona w odpowiednim artykule Traktatu o Unii Europejskiej lub Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowiącym podstawę prawną proponowanego aktu lub, jeżeli nie określa jej odpowiedni artykuł, większość oddanych głosów. W przypadku niezyskania wymaganej większości proponowany akt zostaje odrzucony.

2. Ponadto w przypadku umów międzynarodowych, traktatów akcesyjnych, stwierdzenia powstania i trwałego naruszenia podstawowych zasad przez państwa członkowskie, ustalania składu Parlamentu, podejmowania wzmocnionej współpracy między państwami członkowskimi lub przyjmowania wieloletnich ram finansowych stosuje się odpowiednio art. 108, 81, 83, 84, 85 i 86.

3. Jeżeli wniosek dotyczący aktu prawnego lub planowana umowa międzynarodowa wymaga zgody Parlamentu, właściwa komisja może przedstawić w Parlamencie wstępne sprawozdanie. Sprawozdanie to zawiera projekt rezolucji z zaleceniami dotyczącymi zmiany lub wdrożenia proponowanego aktu ustawodawczego lub planowanej umowy międzynarodowej.

4. Komisja przedmiotowo właściwa bezzwłocznie rozpatruje wnioski o udzielenie zgody. Jeżeli komisja przedmiotowo właściwa postanowi nie wydać zalecenia lub nie przyjmie zalecenia w ciągu sześciu miesięcy od daty przedstawienia jej wniosku o udzielenie zgody, Konferencja Przewodniczących może wprowadzić daną sprawę do porządku obrad kolejnej sesji miesięcznej celem jej rozpatrzenia lub, w należyście uzasadnionych przypadkach, podjąć decyzję o przedłużeniu tego sześciomiesięcznego okresu.

Jeżeli zgoda Parlamentu jest wymagana do zawarcia umowy międzynarodowej, Parlament może w świetle zalecenia komisji przedmiotowo właściwej podjąć decyzję o zawieszeniu procedury zgody na okres nie dłuższy niż jeden rok.

ROZDZIAŁ 11

INNE PROCEDURY

Artykuł 100

Procedura wydawania opinii na podstawie art. 140 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

1. W celu wydania opinii w sprawie zaleceń Rady zgodnie z art. 140 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej po przedłożeniu powyższych zaleceń przez Radę na posiedzeniu plenarnym, Parlament obraduje na podstawie przedstawionej przez właściwą komisję parlamentarną pisemnej lub ustnej propozycji przyjęcia lub odrzucenia zaleceń o przedmiotem konsultacji z Parlamentem.

2. Parlament głosuje następnie nad wszystkimi zaleceniami łącznie, przy czym nie ma możliwości wnoszenia poprawek.

Artykuł 101

Procedury dotyczące dialogu społecznego

1. Każdy dokument opracowany przez Komisję zgodnie z art. 154 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub umowa zawarta przez partnerów społecznych zgodnie z art. 155 ust. 1 Traktatu, jak również wnioski Komisji przedstawione na podstawie art. 155 ust. 2 Traktatu są przekazywane przez przewodniczącego do rozpatrzenia właściwej komisji.

2. Jeżeli partnerzy społeczni poinformują Komisję, że zamierzają wszcząć procedurę przewidzianą w art. 139 Traktatu WE, właściwa komisja może opracować sprawozdanie dotyczące merytorycznej strony danego problemu.

3. Jeżeli partnerzy społeczni zawarli umowę oraz wspólnie dają jej wdrożenia na mocy decyzji Rady wydanej na wniosek Komisji, zgodnie z art. 139 ust. 2 Traktatu WE, właściwa komisja przedstawia projekt rezolucji zalecającej przyjęcie lub odrzucenie tego dania.

Artykuł 102

Procedury dotyczące rozpatrywania porozumień dobrowolnych

1. Jeżeli Komisja poinformuje Parlament o zamiarze skorzystania z możliwości zastosowania porozumień dobrowolnych jako alternatywy dla ustawodawstwa, właściwa komisja może sporządzić sprawozdanie dotyczące merytorycznej strony danego problemu, zgodnie z art. 52.

2. Jeżeli Komisja powiadomi o zamiarze zawarcia dobrowolnego porozumienia, właściwa komisja może przedstawić projekt rezolucji zalecającej przyjęcie lub odrzucenie wniosku oraz określić warunki jego przyjęcia lub odrzucenia.

Artykuł 103

Ujednolicenie

1. Je eli Parlamentowi zostanie przedstawiony wniosek dotycz cy ujednolicenia prawa Unii, wniosek ten przekazywany jest komisji wła ciwej w kwestiach prawnych. Komisja ta rozpatruje wniosek zgodnie z ustaleniami przyj tymi na poziomie mi dzyinstytucjonalnym¹² w celu zbadania, czy ogranicza si on do ci le poj tej ujednolicenia, bez zmian o charakterze merytorycznym.

2. Na własny wniosek lub na wniosek komisji wła ciwej w kwestiach prawnych, komisja przedmiotowo wła ciwa dla aktów prawnych b d cych przedmiotem ujednolicenia mo e by poproszona o wydania opinii w sprawie zasadno ci przeprowadzenia ujednolicenia

3. Poprawki do tekstu wniosku nie s dopuszczalne.

Na wniosek sprawozdawcy przewodnicz cy komisji wła ciwej w kwestiach prawnych mo e jednak przedło y tej komisji do zatwierdzenia zmiany dotycz ce dostosowa technicznych, pod warunkiem e s one niezb dne dla zapewnienia zgodno ci wniosku z zasadami ujednolicenia i nie wnosz do wniosku zmian merytorycznych.

4. Je eli komisja wła ciwa w kwestiach prawnych uzna, e wniosek nie spowoduje zmian merytorycznych w prawie Unii, przedkłada go do zatwierdzenia Parlamentowi.

W przypadku gdy komisja uzna, e wniosek wnosi zmiany merytoryczne, komisja ta proponuje Parlamentowi jego odrzucenie.

W obu przypadkach Parlament stanowi w drodze jednego głosowania, bez poprawek i debaty.

Artykuł 104

Przekształcenie

1. Je eli Parlamentowi zostanie przedstawiony wniosek dotycz cy przekształcenia prawa Unii, wniosek ten przekazywany jest komisji wła ciwej w kwestiach prawnych oraz komisji przedmiotowo wła ciwej.

2. Komisja wła ciwa w kwestiach prawnych rozpatruje wniosek zgodnie z ustaleniami przyj tymi na poziomie mi dzyinstytucjonalnym¹³ w celu zbadania, czy nie zawiera on zmian merytorycznych innych ni te, które okre lono w nim jako takie.

Poprawki do tekstu wniosku nie s dopuszczalne w ramach rozpatrywania wniosku. Art. 103 ust. 3 akapit drugi stosuje si jednak w odniesieniu do przepisów niezmiennych we wniosku dotycz cym przekształcenia.

3. Je eli komisja wła ciwa w kwestiach prawnych uzna, e wniosek nie wnosi zmian merytorycznych innych ni te, które we wniosku okre lono jako takie, informuje o tym komisj przedmiotowo wła ciw .

---

¹²Porozumienie mi dzyinstytucjonalne z dnia 20 grudnia 1994 r., Szybsza metoda pracy nad urz dow kodyfikacj tekstów prawnych, pkt 4 (Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 2)

¹³Porozumienie mi dzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej systematycznego stosowania technik przekształcenia tekstów prawnych, pkt. 9 (Dz.U. C 77 z 28.3.2002, str. 1).

W takim przypadku, poza poprawkami spełniającymi warunki przewidziane w art. 169 i 170, komisja przedmiotowo właściwa dopuszcza wyłącznie poprawki dotyczące wniosku zawierających zmiany.

Jeżeli jednak, zgodnie z pkt 8 porozumienia międzyinstytucjonalnego, właściwa komisja zamierza także zgłosić poprawki to ujednoliconych fragmentów wniosku, powiadamia ona niezwłocznie o tym zamiarze Radę i Komisję, zaś Komisja powinna poinformować komisję, przed głosowaniem zgodnie z art. 58, o swoim stanowisku w sprawie poprawek i o tym, czy zamierza wycofa wniosek dotyczący przekształcenia.

4. Jeżeli komisja właściwa w kwestiach prawnych uzna, że wniosek obejmuje zmiany merytoryczne inne niż te, które określono w nim jako takie, proponuje Parlamentowi odrzucenie wniosku i informuje o tym komisję przedmiotowo właściwą.

Przewodniczący zwraca się w tym przypadku do Komisji o wycofanie wniosku. Jeżeli Komisja wycofa wniosek, Przewodniczący stwierdza bezprzedmiotowo procedurę i informuje o tym Radę. W przypadku niewycofania wniosku przez Komisję Parlament odsyła go do komisji przedmiotowo właściwej, która rozpatruje wniosek zgodnie ze zwykłą procedurą.

Artykuł 105

Akty delegowane

1. Jeżeli Komisja przekazuje Parlamentowi akt delegowany, przewodniczący odsyła go do komisji właściwej dla podstawowego aktu ustawodawczego, która może podjąć decyzję o mianowaniu sprawozdawcy celem zbadania jednego lub kilku aktów delegowanych.

2. Przewodniczący informuje Parlament o dacie otrzymania aktu delegowanego we wszystkich językach urzędowych oraz o terminie, w którym może zostać wyrażony sprzeciw. Termin ten zaczyna biec od tej daty.

Informacja publikowana jest w protokole posiedzenia, wraz z nazwą komisji przedmiotowo właściwej.

3. Zgodnie z postanowieniami podstawowego aktu ustawodawczego komisja przedmiotowo właściwa, jeżeli uzna to za stosowne, może, po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi komisjami, przedstawić Parlamentowi projekt uzasadnionej rezolucji. Ten projekt rezolucji wskazuje powody wyrażenia sprzeciwu przez Parlament i może zawierać skierowany do Komisji wniosek o przedstawienie nowego aktu delegowanego uwzględniającego zalecenia sformułowane przez Parlament.

4. Jeżeli na dziesięć dni roboczych przed początkiem sesji miesięcznej, której rola poprzedza dzień upływu terminu, o którym mowa w ust. 5 i wypada najbliżej tego dnia, komisja przedmiotowo właściwa nie przedstawi projektu rezolucji, grupa polityczna lub co najmniej czterdziestu posłów może zgłosić projekt rezolucji w tej sprawie, w celu wprowadzenia go do porządku dziennego wspomnianej wyżej sesji miesięcznej.

5. Parlament podejmuje, w terminie przewidzianym w podstawowym akcie ustawodawczym, decyzję w sprawie każdego zgłoszonego projektu rezolucji większością głosów określonych w art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Jeżeli komisja przedmiotowo właściwa uzna za stosowne, zgodnie z postanowieniami podstawowego aktu ustawodawczego, przedłużenie terminu wyrażenia sprzeciwu wobec aktu delegowanego, przewodniczący komisji przedmiotowo właściwej informuje o tym w imieniu Parlamentu Radę i Komisję.

6. Je eli komisja przedmiotowo wla ciwa zaleci, by przed uplywem terminu przewidzianego w podstawowym akcie ustawodawczym Parlament o wiadczył, e nie wyra a sprzeciwu wobec aktu delegowanego:

- informuje ona o tym przewodnicz cego Konferencji Przewodnicz cych Komisji pismem zawieraj cym uzasadnienie i przedstawia odpowiednie zalecenie;
- je eli sprzeciw nie zostanie wyra ony ani podczas kolejnego posiedzenia Konferencji Przewodnicz cych Komisji, ani, w pilnych przypadkach, przy zastosowaniu procedury pisemnej, jej przewodnicz cy powiadamia o tym przewodnicz cego Parlamentu, który jak najszybciej informuje zgromadzenie plenarne;
- je eli w terminie dwudziestu czterech godzin po ogłoszeniu na posiedzeniu plenarnym grupa polityczna lub co najmniej czterdziestu posłów wyrazi sprzeciw wobec zalecenia, jest ono poddawane pod głosowanie;
- je eli w tym samym terminie sprzeciw nie zostanie wyra ony, zalecenie uznaje si za przyj te;
- przyj cie takiego zalecenia oznacza, e ka da pó niejsza propozycja sprzeciwu wobec aktu delegowanego jest niedopuszczalna.

7. Komisja przedmiotowo wla ciwa mo e, zgodnie z postanowieniami podstawowego aktu ustawodawczego, przedstawi Parlamentowi projekt uzasadnionej rezolucji odwołuj cej – w cało ci lub w cz ci – przekazanie uprawnie przewidziane w tym akcie. Parlament stanowi wi kszo ci głosów okre lon w art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

8. Przewodnicz cy informuje Rad i Komisj o stanowiskach przyj tych na mocy niniejszego artykułu.

Artykuł 106

Akty i rodki wykonawcze

1. Je eli Komisja przedło y Parlamentowi projekt aktu lub rodka wykonawczego, przewodnicz cy przekazuje go komisji wla ciwej dla podstawowego aktu ustawodawczego, która mo e podj decyzj o mianowaniu sprawozdawcy celem zbadania jednego lub kilku projektów aktów lub rodków wykonawczych.

2. Komisja przedmiotowo wla ciwa mo e przedstawi Parlamentowi projekt uzasadnionej rezolucji wskazuj cy, e wniosek w sprawie aktu lub rodka wykonawczego przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w podstawowym akcie ustawodawczym lub jest niezgodny z prawem Unii z innych powodów.

3. Projekt rezolucji mo e zawiera skierowany do Komisji wniosek o wycofanie aktu, rodka lub projektu aktu lub rodka, o jego zmian z uwzgl dnieniem uwag zgłoszonych przez Parlament lub o przedstawienie nowego wniosku ustawodawczego. Przewodnicz cy informuje Rad i Komisj o zaj tym stanowisku.

4. Je eli rodki wykonawcze przewidywane przez Komisj podlegaj procedurze regulacyjnej poł czonej z kontrol okrelonej w decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiaj cej warunki wykonywania uprawnie wykonawczych przyznanych Komisji, zastosowanie maj nast puj ce postanowienia dodatkowe:

- (a) czas przeznaczony na kontrol zaczyna upływa w momencie przekazania Parlamentowi projektu rodków we wszystkich j zykach urz dowych. W przypadku

skrócenia czasu przeznaczanego na kontrolę, przewidzianego w art. 5a ust. 5 lit. b) decyzji 1999/468/WE, oraz w nagłych przypadkach przewidzianych w art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE czas przeznaczony na kontrolę zaczyna upływać od daty otrzymania przez Parlament ostatecznego projektu rozporządzeń wykonawczych w wersjach językowych przedłożonych członkom komisji ustanowionej zgodnie z decyzją 1999/468/WE, chyba że sprzeciwi się temu przewodniczący właściwej komisji parlamentarnej. Art. 158 nie ma w takim przypadku zastosowania;

- (b) jeżeli podstawą projektu rozporządzenia wykonawczego jest art. 5a ust. 5 lub 6 decyzji 1999/468/WE, który dotyczy skrócenia terminów wyrażenia przez Parlament sprzeciwu, projekt rezolucji sprzeciwiający się przyjęciu tego projektu rozporządzenia został złożony przez przewodniczącego właściwej komisji, jeżeli nie mogła ona zebrać się we właściwym czasie;
- (c) Parlament, podejmując decyzję większością głosów wszystkich posłów, może sprzeciwić się przyjęciu projektu rozporządzenia wykonawczego, wskazując, że projekt ten przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w akcie podstawowym, jest niezgodny z celem lub treścią aktu podstawowego lub narusza zasadę pomocniczości lub proporcjonalności;
- (d) w przypadku gdy właściwa komisja w następnym etapie uzasadnionego wniosku Komisji zaleci w zawierającym uzasadnienie pismo do przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji, by Parlament oświadczył, że nie wyraża sprzeciwu wobec proponowanego rozporządzenia przed upływem normalnego terminu przewidzianego w art. 5a ust. 3 lit. c) lub art. 5a ust. 4 lit. e) decyzji 1999/468/WE, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 105, ust. 6.

Artykuł 107

Rozpatrywanie w ramach procedury obejmującej zaangażowane komisje lub wspólne posiedzenia komisji

1. Jeżeli podstawowy akt ustawodawczy został przyjęty przez Parlament przy zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 54, do rozpatrywania aktów delegowanych i projektów aktów lub rozporządzeń wykonawczych zastosowanie mają następujące postanowienia uzupełniające:

- akt delegowany lub projekt aktu lub rozporządzenia wykonawczego jest przekazywany komisji przedmiotowo właściwej i komisji zaangażowanej;
- przewodniczący komisji przedmiotowo właściwej ustala termin, w którym zaangażowana komisja może zgłaszać propozycje co do punktów wchodzących w zakres jej wyłącznej właściwości lub wspólnej właściwości obydwu komisji;
- jeżeli akt delegowany lub projekt aktu lub rozporządzenia wykonawczego wchodzi głównie w zakres wyłącznej właściwości zaangażowanej komisji, jej propozycje są przyjmowane bez głosowania przez właściwą komisję; w przeciwnym wypadku przewodniczący może zezwolić zaangażowanej komisji na przedłożenie Parlamentowi projektu rezolucji.

2. Jeżeli podstawowy akt ustawodawczy został przyjęty przez Parlament przy zastosowaniu procedury przewidzianej w art. 55, do rozpatrywania aktów delegowanych i projektów aktów lub rozporządzeń wykonawczych zastosowanie mają następujące postanowienia uzupełniające:

- po otrzymaniu aktu delegowanego lub projektu aktu lub rozporządzenia wykonawczego przewodniczący określa właściwą komisję lub komisje wspólnie właściwe do ich

zbadania, z uwzględnieniem kryteriów określonych w art. 55 i ewentualnych porozumieniach przewodniczących komisji;

- jeżeli akt delegowany lub projekt aktu lub rozkaza wykonawczego został odesłany do rozpatrzenia zgodnie z procedurą obejmującą wspólne posiedzenia komisji, każda z komisji może wnioskować o zwołanie wspólnego posiedzenia w celu rozpatrzenia projektu rezolucji. W braku porozumienia przewodniczących komisji wspólne posiedzenie zwoływane jest przez przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji.

TYTUŁ III

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

ROZDZIAŁ 1

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Artykuł 108

Umowy międzynarodowe

1. Jeżeli planowane jest rozpoczęcie negocjacji dotyczących zawarcia, przedłożenia lub wprowadzenia zmian do umowy międzynarodowej, właściwa komisja może postanowić o sporządzeniu sprawozdania lub monitorowaniu w inny sposób procedury i informuje o tej decyzji Konferencję Przewodniczących Komisji. W stosownych przypadkach inne komisje mogą być poproszone o wydanie opinii, zgodnie z art. 53 ust. 1. W stosownych przypadkach zastosowanie mają art. 201 ust. 2, art. 54 lub 55.

Przewodniczący i sprawozdawcy właściwej komisji oraz zaangażowanych komisji podejmują wspólnie odpowiednie działania dla zapewnienia, aby Parlament otrzymywał, w razie potrzeby w trybie poufnym, natychmiastowe, systematyczne i wyczerpujące informacje na wszystkich etapach negocjacji i zawierania porozumień międzynarodowych, w tym informacje dotyczące projektu wytycznych negocjacyjnych i przyjętych wytycznych negocjacyjnych oraz informacje, o których mowa w ust. 3.

od Komisji, zgodnie z jej zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i z porozumienia ramowego dotyczącego stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, oraz

od Rady, zgodnie z jej zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

2. Na wniosek właściwej komisji, grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów Parlament może zwrócić się do Rady o nieudzielenie zgody na rozpoczęcie negocjacji zanim nie wypowie się on, na podstawie sprawozdania właściwej komisji, co do planowanego mandatu negocjacyjnego.

3. Gdy planowane jest otwarcie negocjacji, właściwa komisja zasięga w Komisji informacji co do podstawy prawnej wybranej do zawarcia umowy międzynarodowej, o której mowa w ust. 1. Właściwa komisja weryfikuje wybrany podstaw prawny, zgodnie z art. 39. Jeżeli Komisja nie określi podstawy prawnej lub jeżeli ta no ta podstawy została zakwestionowana, zastosowanie mają postanowienia art. 39.

4. Na każdym etapie trwania negocjacji i po ich zakończeniu a do momentu zawarcia umowy międzynarodowej Parlament może, na podstawie sprawozdania właściwej komisji oraz po rozpatrzeniu wszelkich stosownych wniosków przedłożonych zgodnie z art. 134, przyjąć zalecenia i zwrócić się o ich uwzględnienie przed zawarciem tej umowy.

5. Przewodniczący przekazuje skierowane do Parlamentu wnioski Rady o wyrażenie zgody lub o wydanie opinii do rozpatrzenia właściwej komisji zgodnie z art. 99 lub art. 47 ust. 1.

6. Przed głosowaniem właściwa komisja, grupa polityczna lub co najmniej jedna dziesiąta posłów mogą wystąpić z wnioskiem, aby Parlament zasięgnął opinii Trybunału Sprawiedliwości w sprawie zgodności umowy międzynarodowej z traktatami. W przypadku przyjęcia takiego

wniosku przez Parlament głosowanie zostaje odroczone do chwili wydania opinii przez Trybunał¹⁴.

7. W sprawach dotyczących zawarcia, przedłużenia lub wprowadzenia zmian do umowy międzynarodowej lub protokołu finansowego zawartego przez Unię Europejską Parlament wydaje opinię lub wyraża zgodę w drodze jednego głosowania, w którym oddanych głosów. Poprawki do tekstu umowy lub protokołu nie są dopuszczalne.

8. Jeżeli opinia wydana przez Parlament jest negatywna, Przewodniczący zwraca się do Rady o niezawieranie umowy.

9. Jeżeli Parlament odmówi wyrażenia zgody na zawarcie umowy międzynarodowej, Przewodniczący informuje Radę, że umowa nie może zostać zawarta.

Artykuł 109

Procedury oparte na art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w przypadkach tymczasowego stosowania lub zawieszenia umów międzynarodowych lub ustalenia stanowiska Unii w organie utworzonym na mocy umowy międzynarodowej

W przypadku, gdy Komisja, zgodnie ze swoimi zobowiązaniami wynikającymi z Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz z porozumienia ramowego dotyczącego stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską, powiadomi Parlament i Radę o zamiarze wystąpienia z wnioskiem o tymczasowe obowiązywanie lub zawieszenie danej umowy międzynarodowej, złożenie oświadczenia przez Parlament oraz debata następująca na posiedzeniu plenarnym. Parlament może wydawać zalecenia, zgodnie z art. 108 lub art. 113 Regulaminu.

Identyczna procedura obowiązuje w przypadku powiadomienia Parlamentu przez Komisję o wniosku dotyczącym stanowisk, które mają zostać przyjęte w imieniu Unii w organie utworzonym na mocy umowy międzynarodowej.

ROZDZIAŁ 2

REPREZENTOWANIE UNII NA ZEWNĘTRZ ORAZ WSPÓLNA POLITYKA ZAGRANICZNA I BEZPIECZEŃSTWA

Artykuł 110

Specjalni przedstawiciele

1. Jeżeli Rada postanowi mianować specjalnego przedstawiciela zgodnie z art. 33 Traktatu o Unii Europejskiej, Przewodniczący, na wniosek właściwej komisji, zwraca się do Rady o złożenie oświadczenia oraz o udzielenie odpowiedzi na pytania dotyczące mandatu, celów i innych istotnych aspektów zadań i roli, jaką ma pełnić przedstawiciel.

2. Po jego mianowaniu, lecz przed objęciem stanowiska specjalny przedstawiciel może zostać poproszony o złożenie oświadczenia przed właściwą komisją i o udzielenie odpowiedzi na jej pytania.

3. Zgodnie z art. 134, w terminie trzech miesięcy od przesłuchania właściwej komisji może zaproponować zalecenie odnoszące się bezpośrednio do oświadczenia specjalnego przedstawiciela i do udzielonych przez niego odpowiedzi.

4. Parlament zwraca się do specjalnego przedstawiciela o należyte i regularne informowanie Parlamentu o praktycznej realizacji jego mandatu.

---

¹⁴Zob. także wykładni art. 141.

5. Specjalny przedstawiciel powołany przez Radę, z mandatem w zakresie poszczególnych kwestii politycznych, może zostać zaproszony przez Parlament lub poprosić o zaproszenie do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją.

Artykuł 111

Reprezentacja na szczeblu międzynarodowym

1. Kandydat na stanowisko szefa zewnętrznego przedstawicielstwa Unii może zostać zaproszony do stawienia się przed właściwym organem Parlamentu w celu złożenia oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na pytania.

2. W terminie trzech miesięcy od przesłuchania, o którym mowa w ust. 1, właściwa komisja może przyjąć rezolucję lub wydać zalecenie dotyczące bezpośrednio złożonego oświadczenia i udzielonych odpowiedzi.

Artykuł 112

Konsultacje z Parlamentem i informowanie Parlamentu w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

1. W przypadku konsultacji z Parlamentem zgodnie z art. 36 Traktatu o Unii Europejskiej sprawa jest przekazywana właściwej komisji, która może przedstawić zalecenia zgodnie z art. 113 Regulaminu.

2. Zainteresowane komisje czyni starania, aby Wiceprzewodniczący Komisji/Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa dostarczał im regularnie i na czas informacji o rozwoju i wdrażaniu wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii, o przewidywanych kosztach każdej podejmowanej w ramach tej polityki decyzji, o jej skutkach finansowych oraz o wszelkich innych kwestiach finansowych dotyczących działań podejmowanych w zakresie tej polityki. Wyjątkowo, na wniosek Wiceprzewodniczącego / Wysokiego Przedstawiciela, komisja może postanowić o utajnieniu obrad.

3. Dwa razy do roku przeprowadzana jest debata w sprawie opracowanego przez Wiceprzewodniczącego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela dokumentu konsultacyjnego, który przedstawia zasadnicze aspekty i najważniejsze kierunki wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym także europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz ich skutki finansowe dla budżetu Unii. Zastosowanie mają procedury przewidziane w art. 123.

(Zob. także wykładnię art. 134.)

4. Wiceprzewodniczący / Wysoki Przedstawiciel zapraszany jest na każde odbywające się na posiedzeniu plenarnym debaty dotyczące polityki zagranicznej, bezpieczeństwa lub obrony.

Artykuł 113

Zalecenia w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

1. Za zgodą Konferencji Przewodniczących lub na podstawie wniosku zgodnie z art. 134 komisja właściwa do spraw wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa może sporządzić, w ramach swoich kompetencji, zalecenia dla Rady.

2. W pilnych przypadkach zgoda, o której mowa w ust. 1, może być udzielona przez Przewodniczącego, który może również zezwolić na nadzwyczajne posiedzenie danej komisji.

3. W ramach procedury przyjmowania powyższych zaleceń, które muszą zostać poddane pod głosowanie w formie pisemnej, art. 158 nie ma zastosowania, natomiast mogą być zgłaszane ustne poprawki.

Niestosowanie art. 158 jest możliwe tylko w pracach na forum komisji, w pilnych przypadkach. Odstąpienie od postanowień art. 158 nie jest dopuszczalne na posiedzeniach komisji nie mających charakteru pilnego, ani na posiedzeniach plenarnych.

Przepis zezwalający na zgłaszanie ustnych poprawek oznacza, że poseł nie może sprzeciwić się poddaniu ustnych poprawek pod głosowanie w komisji.

4. Sporządzone w ten sposób zalecenia są wpisywane do porządku dziennego pierwszej sesji miesięcznej następującej bezpośrednio po ich przedstawieniu. W przypadkach uznanych przez Przewodniczącą za pilne, zalecenia mogą być wpisane do porządku dziennego drugiej sesji miesięcznej. Zalecenia uważa się za przyjęte, chyba że co najmniej 40 posłów zgłosi sprzeciw w formie pisemnej przed rozpoczęciem sesji miesięcznej. W takim przypadku zalecenia komisji są wpisywane do porządku dziennego tej sesji miesięcznej w celu poddania ich pod debatę i głosowanie. Poprawki mogą być zgłaszane przez grupę polityczną lub co najmniej 40 posłów.

Artykuł 114

Łamanie praw człowieka

Podczas każdej sesji miesięcznej kadencji władz Komisji, bez konieczności wystąpienia o zgodę, może złożyć, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 113 ust. 4, projekt rezolucji dotyczącej przypadków łamania praw człowieka.

TYTUŁ IV

PRZEJRZYSTOŚĆ PRAC

Artykuł 115

Przejrzystość w działalności Parlamentu

1. Parlament zapewnia jak najwięsz przejrzystość swoich działań, zgodnie z art. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 42 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
2. Debaty Parlamentu są jawne.
3. Posiedzenia komisji parlamentarnych są z reguły jawne. Komisje mogą jednak, najpóźniej w momencie przyjmowania porządku dziennego danego posiedzenia, postanowić o podziale porządku dziennego posiedzenia na punkty omawiane publicznie i punkty omawiane z wyłączeniem jawności. Jeżeli posiedzenie odbywa się z wyłączeniem jawności komisja może ujawnić dokumenty oraz protokół posiedzenia z zastrzeżeniem postanowień art. 4 ust. 1-4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady. W przypadku naruszenia przepisów o obowiązku zachowania poufności stosuje się art. 166.
4. Rozpatrywanie przez właściwe komisje wniosków dotyczących immunitetu na podstawie art. 9 odbywa się zawsze z wyłączeniem jawności.

Artykuł 116

Publiczny dostęp do dokumentów

1. Każdego obywatela Unii Europejskiej oraz każda osobę fizyczną lub prawną mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie członkowskim ma prawo dostępu do dokumentów Parlamentu zgodnie z art. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej z zachowaniem zasad, warunków i ograniczeń określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zgodnie ze szczegółowymi postanowieniami niniejszego Regulaminu.

W taki sam sposób udostępnia się, w miarę możliwości, dokumenty Parlamentu innym osobom fizycznym i prawnym.

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 jest publikowane dla celów informacyjnych wraz z Regulaminem Parlamentu¹⁵.

2. Dla potrzeb związanych z dostępem do dokumentów termin "dokument Parlamentu" oznacza wszelkie treści w rozumieniu art. 3 lit. a rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 sporządzone lub otrzymane przez osoby wykonujące mandat parlamentarny w rozumieniu tytułu I rozdział 2, przez organy Parlamentu, komisje i delegacje międzyparlamentarne oraz przez Sekretariat Parlamentu.

Dokumenty sporządzone przez posłów lub przez grupy polityczne są, dla potrzeb związanych z dostępem do dokumentów, dokumentami Parlamentu, jeżeli zostały złożone zgodnie z niniejszym Regulaminem.

Prezydium ustala zasady mające na celu zapewnienie rejestracji wszystkich dokumentów Parlamentu.

---

¹⁵Zob. załącznik XIV.

3. Parlament sporządza rejestr dokumentów Parlamentu. Dokumenty ustawodawcze oraz niektóre inne kategorie dokumentów są, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001, bezpośrednio dostępne poprzez rejestr Parlamentu. W miarę możliwości w rejestrze zamieszczane są odsyłacze do innych dokumentów Parlamentu.

Kategorie dokumentów bezpośrednio dostępnych są wymienione na liście przyjętej przez Prezydium oraz opublikowanej na stronie internetowej Parlamentu. Lista ta nie ogranicza prawa dostępu do dokumentów należących do powyższych kategorii. Dokumenty te są udostępniane na pisemny wniosek.

Prezydium może przyjąć zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 postanowienia regulujące warunki udostępniania dokumentów. Postanowienia te są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

4. Prezydium wyznacza organy odpowiedzialne za rozpatrywanie wstępnych wniosków o udostępnienie dokumentów (art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001) oraz podejmuje decyzje dotyczące wniosków potwierdzających (art. 8 rozporządzenia) oraz wniosków o udostępnienie dokumentów sensytywnych (art. 9 rozporządzenia).

5. Konferencja Przewodniczących powołuje przedstawicieli Parlamentu w Komitecie międzyinstytucjonalnym utworzonym na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

6. Jeden z wiceprzewodniczących jest odpowiedzialny za nadzór nad rozpatrywaniem wniosków o udostępnienie dokumentów.

7. Właściwa komisja parlamentarna sporządza, na podstawie informacji otrzymanych z Prezydium oraz z innych źródeł, roczne sprawozdanie, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, a następnie przedstawia je na posiedzeniu plenarnym.

Ponadto właściwa komisja bada i ocenia sprawozdania sporządzone przez inne instytucje i agencje zgodnie z art. 17 wyżej wymienionego rozporządzenia.

TYTUŁ V

STOSUNKI Z INNYMI INSTYTUCJAMI I ORGANAMI

ROZDZIAŁ 1

POWOŁYWANIE NA STANOWISKA

Artykuł 117

Wybór przewodniczącego Komisji

1. Po zaproponowaniu przez Radę Europejską kandydata na stanowisko Przewodniczącego Komisji, Przewodniczący zwraca się do tego kandydata o złożenie oświadczenia i przedstawienie przed Parlamentem założeń politycznych. Po złożeniu oświadczenia następuje debata.

Do uczestnictwa w debacie zapraszana jest Rada Europejska.

2. Parlament dokonuje wyboru przewodniczącego Komisji większością głosów swoich członków.

Głosowanie jest tajne.

3. Jeżeli kandydat został wybrany, Przewodniczący Parlamentu informuje o tym Radę zwracając się do niej, jak również do nowo wybranego przewodniczącego Komisji, o wspólne zaproponowanie kandydatów na stanowiska członków Komisji.

4. Jeżeli kandydat nie otrzyma wymaganej większości, Przewodniczący zwraca się do Rady Europejskiej o zaproponowanie w ciągu miesiąca nowej kandydatury, która podlega będzie takiej samej procedurze wyboru.

Artykuł 118

Wybór Komisji

1. Po konsultacji z nowo wybranym przewodniczącym Komisji, Przewodniczący zwraca się do kandydatów na stanowiska członków Komisji wskazanych przez nowo wybranego przewodniczącego Komisji i Radę o stawienie się przed komisjami parlamentarnymi właściwymi dla przedmiotu ich przewidywanej działalności. Przesłuchania te są jawne.

2. Przewodniczący może zwrócić się do nowo wybranego przewodniczącego Komisji o poinformowanie Parlamentu o podziale obowiązków w proponowanym składzie kolegium komisarzy zgodnie z własnymi wytycznymi politycznymi.

3. Właściwa komisja lub komisje zwracają się do kandydata na komisarza o złożenie oświadczenia i udzielenie odpowiedzi na pytania. Przesłuchania są organizowane w sposób pozwalający kandydatom na komisarzy na dostarczenie Parlamentowi wszystkich istotnych informacji. Postanowienia dotyczące organizacji tych przesłuchań określone są w załączniku do niniejszego Regulaminu¹⁶.

4. Nowo wybrany przewodniczący przedstawia członków Komisji i ich program podczas posiedzenia Parlamentu, na które zaproszeni zostają przewodniczący Rady Europejskiej i przewodniczący Rady. Po złożeniu oświadczenia następuje debata.

---

¹⁶Zob. załącznik XVI.

5. Pod koniec debaty każda grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może przedłożyć projekt rezolucji. Artykuł 123 ust. 3, 4 i 5 stosuje się.

Po głosowaniu nad projektem rezolucji Parlament zatwierdza lub odrzuca skład Komisji w większości oddanych głosów.

Powszechnie głosowanie jest imienne.

Parlament może przelać głosowanie na następne posiedzenie.

6. Przewodniczący informuje Radę o zatwierdzeniu lub odrzuceniu proponowanego składu Komisji.

7. W przypadku znacznej zmiany zakresu przedmiotowej działalności w trakcie kadencji Komisji, obsadzenia wakatu lub mianowania nowego komisarza w następnym przystąpieniu do UE nowego państwa członkowskiego zainteresowani komisarze wzywani są do stawienia się przedmiotowo właściwymi komisjami zgodnie z ust. 3.

Artykuł 119

Wotum nieufności dla Komisji

1. Wniosek o wotum nieufności dla Komisji może złożyć na ręce Przewodniczącego Parlamentu jedna dziesiąta członków Parlamentu.

2. Wniosek powinien być zatytułowany „wniosek o wotum nieufności” i zawiera uzasadnienie. Wniosek jest przekazywany Komisji.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o wotum nieufności Przewodniczący powiadamia posłów o jego wpłygnięciu.

4. Debata nad wotum nieufności odbywa się najwcześniej dwadzieścia cztery godziny po powiadomieniu posłów o wpłygnięciu wniosku.

5. Głosowanie nad wnioskiem o wotum nieufności jest imienne i odbywa się najwcześniej czterdzieści osiem godzin po otwarciu debaty.

6. Debata i głosowanie odbywają się najpóźniej podczas pierwszej sesji miesięcznej następującej po złożeniu wniosku.

7. Do uchwalenia wotum nieufności wymagana jest większość dwóch trzecich oddanych głosów i większość głosów członków Parlamentu. Wyniki głosowania przekazywane są przewodniczącemu Rady i przewodniczącemu Komisji.

Artykuł 120

Mianowanie sędziów i rzeczników generalnych w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Na wniosek właściwej komisji Parlament mianuje swojego kandydata do siedmioosobowego zespołu odpowiedzialnego za dokładne zbadanie, czy kandydaci odpowiadają warunkom sprawowania funkcji sędziego lub rzecznika generalnego w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 121

Powoływanie członków Trybunału Obrachunkowego

1. Osoby wyznaczone na członków Trybunału Obrachunkowego proszone są o złożenie o wiadczenia przed właściwą komisją parlamentarną i udzielenia odpowiedzi na pytania jej członków. Komisja głosuje oddzielnie nad każdą kandydaturą w głosowaniu tajnym.
2. Właściwa komisja przedstawia Parlamentowi zalecenie w sprawie powołania proponowanych kandydatów w formie sprawozdania zawierającego odrębne projekty wniosków dotyczących decyzji w odniesieniu do każdego kandydata.
3. Głosowanie na posiedzeniu plenarnym odbywa się w terminie dwóch miesięcy od wpłynięcia kandydatur, chyba że na żądanie właściwej komisji, grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów Parlament postanowi inaczej. Parlament głosuje osobno nad każdą kandydaturą. Głosowanie jest tajne, a decyzja podejmowana jest większością oddanych głosów.
4. Jeżeli Parlament wyda negatywną opinię w sprawie indywidualnej kandydatury, Przewodniczący wzywa Radę do jej wycofania i przedstawienia Parlamentowi nowej kandydatury.

Artykuł 122

Powoływanie członków zarządu Europejskiego Banku Centralnego

1. Kandydat proponowany na stanowisko prezesa Europejskiego Banku Centralnego zostaje poproszony o złożenie o wiadczenia przed właściwą komisją parlamentarną i udzielenia odpowiedzi na pytania jej członków.
2. Właściwa komisja zaleca Parlamentowi przyjęcie lub odrzucenie proponowanej kandydatury.
3. Głosowanie odbywa się w terminie dwóch miesięcy od wpłynięcia propozycji, chyba że na wniosek właściwej komisji, grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów Parlament postanowi inaczej.
4. Jeżeli Parlament wyda opinię negatywną, Przewodniczący wzywa Radę do wycofania propozycji i przedstawienia Parlamentowi nowej kandydatury.
5. Ten sam procedur stosuje się w odniesieniu do kandydatów zaproponowanych na stanowiska wiceprzewodniczącego i innych członków zarządu Europejskiego Banku Centralnego.

ROZDZIAŁ 2

O WIADCZENIA

Artykuł 123

O wiadczenia Komisji, Rady i Rady Europejskiej

1. Członkowie Komisji, Rady i Rady Europejskiej mogą w każdej chwili zwrócić się do Przewodniczącego Parlamentu o udzielenie im głosu w celu złożenia o wiadczenia. Przewodniczący Rady Europejskiej wygłasza o wiadczenie po każdym posiedzeniu Rady. Przewodniczący Parlamentu decyduje, kiedy ma zostać złożone o wiadczenie i czy nastąpi po nim obszerna debata czy też 30-minutowa tura krótkich i zwięzłych pytań ze strony posłów.
2. Wpisując o wiadczenie i następując po nim debatę do porządku dziennego Parlament decyduje, czy debata zostanie zakończona uchwaleniem rezolucji. Parlament nie może podjąć

takiej decyzji, jeżeli podczas bieżącej lub kolejnej sesji miesięcznej przewidziane jest sprawozdanie na ten sam temat, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności Przewodniczący zgłosi inną propozycję. Jeżeli Parlament postanowi o zamknięciu debaty rezolucyjną, komisja, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może złożyć projekt rezolucji.

3. Projekty rezolucji poddawane są pod głosowanie tego samego dnia. Przewodniczący decyduje o ewentualnych odstępstwach od tej zasady. Dopuszcza się wyjątki dotyczące sposobu głosowania.

4. Wspólny projekt rezolucji zastępuje wcześniejsze projekty złożone przez jego sygnatariuszy, nie zastępuje natomiast projektów złożonych przez inne komisje, grupy polityczne lub posłów.

5. Po przyjęciu projektu rezolucji żaden inny projekt nie jest poddawany pod głosowanie, chyba że w drodze wyjątku Przewodniczący postanowi inaczej.

Artykuł 124

Wyjątki od decyzji Komisji

Po konsultacji z Konferencją Przewodniczących, Przewodniczący Parlamentu może zwrócić się do Przewodniczącego Komisji, do członka Komisji odpowiedzialnego za kontakty z Parlamentem lub, po uzgodnieniu, do innego członka Komisji, o złożenie przed Parlamentem oświadczenia podczas posiedzenia Komisji w celu wyjątki od najważniejszych podjętych decyzji. Po złożeniu oświadczenia następuje trwająca co najmniej trzydzieści minut debata, w czasie której posłowie mogą zadawać krótkie, zwięzłe pytania.

Artykuł 125

O oświadczenia Trybunału Obrachunkowego

1. W ramach procedury udzielania absolutorium lub czynności Parlamentu związanych z kontrolą budżetową, prezes Trybunału Obrachunkowego może zostać zaproszony do zabrania głosu w celu przedstawienia uwag zawartych w sprawozdaniu rocznym, w sprawozdaniach specjalnych lub w opiniach Trybunału, jak te w celu objęcia programy pracy Trybunału.

2. Parlament może zdecydować o przeprowadzeniu odrębnej debaty z udziałem Komisji i Rady nad kad kwestię zawartą w powyższych oświadczeniach, w szczególności gdy zasygnalizowane zostaną nieprawidłowości w zarządzaniu finansami.

Artykuł 126

O oświadczenia Europejskiego Banku Centralnego

1. Prezes Europejskiego Banku Centralnego przedstawia Parlamentowi roczne sprawozdanie Banku dotyczące działalności Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz polityki monetarnej w roku poprzednim i bieżącym.

2. Po tym wystąpieniu następuje ogólna debata.

3. Prezes Europejskiego Banku Centralnego jest zapraszany do uczestnictwa w posiedzeniach właściwej komisji co najmniej cztery razy w roku w celu złożenia oświadczenia i udzielenia odpowiedzi na pytania.

4. Na wniosek Parlamentu lub swój własny prezes, wiceprezes lub inni członkowie zarządu Europejskiego Banku Centralnego są zapraszani do uczestnictwa w innych posiedzeniach.

5. Pełne sprawozdanie z prac przewidzianych w ust. 3 i 4 jest sporządzane w językach urzędowych.

Artykuł 127

Zalecenia dotyczące głównych kierunków polityki gospodarczej

1. Zalecenia Komisji dotyczące głównych kierunków polityki gospodarczej państw członkowskich i Unii są przekazywane właściwej komisji, która na posiedzeniu plenarnym przedstawia sprawozdanie Parlamentowi.

2. Rada jest proszona o informowanie Parlamentu zarówno o treści swoich zaleceń, jak i o stanowisku, jakie zajęła Rada Europejska.

ROZDZIAŁ 3

PYTANIA PARLAMENTARNE

Artykuł 128

Pytania wymagające odpowiedzi ustnej i debaty

1. Komisja, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może wnieść pytania do Rady lub Komisji oraz wnioskować o ich wpisanie do porządku dziennego obrad Parlamentu.

Pytania są przekazywane w formie pisemnej Przewodniczącemu, który przedkłada je niezwłocznie Konferencji Przewodniczących.

Konferencja Przewodniczących decyduje, czy i w jakim porządku pytania te zostaną wpisane do porządku dziennego. Pytania niewpisane do porządku dziennego obrad Parlamentu w terminie trzech miesięcy od ich złożenia tracą ważność.

2. Pytania do Komisji muszą być przekazane co najmniej na tydzień, a pytania do Rady co najmniej na trzy tygodnie przed posiedzeniem, do którego porządku dziennego są wpisane.

3. Pytania odnoszące się do dziedzin wymienionych w art. 42 Traktatu o Unii Europejskiej nie podlegają terminowi przewidzianemu w ust. 2 niniejszego artykułu. Rada jest zobowiązana do udzielenia odpowiedzi na te pytania w odpowiednim terminie tak, aby Parlament został należycie poinformowany.

4. Jeden z autorów pytania ma do dyspozycji pięć minut na jego rozwinięcie. Odpowiedzi udziela jeden z członków instytucji, której ono dotyczy.

Autor pytania ma prawo do wykorzystania całego wzmiankowanego czasu na wypowiedź.

5. Artykuł 123 ust. 2-5 stosuje się odpowiednio.

Artykuł 129

Tura pyta

1. Tura pytań do Komisji ma miejsce podczas każdej sesji miesięcznej i trwa dziesięć minut oraz dotyczy jednego lub większej liczby konkretnych zagadnień przekrojowych, o których decyzję podejmuje Konferencja Przewodniczących na miesiąc przed sesją miesięczną.

2. Zakres odpowiedzialności komisarzy zaproszonych przez Konferencję Przewodniczących do udziału w turze pytań musi odpowiadać konkretnemu zagadnieniu przekrojowemu, którego mają dotyczyć zadawane im pytania. Na sesję miesięczną zaprasza się nie więcej niż dwóch

komisarzy, z mo liwo ci zaproszenia trzeciego w zale no ci od konkretnego zagadnienia przekrojowego wybranego na tur pyta .

3. Tur pyta przeprowadza si zgodnie z systemem głosowania, którego szczegóły przedstawiono w zał czniku do niniejszego Regulaminu¹⁷

4. Zgodnie z wytycznymi okre lonymi przez Konferencj Przewodnicz cych poszczególne tury pyta mog by prowadzone z udziałem Rady, Przewodnicz cego Komisji, Wiceprzewodnicz cego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpiecze stwa oraz Przewodnicz cego Eurogrupy.

Artykuł 130

Pytania wymagaj ce odpowiedzi na pi mie

1. Ka dy poseł mo e wnosi pytania wymagaj ce odpowiedzi na pi mie do Przewodnicz cego Rady Europejskiej, Rady, Komisji lub Wiceprzewodnicz cego Komisji/Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpiecze stwa, zgodnie z kryteriami okre lonymi w zał czniku do niniejszego Regulaminu¹⁸. Wył czn odpowiedzialno za tre pyta ponosi ich autor.

2. Pytania s przekazywane Przewodnicz cemu. Przewodnicz cy rozstrzyga w tpliwo ci dotycz ce dopuszczalno ci pyta . Decyzja Przewodnicz cego opiera si nie tylko na przepisach okre lonych w zał czniku, o którym mowa w ust pie 1, ale tak e na ogólnych przepisach Regulaminu. Autor pytania zostaje powiadomiony o decyzji Przewodnicz cego.

3. Pytania składa si w formie elektronicznej. Ka dy poseł mo e zło y maksymalnie pi pyta miesi cznie.

W wyj tkowych przypadkach poseł mo e zło y dodatkowe pytania w formie wydrukowanego i podpisanego dokumentu przekazywanego osobi cie do stosownego działu Sekretariatu Generalnego Parlamentu Europejskiego.

Po upływie jednego roku od rozpocz cia ósmej kadencji Konferencja Przewodnicz cych przeprowadzi ocen procedury składania dodatkowych pyta .

Wyra enie ‘w wyj tkowych przypadkach’ nale y interpretowa , jako oznaczaj ce, e dodatkowe pytanie dotyczy sprawy pilnej i nie mo na czeka z jego zło eniem do nast pnego miesi ca. Ponadto, liczba pyta składanych na mocy art. 130 ust. 3 akapit drugi musi by mniejsza od dopuszczalnej liczby pi ciu pyta miesi cznie.

4. Je li odpowied na dane pytanie nie mogła zosta udzielona w wymaganym terminie, na wniosek autora zostaje ono wpisane do porz dku dziennego nast pnego posiedzenia wła ciwej komisji. Artykuł 129 stosuje si odpowiednio.

Zwa ywszy, e przewodnicz cy komisji parlamentarnej jest uprawniony do zwoływania posiedze tej komisji na mocy art. 206 ust. 1, w imi dobrej organizacji pracy, do niego nale y decydowanie o porz dku dziennym zwoływanego przez niego posiedzenia. Uprawnienia te nie wył czaj przewidzianego w art. 130 ust. 4 obowi zku wpisania pytania pisemnego, na wniosek jego autora, do porz dku dziennego nast pnego posiedzenia komisji. Jednak przewodnicz cy mo e wedł ug własnego uznania przedstawi , z uwzgl dnieniem priorytetów politycznych, propozycje dotycz ce porz dku prac posiedzenia i zasad proceduralnych (na przykład procedura bez debaty wraz z

¹⁷Zob. zał cznik II.

¹⁸Zob. zał cznik III.

ewentualnym przyjąć decyzję w sprawie dalszych działań lub, w stosownym przypadku, zalecenie przeto enia punktu na jedno z kolejnych posiedze).

5. Na pytania wymagaj ce natychmiastowej odpowiedzi, lecz dla których nie jest konieczne przeprowadzenie pogł bionych bada (pytania priorytetowe), nale y udzieli odpowiedzi w terminie trzech tygodni od momentu ich przekazania adresatom.

Ka dy poseł mo e zło y raz w miesi cu pytanie priorytetowe. Odpowiedzi na inne pytania (niepriorytetowe) powinny by udzielone w terminie sze ciu tygodni od momentu ich przekazania adresatom.

6. Pytania wraz z odpowiedziami s publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

Artykuł 131

Pytania do Europejskiego Banku Centralnego wymagaj ce odpowiedzi na pi mie

1. Ka dy poseł mo e skierowa do Europejskiego Banku Centralnego do sze ciu pyta wymagaj cych odpowiedzi na pi mie miesi cznie zgodnie z kryteriami okre lonymi w zał czniku do niniejszego Regulaminu¹⁹ Autor pyta ponosi wył czn odpowiedzialno za ich tre .

2. Pytania s przedkładane na pi mie przewodnicz emu wła ciwej komisji, który powiadamia o nich Europejski Bank Centralny. Przewodnicz cy rozstrzyga w tliwo ci dotycz ci dopuszczalno ci pyta . Autor pytania zostaje powiadomiony o decyzji Przewodnicz ego.

3. Pytania wraz z odpowiedziami s publikowane na stronie internetowej Parlamentu.

4. Je li odpowied na dane pytanie nie została udzielona w wymaganym terminie, na wniosek jego autora zostaje ono wpisane do porz dku dziennego nast pnego posiedzenia wła ciwej komisji z udziałem Prezesa Europejskiego Banku Centralnego.

ROZDZIAŁ 4

SPRAWOZDANIA INNYCH INSTYTUCJI

Artykuł 132

Sprawozdania roczne oraz pozostałe sprawozdania innych instytucji

2. Sprawozdania roczne oraz pozostałe sprawozdania innych instytucji, w odniesieniu do których traktaty przewiduj konsultacj z Parlamentem lub dla których inne przepisy prawne wymagaj wydania opinii przez Parlament, stanowi przedmiot sprawozdania przedstawianego na posiedzeniu plenarnym Parlamentu.

3. Sprawozdania roczne oraz pozostałe sprawozdania innych instytucji nieobj te zakresem ust. 1 s odsyłane do wła ciwej komisji, która mo e zaproponowa sporz dzenie sprawozdania zgodnie z art. 52.

---

¹⁹Zob. zał cznik III.

ROZDZIAŁ 5

REZOLUCJE I ZALECENIA

Artykuł 133

Projekty rezolucji

1. Każdy poseł może złożyć projekt rezolucji w sprawie objętej zakresem działalności Unii Europejskiej.

Projekt nie może przekraczać dwustu słów.

2. Właściwa komisja podejmuje decyzję w sprawie procedury.

Komisja może dołączyć projekt rezolucji do innych projektów rezolucji lub sprawozdania.

Komisja może zdecydować o wydaniu opinii, ewentualnie w formie pisma.

Komisja może zadecydować o sporządzeniu sprawozdania na podstawie art. 52.

3. Autorzy projektu rezolucji są powiadamiani o decyzjach komisji i Konferencji Przewodniczących.

4. Sprawozdanie zawiera tekst złożonego projektu rezolucji.

5. Przewodniczący przekazuje opinie w formie pism skierowanych do innych instytucji Unii Europejskiej.

6. Autor lub autorzy projektu rezolucji złożonego na podstawie art. 123 ust. 2, art. 128 ust. 5 lub art. 135 ust. 2 mogą wycofać go przed ostatecznym głosowaniem nad nim.

7. Projekt rezolucji złożony w oparciu o ust. 1 może zostać wycofany przez jego autora lub autorów bądź jego pierwszego sygnatariusza przed podjęciem przez właściwą komisję decyzji o sporządzeniu, na podstawie ust. 2, sprawozdania na jego temat.

Jeśli projekt został przyjęty przez komisję w tej formie, jedynie ta komisja może go wycofać do momentu rozpoczęcia ostatecznego głosowania.

8. Wycofany projekt rezolucji może zostać niezwłocznie podjęty i ponownie zgłoszony przez grupę polityczną, komisję lub grupę posłów w liczbie wymaganej do jego złożenia.

Komisje są obowiązane dbać, aby projekty rezolucji złożone zgodnie z niniejszym artykułem i odpowiadające ustalonym warunkom stanowiły przedmiot dalszego postępowania i znalazły właściwe miejsce w dokumentach dotyczących tego postępowania.

Artykuł 134

Zalecenia dla Rady

1. Grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może przedstawić projekt zalecenia dla Rady w kwestiach objętych tytułem V Traktatu o Unii Europejskiej lub też w przypadku, gdy nie skonsultowano się z Parlamentem w sprawie umowy międzynarodowej objętej zakresem art. 108 lub art. 109.

2. Projekty te są odsyłane do właściwej komisji dla dokonania ich oceny.

Właściwa komisja w razie potrzeby przekazuje sprawę Parlamentowi, zgodnie z procedurą przewidzianą w niniejszym Regulaminie.

3. Składaj c sprawozdanie wla ciwa komisja przedkłada Parlamentowi projekt zalecenia dla Rady i jego krótkie uzasadnienie oraz, w stosownych przypadkach, opinie komisji, z którymi konsultowano si w tej sprawie.

Zastosowanie tego ust pu nie wymaga uprzedniej zgody Konferencji Przewodnicz cych.

4. Zastosowanie maj postanowienia art. 113.

Artykuł 135

Debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa

1. Na pisemny wniosek przekazany Przewodnicz cemu przez komisj , delegacjami dzyparlamentarn , grup polityczn lub co najmniej 40 posłów mo e odby si debata nad wymagaj cym pilnego działania przypadkiem łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa (art. 149 ust. 3).

2. Na podstawie wniosków, o których mowa w ust. 1, i zgodnie z zasadami przewidzianymi w zał czniku IV, Konferencja Przewodnicz cych ustala list tematów do wpisania do ko cowego projektu porz dku dziennego nast pnej debaty dotycz cej przypadków łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa. Liczba tematów wpisanych do porz dku dziennego nie powinna przekracza trzech, ł cznie z podrozdziałami.

Zgodnie z postanowieniami art. 152, Parlament mo e zadecydowa o wycofaniu tematu przewidzianego do debaty i zast pieniu go tematem, który nie był przewidziany. Projekty rezolucji dotycz ce wybranych tematów składane s do ko ca dnia, w którym przyjmowany jest porz dek dzienny. Przewodnicz cy wyznacza dokładny termin składania projektów tych rezolucji.

3. W ramach czasu przewidzianego na debat , tj. najwy ej sze dziesi ciu minut w czasie sesji miesi cznej, czas na zabranie głosu przez grupy polityczne i przez posłów niezrzeszonych rozdzielany jest zgodnie z art. 162 ust. 4 i 5.

Po odliczeniu czasu przeznaczonego na przedstawienie projektów rezolucji, na głosowania oraz na ewentualne wyst pienia Komisji i Rady, pozostały czas rozdziela si mi dzy grupy polityczne i posłów niezrzeszonych.

4. Niezwłocznie po zako czeniu debaty przyst puje si do głosowania. Nie stosuje si postanowie art. 183.

Głosowania przeprowadzane zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu mog odbywa si wspólnie, w ramach uprawnie Przewodnicz cego i Konferencji Przewodnicz cych.

5. Je eli wpływ dwa lub wi cej ni dwa projekty rezolucji dotycz cych tego samego tematu, zastosowanie ma procedura przewidziana w art. 123 ust. 4.

6. Przewodnicz cy oraz przewodnicz cy grup politycznych mog zadecydowa o poddaniu projektu rezolucji pod głosowanie bez debaty. Decyzja taka wymaga jednomy lno ci przewodnicz cych wszystkich grup politycznych.

Postanowie art. 187, 188 i art. 190 nie stosuje si do projektów rezolucji wpisanych do porz dku dziennego debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa.

Dopiero po zatwierdzeniu listy tematów zło one zostaj projekty rezolucji w celu ich rozpatrzenia podczas debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i pa stwa prawa. Projekty rezolucji, które nie zostan rozpatrzone w przewidzianym czasie debaty, trac wa no . To samo dotyczy projektów rezolucji, w przypadku których, w zwi zku z wnioskiem zło onym zgodnie z art. 168 ust. 3, nie osi gni to wymaganego kworum. Posłowie maj prawo do

ponownego złożenia tych projektów rezolucji w celu ich przekazania do rozpatrzenia w komisji zgodnie z art. 133 lub włączenia do debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa podczas następnego sesji miesięcznej.

Temat, który nie figuruje już w porządku dziennym danej sesji miesięcznej, nie może zostać wpisany do porządku dziennego debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa.

adne postanowienie Regulaminu nie zezwala na wspólną dyskusję nad projektem rezolucji złożonym zgodnie z ust. 2 akapit drugi i nad sprawozdaniem komisji na ten sam temat.

* * *

Jeżeli zgodnie z art. 168 ust. 3 został złożony wniosek o stwierdzenie kworum, obowiązuje on wyłącznie w odniesieniu do projektu rezolucji, który ma być poddany pod głosowanie, nie obowiązuje natomiast dla kolejnych projektów.

Artykuł 136

O wiadczenia pisemne

1. Co najmniej dziesięciu posłów z co najmniej trzech grup politycznych może przedstawić pisemnie o wiadczenie o długości nieprzekraczającej 200 słów, które dotyczy wyłącznie spraw wchodzących w zakres kompetencji Unii Europejskiej. Treść takiego o wiadczenia nie może wykraczać poza formę o wiadczenia. W szczególności nie może ono wzywać do podejmowania jakiegokolwiek działania ustawodawczego, zawiera decyzji w sprawach, dla których przyjęcia niniejszy Regulamin przewiduje specjalne procedury i uprawnienia, ani zajmować się przedmiotem toczących się w Parlamencie procedur.

2. Odnośnie do każdego przypadku zezwolenie na podjęcie dalszych działań podlega umotywowanej decyzji przewodniczącego zgodnie z ust. 1. O wiadczenia pisemne są publikowane w językach urzędowych na stronie internetowej Parlamentu Europejskiego i rozpowszechniane drogą elektroniczną wśród wszystkich posłów. O wiadczenia są umieszczane w elektronicznym rejestrze wraz z nazwiskami ich sygnatariuszy. Rejestr jest jawny i dostępny za pośrednictwem strony internetowej Parlamentu Europejskiego. Przewodniczący zachowuje również papierowe kopie o wiadczeniach pisemnych wraz z podpisami.

3. Każdy poseł może złożyć swój podpis pod o wiadczeniem wpisanym do elektronicznego rejestru. Można go wycofać w każdej chwili przed upływem okresu trzech miesięcy od wpisania o wiadczenia do rejestru. W przypadku takiego wycofania temu posłowi nie będzie wolno ponownie złożyć podpisu pod tym o wiadczeniem.

4. Jeżeli po upływie trzech miesięcy od umieszczenia o wiadczenia w rejestrze pod o wiadczeniem podpisze się więcej członków Parlamentu, Przewodniczący informuje o tym Parlament. Jako niewiążące dla Parlamentu, o wiadczenie jest publikowane w protokole wraz z nazwiskami sygnatariuszy.

5. Procedura zamykana jest wraz z przekazaniem adresatom, pod koniec sesji miesięcznej, o wiadczenia, z podaniem nazwisk sygnatariuszy.

6. Jeżeli instytucje będące adresatami przyjętego o wiadczenia w terminie trzech miesięcy od jego otrzymania nie poinformują Parlamentu o zamierzonych działaniach następujących, na wniosek jednego z autorów o wiadczenia sprawa zostaje włączona do porządku dziennego kolejnego posiedzenia właściwej komisji.

7. O wiadczenie pisemne wpisane do rejestru od ponad trzech miesięcy i nie podpisane przez co najmniej połowę posłów do Parlamentu traci ważność, przy czym trzymiesięczny termin nie może w żadnym wypadku ulec przedłużeniu.

Artykuł 137

Zasiłanie opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego

1. W przypadkach, w których Traktat przewiduje zasiłanie opinii Komitetu Ekonomiczno-Społecznego, Przewodniczący wszczyna procedurę konsultacji i informuje o tym Parlament.

2. Każda komisja może wnioskować o zasiłanie opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawach natury ogólnej lub w konkretnych kwestiach.

Komisja jest zobowiązana wyznaczyć termin, w którym Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny wyda swoją opinię.

Wnioski o zasiłanie opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego są przedkładane do zatwierdzenia przez Parlament bez debaty.

3. Opinie przekazane przez Komitet Ekonomiczno-Społeczny są przekazywane do komisji przedmiotowo właściwej.

Artykuł 138

Zasiłanie opinii Komitetu Regionów

1. W przypadkach, w których Traktat przewiduje zasiłanie opinii Komitetu Regionów, Przewodniczący wszczyna procedurę konsultacji i informuje o tym Parlament.

2. Każda komisja może wnioskować o zasiłanie opinii Komitetu Regionów w sprawach natury ogólnej lub w konkretnych kwestiach.

Komisja jest zobowiązana wyznaczyć termin, w którym Komitet Regionów powinien wyda swoją opinię.

Wnioski o zasiłanie opinii Komitetu Regionów są przedkładane do zatwierdzenia przez Parlament bez debaty.

3. Opinie przekazane przez Komitet Regionów są przekazywane do komisji przedmiotowo właściwej.

Artykuł 139

Wnioski do europejskich agencji

1. W przypadkach, w których Parlament jest uprawniony do składania wniosków do europejskich agencji, każdy poseł może składać Przewodniczącemu Parlamentu odpowiednie wnioski na piśmie. Wnioski muszą dotyczyć spraw wchodzących w zakres kompetencji danej agencji oraz zawierać podstawowe informacje wyjaśniające charakter pytania oraz interes Unii.

2. Po konsultacji z właściwą komisją, Przewodniczący przekazuje wniosek agencji lub podejmuje inne odpowiednie działania. Poseł, który złożył wniosek, jest o nich niezwłocznie informowany. We wnioskach przekazywanych agencjom przez Przewodniczącemu określony jest termin na udzielenie odpowiedzi.

3. Je eli agencja uzna, e nie jest w stanie udzieli odpowiedzi na wniosek w wersji, w jakiej został on sformułowany albo je eli zamierza dokona w nim zmian, niezwłocznie informuje o tym Przewodnicz ego, który podejmuje odpowiednie rodki, w razie potrzeby po konsultacji z wła ciw komisj .

ROZDZIAŁ 6

POROZUMIENIA MI DZYINSTYTUCJONALNE

Artykuł 140

Porozumienia mi dzyinstytucjonalne

1. Parlament mo e zawiera porozumienia z innymi instytucjami w ramach stosowania traktatów lub w celu usprawnienia lub wyja nienia procedur.

Porozumienia mog mie form wspólnych deklaracji, wymiany pism lub kodeksów post powania lub inn odpowiedni form . Po zbadaniu dokumentów przez komisj odpowiedzialn za sprawy konstytucyjne i ich przyj ciu przez Parlament, s one podpisywane przez Przewodnicz ego i mog by , w celach informacyjnych, zał czone do Regulaminu.

2. Je li porozumienia te poci gaj za sob zmiany w zakresie praw i obowi zków wynikaj cych z Regulaminu, tworz nowe prawa i obowi zki regulaminowe dla posłów albo dla organów Parlamentu lub te wprowadzaj zmiany albo wykładni do Regulaminu Parlamentu, to przed podpisaniem porozumienia sprawa jest kierowana do zbadania przez wła ciw komisj , zgodnie z art. 226 ust. 2-6.

ROZDZIAŁ 7

WNOSZENIE SKARG DO TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWO CI UNII EUROPEJSKIEJ

Artykuł 141

Post powanie przed Trybunałem Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej

1. W terminach okre lonych przez traktaty i statut Trybunału Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej dla wnoszenia skarg przez instytucje Unii oraz osoby fizyczne i prawne, Parlament bada prawo Unii i rodki wykonawcze w celu stwierdzenia pełnego poszanowania traktatów, a w szczególny ci wynikaj ce z nich uprawnienia Parlamentu.

2. Wła ciwa komisja składa Parlamentowi sprawozdanie, w razie potrzeby w formie ustnej, je li ma przypuszczenie, e nast piło naruszenie prawa Unii.

3. Przewodnicz cy wnosi w imieniu Parlamentu skarg zgodnie z zaleceniem wła ciwej komisji.

Na pocz tku kolejnej sesji miesi cznej Przewodnicz cy mo e zwróci si do zgromadzenia plenarnego o podj cie decyzji o podtrzymaniu skargi. Je eli zgromadzenie plenarne wi kszo ci oddanych głosów wypowie si przeciwko podtrzymaniu skargi, Przewodnicz cy wycofuje skarg .

Je eli Przewodnicz cy zło y skarg wbrew zaleceniu wła ciwej komisji, na pocz tku kolejnej sesji miesi cznej zwraca si on do zgromadzenia plenarnego o podj cie decyzji o podtrzymaniu skargi.

4. Przewodnicz cy przedstawia uwagi lub interweniuje w imieniu Parlamentu w post powaniach s dowych po konsultacji z wła ciw komisj .

Jeżeli Przewodniczy zamierza odejść od zalecenia właściwej komisji, informuje ją o tym i przekazuje sprawę Konferencji Przewodniczących, uzasadniając swoją decyzję.

Jeżeli Konferencja Przewodniczących uzna, że Parlament – w drodze wyjątku – nie powinien wnosić uwag do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej ani występować przed nim w przypadku gdy kwestionowana jest legalność aktu przyjętego przez Parlament, kwestia zostaje niezwłocznie przekazana zgromadzeniu plenarnemu.

W nagłych przypadkach Przewodniczy może podjąć działania zapobiegawcze celem zachowania terminów określonych przez właściwy sąd. W takich przypadkach jak najszybciej uruchamia się procedurę przewidzianą w niniejszym ustępie.

Regulamin nie stawia przeszkód, by właściwa komisja podjęła odpowiednie kroki proceduralne pozwalające jej na terminowe przekazanie zalecenia w pilnych przypadkach.

Artykuł 108 ust. 6 Regulaminu ustanawia szczególną procedurę dotyczącą decyzji Parlamentu w przedmiocie wykonania uprawnienia do zasięgnięcia opinii Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z art. 218 ust. 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w sprawie zgodności umowy międzynarodowej z traktatami. Przepis ten stanowi lex specialis, który ma pierwszeństwo przed ogólnymi zasadami ustanowionymi w art. 141.

W przypadku gdy chodzi o wykonanie uprawnienia Parlamentu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej i gdy dany akt nie jest objęty zakresem art. 141, procedura przewidziana w tym artykule ma zastosowanie przez analogię.

TYTUŁ VI

STOSUNKI Z PARLAMENTAMI NARODOWYMI

Artykuł 142

Wymiana informacji, kontakty i wzajemne udogodnienia

1. Parlament regularnie informuje o swojej działalności parlamenty narodowe państw członkowskich.

2. Organizacja i wspieranie skutecznej i systematycznej współpracy w Unii, w myśl art. 9 Protokołu w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, są negocjowane na podstawie mandatu udzielonego przez Konferencję Przewodniczących po konsultacji z Konferencją Przewodniczących Komisji.

Parlament zatwierdza wszelkie porozumienia w tej dziedzinie zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 140.

3. Komisja parlamentarna może bezpośrednio prowadzi dialog z parlamentami narodowymi na szczeblu komisji w ramach rodków budżetowych przewidzianych na ten cel. Dialog ten może obejmować również formy współpracy przedustawodawczej i poustawodawczej.

4. Wszelkie dokumenty dotyczące danej procedury ustawodawczej na poziomie Unii, przekazywane oficjalnie Parlamentowi Europejskiemu przez parlament narodowy, są przesyłane do komisji przedmiotowo właściwej, która rozpatruje kwestie zawarte w tych dokumentach.

5. Konferencja Przewodniczących może upoważnić Przewodniczącego do negocjowania opartych na zasadzie wzajemności udogodnień dla parlamentów narodowych państw członkowskich oraz do zaproponowania wszelkich innych rodków mających na celu ułatwienie kontaktów z parlamentami narodowymi.

Artykuł 143

Konferencja Komisji do Spraw Europejskich (COSAC)

1. Na wniosek Przewodniczącego Konferencja Przewodniczących wyznacza członków delegacji na Konferencji Komisji do Spraw Europejskich i może udzielić im mandatu. Delegacji przewodniczący wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego odpowiedzialny za utrzymywanie kontaktów z parlamentami narodowymi oraz przewodniczący komisji odpowiedzialnej za sprawy instytucjonalne.

2. Inni członkowie delegacji są wybierani zależnie od tematyki omawianej w czasie obrad Konferencji Komisji do Spraw Europejskich, a w ich skład powinni wejść w miarę możliwości przedstawiciele komisji odpowiedzialnych za te kwestie. Po każdym posiedzeniu delegacja składa sprawozdanie.

3. Należy uwzględnić ogólną równowagę sił politycznych w Parlamencie.

Artykuł 144

Konferencja parlamentów

Konferencja Przewodniczących wyznacza członków delegacji Parlamentu na każde konferencji lub inne spotkanie, w którym uczestniczą przedstawiciele parlamentów i udziela jej mandatu zgodnie ze stosownymi rezolucjami Parlamentu. Delegacja wybiera swojego przewodniczącego oraz, w razie potrzeby, jednego lub kilku wiceprzewodniczących.

TYTUŁ VII

SESJE

ROZDZIAŁ 1

SESJE PARLAMENTU

Artykuł 145

Kadencja Parlamentu, sesje, sesje miesięczne i posiedzenia

1. Kadencja Parlamentu pokrywa się z okresem wykonywania mandatu przez posłów przewidzianym w akcie z dnia 20 września 1976 r.
2. Sesja Parlamentu trwa jeden rok, co wynika z wyżej wymienionego aktu i traktatów.
3. Sesja miesięczna to posiedzenie Parlamentu zwoływane z reguły co miesiąc. Sesja składa się z posiedzeń dziennych.

Posiedzenia plenarne Parlamentu, które odbywają się w tym samym dniu, są uznawane za jedno posiedzenie.

Artykuł 146

Zwoływanie Parlamentu

1. Parlament zbiera się z mocy prawa w drugi wtorek marca każdego roku i podejmuje niezależną decyzję o długości przerw w sesji.
2. Parlament zbiera się ponadto z mocy prawa w pierwszy wtorek po upływie jednego miesiąca od końca okresu ustalonego w art. 10 ust. 1 Aktu z dnia 20 września 1976 r.
3. Konferencja Przewodniczących może zmienić długość przerw ustalonych zgodnie z ust. 1, podejmując uzasadnioną decyzję co najmniej piętnaście dni przed ustalonym uprzednio przez Parlament terminem wznowienia obrad, przy czym wznowienie sesji nie może zostać przełożone o więcej niż dwa tygodnie.
4. Na wniosek większości członków Parlamentu lub na wniosek Komisji lub Rady, po konsultacji z Konferencją Przewodniczących, Przewodniczący zwołuje Parlament w trybie nadzwyczajnym.

W pilnych przypadkach Przewodniczący może ponadto, za zgodą Konferencji Przewodniczących, zwołać Parlament w trybie nadzwyczajnym.

Artykuł 147

Miejsce obrad

1. Parlament zbiera się na posiedzeniach plenarnych i posiedzeniach komisji zgodnie z postanowieniami traktatów.

Decyzje o dodatkowych posiedzeniach w Brukseli, jak również zmiany tych decyzji, wymagają większości oddanych głosów.

2. Każda komisja parlamentarna może wystąpić z propozycją zwołania jednego lub kilku posiedzeń w innym miejscu. Uzasadniony wniosek jest przekazywany Przewodniczącemu Parlamentu, który przekazuje go Prezydium. W pilnych wypadkach Przewodniczący Parlamentu

może sam podjąć decyzję. Odmowne decyzje Prezydium lub Przewodniczącego wymagają uzasadnienia.

Artykuł 148

Uczestnictwo w posiedzeniach

1. Na każdym posiedzeniu przedkładana jest posłom do podpisu w listach obecności.
2. Nazwiska posłów, których obecność została potwierdzona na liście, są odnotowywane w protokole każdego posiedzenia z adnotacją „obecna/obecny”. Nazwiska posłów, których nieobecność została usprawiedliwiona przez przewodniczącego, są odnotowywane w protokole każdego posiedzenia z adnotacją „usprawiedliwiona/usprawiedliwiony”.

ROZDZIAŁ 2

PORZĄDEK PRAC PARLAMENTU

Artykuł 149

Projekt porządku dziennego

1. Przed każdą sesją miesięczną Konferencja Przewodniczących sporządza na podstawie zaleceń konferencji przewodniczących komisji projekt porządku dziennego, uwzględniając przy tym uzgodniony program prac Komisji, o którym mowa w art. 37.

Na zaproszenie Przewodniczącego Komisja i Rada mogą uczestniczyć, w obradach Konferencji Przewodniczących, dotyczących projektu porządku dziennego.

2. Projekt porządku dziennego może wskazywać, kiedy będą poddane pod głosowanie niektóre punkty, rozpatrzenie których przewiduje.
3. Projekt porządku dziennego może zawierać jeden lub dwa punkty przewidujące debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa, zgodnie z art. 135, trwające w sumie nie dłużej niż 60 minut.
4. Końcowy projekt porządku dziennego jest przekazywany posłom na co najmniej trzy godziny przed otwarciem sesji miesięcznej.

Artykuł 150

Procedura na posiedzeniu plenarnym bez poprawek i debaty

1. Każdy wniosek dotyczący aktu ustawodawczego (pierwsze czytanie), jak również każdy projekt rezolucji nieustawodawczej, przyjęte w komisji przez mniej niż jedną dziesiątą członków komisji głosujących przeciw, są wpisywane do porządku dziennego obrad Parlamentu w celu przyjęcia bez poprawek.

Nad tym punktem przeprowadza się jedno głosowanie, chyba że przed ustaleniem końcowego projektu porządku dziennego grupy polityczne lub posłowie występują indywidualnie, którzy reprezentują razem jedną dziesiątą członków Parlamentu, złożył pisemny wniosek o zgodę na wnoszenie poprawek. W takim przypadku Przewodniczący wyznacza termin ich wnoszenia.

2. Punkty wpisane do końcowego projektu porządku dziennego w celu poddania pod głosowanie bez poprawek nie są również przedmiotem debaty, chyba że Parlament, podczas przyjmowania porządku dziennego na początku sesji miesięcznej, podejmie inną decyzję na

podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących lub na wniosek grupy politycznej albo co najmniej 40 posłów.

3. Przy sporządzeniu każdego projektu porządku dziennego sesji miesięcznej Konferencja Przewodniczących może zaproponować wpisanie innych punktów do rozpatrzenia bez poprawek lub bez debaty. Przy uchwalaniu porządku dziennego Parlament nie może przyjąć takich propozycji jeżeli grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów wyraziło w formie pisemnej swój sprzeciw najpóźniej na godzinę przed otwarciem sesji miesięcznej.

4. Przy rozpatrywaniu punktu bez debaty sprawozdawca lub przewodniczący właściwej komisji może bezpośrednio przed głosowaniem złożyć nie przekraczające dwóch minut o wiadczenie.

Artykuł 151

Krótką prezentacją

Na danię sprawozdawcy lub na wniosek Konferencji Przewodniczących Parlament może zdecydować o rozpatrzeniu kwestii niewymagającej pełnej debaty w drodze krótkiej prezentacji dokonanej przez sprawozdawcę na posiedzeniu plenarnym. W takim przypadku Komisja ma możliwość udzielenia odpowiedzi, po której następuje trwająca maksymalnie dziesięć minut dyskusja, podczas której przewodniczący może udzielić głosu posłom wyrażającym jego zdania. Czas każdego wystąpienia nie przekracza jednej minuty.

Artykuł 152

Przyjęcie i zmiana porządku dziennego

1. Na początku każdej sesji miesięcznej Parlament podejmuje decyzję co do każdego projektu porządku dziennego. Propozycje zmian mogą być przedstawiane przez komisję, grupę polityczną lub co najmniej 40 posłów. Propozycje te muszą zostać przedłożone Przewodniczącemu najpóźniej na godzinę przed otwarciem sesji miesięcznej. W sprawie każdej propozycji Przewodniczący może udzielić głosu jej autorowi oraz jednemu mówcy popierającemu propozycję i jednemu mówcy wyrażającemu sprzeciw. Czas wystąpienia jest ograniczony do jednej minuty.

2. Po przyjęciu, porządek dzienny nie może być zmieniany, chyba że zachodzą okoliczności wymienione w art. 154 lub art. 187-191 lub na podstawie propozycji Przewodniczącego.

Odrzucony wniosek proceduralny mający na celu zmianę porządku dziennego nie może zostać złożony ponownie na tej samej sesji miesięcznej.

3. Przed zamknięciem posiedzenia Przewodniczący informuje Parlament o dacie, godzinie i porządku dziennym następnego posiedzenia.

Artykuł 153

Debata nadzwyczajna

1. Grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może wnioskować o wpisanie do porządku dziennego Parlamentu debaty nadzwyczajnej na temat o szczególnym znaczeniu, dotyczący polityki Unii Europejskiej. W zasadzie w czasie jednej sesji miesięcznej nie organizuje się więcej niż jednej debaty nadzwyczajnej.

2. Wniosek jest przedkładany Przewodniczącemu w formie pisemnej najpóźniej na trzy godziny przed rozpoczęciem sesji miesięcznej, w ramach której ma się odbyć debata

nadzwyczajna. Głosowanie nad wnioskiem odbywa się na początku sesji miesięcznej, w trakcie przyjmowania przez Parlament porządku dziennego.

3. W odpowiedzi na wydarzenia, jakie nastąpiły po przyjęciu porządku dziennego danej sesji miesięcznej Przewodniczący, po konsultacji z przewodniczącymi grup politycznych, może zaproponować przeprowadzenie debaty nadzwyczajnej. Każda tego rodzaju propozycja, jest poddawana pod głosowanie na początku posiedzenia lub w czasie przewidzianym na głosowania o czym informuje się posłów co najmniej na godzinę wcześniej.

4. Przewodniczący ustala, kiedy odbędzie się debata. Całkowity czas trwania debaty nie przekracza 60 minut. Czas wystąpienia jest rozdzielany pomiędzy grupy polityczne i posłów niezrzeszonych zgodnie z art. 162 ust. 4 i 5.

5. Debata jest zamykana bez uchwalania rezolucji.

Artykuł 154

Tryb pilny

1. Przewodniczący, komisja, grupa polityczna, co najmniej 40 posłów, Komisja lub Rada mogą zwrócić się do Parlamentu o przeprowadzenie w trybie pilnym debaty na temat projektu budżetu którego przedmiotem konsultacji Parlamentu zgodnie z art. 47 ust. 1. Wniosek taki musi być przedstawiony w formie pisemnej i zawiera uzasadnienie.

2. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o przeprowadzenie debaty w trybie pilnym Przewodniczący informuje o nim Parlament. Głosowanie nad wnioskiem odbywa się na początku pierwszego posiedzenia następującego po posiedzeniu, na którym poinformowano o wpływności wniosku, pod warunkiem, że projekt, którego dotyczy wniosek, został doręczony w językach urzędowych. W przypadku gdy wpłynęło kilka wniosków dotyczących tej samej sprawy, przyjęcie lub odrzucenie jednego wniosku o zastosowanie trybu pilnego odnosi się do wszystkich wniosków w tej sprawie.

3. Przed głosowaniem udziela się głosu jedynie wnioskodawcy, jednemu mówcy za, jednemu mówcy przeciw oraz przewodniczącemu i/lub sprawozdawcy właściwej komisji, przy czym każde wystąpienie jest ograniczone do trzech minut.

4. Punkty, co do których zastosowano tryb pilny, mają pierwszeństwo przed pozostałymi punktami porządku dziennego. Przewodniczący ustala, kiedy odbędzie się debata i głosowanie nad nimi.

5. Debata w trybie pilnym może odbyć się bez przedstawiania sprawozdania lub, w tym przypadku, tylko na podstawie ustnego sprawozdania właściwej komisji.

Artykuł 155

Debaty łuczne

W każdej chwili może zostać podjęta decyzja o poddaniu pod debatę łuczne punktów dotyczących spraw tej samej natury lub punktów, między którymi istnieje związek faktyczny.

Artykuł 156

Terminy

Z wyjątkiem przypadków postępowania w trybie pilnym przewidzianych w art. 135 i art. 154, debata i głosowanie nad danym tekstem mogą zostać otwarte tylko wówczas, gdy został doręczony co najmniej 24 godziny wcześniej.

ROZDZIAŁ 3

OGÓLNE ZASADY PROWADZENIA POSIEDZE

Artykuł 157

Wst p na sal obrad

1. Na sal obrad nie ma wst pu nikt poza posłami do Parlamentu, członkami Komisji i Rady, Sekretarzem Generalnym Parlamentu, członkami personelu wezwanymi w celu pełnienia swoich obowi zków, ekspertami i urz dnikami Unii Europejskiej.
2. Na galeri wpuszczane s jedynie osoby b d ce w posiadaniu wa nego identyfikatora wystawianego w tym celu przez Przewodnicz ego lub Sekretarza Generalnego Parlamentu.
3. Osoby wpuszczone na galeri zajmuj miejsca siedz ce i zachowuj cisz . Ka da osoba wyra aj ca oznaki aprobaty lub dezaprobaty jest natychmiast wyprowadzana przez straz ników.

Artykuł 158

J zyki

1. Wszystkie dokumenty Parlamentu s sporz dzane w j zykach urz dowych.
2. Wszyscy posłowie maj prawo do wypowiedzania si w Parlamencie w wybranym j zyku urz dowym. Wyst pienia w jednym z j zyków urz dowych s tłumaczone symultanicznie na wszystkie inne j zyki urz dowe oraz na ka dy inny j zyk, który Prezydium uzna za niezb dny.
3. Podczas posiedze komisji i delegacji zapewniane jest tłumaczenie na j zyki urz dowe u ywane i wnioskowane przez członków komisji lub delegacji i ich zast pców.
4. W trakcie posiedze komisji lub delegacji odbywaj cych si poza ich zwykłymi miejscami pracy zapewniane jest tłumaczenie z i na j zyki tych członków, którzy potwierdzili swój udział w posiedzeniu. Zasada ta mo e zosta złagodzona za zgod członków komisji lub delegacji. Ewentualne spory rozstrzyga Prezydium.

Je eli po ogłoszeniu wyników głosowania oka e si , e wyst puj niezgodno ci pomi dzy tekstami sporz dzonymi w ró nych j zykach, Przewodnicz cy podejmuje decyzj o wa no ci ogłoszonych wyników głosowania w my l art. 184 ust. 5. Je li zatwierdzi on wyniki, okre la te , któr z wersji uznaje si za uchwalon . Wersja oryginalna nie mo e by jednak zawsze uznawana za tekst oficjalny, poniewa mo liwa jest sytuacja, w której teksty sporz dzone we wszystkich innych j zykach ró ni si od tekstu oryginalnego.

Artykuł 159

Przepis przej ciowy

1. W okresie przej ciowym trwaj cym do ko ca ósmej kadencji ²⁰ dopuszczalne s odst pstwa od postanowie art. 158, je eli i o ile liczba tłumaczy ustnych lub pisemnych dla danego j zyka urz dowego jest niewystarczaj ca pomimo podj cia odpowiednich rodków.

1. Na wniosek Sekretarza Generalnego Prezydium stwierdza zaistnienie warunków okre lonych w ust. 1 w odniesieniu do ka dego z j zyków urz dowych, których to dotyczy, i co pół roku weryfikuje swoj decyzj na podstawie sprawozdania na temat post pów

---

²⁰Przedłu ony decyzj Parlamentu z dnia 26 lutego 2014 r.

przygotowanego przez Sekretarza Generalnego. Prezydium przyjmuje niezbędne przepisy przejściowe.

2. Zastosowanie mają przyjęte przez Radę na podstawie traktatów tymczasowe odstępstwa w odniesieniu do sporządzania aktów prawnych z wyjątkiem rozporządzeń przyjmowanych wspólnie przez Parlament Europejski i Radę.

3. Na uzasadnione zalecenie Prezydium Parlament może w każdym czasie postanowić o wcześniejszym uchyleniu niniejszego artykułu lub, z określonym terminem określonym w ust. 1, o przedłużeniu tego terminu.

Artykuł 160

Doręczanie dokumentów

Dokumenty będące podstawą debat oraz decyzji Parlamentu są drukowane i doręczane posłom. Ich listy umieszcza się w protokole posiedzenia Parlamentu.

Z zastrzeżeniem akapitu pierwszego, posłowie oraz grupy polityczne mają, poprzez bezpośredni dostęp do wewnętrznego systemu komputerowego Parlamentu, dostęp do każdego dokumentu przygotowawczego, który nie ma charakteru poufnego (projekt sprawozdania, projekt zalecenia, projekt opinii, dokument roboczy, poprawki wniesione w komisji).

Artykuł 161

Elektroniczny obieg dokumentów

Dokumenty Parlamentu mogą być przygotowywane, podpisywane i dystrybuowane w formie elektronicznej. Prezydium podejmuje decyzje dotyczące specyfikacji technicznych i prezentacji formy elektronicznej.

Artykuł 162

Przydzielanie czasu wystąpień oraz lista mówców

1. Konferencja Przewodniczących może zaproponować przydzielenie czasu wystąpień w trakcie danej debaty. Parlament głosuje nad tą propozycją bez debaty.

2. Żaden poseł nie może zabrać głosu, jeżeli nie udzielił mu go Przewodniczący. Mówca przemawia ze swojego miejsca i zwraca się do Przewodniczącego. Jeżeli mówca odbiega od tematu, Przewodniczący przywołuje go do porządku.

3. Dla pierwszej części danej debaty Przewodniczący może sporządzić listę mówców obejmując jedną lub więcej tur mówców ze wszystkich grup politycznych, które pragną zabrać głos, w kolejności zależnej od wielkości grupy, i która obejmuje także jednego posła niezrzeszonego.

4. Czas wystąpień w tej części debaty jest przydzielany według następujących zasad:

- (a) pierwsza część czasu wystąpień jest rozdzielana równo pomiędzy wszystkie grupy polityczne;
- (b) druga część czasu wystąpień jest rozdzielana pomiędzy grupy polityczne proporcjonalnie do ogólnej liczby ich członków;
- (c) posłom niezrzeszonym przydziela się ogółem czas wystąpień obliczony według części przydzielonych każdej grupie politycznej zgodnie z lit. a) i b).

5. Je eli czas wyst pie został ustalony dla kilku punktów porz dku dziennego ł cznie, grupy polityczne informuj Przewodnicz cego, jak cz czasu swojego wyst pienia zamierzaj po wi ci na ka dy z tych punktów. Przewodnicz cy czuwa nad przestrzeganiem przydzielonego czasu wyst pie .
6. Pozostały czas przeznaczony na debat nie jest w konkretny sposób przydzielany z wyprzedzeniem. Przewodnicz cy natomiast udziela posłom głosu zwykle na czas nieprzekraczaj cy jednej minuty. Przewodnicz cy dba o to aby, w miar mo liwo ci, przemawiali na przemian mówcy o ró nych orientacjach politycznych i pochodz cy z ró nych pa stw członkowskich.
7. Prawo do wypowiedzi w pierwszej kolejno ci mog otrzyma na własny wniosek przewodnicz cy lub sprawozdawca wła ciwej komisji oraz przewodnicz cy grup politycznych wypowiadaj cy si w imieniu swoich grup, b d te mówcy ich zast puj cy.
8. Je eli Przewodnicz cy uwa a, e nie doprowadzi to do zakłócenia debaty, mo e udzieli głosu posłom, którzy poprzez podniesienie niebieskiej kartki zgłaszaj ch zadania innemu posłowi pytania o długo ci nieprzekraczaj cej 30 sekund, w trakcie jego przemówienia, o ile poseł przemawiaj cy wyrazi zgod .
9. Czas wypowiedzi jest ograniczony do jednej minuty dla wyst pie dotycz cych: protokołów posiedze , wniosków proceduralnych oraz zmian w ostatecznym projekcie porz dku dziennego lub w porz dku dziennym.
10. Przewodnicz cy, niezale nie od jego innych uprawnie porz dkowych, mo e poleci usuni cie z protokołów posiedze wyst pie posłów, którym nie udzielono głosu lub którzy kontynuowali wyst pienie po przekroczeniu przydzielonego im czasu.
11. Podczas debaty nad sprawozdaniem Komisja i Rada z zasady zabieraj głos niezwłocznie po przedstawieniu sprawozdania przez sprawozdawc . Rada, Komisja oraz sprawozdawca mog ponownie zabra głos, w szczególno ci w celu odpowiedzi na wyst pienia posłów.
12. Posłowie, którzy nie zabierali głosu w danej debacie mog , nie cz ciej ni raz w sesji miesi cznej, zło y pisemne o wiadczenie o długo ci nieprzekraczaj cej 200 słów, które zostaje zał czone do pełnego sprawozdania z debaty.
13. Z zastrze eniem art. 230 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Przewodnicz cy stara si osi gn porozumienie z Komisj , Rad i przewodnicz cym Rady Europejskiej co do odpowiedniego przydziału czasu ich wyst pie .

Artykuł 163

Wyst pienia jednogminutowe

W trakcie pierwszego posiedzenia ka dej sesji miesi cznej Przewodnicz cy udziela głosu, na nie dłu ej ni 30 minut, posłom, którzy pragn zwróci uwag Parlamentu na wa n kwesti polityczn . Czas wyst pienia ka dego posła nie mo e przekracza jednej minuty. Przewodnicz cy mo e wyrazi zgod na wyznaczenie dodatkowego czasu o takim przeznaczeniu w trakcie tej samej sesji miesi cznej.

Artykuł 164

O wiadczenia osobiste

1. Posłowie pragn cemu zło y o wiadczenie osobiste udziela si głosu na zako czenie debaty nad rozpatrywanym punktem porz dku dziennego lub w chwili przyjmowania protokołu posiedzenia, do którego odnosi si wniosek o udzielenie głosu.

Mówca nie może wypowiadać się co do treści debaty, może jedynie odeprzeć stwierdzenia, jakie padły w trakcie debaty i dotyczyły go osobiście, odrzucić opinie, jakie mu się przypisuje lub te sprostować swoje wypowiedzi.

2. Wystąpienie mające na celu złożenie oświadczenia osobistego nie może przekroczyć trzech minut, chyba że Parlament zdecyduje inaczej.

ROZDZIAŁ 4

RODKI STOSOWANE W PRZYPADKU NIEPRZESTRZEGANIA NORM POSTĘPOWANIA

Artykuł 165

rodki natychmiastowe

1. Przewodniczący przywołuje do porządku posła, który zakłóca prawidłowy przebieg posiedzenia lub którego postępowanie nie jest zgodne z odpowiednimi postanowieniami art. 11.

2. W przypadku ponownego zakłócenia porządku przez posła Przewodniczący ponownie przywołuje go do porządku, z odnotowaniem tego faktu w protokole.

3. W przypadku dalszego zakłócania porządku lub kolejnego naruszenia porządku Przewodniczący może odebrać posłowi głos i zarządzić usunięcie go z sali obrad do końca posiedzenia. W przypadku wyjątkowo poważnego zakłócenia porządku Przewodniczący może zastosować ostatni z wymienionych środków tak natychmiast i bez powtórzonego przywołania do porządku. Sekretarz Generalny niezwłocznie zapewnia zastosowanie takiego środka dyscyplinarnego przy pomocy wojskowych oraz, w razie potrzeby, służb ochrony Parlamentu..

4. W przypadku zakłócenia porządku w sposób utrudniający kontynuację obrad Przewodniczący, w celu przywrócenia porządku, zawieszają posiedzenie na określony czas lub zamyka je. Jeżeli nie może on dojść do głosu, opuszcza fotel Przewodniczącego, co oznacza zawieszenie posiedzenia. Posiedzenie jest wznowiane po ponownym zwołaniu go przez Przewodniczącego.

5. Uprawnienia, o których mowa w ust. 1-4, przysługują odpowiednio przewodniczącemu posiedzenia organów, komisji i delegacji, przewidzianych w Regulaminie.

6. W razie konieczności, uwzględniając wagę naruszenia norm postępowania, poseł prowadzący obrady może, najpóźniej do dnia rozpoczęcia następnego posiedzenia danego organu, komisji lub delegacji, zwrócić się do Przewodniczącego o zastosowanie art. 166.

Artykuł 166

Sankcje

1. W przypadku wyjątkowo poważnego zakłócenia obrad lub prac Parlamentu z naruszeniem zasad określonych w art. 11 Przewodniczący, po przesłuchaniu zainteresowanego posła, podejmuje umotywowane decyzje w sprawie nałożenia odpowiedniej sankcji, o której informuje zainteresowanego posła, przewodniczących organów, komisji i delegacji, do których poseł należy, a następnie podaje ją do wiadomości na posiedzeniu plenarnym.

1. Ocena zaobserwowanych zachowań musi uwzględniać dzień, w oparciu o wytyczne zawarte w załączniku do niniejszego Regulaminu, ich wyjątkowość, powtarzalność lub ich charakter, a także ich wagę²¹.
2. Nałożona sankcja może obejmować jeden lub kilka z następujących rodzajów:
  - (a) nagan;
  - (b) utratę prawa do otrzymywania dziennej diety na utrzymanie przez okres od 2 do 10 dni;
  - (c) bezuszczerbkowość dla prawa do głosowania na posiedzeniu plenarnym i z zastrzeżeniem cisłego poszanowania w takim przypadku norm postępowania, czasowe zawieszenie uczestnictwa w całości lub w części prac Parlamentu na okres od 2 do 10 następujących po sobie dni, w czasie których obraduje Parlament lub którykolwiek z jego organów, komisji lub delegacji;
  - (d) przedłożenie Konferencji Przewodniczących, zgodnie z art. 21, wniosku o zawieszenie lub odwołanie posła z jednej lub więcej funkcji sprawowanych w Parlamencie.

Artykuł 167

Wewnętrzne postępowanie odwoławcze

Zainteresowany poseł może w terminie dwóch tygodni od otrzymania zawiadomienia o sankcji nałożyć przez Przewodniczącego wniosek do Prezydium wewnętrznego odwołania wstrzymującego zastosowanie sankcji. W okresie nieprzekraczającym czterech tygodni od daty wniesienia odwołania Prezydium może uchylić, utrzymać w mocy lub zmniejszyć wymiar nałożonej sankcji, nie naruszając przysługującego zainteresowanemu posłowi prawa do skorzystania z zewnętrznego postępowania odwoławczego. W przypadku braku decyzji Prezydium w wyznaczonym terminie sankcję uznaje się za nieważną.

ROZDZIAŁ 5

KWORUM I GŁOSOWANIE

Artykuł 168

Kworum

1. Parlament obraduje, ustala porządek dzienny oraz przyjmuje protokół posiedzenia niezależnie od liczby posłów obecnych na sali.
2. Kworum jest osiągnięte, jeżeli na sali obrad znajduje się jedna trzecia członków Parlamentu.
3. Głosowanie jest ważne niezależnie od liczby głosujących, chyba że na wcześniejszym wniosku co najmniej 40 posłów Przewodniczący w momencie głosowania stwierdzi brak kworum. Jeżeli wyniki głosowania wykazują brak kworum, głosowanie zostaje wpisane do porządku dziennego następnego posiedzenia.

Wniosek o stwierdzenie kworum może być złożony wyłącznie przez co najmniej 40 posłów. Wniosek złożony w imieniu grupy politycznej nie jest dopuszczalny.

---

²¹Zob. załącznik XV.

W celu ustalenia wyników głosowania należy wziąć pod uwagę, zgodnie z ust. 2, wszystkich posłów obecnych na sali obrad oraz, zgodnie z ust. 4, wszystkich posłów, którzy wnioskowali o stwierdzenie kworum. Nie może być w tym celu zastosowany elektroniczny system głosowania. Drzwi prowadzące na salę obrad nie mogą zostać zamknięte.

Jeśli liczba obecnych posłów nie stanowi kworum, Przewodniczy nie ogłasza wyniku głosowania, a tylko stwierdza brak kworum.

Ostatnie zdanie ustępu 3 nie ma zastosowania do głosowania nad wnioskami proceduralnymi, a jedynie do głosowania w kwestiach merytorycznych.

4. Posłowie, którzy wnioskowali o stwierdzenie kworum, są brani pod uwagę przy ustalaniu liczby obecnych zgodnie z ust. 2, nawet jeśli nie są już obecni na sali obrad.

Posłowie, którzy wnioskowali o stwierdzenie kworum, muszą być obecni na sali obrad w momencie zgłoszenia takiego wniosku.

5. Jeśli obecnych jest mniej niż 40 posłów, Przewodniczy może stwierdzić brak kworum.

Artykuł 169

Składanie i przedstawianie poprawek

1. Właściwa komisja, grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może złożyć poprawki do rozpatrzenia na posiedzeniu plenarnym.

Poprawki muszą być złożone w formie pisemnej i podpisane przez ich autorów.

Do poprawek do dokumentów o charakterze ustawodawczym w rozumieniu art. 47 ust. 1 mogą być dołączone krótkie wyjaśnienia. Wyjaśnienia te leżą w gestii autorów. Nie są one poddawane pod głosowanie.

2. Z zastrzeżeniem ograniczeń przewidzianych w art. 170, poprawka może mieć na celu zmianę którejkolwiek części tekstu, a także wykreślenie, dodanie lub zastąpienie słów lub liczb.

W rozumieniu niniejszego artykułu i art. 170 słowo "tekst" oznacza całość projektu rezolucji, projektu rezolucji ustawodawczej, projektu decyzji lub te całości wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego.

3. Termin składania poprawek wyznacza Przewodniczy.

4. Poprawka może zostać przedstawiona w czasie debaty przez jej autora lub przez posła wyznaczonego przez autora do zastąpienia go.

5. Jeśli autor wycofa swoją poprawkę i nie zostanie ona natychmiast podjęta przez innego posła, poprawka ta upada.

6. Poprawki mogą zostać poddane pod głosowanie wyłącznie po ich wydrukowaniu i doręczeniu we wszystkich językach urzędowych, chyba że Parlament postanowi inaczej. Decyzja taka nie może zostać podjęta, jeśli sprzeciwi się jej co najmniej 40 posłów. Parlament unika podjęcia decyzji, w wyniku których w niedopuszczalnym stopniu poszkodowani zostaliby posłowie posługujący się określonym językiem.

W przypadku, gdy obecnych jest mniej niż 100 posłów Parlament nie może postanowić inaczej, jeśli przynajmniej jedna dziesiąta obecnych posłów wyraża sprzeciw.

Na wniosek Przewodniczego poprawka ustna lub jakiegokolwiek inna zmiana ustna traktowana jest jak poprawka niedoręczona we wszystkich językach urzędowych. Jeśli Przewodniczy uzna ją za

dopuszczalna na podstawie art. 170 ust. 3 i o ile nie został wyrażony sprzeciw zgodnie z art. 169 ust. 6, jest ona poddawana pod głosowanie według ustalonego porządku.

W komisji liczb głosów wymagana do wyrażenia sprzeciwu wobec poddania pod głosowanie takiej poprawki lub takiej zmiany ustala się na podstawie art. 209 proporcjonalnie do liczby, która ma zastosowanie na posiedzeniu plenarnym, w razie potrzeby zaokrąglonej do liczby wyższej.

Artykuł 170

Dopuszczalność poprawek

1. Poprawka jest niedopuszczalna, jeżeli:
  - (a) jej treść nie ma bezpośredniego związku z tekstem, którego zmianą ma na celu;
  - (b) ma na celu usunięcie lub zastąpienie całego tekstu;
  - (c) ma na celu zmianę w treści jednego artykułu lub ustępu tekstu, do którego się odnosi; postanowienie to nie stosuje się do poprawek kompromisowych ani do poprawek mających na celu naniesienie identycznych zmian w danym wyrażeniu w całym tekście;
  - (d) okaże się, że w co najmniej jednym języku urzędowym sformułowanie tekstu, do którego odnosi się poprawka, nie wymaga wprowadzania zmian; w takim przypadku Przewodniczący poszukuje wraz z zainteresowanymi odpowiedniego rozwiązania językowego.
2. Poprawka upada, jeżeli jest sprzeczna z podjętymi wcześniej w trakcie tego samego głosowania decyzjami dotyczącymi tego samego tekstu.
3. O dopuszczalności poprawek decyduje Przewodniczący.

Decyzja Przewodniczącego dotycząca dopuszczalności poprawek podejmowana zgodnie z ust. 3 opiera się nie tylko na postanowieniach ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, ale na podstawie całego postanowienia Regulaminu.

4. Grupa polityczna lub posłowie w liczbie co najmniej 40 mogą złożyć alternatywny projekt rezolucji w celu zastąpienia projektu rezolucji nieustawodawczej zawartego w sprawozdaniu komisji.

W takim przypadku grupa ta lub zainteresowani posłowie nie mogą wносить poprawek do projektu rezolucji właściwej komisji. Alternatywny projekt rezolucji nie może być dłuższy niż projekt właściwej komisji. Przedkładany jest on do zatwierdzenia przez Parlament w jednym głosowaniu, bez poprawek.

Stosuje się odpowiednio art. 123 ust. 4.

Artykuł 171

Procedura głosowania

1. Do głosowania nad sprawozdaniami stosuje się następujące procedury:
  - (a) najpierw przeprowadza się głosowanie nad ewentualnymi poprawkami do tekstu, którego dotyczy sprawozdanie właściwej komisji;
  - (b) następnie głosuje się nad całym tekstem z ewentualnymi poprawkami;

- (c) następnie głosuje się nad poprawkami do projektu rezolucji lub do projektu rezolucji ustawodawczej;
- (d) na końcu odbywa się głosowanie nad całym projektem rezolucji lub projektem rezolucji ustawodawczej (głosowanie końcowe).

Parlament nie głosuje nad uzasadnieniem zawartym w sprawozdaniu.

2. Przy drugim czytaniu stosuje się następujące procedury:

- (a) jeżeli nie zaproponowano odrzucenia lub zmiany stanowiska Rady, uważa się je za przyjęte, zgodnie z art. 76;
- (b) wniosek o odrzucenie stanowiska Rady jest poddawany pod głosowanie przed wszelkimi poprawkami (art. 68 ust. 1);
- (c) jeżeli do stanowiska Rady złożono kilka poprawek, poddaje się je pod głosowanie w kolejności wskazanej w art. 174;
- (d) jeżeli Parlament głosował nad wniesieniem poprawek do stanowiska Rady, dodatkowe głosowanie nad całym tekstem może odbyć się jedynie z zachowaniem postanowień art. 68 ust. 2.

3. Do trzeciego czytania stosuje się procedurę przedstawioną w art. 72.

4. Podczas poddawania pod głosowanie tekstów ustawodawczych oraz projektów rezolucji nieustawodawczych przystępuje się w pierwszej kolejności do głosowania nad czynnikiem merytorycznym, a następnie do głosowania nad umocowaniami oraz motywami. Poprawki sprzeczne z wynikami wcześniejszych głosowań upadają.

5. Podczas głosowania dopuszczalne są jedynie krótkie wystąpienia sprawozdawcy przedstawiające stanowisko jego właściwej komisji w sprawie poddawanych pod głosowanie poprawek.

Artykuł 172

Równa liczba głosów

1. W przypadku równej liczby głosów oddanych w głosowaniu przeprowadzonym na podstawie art. 171 ust. 1 lit. b) lub d), cały tekst jest odsyłany do komisji. Procedurę tę stosuje się także w przypadku głosowania na podstawie art. 3 i 9 oraz głosowania końcowych na podstawie art. 199 i art. 212 z tym że w przypadku dwóch ostatnich artykułów odesłanie następuje do Konferencji Przewodniczących.

2. W przypadku równej liczby głosów w głosowaniu nad całym porządkiem dziennego (art. 152), nad całym protokołem obrad (art. 192) lub nad tekstem poddanym pod głosowanie podzielone zgodnie z art. 176, poddawany pod głosowanie tekst uznaje się za przyjęty.

3. We wszystkich innych przypadkach równej liczby głosów, z zastrzeżeniem artykułów wymagających większości kwalifikowanej, poddawane pod głosowanie teksty lub propozycje uważa się za odrzucone.

Artykuł 172 ust. 3 powinien być rozumiany w ten sposób, że w przypadku wystąpienia równej liczby głosów w głosowaniu nad projektem zalecenia, na podstawie art. 141 ust. 4, nieinterweniowania w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, taka równa ilość głosów nie oznacza przyjęcia zalecenia interweniowania przez Parlament w tym postępowaniu. W takim przypadku uznaje się, że właściwa komisja nie sformułowała zalecenia.

Artykuł 173

Zasady głosowania

1. Głosowanie nad sprawozdaniami opiera się na zaleceniu właściwej komisji. Komisja ta może powierzyć to zadanie swojemu przewodniczącemu i swojemu sprawozdawcy.
2. Może ona zalecić głosowanie łączne nad wszystkimi poprawkami lub niektórymi spośród nich, przyjęcie poprawek, ich odrzucenie lub anulowanie.
Może ona również zaproponować poprawki kompromisowe.
3. Jeżeli zaleca ona przeprowadzenie głosowania łącznego, poprawki, których ono dotyczy, są poddawane pod głosowanie w pierwszej kolejności, w głosowaniu łącznym.
4. Jeżeli komisja proponuje poprawki kompromisowe, to poprawka ta ma pierwszeństwo w głosowaniu.
5. Poprawka, co do której wnioskowano o głosowanie imienne, jest przedmiotem odrębnego głosowania.
6. Głosowanie podzielone nie jest dopuszczalne w przypadku głosowania łącznego lub głosowania nad poprawkami kompromisowymi.

Artykuł 174

Kolejność głosowania nad poprawkami

1. Poprawki mają pierwszeństwo przed tekstem, do którego się odnoszą, i są poddawane pod głosowanie przed nim.
2. Jeżeli dwie lub więcej wykluczających się wzajemnie poprawek odnosi się do tego samego fragmentu tekstu, pierwszeństwo ma ta poprawka, która najbardziej odbiega od pierwotnego tekstu i jest ona poddawana pod głosowanie jako pierwsza. Jej przyjęcie oznacza odrzucenie innych poprawek. Jeżeli zostaje ona odrzucona, poddawana jest pod głosowanie kolejna poprawka mająca pierwszeństwo przed innymi. Tak samo postępuje się z pozostałymi poprawkami. W przypadku wątpliwości co do pierwszeństwa rozstrzyga Przewodniczący. Jeżeli wszystkie poprawki zostały odrzucone, tekst pierwotny uważa się za przyjęty, chyba że w wymaganym terminie złożono wniosek o głosowanie odrębne.
3. Przewodniczący może poddać pod głosowanie najpierw tekst pierwotny lub poddać pod głosowanie poprawkę, która mniej odbiega od tekstu pierwotnego, przed poprawką, która odbiega od niego najbardziej.
Jeżeli tekst lub jedna z tych poprawek uzyska większość, wszystkie inne poprawki dotyczące tego samego tekstu upadają.
4. Wyjątkowo, na podstawie propozycji Przewodniczącego, mogą zostać poddane pod głosowanie poprawki złożone po zamknięciu debaty, jeżeli są to poprawki kompromisowe lub jeżeli wystąpiły problemy natury technicznej. Przewodniczący występuje o zgodę Parlamentu, aby poddać je pod głosowanie.

Zgodnie z art. 170 ust. 3 o dopuszczalności poprawek decyduje Przewodniczący. W przypadku poprawki kompromisowej złożonej po zamknięciu debaty, zgodnie z niniejszym ustępem Przewodniczący decyduje o jej dopuszczalności osobno dla każdego przypadku, upewniając się, że poprawka ma charakter kompromisowy.

Jako ogólne kryteria dopuszczalności mogą być:

- zazwyczaj poprawki kompromisowe nie mogą odnosić się do tych części tekstu, do których nie wniesiono poprawek przed upływem terminu ich składania;
- zazwyczaj poprawki kompromisowe składane są przez grupy polityczne, przewodniczących lub sprawozdawców zainteresowanych komisji lub przez autorów innych poprawek;
- zazwyczaj poprawki kompromisowe nie łączą się z wycofaniem innych poprawek do tego samego punktu.

Tylko Przewodniczący może zaproponować wzięcie poprawek kompromisowych pod uwagę. Aby poddać poprawki pod głosowanie Przewodniczący występuje o zgodę Parlamentu pytając, czy ktoś sprzeciwia się poddaniu pod głosowanie poprawki kompromisowej. W przypadku sprzeciwu Parlament decyduje większością oddanych głosów.

5. Jeżeli właściwa komisja złożyła kilka poprawek do tekstu będącego przedmiotem sprawozdania, Przewodniczący poddaje je pod głosowanie łącznie, chyba że grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów wnioskuje o głosowanie odrębne lub złożyły tak inne poprawki.

6. Przewodniczący może zarządzić łącznie głosowanie nad innymi poprawkami, jeżeli się one uzupełniają. W takim przypadku stosuje on procedurę przewidzianą w ust. 5. Autorzy poprawek mogą zaproponować łącznie głosowanie nad nimi, jeżeli ich poprawki uzupełniają się.

7. Po przyjęciu lub odrzuceniu danej poprawki Przewodniczący może zdecydować o poddaniu pod głosowanie łącznie innych poprawek mających podobny treść lub cele. Przed podjęciem decyzji Przewodniczący może wystąpić o zgodę Parlamentu.

Poprawki te mogą odnosić się do różnych części pierwotnego tekstu.

8. Dwie lub więcej identycznych poprawek złożonych przez różnych autorów poddaje się pod głosowanie jako jedną poprawkę.

Artykuł 175

Rozpatrywanie w komisjach poprawek złożonych na posiedzeniu plenarnym

Jeżeli wpłynęło więcej niż pięćdziesiąt poprawek i wniosków o głosowanie podzielone lub głosowanie odrębne odnośnie do sprawozdania, które ma być rozpatrywane na posiedzeniu plenarnym, Przewodniczący może zwrócić się do właściwej komisji, po konsultacji z jej przewodniczącym, o zebranie się w celu rozpatrzenia tych poprawek lub wniosków. Poprawka lub wniosek o głosowanie podzielone czy głosowanie odrębne, które na tym etapie nie otrzymają poparcia jednej dziesiątej członków komisji, nie są poddawane pod głosowanie na posiedzeniu plenarnym.

Artykuł 176

Głosowanie podzielone

1. Grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może wnioskować o przeprowadzenie głosowania podzielonego, jeżeli poddawany pod głosowanie tekst zawiera więcej niż jedno postanowienie lub odnosi się do kilku kwestii, albo jeżeli może on być podzielony na części mające odrębne znaczenie lub wartość normatywną.

2. Wniosek ten musi zostać przedstawiony wieczorem w dniu poprzedzającym głosowanie, chyba że Przewodniczący wyznaczy inny termin. Przewodniczący podejmuje następnie decyzję co do wniosku.

Artykuł 177

Prawo do głosowania

Prawo do głosowania jest prawem osobistym.

Posłowie głosują indywidualnie i osobiście.

Jakiegokolwiek naruszenie niniejszego artykułu zostanie uznane za poważne zakłócenie przebiegu posiedzenia w rozumieniu art. 166 ust. 1 i poniesie za sobą konsekwencje prawne, o których mowa w tym artykule.

Artykuł 178

Głosowanie

1. Głosowanie w Parlamencie odbywa się zazwyczaj przez podniesienie ręki.
2. Jeżeli Przewodniczący zadecyduje, że rezultat głosowania budzi wątpliwość, przeprowadza się głosowanie elektroniczne. Jeżeli system elektroniczny nie działa, posłowie głosują przez powstanie z miejsc.
3. Wynik głosowania jest rejestrowany.

Artykuł 179

Głosowanie kolegium

Podjęcie decyzji na podstawie sprawozdania Parlament głosuje imiennie w ramach jakiegokolwiek głosowania pojedynczego lub kolegium zgodnie z art. 180 ust. 2. Głosowanie w sprawie poprawek odbywa się imiennie jedynie na wniosek złożony zgodnie z art. 180.

Przepisy art. 179 dotyczące głosowania imiennego nie mają zastosowania do sprawozdań, o których mowa w art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 3, 6 i 8, w ramach procedur dotyczących immunitetu posła.

Artykuł 180

Głosowanie imienne

1. Poza przypadkami przewidzianymi w art. 118 ust. 5 i art. 119 ust. 5 i art. 179 głosowanie imienne przeprowadza się, jeżeli grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów złożyło pisemny wniosek w tej sprawie wieczorem w dniu poprzedzającym głosowanie, chyba że Przewodniczący wyznaczył inny termin.

Przepisy art. 180 dotyczące głosowania imiennego nie mają zastosowania do sprawozdań, o których mowa w art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 3, 6 i 8, w ramach procedur dotyczących immunitetu posła.

2. Głosowanie imienne przeprowadzane jest przy użyciu elektronicznego systemu głosowania. Jeżeli nie jest on dostępny z powodów technicznych, głosowanie imienne przeprowadza się w kolejności alfabetycznej rozpoczynając od wybranego losowo nazwiska posła. Przewodniczący głosuje jako ostatni.

Głosuj cy posłowie odpowiadaj gło no „tak”, „nie” lub „wstrzymuj si ”. W przypadku przyj cia lub odrzucenia tylko głosy „za” i „przeciw” s uwzgl dniane przy obliczaniu wyniku głosowania. Wynik głosowania jest ustalany i ogłaszany przez Przewodnicz ego.

Wynik głosowania jest wpisywany do protokołu posiedzenia. Lista głosuj cych, uporz dkowana według grup politycznych i według kolejno ci alfabetycznej nazwisk posłów, zawiera informacj o sposobie głosowania ka dego z posłów.

Artykuł 181

Głosowanie elektroniczne

1. Dla przeprowadzenia głosowa przewidzianych w art. 178, 180 i art. 182 Przewodnicz cy w ka dej chwili mo e zadecydowa o zastosowaniu elektronicznego systemu głosowania.

Je eli zastosowanie elektronicznego systemu głosowania jest niemo liwe z przyczyn technicznych, głosowanie przeprowadza si zgodnie z art. 178, 180 ust. 2 lub art. 182.

Techniczne warunki stosowania tego systemu okre lone s w instrukcjach Prezydium.

2. W przypadku głosowania elektronicznego rejestrowany jest jedynie wynik liczbowy.

Je eli jednak zło ono zgodnie z art. 180 ust. 1 wniosek o głosowanie imienne, wynik głosowania jest rejestrowany imiennie i wpisywany do protokołu posiedzenia, z list głosuj cych uporz dkowan według grup politycznych i według kolejno ci alfabetycznej nazwisk posłów.

3. Głosowanie imienne przeprowadza si zgodnie z art. 180 ust. 2, je eli wnioskuje o to wi kszo obecnych posłów. Aby stwierdzi , czy ten warunek został spełniony, mo e zosta zastosowany system, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Artykuł 182

Głosowanie tajne

1. W przypadku nominacji przeprowadzane jest głosowanie tajne, z zastrze eniem art. 15 ust. 1, 199 ust. 1 i art. 204 ust. 2 drugi akapit.

Przy obliczaniu oddanych głosów bierze si pod uwag jedynie karty do głosowania z nazwiskiem posła, którego kandydatura została zgłoszona.

2. Głosowanie tajne mo e by przeprowadzone tak e, gdy wnioskuje o to co najmniej jedna pi ta członków Parlamentu. Wniosek taki musi zosta zło ony przed rozpocz cciem głosowania.

Je eli wniosek o przeprowadzenie tajnego głosowania został zło ony przed rozpocz cciem głosowania przez co najmniej jedn pi t członków Parlamentu, Parlament musi przeprowadzi takie głosowanie.

3. Wniosek o głosowanie tajne ma pierwsze stwo przed wnioskiem o głosowanie imienne.

4. Wyniki głosowania tajnego obliczane s przez dwóch do o miu posłów wybranych w drodze losowania, chyba e przeprowadzane jest głosowanie elektroniczne.

W przypadku głosowania okre lonego w ust. 1 liczenia głosów nie mog dokonywa kandydaci.

Nazwiska posłów, którzy wzi li udział w głosowaniu tajnym s rejestrowane w protokole posiedzenia, na którym odbyło si głosowanie.

Artykuł 183

Wyja nienia dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu

1. Po zako czeniu ogólnej debaty ka dy poseł mo e zło y nieprzekraczaj ce jednej minuty o wiadczenie ustne lub nieprzekraczaj ce 200 słów o wiadczenie pisemne dotycz ce ko cowego głosowania, które to o wiadczenie jest wł czane do pełnego sprawozdania z posiedzenia.

Grupa polityczna mo e zło y wyja nienie dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu nieprzekraczaj ce dwóch minut.

Po rozpocz ciu pierwszego wyja nienia dotycz cego stanowiska zaj tego w głosowaniu nie s dopuszczalne dalsze wnioski w tej sprawie.

Wyja nienia dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu w odniesieniu do głosowania ko cowego przyjmowane s w ka dej sprawie przedło onej Parlamentowi. Wyra enie „głosowanie ko cowe” nie przes dza o rodzaju głosowania, lecz oznacza ostatecznie głosowanie w danej sprawie.

2. Wyja nienia dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu nie s dopuszczalne w przypadku głosowania nad kwestiami proceduralnymi.

3. Je eli do porz dku dziennego Parlamentu wpisany jest zgodnie z art. 150 wniosek dotycz cy aktu ustawodawczego lub sprawozdanie, posłowie mog składa pisemne wyja nienia dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu zgodnie z ust. 1.

Pisemne lub ustne wyja nienia dotycz ce stanowiska zaj tego w głosowaniu musz mie bezpo redni zwi zek z tekstem b d cym przedmiotem głosowania.

Artykuł 184

Kwestionowanie wa no ci głosowania

1. Przewodnicz cy ogłasza otwarcie i zamkni cie ka dego głosowania.

2. Po ogłoszeniu przez Przewodnicz cego otwarcia głosowania nikt, poza samym Przewodnicz cym, nie mo e zabiera głosu a do ogłoszenia przez niego zamkni cia głosowania.

3. Wnioski w sprawie przestrzegania regulaminu dotycz ce wa no ci głosowania mog by składane po ogłoszeniu przez Przewodnicz cego zamkni cia głosowania.

4. Po ogłoszeniu wyników głosowania, które odbyło si przez podniesienie r ki, mog by składane wnioski o ich weryfikacj za pomoc systemu elektronicznego.

5. Przewodnicz cy podejmuje decyzj w sprawie wa no ci ogłoszonego wyniku. Od jego decyzji nie ma odwołania.

ROZDZIAŁ 6

WYST PIENIA W SPRAWACH PROCEDURALNYCH

Artykuł 185

Wnioski proceduralne

1. W pierwszej kolejno ci udziela si głosu w celu zło enia nast puj cych wniosków proceduralnych:

- (a) wniosek o stwierdzenie niedopuszczalności (art. 187);
- (b) wniosek o odesłanie do komisji (art. 188);
- (c) wniosek o zamknięcie debaty (art. 189);
- (d) wniosek o odroczenie debaty lub głosowania (art. 190);
- (e) wniosek o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia (art. 191).

W sprawie tych wniosków głos zabiera mogą, poza wnioskodawcą, jedynie jeden mówca za i jeden mówca przeciw, jak również przewodniczący lub sprawozdawca właściwej komisji.

2. Czas wystąpienia jest ograniczony do jednej minuty.

Artykuł 186

Wnioski w sprawie przestrzegania Regulaminu

1. Posł może zabrać głos w celu zwrócenia uwagi Przewodniczącego na nieprzestrzeganie Regulaminu. Na początku swojego wystąpienia poseł wskazuje artykuł, do którego się odwołuje.
2. Wnioski o udzielenie głosu w celu złożenia wniosku w sprawie przestrzegania Regulaminu mają pierwszeństwo przed innymi wnioskami o udzielenie głosu.
3. Czas wystąpienia jest ograniczony do jednej minuty.
4. W przypadku wniosku w sprawie przestrzegania Regulaminu Przewodniczący niezwłocznie podejmuje decyzję w tej sprawie zgodnie z postanowieniami Regulaminu i ogłasza ją bezpośrednio po zgłoszeniu wniosku. Decyzja ta nie podlega głosowaniu.
5. Wyjątkowo Przewodniczący może oświadczyć, że jego decyzja zostanie ogłoszona później, w każdym jednak przypadku w ciągu 24 godzin po zgłoszeniu wniosku w sprawie przestrzegania Regulaminu. Przełożenie terminu podjęcia decyzji nie pociąga za sobą odroczenia debaty. Przewodniczący może przedstawić sprawę właściwej komisji.

Wniosek o udzielenie głosu w sprawie przestrzegania Regulaminu musi odnosić się do omawianego w danej chwili punktu porządku obrad. Przewodniczący może wezwać autora wniosku o udzielenie głosu w sprawie przestrzegania Regulaminu dotyczącego innego zagadnienia do zabrania głosu w stosownej chwili, np. po zakończeniu rozpatrywania określonego punktu porządku obrad lub przed przerwą w posiedzeniu.

Artykuł 187

Wniosek o stwierdzenie niedopuszczalności

1. W momencie otwarcia debaty nad danym punktem porządku dziennego może zostać złożony wniosek o rezygnację z debaty nad tym punktem z powodu niedopuszczalności (pytanie wstępne). Głosowanie nad tym wnioskiem przeprowadza się niezwłocznie.

Zamiar złożenia pytania wstępnego powinien być zgłoszony co najmniej dwadzieścia cztery godziny wcześniej Przewodniczącemu, który informuje o nim niezwłocznie Parlament.

2. Jeżeli wniosek został przyjęty, Parlament przechodzi niezwłocznie do następnego punktu porządku dziennego.

Artykuł 188

Odesłanie do komisji

1. O odesłanie sprawy do komisji może wnioskować grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów podczas ustalania porządku dziennego lub przed otwarciem debaty.

Zamiar złożenia wniosku o odesłanie do komisji jest zgłaszany co najmniej dwadzieścia cztery godziny wcześniej Przewodniczącemu, który niezwłocznie informuje o nim Parlament.

2. O odesłanie sprawy do komisji może wnioskować grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów przed głosowaniem lub w jego trakcie. Wniosek taki jest niezwłocznie poddawany pod głosowanie.

3. Wniosek o odesłanie do komisji może być zgłoszony tylko raz w ciągu każdego z powyższych etapów procedury.

4. Odesłanie do komisji zawieszają debatę nad rozpatrywanym punktem.

5. Parlament może wyznaczyć komisji termin, w jakim powinna ona przedstawić swoje wnioski.

Artykuł 189

Zamknięcie debaty

1. Przewodniczący może zaproponować zamknięcie debaty zanim zabiorze głos wszyscy mówcy figurujący na liście. Wniosek taki może złożyć grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów. Głosowanie nad propozycją lub wnioskiem przeprowadza się niezwłocznie.

2. Jeżeli propozycja lub wniosek zostały przyjęte, głos może zabrać tylko jeden poseł z każdej grupy, która nie wzięła jeszcze udziału w debacie.

3. Po wystąpieniach, o których mowa w ust. 2, następuje zamknięcie debaty i Parlament przystępuje do głosowania nad omawianym punktem, chyba że wcześniej został ustalony inny termin głosowania.

4. Jeżeli propozycja lub wniosek odrzucono, mogą być one powtórnie przedstawione w czasie tej samej debaty jedynie przez Przewodniczącą.

Artykuł 190

Odroczenie debaty lub głosowania

1. Grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może w chwili otwarcia debaty nad danym punktem porządku dziennego przedstawić wniosek o odroczenie debaty na wskazany termin. Głosowanie nad tym wnioskiem przeprowadza się niezwłocznie.

Zamiar złożenia wniosku o odroczenie debaty powinien być zgłoszony co najmniej dwadzieścia cztery godziny wcześniej Przewodniczącemu, który informuje o nim niezwłocznie Parlament.

2. Jeżeli wniosek został przyjęty, Parlament przechodzi do następnego punktu porządku dziennego. Odroczona debata jest podejmowana w wyznaczonym terminie.

3. Jeżeli wniosek odrzucono, nie może być on przedstawiony ponownie w trakcie tej samej sesji miesięcznej.

4. Przed głosowaniem lub w jego trakcie grupa polityczna lub co najmniej 40 posłów może przedstawić wniosek o odroczenie głosowania. Wniosek taki jest niezwłocznie poddawany pod głosowanie.

Decyzja Parlamentu o odroczeniu debaty na późniejszą sesję miesięczną powinna wskazywać, na którą sesję miesięczną debata ma zostać wpisana, przy założeniu, że porządek dzienny tej sesji miesięcznej jest ustalany zgodnie z art. 149 i art. 152 Regulaminu.

Artykuł 191

Zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia

Posiedzenie może zostać zawieszony lub zamknięty w trakcie debaty lub głosowania, jeżeli decyzję taką podejmie Parlament na podstawie propozycji Przewodniczącego lub na wniosek grupy politycznej lub co najmniej 40 posłów. Głosowanie nad tą propozycją lub wnioskiem przeprowadza się niezwłocznie.

W przypadku złożenia wniosku o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia procedur głosowania nad tym wnioskiem należy wsząć bez zbędnej zwłoki. Należy stosować zwyczajowe zasady ogłaszania głosowań plenarnych i zgodnie z obecną praktyką należy zapewnić posłom do czasu na dotarcie do sali obrad plenarnych.

Analogicznie do art. 152 ust. 2 akapit drugi Regulaminu, w przypadku odrzucenia takiego wniosku podobny wniosek nie może zostać złożony ponownie w tym samym dniu. W myślnym interpretacji art. 22 ust. 1 Regulaminu Przewodniczący jest uprawniony do wyeliminowania nadużywania wniosków składanych na podstawie niniejszego artykułu.

ROZDZIAŁ 7

JAWNO PRAC

Artykuł 192

Protokół obrad

1. Protokół każdego posiedzenia, opisujący szczegółowo obrady i decyzje Parlamentu oraz nazwiska mówców, jest doręczany najpóźniej na pół godziny przed rozpoczęciem popołudniowej części następnego posiedzenia.

W ramach procedur ustawodawczych za „decyzje” w rozumieniu niniejszego artykułu uważa się także wszelkie poprawki przyjęte przez Parlament, nawet jeżeli ostatecznie odnośny wniosek Komisji, zgodnie z art. 60 ust. 1, lub stanowisko Rady, zgodnie z art. 68 ust. 3, zostały odrzucone.

2. Na początku popołudniowej części każdego posiedzenia Przewodniczący przedkłada Parlamentowi do zatwierdzenia protokół poprzedniego posiedzenia.

3. Jeżeli do protokołu zgłoszono zastrzeżenie, Parlament decyduje w razie potrzeby o wzięciu pod uwagę danych zmian. Poseł nie może zabierać głosu w tej sprawie dłużej niż jeden minut.

4. Protokół opatrzony podpisem Przewodniczącego i Sekretarza Generalnego jest przechowywany w archiwach Parlamentu. Zostaje on opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 193

Teksty przyjęte

1. Teksty przyjęte przez Parlament publikowane są zaraz po głosowaniu. Przedstawiane są one Parlamentowi razem z protokołami właściwych posiedzeń i zachowywane są w archiwach Parlamentu.
2. Przewodniczący jest właściwy dla przeprowadzenia każdego opracowania prawno-lingwistycznego tekstów przyjętych przez Parlament. W przypadku tekstów przyjętych na podstawie porozumienia osiągniętego między Parlamentem i Radą, to opracowanie każdego wykonują obie instytucje, w ścisłej współpracy i w oparciu o obopólne porozumienie.
3. Procedura określona w art. 231 ma zastosowanie w przypadkach gdzie, w celu zapewnienia spójności i jako ci tekstu zgodnie z wolą wyrażoną przez Parlament, niezbędne są dostosowania tekstu wychodzące poza poprawienie błędów typograficznych lub korekty niezbędne do zapewnienia zgodności wszystkich wersji językowych, jak również ich językowej poprawności i spójności terminologicznej.
4. Stanowiska przyjęte przez Parlament zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą przyjmują formę tekstu skonsolidowanego. Jeżeli głosowanie Parlamentu nie opierało się na porozumieniu z Radą, tekst skonsolidowany określa wszystkie przyjęte poprawki.
5. Po każdym opracowaniu teksty przyjęte podpisywane są przez Przewodniczącego oraz Sekretarza Generalnego i publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 194

Pełne sprawozdanie z obrad

1. Pełne sprawozdanie z obrad jest sporządzane dla każdego posiedzenia w formie wielojęzycznego dokumentu, w którym wszystkie wypowiedzi zamieszczane są w oryginalnej wersji językowej.
2. Mówcy mogą wprowadzać zmiany w tekstach swoich wypowiedzi w terminie pięciu dni roboczych. Zmiany przesyła się w tym terminie do Sekretariatu.
3. Wielojęzyczne pełne sprawozdanie jest publikowane jako załącznik do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej i zachowywane w archiwach Parlamentu.
4. Pisemnego tłumaczenia fragmentów pełnego sprawozdania na którykolwiek z języków urzędowych dokonuje się na wniosek posła. W razie potrzeby tłumaczenie dostarcza się w krótkim czasie.

Artykuł 195

Audiowizualny zapis obrad

1. Obrady Parlamentu są transmitowane w czasie rzeczywistym na jego stronie internetowej w językach, w których są prowadzone, wraz z wielojęzycznymi kłódkami ze wszystkich aktywnych kabin tłumaczeniowych.
2. Natychmiast po posiedzeniu sporządza się zindeksowany audiowizualny zapis obrad w językach, w których były prowadzone, wraz z wielojęzycznymi kłódkami ze wszystkich aktywnych kabin tłumaczeniowych i udostępnia się go na stronie internetowej Parlamentu przez całą trwającą kolejną kadencję parlamentarną, po czym zostaje on zachowany w archiwach

Parlamentu. Audiowizualny zapis obrad zostaje powiązany z wieloletnim pełnym sprawozdaniem z obrad, gdy tylko staje się ono dostępne.

TYTUŁ VIII

KOMISJE I DELEGACJE

ROZDZIAŁ 1

KOMISJE - POWOŁYWANIE I KOMPETENCJE

Artykuł 196

Powoływanie komisji stałych

Na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Parlament powołuje komisje stałe, których kompetencje są określone w załączniku do Regulaminu²². Wybór członków komisji następuje podczas pierwszej sesji miesięcznej nowo wybranego Parlamentu oraz ponownie po upływie dwóch i pół roku.

Kompetencje komisji stałych mogą zostać ustalone w innym terminie niż data powołania komisji.

Artykuł 197

Powoływanie komisji specjalnych

Na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Parlament może w każdej chwili powołać komisje specjalne, których uprawnienia, skład i okres funkcjonowania są ustalane równocześnie z decyzją o ich powołaniu. Komisje te są powoływane na nie dłużej niż dwa miesiące, chyba że pod koniec tego okresu Parlament zadecyduje o przedłużeniu okresu ich funkcjonowania.

Z uwagi na fakt, iż uprawnienia, skład i okres funkcjonowania komisji specjalnych są określone równocześnie z decyzją o ich powołaniu, Parlament nie może później modyfikować ich kompetencji, niezależnie od tego, czy chodzi o ich ograniczenie czy rozszerzenie.

Artykuł 198

Komisje ledcze

1. Na wniosek jednej czwartej swoich członków Parlament może powołać komisję ledczą do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii lub niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu przez instytucje lub organy Unii, administrację publiczną jednego z państw członkowskich albo osoby upoważnione przez prawo Unii do jego stosowania.

Decyzja o powołaniu komisji ledczej jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w terminie jednego miesiąca. Parlament stosuje ponadto wszelkie środki konieczne do podania tej decyzji w jak najszerszym zakresie do wiadomości publicznej.

2. Tryb funkcjonowania komisji ledczej regulowany jest postanowieniami niniejszego Regulaminu odnoszonymi do komisji, z zastrzeżeniem odmiennych postanowień szczególnych niniejszego artykułu oraz załączonych do niniejszego Regulaminu decyzji Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r.²³ dotyczącej zasad wykonywania uprawnień ledczych przez Parlament Europejski..

3. Wniosek o powołanie komisji ledczej powinien określać przedmiot postępowania oraz zawiera szczegółowe uzasadnienie jego wszczęcia. Parlament, na podstawie propozycji

---

²²Zob. załącznik VI.

²³Zob. załącznik VIII.

Konferencji Przewodniczących, podejmuje decyzję w kwestii powołania komisji, a w przypadku decyzji pozytywnej również w kwestii jej składu, zgodnie z postanowieniami art. 199.

4. Komisja ledcza ko czy swoje prace wraz z przedłożeniem sprawozdania w terminie nie przekraczającym dwunastu miesięcy. Parlament może dwukrotnie zdecydować o przedłużeniu tego terminu o kolejne trzy miesiące.

Prawo do głosowania w komisji mają jedynie jej członkowie lub, w przypadku ich nieobecności, stali zastępcy.

5. Komisja ledcza wybiera swojego przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących oraz powołuje jednego lub kilku sprawozdawców. Komisja może ponadto powierzać swoim członkom konkretne zadania lub przekazać im kompetencje, przy czym są oni obowiązani składać szczegółowe sprawozdania.

W razie konieczności lub w pilnych przypadkach prezydium przejmuje czynności komisji pomiędzy jej posiedzeniami, z zastrzeżeniem ich zatwierdzenia na kolejnym posiedzeniu.

6. Jeżeli komisja ledcza uzna, że zostało naruszone jedno z jej praw, zwraca się do Przewodniczącego Parlamentu z propozycją podjęcia odpowiednich środków.

7. Komisja ledcza może zwrócić się do instytucji lub osób wymienionych w art. 3 decyzji, o której mowa w ustępie 2, w celu przeprowadzenia przesłuchania lub uzyskania dokumentów.

Koszty przejazdu oraz pobytu członków i urzędników instytucji oraz organów Unii są pokrywane przez te organy i instytucje. Koszty przejazdu oraz pobytu pozostałych osób, które stają przed komisją ledczą, zwraca Parlament Europejski, zgodnie z zasadami stosowanymi do przesłuchanych.

Każda osoba wezwana do złożenia zeznań przed komisją ledczą może powoływać się na prawa, które przysługiwałyby jej jako świadkowi przed sądem w kraju jej pochodzenia. Powinna ona zostać poinformowana o tych prawach przed rozpoczęciem przesłuchania.

W odniesieniu do języków używanych w komisji ledczej zastosowanie mają postanowienia art. 158. Jednakże prezydium komisji:

- może ograniczyć zakres tłumaczenia ustnego do języków urzędowych używanych przez osoby biorące udział w pracach, jeżeli uzna to za niezbędne dla zachowania poufności, oraz
- podejmuje decyzje w sprawie tłumaczenia pisemnych otrzymanych dokumentów tak, aby komisja mogła szybko i skutecznie wywiązać się ze swoich obowiązków, przy zachowaniu wymaganej tajemnicy i poufności.

8. Przewodniczący komisji ledczej czuwa wraz z jej prezydium nad przestrzeganiem tajnego lub poufnego charakteru prac i uprzedza w tym zakresie jej członków w odpowiednim czasie.

Przypomina on również wyrażenie o treści postanowień art. 2 ust. 2 wyżej wymienionej decyzji. Zastosowanie mają postanowienia części A załącznika VII do Regulaminu.

9. Dokumenty tajne i poufne rozpatrywane są z zastosowaniem środków technicznych zapewniających osobisty dostęp do tych dokumentów wyłącznie posłom odpowiedzialnym za ich rozpatrywanie. Posłowie zobowiązują się uroczyście, że nie udostępnią żadnej innej osobie informacji tajnych lub poufnych w rozumieniu niniejszego artykułu oraz że używają ich jedynie w celu przygotowania sprawozdania dla komisji ledczej. Posiedzenia odbywają się w salach wyposażonych w ten sposób, aby obrady nie mogły być słyszane przez osoby nieupoważnione.

10. Po zakończeniu prac komisja ledcza przedstawia Parlamentowi sprawozdanie dotycząc ich wyników, uwzględniając w razie potrzeby opinie mniejszości, zgodnie z zasadami określonymi w art. 56. Sprawozdanie to jest publikowane.

Na wniosek komisji ledczej Parlament przeprowadza debatę nad sprawozdaniem w trakcie pierwszej sesji miesięcznej następującej po jego przedstawieniu.

Komisja ledcza może również przedłożyć Parlamentowi projekt zalecenia dla instytucji lub organów Wspólnot Europejskich albo państw członkowskich.

11. Przewodniczący Parlamentu zobowiązuje właściwie zgodnie z załącznikiem VI komisji do kontroli działań podjętych na podstawie wyników prac komisji ledczej i, w razie potrzeby, do przygotowania sprawozdania na ten temat. Podejmuje on wszelkie inne środki, jakie uzna za stosowne, w celu zapewnienia podjęcia konkretnych działań w związku z wynikami postępowania.

Zgodnie z art. 199 ust. 2, poprawki mogą być wnoszone wyłącznie do propozycji Konferencji Przewodniczących dotyczących składu komisji ledczej (ust. 3).

Poprawki nie mogą dotyczyć przedmiotu postępowania ustalonego przez jedną czwartą członków Parlamentu (ust. 3), ani terminu wyznaczonego w ust. 4.

Artykuł 199

Skład komisji

1. Wybór członków komisji i komisji ledczych następuje po wyznaczeniu kandydatów przez grupy polityczne oraz posłów niezrzeszonych. Konferencja Przewodniczących przedstawia kandydatury Parlamentowi. Skład komisji odzwierciedla w miarę możliwości skład Parlamentu.

W przypadku gdy poseł zmienia grupę polityczną, zachowuje on miejsca w komisjach parlamentarnych do końca dwupółrocznej kadencji. Jednakże, jeżeli fakt zmiany grupy politycznej przez jednego z posłów zakłóca równowagę w zakresie reprezentacji różnych opcji politycznych w jednej z komisji, Konferencja Przewodniczących musi, zgodnie z procedurą, o której mowa w drugim zdaniu ustępu 1, przedstawić nowe propozycje składu tej komisji, przy zachowaniu indywidualnych praw danego posła.

Proporcjonalno podziału miejsc w komisjach między grupami politycznymi nie powinna odbiegać od najbardziej odpowiedniej liczby całkowitej. Jeżeli jakaś grupa postanowi nie zasiadać w komisji, miejsca w komisji pozostają wolne i wielkość komisji jest zmniejszona o odpowiednią liczbę. Nie należy zezwalać na wymianę miejsc między grupami politycznymi.

2. Poprawki do propozycji Konferencji Przewodniczących są dopuszczalne pod warunkiem, że przedstawi je co najmniej czterdziestu posłów. Parlament podejmuje decyzję dotycząc poprawek w głosowaniu tajnym.

3. Za wybranych uznaje się posłów, których nazwiska figurują w propozycjach Konferencji Przewodniczących, ewentualnie zmienionych zgodnie z ust. 2.

4. Jeżeli grupa polityczna nie przedstawi zgodnie z ust. 1 kandydatów do komisji ledczej w terminie ustalonym przez Konferencję Przewodniczących, Konferencja przedstawia Parlamentowi jedynie te kandydatury, które zostały zgłoszone w terminie.

5. Jeżeli pojawią się wakaty, Konferencja Przewodniczących może podjąć tymczasowe decyzje o zastąpieniu członków komisji za zgodą posłów, którzy mają objąć wakaty, oraz uwzględniając postanowienia ust. 1.

6. Zmiany te podlegają zatwierdzeniu przez Parlament na następnym posiedzeniu.

Artykuł 200

Zastępcy członków komisji

1. Grupy polityczne i posłowie niezrzeszeni mogą wyznaczyć do każdej komisji stałych zastępców w tej samej liczbie, co liczba członków z poszczególnych grup politycznych oraz posłów niezrzeszonych w danej komisji. Przewodniczący musi zostać poinformowany o wyznaczeniu zastępców. Stali zastępcy są uprawnieni do uczestnictwa w posiedzeniach komisji, zabierania głosu, a także do głosowania w razie nieobecności członka komisji.

W przypadku wakatu na stanowisku członka komisji stały zastępca z tej samej grupy politycznej jest uprawniony do głosowania zamiast członka komisji do chwili tymczasowego zastąpienia członka komisji zgodnie z art. 199 ust. 5 albo, jeżeli nie podejmuje tej decyzji o tymczasowym zastąpieniu, do chwili powołania nowego członka komisji. Podstawą powyższego uprawnienia jest decyzja Parlamentu w przedmiocie składu liczbowego komisji; ma ono na celu zagwarantowanie, by w głosowaniu mogła brać udział ta sama liczba członków danej grupy politycznej, co przed powstaniem wakatu.

2. Ponadto, w razie nieobecności członka komisji oraz w przypadku, gdy nie wyznaczono jego stałych zastępców lub są oni nieobecni, członek komisji może wyznaczyć do zastąpienia go na posiedzeniach innego posła z tej samej grupy politycznej, z prawem do głosowania. Należy zgłosić nazwisko zastępcy przewodniczącemu komisji przed rozpoczęciem głosowania.

Ust. 2 stosuje się odpowiednio do posłów niezrzeszonych.

Upředniego zgłoszenia, o którym mowa w ostatnim zdaniu ustępu 2, należy dokonać przed rozpoczęciem debaty lub przed rozpoczęciem głosowania nad punktem (punktami) obrad, w odniesieniu do którego (których) członek komisji wyznaczył zastępcę.

* * *

Powyższe postanowienia obejmują dwie jasno określone w tekście zasady:

- grupa polityczna nie może mieć w danej komisji większej liczby stałych zastępców niż członków;*
- stałych zastępców członków komisji mogą powoływać wyłącznie grupy polityczne, pod tym tylko warunkiem, że poinformują o tym Przewodniczącego Parlamentu.*

Podsumowując:

- status stałego zastępcy zależy jedynie od przynależności do danej grupy politycznej;*
- jeżeli zmiana ulega liczba członków komisji reprezentujących w niej daną grupę polityczną, takiej samej zmianie ulega maksymalna liczba stałych zastępców, których grupa ta może powołać;*
- jeżeli poseł zmienia grupę polityczną, nie może on zachować funkcji stałego zastępcy powierzonej mu przez poprzednią grupę;*
- członek komisji nie może w żadnym wypadku zastąpić innego jej członka należąc do innej grupy politycznej.*

Artykuł 201

Kompetencje komisji

1. Komisje stałe mają za zadanie rozpatrywanie spraw powierzonych im przez Parlament w dniach, w przerwie między sesjami miesięcznymi, przez Przewodniczącego w imieniu Konferencji Przewodniczących. Zadania komisji specjalnych i komisji ledczych są określone w momencie ich powoływania. Komisje te nie mogą wydawać opinii dla innych komisji.

(Zob. wykładni do art. 197.)

2. W przypadku, gdy stała komisja uzna się za niewłaściwą do rozpatrzenia danej sprawy lub też w przypadku sporu kompetencyjnego pomiędzy dwiema lub więcej komisjami stałymi, sprawa przekazywana jest do Konferencji Przewodniczących w terminie czterech tygodni roboczych od ogłoszenia na posiedzeniu plenarnym skierowania sprawy do komisji.

Konferencja Przewodniczących podejmuje decyzję w terminie sześciu tygodni na podstawie zalecenia Konferencji Przewodniczących Komisji lub, jeżeli takiego zalecenia nie otrzymuje, od jej przewodniczącego. W przypadku niepodjęcia przez Konferencję Przewodniczących decyzji w tym terminie, zalecenie uważa się za przyjęte.

Przewodniczący komisji mogą zawierać porozumienia z innymi przewodniczącymi komisji w sprawie przydzielania poszczególnej komisji jakiego punktu obrad, a porozumienia te wymagają, w miarę potrzeby, zgody na zastosowanie procedury obejmującej zaangażowane komisje zgodnie z art. 54.

3. Jeżeli w danej kwestii kompetentnych jest kilka komisji, wyznacza się jedną właściwą komisję oraz komisje opiniodawcze.

Liczba komisji zajmujących się jednocześnie tym samym sprawami nie może jednak przekroczyć trzech, chyba że, w uzasadnionych przypadkach, zapadnie decyzja o odstępniaku od tej reguły, na warunkach określonych w ust. 1.

4. Dwie lub więcej komisji lub podkomisji mogą przystąpić do wspólnego rozpatrywania spraw leżących w zakresie ich kompetencji, jednak bez możliwości podejmowania decyzji.

5. Za zgodą Prezydium komisja może zlecić jednemu lub kilku swoim członkom misji badawczej lub informacyjnej.

Artykuł 202

Komisja odpowiedzialna za weryfikację mandatów

Jedna z komisji powołanych w myśl niniejszego Regulaminu zajmuje się weryfikacją mandatów oraz przygotowaniem decyzji dotyczących sporów wyborczych.

Artykuł 203

Podkomisje

1. Za uprzednią zgodą Konferencji Przewodniczących każda komisja stała lub specjalna może, w celu lepszej organizacji swoich prac, powołać w swoim obrębie jedną lub kilka podkomisji, określając ich skład zgodnie z art. 199, oraz kompetencje. Podkomisje składają sprawozdania komisji, która je powołała.

2. Procedurę przyjętą dla komisji stosuje się do podkomisji.

3. Zastępcy mogą zasiadać w podkomisjach na tych samych warunkach, jakie obowiązują w odniesieniu do komisji.

4. Stosowanie powyższych postanowień powinno zapewnić stosunek zależności między podkomisją a komisją, w obrębie której została ona utworzona. W tym celu wszyscy członkowie podkomisji są wybierani spośród członków komisji głównej.

Artykuł 204

Prezydium komisji

1. Na swoim pierwszym posiedzeniu po wyborze członków komisji zgodnie z art. 199, komisja wybiera przewodniczącego oraz, w odrębnych głosowaniach, wiceprzewodniczących, którzy stanowią prezydium komisji. Liczba wybieranych wiceprzewodniczących ustala Parlament na wniosek Konferencji Przewodniczących.

Tylko członkowie komisji, wybrani zgodnie z art. 199, mogą zostać wybrani do jej prezydium.

2. Jeżeli liczba kandydatów odpowiada liczbie miejsc do obsadzenia, można dokonać wyboru przez aklamację.

W przeciwnym wypadku lub na wniosek jednej szóstej członków komisji odbywa się on w głosowaniu tajnym.

W przypadku tylko jednej kandydatury wyboru dokonuje się bezwzględnie większością oddanych głosów, do których zalicza się głosy „za” i głosy „przeciw”.

W przypadku kilku kandydatur w pierwszej turze wyborów wybrany zostaje kandydat, który otrzymał bezwzględnie większość oddanych głosów, zdefiniowaną w poprzednim akapicie. W drugiej turze wybrany zostaje kandydat, który otrzymał największą liczbę głosów. Przy równej liczbie głosów wybrany zostaje kandydat najstarszy wiekiem.

Jeżeli nieznaczna jest druga tura wyborów, mogą być przedstawiane nowe kandydatury.

Niniejsze postanowienie nie zabrania przewodniczącemu głównej komisji włączania przewodniczących podkomisji w prace prezydium lub zezwalania im na prowadzenie obrad w trakcie debat dotyczących kwestii objętych właściwościami danych podkomisji - w rzeczywistości ci zezwala na to - pod warunkiem, że ten sposób postępowania zostanie poddany do rozważenia przez całe prezydium i że prezydium wyrazi na niego zgodę.

Artykuł 205

Koordynatorzy komisji i kontrsprawozdawcy

1. Grupy polityczne mogą mianować jednego ze swych członków koordynatorem.

2. W stosownych przypadkach koordynatorzy komisji są wzywani przez przewodniczącego komisji do przygotowania decyzji, które mają być podjęte przez komisję, w szczególności decyzji dotyczących procedury i mianowania sprawozdawców. Komisja może przekazać koordynatorom uprawnienia do podejmowania niektórych decyzji, z wyjątkiem decyzji dotyczących przyjęcia sprawozdania, opinii lub poprawek. Wiceprzewodniczący mogą zostać zaproszeni do udziału w roli doradców w posiedzeniach koordynatorów komisji. Koordynatorzy działają do osiągnięcia konsensusu. Jeżeli nie można osiągnąć konsensusu podejmują decyzję jedynie większością głosów wyrażonych przez reprezentujących zdecydowaną większość komisji uwzględniając wielkość poszczególnych grup politycznych.

3. Przewodniczący komisji wzywają koordynatorów komisji do przygotowania wysłucha kandydatów na komisarzy. Po zakończeniu wysłucha koordynatorzy spotykają się w celu dokonania oceny kandydatów zgodnie z procedurą określoną w załączniku XVI.

4. Grupy polityczne mogą wyznaczyć kontrsprawozdawcę do każdego sprawozdania w celu nadzoru nad pracą nad danym sprawozdaniem oraz poszukiwania kompromisu w komisji w imieniu grupy politycznej. Nazwiska kontrsprawozdawców podaje się do wiadomości przewodniczącemu. Na wniosek koordynatorów komisja może w szczególności zdecydować o włączeniu kontrsprawozdawców w poszukiwanie porozumienia z Radą w zwykłej procedurze ustawodawczej.

Posłowie niezrzeszeni nie stanowią grupy politycznej w rozumieniu art. 32 i nie mogą w związku z tym mianować koordynatorów, którzy jako jedyni mają prawo uczestniczyć w posiedzeniach koordynatorów.

Posiedzenia koordynatorów mają na celu przygotowanie decyzji komisji i nie mogą zastąpić posiedzenia komisji, jeżeli nie zostały w sposób wyraźnie przekazane uprawnienia. W związku z powyższym decyzje podejmowane na posiedzeniu koordynatorów muszą być przedmiotem uprzedniego przekazania uprawnień. W przypadku braku takiego przekazania uprawnienia koordynatorzy mogą przyjmować jedynie zalecenia, które wymagają formalnego zatwierdzenia ex post przez komisję.

We wszystkich przypadkach należy zapewnić posłom niezrzeszonym prawo dostępu do informacji, zgodnie z zasadą niedyskryminacji, poprzez przekazywanie informacji i umożliwienie udziału w posiedzeniach koordynatorów członkowi sekretariatu posłów niezrzeszonych.

ROZDZIAŁ 2

KOMISJE - ZASADY FUNKCJONOWANIA

Artykuł 206

Posiedzenia komisji

1. Posiedzenia komisji zwoływane są przez ich przewodniczących lub z inicjatywy Przewodniczącego Parlamentu.

2. Komisja i Rada mogą uczestniczyć w posiedzeniach komisji na zaproszenie przewodniczącego komisji wystosowane w jej imieniu.

Na podstawie specjalnej decyzji komisji każda inna osoba może zostać zaproszona do udziału w posiedzeniu i do zabrania głosu.

Analogicznie, decyzją dotyczącą uczestnictwa w posiedzeniach komisji osobistych asystentów posłów pozostawia się w gestii poszczególnych komisji.

Komisja, do której odesłano dane sprawy, może, po uzyskaniu zgody Prezydium, przeprowadzić przesłuchanie biegłych jeżeli uzna, że jest ono niezbędne dla właściwego przebiegu prac nad tą sprawą.

Komisje opiniodawcze mogą na własne życzenie uczestniczyć w przesłuchaniu.

Interpretacji przepisów zawartych w niniejszym ustpie dokonuje si zgodnie z pkt 50 porozumienia ramowego dotycz cego stosunków mi dzy Parlamentem Europejskim a Komisj Europejsk ²⁴.

3. Z zastrze eniem art. 53 ust. 6 posłowie mog uczestniczy w posiedzeniach komisji, do których nie nale , bez prawa głosu, o ile komisja nie postanowi inaczej.

Komisja mo e jednak zezwoli tym posłom na udział w jej pracach z głosem doradczym.

Artykuł 207

Protokoły posiedze komisji

Protokół ka dego posiedzenia komisji jest dor czany wszystkim jej członkom i przedstawiany do zatwierdzenia przez komisj .

Artykuł 208

Głosowanie w komisji

1. Ka dy poseł mo e zło y poprawki do rozpatrzenia w komisji.

2. Głosowanie w komisji jest wa ne, gdy jedna czwarta jej członków jest faktycznie obecna. Je eli jednak jedna szósta członków komisji zło y taki wniosek przed rozpocz cciem głosowania, jest ono wa ne jedynie gdy uczestniczy w nim wi kszo członków komisji.

3. Ka de pojedyncze lub ko cowe głosowanie nad sprawozdaniem, przeprowadzane w komisji, jest głosowaniem imiennym, zgodnie z art. 180 ust. 2. Głosowanie nad poprawkami i inne głosowania przeprowadza si przez podniesienie r ki, chyba e przewodnicz cy postanowi przeprowadzi głosowanie elektroniczne lub jedna czwarta członków komisji zgłosi wniosek o przeprowadzenie głosowania imiennego.

Przepisy art. 208 ust. 3 dotycz ce głosowania imiennego nie maj zastosowania do sprawozda , o których mowa w art. 8 ust. 2 i art. 9 ust. 3, 6 i 8, w ramach procedur dotycz cych immunitetu posła.

4. Przewodnicz cy komisji mo e bra udział w debatach i w głosowaniu bez głosu rozstrzygaj cego.

5. W zwi zku ze zło onymi poprawkami komisja, zamiast przyst pi do głosowania, mo e zwróci si do sprawozdawcy o przedstawienie nowego projektu uwzgl dniaj cego mo liwie jak najwi ksz liczb poprawek. W takim przypadku ustalany jest nowy termin składania poprawek do tego projektu.

Artykuł 209

Zastosowanie przepisów dotycz cych posiedze plenarnych do posiedze komisji

Do posiedze komisji stosuje si odpowiednio przepisy art. 14, 15, 16, 19, 20, 38-48, 160, 162 ust. 2 i 10, 165, 167, 169-172, 174, 176 ust. 1, 177, 178, 181, 182, 184-187, 190 i 191.

---

²⁴Zob. zał cznik XIII.

Artykuł 210

Tura pyta w komisji

Je li komisja tak postanowi, tura pyta mo e zosta przeprowadzona w ramach komisji. Ka da komisja sama ustala procedur obowi zuj c w trakcie tury pyta .

Artykuł 211

Wysłuchania publiczne dotycz ce inicjatyw obywatelskich

1. Po opublikowaniu przez Komisj inicjatywy obywatelskiej w odpowiednim rejestrze zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporz dzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej²⁵, na wniosek przewodnicz cego Konferencji Przewodnicz cych Komisji Przewodnicz cy Parlamentu Europejskiego:

- (a) zwraca si do komisji ustawodawczej przedmiotowo wla ciwej zgodnie z zał cznikiem VI o zorganizowanie wysłuchania publicznego przewidzianego w art. 11 rozporz dzenia (UE) nr 211/2011; komisja przedmiotowo wla ciwa dla petycji zostaje z urz du zaanga owana w prace komisji ustawodawczej na podstawie art. 54 niniejszego Regulaminu;
- (b) je eli co najmniej dwie inicjatywy obywatelskie opublikowane w odpowiednim rejestrze zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. a) rozporz dzenia (UE) nr 211/2011 dotycz podobnej sprawy, mo e – po konsultacji z organizatorami – zadecydowa o zorganizowaniu wspólnego wysłuchania publicznego, na którym wszystkie odno ne inicjatywy obywatelskie zostan omówione na równych prawach.

2. Komisja przedmiotowo wla ciwa:

- (a) upewnia si , e organizatorzy zostali przyj ci przez Komisj na odpowiednim szczeblu zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporz dzenia (UE) nr 211/2011;
- (b) dba o to, aby Komisja – w razie potrzeby przy wsparciu Konferencji Przewodnicz cych Komisji – była odpowiednio zaanga owana w organizacj wysłuchania publicznego oraz aby podczas wysłuchania była reprezentowana na odpowiednim szczeblu.

3. Przewodnicz cy komisji przedmiotowo wla ciwej wyznacza odpowiedni dat wysłuchania publicznego, przypadaj c w terminie trzech miesi cy od przedło enia inicjatywy Komisji zgodnie z art. 9 rozporz dzenia (UE) nr 211/2011.

4. Komisja przedmiotowo wla ciwa organizuje w Parlamencie wysłuchanie publiczne, w stosownych przypadkach we współpracy z innymi instytucjami i organami Unii zainteresowanymi tak współprac . Mo e ona zaprosi do udziału inne zainteresowane strony.

Komisja przedmiotowo wla ciwa zaprasza do przedstawienia inicjatywy na wysłuchaniu reprezentatywn grup organizatorów, w tym co najmniej jedn z osób do kontaktu, o których mowa w art. 3 ust. 2 akapit drugi rozporz dzenia (UE) nr 211/2011.

5. Stosownie do uzgodnie poczynionych z Komisj Prezydium przyjmuje przepisy dotycz ce zwrotu poniesionych kosztów.

---

²⁵Rozporz dzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 211/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie inicjatywy obywatelskiej (Dz.U. L 65 z 11.3.2011, s. 1).

6. Przewodniczy Parlamentu oraz przewodniczący Konferencji Przewodniczących Komisji mogą powierzyć swoje uprawnienia na mocy niniejszego artykułu odpowiednio wiceprzewodniczącemu lub innemu przewodniczącemu komisji.

7. Jeżeli spełnione warunki określone w art. 54 lub 55, przepisy te mają również odpowiednie zastosowanie do innych komisji. Zastosowanie ma również art. 201.

Artykuł 25 ust. 9 nie ma zastosowania do wysłuchań publicznych dotyczących inicjatyw obywatelskich.

ROZDZIAŁ 3

DELEGACJE MIĘDZYPARLAMENTARNE

Artykuł 212

Powoływanie i funkcje delegacji międzyparlamentarnych

1. Na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Parlament powołuje stałe delegacje międzyparlamentarne i ustala ich charakter oraz liczbę członków w zależności od zakresu ich uprawnień. Członkowie delegacji wybierani są podczas pierwszej lub drugiej sesji miesięcznej nowo wybranego Parlamentu na okres kadencji parlamentarnej.

2. Wybór członków delegacji odbywa się po przedstawieniu Konferencji Przewodniczących kandydatów przez grupy polityczne oraz przez posłów niezrzeszonych. Konferencja Przewodniczących przedkłada Parlamentowi propozycje uwzględniające, w miarę możliwości, potrzebę zapewnienia sprawiedliwej reprezentacji państw członkowskich oraz opcji politycznych. Zastosowanie ma art. 199 ust. 2, 3, 5 i 6.

3. Prezydium delegacji są powoływane z zastosowaniem procedury ustanowionej dla komisji stałych, zgodnie z art. 204.

4. Ogólne kompetencje poszczególnych delegacji są określone przez Parlament, który może je w każdej chwili rozszerzyć lub ograniczyć.

5. Postanowienia wykonawcze dotyczące działalności delegacji są przyjmowane przez Konferencję Przewodniczących na podstawie propozycji Konferencji Przewodniczących Delegacji.

6. Przewodniczący delegacji składa sprawozdanie z jej prac komisji właściwej do spraw zagranicznych i bezpieczeństwa.

7. Przewodniczący delegacji ma możliwość wypowiedzenia się przed komisją, jeżeli w porządku dziennym jest punkt dotyczący zakresu kompetencji delegacji. Ma to zastosowanie również podczas posiedzeń delegacji do przewodniczącego lub sprawozdawcy tej komisji.

Artykuł 213

Współpraca ze Zgromadzeniem Parlamentarnym Rady Europy

1. Organy Parlamentu, w szczególności komisje, współpracują ze swoimi odpowiednikami w Zgromadzeniu Parlamentarnym Rady Europy w dziedzinach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania zwłaszcza w celu zwiększenia efektywności prac oraz uniknięcia dublowania działań.

2. Tryb wprowadzenia w życie powyższych postanowień ustala Konferencja Przewodniczących w porozumieniu z właściwymi organami Zgromadzenia Parlamentarnej Rady Europy.

Artykuł 214

Wspólne komisje parlamentarne

1. Parlament może powoływać wspólne komisje parlamentarne z parlamentami państw stowarzyszonych z Unii lub parlamentami państw, z którymi zostały rozpoczęte negocjacje akcesyjne.

Komisje te mogą sporządzać zalecenia pod adresem reprezentowanych w nich parlamentów. Zalecenia skierowane do Parlamentu Europejskiego są przekazywane właściwej komisji, która przedstawia propozycje działań wynikających z otrzymanych zaleceń.

2. Ogólny zakres kompetencji poszczególnych wspólnych komisji parlamentarnych jest określany przez Parlament Europejski oraz przez umowy z państwami trzecimi.

3. Działalność wspólnych komisji parlamentarnych jest regulowana przez procedury przewidziane w danej umowie. Opierają się one na zasadzie równej reprezentacji delegacji Parlamentu Europejskiego i parlamentu partnerskiego.

4. Wspólne komisje parlamentarne przyjmują swój regulamin i przedkładają go do zatwierdzenia przez Prezydium Parlamentu Europejskiego oraz parlamentu partnerskiego.

5. Wybór członków delegacji Parlamentu Europejskiego do wspólnych komisji parlamentarnych, jak również powoływanie prezydium tych delegacji, odbywają się według procedury ustalonej dla delegacji międzyparlamentarnych.

TYTUŁ IX

PETYCJE

Artykuł 215

Prawo do składania petycji

1. Każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub statutowe siedziby w państwie członkowskim ma prawo kierowania, indywidualnie lub wspólnie z innymi obywatelami lub osobami, petycji do Parlamentu w sprawach objętych zakresem działalności Unii Europejskiej, które dotyczą ich bezpośrednio.

2. Petycje do Parlamentu muszą zawierać nazwisko, obywatelstwo oraz miejsce zamieszkania każdego z osób składających petycję.

3. W przypadku gdy pod petycją zostało złożone podpisane przez kilka osób fizycznych lub prawnych, sygnatariusze wyznaczają przedstawiciela i jego zastępców, którzy są uznawani za składających petycję do celów niniejszego tytułu.

W przypadku gdy przedstawiciel lub jego zastępca nie zostali wyznaczeni, pierwszy sygnatariusz lub inna odpowiednia osoba jest uznawana za składającego petycję.

4. Każda osoba składająca petycję może w każdej chwili wycofać poparcie dla petycji.

Po wycofaniu poparcia przez wszystkich składających petycję, petycja staje się bezprzedmiotowa.

5. Petycje muszą być sporządzone w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej.

Petycje sporządzone w innych językach będą rozpatrywane tylko wówczas, gdy składający petycję dołączył do niej tłumaczenie na jeden z języków urzędowych. W korespondencji ze składającym petycję Parlament używa języka urzędowego, w którym zostało sporządzone tłumaczenie.

Prezydium może podjąć decyzję, zgodnie z którą petycje i korespondencja ze składającym petycję mogą być sporządzone w innych językach używanych w danym państwie członkowskim.

6. Petycje, które spełniają warunki przewidziane w ust. 2, są wpisywane do rejestru ogólnego w kolejności ich wpływania. Jeżeli nie spełniają powyższych warunków, umieszczają je w aktach nie nadając im dalszego biegu. Uzasadnienie decyzji podaje się do wiadomości składającemu petycję.

7. Przewodniczący przekazuje petycje wpisane do rejestru ogólnego właściwej komisji, która orzeka o dopuszczalności lub niedopuszczalności petycji zgodnie z art. 227 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Jeżeli właściwa komisja nie osiąga konsensusu w sprawie dopuszczalności petycji, petycja ogłaszana jest jako dopuszczalna na wniosek co najmniej jednej czwartej członków komisji.

8. Petycje uznane przez komisję za niedopuszczalne umieszczają w aktach pozostawiając bez dalszego biegu. Decyzja wraz z uzasadnieniem doręczana jest składającemu petycję. W miarę możliwości zaleca się składającemu petycję inne drogi odwoławcze.

9. Petycje wpisane do rejestru zasadniczo posiadają status dokumentów jawnych, za ichimi nazwiskami składających petycję oraz treść petycji mogą zostać dla celów przejrzystości opublikowane przez Parlament.

10. Bez względu na postanowienia zawarte w powyższym ust. 9 składający się petycja może zwrócić się z wnioskiem o utajnienie jego nazwiska w celu ochrony swojej prywatności. W takim przypadku Parlament zobowiązany jest przychylić się do tego wniosku.

W przypadku gdy w związku ze skargą składającą się petycja nie może zostać wszczęte postępowanie z powodu anonimowości, składający się petycja konsultowany jest w sprawie kroków, które mają zostać podjęte w następstwie tej skargi.

11. Składający się petycja może zwrócić się z wnioskiem, by jego petycja została rozpatrzona w trybie poufnym; w takim przypadku Parlament podejmuje odpowiednie środki ostrożności gwarantujące, że treść petycji nie zostanie udostępniona do wiadomości publicznej. Składający się petycja będzie informowany o szczegółowych warunkach zastosowania powyższego przepisu.

12. Jeżeli komisja uzna to za stosowne, może przedłożyć kwestię Rzecznikowi Praw Obywatelskich.

13. Petycje kierowane do Parlamentu przez osoby fizyczne lub prawne, które nie są obywatelami Unii Europejskiej oraz które nie zamieszkują lub nie mają swojej statutowej siedziby na terenie państwa członkowskiego, są rejestrowane oraz przechowywane osobno. Co miesiąc Przewodniczący przekazuje zestawienie otrzymanych w poprzednim miesiącu petycji wraz z ich tematami komisji właściwej dla petycji. Komisja może zwrócić się o udostępnienie jej tych petycji, których rozpatrzenie uważa za stosowne.

Artykuł 216

Rozpatrywanie petycji

1. Petycje, które uznano za dopuszczalne, rozpatrywane są przez właściwą komisję w ramach jej zwyczajowej działalności w formie debaty na posiedzeniu zwyczajnym, bądź też w formie procedury pisemnej. Jeżeli petycja ma zostać poddana debacie lub składający się petycja sam wyrazi takie życzenie, może on zostać zaproszony na posiedzenie komisji. Przewodniczący według swego uznania może udzielić prawa głosu składającemu petycję.

2. Komisja może, w związku z dopuszczalną petycją, postanowić o sporządzeniu sprawozdania z własnej inicjatywy zgodnie z art. 52 ust. 1 Regulaminu lub o złożeniu Parlamentowi złozonego projektu rezolucji pod warunkiem braku sprzeciwu Konferencji Przewodniczących. Takie projekty rezolucji wpisywane są do projektu porządku dziennego sesji, która będzie miała miejsce najpóźniej osiem tygodni po ich przyjęciu w komisji. Projekty rezolucji poddawane są pod jedno głosowanie bez debaty, chyba że Konferencja Przewodniczących postanowi w drodze wyjątku zastosować art. 151.

Zgodnie z art. 53 i załącznikiem VI komisja może zasięgnąć opinii innych komisji, właściwych do rozpatrywania spraw będących przedmiotem petycji.

3. Zwłaszcza jeżeli sprawozdanie dotyczy stosowania lub wykładni prawa unijnego lub proponowanych zmian do istniejących przepisów, angażuje się komisję przedmiotowo właściwą zgodnie z art. 53 ust. 1 oraz art. 54 tiret pierwsze i drugie. Właściwa komisja przyjmuje bez głosowania propozycje komisji przedmiotowo właściwej dotyczące czyżby projektu rezolucji, odnoszących się do stosowania lub wykładni prawa unijnego lub zmian do istniejących przepisów. Jeżeli właściwa komisja nie przyjmie tych propozycji, komisja zaangażowana może zgłosić je bezpośrednio Parlamentowi.

4. Tworzy się elektroniczny rejestr umożliwiający obywatelom przyłączyć się do składającej się petycji poprzez złożenie podpisu elektronicznego pod uznanym za dopuszczalną oraz wpisaniem do rejestru petycji lub wycofanie poparcia dla petycji.

5. W ramach analizowania petycji, ustalania stanu faktycznego lub poszukiwania rozwi za komisja mo e zorganizowa misje informacyjne do pa stwa członkowskiego lub regionu, o którym jest mowa w petycji.

Sprawozdania z wizyt sporz dzane s przez ich uczestników. S one przekazywane Przewodnicz emu po zatwierdzeniu przez komisj .

Jedynym celem misji informacyjnych i sprawozda z tych misji jest dostarczenie komisji informacji niezb dnych do dalszego rozpatrywania petycji. Za sporz dzanie takich sprawozda odpowiedzialni s wył cznie uczestnicy misji, którzy d do osi gni cia konsensusu. W braku takiego konsensusu w sprawozdaniu przedstawia si rozbie ne wnioski dotycz ce faktów i oceny. Sprawozdanie przedkładane jest komisji do zatwierdzenia w jednym głosowaniu, chyba e przewodnicz cy zezwoli, w uzasadnionych przypadkach, na składanie poprawek do poszczególnych cz ci sprawozdania. Art. 56 nie ma zastosowania do sprawozda ani bezpo rednio, ani odpowiednio. W przypadku niezatwierdzenia sprawozdania przez komisj sprawozdanie nie zostaje przekazane Przewodnicz emu Parlamentu.

6. Komisja mo e zwróci si do Komisji o udzielenie jej pomocy, zwłaszcza poprzez przedstawienie szczegółowych informacji dotycz cych stosowania lub poszanowania prawa Unii, a tak e poprzez przekazanie wszelkich informacji i dokumentów zwi zanych z przedmiotem petycji. Przedstawiciele Komisji Europejskiej s zapraszani do udziału w posiedzeniach komisji.

7. Komisja Petycji mo e zwróci si do przewodnicz ego o przekazanie swojej opinii lub zalecenia Komisji, Radzie lub zainteresowanym organom pa stwa członkowskiego w celu podj cia przez nich działa lub udzielenia odpowiedzi.

8. Co sze miesi cy komisja informuje Parlament o swoich pracach.

W szczególno ci komisja informuje Parlament o rodkach podj tych przez Rad lub Komisj w zwi zku z petycjami przekazanymi im przez Parlament.

9. Składaj emu petycj przekazywana jest informacja o decyzji podj tej przez komisj oraz uzasadnienie tej decyzji.

Po zako czeniu rozpatrywania petycji uznanej za dopuszczaln procedura jest zamykana, a wiadomo o jej zamkni ciu przekazywana jest składaj emu petycj .

Artykuł 217

Jawno petycji

1. Petycje wpisane do rejestru ogólnego, o którym mowa w art. 215 ust. 6, jak równie najwa niejsze podj te decyzje dotycz ce trybu ich rozpatrywania, s ogłaszane na posiedzeniu plenarnym. Komunikaty te zamieszczane s w protokole posiedzenia.

2. Tytuł i streszczenie petycji wpisanych do rejestru ogólnego, jak równie opinie wydane w wyniku rozpatrywania petycji oraz najistotniejsze decyzje, umieszczane s w publicznie dost pnej bazie danych, o ile składaj cy petycj wyra na to zgod . Petycje rozpatrywane w trybie poufnym s umieszczane w archiwum Parlamentu, gdzie s dost pne dla posłów.

Artykuł 218

Inicjatywa obywatelska

W przypadku gdy Parlament poinformowany jest o tym, e Komisja została wezwana do przedstawienia wniosku w sprawie aktu prawnego na mocy art. 11 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej i zgodnie z rozporz dzeniem (UE) nr 211/2011, komisja wła ciwa dla petycji

upewnia się, czy fakt ten ma wpływ na jej pracę oraz, w przypadku gdy taki wpływ istnieje, informuje o tym autorów petycji, którzy złożyli petycje w sprawach powiązanych z danym tematem.

Proponowane inicjatywy obywatelskie, które zarejestrowano zgodnie z art. 4 rozporządzenia (UE) nr 211/2011, a które nie mogły być przedłożone Komisji zgodnie z art. 9 tego rozporządzenia, ponieważ nie dopełniono wszystkich stosownych przewidzianych procedur i określonych warunków, mogą być rozpatrywane przez komisję właściwą dla petycji, jeżeli uzna ona, że działania następcze są wskazane. Stosuje się odpowiednio art. 215, 216 i 217.

TYTUŁ X

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

Artykuł 219

Wybór Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Na początku kadencji Przewodniczący, niezwłocznie po swoim wyborze lub w przypadkach przewidzianych w ust. 8, wzywa do zgłaszania kandydatur na stanowisko Rzecznika Praw Obywatelskich i wyznacza termin ich składania. Wezwanie to jest ogłaszane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Kandydatury muszą mieć poparcie co najmniej czterdziestu posłów wywodzących się z co najmniej dwóch państw członkowskich.

Każdy poseł może udzielić poparcia tylko jednej kandydaturze.

Do kandydatury powinny być dołączone wszelkie dokumenty pozwalające stwierdzić w sposób niebudzący wątpliwości, że kandydat spełnia warunki określone w postanowieniach i ogólnych warunkach wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich.

3. Kandydatury są przekazywane właściwej komisji, która może wnioskować o przesłuchanie kandydatów.

Przesłuchania te są otwarte dla wszystkich posłów.

4. Alfabetyczna lista dopuszczonych kandydatur przedkładana jest następnie Parlamentowi do głosowania.

5. Głosowanie jest tajne, a wyboru dokonuje się w głosowaniu oddanych głosów.

Jeżeli żaden kandydat nie zostanie wybrany w dwóch pierwszych turach głosowania, do następnej przechodzą dwaj kandydaci, którzy otrzymali największą liczbę głosów w drugiej turze.

W razie równej liczby otrzymanych głosów wybrany zostaje kandydat najstarszy wiekiem.

6. Przed otwarciem głosowania Przewodniczący upewnia się, że obecna jest co najmniej połowa członków Parlamentu.

7. Wybrany kandydat jest niezwłocznie wzywany do złożenia ślubowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

8. Z wyjątkiem przypadków śmierci lub odwołania, Rzecznik Praw Obywatelskich sprawuje swój urząd do momentu przejścia obowiązków przez jego następcę.

Artykuł 220

Działalność Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Decyzja dotycząca postanowień i ogólnych warunków wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich oraz postanowienia wykonawcze przyjmuje na jej podstawie przez Rzecznika Praw Obywatelskich stałcznik do niniejszego Regulaminu²⁶.

2. Zgodnie z art. 3 ust. 6 i 7 wyżej wymienionej decyzji, Rzecznik Praw Obywatelskich informuje Parlament o ujawnionych przez siebie przypadkach niewłaściwego administrowania.

---

²⁶Zob. załącznik X.

Właściwa komisja może sporządzić sprawozdanie na ich temat. Ponadto przedstawia on Parlamentowi na koniec każdej sesji rocznej sprawozdanie o wynikach przeprowadzonych postępowania, zgodnie z art. 3 ust. 8 wspomnianej decyzji. Właściwa komisja sporządza sprawozdanie, które jest przedstawiane Parlamentowi w celu poddania pod dyskusję.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich może również przekazywać właściwej komisji informacje, jeżeli wystąpi ona z takim wnioskiem, lub z własnej inicjatywy zabiera przed nią głos.

Artykuł 221

Odwołanie Rzecznika Praw Obywatelskich

1. Jedna dziesiąta posłów do Parlamentu może złożyć wniosek o odwołanie Rzecznika Praw Obywatelskich, jeżeli przestał on spełniać warunki konieczne do wykonywania jego funkcji lub jeżeli dopuścił się poważnego uchybienia.

2. Wniosek jest przekazywany Rzecznikowi Praw Obywatelskich i właściwej komisji, która w przypadku, gdy większość jej członków uzna wymienione powody odwołania za uzasadnione, przedstawia Parlamentowi sprawozdanie. Na swój wniosek Rzecznik Praw Obywatelskich zostaje wysłuchany przed poddaniem sprawozdania pod głosowanie w Parlamencie. Po przeprowadzeniu debaty Parlament podejmuje decyzję w głosowaniu tajnym.

3. Przed otwarciem głosowania Przewodniczący upewnia się, że obecna jest co najmniej połowa członków Parlamentu.

4. Jeżeli w głosowaniu poparto odwołanie, a Rzecznik Praw Obywatelskich nie zastosuje się do tej decyzji, Przewodniczący, najpóźniej w trakcie pierwszej po głosowaniu sesji miesięcznej, zwraca się do Trybunału Sprawiedliwości o niezwłoczne wydanie orzeczenia o odwołaniu Rzecznika Praw Obywatelskich.

Rezygnacja Rzecznika Praw Obywatelskich powoduje przerwanie procedury.

TYTUŁ XI

SEKRETARIAT PARLAMENTU

Artykuł 222

Sekretariat Generalny

1. Sekretarz Generalny powoływany przez Prezydium wspomaga Parlament w jego pracach.

Sekretarz Generalny zobowiązuje się uroczyście przed Prezydium do wykonywania swoich obowiązków sumiennie i z zachowaniem całkowitej bezstronności.

2. Sekretarz Generalny Parlamentu kieruje sekretariatem, o którego składzie i organizacji stanowi Prezydium.

3. Prezydium sporządza schemat organizacyjny Sekretariatu Generalnego oraz ustanawia przepisy dotyczące statusu administracyjnego i finansowego urzędników i innych pracowników.

Prezydium ustala również kategorie urzędników i pracowników, do których stosuje się, w całości lub w części, art. 11-13 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Przewodniczący Parlamentu przekazuje niezbędne informacje właściwym instytucjom Unii Europejskiej.

TYTUŁ XII

UPRAWNIENIA I KOMPETENCJE W ODNIESIENIU DO PARTII POLITYCZNYCH NA POZIOMIE EUROPEJSKIM

Artykuł 223

Kompetencje Przewodniczego

Przewodniczy reprezentuje Parlament w stosunkach z partiami politycznymi na poziomie europejskim, zgodnie z art. 22 ust. 4.

Artykuł 224

Kompetencje Prezydium

1. Prezydium podejmuje decyzje w sprawie wniosków o finansowanie złożonych przez partie polityczne na poziomie europejskim oraz w sprawie podziału rodków pomiędzy korzystające z nich partie. Prezydium sporządza list partii korzystających ze rodków.
2. Prezydium stanowi o ewentualnym zawieszeniu lub ograniczeniu finansowania oraz o ewentualnym cięgnięciu nielegalnych kwot.
3. Po zakończeniu roku budżetowego Prezydium zatwierdza odpowiednie sprawozdania z działalności i odpowiednie sprawozdania finansowe partii politycznych korzystających ze rodków.
4. Na zasadach określonych w rozporządzeniu (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady, Prezydium może przyznać pomoc techniczną partiom politycznym na poziomie europejskim zgodnie z ich propozycjami. Prezydium może delegować na Sekretarza Generalnego uprawnienie do podejmowania niektórych decyzji dotyczących przyznawania pomocy technicznej.
5. We wszystkich przypadkach określonych w ustępach poprzedzających, Prezydium podejmuje decyzje na podstawie propozycji Sekretarza Generalnego. Z wyjątkiem przypadków określonych w ust. 1 i 4, Prezydium przed podjęciem decyzji wysłuchuje przedstawicieli zainteresowanej partii politycznej. Prezydium w każdym momencie może zwrócić się do Konferencji Przewodniczących o opinię.
6. Jeżeli Parlament po zbadaniu sprawy stwierdzi, że partia polityczna na poziomie europejskim przestała respektować zasady wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka, wolności podstawowych i państwa prawa Prezydium podejmuje decyzję o zaprzestaniu finansowania tej partii.

Artykuł 225

Kompetencje właściwej komisji i Parlamentu na posiedzeniu plenarnym

1. Na wniosek jednej czwartej członków Parlamentu reprezentujących co najmniej trzy grupy polityczne Przewodniczy, po zasięgnięciu opinii Konferencji Przewodniczących, zwraca się do właściwej komisji o sprawdzenie czy partia polityczna na poziomie europejskim nadal przestrzega w swoim programie i działalności zasad, na których opiera się Unia Europejska, to znaczy zasady wolności, demokracji, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, jak również państwa prawa.
2. Przed przedstawieniem wniosku dotyczącego decyzji Parlamentowi właściwa komisja wysłuchuje przedstawicieli danej partii politycznej, zwraca się o opinię do komitetu złożonego z niezależnych osobistości przewidzianych w rozporządzeniu (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozważa tę opinię.

3. Parlament większością oddanych głosów przyjmuje wniosek dotyczący decyzji stwierdzającej, że dana partia polityczna przestrzega zasad, o których mowa w ustępie 1 lub że ich nie przestrzega. Poprawki nie są dopuszczalne. W obu przypadkach, jeżeli wniosek dotyczący decyzji nie uzyska większości, uznaje się za przyjętą decyzję przeciwną.
4. Decyzja Parlamentu wywołuje skutki począwszy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ustępie 1.
5. Przewodniczący reprezentuje Parlament w Komitecie złożonym z niezależnych osobistości.
6. Właściwa komisja opracowuje i przedstawia na posiedzeniu plenarnym sprawozdanie, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 2004/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania tego rozporządzenia, jak również finansowanych działań.

TYTUŁ XIII

STOSOWANIE I ZMIANY REGULAMINU

Artykuł 226

Stosowanie Regulaminu

1. W przypadku wątpliwości dotyczących stosowania lub wykładni niniejszego Regulaminu, Przewodniczący może przekazać kwestię właściwej komisji do rozpatrzenia.

Przewodniczący komisji mogą postąpić w ten sam sposób w przypadku pojawienia się takich wątpliwości w trakcie prac komisji i w związku z nimi.

2. Właściwa komisja podejmuje decyzję co do konieczności zaproponowania wprowadzenia zmian w Regulaminie. W takim przypadku stosuje ona procedurę przewidzianą w art. 227.

3. Jeżeli właściwa komisja zadecyduje, że wystarczające będzie dokonanie wykładni obowiązującego Regulaminu, przekazuje ona swoją wykładnię Przewodniczącemu, który informuje o niej Parlament w czasie następnego sesji miesięcznej.

4. Jeżeli grupa polityczna lub co najmniej czterdziestu posłów nie zgadza się z wykładnią właściwej komisji, kwestię przedkłada się Parlamentowi, który podejmuje decyzję w głosowaniu oddanych głosów w obecności co najmniej jednej trzeciej członków Parlamentu. W razie odrzucenia sprawa przekazywana jest ponownie do komisji.

5. Wykładnie, które nie wzbudziły żadnych sprzeciwów, jak również te, które zostały przyjęte przez Parlament, wpisuje się kursywą w formie uwag do odpowiedniego artykułu lub artykułów Regulaminu.

6. Wykładnie te stanowią precedensy dla przyszłego stosowania i wykładni artykułów, których dotyczą.

7. Regulamin oraz wykładnie są poddawane regularnemu przeglądowi przez właściwą komisję.

8. Jeżeli postanowienia Regulaminu przyznają pewne prawa określonej liczbie posłów, liczba ta zostanie zmieniona z urzędu na najbliższą liczbę całkowitą odpowiadającą temu samemu odsetkowi posłów w przypadku, gdy wzrosła liczba posłów, w szczególności w związku z rozszerzeniem Unii Europejskiej.

Artykuł 227

Zmiany w Regulaminie

1. Każdy poseł może zaproponować wprowadzenie zmian w niniejszym Regulaminie i w załącznikach do niego dodając, w razie potrzeby, właściwe uzasadnienia.

Projekty zmian są tłumaczone, drukowane i doręczane, a także przekazywane właściwej komisji, która rozpatruje je i decyduje w kwestii ich przedłożenia Parlamentowi.

Dla potrzeb stosowania art. 169, 170 i art. 174 do rozpatrywania tych propozycji na posiedzeniu plenarnym zawarte w tych artykułach odniesienia do „tekstu pierwotnego” lub do „wniosku dotyczącego aktu ustawodawczego” rozumie się jako odnoszące się do obowiązujących postanowień.

2. Poprawki do niniejszego Regulaminu są przyjmowane większością głosów członków Parlamentu.
3. O ile podczas głosowania nie postanowiono inaczej, zmiany w niniejszym Regulaminie i w załącznikach do niego wchodzi w życie pierwszego dnia pierwszej sesji miesięcznej następującej po ich przyjęciu.

TYTUŁ XIV

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 228

Symbole Unii

1. Parlament uznaje i przyjmuje następujące symbole Unii:
  - flagę przedstawiającą krąg dwunastu złotych gwiazd na niebieskim tle;
  - hymn pochodzący z „Ody do radości” z IX Symfonii Ludwiga van Beethovena;
  - dewizę brzmiącą: „Zjednoczona w różnorodności”.
2. Parlament obchodzi Dzień Europy 9 maja.
3. Flaga podnoszona jest we wszystkich budynkach Parlamentu i z okazji oficjalnych wydarzeń. Flaga wywieszana jest we wszystkich salach posiedzeń Parlamentu.
4. Hymn odgrywany jest przed każdym posiedzeniem inauguracyjnym oraz na innych uroczystych posiedzeniach, w szczególności na powitanie głów państw lub szefów rządów będących na powitanie nowych posłów po rozszerzeniu Unii.
5. Dewizę umieszcza się na oficjalnych dokumentach Parlamentu.
6. Prezydium rozważa dalsze przypadki używania symboli w Parlamencie. Prezydium określa szczegółowe przepisy dotyczące wprowadzenia w życie niniejszego artykułu.

Artykuł 229

Sprawy w toku

Zakończoną ostatniej przed wyborami sesji miesięcznej Parlamentu wszelkie sprawy będące w toku uznaje się za zamknięte, z zastrzeżeniem postanowień akapitu drugiego niniejszego artykułu.

Na początku każdej kadencji Konferencja Przewodniczących rozstrzyga w sprawie uzasadnionych wniosków komisji parlamentarnych i innych instytucji dotyczących wznowienia lub dalszego rozpatrywania tych spraw.

Postanowienia tych nie stosuje się do petycji ani do tekstów nie wymagających decyzji.

Artykuł 230

Układ załączników

Załączniki do niniejszego Regulaminu pogrupowane są w następujących czterech kategoriach:

- (a) postanowienia wykonawcze do przewidzianych w Regulaminie procedur przyjęte większością oddanych głosów (załącznik VI);
- (b) postanowienia przyjęte w zastosowaniu szczegółowych norm Regulaminu i według przewidzianych w nich procedur i zasad dotyczących wymaganej większości (załączniki I, II, III, IV, V, załącznik VII części A, C, E i F oraz załącznik IX części A);
- (c) porozumienia międzyinstytucjonalne i inne postanowienia podjęte na podstawie traktatów i mające zastosowanie w Parlamencie lub istotne dla jego

funkcjonowania. O zał czeniu takich postanowie do Regulaminu stanowi Parlament wi kszo ci oddanych głosów na podstawie propozycji wła ciwej komisji (zał cznik VII cz B i D, zał cznik VIII, zał cznik IX cz B i zał czniki X, XI, XII, XIII, XIV, XVIII, XIX i XXI);

- (d) wytyczne i kodeksy post powania przyj te przez wła ciwe organy Parlamentu (zał czniki XV, XVI, XVII i XX).

Artykuł 231

Sprostowanie

1. W przypadku wyst pienia bł du w dokumencie przyj tym przez Parlament Przewodnicz cy przekazuje, w stosownych przypadkach, projekt sprostowania wła ciwej komisji.
2. W przypadku wyst pienia bł du w dokumencie przyj tym przez Parlament i uzgodnionym z innymi instytucjami, Przewodnicz cy, zanim post pi zgodnie z ust. 1, d y do osi gni cia porozumienia z tymi instytucjami w sprawie niezbd nych zmian.
3. Wła ciwa komisja rozpatruje projekt sprostowania i przedkłada go Parlamentowi, je eli dojdzie do przekonania, e bł d, który wyst pił mo na usun w proponowany sposób.
4. Sprostowanie ogłasza si na kolejnej sesji miesi cznej. Uwa a si je za zatwierdzone, chyba e nie pó niej ni dwadzie cia cztery godziny po jego ogłoszeniu grupa polityczna lub co najmniej czterdziestu posłów zło y wniossek o poddanie go pod głosowanie. Je eli sprostowanie nie zostanie przyj te, odsyła si je do wła ciwej komisji, która mo e zaproponowa zmienione sprostowanie albo zako czy post powanie.
5. Przyj te sprostowania publikuje si w ten sam sposób jak dokument, którego dotycz . Stosuje si odpowiednio art. 76, 77 i 78.

ZAŁ CZNIK I

Kodeks post powania posłów do Parlamentu Europejskiego w zakresie interesów finansowych i konfliktu interesów

Artykuł 1

Zasady przewodnie

W trakcie wykonywania mandatu posłowie do Parlamentu Europejskiego:

- (a) kieruj si nast puj cymi ogólnymi zasadami i post puj zgodnie z nimi: bezinteresowno , uczciwo , otwarto , staranno , rzetelno , odpowiedzialno i poszanowanie reputacji Parlamentu,
- (b) działaj wył cznie w interesie publicznym i nie czerpi ani te nie próbuj czerpa jakichkolwiek bezpo rednich lub po rednich korzy ci finansowych lub jakichkolwiek innych gratyfikacji.

Artykuł 2

Podstawowe obowi zki posłów

W ramach sprawowania mandatu posłowie do Parlamentu Europejskiego:

- (a) nie zawieraj porozumie zobowi zuj cych ich do działania lub głosowania w interesie fizycznych lub prawnych osób trzecich, które to porozumienia mogłyby zagrozi ich swobodzie głosowania wspomnianej w art. 6 Aktu z dnia 20 wrze nia 1976 r. dotycz cego wyborów przedstawicieli do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpo rednich oraz w art. 2 Statutu posła do Parlamentu Europejskiego,
- (b) nie zabiegaj o adne bezpo rednie ani po rednie korzy ci finansowe lub jakiegokolwiek inne gratyfikacje, nie przyjmuj ich ani nie otrzymuj w zamian za wywieranie wpływu na kształt lub głosowanie dotycz ce prawodawstwa, projektów rezolucji, o wiadcze pisemnych lub pyta zło onych w Parlamencie lub w komisji, której s członkami, a tak e ci le unikaj wszelkich sytuacji, które mogłyby nosi znamiona korupcji.

Artykuł 3

Konflikty interesów

1. Konflikt interesów zachodzi w przypadku, gdy poseł do Parlamentu Europejskiego ma osobisty interes, który mógłby w sposób niewła ciwy wpływ na pełnienie przez niego mandatu poselskiego. Konflikt interesów nie zachodzi, je eli poseł odnosi korzy ci jedynie ze wzgl du na przynale no do społecze stwa jako cało ci lub do szerokiej kategorii osób.

2. Poseł, który stwierdzi, e w jego przypadku wyst puje konflikt interesów, niezwłocznie podejmuje niezbdne działania w celu zaradzenia tej sytuacji, zgodnie z zasadami i przepisami niniejszego kodeksu post powania. Je eli poseł nie jest w stanie rozwi za konfliktu interesów, informuje o tym na pi mie Przewodnicz cego. W przypadku jakiegokolwiek niejasno ci poseł mo e zwróci si o opini , w trybie poufnym, do komitetu doradczego ds. post powania posłów ustanowionego na mocy art. 7.

3. Bez uszczerbku dla ust. 2 posłowie – przed zabraniem głosu lub głosowaniem podczas sesji plenarnej lub na forum jednego z organów Parlamentu, lub gdy zostan wyznaczeni do

pełnienia funkcji sprawozdawcy – ujawniaj wszelkie istniejące lub potencjalne konflikty interesów mające związek z rozpatrywaniem spraw w przypadku, gdy nie wynika to jasno z informacji zadeklarowanych zgodnie z art. 4. Podczas trwania prac parlamentarnych, których to dotyczy, informacja na temat konfliktu interesów należy przekazać przewodniczącemu pisemnie lub ustnie.

Artykuł 4

O wiadczenia posłów

1. Dla celów przejrzystości przed rozpoczęciem pierwszej sesji miesięcznej po zakończonych wyborach do Parlamentu Europejskiego (lub w trakcie kadencji parlamentarnej w terminie 30 dni od chwili rozpoczęcia pełnienia mandatu w Parlamencie) posłowie do Parlamentu Europejskiego na osobistą odpowiedzialność składają Przewodniczącemu o wiadczenie majątkowe, posługując się formularzem przyjętym przez Prezydium zgodnie z art. 9. Posłowie informują Przewodniczącego o wszelkich zmianach mających wpływ na ich o wiadczenie majątkowe w terminie do 30 dni po zaistnieniu takiej zmiany.

2. O wiadczenie majątkowe zawiera – przedstawione w precyzyjny sposób – informacje dotyczące:

- (a) działalności zawodowej posła, jak prowadził on w okresie 3 lat poprzedzających jego wybór do Parlamentu, oraz jego członkostwa w tym okresie w radach nadzorczych lub zarządach przedsiębiorstw, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń lub innych organów posiadających osobowość prawną,
- (b) wynagrodzenia, które otrzymuje z tytułu sprawowania mandatu w innym parlamencie;
- (c) wszelkiej regularnej działalności, którą poseł prowadzi równoległe z wykonywaniem mandatu i za którą otrzymuje wynagrodzenie, niezależnie od tego czy wykonuje ją jako pracownik najemny czy też jako osoba prowadząca działalność na własny rachunek,
- (d) członkostwa w radach nadzorczych lub zarządach przedsiębiorstw, organizacji pozarządowych, stowarzyszeń lub innych organów posiadających osobowość prawną lub prowadzenia przez posła wszelkiej innej działalności zewnętrznej, zarówno tej, za którą otrzymuje wynagrodzenie, jak i tej, którą wykonuje nieodpłatnie,
- (e) wszelkiej wynagradzanej okazjonalnej działalności zewnętrznej (w tym działalności pisarskiej, działalności w charakterze wykładowcy lub w charakterze eksperta), jeżeli w danym roku kalendarzowym wynagrodzenie przekracza kwotę 5 000 EUR,
- (f) wszelkiego udziału w przedsiębiorstwie lub partnerstwie, które może mieć potencjalne skutki w zakresie polityki publicznej lub który umożliwia posłowi wywieranie istotnego wpływu na działanie tego przedsiębiorstwa lub partnerstwa,
- (g) wszelkiego wsparcia finansowego, w postaci udostępnienia personelu lub sprzętu, dodatkowego w stosunku do środków przyznanych przez Parlament, udzielonego posłowi w ramach jego działalności politycznej przez osoby trzecie, ze wskazaniem to samo dotyczy osób,
- (h) wszelkich interesów finansowych, które mogłyby wpłynąć na wykonywanie mandatu posła.

Regularne dochody, jakie poseł otrzymuje w ramach ka dej z pozycji zadeklarowanych zgodnie z akapitem pierwszym, przypisywane s do jednej z nast puj cych kategorii:

- od 500 EUR do 1 000 EUR miesi cznie,
- od 1 001 EUR do 5 000 EUR miesi cznie,
- od 5 001 EUR do 10 000 EUR miesi cznie,
- ponad 10 000 EUR miesi cznie.

Wszelkie inne dochody, jakie poseł otrzymuje w ramach ka dej z pozycji zadeklarowanych zgodnie z akapitem pierwszym, oblicza si w skali roku, dzieli przez dwana cie i przypisuje do jednej z kategorii okre lonych w akapicie drugim.

3. Informacje dostarczone Przewodnicz emu na mocy niniejszego artykułu publikowane s na stronie internetowej Parlamentu w sposób zapewniaj cy ich łatw dost pno .

4. Posłowie nie mog zosta wybrani do sprawowania funkcji w Parlamencie ani w jednym z jego organów, nie mog zosta wyznaczeni do pełnienia funkcji sprawozdawcy ani uczestniczy w oficjalnej delegacji, je eli nie zło yli o wiadczenia maj tkowego.

Artykuł 5

Prezenty lub podobne korzy ci

1. W czasie wykonywania mandatu posłowie do Parlamentu Europejskiego wstrzymuj si od przyjmowania prezentów lub podobnych korzy ci, z wyj tkiem prezentów o przybli onej warto ci poni ej 150 EUR i maj cych charakter kurtuazyjny lub prezentów maj cych charakter kurtuazyjny i wr czanych posłom reprezentuj cym oficjalnie Parlament.

2. Wszelkie prezenty wr czane posłom zgodnie z ust. 1, gdy oficjalnie reprezentuj oni Parlament, s przekazywane Przewodnicz emu i stosuje si do nich rodki wykonawcze okre lone przez Prezydium na mocy art. 9.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie maj zastosowania do zwrotu kosztów podró y, zakwaterowania lub pobytu posłów ani do bezpo redniego pokrywania takich kosztów przez strony trzecie, gdy posłowie uczestnicz , na zaproszenie i w ramach sprawowania mandatu, we wszelkich wydarzeniach organizowanych przez strony trzecie.

Zakres stosowania niniejszego ust pu, w szczególno ci przepisy zapewniaj ce przejrzysto , jest sprecyzowane w rodkach wykonawczych ustalonych przez Prezydium na mocy art. 9.

Artykuł 6

Działalno byłych posłów

Byli posłowie do Parlamentu Europejskiego, którzy s zawodowo zaangażowani w lobbing lub działalno reprezentacyjn bezpo rednio zwi zane z procesem decyzyjnym Unii, nie mog – w ci gu całego okresu takiego zaangażowania – korzysta z udogodnie przyznanych byłym posłom na mocy przepisów okre lonych w tym celu przez Prezydium²⁷.

---

²⁷Decyzja Prezydium z dnia 12 kwietnia 1999 r.

Artykuł 7

Komitet doradczy ds. post powania posłów

1. Niniejszym powołuje się komitet doradczy ds. post powania posłów (zwany dalej komitetem doradczym).

2. W skład komitetu doradczego wchodzi pięciu członków mianowanych przez Przewodniczącego na początku jego kadencji i wybranych spośród członków prezydium i koordynatorów Komisji Spraw Konstytucyjnych i Komisji Prawnej, z należytym uwzględnieniem do wiadzenia posłów i równowagi politycznej.

Każdy członek komitetu doradczego pełni przez określony okres sześciu miesięcy funkcję przewodniczącego, która ma charakter rotacyjny.

3. Na początku swojej kadencji Przewodniczący mianuje również rezerwowych członków komitetu doradczego, po jednym z każdej grupy politycznej niemającej przedstawiciela w komitecie doradczym.

W przypadku domniemania naruszenia niniejszego kodeksu post powania przez posła należącego do grupy politycznej niemającej przedstawiciela w komitecie doradczym właściwy członek rezerwowy pełni funkcję szóstego pełnoprawnego członka komitetu doradczego podczas rozpatrywania wspomnianego domniemanego naruszenia.

4. Na wniosek posła komitet doradczy udziela mu – w trybie poufnym i w terminie 30 dni kalendarzowych – wskazówek dotyczących interpretacji i wykonywania przepisów niniejszego kodeksu post powania. Dany poseł jest uprawniony do kierowania się tymi wskazówkami.

Na wniosek Przewodniczącego komitet doradczy ocenia również domniemane przypadki naruszenia niniejszego kodeksu post powania i doradza Przewodniczącemu w kwestii możliwych do podjęcia działań.

5. Po przeprowadzeniu konsultacji z Przewodniczącym komitet doradczy może zasięgnąć opinii ekspertów zewnętrznych.

6. Komitet doradczy publikuje sprawozdanie roczne z podjętych działań.

Artykuł 8

Procedura w przypadku ewentualnego naruszenia kodeksu post powania

1. Gdy istnieje podstawa, by sądzić, że jeden z posłów do Parlamentu Europejskiego mógł naruszyć niniejszy kodeks post powania, Przewodniczący może zwrócić się w tej sprawie do komitetu doradczego.

2. Komitet doradczy bada okoliczności domniemanego naruszenia i może przesłuchać posła, którego sprawa dotyczy. Na podstawie wyciągniętych wniosków komitet kieruje do Przewodniczącego zalecenie dotyczące ewentualnej decyzji.

3. Jeżeli po uwzględnieniu tego zalecenia Przewodniczący uzna, że dany poseł naruszył kodeks post powania, po wysłuchaniu posła podejmuje uzasadnioną decyzję określając sankcję, o której zawiadamia posła.

Należy pamiętać, że sankcja może obejmować jeden lub kilka rodzajów wymienionych w art. 166 ust. 3 Regulaminu.

4. Dany poseł ma prawo do skorzystania z wewnętrznych procedur odwoławczych określonych w art. 167 Regulaminu.

5. Po upływie terminów, o których mowa w art. 167 Regulaminu, wszelkie sankcje nałożone na posła są podawane do wiadomości przez Przewodniczącego na posiedzeniu plenarnym oraz publikowane na stronie internetowej Parlamentu, gdzie widnieją przez pozostały okres kadencji parlamentarnej.

Artykuł 9

Wdrożenie

Prezydium przyjmuje środki wykonawcze do niniejszego kodeksu postępowania, w tym procedur kontroli, a w razie potrzeby uaktualnia wysokości kwot, o których mowa w art. 4 i 5.

Prezydium może formułować propozycje zmiany niniejszego kodeksu postępowania.

ZAŁĄCZNIK II

Przebieg tury pytań z Komisją

1. Posłowie kierujący pytaniami do jednego z komisarzy są wybierani w drodze losowania w następujący sposób:

- na godzinę przed rozpoczęciem tury pytań przy wejściu do sali posiedzenia umieszcza się urnę;
- posłowie, którzy chcą zadać pytanie, podają swoje imię i nazwisko w formularzu, który wrzucają do urny;
- posłowie, którzy chcą zadać pytanie, mogą złożyć tylko jeden formularz;
- Przewodniczący otwiera turę pytań i zamyka urnę;
- Przewodniczący losuje losowo jedną kartkę i wzywa wybranego posła do zadania pytania właściwemu komisarzowi.

2. Poseł ma minutę na sformułowanie pytania, zaś komisarz dwie minuty na udzielenie odpowiedzi. Poseł ten może w czasie 30 sekund zadać pytanie uzupełniające bezpośrednio do pytania głównego. Komisarz ma dwie minuty na udzielenie odpowiedzi na pytanie uzupełniające.

3. Pytania oraz pytania uzupełniające muszą bezpośrednio dotyczyć wybranego zagadnienia przekrojowego. Przewodniczący podejmuje decyzję o dopuszczalności pytania.

ZAŁĄCZNIK III

Kryteria zadawania pytań wymagających odpowiedzi na piśmie na mocy art. 130 i 131

1. Pytania wymagające odpowiedzi na piśmie:

- wyrażają adresata, któremu mają zostać dostarczone zwyczajowymi lub dzyinstytucjonalnymi drogami przekazu;
- wchodzi wyłącznie w zakres uprawnień instytucji określonych na mocy odpowiednich Traktatów i w zakres obowiązków adresata oraz mają związek z interesem ogólnym;
- są związane i zawierają pytanie zredagowane w zrozumiałym sposób;
- nie przekraczają 200 słów;
- nie zawierają obraźliwych sformułowań;
- nie dotyczą spraw o charakterze ściśle osobistym.
- zawierają nie więcej niż trzy pytania szczegółowe.

2. Na życzenie Sekretariat przedstawia autorom sugestie dotyczące spełniania w indywidualnych przypadkach kryteriów określonych w ustępie 1.

3. Jeżeli pytanie dotyczy informacji rzeczowych lub statystycznych, które są już udostępnione słužbom analitycznym Parlamentu, nie jest ono przekazywane adresatowi, ale tym słužbom, o ile na życzenie autora Przewodniczący nie zdecyduje inaczej.

4. Jeżeli pytanie dotyczy informacji rzeczowych lub statystycznych, które są już udostępnione bibliotece Parlamentu, biblioteka informuje o tym posła, który może wycofać pytanie.

5. Pytania dotyczące powiązanych ze sobą spraw mogą być przez Sekretariat łączone w jedno pytanie i na takie połączone pytania można udzielać wspólnej odpowiedzi.

ZAŁĄCZNIK IV

Wytyczne i ogólne kryteria wyboru tematów wpisywanych do porządku dziennego debat nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa, przewidzianych w art. 135

Zasady podstawowe

1. Za priorytetowe uznaje się projekty rezolucji umożliwiającej Parlamentowi wyrażenie poprzez głosowanie stanowiska w odniesieniu do Rady, Komisji, państw członkowskich, innych państw lub organizacji międzynarodowych na temat określonego wydarzenia, o ile jedynie sesja miesięczna Parlamentu Europejskiego, w czasie której może się odbyć głosowanie zanim wydarzenie nastąpi, jest bliżej sesją miesięczną.
2. Projekty rezolucji nie mogą przekraczać pięciuset słów.
3. Tematy mające związek z kompetencjami Unii Europejskiej przewidzianymi w Traktatach uznaje się za priorytetowe, pod warunkiem że są to tematy najwyższej wagi.
4. Liczba wybranych tematów musi umożliwiać dyskusję odpowiednią do ich znaczenia i nie może przekraczać trzech, włącznie z podrozdziałami.

Kryteria

5. Kryteria pierwsze są, wedle których ustala się listę tematów do wpisania do porządku dziennego debat nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa i przekazywane do wiadomości Parlamentu i grup politycznych.

Ograniczanie i przydzielanie czasu wypowiedzi

6. Dla lepszego wykorzystania czasu pozostającego do dyspozycji, Przewodniczący, po konsultacji z przewodniczącymi grup politycznych, uzgadnia z Radą i Komisją ograniczenie czasu przewidzianego na ewentualne wypowiedzi tych dwóch instytucji w trakcie debaty nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa.

Termin składania poprawek

7. Termin składania poprawek do projektów rezolucji ustala się w taki sposób, aby pomiędzy doręczeniem tekstu poprawek w językach urzędowych a dyskusją nad projektami rezolucji posłowie i grupy polityczne mieli czas na należyte zapoznanie się z poprawkami.

ZAŁ CZNIK V

Procedura rozpatrywania i podejmowania decyzji w sprawie udzielenia absolutorium budżetowego

Artykuł 1

Dokumenty

1. Drukowane i doręczone następujące dokumenty:
  - (a) księgi dochodów i wydatków, analiza zarządzania finansami oraz bilans, dostarczone przez Komisję ;
  - (b) sprawozdanie roczne oraz sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego, wraz z odpowiedziami instytucji;
  - (c) dostarczone przez Trybunał Obrachunkowy na podstawie art. 287 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej o wiadczenie zapewniające o wiarygodności ksiąg dochodów i wydatków oraz legalności i prawidłowości zawartych w nich operacji finansowych;
  - (d) zalecenie Rady.
2. Dokumenty te są przesyłane właściwej komisji. Każda zainteresowana komisja może wydać swoją opinię .
3. Przewodniczący wyznacza termin, w jakim komisje, które zamierzają wydać opinię , powinny ją przekazać właściwej komisji.

Artykuł 2

Rozpatrywanie sprawozdania

1. Zgodnie z wymogami rozporządzenia finansowego, Parlament analizuje sprawozdanie właściwej komisji dotyczące udzielenia absolutorium budżetowego najpóźniej do 30 kwietnia roku następującego po przyjęciu rocznego sprawozdania Trybunału Obrachunkowego.
2. Jeżeli przepisy niniejszego załącznika nie stanowią inaczej, zastosowanie mają artykuły Regulaminu Parlamentu odnoszące się do poprawek oraz głosowania.

Artykuł 3

Treść sprawozdania

1. Sporządzone przez właściwą komisję sprawozdanie dotyczące absolutorium budżetowego zawiera:
  - (a) projekt decyzji o udzieleniu absolutorium budżetowego lub o odroczeniu decyzji o udzieleniu absolutorium budżetowego (głosowanie w trakcie kwietniowej sesji miesięcznej) lub projekt decyzji o udzieleniu lub o odmowie udzielenia absolutorium budżetowego (głosowanie w trakcie październikowej sesji miesięcznej);
  - (b) projekt decyzji o zamknięciu ksiąg dochodów i wydatków, jak też aktywów i pasywów Unii;

- (c) propozycji rezolucji zawierającej uwagi do projektu decyzji, o którym mowa w lit. a), obejmującej zarówno ocenę zarządzania finansami przez Komisję w bieżącym roku budżetowym, jak i uwagi na temat realizacji wydatków w przyszłości;
  - (d) w załączeniu: list dokumentów otrzymanych od Komisji oraz dokumentów, o które wnioskowano, a które nie zostały dostarczone;
  - (e) opinie zainteresowanych komisji.
2. W przypadku gdy właściwa komisja proponuje odroczenie decyzji o udzieleniu absolutorium budżetowego, propozycja rezolucji dodatkowo określa między innymi:
- (a) przyczyny odroczenia decyzji;
  - (b) dodatkowe działania, których podjęcia oczekuje się od Komisji i ich terminy;
  - (c) dokumenty niezbędne Parlamentowi do podjęcia decyzji z pełnym rozeznaniem.

Artykuł 4

Rozpatrywanie i głosowanie w Parlamencie

1. Sprawozdanie właściwej komisji dotyczące absolutorium budżetowego jest wpisywane do porządku dziennego pierwszej sesji miesięcznej po jego złożeniu.
2. Dopuszczalne są jedynie poprawki do propozycji rezolucji złożonej zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c).
3. Projekty decyzji oraz propozycja rezolucji są poddawane pod głosowanie w kolejności ustalonej w art. 3, z zastrzeżeniem odmiennych postanowień art. 5.
4. Parlament stanowi większością oddanych głosów, zgodnie z art. 231 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 5

Warianty procedury

1. Głosowanie w trakcie kwietniowej sesji miesięcznej:

W pierwszej fazie procedury sprawozdanie dotyczące absolutorium zawiera propozycję udzielenia absolutorium lub odroczenia decyzji w sprawie absolutorium.

a) Jeżeli propozycja udzielenia absolutorium uzyskała większość głosów, absolutorium zostaje udzielone. Oznacza to jednocześnie zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków.

Jeżeli propozycja udzielenia absolutorium nie uzyskała większości, decyzją w sprawie absolutorium uznaje się za odroczone, a właściwa komisja przedstawia w terminie sześciu miesięcy nowe sprawozdanie zawierające nową propozycję udzielenia lub odmowy udzielenia absolutorium.

b) Jeżeli propozycja odroczenia decyzji w sprawie absolutorium zostanie przyjęta, właściwa komisja przedstawia w terminie sześciu miesięcy nowe sprawozdanie zawierające nową propozycję udzielenia lub odmowy udzielenia absolutorium. W tym przypadku zamknięcie ksiąg dochodów i wydatków zostaje także odroczone, a propozycja w tej kwestii jest ponownie przedkładana wraz z nowym sprawozdaniem.

Je eli propozycja odroczenia decyzji w sprawie absolutorium nie uzyska wi kszo ci, absolutorium uznaje si za udzielone. W tym przypadku decyzja jest równoznaczna z zamkni ciem ksi gi dochodów i wydatków. Propozycja rezolucji nadal mo e zosta poddana pod głosowanie.

2. Głosowanie w trakcie pa dziernikowej sesji miesi cznej.

W drugiej fazie procedury sprawozdanie dotycz ce absolutorium zawiera propozycj udzielenia lub odmowy udzielenia absolutorium.

a) Je eli propozycja udzielenia absolutorium uzyska wi kszo , absolutorium zostaje udzielone. Oznacza to jednocze nie zamkni cie ksi gi dochodów i wydatków.

Je eli propozycja udzielenia absolutorium bud etowego nie uzyska wi kszo ci, oznacza to odmow udzielenia absolutorium. W czasie nast pnej sesji miesi cznej, na której przedstawiana jest formalna propozycja zamkni cia ksi gi dochodów i wydatków za bie cy rok bud etowy, Komisja jest proszona o zło enie o wiadczenia.

b) Je eli propozycja odmowy udzielenia absolutorium uzyska wi kszo , w czasie nast pnej sesji miesi cznej, w trakcie której Komisja jest proszona o zło enie o wiadczenia, przedstawiana jest formalna propozycja zamkni cia ksi gi dochodów i wydatków za bie cy rok bud etowy.

Je eli propozycja odmowy udzielenia absolutorium bud etowego nie uzyska wi kszo ci, absolutorium uznaje si za udzielone. W tym przypadku decyzja jest równoznaczna z zamkni ciem ksi gi dochodów i wydatków. Propozycja rezolucji nadal mo e zosta poddana pod głosowanie.

3. Je li propozycja rezolucji lub propozycja odnosz ca si do zamkni cia ksi gi dochodów i wydatków zawiera postanowienia sprzeczne z wynikiem głosowania Parlamentu w sprawie absolutorium, Przewodnicz cy, po zasi gni ciu opinii przewodnicz cego wła ciwej komisji, mo e odroczy głosowanie i ustali nowy termin składania poprawek.

Artykuł 6

Wdra anie decyzji odnosz cych si do absolutorium

1. Przewodnicz cy przekazuje Komisji i ka dej innej instytucji wszystkie decyzje i rezolucje Parlamentu przyj te zgodnie z art. 3 oraz zarz dza ich ogłoszenie w *Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej*, w serii L (ustawodawczej).

2. Wła ciwa komisja przygotowuje co najmniej raz do roku sprawozdanie dla Parlamentu dotycz ce działań podj tych przez instytucje w nast pstwie uwag towarzyszcych decyzji w sprawie absolutorium oraz innych uwag zawartych w rezolucjach Parlamentu dotycz cych realizacji wydatków.

3. Działaj c w imieniu Parlamentu, Przewodnicz cy mo e wyst pi , na podstawie sprawozdania komisji wła ciwej ds. kontroli bud etowej, do Trybunału Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej ze skarg przeciwko danej instytucji o niewykonanie zobowi za wynikaj cych z uwag do decyzji w sprawie absolutorium lub z innych rezolucji dotycz cych realizacji wydatków, zgodnie z 265 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

ZAŁ CZNIK VI

Uprawnienia stałych komisji parlamentarnych²⁸

I. Komisja Spraw Zagranicznych

Komisja ma uprawnienia w zakresie wspierania, realizacji i monitorowania polityki zagranicznej Unii w odniesieniu do:

1. wspólnej polityki zagranicznej i bezpiecze stwa (WPZiB) oraz wspólnej polityki bezpiecze stwa i obrony (WPBiO). W tym zakresie komisj wspiera podkomisja do spraw bezpiecze stwa i obrony;
2. stosunków z innymi instytucjami i organami Unii, z ONZ oraz z innymi organizacjami mi dzynarodowymi i zgromadzeniami mi dzyparlamentarnymi w sprawach z zakresu jej kompetencji;
3. nadzoru nad Europejsk Słu b Działa Zewn trznych;
4. wzmocnienia stosunków politycznych z krajami trzecimi poprzez kompleksowe programy współpracy i pomocy lub poprzez porozumienia mi dzynarodowe, takie jak porozumienia stowarzyszeniowe i umowy o partnerstwie;
5. otwierania, monitorowania oraz finalizowania negocjacji dotycz cych przyst pienia pa stw europejskich do Unii;
6. całego ustawodawstwa, planowania i kontroli działa prowadzonych w ramach Europejskiego Instrumentu na rzecz Wspierania Demokracji i Praw Człowieka, Europejskiego Instrumentu S siedztwa, Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej, Instrumentu na rzecz Przyczyniania si do Stabilno ci i Pokoju oraz Instrumentu Partnerstwa na rzecz Współpracy z Pa stwami Trzecimi, a tak e polityki w tym zakresie;
7. monitorowania i dalszego działania mi dzy innymi w zakresie europejskiej polityki s siedztwa (EPS), w szczególno ci w odniesieniu do rocznych sprawozda z post pów w dziedzinie EPS;
8. kwestii dotycz cych demokracji, praworz dno ci, praw człowieka, w tym praw mniejszo ci, w krajach trzecich oraz zasad prawa mi dzynarodowego. W tym zakresie komisj wspiera podkomisja do spraw praw człowieka, aby zapewni spójno wszystkich strategii polityki zagranicznej Unii z unijn polityk praw człowieka. Posłowie z innych komisji i organów wła ciwych w tym zakresie s zapraszani do uczestnictwa w posiedzeniach tej podkomisji, z zastrze eniem odpowiednich przepisów.
9. udziału Parlamentu w misjach obserwacji wyborów, w razie potrzeby we współpracy z innymi wła ciwymi komisjami i delegacjami;

Komisja ta zapewnia polityczny nadzór i koordynacj prac wspólnych komisji parlamentarnych i parlamentarnych komisji do spraw współpracy, jak te delegacji mi dzyparlamentarnych, delegacji ad hoc i misji obserwacji wyborów obj tych zakresem jej kompetencji.

II. Komisja Rozwoju

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

---

²⁸Przyj te decyzj Parlamentu z dnia 6 maja 2009 r.

1. wspierania, realizacji i monitorowania polityki rozwoju i współpracy Unii, a zwłaszcza:
  - (a) dialogu politycznego z krajami rozwijającymi się, zarówno dwustronnego jak i w ramach odpowiednich organizacji międzynarodowych i na płaszczyźnie międzyparlamentarnej,
  - (b) pomocy dla krajów rozwijających się i porozumienia o współpracy z nimi, zwłaszcza nadzoru nad skutecznym finansowaniem pomocy i oceny wydajności, w tym w odniesieniu do eliminacji ubóstwa,
  - (c) monitorowania związku polityki państw członkowskich z politykami realizowanymi na szczeblu Unii,
  - (d) promowania wartości demokratycznych, dobrego zarządzania i praw człowieka w krajach rozwijających się,
  - (e) realizacji, monitorowania i rozwoju polityki spójności w odniesieniu do polityki rozwoju;
2. całego ustawodawstwa, planowania i kontroli działań prowadzonych w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju (DCI), Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) – w ścisłej współpracy z parlamentami narodowymi – i Instrumentu Pomocy Humanitarnej (IPH), a także wszystkich kwestii związanych z pomocą humanitarną w krajach rozwijających się oraz polityki w tym zakresie;
3. kwestii związanych z umowami o partnerstwie AKP-UE i stosunków z właściwymi organami;
4. kwestii związanych z krajami i terytoriami zamorskimi;
5. udziału Parlamentu w misjach obserwacji wyborów, w razie potrzeby we współpracy z innymi właściwymi komisjami i delegacjami.

Komisja koordynuje prace delegacji międzyparlamentarnych i delegacji ad hoc objętych zakresem jej kompetencji.

III. Komisja Handlu Międzynarodowego

Komisja ma uprawnienia w zakresie kwestii związanych z tworzeniem, wdrażaniem i monitorowaniem wspólnej polityki handlowej Unii oraz jej zewnętrznymi stosunkami gospodarczymi, a w szczególności:

1. stosunków finansowych, gospodarczych i handlowych z krajami trzecimi i organizacjami regionalnymi;
2. wspólnej taryfy zewnętrznej i ułatwień handlowych, a także zewnętrznych aspektów przepisów celnych i zarządzania;
3. nawijania, monitorowania, zawierania i dalszego działania w zakresie dwustronnych i wielostronnych porozumień regulujących stosunki gospodarcze, handlowe i inwestycyjne z państwami trzecimi i organizacjami regionalnymi;
4. środków harmonizacji technicznej lub standaryzacji w dziedzinach objętych instrumentami prawa międzynarodowego;

5. stosunków z właściwymi organizacjami międzynarodowymi i forami międzynarodowymi dotyczącymi kwestii związanych z handlem oraz z organizacjami wspierającymi integrację gospodarczą i handlową na poziomie regionalnym poza Unię ;
6. stosunków ze światową Organizacją Handlu, również w jej wymiarze parlamentarnym.

Komisja pozostaje w kontakcie z właściwymi delegacjami międzynarodowymi i delegacjami ad hoc w zakresie gospodarczych i handlowych aspektów stosunków z krajami trzecimi.

IV. Komisja Budżetowa

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. wieloletnich ram finansowych dochodów i wydatków Unii oraz systemu rodków własnych Unii;
2. prerogatyw budżetowych Parlamentu, a mianowicie budżetu Unii, jak również negocjowania i wdrażania porozumień międzyinstytucjonalnych w tej dziedzinie;
3. preliminarzy Parlamentu, zgodnie z procedurami określonymi w Regulaminie;
4. budżetu organów zdecentralizowanych;
5. działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego, która nie jest częścią europejskiego zarządzania gospodarczego;
6. włączenia Europejskiego Funduszu Rozwoju do budżetu, z zastrzeżeniem uprawnień komisji właściwej w zakresie umowy o partnerstwie AKP-UE;
7. skutków finansowych oraz zgodnie z wszystkimi aktami prawnymi Unii z wieloletnimi Ramami Finansowymi, z zastrzeżeniem uprawnień właściwych komisji;
8. ledzenia i oceny wykonania bieżącego budżetu niezależnie od postanowień artykułu 95 ust. 1, przenoszenia rodków finansowych, procedur dotyczących schematów organizacyjnych, rodków administracyjnych oraz opinii w sprawach związanych z projektami budowlanymi o znaczących skutkach finansowych;
9. rozporządzenia finansowego, z wyłączeniem kwestii dotyczących wykonywania i kontroli budżetu oraz zarządzania nim.

V. Komisja Kontroli Budżetowej

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. kontroli wykonania budżetu Unii i Europejskiego Funduszu Rozwoju oraz podejmowanych przez Parlament decyzji w kwestii absolutorium, w tym także wewnętrznych procedur dotyczących absolutorium i wszelkich innych rodków towarzyszących podejmowaniu takich decyzji budżetowych;
2. zamknięcia, przedstawienia i kontroli rachunków i bilansów Unii, jej instytucji i wszelkich innych finansowanych przez nią organów, w tym ustalania rodków finansowych do przeniesienia i bilansowania sald;
3. kontroli działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego;

4. monitorowania efektywności pod względem kosztów różnych form finansowania przez Unię wdrażania polityk Unii, z udziałem – na wniosek Komisji Kontroli Budżetowej – wyspecjalizowanych komisji i we współpracy – na wniosek Komisji Kontroli Budżetowej – z tymi komisjami przy badaniu sprawozdań specjalnych Trybunału Obrachunkowego;
5. stosunków z Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), badania nadużyć i nieprawidłowości w wykonywaniu budżetu Unii, działań w zakresie prewencji i ścigania, cisłej ochrony interesów finansowych Unii oraz odnośnych działań Prokuratora Europejskiego w tej dziedzinie;
6. stosunków z Trybunałem Obrachunkowym, mianowania jego członków i oceny jego sprawozdań;
7. rozporządzenia finansowego w zakresie wykonania i kontroli budżetu oraz zarządzania nim.

VI. Komisja Gospodarcza i Monetarna

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. polityki gospodarczej i pieniężnej Unii, funkcjonowania Unii Gospodarczo-Walutowej oraz europejskiego systemu walutowego i finansowego (w tym także stosunków z właściwymi instytucjami i organizacjami);
2. swobodnego przepływu kapitału i płatności (płatności transgraniczne, jednolity obszar płatniczy, bilansowanie płatności, polityka przepływu kapitału oraz udzielania i zaciągania pożyczek, kontrola przepływu kapitału pochodzącego z krajów trzecich, środki stymulujące eksport kapitału unijnego);
3. międzynarodowego systemu walutowego i finansowego (w tym także stosunków z instytucjami i organizacjami finansowymi i walutowymi);
4. uregulowań w zakresie konkurencji oraz pomocy państwowej i publicznej;
5. przepisów podatkowych;
6. wydawania przepisów i nadzorowania usług, instytucji i rynków finansowych, w tym także sprawozdawczości finansowej, audytu, zasad rachunkowości, ładu korporacyjnego i innych zagadnień prawa spółek dotyczących usług finansowych;
7. odnośnej działalności finansowej Europejskiego Banku Inwestycyjnego jako części europejskiego zarządzania gospodarczego w strefie euro.

VII. Komisja Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. polityki zatrudnienia i wszelkich aspektów polityki społecznej, w tym również warunków pracy, ubezpieczeń społecznych, integracji społecznej i ochrony socjalnej;
2. praw pracowniczych;
3. środków mających na celu ochronę zdrowia i zapewnienie bezpieczeństwa w miejscu pracy;
4. Europejskiego Funduszu Społecznego;

5. polityki szkoleń zawodowych, w tym także podnoszenia kwalifikacji zawodowych;
6. swobodnego przepływu pracowników i emerytów;
7. dialogu społecznego;
8. wszelkich form dyskryminacji w miejscu pracy i na rynku pracy, z wyjątkiem dyskryminacji ze względu na płeć;
9. stosunków z:
  - Europejskim Centrum Rozwoju Kształcenia Zawodowego (Cedefop),
  - Europejską Fundacją na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy,
  - Europejską Fundacją ds. Kształcenia,
  - Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa i Higieny Pracy;

oraz stosunków z innymi właściwymi organami Unii i organizacjami międzynarodowymi.

VIII. Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Jądrowego

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. polityki dotyczącej środowiska naturalnego i środków ochrony środowiska, w szczególności w odniesieniu do:
  - (a) zmiany klimatu,
  - (b) zanieczyszczenia powietrza, gleby i wody, gospodarowania odpadami i ich powtórnego wykorzystania, niebezpiecznych substancji i produktów, poziomu hałasu i ochrony bioróżnorodności,
  - (c) trwałego rozwoju,
  - (d) działań i porozumień na szczeblu międzynarodowym i regionalnym podjętych w celu ochrony środowiska,
  - (e) naprawiania szkód powstałych w środowisku,
  - (f) obrony cywilnej,
  - (g) Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska;
  - (h) Europejskiej Agencji Chemikaliów;
2. zdrowia publicznego, a w szczególności:
  - (a) programów i działań szczególnych w dziedzinie zdrowia publicznego,
  - (b) produktów farmaceutycznych i kosmetycznych,
  - (c) związanych ze zdrowiem aspektów bioterroryzmu,

- (d) Europejskiej Agencji Oceny Produktów Medycznych i Europejskiego Centrum Zapobiegania i Kontroli Chorób;
- 3. kwestii związanych z bezpieczeństwem żywności, w szczególności:
  - (a) znakowania i bezpieczeństwa produktów spożywczych,
  - (b) przepisów weterynaryjnych dotyczących ochrony zdrowia ludzkiego przed zagrożeniami; kontroli artykułów spożywczych i systemów produkcji spożywczej w aspekcie zdrowia publicznego,
  - (c) Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa żywności i Europejskiego Urzędu ds. żywności i Weterynarii.

IX. Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

- 1. polityki przemysłowej Unii i związanych z nią środków oraz zastosowania nowych technologii, w tym także środków dotyczących średnich i małych przedsiębiorstw;
- 2. polityki badań i innowacji Unii, w tym także nauki i techniki, a także rozpowszechniania i wykorzystania wyników badań naukowych;
- 3. europejskiej polityki kosmicznej;
- 4. działalności Wspólnego Centrum Badawczego, Europejskiej Rady ds. Badań Naukowych, Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii, Instytutu Materiałów Referencyjnych i Pomiarów, jak również JET, ITER i innych projektów z tej dziedziny;
- 5. środków Unii dotyczących polityki energetycznej w ogóle oraz w kontekście tworzenia i funkcjonowania wewnętrznego rynku energii, w tym środków dotyczących:
  - (a) bezpieczeństwa zaopatrzenia w energię w Unii;
  - (b) wspierania efektywności energetycznej i oszczędności energii oraz rozwoju nowych i odnawialnych form energii;
  - (c) wspierania wzajemnego połączenia sieci energetycznych i efektywności energetycznej, w tym także tworzenie i rozwój sieci transeuropejskich w sektorze infrastruktury energetyki;
- 6. traktatu Euratom i Agencji Zaopatrzenia Euratom, bezpieczeństwa nuklearnego, wyłączenia urzędów i usuwania odpadów w sektorze nuklearnym;
- 7. społeczeństwa informacyjnego, technologii informacyjnych oraz sieci i usług telekomunikacyjnych, w tym technologii i aspektów bezpieczeństwa oraz tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich w sektorze infrastruktury telekomunikacji, a także działalności Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA).

X. Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

- 1. koordynacji na szczeblu Unii krajowych systemów ustawodawstwa w dziedzinie rynku wewnętrznego i w zakresie unii celnej, a zwłaszcza:

- (a) swobodnego przepływu towarów, w tym harmonizacji standardów technicznych,
  - (b) swobody przedsiębiorczości,
  - (c) swobody świadczenia usług, z wyjątkiem sektora finansowego i pocztowego;
2. funkcjonowania jednolitego rynku, w tym środków mających na celu identyfikowanie i usuwanie potencjalnych barier we wdrażaniu jednolitego rynku, w tym jednolitego rynku cyfrowego;
  3. wspierania i ochrony interesów gospodarczych konsumentów, z wyjątkiem obszarów zdrowia publicznego i bezpieczeństwa;
  4. polityki i ustawodawstwa dotyczących wprowadzania w życie zasad jednolitego rynku i egzekwowania praw konsumentów.

XI. Komisja Transportu i Turystyki

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. środków dotyczących rozwoju wspólnej polityki transportu kolejowego, drogowego, śródlądowego, morskiego i powietrznego, a zwłaszcza:
  - (a) wspólnych reguł dotyczących transportu w ramach Unii Europejskiej,
  - (b) tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich w sektorze infrastruktury transportu,
  - (c) świadczenia usług transportowych i stosunków z krajami trzecimi w dziedzinie transportu,
  - (d) bezpieczeństwa transportu,
  - (e) stosunków z międzynarodowymi organizacjami do spraw transportu;
  - (f) Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego, Europejskiej Agencji Kolejowej, Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Lotniczego i wspólnego przedsiębiorstwa SESAR;
2. usług pocztowych;
3. turystyki.

XII. Komisja Rozwoju Regionalnego

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. prowadzenia i rozwoju unijnej polityki rozwoju regionalnego i spójności, ustanowionej w Traktatach;
2. Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności i innych unijnych instrumentów polityki regionalnej;
3. oceny wpływu innych polityk unijnych na spójność gospodarczą i społeczną;
4. koordynacji unijnych instrumentów strukturalnych;

5. miejskiego wymiaru polityki spójno ci;
6. regionów peryferyjnych i wysp jak równie współpracy transgranicznej i mi dzyregionalnej;
7. stosunków z Komitetem Regionów, organizacjami współpracy mi dzyregionalnej oraz władzami lokalnymi i regionalnymi.

XIII. Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. funkcjonowania i rozwoju wspólnej polityki rolnej;
2. rozwoju wsi, w tym działa w ramach odpowiednich instrumentów finansowych;
3. ustawodawstwa w zakresie:
  - (a) zagadnie weterynaryjnych i fitosanitarnych oraz pasz zwier zych, o ile rodki takie nie maj na celu ochrony zdrowia ludzkiego przed zagro eniami,
  - (b) hodowli i dobrostanu zwier t;
4. poprawy jako ci produktów rolnych;
5. zaopatrzenia w surowce rolnicze;
6. Wspólnotowego Urz du Odmian Ro lin;
7. le nictwa i agrole nictwa.

XIV. Komisja Rybołówstwa

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. funkcjonowania i rozwoju wspólnej polityki rybołówstwa oraz zarz dzania ni ;
2. zachowania zasobów rybnych, zarz dzania rybołówstwem i flotami eksploatuj cymi takie zasoby oraz bada stosowanych w dziedzinie rybołówstwa;
3. wspólnej organizacji rynku produktów rybnych i akwakultury oraz ich przetwarzania i wprowadzania do obrotu;
4. polityki strukturalnej w sektorze rybołówstwa i upraw wodnych, w tym instrumentów finansowych i funduszy orientacji w dziedzinie rybołówstwa słu cych wsparciu tych sektorów;
5. zintegrowanej polityki morskiej w odniesieniu do działalno ci połowowej;
6. umów o partnerstwie dotycz cych zrównowa onego rybołówstwa, regionalnych organizacji rybołówstwa i wykonywania mi dzynarodowych zobowi za w dziedzinie rybołówstwa.

XV. Komisja Kultury i Edukacji

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. aspektów kulturalnych Unii Europejskiej, a zwłaszcza:

- (a) pogłębiania wiedzy oraz upowszechniania kultury,
  - (b) ochrony i promowania różnorodności kulturowej i językowej,
  - (c) zachowania i ochrony dziedzictwa kulturalnego, wymiany kulturalnej i twórczości artystycznej;
2. polityki edukacyjnej Unii, w tym także europejskiego szkolnictwa wyższego, wspierania systemu szkół europejskich i kształcenia ustawicznego;
  3. polityki audiowizualnej oraz kulturalnych i edukacyjnych aspektów społeczeństwa informacyjnego;
  4. polityki dotyczącej młodzieży;
  5. rozwoju polityki w zakresie sportu, wypoczynku i rozrywki;
  6. polityki informacyjnej i środków przekazu;
  7. współpracy z krajami trzecimi w obszarze sportu i edukacji oraz stosunków z właściwymi organizacjami i instytucjami międzynarodowymi.

XVI. Komisja Prawna

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. wykładni, stosowania i monitorowania prawa Unii i zgodnie z aktami unijnymi z prawem pierwotnym, a w szczególności wyboru podstawy prawnej oraz przestrzegania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
2. wykładni oraz stosowania prawa międzynarodowego w zakresie, w jakim dotyczy ono Unii Europejskiej;
3. lepszego stanowienia prawa i uproszczenia prawa Unii;
4. ochrony prawnej praw i prerogatyw Parlamentu, w tym także udziału Parlamentu w postępowaniach przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
5. aktów Unii mających wpływ na porządek prawny państw członkowskich, w następujących dziedzinach:
  - (a) prawa cywilnego i handlowego,
  - (b) prawa spółek,
  - (c) prawa własności intelektualnej,
  - (d) prawa procesowego;
6. środków dotyczących współpracy sądowej i administracyjnej w sprawach cywilnych;
7. odpowiedzialności w zakresie ochrony środowiska i sankcji za przestępstwa przeciw środowisku;
8. kwestii etycznych związanych z nowymi technologiami, przy zastosowaniu procedury obejmującej zaangażowane komisje;

9. statutu posła do Parlamentu Europejskiego i regulaminu pracowniczego Unii Europejskiej;
10. przywilejów i immunitetów, jak również weryfikacji mandatów poselskich;
11. organizacji i statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej;
12. Urzędu ds. Harmonizacji na Rynku Wewnętrznym.

XVII. Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. ochrony, na terytorium Unii, praw obywatelskich, praw człowieka i praw podstawowych, w tym także ochrony mniejszości, zgodnie z postanowieniami traktatów i Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;
2. środków niezbędnych do zwalczania wszelkich form dyskryminacji oprócz dyskryminacji ze względu na płeć oraz dyskryminacji w miejscu pracy bądź na rynku pracy;
3. ustawodawstwa w obszarze przejrzystości oraz ochrony osób fizycznych pod kątem przetwarzania danych osobowych;
4. utworzenia i rozwijania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, z poszanowaniem zasad pomocniczości i proporcjonalności, a w szczególności:
  - (a) środków dotyczących wjazdu i przepływu osób, azylu i migracji,
  - (b) środków dotyczących zintegrowanego zarządzania wspólnymi granicami,
  - (c) środków dotyczących współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, w tym terroryzmu, oraz materialnych i proceduralnych środków dotyczących rozwoju bardziej spójnego podejścia Unii do prawa karnego;
5. Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii i Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Europolu, Eurojustu, Cepolu, Prokuratury Europejskiej i innych organów i agencji działających w tym obszarze;
6. stwierdzenia istnienia wyraźnego ryzyka poważnego naruszenia wspólnych zasad państw członkowskich przez jedno z nich.

XVIII. Komisja Spraw Konstytucyjnych

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. instytucjonalnych aspektów procesu integracji europejskiej, zwłaszcza przygotowania, wszczynania i przebiegu procedur związanych ze zwykłym i uproszczonym rewizyjnym trybem traktatu;
2. stosowania traktatu UE i oceny jego funkcjonowania;
3. konsekwencji dla instytucji wynikających z negocjacji w sprawie rozszerzenia lub wystąpienia z Unii;
4. stosunków międzyinstytucjonalnych, w tym także analizy porozumień międzyinstytucjonalnych, o których mowa w art. 140 ust. 2 Regulaminu, w celu ich zatwierdzenia przez Parlament;

5. jednolitej procedury wyborczej;
6. partii politycznych i fundacji politycznych na poziomie europejskim, z zastrzeżeniem kompetencji Prezydium;
7. stwierdzenia poważnego i stałego naruszenia wspólnych zasad państw członkowskich przez jedno z nich;
8. wykładni i stosowania Regulaminu oraz propozycji zmian.

XIX. Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. definiowania, wspierania i ochrony praw kobiet w Unii oraz unijnych środków w tym zakresie;
2. wspierania praw kobiet w krajach trzecich;
3. polityki równych szans, w tym wspierania równości między kobietami i mężczyznami w dostępie do rynku pracy i w sposobie traktowania w pracy;
4. likwidacji wszelkich form przemocy i dyskryminacji ze względu na płeć;
5. realizacji i dalszego włączania zasady równości szans we wszystkie dziedziny polityki;
6. nadzorowania oraz realizacji umów i konwencji międzynarodowych dotyczących praw kobiet;
7. zwikszczenia wiedzy o prawach kobiet;

XX. Komisja Petycji

Komisja ma uprawnienia w zakresie:

1. petycji;
2. organizacji wysłuchań publicznych dotyczących inicjatyw obywatelskich zgodnie z art. 211;
3. stosunków z Europejskim Rzecznikiem Praw Obywatelskich.

ZAŁ CZNIK VII

Dokumenty oraz informacje poufne i sensytywne

A. Rozpatrywanie dokumentów poufnych przekazanych Parlamentowi

Procedura stosowana przy rozpatrywaniu dokumentów poufnych przekazanych Parlamentowi Europejskiemu²⁹

1. Przez dokumenty poufne rozumie się dokumenty oraz informacje, do których można odmówić powszechnego dostępu na mocy art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady, w tym dokumenty sensytywne określone w art. 9 wyżej wymienionego rozporządzenia.

W przypadku wyrażonej przez jedną z instytucji wątpliwości co do poufnego charakteru otrzymanych przez Parlament dokumentów, sprawa jest kierowana do komitetu międzyinstytucjonalnego utworzonego zgodnie z art. 15 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Jeżeli dokumenty poufne zostaną przekazane Parlamentowi z zastrzeżeniem rozpatrzenia ich w sposób poufny, przewodniczący właściwej komisji Parlamentu stosuje z urzędu tryb poufny przewidziany w pkt 3.

2. Na pisemny lub ustny wniosek jednego ze swoich członków, każda komisja Parlamentu Europejskiego jest uprawniona do zastosowania trybu poufnego w stosunku do wskazanego dokumentu lub informacji. Dla podjęcia decyzji o postępowaniu trybie poufnym wymagana jest większość dwóch trzecich głosów obecnych członków.

3. Jeżeli przewodniczący komisji zarządzi postępowanie w trybie poufnym, w posiedzeniu mogą uczestniczyć jedynie członkowie komisji, urzędnicy oraz o ile jest to niezbędne, wyznaczeni wcześniej przez przewodniczącego biegli.

Ponumerowane dokumenty są rozdawane na początku posiedzenia i odbierane po jego zakończeniu. Zabronione jest sporządzanie notatek, oraz wykonywanie kserokopii.

Protokół posiedzenia nie zawiera żadnych szczegółów dyskusji nad sprawą, która była rozpatrywana w trybie poufnym. W protokole może znaleźć się jedynie decyzja, o ile została podjęta.

4. Trzech członków komisji, która obradowała w trybie poufnym, może wnioskować o rozpatrzenie przypadków niezachowania poufności. Wniosek może być wpisany do porządku dziennego. Większość członków komisji może zadecydować, że rozpatrywanie przypadku niezachowania poufności zostanie włączone do porządku dziennego pierwszego posiedzenia następującego po złożeniu przewodniczącemu komisji powyższego wniosku.

5. Sankcje: w przypadku niezachowania poufności przewodniczący komisji postępuje zgodnie z art. 11, ust. 2, art. 165, 166 i 167.

---

²⁹Przyjęta decyzja Parlamentu z dnia 15 lutego 1989 r. i zmieniona jego decyzją z dnia 13 listopada 2001 r.

B. Dostęp Parlamentu do informacji sensytywnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony

Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim a Radą, dotyczące dostępu Parlamentu do posiadanych przez Radę informacji sensytywnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony³⁰

Parlament Europejski i Rada,

mając na uwadze, co następuje:

- (1) art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej przewiduje, że Prezydencja Rady zasięga opinii Parlamentu odnośnie głównych aspektów i podstawowych kierunków w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz czuwa nad tym, aby poglądy Parlamentu Europejskiego były należycie uwzględniane. Ten sam artykuł przewiduje obowiązek regularnego informowania Parlamentu przez Prezydencję Rady oraz Komisję o kierunkach rozwoju w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa; wskazane jest stworzenie mechanizmu zapewniającego wdrożenie powyższych zasad;
- (2) z uwagi na specyfikę oraz szczególnie sensytywny charakter niektórych szczególnie poufnych informacji w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony, istnieje konieczność stworzenia specjalnego systemu postępowania z dokumentami zawierającymi takie informacje;
- (3) zgodnie z art. 9 ust. 7 rozporządzenia nr 1049/2001 (WE) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji³¹, Rada jest zobowiązana do udzielania Parlamentowi Europejskiemu informacji na temat sensytywnych dokumentów określonych w art. 9 ust. 1 rozporządzenia, stosownie do uzgodnień dokonanych przez instytucje;
- (4) w związku z istnieniem różnic między rządami i parlamentami narodowymi specyficzne mechanizmy przekazywania i postępowania z informacjami opatrzonymi klauzulami poufności. Niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne powinno zapewnić Parlamentowi Europejskiemu model postępowania z informacjami zgodny z najlepszymi praktykami obowiązującymi w państwach członkowskich;

zawarły niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne:

1. Zakres stosowania

1.1. Niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne reguluje dostęp Parlamentu Europejskiego do posiadanych w posiadaniu Rady informacji sensytywnych z zakresu polityki bezpieczeństwa i obrony, opatrzonych klauzul: « TRÈS SECRET/TOP SECRET » (CI LE TAJNE), «SECRET» (TAJNE) lub «CONFIDENTIEL» (POUFNE), niezależnie od ich pochodzenia, nośnika lub stopnia zaawansowania, jak również postępowanie z takimi dokumentami.

1.2. Informacje pochodzące z państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej przekazywane są za ich zgodą.

³⁰Dz.U. C 298 z 30.11.2002, str. 1

³¹Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

Jeżeli informacje pochodzące z państwa członkowskiego zostały przekazane Radzie bez jednoznacznej wzmianki o ograniczeniu ich rozpowszechniania w innych instytucjach, innej niż wzmianka mówiąca o ich utajnieniu, zastosowanie mają zasady zamieszczone w sekcji 2 i 3 niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego. W przeciwnym wypadku informacje te przekazywane są za zgodą danego państwa członkowskiego.

W przypadkach, gdy Rada odmawia przekazania informacji pochodzących z kraju trzeciego, organizacji międzynarodowej lub państwa członkowskiego, podaje ona powody swojej odmowy.

1.3. Postanowienia niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego stosuje się zgodnie z obowiązującymi przepisami, z zastrzeżeniem decyzji 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. dotyczącej uprawnień ledczych Parlamentu Europejskiego³² oraz z zastrzeżeniem istniejących porozumień, szczególnie porozumienia instytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją z dnia 6 maja 1999 r., dotyczącego dyscypliny budżetowej oraz usprawnienia procedury budżetowej³³.

2. Zasady ogólne

2.1. Obydwie instytucje działają zgodnie z obustronnym zobowiązaniem lojalnej współpracy i w duchu wzajemnego zaufania, przestrzegając odpowiednich postanowień Traktatów. Przekazywanie informacji oraz postępowanie z informacjami, których dotyczy niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne, odbywa się z poszanowaniem interesów, których ochroną zapewnia ich utajnienie, w tym szczególnie interesu publicznego w zakresie bezpieczeństwa i obronności Unii Europejskiej, jednego lub kilku państw członkowskich, lub w zakresie zbrojnego i pokojowego postępowania w sytuacjach kryzysowych.

2.2. Na wniosek jednego z podmiotów określonych w pkt 3.1, Prezydencja Rady lub Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel przekazują, z zachowaniem wszelkiej ostrożności, informacje sensytywne niezbędne dla umożliwienia Parlamentowi Europejskiemu właściwego wykonywania nadanych mu przez Traktat o Unii Europejskiej uprawnień w zakresie objętym niniejszym porozumieniem międzyinstytucjonalnym, uwzględniając interes publiczny w zakresie bezpieczeństwa i obronności Unii Europejskiej, jednego lub kilku państw członkowskich bądź w zakresie zbrojnego i pokojowego postępowania w sytuacjach kryzysowych, zgodnie z zasadami określonymi w sekcji 3.

3. Zasady dostępu do informacji sensytywnych i postępowania z nimi

3.1. W ramach niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego Przewodniczący Parlamentu Europejskiego lub przewodniczący komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki obronnej Parlamentu Europejskiego może wnioskować, by Prezydencja Rady lub Sekretarz Generalny/wysoki przedstawiciel dostarczyli wymienionej komisji informacji dotyczących kierunków rozwoju w zakresie europejskiej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym informacji sensytywnych, do których odnosi się punkt 3.3.

3.2. W sytuacjach kryzysowych lub na wniosek Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego albo przewodniczącego komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki obronnej, powyższe informacje są dostarczane bez zbędnej zwłoki.

3.3. W tym kontekście, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego, oraz zło ona z czterech członków wyznaczonych przez Konferencję Przewodniczących komisja specjalna pod przewodnictwem przewodniczącego komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki obronnej, są powiadamiani przez Prezydencję Rady lub Sekretarza

³²Dz.U. L 113 z 19.5.1995, str. 2.

³³Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.

Generalnego/wysokiego przedstawiciela o treści informacji sensytywnych, jeżeli są one niezbędne dla wykonywania przez Parlament Europejski nadanych mu przez Traktat o Unii Europejskiej uprawnień w zakresie objętym niniejszym porozumieniem międzyinstytucjonalnym. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego i komisja specjalna mogą wnioskować o wgląd do wyżej wymienionych dokumentów w siedzibie Rady.

Jeżeli charakter i treść informacji lub dokumentów na to pozwalają, są one przekazywane do dyspozycji Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, który wybiera jedną z następujących możliwości:

- (a) przeznaczenie informacji dla przewodniczącego komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki obronnej;
- (b) ograniczenie dostępu do informacji jedynie do członków komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki i obronnej;
- (c) rozpatrywanie przy drzwiach zamkniętych w komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, Wspólnego Bezpieczeństwa i Polityki Obronnej, na zasadach, które mogą się zmieniać zależnie od stopnia poufności danego dokumentu;
- (d) udostępnienie dokumentów, z których zostały usunięte poszczególne części w zależności od wymaganego stopnia poufności.

Rozwiązanych nie stosuje się do informacji sensytywnych opatrzonych klauzul: « TRÈS SECRET/TOP SECRET » (CI LE TAJNE).

W przypadku informacji lub dokumentów «SECRET» (TAJNYCH) lub «CONFIDENTIAL» (POUFNYCH) Przewodniczący Parlamentu Europejskiego porozumiewa się z Radą co do wyboru jednego z powyższych rozwiązań.

Informacje lub dokumenty, o których mowa, nie są publikowane ani przekazywane innym odbiorcom.

4. Postanowienia końcowe

4.1. Parlament Europejski i Rada, każda z instytucji w dotyczącym jej zakresie, podejmuje wszelkie niezbędne środki mające na celu wdrożenie niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego, w tym środki niezbędne do ustanowienia procedury sprawdzania wobec zainteresowanych osób.

4.2. Obydwie instytucje wyrażają gotowość do podjęcia dyskusji na temat podobnych porozumień międzyinstytucjonalnych, które mogłyby dotyczyć informacji niejawnych w innych dziedzinach działalności Rady z tym, że postanowienia niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego nie tworzą precedensu dla innych dziedzin działalności Unii lub Wspólnoty oraz nie będą miały wpływu na treść innych porozumień międzyinstytucjonalnych.

4.3. Na wniosek jednej z tych instytucji, po dwóch latach dokonuje się przeglądu niniejszego porozumienia międzyinstytucjonalnego w świetle doświadczenia nabytego podczas jego wdrażania.

Załącznik

Niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne jest wdrażane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami, a szczególnie z zasadą, według której zgoda podmiotu będącego źródłem informacji jest niezbędnym warunkiem dla przekazania informacji niejawnych, zgodnie z pkt 1.2.

Członkowie komisji specjalnej Parlamentu Europejskiego zapoznają się z dokumentami sensytywnymi w zabezpieczonej sali, w siedzibie Rady.

Niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne wchodzi w życie po przyjęciu przez Parlament Europejski wewnętrznych środków bezpieczeństwa zgodnych z zasadami, o których mowa w pkt 2.1 i porównywalnych ze środkami przyjętymi w innych instytucjach, w celu zapewnienia jednakowego poziomu zabezpieczenia informacji sensytywnych.

C. Wdrożenie porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego dostępu Parlamentu do informacji wrażliwych w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony

Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2002 r. w sprawie wdrożenia porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego dostępu Parlamentu do informacji wrażliwych w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony³⁴

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając art. 9, a w szczególności ust. 6 i 7 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r., dotyczącego publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji³⁵,

uwzględniając załącznik VII³⁶, cz. A, pkt 1 Regulaminu,

uwzględniając art. 20 decyzji Prezydium z dnia 28 listopada 2001 r., dotyczącej publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego³⁷,

uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne pomiędzy Parlamentem Europejskim a Radą dotyczącego dostępu Parlamentu do posiadanych przez Radę informacji wrażliwych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony,

uwzględniając propozycję Prezydium,

uwzględniając specyficzny charakter oraz szczególnie wrażliwe treści niektórych wysoko poufnych informacji w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rada jest obowiązana do dostarczania Parlamentowi Europejskiemu informacji dotyczących dokumentów wrażliwych, zgodnie z postanowieniami przyjętymi przez obie instytucje;

członkowie Parlamentu Europejskiego wchodzący w skład komisji specjalnej, ustanowionej na mocy porozumienia międzyinstytucjonalnego, muszą przejść postępowanie sprawdzające, aby uzyskać dostęp do informacji wrażliwych, przy zastosowaniu zasady "wiedzy niezbędnej";

powinny zostać ustanowione specjalne procedury otrzymywania informacji wrażliwych pochodzących od Rady, państw członkowskich, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, postępowania z nimi oraz ich zabezpieczania;

POSTANAWIA, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejsza decyzja ma na celu przyjęcie dodatkowych środków niezbędnych do wdrożenia porozumienia międzyinstytucjonalnego dotyczącego dostępu Parlamentu do posiadanych przez Radę informacji wrażliwych w zakresie polityki bezpieczeństwa i obrony.

Artykuł 2

³⁴Dz.U. C 298 z 30.11.2002, str. 4.

³⁵Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

³⁶Teraz załącznik VIII.

³⁷Dz.U. C 374 z 29.12.2001, str. 1.

Wniosek Parlamentu Europejskiego o umożliwienie dostępu do posiadanych przez Radę informacji sensorywnych jest rozpatrywany przez Radę zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jeżeli dokumenty, o które wnioskuje Parlament, zostały sporządzone przez inne instytucje, państwa członkowskie, państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, są one przekazywane za ich zgodą.

Artykuł 3

Przewodniczący Parlamentu Europejskiego jest odpowiedzialny za wdrożenie porozumienia międzyinstytucjonalnego w Parlamencie.

W tym celu podejmuje on wszelkie niezbędne środki, by zagwarantować poufność postępowania z informacjami otrzymanymi bezpośrednio od przewodniczącego Rady lub od Sekretarza Generalnego/wysokiego przedstawiciela lub z informacjami uzyskanymi w trakcie badania dokumentów sensorywnych w siedzibie Rady.

Artykuł 4

Jeżeli na wniosek Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego lub przewodniczącego komisji spraw zagranicznych, praw człowieka, wspólnego bezpieczeństwa i polityki obronnej, Prezydencja Rady lub Sekretarz Generalny/wysoki przedstawiciel zostaną poproszeni o udostępnienie informacji sensorywnych specjalnej komisji ustanowionej na mocy porozumienia międzyinstytucjonalnego, są one przekazywane bez zbędnej zwłoki. Parlament Europejski wyposaża specjalną salę dla organizacji zebranych dotyczących dokumentów sensorywnych. Przy wyborze sali bierze się pod uwagę konieczność zapewnienia poziomu bezpieczeństwa, odpowiadającego poziomowi przewidzianemu dla tego rodzaju zebrania w decyzji 2001/264/WE Rady z dnia 19 marca 2001 r., w sprawie przyjęcia przepisów dotyczących bezpieczeństwa³⁸.

Artykuł 5

Zebranie informacyjne, któremu przewodniczący Przewodniczący Parlamentu Europejskiego lub przewodniczący wyżej wymienionej komisji, odbywa się z wyłączeniem jawności.

Z wyjątkiem czterech członków wyznaczonych przez Konferencję Przewodniczących, prawo wstępu do sali zebrania mają jedynie urzędnicy, którzy przeszli postępowanie sprawdzające i otrzymali odpowiednie upoważnienie z racji pełnienia swoich obowiązków lub z racji potrzeby operacyjnej, przy zachowaniu zasady "wiedzy niezbędnej".

Artykuł 6

Jeżeli, zgodnie z ust. 3.3 porozumienia międzyinstytucjonalnego, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego lub przewodniczący wyżej wymienionej komisji złożą wniosek o prawo wglądu do dokumentów zawierających informacje sensorywne, zapoznanie się z dokumentami odbywa się w siedzibie Rady.

Na miejscu udostępniane są dokumenty w dostępnej wersji lub wersjach.

Artykuł 7

Członkowie Parlamentu Europejskiego, którzy mają uczestniczyć w zebraniach informacyjnych lub zapoznawać się z dokumentami sensorywnymi są poddawani postępowaniu sprawdzającemu, analogicznemu do postępowania stosowanego wobec członków Rady i członków Komisji. W tym celu Przewodniczący Parlamentu Europejskiego podejmuje odpowiednie kroki w stosunku do właściwych organów krajowych.

---

³⁸Dz.U. L 101 z 11.4.2001, str. 1.

Artykuł 8

Urzednicy, którzy maj zapozna si z informacjami sensytywnymi s poddawani post powaniu sprawdzaj temu zgodnie z przepisami ustanowionymi dla pozostałych instytucji. Poddani sprawdzeniu urzednicy s wzywani do uczestnictwa w wy ej wymienionych zebraniach informacyjnych lub do zapoznania si z rozpatrywanymi informacjami, przy zachowaniu zasady "wiedzy niezbdnej". W zwi zku z tym, po otrzymaniu od wła ciwych organów pa stw członkowskich opinii sporz dzonych na podstawie wyników post powania sprawdzaj tego przeprowadzonego przez te organy, Sekretarz Generalny udziela upowa nienia.

Artykuł 9

Otrzymane w trakcie zebra lub w wyniku wgl du do dokumentów w siedzibie Rady informacje nie mog by ujawniane, rozpowszechniane, ani powielane w cało ci lub cz ciowo, niezale nie od ich no nika. Niedozwolone jest tak e rejestrowanie informacji sensytywnych dostarczonych przez Rad .

Artykuł 10

Członkowie Parlamentu Europejskiego wyznaczeni przez Konferencj Przewodnicz cych do zapoznania si z informacjami sensytywnymi, s zobowi zani do zachowania tajemnicy. Poseł, który nie dotrzyma tego zobowiazania, jest zast powany w specjalnej komisji przez innego posła wyznaczonego przez Konferencj Przewodnicz cych. Przed wykluczeniem z komisji specjalnej poseł, który nie dotrzymał tajemnicy, mo e by wysłuchany przez Konferencj Przewodnicz cych w trakcie specjalnego posiedzenia odbywaj cego si z wył czeniem jawno ci. Niezale nie od wykluczenia z komisji specjalnej, w sprawie posła odpowiedzialnego za wydostanie si informacji mo e by wszcz te post powanie s dowe, zgodnie z obowizuj cymi przepisami.

Artykuł 11

Urzednicy, którzy przeszli odpowiednie post powanie sprawdzaj ce w zwi zku z dost pem do informacji sensytywnych, przy zastosowaniu zasady "wiedzy niezbdnej", s zobowi zani do zachowania tajemnicy. Przeciwno urz dnikowi, który nie dotrzymał tajemnicy, przeprowadza si dochodzenie pod nadzorem Przewodnicz cego Parlamentu Europejskiego oraz, w razie potrzeby, post powanie dyscyplinarne zgodnie z regulaminem pracowniczym. Gdy zachodz okoliczno ci uzasadniaj ce wszcz cie post powania s dowego, Przewodnicz cy podejmuje odpowiednie rodki pozwalaj ce wła ciwym organom krajowym na zastosowanie odpowiednich procedur.

Artykuł 12

Prezydium jest wła ciwe do wprowadzania ewentualnych dostosowa , nowelizacji lub wykładni niezbdnych do stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 13

Niniejsza decyzja stanowi zał cznik do Regulaminu Parlamentu Europejskiego i wchodzi w ycie w dniu ogłoszenia w *Dzienniku Urz dowym Wspólnot Europejskich*.

D.Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie przekazywania i wykorzystywania informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 12 marca 2014 r. między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa³⁹

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA

mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 14 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowi, że Parlament Europejski ma pełnię, wspólnie z Radą, funkcji prawodawczych i budżetowych oraz że ma pełnić także funkcje kontroli politycznej i konsultacyjne zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktatach.
- (2) Art. 13 ust. 2 TUE stanowi, że każda instytucja ma działać w granicach uprawnień przyznanych jej na mocy Traktatów, zgodnie z procedurami, na warunkach i w celach w nich określonych. Postanowienie to przewiduje również, że instytucje mają ze sobą lojalnie współpracować. Art. 295 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) stanowi, że Parlament Europejski i Rada mają, między innymi, ustalać warunki współpracy i że w tym celu mogą one, w poszanowaniu Traktatów, zawierać porozumienia międzyinstytucjonalne, które mogą mieć charakter wiążący.
- (3) Traktaty oraz, w stosownych przypadkach, inne właściwe przepisy stanowi, że w ramach specjalnej procedury ustawodawczej albo na mocy innych procedur decyzyjnych Rada ma konsultować się z Parlamentem Europejskim lub uzyskiwać jego zgodę przed przyjęciem aktu prawnego. Traktaty przewidują także, że w niektórych przypadkach Parlament Europejski ma być informowany o postępach lub rezultatach danej procedury lub brać udział w ocenie lub kontroli niektórych jednostek organizacyjnych Unii.
- (4) W szczególności ci art. 218 ust. 6 TFUE stanowi, że z wyjątkiem przypadków, gdy umowa międzynarodowa dotyczy wyłącznie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada ma przyjąć decyzję w sprawie zawarcia danej umowy po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego lub po konsultacji z nim; zatem niniejsze porozumienie międzyinstytucjonalne obejmuje wszystkie umowy międzynarodowe nieodnoszące się wyłącznie do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
- (5) Art. 218 ust. 10 TFUE stanowi także, że Parlament Europejski ma być natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury; postanowienie to ma także zastosowanie do umów odnoszących się do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.
- (6) W przypadkach, w których wykonywanie Traktatów i, stosownie do okoliczności, innych odpowiednich przepisów wymagałoby dostępu Parlamentu Europejskiego do informacji niejawnych posiadanych przez Radę, należy dokonać odpowiednich ustaleń między Parlamentem Europejskim a Radą, które regulowałyby ten dostęp.

---

³⁹Dz.U. C 95 z 14.4.2014, s. 1.

- (7) W przypadku gdy Rada zdecydowała o udzieleniu Parlamentowi Europejskiemu dostępu do posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących obszaru wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, Rada, stosownie do okoliczności, podejmuje decyzje *ad hoc* albo stosuje w tym celu porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 r. między Parlamentem Europejskim i Radą dotyczące dostępu Parlamentu Europejskiego do posiadanych przez Radę informacji wrażliwych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony⁴⁰ (zwanego dalej „porozumieniem międzyinstytucjonalnym z dnia 20 listopada 2002 roku”).
- (8) Owiadczenie wysokiej przedstawicielki w sprawie odpowiedzialności politycznej⁴¹, złożone przy przyjmowaniu decyzji Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określającej organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działania Zewnętrznych⁴², przewiduje, że wysoka przedstawicielka dokona przeglądu obecnych przepisów o dostępie posłów do Parlamentu Europejskiego do dokumentów i informacji niejawnych w dziedzinie polityki bezpieczeństwa i obrony (na przykład porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 20 listopada 2002 roku) i w razie potrzeby zaproponuje ich zmianę.
- (9) Ważne jest, by Parlament Europejski posiadał wiedzę o regulujących informacje niejawne zasadach, standardach i przepisach, które są konieczne do ochrony interesów Unii Europejskiej i państw członkowskich. Ponadto Parlament Europejski będzie mógł przekazywać informacje niejawne Radzie.
- (10) W dniu 31 marca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/292/UE w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE⁴³ (zwaną dalej „przepisami bezpieczeństwa Rady”).
- (11) W dniu 6 czerwca 2011 r. Prezydium Parlamentu Europejskiego przyjęło decyzję dotyczącą przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim⁴⁴ (zwaną dalej „przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego”).
- (12) Przepisy bezpieczeństwa instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii powinny razem tworzyć kompleksowe i spójne ogólne ramy ochrony informacji niejawnych w Unii Europejskiej oraz zapewniać równoważność podstawowych zasad i minimalnych standardów. Podstawowe zasady i minimalne standardy określone w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego i w przepisach bezpieczeństwa Rady powinny być w związku z tym równoważne.
- (13) Poziom ochrony przyznawany informacjom niejawnym na mocy przepisów bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego powinien być równoważny z poziomem przyznawanym informacjom niejawnym na mocy przepisów bezpieczeństwa Rady.
- (14) Odpowiednie służby Sekretariatu Parlamentu Europejskiego i Sekretariatu Generalnego Rady będą ściśle współpracowały w celu zapewnienia, aby do informacji niejawnych w obydwu instytucjach stosowała równoważne poziomy ochrony.

---

⁴⁰Dz.U. C 298 z 30.11.2002, s. 1.

⁴¹Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

⁴²Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

⁴³Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

⁴⁴Dz.U. C 190 z 30.6.2011, s. 2.

- (15) Niniejsze porozumienie nie narusza obecnych i przyszłych przepisów o dostępie do dokumentów, przyjętych zgodnie z art. 15 ust. 3 TFUE; przepisów o ochronie danych osobowych, przyjętych zgodnie z art. 16 ust. 2 TFUE; przepisów o uprawnieniach delegacyjnych Parlamentu Europejskiego, przyjętych zgodnie z art. 226 akapit trzeci TFUE; oraz odpowiednich przepisów dotyczących Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF),

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel i zakres zastosowania

Niniejsze porozumienie określa ustalenia regulujące przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywanie przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, które to informacje są istotne dla wykonywania swoich funkcji i uprawnień przez Parlament Europejski. Odnosi się to do wszystkich takich spraw, a mianowicie:

- (a) wniosków podlegających specjalnej procedurze ustawodawczej lub innej procedurze decyzyjnej, w ramach której należy się skonsultować z Parlamentem Europejskim lub uzyskać jego zgodę;
- (b) umów międzynarodowych, w związku z którymi należy się skonsultować z Parlamentem Europejskim lub w związku z którymi Parlament Europejski ma wydać zgodę na podstawie art. 218 ust. 6 TFUE;
- (c) wytycznych negocjacyjnych do umów międzynarodowych, o których mowa w lit. b);
- (d) działań, sprawozdań z oceny lub innych dokumentów, o których należy informować Parlament Europejski; oraz
- (e) dokumentów na temat działalności tych jednostek organizacyjnych Unii, w ocenie lub kontroli których Parlament Europejski ma brać udział.

Artykuł 2

Definicja „informacji niejawnych”

Do celów niniejszego porozumienia „informacje niejawne” oznaczają wszystkie poniższe rodzaje informacji lub którykolwiek z nich:

- „informacje niejawne UE” (EUCI) zdefiniowane w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego oraz w przepisach bezpieczeństwa Rady i opatrzone jedną z poniższych klauzul tajności:
  - RESTREINT UE/EU RESTRICTED,
  - CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL,
  - SECRET UE/EU SECRET,
  - TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET;
- informacje niejawne przekazane Radzie przez państwa członkowskie i opatrzone oznaczeniem krajowej klauzuli tajności równoważnym z jednym z oznaczeń klauzul tajności stosowanych w przypadku EUCI, wymienionych w lit. a);

- informacje niejawne dostarczone Unii Europejskiej przez państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, opatrzone oznaczeniami klauzul tajności równoważnymi z jednym z oznaczeń klauzul tajności stosowanych w przypadku EUCI, wymienionych w lit. a), zgodnie z odpowiednimi porozumieniami w sprawie bezpieczeństwa informacji lub uzgodnieniami administracyjnymi.

Artykuł 3

Ochrona informacji niejawnych

1. Parlament Europejski, zgodnie ze swoimi przepisami bezpieczeństwa i z niniejszym porozumieniem, chroni wszelkie informacje niejawne przekazane mu przez Radę.
2. Z uwagi na konieczność zachowania równowagi podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych określonych w przepisach bezpieczeństwa, odpowiednio, Parlamentu Europejskiego i Rady, Parlament Europejski zapewnia, aby środki bezpieczeństwa obowiązujące w jego pomieszczeniach zapewniały poziom ochrony informacji niejawnych równoważny z poziomem ochrony przyznawanym takim informacjom w pomieszczeniach Rady. Odpowiednie służby Parlamentu Europejskiego i Rady współpracują w tym celu.
3. Parlament Europejski podejmuje odpowiednie środki w celu zapewnienia, aby informacje niejawne przekazane mu przez Radę:
  - (a) nie były wykorzystywane do celów innych niż cele, do których je udostępniono;
  - (b) nie były ujawniane osobom innym niż osoby, którym udzielono dostępu zgodnie z art. 4 i 5, ani nie były podawane do publicznej wiadomości;
  - (c) nie były przekazywane bez uprzedniej pisemnej zgody Rady innym instytucjom, organom lub jednostkom organizacyjnym Unii ani państwom członkowskim, państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.
4. Rada może udzielić Parlamentowi Europejskiemu dostępu do informacji niejawnych pochodzących z innych instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, lub z państw członkowskich, państw trzecich lub organizacji międzynarodowych wyłącznie za uprzednią pisemną zgodą wytwórcy tych informacji.

Artykuł 4

Środki bezpieczeństwa dotyczące osób

1. Dostęp do informacji niejawnych udziela się posłom do Parlamentu Europejskiego zgodnie z art. 5 ust. 4.
2. W przypadku gdy dane informacje opatrzone są klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub klauzulą TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną, dostęp może na udzielić wyłącznie upoważnionym przez Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego posłom do Parlamentu Europejskiego:
  - (a) którzy uzyskali po wiadczeniu bezpieczeństwa zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego; lub
  - (b) co do których właściwe organy krajowe powiadomiły, że ze względu na pełnione przez nich funkcje przyznano im odpowiednie upoważnienie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi.

Niezależnie od pierwszego akapitu, w przypadku gdy dane informacje opatrzone są klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub klauzulą jej równoważną, dostęp może na udzielić także tym posłom do Parlamentu Europejskiego określonym zgodnie z art. 5 ust. 4, którzy zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego podpisali uroczyste oświadczenie, że nie ujawnią tych informacji. Nazwiska posłów do Parlamentu Europejskiego, którym udzielono dostępu na podstawie niniejszego akapitu, podawane są do wiadomości Rady.

3. Przed uzyskaniem dostępu do informacji niejawnych posłowie do Parlamentu Europejskiego informowani są o spoczywającym na nich obowiązku ochrony takich informacji zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego i potwierdzają przyjęcie do wiadomości tego obowiązku, oraz informowani są o środkach zapewnianych także ochroną.

4. Dostęp do informacji niejawnych udziela się wyłącznie tym urzędnikom Parlamentu Europejskiego oraz innym pracownikom Parlamentu pracującym dla grup politycznych, którzy:

- (a) zostali wcześniej wyznaczeni jako osoby mające prawo do ograniczonego dostępu przez odpowiedni organ parlamentarny lub urzędnika, określonych zgodnie z art. 5 ust. 4;
- (b) uzyskali po oświadczeniu bezpieczeństwa na odpowiednim poziomie w przypadku gdy informacje są opatrzone klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną; oraz
- (c) zostali poinformowani oraz otrzymali pisemne wskazówki dotyczące spoczywającego na nich obowiązku ochrony takich informacji i środków zapewnianych także ochroną oraz podpisali oświadczenie, w którym potwierdzili otrzymanie tych wskazówek oraz zobowiązanie do stosowania się do nich zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 5

Procedura uzyskiwania dostępu do informacji niejawnych

1. Rada przekazuje Parlamentowi Europejskiemu informacje niejawne, o których mowa w art. 1, w przypadku gdy jest do tego prawnie zobowiązana na mocy Traktatów lub aktów prawnych przyjętych na podstawie Traktatów. Organy parlamentarne lub urzędnicy, o których mowa w ust. 3, mogą ponadto złożyć pisemny wniosek o przekazanie takich informacji.

2. W innych przypadkach Rada może przekazać Parlamentowi Europejskiemu informacje niejawne, o których mowa w art. 1, z własnej inicjatywy albo na pisemny wniosek przedstawiony przez jeden z organów parlamentarnych lub urzędników, o których mowa w ust. 3.

3. Pisemny wniosek do Rady mogą składać następujące organy parlamentarne lub urzędnicy:

- (a) Przewodniczący;
- (b) Konferencja Przewodniczących;
- (c) Prezydium;
- (d) przewodniczący odnośnej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych);
- (e) odnośny(-ni) sprawozdawca(-y).

Pozostali posłowie do Parlamentu Europejskiego mogą składać taki wniosek za pośrednictwem jednego z organów parlamentarnych lub urzędników, o których mowa w akapicie pierwszym.

Rada niezwłocznie udziela odpowiedzi na takie wnioski.

4. W przypadkach gdy Rada jest prawnie zobowiązana do udzielenia Parlamentowi Europejskiemu dostępu do informacji niejawnych lub gdy postanowiła mu udzielić dostępu do tych informacji, Rada określa na piśmie, przed przekazaniem takich informacji, wspólnie z odpowiednim organem parlamentarnym lub urzędnikiem, o których mowa w ust. 3:

- (a) taki dostęp może zostać udzielony co najmniej jednemu z następujących organów parlamentarnych lub urzędników:

Przewodniczącemu;

Konferencji Przewodniczących;

Prezydium;

przewodniczącemu(-ym) odpowiedniej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych);

odpowiedniemu(-ym) sprawozdawcy(-om);

wszystkim lub niektórym członkom danej(-ych) komisji parlamentarnej(-ych); oraz

- (b) wszelkie szczegółowe ustalenia dotyczące wykorzystywania takich informacji mające na celu ich ochronę.

Artykuł 6

Rejestracja, przechowywanie, konsultowanie i omawianie informacji niejawnych w Parlamencie Europejskim

1. W przypadku gdy informacje niejawne przekazywane Radzie przez Parlament Europejski są opatrzone klauzulą CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną:

- (a) są one rejestrowane do celów bezpieczeństwa, aby stworzyć zapis ich cyklu życia i zapewnić możliwość ich śledzenia w każdej chwili;
- (b) są one przechowywane w zabezpieczonym miejscu spełniającym minimalne standardy bezpieczeństwa fizycznego określone w przepisach bezpieczeństwa Rady i przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego, które muszą być równoważne; oraz
- (c) mogą być one udostępniane odpowiednim posłom do Parlamentu Europejskiego, urzędnikom Parlamentu Europejskiego i innym pracownikom Parlamentu pracującym dla grup politycznych, o których mowa w art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4, wyłącznie w zabezpieczonej czytelni w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego. W takim przypadku mają zastosowanie następujące warunki:

informacje nie mogą być w żaden sposób kopiowane, na przykład przez wykonywanie fotokopii lub fotografowanie;

nie można sporządzać notatek; oraz

nie wolno wnosić do czytelni jakichkolwiek elektronicznych urządzeń komunikacyjnych.

2. Informacje niejawne opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub klauzulą jej równoważną, przekazywane przez Radę Parlamentowi Europejskiemu, są wykorzystywane i przechowywane zgodnie z przepisami bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego, które muszą zapewniać stosowanie w stosunku do tych informacji poziomu ochrony równoważnego poziomowi stosowanemu w Radzie.

Niezależnie od akapitu pierwszego, w okresie 12 miesięcy od wejścia w życie niniejszego porozumienia informacje niejawne opatrzone klauzulą RESTREINT UE/EU RESTRICTED lub klauzulą jej równoważną będą wykorzystywane i przechowywane zgodnie z ust. 1. Dostęp do tych informacji regulują art. 4 ust. 4 lit. a) i c) oraz art. 5 ust. 4.

3. Z informacji niejawnych można korzystać wyłącznie w systemach informatyczno-komunikacyjnych, które zostały należycie uznane lub zatwierdzone zgodnie ze standardami równoważnymi ze standardami określonymi w przepisach bezpieczeństwa Rady.

4. W przypadku informacji niejawnych przekazywanych odbiorcom w Parlamencie Europejskim w formie ustnej, poziom ochrony informacji niejawnych musi być równoważny poziomowi ochrony mającemu zastosowanie do informacji przekazywanych w formie pisemnej.

5. Niezależnie od ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, informacje opatrzone klauzulą do poziomu CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL lub klauzulą jej równoważną przekazywane Parlamentowi Europejskiemu przez Radę mogą być omawiane na posiedzeniach utajnionych i z udziałem tylko posłów do Parlamentu Europejskiego oraz tych urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu pracujących dla grup politycznych, którym udzielono dostępu do tych informacji zgodnie z art. 4 ust. 4 i art. 5 ust. 4. Zastosowanie mają następujące warunki:

- dokumenty rozdawane są na początku posiedzenia i ponownie zbierane pod koniec tego posiedzenia,
- dokumenty nie mogą być waden sposób kopiowane, na przykład przez wykonywanie fotokopii lub fotografowanie,
- nie można sporządzać notatek,
- do pomieszczenia, w którym odbywa się posiedzenie, nie wolno wnosić jakichkolwiek elektronicznych urządzeń komunikacyjnych, oraz
- protokół z posiedzenia nie zawiera żadnej wzmianki na temat dyskusji dotyczącej punktu zawierającego informacje niejawne.

6. W przypadku gdy posiedzenia są niezbędne do omówienia informacji opatrzonej klauzulą SECRET UE/EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/EU TOP SECRET lub klauzulą jej równoważną, zostaną poczynione szczegółowe ustalenia między Parlamentem Europejskim a Radą odnoszące się do poszczególnych przypadków.

Artykuł 7

Naruszenie bezpieczeństwa, utrata lub naruszenie na szwank bezpieczeństwa informacji niejawnych

1. W przypadku udowodnionej lub podejrzewanej utraty lub naruszenia na szwank bezpieczeństwa informacji niejawnych przekazanych przez Radę Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego niezwłocznie informuje o tym Sekretarza Generalnego Rady. Sekretarz Generalny Parlamentu Europejskiego przeprowadza dochodzenie i informuje Sekretarza Generalnego Rady o wynikach dochodzenia oraz o środkach przyjętych w celu niedopuszczenia do ponownego

wyst pienia takiego zdarzenia. W przypadku gdy dotyczy ono posła do Parlamentu Europejskiego, Przewodniczący Parlamentu Europejskiego działa wspólnie z Sekretarzem Generalnym Parlamentu Europejskiego.

2. Każdy poseł Parlamentu Europejskiego odpowiedzialny za naruszenie zasad określonych w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego lub w niniejszym porozumieniu może podlegać karom i sankcjom zgodnie z art. 9 ust. 2 i art. 152–154 regulaminu Parlamentu Europejskiego.⁴⁵

3. Każdy urzędnik Parlamentu Europejskiego lub inny pracownik Parlamentu pracujący dla grupy politycznej, odpowiedzialny za naruszenie zasad określonych w przepisach bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego lub w niniejszym porozumieniu może podlegać sankcjom określonym w regulaminie pracowniczym urzędników i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionym rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁴⁶.

4. Niniejsze porozumienie może, na wniosek jednej z instytucji, zostać poddane przeglądowi na podstawie do wiadomości zebranych przy jego wykonywaniu.

Artykuł 8

Przepisy końcowe

1. Obie instytucje, Parlament Europejski i Rada, każda w swoim zakresie, podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wykonywania niniejszego porozumienia. W tym celu obydwie instytucje współpracują, w szczególności poprzez organizowanie wizytacji mających na celu nadzór nad realizacją technicznych aspektów bezpieczeństwa wymaganych na mocy niniejszego porozumienia.

2. Odpowiednie służby Sekretariatu Parlamentu Europejskiego oraz Sekretariatu Generalnego Rady konsultują się ze sobą przed dokonaniem zmian swoich przepisów bezpieczeństwa, w celu zapewnienia zachowania równoważności podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych.

3. Informacje niejawne przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu na mocy niniejszego porozumienia po ustaleniu przez Radę, wspólnie z Parlamentem Europejskim, oświadczenia o równoważności podstawowych zasad i minimalnych standardów ochrony informacji niejawnych określonych w przepisach bezpieczeństwa odpowiednio Parlamentu Europejskiego i Rady, z jednej strony, oraz równoważności miary poziomu ochrony informacji niejawnych zapewnionym w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady, z drugiej strony.

4. Niniejsze porozumienie może, na wniosek jednej z instytucji, zostać poddane przeglądowi na podstawie do wiadomości zebranych przy jego wykonywaniu.

5. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

---

⁴⁵Obecnie art. 11 ust. 2 i art. 165 do 167.

⁴⁶Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

E. Przepisy regulujące postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim

Decyzja Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 15 kwietnia 2013 r. w sprawie przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim⁴⁷

PREZYDIUM PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO,

uwzględniając art. 23 ust. 12⁴⁸ Regulaminu Parlamentu Europejskiego,

MAJĄC NA UWADZE, że:

(1) W świetle porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską⁴⁹ podpisanego dnia 20 października 2010 r. (porozumienie ramowe) oraz porozumienia międzyinstytucjonalnego między Parlamentem Europejskim a Radą w sprawie przekazywania Parlamentowi Europejskiemu i wykorzystywania przez Parlament Europejski posiadanych przez Radę informacji niejawnych dotyczących spraw innych niż z dziedziny wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa⁵⁰, podpisanego w dniu 12 marca 2014 r. (porozumienie międzyinstytucjonalne), konieczne jest ustanowienie szczegółowych przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim.

(2) Traktat z Lizbony wyznacza Parlamentowi Europejskiemu nowe zadania, a w celu rozwinięcia działań Parlamentu w tych obszarach, które wymagają pewnego stopnia poufności, konieczne jest określenie podstawowych reguł, minimalnych standardów bezpieczeństwa i odpowiednich procedur postępowania przez Parlament Europejski z informacjami poufnymi, w tym niejawnymi.

(3) Przepisy decyzji mają na celu zapewnienie równoważnych standardów ochrony i zgodnie z przepisami przyjętymi przez inne instytucje, organy, urzędy i agencje powołane na mocy lub na podstawie traktatów lub te przez państwa członkowskie, tak aby ułatwić sprawne funkcjonowanie procesu decyzyjnego Unii Europejskiej.

(4) Przepisy niniejszej decyzji nie naruszają obecnych i przyszłych przepisów o dostępie do dokumentów, przyjętych zgodnie z art. 15 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

(5) Przepisy niniejszej decyzji nie naruszają obecnych i przyszłych przepisów o ochronie danych osobowych, przyjętych zgodnie z art. 16 TFUE.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ :

Artykuł 1

Cel

Niniejsza decyzja reguluje zarządzanie informacjami poufnymi przez Parlament Europejski i postępowanie z nimi, w tym tworzenie, przyjmowanie, przesyłanie i przechowywanie takich informacji w celu odpowiedniej ochrony ich poufnego charakteru. Wdraża ona porozumienie międzyinstytucjonalne oraz porozumienie ramowe, w szczególności załącznik II do tego porozumienia.

⁴⁷Dz.U. C 96 z 1.4.2014, s. 1.

⁴⁸Obecnie art. 25 ust. 12.

⁴⁹Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁵⁰Dz.U. C 95, 1.4.2014, s. 1.

Artykuł 2

Definicje

Na u ytek niniejszej decyzji:

- (a) „informacja” oznacza ka d informacj pisemn lub ustn , niezale nie od jej no nika i autora;
- (b) „informacja poufna” oznacza „informacj niejawn ” oraz „inne informacje poufne” nieoznaczone klauzul tajno ci.
- (c) „informacja niejawn ” oznacza „informacj niejawn UE” oraz „równowa ne informacje niejawn e”;
- „informacja niejawn UE” (EUCI) oznacza ka d informacj i materiał opatrzone klauzul tajno ci „TRES SECRET UE/ EU TOP SECRET” (ci le tajne UE), „SECRET UE/ EU SECRET” (tajne UE), „CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL” (poufne UE) lub „RESTREINT UE/ EU RESTRICTED” (zastrze one UE), których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodowa ró nego stopnia szkody dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich, niezale nie od tego, czy taka informacja pochodzi z instytucji, organów, urz dów lub agencji ustanowionych na mocy lub na podstawie traktatów. W zwi zku z tym informacje i materiały niejawn e opatrzone klauzul tajno ci na poziomie:
  - TRÈS SECRET UE/ TOP SECRET EU (ci le tajne UE) stanowi informacje lub materiały, których nieupowa nione ujawnienie spowodowałoby wyj tkowo du e szkody dla podstawowych interesów Unii albo co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich;
  - SECRET UE/ EU SECRET (tajne UE) stanowi informacje lub materiały, których nieupowa nione ujawnienie mogłoby powa nie zaszkodzi podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich;
  - CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL (poufne UE) stanowi informacje lub materiały, których nieupowa nione ujawnienie mogłoby zaszkodzi podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich;
  - CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL (poufne UE) stanowi informacje lub materiały, których nieupowa nione ujawnienie mogłoby zaszkodzi podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich;
- (d) „równowa na informacja niejawn ” oznacza informacj niejawn wydan przez pa stwa członkowskie, pa stwa trzecie lub organizacje mi dzynarodowe, która jest opatrzona oznaczeniami klauzul tajno ci równowa nymi z jednym z oznacze klauzul tajno ci stosowanych w przypadku EUCI i która została przekazana Parlamentowi Europejskiemu przez Rad lub Komisj ;
- (e) „inne informacje poufne” oznaczaj wszelkie inne nieoznaczone klauzul tajno ci informacje poufne, w tym informacje obj te przepisami o ochronie danych lub obowi zkiem tajemnicy słu bowej, których autorem jest Parlament Europejski lub

przekazane Parlamentowi Europejskiemu przez inne instytucje, organy urzędowe i agencje utworzone na mocy traktatów lub przez państwa członkowskie;

- (f) „dokument” oznacza każdą utrwaloną informację, bez względu na jej formę fizyczną i cechy charakterystyczne;
- (g) „materiały” oznaczają jakikolwiek dokument lub dowolny mechanizm lub sprzęt, który wytworzony lub budowywany w trakcie wytwarzania;
- (h) „ograniczony dostęp” oznacza, że w przypadku danej osoby występuje potrzeba dostępu do informacji poufnych w związku z oficjalnym pełnieniem stanowiska lub wykonywaniem zadania;
- (i) „upoważnienie” oznacza decyzję przyjętą przez przewodniczącego (w przypadku posłów do Parlamentu Europejskiego) lub sekretarza generalnego (w przypadku urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu Europejskiego zatrudnionych w grupach politycznych), o przyznaniu indywidualnego dostępu do informacji niejawnych do określonego poziomu tajności, w oparciu o pomylony wynik postępowania sprawdzającego przeprowadzonego przez organ krajowy na podstawie przepisów danego państwa i zgodnie z postanowieniami określonymi w załączniku I cz. 2;
- (j) „obniżenie klasyfikacji” oznacza obniżenie poziomu klauzuli tajności;
- (k) „odtajnienie” oznacza zniesienie klauzuli tajności;
- (l) „oznaczenie” oznacza znak naniesiony na „inne informacje poufne” w celu rozpoznania określonych uprzednio szczególnych instrukcji dotyczących postępowania z tymi informacjami lub dziedziny, której dany dokument dotyczy. Może ono być również naniesione na informacje niejawne w celu nałożenia dodatkowych wymogów dotyczących postępowania z tymi informacjami;
- (m) „likwidacja oznaczenia” oznacza zniesienie wszelkich oznaczeń;
- (n) „autor” oznacza należycie upoważnionego autora informacji poufnej;
- (o) „instrukcje bezpieczeństwa” oznaczają rozkazy wykonawcze określone w załączniku II;
- (p) „zasady postępowania” oznaczają techniczne instrukcje wydane słuszbom Parlamentu Europejskiego, dotyczące zarządzania informacjami poufnymi.

Artykuł 3

Podstawowe zasady i minimalne standardy

1. Postępowanie Parlamentu Europejskiego względem informacji poufnych opiera się na podstawowych zasadach i minimalnych standardach określonych w załączniku I cz. 1.

2. Parlament Europejski ustanawia – zgodnie z podstawowymi zasadami i minimalnymi standardami – system zarządzania bezpieczeństwem informacji (ISMS). ISMS składa się z instrukcji bezpieczeństwa, zasad postępowania oraz wewnętrznego regulaminu. ISMS ma na celu ułatwienie działań parlamentarnych i administracyjnych, przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony każdej informacji poufnej przetwarzanej przez Parlament Europejski, przy pełnym poszanowaniu zasad określonych przez autora takiej informacji zapisanych w instrukcjach bezpieczeństwa.

Przetwarzanie informacji poufnych za pomoc zautomatyzowanego systemu komunikacyjnego i informacyjnego (CIS) Parlamentu Europejskiego odbywa si zgodnie z zasad gwarancji bezpiecze stwa informacji, okre lon w instrukcji bezpiecze stwa 3.

3. Posłowie do Parlamentu Europejskiego mog zapoznawa si z informacjami niejawnymi, do poziomu klauzuli tajno ci RESTREINT UE/ EU RESTRICTED wł cznie, bez po wiadczenia bezpiecze stwa.

4. Informacje opatrzone klauzul tajno ci na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL lub równowa n s udost pniane tym posłom do Parlamentu Europejskiego, którzy zostali do tego upowa nieni przez przewodnicz cego na mocy ust. 5, lub którzy podpisali uroczyste o wiadczenie, e nie ujawni tych informacji osobom trzecim, o wiadczenie o wype nieniu obowi zku ochrony informacji opatrzonych klauzul tajno ci na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL, a tak e o wiadczenie stwierdzaj ce, e s wiadomi skutków naruszenia tych reguł.

5. Informacje opatrzone klauzul tajno ci na poziomie SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równowa n s udost pniane tym posłom do Parlamentu Europejskiego, którzy zostali do tego upowa nieni przez przewodnicz cego, po tym, jak:

- (a) uzyskali po wiadczenie bezpiecze stwa zgodnie z zał cznikiem II cz druga niniejszej decyzji, lub
- (b) otrzymano powiadomienie od wł a ciwych organów krajowych, e ze wzgl du na pe nione przez nich funkcje danym posłom przyznano odpowiednie upowa nienie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi.

6. Przed uzyskaniem dost pu do informacji niejawnych posłowie do Parlamentu Europejskiego informowani s o spoczywaj cym na nich obowi zku ochrony takich informacji i potwierdzaj przy cie do wiadomo ci tego obowi zku, zgodnie z zał cznikiem I. S oni równie informowani o rodkach zapewniaj cych tak ochron .

7. Urz dnicy Parlamentu Europejskiego i inni pracownicy Parlamentu zatrudnieni w grupach politycznych mog zapoznawa si z informacjami poufnymi pod warunkiem ustanowienia zasady ograniczonego dost pu oraz z informacjami niejawnymi powy ej poziomu RESTREINT UE/ EU RESTRICTED, je eli posiadaj po wiadczenie bezpiecze stwa na odpowiednim poziomie. Dost p do informacji niejawnych jest przyznawany wł cznie wtedy, je eli zostali oni poinformowani oraz otrzymali pisemne wskazówki dotycz ce spoczywaj cego na nich obowi zku ochrony takich informacji i rodków zapewniaj cych tak ochron oraz podpisali o wiadczenie, w którym potwierdzili otrzymanie tych wskazówek oraz zobowi zanie do stosowania si do nich zgodnie z niniejszymi przepisami.

Artykuł 4

Tworzenie informacji poufnych oraz post powanie administracyjne z tymi informacjami przez Parlament Europejski

1. Przewodnicz cy Parlamentu Europejskiego, przewodnicz cy zainteresowanych komisji parlamentarnych i sekretarz generalny lub wszelkie inne osoby nale ycie przez niego upowa nione na pi mie mog by autorami informacji poufnych lub nadawa im charakter niejawnym zgodnie z zapisami w instrukcjach bezpiecze stwa.

2. Tworz c informacje niejawne, autor stosuje odpowiedni klauzul tajno ci zgodnie z mi dzynarodowymi standardami i definicjami okre lonymi w zał czniku I. Autor okre la równie , z reguły, adresatów, którzy maj zosta upowa nieni do zapoznania si z danymi

informacjami na poszczególnych poziomach tajności. Informacje te należy przekazać Działowi ds. Informacji Niejawnych (CIU) w momencie złożenia dokumentu w tym dziale.

3. „Inne informacje poufne” objęte tajemnicą zawodową podlegają postępowaniu zgodnie z załącznikiem II i III oraz zasadom postępowania.

Artykuł 5

Przyjmowanie informacji poufnych przez Parlament Europejski

1. Informacje poufne przyjmowane przez Parlament Europejski są przekazywane w sposób następujący:

- (a) informacje oznaczone klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną i inne informacje poufne: do sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd, który/która o nie wnioskuje lub bezpośrednio do CIU;
- (b) informacje opatrzone klauzulą tajności na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET lub równoważną: do CIU.

2. Rejestracja, przechowywaniem i ledzeniem drogi informacji poufnych zajmuje się, zależnie od przypadku, sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd, który/która otrzymał/otrzymała informacje lub CIU.

3. Poczynione wspólnie uzgodnienia, których celem jest zachowanie poufności informacji, w przypadku informacji poufnych przekazanych przez Komisję zgodnie z pkt. 3.2 załącznika II do porozumienia ramowego lub, w przypadku informacji niejawnych przekazanych przez Radę, zgodnie z art. 5 ust. 4 porozumienia międzyinstytucjonalnego, są składane razem z informacją poufną w sekretariacie organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub w CIU, zależnie od przypadku.

4. Uzgodnienia, o których mowa w ust. 3, mogą również być stosowane przez analogię do przekazywania informacji poufnych przez inne instytucje, organy, urzędy i agencje ustanowione na mocy lub na podstawie traktatów lub przepisów członkowskich.

5. W celu zapewnienia poziomu ochrony adekwatnego do klauzuli tajności na poziomie TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równoważnej Konferencja Przewodniczących powołuje komisję nadzoru. Informacje opatrzone klauzulą tajności na poziomie TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równoważną są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu zgodnie z dodatkowymi ustaleniami, które zostaną uzgodnione między Parlamentem Europejskim a instytucją unijną, od której informacje zostały otrzymane.

Artykuł 6

Przekazywanie informacji niejawnych UE przez Parlament Europejski stronom trzecim

Parlament Europejski może, pod warunkiem uzyskania uprzedniej pisemnej zgody autora lub instytucji unijnej, która przekazała informacje niejawne Parlamentowi Europejskiemu, zależnie od przypadku, przekazywać takie informacje niejawne stronom trzecim, pod warunkiem, że w toku pracy z takimi informacjami zapewni one przestrzeganie zasad i celów odpowiadających przepisom zawartym w niniejszej decyzji, w ramach ich sfer i obiektów.

Artykuł 7

Bezpieczna infrastruktura

1. Dla celów zarządzania informacjami poufnymi Parlament Europejski przygotowuje strefy bezpieczeństwa i zabezpieczone czytelnie.
2. Strefa bezpieczeństwa zapewnia infrastrukturę służącą rejestracji, archiwizacji i przekazywaniu informacji poufnych oraz zapoznawaniu się i postępowaniu z nimi. Zawiera ona między innymi czytelnie i sale spotkań na potrzeby zapoznawania się z informacjami poufnymi oraz podlega zarządzaniu CIU.
3. Możliwe jest tworzenie zabezpieczonych czytelni poza strefą bezpieczeństwa, w celu umożliwienia zapoznania się z informacjami opatrzonymi klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną, oraz „innymi informacjami poufnymi”. Wspomnianymi zabezpieczonymi czytelniami zarządzają właściwe służby sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawujące urząd lub CIU, zaleźnie od przypadku. Pozbawione są one kserokopiarek, telefonów, faksów, skanerów lub innego sprzętu technicznego służącego do powielania lub przekazywania dokumentów.

Artykuł 8

Rejestracja i przechowywanie informacji poufnych oraz postępowanie z nimi

1. Informacje opatrzone klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną oraz „inne informacje poufne” są rejestrowane i przechowywane przez właściwe służby sekretariatów organu parlamentarnego/ osoby sprawujące urząd lub CIU, zaleźnie od tego, kto otrzymał rzeczony informację.
2. Do postępowania z informacjami opatrzonymi klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną oraz „innymi informacjami poufnymi” zastosowanie mają następujące warunki:
  - (a) dokumenty przekazywane są osobiście kierownikowi sekretariatu, który rejestruje dokumenty i wydaje po wiadczenie odbioru;
  - (b) takie dokumenty, w czasie kiedy nikt z nich nie korzysta, przechowywane są w zamkniętym pomieszczeniu, na odpowiedzialność sekretariatu;
  - (c) informacja nie może być w żadnym wypadku zapisana na innym nośniku ani przekazana jakiegokolwiek osobie. Dokumenty takie mogą być powielane przy pomocy naleźywie zatwierdzonego sprzętu, jak określono w instrukcjach bezpieczeństwa;
  - (d) dostęp do takich informacji jest ograniczony do informacji wyznaczonych przez autora lub przez instytucję unijną, która przekazała informację Parlamentowi Europejskiemu, zgodnie z ustaleniami, o których mowa w art. 4 ust. 2 lub art. 5 ust. 3, 4 i 5;
  - (e) sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawujące urząd prowadzi rejestr osób, które zapoznały się z informacją, oraz dat i czasu tych konsultacji i przekazuje rejestr CIU w chwili złożenia informacji w CIU.
3. Informacje opatrzone klauzulą tajności na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET lub równoważną są rejestrowane, wykorzystywane i przechowywane przez CIU w strefie

bezpieczeństwa, zgodnie z właściwym poziomem klauzuli tajności określonym w instrukcjach bezpieczeństwa.

4. W przypadku uchybienia zasadom określonym w ust. 1-3 odpowiedzialny urzędnik z sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawujące urząd lub CIU, zależe od przypadku, informuje o tym sekretarza generalnego, który przekazuje sprawę przewodniczącemu, jeżeli jest w niej zaangażowany poseł do Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 9

Dostęp do zabezpieczonej infrastruktury

1. Dostęp do strefy bezpieczeństwa mają wyłącznie następujące osoby:

- (a) osoby, które zgodnie z art. 3 ust. od 4 do 7 są upoważnione do zapoznawania się z informacjami przechowywanymi w tej strefie i złożą odnośny wniosek zgodnie z art. 10 ust. 1;
- (b) osoby, które zgodnie z art. 4 ust. 1 są upoważnione do tworzenia informacji niejawnych i złożą odnośny wniosek zgodnie z art. 10 ust. 1;
- (c) urzędnicy CIU zatrudnieni w Parlamencie Europejskim;
- (d) urzędnicy Parlamentu Europejskiego odpowiedzialni za zarządzanie wydziałem ds. informacji poufnych;
- (e) urzędnicy Parlamentu Europejskiego odpowiedzialni za bezpieczeństwo i bezpieczeństwo powołane, jeżeli to konieczne;
- (f) personel sprzątający, ale wyłącznie w obecności i pod ścisłym nadzorem pracownika CIU.

2. CIU może odmówić dostępu do strefy bezpieczeństwa każdej osobie nieupoważnionej do wejścia. Wszelkie sprzeciw wobec takiej odmowy dostępu przedstawiane są przewodniczącemu w przypadku wniosków o dostęp złożonych przez posłów do Parlamentu Europejskiego lub sekretarzowi generalnemu w innych przypadkach.

3. Sekretarz generalny może zatwierdzić posiedzenie ograniczonej liczby osób w sali posiedzeń położonej w strefie bezpieczeństwa.

4. Dostęp do zabezpieczonej czytelnicy mają wyłącznie następujące osoby:

- (a) posłowie do Parlamentu Europejskiego, urzędnicy Parlamentu Europejskiego i inni pracownicy Parlamentu Europejskiego zatrudnieni w grupach politycznych, wyraźnie wskazani do celów zapoznawania się z informacjami poufnymi lub tworzenia informacji poufnych;
- (b) urzędnicy Parlamentu Europejskiego odpowiedzialni za zarządzanie wydziałem ds. informacji poufnych, urzędnicy sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawujące urząd, który/która otrzymał/otrzymała informacje, oraz urzędnicy CIU;
- (c) jeżeli to konieczne — urzędnicy Parlamentu Europejskiego odpowiedzialni za bezpieczeństwo i bezpieczeństwo powołane;

- (d) personel sprzątający, ale wyłącznie w obecności i pod ścisłym nadzorem urzędnika sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub pracownika CIU, zaleźnie od przypadku.

5. Właściwy sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub CIU, zaleźnie od przypadku, może odmówić dostępu do zabezpieczonej czytelnika tej osobie nieupoważnionej. Wszelkie sprzeciw wobec takiej odmowy przedstawiane są przewodniczącemu w przypadku wniosków o dostęp złożonych przez posłów do Parlamentu Europejskiego lub sekretarzowi generalnemu w innych przypadkach.

Artykuł 10

Zapoznavanie się z informacjami poufnymi w zabezpieczonych pomieszczeniach lub tworzenie w nich informacji poufnych

1. Osoba ubiegająca się o dostęp do informacji poufnych lub pragnąca stworzyć informację poufną w strefie bezpieczeństwa podaje uprzednio swoje nazwisko CIU. CIU kontroluje to samo takiej osoby oraz sprawdza, czy osoba ta jest upoważniona zgodnie z art. 3 ust. 3 — 7, art. 4 ust. 1 lub art. 5 ust. 3, 4 i 5, do zapoznavania się z informacjami poufnymi lub tworzenia ich.

2. Osoba pragnąca, zgodnie z art. 3 ust. 3 i 7, zapoznać się z informacjami poufnymi opatrzonymi klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną oraz „innymi informacjami poufnymi” w zabezpieczonej czytelniku podaje z wyprzedzeniem swoje nazwisko właściwym służbom sekretariatów organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub CIU.

3. Z wyjątkiem sytuacji nadzwyczajnych (np. przy dużej liczbie wniosków złożonych w krótkim czasie) możliwość zapoznavania się z informacjami poufnymi w zabezpieczonym pomieszczeniu ma każdorazowo tylko jedna osoba, w obecności urzędnika sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub CIU.

4. W trakcie zapoznavania się z informacjami zakazane są kontakty zewnętrzne (w tym przy użyciu telefonu lub innych urządzeń technicznych), sporządzanie notatek i reprodukcje czy fotografowanie informacji poufnych.

5. Przed umożliwieniem danej osobie opuszczenia zabezpieczonego pomieszczenia urzędnik sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub CIU upewnia się, że informacje poufne, do których osoba miała dostęp, są nadal na swoim miejscu oraz są w stanie nienaruszonym i kompletnym.

6. W przypadku uchybienia wspomnianym zasadom urzędnik sekretariatu organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd lub CIU informuje o tym sekretarza generalnego, który przekazuje sprawę przewodniczącemu w przypadku gdy jest w niej zaangażowany poseł do Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 11

Minimalne standardy dotyczące zapoznavania się z informacjami poufnymi na posiedzeniu przy drzwiach zamkniętych poza zabezpieczonym pomieszczeniem

1. Z informacjami opatrzonymi klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną oraz „innymi informacjami poufnymi” mogą zapoznawać się członkowie komisji parlamentarnych lub innych organów politycznych i administracyjnych Parlamentu Europejskiego podczas posiedzeń przy drzwiach zamkniętych odbywających się poza zabezpieczonymi pomieszczeniami.

2. W sytuacji określonej w ust. 1 sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd odpowiedzialnego/odpowiedzialnej za to posiedzenie dopilnowuje, by następujące warunki zostały spełnione:

- (a) wstęp do sali posiedzenia jest dozwolony jedynie uczestnikom wskazanym przez przewodniczącego właściwej komisji lub organu;
- (b) wszystkie dokumenty zostały ponumerowane, rozdane na początku posiedzenia i ponownie zebrane w momencie jego zakończenia oraz aby nie sporządzano notatek z tych dokumentów ani nie wykonywano ich fotokopii czy zdjęć;
- (c) protokół posiedzenia nie zawiera żadnych odniesień do treści dyskusji nad rozpatrywaną informacją. W protokole może znaleźć się jedynie odnośnik na decyzję, o ile została podjęta;
- (d) informacje poufne przekazywane odbiorcom w Parlamencie Europejskim ustnie podlegały również tym samym poziomom ochrony jak informacje w formie pisemnej;
- (e) dodatkowy zapas dokumentów nie jest przechowywany w salach posiedzenia;
- (f) na początku posiedzenia uczestnikom i tłumaczom ustnym rozdaje się bezpłatnie niezbędną ilość kopii dokumentów;
- (g) klauzula tajności/ oznaczenie dokumentów są jasno określone przez przewodniczącego posiedzenia na samym początku posiedzenia;
- (h) uczestnicy nie wynoszą dokumentów z sali posiedzenia;
- (i) z końcem posiedzenia wszystkie kopie dokumentów są zbierane i przeliczane przez sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd; i
- (j) do sali posiedzenia, w której następuje zapoznanie się z rzeczonymi informacjami poufnymi i ich omówienie, nie można wносить żadnych urządzeń komunikacji elektronicznej ani innych urządzeń elektronicznych.

3. W przypadku gdy zgodnie z wytykami określonymi w pkt. 3.2.2. załącznika II do porozumienia ramowego oraz w art. 6 ust. 5 porozumienia międzyinstytucjonalnego informacja opatrzona klauzulą tajności na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL lub równoważna jest omawiana na posiedzeniu przy drzwiach zamkniętych, sekretariat organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd odpowiedzialnego/ odpowiedzialnej za to posiedzenie dopilnowuje, by dodatkowo oprócz spełnienia wymogów przepisów określonych w ust. 2 osoby wyznaczone do uczestnictwa w posiedzeniu spełniały wymogi art. 3 ust. 4 i 7.

4. W przypadku przewidzianym w ust. 3 CIU udostępnia sekretariatowi organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd odpowiedzialnego/ odpowiedzialnej za to posiedzenie przy drzwiach zamkniętych wymaganą ilość kopii dokumentów do omówienia, które po zakończeniu posiedzenia są zwracane CIU.

Artykuł 12

Archiwizowanie informacji poufnych

1. Zapewnia się bezpieczny system archiwizacji w strefie bezpieczeństwa. Zarządzanie zabezpieczonymi archiwami zgodnie ze standardowymi kryteriami archiwizacji odpowiada CIU.

2. Informacje niejawnego charakteru ostatecznie w CIU oraz informacje opatrzone klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważnego charakteru ostatecznie

w sekretariacie organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd są przenoszone do zabezpieczonego archiwum w strefie bezpieczeństwa w terminie 6 miesięcy po ostatnim wglądzie do nich i najpóźniej w terminie 1 roku od dnia ich złożenia. „Inne informacje poufne” są archiwizowane, chyba że zostały przekazane CIU przez sekretariat danego organu parlamentarnego/ osoby sprawującej urząd, zgodnie z ogólnymi przepisami dotyczącymi zarządzania dokumentami.

3. Zapoznanie się z informacjami poufnymi znajdującymi się w zabezpieczonych archiwach jest możliwe po spełnieniu następujących warunków:

- (a) wyłcznie osoby określone imiennie, przez funkcję lub przez zajmowane stanowisko w karcie towarzyszącej, wypełnionej przy składaniu informacji poufnych, upoważnione są do zapoznawania się z tymi informacjami;
- (b) wniosek o zapoznanie się z informacjami poufnymi jest przedstawiany CIU, który przekazuje dany dokument do zabezpieczonej czytelnicy;
- (c) stosuje się procedury i warunki odnoszące się do zapoznawania się z informacjami poufnymi, określone w art. 10.

Artykuł 13

Obniżenie klasyfikacji, odtajnienie i likwidacja oznaczenia informacji poufnych

1. Informacje poufne mogą być obniżone, odtajnione lub może zostać zlikwidowane ich oznaczenie wyłącznie za uprzednim pisemnym zgodą autora oraz, gdy istnieje taka potrzeba, w uzgodnieniu z innymi zainteresowanymi stronami.

2. Decyzję o obniżeniu klasyfikacji lub odtajnieniu potwierdza się na piśmie. Autor jest zobowiązany do informowania adresatów informacji o zmianie; a adresaci są z kolei odpowiedzialni za poinformowanie kolejnych adresatów, do których przesłali dokument lub dla których wykonali jego kopie, o zmianie. Autor w miarę możliwości określa na dokumencie niejawnym datę, okres lub wydarzenie, po którym klasyfikacja tego dokumentu może zostać obniżona lub dokument ten może zostać odtajniony. W przeciwnym razie autor przeprowadza przynajmniej raz na pięć lat przegląd dokumentów w celu dokonania oceny, czy nadana klauzula tajności nadal jest konieczna.

3. Informacje poufne przechowywane w zabezpieczonych archiwach są analizowane w odpowiednim czasie, ale nie później niż w 25. rocznicę ich utworzenia, w celu podjęcia decyzji dotyczącej ich odtajnienia, obniżenia ich klasyfikacji lub likwidacji ich oznaczenia. Analiza i publikacja takich informacji odbywa się zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 354/83 z dnia 1 lutego 1983 r. dotyczącego udostępnienia do wglądu publicznego historycznych materiałów archiwalnych Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej⁵¹. Odtajnienia dokonuje autor informacji niejawnej lub służba aktualnie za nią odpowiedzialna, zgodnie z przepisami załącznika I cz. 1 sekcja 10.

4. Wskutek odtajnienia informacje uprzednio niejawne przechowywane w zabezpieczonych archiwach są przekazywane historycznym archiwom Parlamentu Europejskiego w celu ich zachowania i dalszego przetwarzania na mocy obowiązujących przepisów.

5. Wskutek likwidacji oznaczenia uprzednie „inne informacje poufne” zaczynają podlegać przepisom Parlamentu Europejskiego dotyczącymi zarządzania dokumentami.

---

⁵¹Dz.U. L 43 z 15.2.1983, s. 1.

Artykuł 14

Naruszenie bezpieczeństwa oraz utrata lub zagrożenie bezpieczeństwa informacji poufnych

1. Naruszenie poufności ogólnie, a niniejszej decyzji w szczególności, skutkuje w przypadku posłów do Parlamentu Europejskiego zastosowaniem odpowiednich przepisów dotyczących kar, przewidzianych w Regulaminie Parlamentu Europejskiego.
2. Naruszenie poufności przez członka personelu Parlamentu Europejskiego skutkuje zastosowaniem procedur i kar przewidzianych odpowiednio w regulaminie pracowniczym i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, zawartych w rozporządzeniu (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68⁵² („Regulamin pracowniczy”).
3. Przewodniczący lub sekretarz generalny, zależnie od przypadku, organizują wszelkie niezbędne dochodzenia w przypadku naruszenia określonego w instrukcji bezpieczeństwa 6.
4. Jeżeli informacja poufna została przekazana Parlamentowi Europejskiemu przez inną instytucję unijną lub państwo członkowskie, przewodniczący lub sekretarz generalny, zależnie od przypadku, informują daną instytucję unijną lub państwo członkowskie o wszelkiej udowodnionej lub podejrzewanej utracie informacji niejawnej lub zagrożeniu jej bezpieczeństwa, a także o wynikach dochodzenia i środkach przyjętych w celu niedopuszczenia do ponownego wystąpienia takiego zdarzenia.

Artykuł 15

Dostosowanie niniejszej decyzji oraz przepisy wykonawcze do niej i coroczne sprawozdania ze stosowania niniejszej decyzji

1. Sekretarz generalny wnioskuję o wszelkie niezbędne dostosowania niniejszej decyzji i załączników do niej zawierających postanowienia wykonawcze oraz przekazuje te wnioski Prezydium w celu podjęcia decyzji.
2. Za wykonanie niniejszej decyzji przez służby Parlamentu Europejskiego odpowiada sekretarz generalny, który wydaje zasady postępowania dotyczące kwestii objętych ISMS zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej decyzji.
3. Sekretarz generalny przedstawia Prezydium roczne sprawozdanie ze stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 16

Przepisy przejściowe i końcowe

1. Informacje niebędące informacjami niejawnymi, będące w posiadaniu CIU lub jakiegokolwiek innego archiwum Parlamentu Europejskiego jako poufne i datowane przed dniem 1 kwietnia 2014 r., służą do celów niniejszej decyzji za „inne informacje poufne”. Autor tych informacji może w każdej chwili zmienić ich stopień poufności.
2. W drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 8 ust. 1 niniejszej decyzji, przez okres dwunastu miesięcy od dnia 1 kwietnia 2014 r. informacje udostępniane przez Radę na mocy porozumienia międzyinstytucjonalnego i opatrzone klauzulą tajności na poziomie RESTREINT UE/ EU RESTRICTED lub równoważną składane do CIU i przez CIU rejestrowane oraz przechowywane. Z takimi informacjami można zapoznać się zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) i c) oraz art. 5 ust. 4 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

---

⁵²Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1

3. Uchyła się decyzją Prezydium z dnia 6 czerwca 2011 r. w sprawie przepisów regulujących postępowanie z informacjami poufnymi w Parlamencie Europejskim.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Załącznik I

Cz. 1 PODSTAWOWE ZASADY I MINIMALNE NORMY BEZPIECZEŃSTWA W ZAKRESIE OCHRONY INFORMACJI POUFNYCH

1. WPROWADZENIE

Niniejsze przepisy ustanawiają podstawowe zasady i minimalne normy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji poufnych, które muszą być przestrzegane lub spełniane przez Parlament Europejski we wszystkich miejscach, w których zatrudnia on pracowników, w tym przez wszystkich odbiorców informacji niejawnych i innych informacji poufnych w celu zapewnienia bezpieczeństwa oraz zagwarantowania wszystkim osobom zainteresowanym, że została ustanowiona wspólna norma ochrony. Uzupełnieniem tych przepisów są instrukcje bezpieczeństwa zawarte w załączniku II i inne przepisy regulujące postępowanie z informacjami poufnymi w komisjach parlamentarnych i innych organach parlamentarnych/ przez osoby sprawujące urząd.

2. PODSTAWOWE ZASADY

Polityka bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego stanowi integralną część jego całościowej polityki wewnętrznego zarządzania i z tego względu jest oparta na zasadach rządzących tą całościową polityką. Zasady te obejmują legalność, przejrzystość, odpowiedzialność, oraz pomocniczość i proporcjonalność.

Legalność oznacza potrzebę pozostawania w ramach prawnych przy wykonywaniu zadań związanych z bezpieczeństwem oraz stosowania się do mających zastosowanie wymogów prawnych. Dodatkowo zakresy odpowiedzialności w sferze bezpieczeństwa muszą być oparte na odpowiednich przepisach prawa. Pełne zastosowanie mają tu przepisy regulaminu pracowniczego, w szczególności jego art. 17 dotyczący obowiązku powstrzymywania się przez personel od jakiegokolwiek niedozwolonego ujawniania informacji uzyskanych zgodnie z wykonywanymi zadaniami oraz tytuł VI określający rodki dyscyplinarne. Pociąganie do odpowiedzialności za przypadki nieprzestrzegania przepisów bezpieczeństwa w ramach obszaru odpowiedzialności Parlamentu Europejskiego odbywa się zgodnie z Regulaminem oraz jego polityką w zakresie rodków dyscyplinarnych.

Przejrzystość oznacza potrzebę zapewnienia jasności wszelkich zasad i przepisów w zakresie bezpieczeństwa, zachowania równowagi pomiędzy różnymi sferami i dziedzinami (bezpieczeństwo fizyczne w porównaniu z ochroną informacji itp.) oraz prowadzenia spójnej i odpowiednio ukierunkowanej polityki mającej na celu edukację w zakresie bezpieczeństwa. Potrzeba ta opracowania zrozumiałych pisemnych wytycznych w celu wdrażania rodków bezpieczeństwa.

Odpowiedzialność oznacza, że w dziedzinie bezpieczeństwa muszą być jasno określone zakresy odpowiedzialności. Ponadto wiąże się to z potrzebą regularnego sprawdzania, czy odpowiedzialność ta jest właściwie wypełniana.

Pomocniczo oznacza, że struktury bezpieczeństwa muszą być organizowane na najniższym możliwym poziomie organizacji i są jak najściślej związane z dyrekcjami generalnymi i służbami Parlamentu Europejskiego.

Proporcjonalność oznacza, że działania w zakresie bezpieczeństwa muszą być ściśle ograniczone do tego, co jest bezwzględnie konieczne oraz że środki ochrony muszą być proporcjonalne do chronionych interesów oraz do faktycznych lub potencjalnych zagrożeń tych interesów, tak aby zapewnić tym interesom obronę w sposób zapewniający jak najniższy poziom utrudnień.

3. PODSTAWY BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

Podstawy bezpieczeństwa informacji tworzą:

- (a) właściwe systemy komunikacyjno-informacyjne (CIS). Wchodzą one w zakres odpowiedzialności organu bezpieczeństwa Parlamentu Europejskiego (określonego w instrukcji bezpieczeństwa 1);
- (b) w ramach Parlamentu Europejskiego, Organ ds. zabezpieczania informacji (określony w instrukcji bezpieczeństwa 1), odpowiedzialny za współpracę z właściwym organem bezpieczeństwa w zakresie przekazywania informacji i wskazówek na temat zagrożeń natury technicznej dla CIS i wskazywania środków przeciwdziałania tym zagrożeniom;
- (c) ścisła współpraca pomiędzy właściwymi służbami Parlamentu Europejskiego a służbami innych instytucji unijnych odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo.

4. ZASADY BEZPIECZEŃSTWA INFORMACJI

4.1. Cele

Podstawowe cele bezpieczeństwa informacji to:

- (a) ochrona informacji poufnych przed szpiegostwem, zagrożeniem ich bezpieczeństwa lub nieupoważnionym ujawnieniem;
- (b) ochrona informacji niejawnych przetwarzanych w systemach i sieciach teleinformatycznych przed zagrożeniami dla ich poufności, integralności i dostępności;
- (c) ochrona pomieszczeń Parlamentu Europejskiego, w których znajdują się informacje niejawne, przed sabotażem i celowym złośliwym uszkodzeniem;
- (d) w przypadku gdyby zastosowane środki ochrony zawiodły, zapewnienie możliwości oceny wyrządzonych szkód, ograniczenia konsekwencji, przeprowadzenia dochodzenia w sprawie naruszenia bezpieczeństwa oraz zastosowania wszelkich niezbędnych środków zaradczych.

4.2. Nadawanie klauzuli tajności

4.2.1. W przypadkach wymagających zachowania poufności niezbędna jest rozważna i oparta na doświadczeniu, by dokonać oceny, które informacje i materiały wymagają ochrony, oraz oceny zakresu wymaganej ochrony. Najistotniejsze jest dostosowanie stopnia ochrony do znaczenia z punktu widzenia bezpieczeństwa danej informacji lub materiału, które mają zostać objęte ochroną. W celu zapewnienia swobodnego przepływu informacji należy unikać zarówno zawyżania, jak i zaniżania klauzuli tajności.

4.2.2. System nadawania klauzul tajności stanowi instrument zapewniający wdrażanie zasad określonych w niniejszej sekcji. Podobny system nadawania klauzul powinien być stosowany w toku planowania i realizacji działań mających na celu przeciwdziałanie szpiegostwu, aktom sabotażu, terroryzmowi i innym zagrożeniom, tak aby zapewnić najlepszą ochronę najważniejszym obiektom, w których znajdują się informacje niejawne, oraz najbardziej niewrażliwym punktom tych obiektów.

4.2.3. Autor informacji jest wyłącznie odpowiedzialny za nadanie danej informacji klauzuli tajności.

4.2.4. Poziom klauzuli tajności może być określony wyłącznie na podstawie treści danej informacji.

4.2.5. W przypadku łączenia kilku elementów różnych informacji całościowo nadaje się klauzulę tajności odpowiadającą co najmniej najwyższej klauzuli nadanej jednemu z elementów informacji. Zbiorowi informacji można jednak nadać klauzulę wyższą niż jego poszczególnym częściom.

4.2.6. Klauzulę tajności nadaje się wyłącznie wtedy, gdy jest to konieczne, i na nieznaczny okres.

4.3. Cele stosowania środków bezpieczeństwa

środki bezpieczeństwa:

- (a) obejmują wszystkie osoby, które mają dostęp do informacji niejawnych, nośników zawierających informacje niejawne i innych informacji poufnych, a także wszystkie obiekty, w których takie informacje się znajdują, oraz wewnętrzne instalacje;
- (b) są zaprojektowane w sposób zapewniający identyfikację osób, które z racji umiejscowienia (w kontekście dostępu, wizji personalnych lub z innych przyczyn) mogłyby stanowić zagrożenie dla takich informacji lub wewnętrznych instalacji, w których znajdują się te informacje, oraz pozwalający na uniemożliwienie tym osobom dostępu lub ich usunięcia;
- (c) zapobiegają uzyskiwaniu przez osoby nieupoważnione dostępu do takich informacji lub zawierających je instalacji;
- (d) zapewniają udostępnianie takich informacji wyłącznie zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, która stanowi podstawę wszystkich aspektów bezpieczeństwa;
- (e) zapewniają integralność (przez zapobieganie zniekształcaniu treści, dokonywaniu zmian w sposób nieupoważniony lub niszczeniu informacji w sposób nieupoważniony) i dostępność (tzn. dla osób, które powinny zapoznać się z informacją i zostały do tego upoważnione) informacji poufnych, w szczególności jeżeli są one przechowywane, przetwarzane lub przesyłane w postaci elektromagnetycznej.

5. WSPÓLNE MINIMALNE NORMY

Parlament Europejski jest zobowiązany do zagwarantowania przestrzegania wspólnych minimalnych norm bezpieczeństwa przez wszystkich odbiorców informacji niejawnych, zarówno w ramach instytucji, jak i w zakresie jej właściwości, tj. przez wszystkie jego departamenty i kontrahentów, tak aby przekazywaniu tych informacji towarzyszyła pewność, że będą one wykorzystywane z zachowaniem takiej samej staranności. Takie minimalne normy obejmują kryteria powiadzenia bezpieczeństwa mające zastosowanie do urzędników Parlamentu

Europejskiego i innych pracowników Parlamentu zatrudnionych w grupach politycznych oraz procedury ochrony informacji poufnych.

Parlament Europejski zezwala na udostępnienie tych informacji stronom trzecim wyłącznie wtedy, gdy zagwarantuje one, że w toku wykorzystywania tych informacji przestrzegane są przepisy co najmniej takie odpowiadające niniejszym wspólnym minimalnym normom.

Takie minimalne normy mają również zastosowanie w przypadkach, gdy Parlament Europejski powierza podmiotom prowadzącym działalność przemysłową lub innym zadania wymagające informacji poufnych.

6. BEZPIECZEŃSTWO URZĘDNIKÓW PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I INNYCH PRACOWNIKÓW PARLAMENTU ZATRUDNIONYCH W GRUPACH POLITYCZNYCH

6.1. Instrukcje dotyczące bezpieczeństwa skierowane do urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu zatrudnionych w grupach politycznych

Urzędnicy Parlamentu Europejskiego i inni pracownicy Parlamentu zatrudnieni w grupach politycznych na stanowiskach, na których mogą mieć dostęp do informacji niejawnych, otrzymują dokładne instrukcje zarówno w momencie podejmowania pracy, jak i później w regularnych odstępach czasu, dotyczące zarówno wymogów bezpieczeństwa, jak i stosowanych procedur. Wymagane jest, by osoby te potwierdziły na piśmie, że przeczytały i w pełni rozumieją mające zastosowanie przepisy bezpieczeństwa.

6.2. Obowiązki przełożonych

Codziennymi obowiązkami przełożonych jest posiadanie wiedzy, którzy z podlegających im pracowników zajmują się informacjami niejawnymi lub mają dostęp do zabezpieczonych systemów komunikacyjnych lub informacyjnych oraz odnotowywać i zgłaszać wszelkie incydenty oraz stwierdzone słabości, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo.

6.3. Status bezpieczeństwa urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu zatrudnionych w grupach politycznych

Ustanawia się procedury gwarantujące, że w przypadku uzyskania niekorzystnych informacji na temat urzędnika Parlamentu Europejskiego lub innego pracownika Parlamentu zatrudnionego w grupie politycznej podejmowane są kroki w celu ustalenia, czy osoba ta wykonuje pracę zwiastującą dostępem do informacji niejawnych lub czy ma ona dostęp do zabezpieczonych systemów komunikacyjnych lub informatycznych, oraz że została powiadomiona właściwa służba Parlamentu Europejskiego. W przypadku stwierdzenia przez właściwy krajowy organ bezpieczeństwa, że osoba ta zagraża bezpieczeństwu, odmawia się jej dostępu do zadań, przy wykonywaniu których może zagrażać bezpieczeństwu, lub zostaje ona odsunięta od takich zadań.

7. BEZPIECZEŃSTWO FIZYCZNE

Bezpieczeństwo fizyczne oznacza stosowanie środków ochrony fizycznej i technicznej, aby zapobiec nieuprawnionemu dostępowi do informacji niejawnych.

7.1. Potrzeba ochrony

Stopień środków bezpieczeństwa fizycznego stosowanych w celu zapewnienia ochrony informacji niejawnych jest proporcjonalny do klauzuli tajności, ilości oraz zagrożenia przechowywanych informacji i materiałów. Wszyscy posiadacze informacji niejawnych przestrzegają jednolitych praktyk dotyczących klauzuli tajności tych informacji i muszą przestrzegać wspólnych norm

ochrony dotyczących nadzoru, przekazywania oraz dysponowania informacjami i materiałami wymagającymi ochrony.

7.2. Kontrola

Przed opuszczeniem stref, w których znajdują się informacje poufne, osoby sprawujące nad nimi pieczę są zobowiązane do zapewnienia, że informacje są przechowywane w bezpieczny sposób oraz że zostały zamknięte zamki i uaktywnione systemy alarmowe. Po godzinach pracy prowadzone są kolejne, niezależne kontrole.

7.3. Bezpieczeństwo budynków

Budynki, w których znajdują się informacje poufne lub zabezpieczone systemy i sieci teleinformatyczne, są chronione przed możliwością uzyskania do nich nieupoważnionego dostępu.

Sposób ochrony informacji poufnych, np. przez zastosowanie krat w oknach, zamków, strażników przy wejściach, automatycznych systemów kontroli dostępu, kontroli bezpieczeństwa i patroli, systemów alarmowych, systemów wykrywania wtargnięcia i osób strażniczych, musi być określony na podstawie:

- (a) klauzuli tajności i ilości informacji i materiałów podlegających ochronie oraz usytuowania pomieszczeń, w których są przechowywane;
- (b) jakości zabezpieczonych pojemników wykorzystywanych do przechowywania danych informacji i materiałów; oraz
- (c) struktury fizycznej i lokalizacji budynku.

Sposób ochrony systemów komunikacyjnych i informatycznych zależy od oceny wartości oddanych zasobów i stopnia szkód wynikających z potencjalnego naruszenia bezpieczeństwa, od struktury fizycznej i lokalizacji budynku, w którym znajdują się te systemy oraz od umiejscowienia systemów w budynku.

7.4. Plany ochrony na wypadek sytuacji nadzwyczajnych

Szczegółowe plany zapewniające ochronę informacji niejawnych w przypadku wystąpienia zagrożenia są przygotowywane z wyprzedzeniem.

8. ZASTRZEŻENIA, OZNACZENIA, NANOSZENIE KLAUZUL TAJNOŚCI I ZARZĄDZANIE NIMI

8.1. Zastrzeżenia

Nie dopuszcza się stosowania innych klauzul tajności niż określone w art. 2 lit. d) niniejszej decyzji.

W celu określenia terminu obowiązywania klauzuli tajności (co w przypadku informacji niejawnych oznacza automatyczne obniżenie klasyfikacji lub odtajnienie) dopuszczalne jest stosowanie uzgodnionych zastrzeżeń.

Zastrzeżenia używa się wyłącznie w połączeniu z klauzulą tajności.

Zastrzeżenia są szczegółowo uregulowane w instrukcji bezpieczeństwa 2 oraz określone w zasadach postępowania.

8.2. Oznaczenia

Oznaczenie jest stosowane w celu zidentyfikowania określonych uprzednio szczególnych instrukcji dotyczących postępowania z informacjami poufnymi. Oznaczenie może wskazywać dziedzinę, do której odnosi się dany dokument, szczególny krąg odbiorców, zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu, lub (w przypadku informacji innych niż niejawne) czasu obowiązywania embarga.

Oznaczenie nie jest klauzulą tajności i nie może być stosowane zamiast niej.

Oznaczenia są szczegółowo uregulowane w instrukcji bezpieczeństwa 2 oraz określone w zasadach postępowania.

8.3. Nanoszenie klauzul i zastrzeżeń

Nanoszenie klauzul, zastrzeżeń i oznaczeń jest dokonywane zgodnie z instrukcją bezpieczeństwa 2 sekcja E oraz zgodnie z zasadami postępowania.

8.4. Zarządzanie klauzulami

8.4.1 Postanowienia ogólne

Klauzula niejawności nadawana jest informacjom tylko w razie konieczności. Klauzula musi być wyraźnie i prawidłowo naniesiona. Może ona być utrzymywana tylko przez niezbędny okres.

Wyłącznie autor odpowiada za nadanie klauzuli oraz, następnie, za obniżenie klasyfikacji lub odtajnienie.

Urzednicy Parlamentu Europejskiego nadają informacjom klauzule, obniżają klasyfikację lub odtajniają informacje zgodnie z instrukcją lub z upoważnienia sekretarza generalnego.

Szczegółowe procedury postępowania z dokumentami niejawnymi określa się w sposób zapewniający, że są one chronione w sposób odpowiedni dla zawartych w nich informacji.

Liczba osób upoważnionych do tworzenia informacji niejawnych opatrzonych klauzulą tajności na poziomie TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET musi być ograniczona do niezbędnego minimum, a ich nazwiska zapisane w wykazie prowadzonym przez CIU.

8.4.2 Stosowanie klauzuli

Klauzula danego dokumentu jest określana na podstawie stopnia sensytywności zawartych w nim informacji, zgodnie z definicjami zamieszczonymi w art. 2 lit. d). Ważne jest, by klauzule były stosowane prawidłowo i oszczędnie.

Klauzula pisma lub noty zawierających załączniki ma co najmniej taki poziom jak najwyższa klauzula nadana jednemu z załączników do nich. Autor wyraźnie wskazuje poziom, na który powinno się klasyfikować pismo lub notę po oddzieleniu od załączników.

Autor dokumentu, który zamierza nadać mu klauzulę tajności, musi przestrzegać powyższych przepisów i unikać zarówno dozwolania, jak i zaniżania klauzuli.

Poszczególne strony, ustępy, części, aneksy, dodatki, załączniki lub uzupełnienia do danego dokumentu mogą wymagać objęcia ich inną klauzulą tajności; z tego względu wymagane jest ich odpowiednie oznakowanie. Klauzula całego dokumentu musi odpowiadać klauzuli jego najwyższej zaklasyfikowanej części.

9. INSPEKCJE

Okresowe wewnętrzne kontrole uzgodnione w dziedzinie bezpieczeństwa informacji niejawnych są przeprowadzane przez Dyрекcję Parlamentu Europejskiego ds. Bezpieczeństwa i Oceny Ryzyka, która może zwrócić się o wsparcie ze strony organów bezpieczeństwa Rady lub Komisji.

Organy bezpieczeństwa i właściwe służby instytucji Unii mogą prowadzić, w ramach uzgodnionego procesu zapoczątkowanego przez którąkolwiek ze stron, wzajemne oceny uzgodnione w dziedzinie bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych, wymienianych na mocy odpowiednich porozumień międzyinstytucjonalnych.

10. ODTAJNIENIE I PROCEDURY LIKWIDACJI OZNACZENIA

10.1. CIU bada informacje poufne zawarte w swoim rejestrze i zwraca się do autora z propozycją udzielenia zgody na odtajnienie lub likwidację oznaczenia dokumentu, w każdym wypadku nie później niż w 25 rocznicę jego utworzenia. Dokumenty nieodtajnione lub wobec których nie zlikwidowano oznaczenia podczas pierwszego badania są ponownie badane okresowo, a przynajmniej co pięć lat. Oprócz dokumentów znajdujących się faktycznie w zabezpieczonych archiwach w strefie bezpieczeństwa i należycie opatrzonych klauzulami tajności, proces likwidacji oznaczenia może obejmować te inne poufne informacje będące w posiadaniu służby Parlamentu lub działu odpowiedzialnego za archiwa historyczne Parlamentu.

10.2. Decyzja dotycząca odtajnienia lub likwidacji oznaczenia dokumentu jest zasadniczo podejmowana wyłącznie przez jego autora, lub — wyjątkowo — we współpracy z organem parlamentarnym/osobą sprawującą urząd, będącym w posiadaniu takiej informacji, zanim zawarta w dokumencie informacja zostanie przekazana działowi odpowiedzialnemu za archiwa historyczne Parlamentu. Informacja poufna może zostać odtajniona lub odznaczona wyłącznie za uprzednim pisemnym zgodą autora. W przypadku „innych informacji poufnych” sekretariat organu parlamentarnego/osoby sprawującej urząd, będącym w posiadaniu takiej informacji we współpracy z autorem decyduje o tym, czy oznaczenie dokumentu może zostać zlikwidowane.

10.3. CIU będzie odpowiadał w imieniu autora za poinformowanie adresatów dokumentu o zmianie klauzuli lub oznaczeniu, a ci są z kolei odpowiedzialni za poinformowanie o zmianie dalszych adresatów, do których przesłali dokument lub dla których wykonali jego kopie.

10.4. Odtajnienie nie wpływa na jakiegokolwiek zastrzeżenia lub oznaczenia, które mogą figurować na dokumencie.

10.5. W przypadku odtajnienia pierwotna klauzula naniesiona u góry i na dole każdej strony zostaje przekreślona. Pierwsza (tytułowa) strona dokumentu zostaje opatrzona pieczęcią i odnośnikiem CIU. W przypadku likwidacji oznaczenia pierwotne oznaczenie naniesione u góry na każdej stronie zostaje przekreślone.

10.6. Tekst odtajnionego dokumentu lub dokumentu ze zlikwidowanym oznaczeniem zostaje załadowany do elektronicznej karty lub równoważnego systemu, w którym został on zarejestrowany.

10.7. W przypadku dokumentów objętych wyjątkiem z powodów dotyczących prywatności i uczciwości osoby fizycznej lub interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej oraz w przypadku dokumentów wrażliwych zastosowanie ma art. 2 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 354/83.

10.8 Oprócz postanowień pkt. 10.1 do 10.7, zastosowanie mają następujące zasady:

- (a) w odniesieniu do dokumentów stron trzecich CIU konsultuje się z zainteresowanymi stronami trzecimi przed przeprowadzeniem odtajnienia lub likwidacji oznaczenia;

- (b) w odniesieniu do wyj tku z powodów dotycz cych prywatno ci i uczciwo ci osoby fizycznej procedura odtajnienia lub likwidacji oznaczenia uwzgl dni w szczeg lno ci zgod osoby zainteresowanej, lub — o ile ma to zastosowanie — niemo no identyfikacji osoby zainteresowanej;
- (c) w odniesieniu do wyj tku z powodów dotycz cych interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej osoba zainteresowana mo e zosta powiadomiona za pomoc publikacji w *Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej*, z terminem czterech tygodni od daty tej publikacji na ewentualne uwagi.

Cz 2 PROCEDURA SPRAWDZAJ CA W ZAKRESIE BEZPIECZE STWA

11. PROCEDURA SPRAWDZAJ CA W ZAKRESIE PO WIADCZENIA BEZPIECZE STWA DLA POSŁÓW DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

11.1. Warunkiem uzyskania dost pu do informacji opatrzonych klauzul tajno ci na poziomie „CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL” lub równowa nych przez posłów do Parlamentu Europejskiego jest otrzymanie upowa nienia zgodnie z procedur okre lon w pkt. 11.3 i 11.4, lub zło enie przez tych posłów, zgodnie z art. 3 ust. 4 niniejszej decyzji, uroczystego o wiadczenia, e informacje te nie zostan ujawnione.

11.2. Warunkiem uzyskania dost pu do informacji opatrzonych klauzul tajno ci na poziomie SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równowa nych przez posłów do Parlamentu Europejskiego jest otrzymanie upowa nienia, zgodnie z procedur okre lon w pkt. 11.3 i 11.14.

11.3 Upowa nienie udzielne jest wył cznie posłom do Parlamentu Europejskiego, w stosunku do których wła ciwe organy krajowe pa stw członkowskich przeprowadziły post powania sprawdzaj ce, zgodnie z procedur okre lon w pkt. 11.9 do 11.14. Przewodnicz cy odpowiada za udzielanie upowa nienia posłom.

11.4. Przewodnicz cy mo e udzieli upowa nienia na pi mie po otrzymaniu opinii wła ciwych organów krajowych pa stw członkowskich, wydawanej na podstawie post powania sprawdzaj cego zgodnie z procedur okre lon w pkt. 11.8 do 11.13.

11.5. Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Bezpiecze stwa i Oceny Ryzyka prowadzi aktualny wykaz wszystkich posłów do Parlamentu Europejskiego, którzy uzyskali upowa nienie, w tym tymczasowe upowa nienie w rozumieniu pkt. 11.15.

11.6. Upowa nienie jest wydawane na okres pi ciu lat lub na okres wykonywania obowi zków, w zwi zku z którymi zostało przyznane, zale nie od tego, który z nich jest krótszy. Mo e natomiast zosta przedłu one zgodnie z procedur okre lon w pkt. 11.4.

11.7. Przewodnicz cy cofa upowa nienie, gdy uzna, e istniej uzasadnione przesłanki dla takiego cofni cia. Decyzja o cofni ciu upowa nienia jest przekazywana zainteresowanemu posłowi do Parlamentu Europejskiego, który mo e ubiega si o wysłuchanie przez przewodnicz cego zanim cofni cie upowa nienia wejdzie w ycie, oraz wła ciwemu organowi krajowemu.

11.8. Post powanie sprawdzaj ce jest przeprowadzane przy udziale zainteresowanego posła do Parlamentu Europejskiego na wniosek przewodnicz cego. Post powanie sprawdzaj ce przeprowadza wła ciwy organ krajowy pa stwa członkowskiego, którego obywatelem jest zainteresowany poseł.

11.9. Jednym z wymogów post powania sprawdzaj cego jest wypełnienie formularza osobowego przez posła do Parlamentu Europejskiego.

11.10. Przewodnicz cy okre la w swoim wniosku do wła ciwego organu krajowego poziom klauzuli tajno ci niejawnych informacji, które maj by udost pnione zainteresowanemu posłowi do Parlamentu Europejskiego, tak aby mógł on przeprowadzi post powanie sprawdzaj ce w zakresie po wiadczenia bezpiecze stwa.

11.11. Całe post powanie sprawdzaj ce w zakresie po wiadczenia bezpiecze stwa prowadzone przez wła ciwy organ krajowy, wraz z uzyskanymi wynikami, powinno by zgodne z wła ciwymi regulami i przepisami obowi zuj cymi w danym pa stwie członkowskim, wł czaj c te dotycz ce odwoła .

11.12. W przypadku wydania pozytywnej opinii przez właściwy organ krajowy przewodniczący może udzielić upoważnienia zainteresowanemu posłowi do Parlamentu Europejskiego.

11.13. Negatywna opinia właściwych organów krajowych jest przekazywana zainteresowanemu posłowi do Parlamentu Europejskiego, który może ubiegać się o wysłuchanie przez przewodniczącego. Przewodniczący, jeżeli uzna to za konieczne, może zwrócić się do właściwego organu krajowego z wnioskiem o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W przypadku potwierdzenia negatywnej opinii nie może udzielić upoważnienia.

11.14. Wszyscy posłowie do Parlamentu Europejskiego, którym przyznano upoważnienie w rozumieniu pkt. 11.3, w chwili przyznania upoważnienia, a następnie w regularnych odstępach czasu, otrzymują wszelkie niezbędne instrukcje dotyczące ochrony informacji niejawnych i środków zapewniających taką ochronę. Posłowie ci podpisują oświadczenie potwierdzające otrzymanie tych instrukcji.

11.15. W wyjątkowych okolicznościach przewodniczący może udzielić posłowi do Parlamentu Europejskiego tymczasowego upoważnienia na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, obowiązującego do czasu zakończenia postępowania sprawdzającego określonego w pkt. 11.11, pod warunkiem, że poinformował o takim zamiarze właściwy organ krajowy i że organ ten nie zgłosił sprzeciwu w ciągu miesiąca. Przyznane w ten sposób tymczasowe upoważnienia nie dają prawa dostępu do informacji opatrzonej klauzulą tajności na poziomie TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równoważną.

12. PROCEDURA SPRAWDZANIA W ZAKRESIE POŚWIADCZENIA BEZPIECZEŃSTWA DLA URZĘDNIKÓW PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I INNYCH PRACOWNIKÓW PARLAMENTU ZATRUDNIONYCH W GRUPACH POLITYCZNYCH

12.1. Dostęp do informacji niejawnych mogą posiadać wyłącznie urzędnicy Parlamentu Europejskiego i inni pracownicy Parlamentu zatrudnieni w grupach politycznych, którzy ze względu na swoje obowiązki oraz z uwagi na wymogi służbowe muszą posiadać wiedzę zawartą w takich informacjach.

12.2. Warunkiem uzyskania dostępu do informacji opatrzonej klauzulą tajności na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL, SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET, lub równoważnych przez zainteresowanych urzędników Parlamentu Europejskiego i innych pracowników Parlamentu zatrudnionych w grupach politycznych jest otrzymanie upoważnienia zgodnie z procedurą określoną w pkt. 12.3 i 12.4.

12.3. Upoważnienie może być udzielone wyłącznie osobom, o których mowa w pkt. 12.1 w stosunku do których właściwe organy krajowe państw członkowskich (krajowe władze bezpieczeństwa) przeprowadziły postępowanie sprawdzające, zgodnie z procedurą określoną w pkt. 12.9 do 12.14. Sekretarz generalny odpowiada za udzielanie upoważnienia urzędnikom Parlamentu Europejskiego i innym pracownikom Parlamentu zatrudnionym w grupach politycznych.

12.4. Sekretarz generalny może udzielić pisemnego upoważnienia po otrzymaniu opinii właściwych organów krajowych państw członkowskich, wydawanej na podstawie postępowania sprawdzającego zgodnie z pkt. 12.8 do 12.13.

12.5. Dyrekcja Parlamentu Europejskiego ds. Bezpieczeństwa i Oceny Ryzyka prowadzi aktualny wykaz wszystkich stanowisk wymagających poświadczenia bezpieczeństwa, na podstawie informacji przekazywanych przez poszczególne departamenty Parlamentu Europejskiego, oraz wszystkich osób, które uzyskały upoważnienia, wyłącznie z upoważnieniami tymczasowymi w rozumieniu pkt. 12.15.

12.6. Upoważnienie jest wydawane na okres pięciu lat lub na okres wykonywania obowiązków, w związku z którymi zostało przyznane, zale nie od tego, który z nich jest krótszy. Może ono zostać przedłużone zgodnie z procedurą określoną w pkt. 12.4.

12.7. Sekretarz generalny cofa upoważnienie, gdy uzna, że istnieje uzasadnione przesłanki dla takiego cofnięcia. Decyzja o cofnięciu upoważnienia jest przekazywana zainteresowanemu urzędnikowi Parlamentu Europejskiego lub innemu pracownikowi Parlamentu zatrudnionemu w grupie politycznej, który może ubiegać się o wysłuchanie przez sekretarza generalnego, zanim cofnięcie upoważnienia wejdzie w życie, oraz właściwemu organowi krajowemu.

12.8. Postępowanie sprawdzające jest przeprowadzane przy udziale zainteresowanego urzędnika Parlamentu Europejskiego lub innego pracownika Parlamentu zatrudnionego w grupie politycznej, na wniosek sekretarza generalnego. Postępowanie sprawdzające przeprowadza właściwy organ krajowy państwa członkowskiego, którego obywatelem jest osoba zainteresowana. Jeżeli krajowe przepisy ustawowe i wykonawcze dopuszczają tak możliwość, właściwe organy krajowe mogą przeprowadzać postępowania sprawdzające w odniesieniu do osób niebędących obywatelami ich kraju, którym potrzebny jest dostęp do informacji opatrzonej klauzulą tajności na poziomie CONFIDENTIEL UE/ EU CONFIDENTIAL SECRET UE/ EU SECRET lub TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET.

12.9. Jednym z wymogów postępowania sprawdzającego jest wypełnienie formularza osobowego przez zainteresowanego urzędnika Parlamentu Europejskiego lub innego pracownika Parlamentu zatrudnionego w grupie politycznej.

12.10. Sekretarz generalny określa w swoim wniosku do właściwego organu krajowego poziom klauzuli tajności informacji niejawnych, które mają być udostępnione zainteresowanemu urzędnikowi Parlamentu Europejskiego lub innemu pracownikowi Parlamentu zatrudnionemu w grupie politycznej, tak aby mógł on przeprowadzić postępowanie sprawdzające w zakresie po wiadczenia bezpieczeństwa i wydać opinię dotyczącą stopnia upoważnienia ewentualnie przyznanego tej osobie.

12.11. Całe postępowanie sprawdzające w zakresie po wiadczenia bezpieczeństwa prowadzone przez właściwy organ krajowy, wraz z uzyskanymi wynikami, powinno być zgodne z właściwymi regulacjami i przepisami obowiązującymi w danym państwie członkowskim, w szczególności dotyczącymi odwołań.

12.12. W przypadku wydania pozytywnej opinii przez właściwy organ krajowy sekretarz generalny może udzielić upoważnienia zainteresowanemu urzędnikowi Parlamentu Europejskiego lub innemu pracownikowi Parlamentu zatrudnionemu w grupie politycznej.

12.13. Negatywna opinia właściwych organów krajowych jest przekazywana zainteresowanemu urzędnikowi Parlamentu Europejskiego lub innemu pracownikowi Parlamentu zatrudnionemu w grupie politycznej, który może ubiegać się o wysłuchanie przez sekretarza generalnego. Sekretarz generalny, jeżeli uzna to za konieczne, może zwrócić się do właściwych organów krajowych z wnioskiem o udzielenie dodatkowych wyjaśnień. W przypadku potwierdzenia negatywnej opinii nie może udzielić upoważnienia.

12.14. Wszyscy urzędnicy Parlamentu Europejskiego i inni pracownicy Parlamentu zatrudnieni w grupach politycznych, którym przyznano upoważnienie w rozumieniu pkt. 12.4 i 12.5, w chwili przyznania upoważnienia, a następnie w regularnych odstępach czasu, otrzymują wszelkie niezbędne instrukcje dotyczące ochrony informacji niejawnych i środków zapewniających taką ochronę. Tacy urzędnicy i pracownicy podpisują o wiadczenie potwierdzające otrzymanie tych instrukcji i zobowiązują się do ich przestrzegania.

12.15. W wyjątkowych okolicznościach sekretarz generalny może udzielić urzędnikowi Parlamentu Europejskiemu lub innemu pracownikowi Parlamentu zatrudnionemu w grupie politycznej tymczasowego upoważnienia na okres nieprzekraczający sześciu miesięcy, obowiązującego do czasu zakończenia sprawdzającego określonego w pkt. 12,11, pod warunkiem że poinformował o takim zamiarze właściwy organ krajowy i że organ ten nie zgłosił sprzeciwu w ciągu miesiąca. Przyznane w ten sposób tymczasowe upoważnienia nie dają prawa dostępu do informacji opatrzonych klauzulą tajności na poziomie TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET lub równoważnej.

Załącznik II ⁵³

---

⁵³Opublikowany w Dz.U. C 96 z 1.4.2014, s. 21.

F. Osobisty konflikt interesów

Za zgod Prezydium mo na drog umotywowanej decyzji odmówi posłowi dost pu do dokumentu Parlamentu, je eli Prezydium po wysłuchaniu posła stwierdzi, e udzielenie dost pu wpłyn łoby negatywnie na interes instytucjonalny Parlamentu lub na interes publiczny w stopniu, który byłby nie do przyj cia, oraz e poseł pragnie dost pu ze wzgl dów prywatnych i osobistych. Poseł mo e wnie na pi mie umotywowany sprzeciw wobec tej decyzji w terminie jednego miesi ca od powiadomienia o niej. Decyzj w przedmiocie sprzeciwu podejmuje Parlament bez debaty w trakcie pierwszego posiedzenia po wniesieniu sprzeciwu.

ZAŁĄCZNIK VIII

Zasady wykonywania uprawnień ledczych przez Parlament Europejski

Decyzja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r., dotycząca zasad wykonywania uprawnień ledczych przez Parlament Europejski⁵⁴

Parlament Europejski, Rada i Komisja,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a w szczególności art. 20 B,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 193,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności art. 107 B,

a także mając na uwadze, co następuje:

należy ustalić szczegółowe zasady wykonywania uprawnień ledczych przez Parlament Europejski w poszanowaniu postanowień Traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską;

tymczasowe komisje ledcze powinny dysponować środkami niezbędnymi do wykonywania ich zadań; ważne jest, by w tym celu państwa członkowskie, jak również instytucje i organy Wspólnot Europejskich, podjęły wszelkie środki w celu ułatwienia wykonywania tych zadań;

tajny oraz poufny charakter prac tymczasowych komisji ledczych musi być chroniony;

na wniosek jednej z trzech zainteresowanych instytucji przepisy dotyczące wykonywania uprawnień ledczych mogą zostać znowelizowane w świetle nabytego do wiadzenia po zakończeniu bieżącej kadencji Parlamentu,

WSPÓLNIE POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Na podstawie art. 20 B Traktatu EWWiS, art. 193 Traktatu WE oraz art. 107 B Traktatu EWEA niniejsza decyzja określa zasady wykonywania uprawnień ledczych przez Parlament Europejski.

Artykuł 2

1. Na warunkach oraz w granicach określonych przez Traktaty wymienione w art. 1 oraz w ramach wykonywania swoich zadań, na wniosek jednej z czwartej swoich członków Parlament Europejski może powołać tymczasową komisję ledczą do zbadania zarzutów naruszenia lub niewłaściwego administrowania w stosowaniu prawa wspólnotowego przez jedną z instytucji lub jeden z organów Wspólnot Europejskich, organy administracji publicznej jednego z państw członkowskich bądź przez osoby upoważnione przez prawo wspólnotowe do stosowania go.

Parlament Europejski określa skład oraz regulamin wewnętrzny tymczasowych komisji ledczych.

Decyzja o powołaniu tymczasowej komisji ledczej określająca w szczególności zadania komisji i termin złożenia sprawozdania, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

2. Tymczasowa komisja ledcza pełni swoje funkcje w poszanowaniu kompetencji nadanych przez Traktaty instytucjom i organom Wspólnot Europejskich.

---

⁵⁴Dz.U. L 113 z 19.5.1995, str. 2.

Członkowie tymczasowej komisji ledczej i każda osoba, która wykonuje swoje obowiązki z tytułu wiadomości o faktach, informacjach, wiedzy, dokumentach lub przedmiotach objętych tajemnicą na mocy przepisów przyjętych przez państwa członkowskie lub jedną z instytucji Wspólnoty, są zobowiązani do zachowania tajemnicy w stosunku do każdej niepowołanej osoby oraz opinii publicznej, również po zakończeniu pełnienia swoich obowiązków.

Posiedzenia i przesłuchania są jawne. Na wniosek jednej czwartej członków komisji ledczej, organów wspólnotowych lub krajowych bądź też w przypadku, gdy tymczasowa komisja ledcza rozpatruje informacje tajne, postępowanie odbywa się z wyjątkiem jawności. Wiadkowie i biegli mają prawo do składania zeznań i przedstawiania opinii z wyjątkiem jawności.

3. Tymczasowa komisja ledcza nie może bada spraw, które są przedmiotem postępowania przed sądami krajowymi lub wspólnotowymi, dopóki postępowanie sądowe nie zostanie zakończone.

W terminie dwóch miesięcy od dnia publikacji dokonanej zgodnie z ust. 1, lub od powiadomienia Komisji o podniesionym przed tymczasową komisją ledczą zarzucie naruszenia prawa wspólnotowego przez państwa członkowskie, Komisja może poinformować Parlament Europejski, i sprawa rozpatrywana przez tymczasową komisję ledczą jest przedmiotem wspólnotowego postępowania pozasądowego. W takim przypadku tymczasowa komisja ledcza podejmuje wszelkie niezbędne środki, by umożliwić Komisji pełne wykonywanie przyznaných jej przez Traktaty uprawnień.

4. Tymczasowa komisja ledcza kończy działalność wraz ze złożeniem sprawozdania w terminie określonym w momencie jej powołania, najpóźniej po upływie dwunastu miesięcy od daty jej powołania, a w każdym przypadku, wraz z upływem kadencji Parlamentu.

Parlament Europejski może dwukrotnie podjąć umotywowaną decyzję o przedłużeniu terminu dwunastu miesięcy o trzy miesiące. Decyzja ta jest publikowana w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

5. Tymczasowa komisja ledcza nie może zostać powołana lub zebrać się ponownie dla zbadania spraw, które były już przedmiotem postępowania tymczasowej komisji ledczej, jeżeli od złożenia sprawozdania dotyczącego tego postępowania lub od zakończenia działalności komisji nie minęło dwanaście miesięcy i jeżeli nie wyszły na jaw nowe fakty.

Artykuł 3

1. Tymczasowa komisja ledcza prowadzi postępowania niezbędne dla zbadania zarzutów naruszenia lub niewłaściwego administrowania przy stosowaniu prawa wspólnotowego, na określonych niżej warunkach.

2. Tymczasowa komisja ledcza może zwrócić się do instytucji lub organu Wspólnot Europejskich, albo do rzędu jednego z państw członkowskich, o wyznaczenie ich członka do uczestnictwa w pracach komisji.

3. Na uzasadniony wniosek tymczasowej komisji ledczej zainteresowane państwa członkowskie, jak również instytucje lub organy Wspólnot Europejskich, wyznaczają urzędnika lub innego pracownika, którego upoważniają do wystąpienia przed tymczasową komisją ledczą, chyba że sprzeciwia się temu konieczność zachowania tajemnicy lub względy bezpieczeństwa publicznego lub narodowego wynikające z prawa Wspólnot lub państwa członkowskiego.

Wyznaczeni urzędnicy lub inni pracownicy wypowiadają się w imieniu rzędu lub instytucji, które reprezentują oraz przestrzegają otrzymanych od nich instrukcji. Są oni związani przepisami wynikającymi z obowiązków ich regulaminów.

4. Na wniosek tymczasowej komisji ledczej lub z własnej inicjatywy, władze państw członkowskich oraz instytucje lub organy Wspólnot Europejskich dostarczają komisji ledczej dokumenty niezbędne do wykonywania jej obowiązków, chyba że sprzeciwia się temu konieczność zachowania tajemnicy albo względnie bezpieczeństwa publicznego lub narodowego wynikające z prawa Wspólnot lub państwa członkowskiego.

5. Przepisy ust. 3 i 4 nie uchylają przepisów obowiązujących w państwach członkowskich zabraniających urzędnikom występowania przed organami sądowymi lub przekazywania dokumentów.

Parlament Europejski jest informowany przez przedstawiciela upoważnionego do zaciągania zobowiązań w imieniu instytucji lub rzędu zainteresowanego państwa członkowskiego o przeszkodzie wynikającej z konieczności zachowania tajemnicy ze względów bezpieczeństwa publicznego lub narodowego lub też z przepisów wymienionych w pierwszym akapicie.

6. Instytucje lub organy Wspólnot Europejskich nie udostępniają tymczasowej komisji ledczej dokumentów pochodzących z państwa członkowskiego bez wcześniejszego poinformowania tego państwa.

Dokumenty, o których mowa w ust. 5, nie są udostępniane bez zgody państwa członkowskiego.

7. Postanowienia ust. 3, 4 i 5 stosują się do osób fizycznych lub prawnych uprawnionych przez prawo wspólnotowe do jego stosowania.

8. Tymczasowa komisja ledcza może wezwać każdą osobę do złożenia zeznań, o ile jest to niezbędne do wypełnienia zadań komisji. Tymczasowa komisja ledcza informuje osobę, której nazwisko zostało wymienione w związku z okolicznościami postępowania, gdy fakt ten może wyrządzić jej szkodę. Komisja przesłuchuje tę osobę na jej wniosek.

Artykuł 4

1. Informacje uzyskane przez tymczasową komisję ledczą są przeznaczone wyłącznie do wypełnienia jej zadań i nie mogą być podawane do wiadomości publicznej, jeżeli zawierają informacje tajne lub poufne albo jeżeli wymieniają osoby z nazwiska.

Parlament Europejski podejmuje wszelkie środki administracyjne i prawne w celu ochrony tajnego i poufnego charakteru prac tymczasowych komisji ledczych.

2. Sprawozdanie tymczasowej komisji ledczej jest przedkładane Parlamentowi Europejskiemu, który może zdecydować o jego opublikowaniu, z zastrzeżeniem ust. 1.

3. Parlament Europejski może przekazywać instytucjom lub organom Wspólnot Europejskich oraz państwom członkowskim zalecenia przyjęte na podstawie sprawozdania tymczasowej komisji ledczej. Podmioty te wyciągają odpowiednie wnioski z otrzymanych zaleceń.

Artykuł 5

Wszelkie komunikaty w związku ze stosowaniem niniejszej decyzji są przekazywane władzom państw członkowskich za pośrednictwem Stałych Przedstawicielstw przy Unii Europejskiej.

Artykuł 6

Na wniosek Parlamentu Europejskiego, Rady lub Komisji, powyższe zasady mogą zostać znówelizowane w świetle nabytego do wiadczenia, po zakończeniu bieżącej kadencji Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

ZAŁ CZNIK IX

Rejestr słu cy przejrzysto ci

A Przepisy wykonawcze do art. 11 ust. 5 do 8

Artykuł _

Przepustka uprawniaj ca do wst pu

1. Długoterminowa przepustka jest plastikow kart ze zdj ciem jej posiadacza, jego nazwiskiem i imionami oraz nazw przedsi biorstwa, organizacji lub osoby, dla której pracuje.

W obr bie Parlamentu posiadacz przepustki jest obowi zany nosi j stale w widocznym miejscu. Nieprzestrzeganie tego obowi zku mo e skutkowa odebraniem przepustki.

Przepustki ró ni si kszałtem i kolorem od kart wst pu wydawanych go ciom.

2. Wa no przepustek jest przedłu ana, je eli ich posiadacze spełniaj obowi zki okre lone w art. 11 ust. 6 Regulaminu.

Skargi poparte konkretnymi faktami i wchodz ce w zakres stosowania kodeksu post powania zał czonego do porozumienia o utworzeniu rejestru słu cego przejrzysto ci⁵⁵ s przekazywane wspólnemu sekretariatowi rejestru. Sekretarz generalny Parlamentu powiadamia kwestorów o decyzjach w sprawie wykre leniu z rejestru, a kwestorzy podejmuj decyzj o odebraniu przepustki.

Decyzje, za pomoc których kwestorzy informuj o odebraniu przepustki lub wi kszej liczby przepustek, zawieraj adresowane do posiadaczy przepustek albo organizacji, które reprezentuj lub dla których pracuj , wezwanie do zwrotu tych przepustek Parlamentowi w terminie 15 dni od dnia powiadomienia o tej decyzji.

3. Przepustki nie uprawniaj w adnym wypadku ich posiadaczy do uczestnictwa w posiedzeniach Parlamentu lub jego organów innych ni te, które s otwarte dla publiczno ci, oraz nie upowa niaj w tym przypadku do odst pstw od zasad reguluj cych wst p do instytucji, które stosuj si do ka dego obywatela Unii Europejskiej.

---

⁵⁵Zob. zał cznik 3 do porozumienia uj tego w zał czniku X cz B.

B Porozumienie między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i osób samozatrudnionych zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej⁵⁶.

Parlament Europejski i Komisja Europejska („strony niniejszego porozumienia”),

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 11 ust. 1 i 2, Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 295, oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwane dalej łącznie „traktatami”),

mając na uwadze, że twórcy polityki europejskiej nie działają w oderwaniu od społeczeństwa obywatelskiego, lecz utrzymują otwarty, przejrzysty i regularny dialog ze stowarzyszeniami przedstawicielskimi i społeczeństwem obywatelskim,

mając na uwadze, że strony niniejszego porozumienia dokonały przeglądu rejestru służącego przejrzystości (zwanego dalej „rejestrem”), utworzonego na mocy porozumienia z dnia 23 czerwca 2011 r. zawartego między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską w sprawie utworzenia „Rejestru służącego przejrzystości” dotyczącego organizacji i samozatrudnionych osób, zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej⁵⁷ zgodnie z ust. 30 tego porozumienia,

UZGADNIANIE, CO NASTĘPUJE:

I. Zasady, na jakich opiera się rejestr

1. Utworzenie i prowadzenie rejestru nie ma wpływu na cele Parlamentu Europejskiego sformułowane w jego rezolucji z dnia 8 maja 2008 r. w sprawie określenia ram dla działalności grup interesu (lobbystów) w instytucjach europejskich⁵⁸ oraz w jego decyzji z dnia 11 maja 2011 r. w sprawie zawarcia porozumienia międzyinstytucjonalnego pomiędzy Parlamentem Europejskim a Komisją w sprawie „Rejestru służącego przejrzystości”⁵⁹ i nie szkodzi realizacji tych celów.

2. Rejestr jest prowadzony zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii, w tym z zasadami proporcjonalności i niedyskryminacji.

3. Przy prowadzeniu rejestru respektowane są prawa posłów do Parlamentu Europejskiego do sprawowania mandatu parlamentarnego bez ograniczeń.

4. Prowadzenie rejestru nie narusza uprawnień ani przywilejów stron niniejszego porozumienia, ani też nie ma wpływu na ich odpowiednie kompetencje organizacyjne.

5. Strony niniejszego porozumienia dążą do traktowania wszystkich podmiotów zaangażowanych w podobną działalność w podobny sposób i do zapewnienia jednakowych warunków w zakresie rejestracji organizacji i samozatrudnionych osób zaangażowanych w opracowanie i realizację polityki UE.

II. Struktura rejestru

6. Struktura rejestru jest następująca:

⁵⁶Dz.U. L 277 z 19.9.2014, s. 11.

⁵⁷Dz.U. L 191 z 22.7.2011, s. 29.

⁵⁸Dz.U. C 271 E z 12.11.2009, s. 48.

⁵⁹Dz.U. C 377 E z 7.12.2012, s. 176.

- (a) przepisy dotyczące zakresu rejestru, rodzajów działalności podlegających wpisowi do rejestru, definicji, załączników;
- (b) sekcje rejestracji (załącznik 1);
- (c) informacje wymagane od rejestrujących się podmiotów, w tym wymogi dotyczące ujawniania informacji finansowych (załącznik 2);
- (d) kodeks postępowania (załącznik 3);
- (e) mechanizmy powiadamiania i składania skarg oraz środki mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania, w tym procedura obsługi powiadomień oraz badania i rozpatrywania skarg (załącznik 4);
- (f) wytyczne dotyczące wdrażania wraz z praktycznymi informacjami dla rejestrujących się podmiotów.

III. Zakres rejestru

Rodzaje działalności podlegającej wpisowi do rejestru

7. Rejestr obejmuje wszelkie rodzaje działalności, niebędące działalnością, o której mowa w ust. 10–12, prowadzonej w celu wywarcia bezpośredniego lub pośredniego wpływu na procesy opracowywania lub realizacji polityki oraz podejmowania decyzji przez instytucje UE, bez względu na używane środki lub kanały komunikacyjne, na przykład zlecenie usług na zewnątrz, media, umowy z profesjonalnymi pośrednikami, ośrodki analityczne, platformy, fora, kampanie i inicjatywy obywatelskie.

Do celów niniejszego porozumienia „wywieranie bezpośredniego wpływu” oznacza wywieranie wpływu poprzez bezpośredni kontakt lub komunikację z instytucjami UE lub inne następujące po nich działania, a „wywieranie pośredniego wpływu” oznacza wpływanie poprzez wykorzystanie pośrednich środków wpływu, takich jak media, opinia publiczna, konferencje lub wydarzenia towarzyskie skierowane do instytucji UE.

Działalność ta obejmuje w szczególności:

- kontakty z członkami i ich asystentami, urzędnikami lub innymi pracownikami instytucji UE;
- opracowywanie, rozprowadzanie i przekazywanie pism, materiałów informacyjnych lub dokumentów do dyskusji lub zawierających stanowiska;
- organizowanie imprez, spotkań lub działań promocyjnych, konferencji lub wydarzeń towarzyskich, na które wysyłane są zaproszenia do członków i ich asystentów, urzędników lub innych pracowników instytucji UE; oraz
- dobrowolny wkład w formalne konsultacje lub wysłuchania w sprawie planowanych aktów ustawodawczych lub innych aktów prawnych UE oraz w inne otwarte konsultacje i udział w tych konsultacjach.

8. Oczekuje się rejestracji ze strony wszelkich organizacji i osób samozatrudnionych, zaangażowanych w rodzaj działalności podlegającej wpisowi do rejestru, niezależnie od ich statusu prawnego i niezależnie od tego, czy działalność ta znajduje się na etapie realizacji czy przygotowania.

Każdy rodzaj działalności podlegającej wpisowi do rejestru i prowadzony na podstawie umowy przez pośrednika zapewniającego doradztwo prawne i zawodowe powoduje kwalifikowalność do

zapisu w rejestrze zarówno w przypadku po rednika, jak i jego klienta. Tacy po rednicy musz zadeklarowa wszystkich klientów w ramach takich umów, a tak e ich dochody na klienta zwi zane z działalno ci przedstawicielsk , zgodnie z zał cznikiem 2 pkt II.C.2.B. Wymóg ten nie zwalnia klientów z obowi zku rejestracji i zapisania w swoim własnym kosztorysie kosztu wszelkiej działalno ci zleconej po rednikowi.

Rodzaje działalno ci niepodlegaj ce wpisowi do rejestru

9. Organizacja powinna kwalifikowa si do zarejestrowania jedynie je li prowadzi podlegaj cy wpisowi do rejestru rodzaj działalno , który sprowadza si do bezpo rednich lub po rednich kontaktów z instytucjami UE. Organizacja uznana za niekwalifikuj c si do figurowania w rejestrze mo e zosta z niego skre lona.

10. Działalno dotycz ca doradztwa prawnego i innego rodzaju doradztwa specjalistycznego nie podlega wpisowi do rejestru, o ile:

- polega ona na doradztwie i kontaktach z organami publicznymi maj cymi na celu dokładniejsze obja nienie klientom ogólnego stanu prawnego, ich konkretnej sytuacji prawnej lub doradzenia im, czy dane kroki prawne lub administracyjne s wła ciwe lub dopuszczalne na mocy obowi zuj cego prawa i przepisów;
- polega na udzielaniu porad klientom, aby pomóc im w zagwarantowaniu zgodnie ci ich działań z wła ciwymi przepisami prawa;
- polega na analizach i badaniach opracowywanych dla klientów na temat potencjalnego wpływu zmian w przepisach ustawowych lub wykonawczych w odniesieniu do ich sytuacji prawnej lub sfery działalno ci;
- polega na reprezentowaniu w ramach procedury pojednawczej lub mediacyjnej maj cej na celu unikni cie skierowania sporu do s du lub organu administracyjnego; lub
- zwi zana jest z podstawowym prawem klienta do sprawiedliwego procesu, w tym prawa do obrony w post powaniu administracyjnym, taka jak działalno prowadzona przez prawników lub innych zaangażowanych w ni specjalistów.

Je eli dane przedsi biorstwo i jego doradcy s zaangażowani jako strona w konkretn spraw lub procedur s dow lub administracyjn , wszelka działalno bezpo rednio zwi zana z t spraw , która nie zmierza do zmiany istniejących ram prawnych, nie podlega wpisowi do rejestru. Niniejszy akapit stosuje si do wszystkich sektorów gospodarczych w Unii Europejskiej.

Niemniej jednak poni sze rodzaje działalno ci dotycz cej doradztwa prawnego i innego rodzaju doradztwa specjalistycznego podlegaj wpisowi do rejestru, w przypadku gdy maj na celu wywieranie wpływu na instytucje UE, ich członków i ich asystentów lub urz dników i innych pracowników:

- udzielanie wsparcia za po rednictwem przedstawicieli lub mediacji oraz dostarczanie materiałów poparcia, w tym argumentacja i sporz dzanie projektów; oraz
- doradztwo taktyczne i strategiczne, w tym podnoszenie kwestii, których zakres i czas komunikacji maj na celu wywarcie wpływu na instytucje UE, ich członków wraz z ich asystentami lub urz dnikami i innych pracowników.

11. Działalno partnerów społecznych jako uczestników dialogu społecznego (zwi zki zawodowe, stowarzyszenia pracodawców itd.) nie podlega wpisowi do rejestru, w przypadku gdy

ci partnerzy społeczni wypełniają funkcj wyznaczon dla nich w traktatach. Niniejszy punkt stosuje si odpowiednio do wszelkich podmiotów wyra nie wyznaczonych w traktatach do odgrywania roli instytucjonalnej.

12. Działalno w odpowiedzi na bezpo rednie i indywidualne wnioski instytucji UE lub posłów do Parlamentu Europejskiego, takie jak jednorazowe lub regularne wnioski o udzielenie informacji faktycznych, udost pnienie danych lub przygotowanie ekspertyzy nie podlega wpisowi do rejestru.

Postanowienia szczególne

13. Rejestr nie ma zastosowania do ko ciołów i wspólnot religijnych. Oczekuje si jednak rejestracji ze strony biur przedstawicielskich lub podmiotów prawa, biur i sieci utworzonych w celu reprezentowania ko ciołów i wspólnot religijnych w kontaktach z instytucjami UE, a tak e ich stowarzysze .

14. Rejestr nie ma zastosowania do partii politycznych. Oczekuje si jednak rejestracji ze strony wszelkich stworzonych lub wspieranych przez nie organizacji, które s zaangażowane w rodzaje działalno ci podlegaj ce wpisowi do rejestru.

15. Rejestr nie ma zastosowania do słu b rz dów pa stw członkowskich, rz dów pa stw trzecich, mi dzynarodowych organizacji mi dzyrz dowych i ich misji dyplomatycznych.

16. Od regionalnych władz publicznych oraz ich biur przedstawicielskich nie oczekuje si rejestracji, lecz mog one wpisa si do rejestru na własny wniosek. Oczekuje si rejestracji ze strony stowarzysze lub sieci utworzonych w celu wspólnego reprezentowania regionów.

17. Oczekuje si rejestracji ze strony wszelkich władz publicznych na szczeblu ni szym od krajowego innych ni te, o których mowa w pkt 16, takich jak lokalne i gminne organy władzy lub miasta, ich biura przedstawicielskie, a tak e stowarzyszenia lub sieci.

18. Oczekuje si rejestracji ze strony sieci, platform i innych rodzajów kolektywnej działalno ci niemaj cych statusu prawnego lub osobowo ci prawnej, lecz stanowi cych faktycznie ródło zorganizowanego wpływu i zaangażowanych w rodzaje działalno ci podlegaj ce wpisowi do rejestru. Członkowie takich rodzajów kolektywnej działalno ci wyznaczaj przedstawiciela, który b dzie działał jako osoba wyznaczona do kontaktów, odpowiedzialna za współprac ze „wspólnym sekretariatem rejestru słu cego przejrzysto ci” (JTRS).

19. Działalno , jak nale y wzi pod uwag do celów oceny kwalifikowalno ci do wpisu w rejestrze, to czynno ci skierowane (bezpo rednio lub po rednio) do wszystkich instytucji, agencji i organów UE oraz ich członków i asystentów tych ostatnich, urz dników i innych pracowników. Działalno ta nie obejmuje czynno ci skierowanych do pa stw członkowskich, a w szczególno ci czynno ci skierowanych do ich stałych przedstawicielstw przy Unii Europejskiej.

20. Zach ca si europejskie sieci, federacje, stowarzyszenia lub platformy do opracowania wspólnych przejrzystych wytycznych dla ich członków, w których wskazane s rodzaje działalno ci podlegaj ce wpisowi do rejestru. Oczekuje si podania do publicznej wiadomo ci tych wytycznych.

IV. Zasady maj ce zastosowanie do rejestruj cych si podmiotów

21. Poprzez zarejestrowanie si zainteresowane organizacje i osoby:

- zgadzaj si na uj cie w ogólnie dost pnej formie informacji dostarczanych przez nie w celu wpisania do rejestru;

- zgadzaj si działa zgodnie z kodeksem post powania przedstawionym w zał czniku 3 i w odpowiednich przypadkach przedstawiaj teksty wszelkich bran owych kodeksów post powania, których zobowi zały si przestrzega ⁶⁰;
- gwarantuj , e informacje dostarczone w celu wpisania do rejestru s prawidłowe i zgadzaj si na współprac w przypadku otrzymania administracyjnych wniosków o udzielenie informacji uzupełniaj cych i aktualizacji;
- zgadzaj si , aby wszelkie dotycz ce ich powiadomienia lub skargi były rozpatrywane w oparciu o przepisy kodeksu post powania przedstawionego w zał czniku 3;
- zgadzaj si , by podlega wszelkim rodkom maj cym zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu post powania przedstawionego w zał czniku 3 i przyjmuj do wiadomo ci, e rodki przewidziane w zał czniku 4 mog by wzgl dem nich zastosowane w przypadku nieprzestrzegania kodeksu post powania;
- przyjmuj do wiadomo ci, e strony niniejszego porozumienia, na wniosek i zgodnie z przepisami rozporz dzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁶¹ maj obowi zek ujawnienia korespondencji i innych dokumentów dotycz cych działalno ci rejestruj cych si podmiotów.

V. Wdro enie

22. Sekretarze generalni Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej s odpowiedzialni za nadzór nad systemem oraz za wszystkie kluczowe aspekty jego funkcjonowania i za wspóln zgod podejmuj rodki niezbdne do wdro enia niniejszego porozumienia.

23. Chocia system b dzie prowadzony wspólnie, strony niniejszego porozumienia zachowuj swobod co do stosowania rejestru w sposób niezale ny do swoich własnych okre lonych celów.

24. W celu wdro enia systemu słu by Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej zachowuj wspóln struktur operacyjn , zwan „wspólnym sekretariatem rejestru słu cego przejrzysto ci” (JTRS). W skład wspólnego sekretariatu wchodzi grupa urz dników z Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej, na mocy uzgodnie podj tych przez wła ciwe słu by. Działalno JTRS koordynuje kierownik działu w sekretariacie generalnym Komisji Europejskiej. Zadania JTRS obejmuj wydawanie wytycznych dotycz cych wdra nia w zakresie ustalonym niniejszym porozumieniem w celu ułatwienia spójnej interpretacji przepisów przez rejestruj ce si podmioty oraz w celu monitorowania jako ci zawarto ci rejestru. W celu prowadzenia kontroli jako ci zawarto ci rejestru JTRS korzysta z dost pnych zasobów administracyjnych, przy zało eniu, e rejestruj ce si podmioty ponosz ostatecznie odpowiedzialno za przekazane informacje.

25. Strony niniejszego porozumienia organizuj odpowiednie szkolenia i projekty w zakresie komunikacji wewn trznej, aby zwi kszy w ród swoich członków i pracowników wiedz o wspólnym rejestrze oraz o procedurze powiadamiania i składania skarg.

26. Strony niniejszego porozumienia podejmuj odpowiednie rodki zewn trzne, aby zwi kszy wiedz o rejestrze i promowa jego wykorzystanie.

⁶⁰Obowi zuj cy zarejestrowane podmioty bran owe kodeks post powania mo e nakłada bardziej surowe obowi zki ni wymogi okre lone w kodeksie post powania przedstawionym w zał czniku 3.

⁶¹Rozporz dzenie Parlamentu Europejskiego oraz Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dost pu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

27. Na stronie internetowej rejestru słucego przejrzystości na portalu „Europa” publikuje się w regularnych odstępach czasu szereg podstawowych statystyk uzyskanych z bazy danych rejestru i dostępnych za pomocą łatwej w obsłudze wyszukiwarki. Podana do publicznej wiadomości zawartość tej bazy danych będzie dostępna w formatach elektronicznych, umożliwiających do odczytu maszynowego.

28. Sekretarze generalni Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej przedstawiają coroczne sprawozdanie z działania rejestru, odpowiednio, właściwemu wiceprzewodniczącemu Parlamentu Europejskiego i właściwemu wiceprzewodniczącemu Komisji Europejskiej. Roczne sprawozdanie zawiera informacje faktyczne o rejestrze, jego zawartości i zmianach do niego wprowadzanych, oraz publikowane jest co roku w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego.

VI. Rodki mające zastosowanie do podmiotów przestrzegających wymogi

29. Przepustki do budynków Parlamentu Europejskiego będą wydawane jedynie osobom reprezentującym organizacje objęte obowiązkiem wpisu do rejestru lub pracującym dla takich organizacji, jeżeli te organizacje lub osoby wpisały się do rejestru. Jednakże wpis do rejestru nie stanowi automatycznego przyznania uprawnienia do takich przepustek. Kwestia wydawania i kontrolowania długoterminowych przepustek umożliwiających wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego podlega wewnętrznej procedurze Parlamentu, za którą on sam jest odpowiedzialny.

30. Strony niniejszego porozumienia oferują zachęty, w ramach swoich administracyjnych uprawnień, w celu nakłaniania do rejestracji w oparciu o ramy ustanowione niniejszym porozumieniem.

Zachęty oferowane rejestrującym się podmiotom przez Parlament Europejski mogą obejmować:

- dalsze ułatwienia w dostępie do budynków Parlamentu, do posłów i ich asystentów oraz do urzędników i innych pracowników;
- zezwolenie na organizowanie lub bycie współorganizatorem wydarzeń odbywających się w budynkach Parlamentu;
- ułatwione przekazywanie informacji, w tym specjalne listy mailingowe;
- uczestnictwo z prawem głosu w wysłuchaniach w komisjach;
- patronat Parlamentu Europejskiego.

Zachęty oferowane rejestrującym się podmiotom przez Komisję Europejską mogą obejmować:

- rodki związane z przesyłaniem do podmiotów zarejestrowanych informacji o rozpoczęciu konsultacji publicznych;
- rodki związane z grupami ekspertów i innymi organami doradczymi;
- specjalne listy adresów e-mail;
- patronat Komisji Europejskiej.

Strony niniejszego porozumienia informują rejestrujące się podmioty o dostępnych dla nich specjalnych zachętach.

VII. Rodki mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania

31. Powiadomienia i skargi dotyczące ewentualnego nieprzestrzegania kodeksu postępowania przedstawione w załączniku 3 może składać każdy, posługując się przy tym standardowym

formularzem kontaktowym dostępnym na stronie internetowej rejestru. Powiadomienia i skargi rozpatrywane są zgodnie z procedurami określonymi w załączniku 4.

32. Mechanizm powiadamiania jest narzędziem uzupełniającym kontrole jako ci prowadzone przez JTRS zgodnie z pkt 24. Każde zgłoszenie powiadomienia w związku z błędami dotyczącymi faktów w ramach informacji przekazanych przez zarejestrowane podmioty. Powiadomienia mogą być również zgłaszane w związku z przypadkami rejestracji podmiotów niekwalifikujących się do rejestracji.

33. Każde wniesienie oficjalnej skargi w przypadku podejrzenia nieprzestrzegania kodeksu, innego niż błąd co do faktu, ze strony zarejestrowanych podmiotów. Skargi muszą być poparte konkretnymi faktami związanymi z domniemanym nieprzestrzeganiem kodeksu postępowania

JTRS bada sprawę podejrzanego nieprzestrzegania z należytym uwzględnieniem zasad proporcjonalności i dobrej administracji. Umierne nieprzestrzeganie kodeksu postępowania ze strony zarejestrowanych podmiotów lub ich przedstawicieli skutkuje zastosowaniem środków określonych w załączniku 4.

34. W przypadku wykrycia przez JTRS w drodze procedur, o których mowa w pkt 31–33, powtarzających przypadków braku współpracy lub powtarzającego się nieodpowiedniego postępowania lub powątpiewającego przypadku nieprzestrzegania przepisów, odnośnie zarejestrowane podmioty zostaną usunięte z rejestru na czas jednego roku lub dwóch lat, a zastosowane środki zostaną w sposób ogólnie dostępny wskazane w rejestrze zgodnie z załącznikiem 4.

VIII. Udział innych instytucji i organów

35. Rada Europejska i Rada są zaproszone do przyłączenia się do rejestru. Pozostałe instytucje, organy i jednostki organizacyjne UE zachęca się do samodzielnego korzystania z ram ustanowionych niniejszym porozumieniem jako instrumentu referencyjnego na potrzeby własnych kontaktów z organizacjami i samozatrudnionymi osobami zaangażowanymi w tworzenie polityki UE i jej realizację.

IX. Postanowienia końcowe

36. Niniejsze porozumienie zastępuje porozumienie zawarte między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską w dniu 23 czerwca 2011 r., które przestaje obowiązywać w dniu wejścia w życie niniejszego porozumienia.

37. Rejestr zostanie poddany nowemu przeglądowi w 2017 r.

38. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsze porozumienie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

W okresie trzech miesięcy od ww. daty podmioty już zarejestrowane w dniu wejścia w życie niniejszego porozumienia dokonują zmiany ich rejestracji w celu spełnienia nowych wymogów wynikających z niniejszego porozumienia.

Załącznik 1: Rejestr służący przejrzystości – Organizacje i samozatrudnione osoby, zaangażowane w opracowanie i realizację polityki Unii Europejskiej

Sekcja I- Firmy konsultingowe/kancelarie prawne/samozatrudnieni konsultanci

– Podsekcja: Firmy konsultingowe

Cechy szczególne/uwagi: Firmy prowadzące w imieniu klientów działalność obejmującą rzecznictwo, lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi.

- Podsekcja: Kancelarie prawne

Cechy szczególne/uwagi: Kancelarie prawne prowadzące w imieniu klientów działalność obejmującą rzecznictwo, lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi.

- Podsekcja: Samozatrudnieni konsultanci

Cechy szczególne/uwagi: Samozatrudnieni konsultanci lub prawnicy prowadzący w imieniu klientów działalność obejmującą rzecznictwo, lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi. W niniejszej podsekcji rejestrują się jednoosobowe podmioty.

Sekcja II- Zatrudnieni lobbyści oraz stowarzyszenia branżowe/przemysłowe/zawodowe

- Podsekcja: Przedsiębiorstwa i grupy

Przedsiębiorstwa lub grupy przedsiębiorstw (mające osobowość prawną lub nie) prowadzące na własny rachunek i we własnym imieniu działalność obejmującą rzecznictwo, lobbying, promocję, sprawy publiczne i stosunki z organami publicznymi.

- Podsekcja: Stowarzyszenia branżowe i przemysłowe

Organizacje (nastawione na zysk lub o charakterze non-profit) reprezentujące nastawione na zysk przedsiębiorstwa lub mieszane grupy i platformy.

- Podsekcja: Związki zawodowe i stowarzyszenia branżowe

Reprezentacja interesów pracowników, personelu, grup gospodarczych lub zawodowych.

- Podsekcja: Inne organizacje, w tym:

- podmioty zajmujące się organizacją wydarzeń (nastawione lub nienastawione na zysk);
- media związane z grupami interesu lub podmioty nastawione na badania powiązane z interesami prywatnych podmiotów nastawionych na zysk;
- koalicje o charakterze ad hoc i struktury tymczasowe (w których członkostwo jest nastawione na zysk).

Sekcja III- Organizacje pozarządowe

- Podsekcja: Organizacje pozarządowe, platformy, sieci i koalicje charakteru ad hoc, struktury tymczasowe oraz podobne im organizacje.

Cechy szczególne/uwagi: Organizacje nienastawione na zysk (mające osobowość prawną lub nie), które są niezależne od władz publicznych lub organizacji handlowych, w tym fundacje, organizacje charytatywne itp. Takie podmioty obejmujące w swoim składzie elementy nastawione na zysk muszą rejestrować się w ramach sekcji II.

Sekcja IV- O rodki analityczne, instytucje naukowe i badawcze

- Podsekcja: O rodki analityczne i instytucje badawcze

Cechy szczególne/uwagi: Specjalistyczne o rodki analityczne i instytucje badawcze zajmuj ce si dzialaniami i polityk Unii Europejskiej

- Podsekcja: Instytucje naukowe

Cechy szczególne/uwagi: Instytucje, których głównym celem jest kształcenie, lecz zajmuj ce si równie dzialaniami i polityk Unii Europejskiej

Sekcja V- Organizacje reprezentuj ce ko cioły i wspólnoty religijne

- Podsekcja: Organizacje reprezentuj ce ko cioły i wspólnoty religijne

Cechy szczególne/uwagi: Podmioty prawa, biura, sieci lub stowarzyszenia prowadz ce działalno przedstawicielsk

Sekcja VI- Organizacje reprezentuj ce władze lokalne, regionalne i gminne, inne podmioty publiczne lub mieszane itd.

- Podsekcja: Struktury regionalne

Cechy szczególne/uwagi: Od samych regionów oraz ich biur przedstawicielskich nie oczekuje si rejestracji, lecz mog one wpisa si do rejestru na własny wniosek. Oczekuje si rejestracji ze strony stowarzysze lub sieci utworzonych w celu wspólnego reprezentowania regionów.

- Podsekcja: Inne władze publiczne na szczeblu ni szym ni od krajowego

- Cechy szczególne/uwagi: Oczekuje si rejestracji ze strony innych władz publicznych na szczeblu ni szym od krajowego, jak miasta, lokalne i gminne organy władzy lub od ich biur przedstawicielskich, a tak e od krajowych stowarzysze lub sieci.

- Podsekcja: Mi dzynarodowe stowarzyszenia i sieci regionalnych władz publicznych lub innych władz publicznych na szczeblu ni szym od krajowego

- Podsekcja: Inne podmioty publiczne lub mieszane powołane na mocy prawa, których celem jest działanie w interesie publicznym

Cechy szczególne/uwagi: Obejmuje inne organizacje publiczne lub mieszane (publiczno-prywatne).

Załącznik 2: Informacje wymagane od rejestrujących się podmiotów

I. INFORMACJE OGÓLNE I PODSTAWOWE

- (a) nazwa (nazwy) organizacji, adres głównej siedziby oraz, w stosownych przypadkach, adres siedziby w Brukseli, Luksemburgu lub Strasburgu, numer telefonu, adres e-mail, adres strony internetowej;
- (b) nazwisko osoby prawnie odpowiedzialnej za organizację i dyrektora organizacji lub jej kierownika lub, jeżeli ma to zastosowanie, głównej osoby wyznaczonej do kontaktów w związku z rodzajem działalności podlegającym wpisowi do rejestru (tj. kierownika do spraw UE); nazwiska osób posiadających zezwolenie na wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego⁶²;
- (c) liczba osób (członków, pracowników itp.) uczestniczących w rodzaju działalności podlegającym wpisowi do rejestru oraz osób korzystających z przepustek do budynków Parlamentu Europejskiego, jak również okres czasu poświęcony przez każdego z tych osób na taką działalność, według następujących części pełnego wymiaru czasu pracy: 25%, 50%, 75% lub 100 %;
- (d) cele/uprawnienia – dziedziny zainteresowania – rodzaje działalności – kraje, w których prowadzona jest działalność – przynależność do sieci – ogólne informacje o jej zakresie stosowania rejestru;
- (e) członkostwo i, w stosownych przypadkach, liczba członków (osób lub organizacji).

II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

A. RODZAJE DZIAŁALNOŚCI PODLEGAJĄCE WPISOWI DO REJESTRU

Należy podać szczegółowe informacje dotyczące głównych wniosków ustawodawczych lub strategii politycznych, z którymi wiąże się wchodząca w zakres rejestru działania zarejestrowanych podmiotów. Można nawiązać do innych szczególnych działań, takich jak imprezy lub publikacje.

B. POWIĄZANIA Z INSTYTUCJAMI UE

- (a) Członkostwo w grupach wysokiego szczebla, komitetach konsultacyjnych, grupach ekspertów, innych wspieranych przez UE strukturach i platformach itd.
- (b) Członkostwo lub udział w intergrupach lub forach branżowych w Parlamencie Europejskim itp.

---

⁶²Rejestrujące się podmioty mogą wystąpić o udzielenie zezwolenia na wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego pod koniec procesu rejestracji. Nazwiska osób, które otrzymały przepustki do budynków Parlamentu Europejskiego, zostają umieszczone w rejestrze. Wpis do rejestru nie stanowi automatycznego przyznania uprawnienia do takich przepustek.

C. INFORMACJE FINANSOWE ZWIĄZANE Z RODZAJAMI DZIAŁALNOŚCI PODLEGAJĄCYMI WPISOWI DO REJESTRU

1. Wszystkie zarejestrowane podmioty przedstawiaj :

- (a) Wstępny roczny kosztorys związany z rodzajem działalności podlegającym wpisowi do rejestru. Informacje finansowe obejmują pełny rok działalności i odnoszą się do ostatniego zamknięcia tego roku obrotowego w dniu wpisu do rejestru lub rocznej aktualizacji szczegółowych informacji zawartych w rejestrze.
- (b) Kwota i źródło środków finansowych otrzymanych od instytucji Unii w ostatnim zamknięciu tym roku finansowym, według stanu z dnia rejestracji lub rocznej aktualizacji szczegółowych informacji zawartych w rejestrze. Informacje te muszą odpowiadać informacjom przedstawionym w Europejskim Systemie Przejrzystości Finansowej⁶³.

2. Firmy konsultingowe/kancelarie prawne/samozatrudnieni konsultanci (sekcja I załącznika 1) przekazuj dodatkowo następujące informacje:

- (a) Obrót związany z rodzajem działalności podlegającym wpisowi do rejestru, według następującej tabeli:

Roczny obrót w EUR dotyczący działalności przedstawicielskiej: 0 – 99 999

Roczny obrót w EUR dotyczący działalności przedstawicielskiej: 100 000–499 999

Roczny obrót w EUR dotyczący działalności przedstawicielskiej: 500 000 – 1 000 000

Roczny obrót w EUR dotyczący działalności przedstawicielskiej: > 1 000 000

- (b) Wykaz wszystkich klientów, w imieniu których prowadzony jest rodzaj działalności podlegający wpisowi do rejestru. Dochody pochodzące od klientów w związku z działalnością przedstawicielską przedstawiane według następującej tabeli:

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 0 – 9 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 10 000 – 24 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 25 000 – 49 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 50 000 – 99 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 100 000 – 199 999

⁶³http://ec.europa.eu/budget/fts/index_en.htm

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 200 000 – 299 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 300 000 – 399 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 400 000 – 499 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 500 000 – 599 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 600 000 – 699 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 700 000 – 799 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 800 000 – 899 999

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: 900 000 – 1 000 000

Przedział w EUR rocznej wartości działalności przedstawicielskiej na klienta: > 1 000 000

(c) Oczekuje się, że klienci również wpiszą się do rejestru. O wiadczenia finansowe sporządzone przez firmy konsultingowe, kancelarie prawne lub samozatrudnionych konsultantów, dotyczących ich klientów (lista i skala) nie zwalniają tych klientów z ujęcia tej zleconej działalności w ich własnych oświadczeniach, aby ich nakłady finansowe nie zostały oszacowane zbyt nisko.

3. Zatrudnieni lobbyści oraz stowarzyszenia branżowe/przemysłowe/zawodowe (sekcja II załącznika 1) przedstawiaj ponadto:

wartość obrotu związanego z rodzajem działalności podlegającym wpisowi do rejestru, w tym kwoty nie mniejsze niż 10 000 EUR.

4. Organizacje pozarządowe – ośrodki analityczne, instytucje naukowe i badawcze – organizacje reprezentujące kościoły i wspólnoty religijne – organizacje reprezentujące władze lokalne, regionalne i gminne, inne podmioty publiczne lub mieszane itp. (sekcje III-VI załącznika 1) przedstawiaj dodatkowo:

- (a) plany budżetowe organizacji;
- (b) zestawienie głównych kwot i źródeł finansowania.

Załącznik 3: Kodeks postępowania

Strony niniejszego porozumienia uważają, że wszyscy przedstawiciele grup interesu kontaktują się z nimi jednorazowo lub bezpośrednio, niezależnie od tego, czy są zarejestrowani, czy też nie, powinni przestrzegać niniejszego kodeksu postępowania.

W stosunkach z instytucjami Unii Europejskiej oraz ich członkami, urzędnikami i innym personelem, zarejestrowane podmioty:

- (a) zawsze podają nazwisko i, we właściwych przypadkach, numer rejestracyjny oraz nazw podmiotu lub podmiotów, dla których pracują lub które reprezentują; oświadczają, jakie interesy, cele lub zamiary promują, a w stosownych przypadkach określają, jakich klientów lub członków reprezentują;
- (b) nie uzyskują ani nie próbują uzyskać informacji lub decyzji w nieuczciwy sposób lub za pomocą niewłaściwego nacisku lub niewłaściwego postępowania;
- (c) w stosunkach z osobami trzecimi nie powołują się na żadne formalne związki z Unią Europejską lub jakkolwiek instytucją unijną i nie przedstawiają skutków wpisu do rejestru w taki sposób, by wprowadzić w błąd osoby trzecie, urzędników lub innych pracowników Unii Europejskiej, ani nie posługują się logo instytucji UE bez uzyskania na to wyraźnej zgody;
- (d) dbają o to, aby informacje, jakich dostarczają przy wpisie do rejestru, a następnie w ramach ich rodzaju działalności podlegającego wpisowi do rejestru, były, wedle ich najlepszej wiedzy, pełne, aktualne i niewprowadzające w błąd; przyjmują, że dostarczone informacje podlegają przeglądowi i zgadzają się na współpracę w odniesieniu do wniosków administracji o informacje uzupełniające lub o aktualizację;
- (e) nie sprzedają osobom trzecim kopii dokumentów otrzymanych od instytucji UE;
- (f) zasadniczo przestrzegają wszystkich przepisów, kodeksów i dobrych wzorców zarządzania ustanowionych przez instytucje Unii oraz unikają utrudniania ich wdrażania i stosowania;
- (g) nie nakłaniają członków instytucji Unii Europejskiej, urzędników lub innych pracowników Unii Europejskiej, asystentów ani stażystów tych członków do naruszania przepisów i zasad postępowania, jakimi osoby te podlegają;
- (h) jeżeli zatrudniają byłych urzędników lub innych byłych pracowników Unii Europejskiej, byłych asystentów lub byłych stażystów członków instytucji UE, przestrzegają spoczywających na tych osobach obowiązków stosowania się do przepisów i wymogów dotyczących poufności, jakimi podlegają;
- (i) uzyskują wcześniejszą zgodę danego posła lub posłów do Parlamentu Europejskiego w odniesieniu do wszelkich stosunków umownych lub zatrudnienia wszelkich osób znajdujących się w otoczeniu posła;
- (j) przestrzegają wszelkich przepisów dotyczących praw i obowiązków byłych posłów do Parlamentu Europejskiego i byłych członków Komisji Europejskiej;
- (k) informują wszelkie reprezentowane przez siebie osoby o spoczywających na nich obowiązkach w stosunku do instytucji Unii;

Osoby, które zarejestrowały się w Parlamencie Europejskim, aby otrzymać nieprzenoszalną przepustkę imienną umożliwiającą im wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego:

- (l) zobowiązuje się do noszenia przepustki w widocznym miejscu zawsze, kiedy przebywa w budynkach Parlamentu Europejskiego;
- (m) ściśle przestrzega odpowiednich artykułów Regulaminu Parlamentu Europejskiego;
- (n) akceptuje fakt, że wszelkie decyzje w sprawie wniosków o wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego wchodzi w zakres wyłącznych uprawnień Parlamentu, a wpis do rejestru nie stanowi automatycznego przyznania uprawnienia do przepustki.

Załącznik 4 Procedura powiadomienia oraz dochodzenia i rozpatrywania skarg

I. POWIADOMIENIA

Powiadomienia do wspólnego sekretariatu rejestru służyć mogą przejrzystości (JTRS) w związku z informacjami zawartymi w rejestrze i przypadkami rejestracji podmiotów niekwalifikujących się do niej może zgłaszać każdy za pomocą standardowego formularza kontaktowego na stronie internetowej rejestru

Jeżeli powiadomienia dotyczą danych zawartych w rejestrze, są one rozpatrywane jako zarzuty naruszenia lit. d) kodeksu postępowania przedstawionego w załączniku 3⁶⁴. Zarejestrowany podmiot, którego to dotyczy, zostanie poproszony o aktualizację informacji lub wyjaśnienie JTRS powodów, dla których informacja nie wymaga aktualizacji. W przypadku braku współpracy ze strony zarejestrowanego podmiotu mogą zostać zastosowane środki przedstawione w poniższej tabeli środków (wiersze 2–4).

II. SKARGI

Etap 1: Składanie skarg

Skargi do JTRS może składać każdy za pomocą standardowego formularza dostępnego na stronie internetowej rejestru. Formularz ten zawiera następujące informacje:

- (a) dane zarejestrowanego podmiotu będącego przedmiotem skargi;
- (b) nazwisko/nazwa i dane kontaktowe składającego skargę;
- (c) szczegółowe informacje dotyczące zarzutu nieprzestrzegania kodeksu postępowania, w tym ewentualne dokumenty lub inne materiały uzasadniające skargę, wskazanie ewentualnej szkody wyrządzonej składającemu skargę oraz powody do podejrzenia umyślnego nieprzestrzegania kodeksu.

Skargi złożone anonimowo nie są rozpatrywane.

2. W skardze wskazuje się przepisy kodeksu postępowania, które zdaniem składającego skargę nie były przestrzegane. W przypadku nieprzestrzegania kodeksu, które od początku zostało wyrażone określone przez JTRS jako nieumyślne, wszelka skarga może zostać zakwalifikowana przez JTRS jako „powiadomienie”.

3. Kodeks postępowania stosuje się wyłącznie do stosunków między przedstawicielami grup interesu a instytucjami UE i nie może być wykorzystywany do regulowania stosunków między stronami trzecimi lub między podmiotami zarejestrowanymi.

Etap 2: Dopuszczalność

4. Po otrzymaniu skargi, JTRS dokonuje następujących czynności:

---

⁶⁴Zgodnie z lit. d) przedstawiciele grup interesu w swoich stosunkach z instytucjami UE i ich członkami, urzędnikami i innymi pracownikami „dbają o to, aby informacje, jakich dostarczają przy wpisie do rejestru, a następnie w ramach ich rodzaju działalności podlegają temu wpisowi do rejestru, były, wedle ich najlepszej wiedzy, pełne, aktualne i niewprowadzające w błąd” oraz „przyjmują, a wszelkie dostarczone informacje podlegają przeglądowi, i zgadzają się na współpracę w odniesieniu do wniosków administracji o informacje uzupełniające lub o aktualizację”.

- (d) w ciągu pięciu dni roboczych potwierdza składającemu skargę jej otrzymanie;
- (e) ustala, czy skarga wchodzi w zakres rejestru zgodnie z zapisem w kodeksie postępowania zawartym w załączniku 3 i z etapem 1 powyżej;
- (f) sprawdza wszelkie dowody przedstawione w celu uzasadnienia skargi – dokumenty, inne materiały lub osobiste oświadczenia; co do zasady wszelki materiał dowodowy powinien pochodzić od podmiotu zarejestrowanego, którego dotyczy skarga, z dokumentu wystawionego przez stronę trzecią lub z publicznie dostępnych źródeł. Zwykle sądy wartością przedstawię przez składającą tego skargę nie są traktowane jako dowody;
- (g) na podstawie analizy, o której mowa w lit. b) i c), stanowi o dopuszczalności skargi.

5. Jeżeli skarga zostanie uznana za niedopuszczalną, JTRS informuje o tym na piśmie składającą tego skargę, przedstawiając uzasadnienie decyzji.

6. Jeżeli skarga zostanie uznana za dopuszczalną, zarówno składający skargę, jak i podmiot zarejestrowany powinni zostać poinformowani przez JTRS o decyzji oraz o stosowanej procedurze przedstawionej poniżej.

Etap 3: Rozpatrywanie skargi uznanej za dopuszczalną – dochodzenie i środki tymczasowe

7. Zainteresowany podmiot zarejestrowany jest informowany przez JTRS o treści skargi oraz o rzekomo nieprzeznaczonych przepisach i jednocześnie nie jest proszony o przedstawienie swojego stanowiska w odpowiedzi na tę skargę w terminie 20 dni roboczych. W uzasadnieniu tego stanowiska, w tym samym terminie memorandum zawodowej organizacji przedstawicielskiej może również zostać przedłożone przez podmiot zarejestrowany, w szczególności w odniesieniu do zawodów regulowanych lub organizacji podlegających ciałom kodeksowi postępowania.

8. Nieprzezniesienie terminu wskazanego w pkt 7 prowadzi do czasowego zawieszenia zainteresowanego podmiotu zarejestrowanego w rejestrze aż do chwili wznowienia współpracy.

9. Wszelkie informacje zebrane podczas dochodzenia są rozpatrywane przez JTRS, który może podjąć decyzję o przesłuchaniu podmiotu zarejestrowanego, którego dotyczy skarga, składającą tego skargę lub obu stron.

10. Jeżeli badanie dostarczonego materiału dowodowego wskazuje, że skarga jest bezzasadna, JTRS informuje zarówno zarejestrowany podmiot, którego to dotyczy, jak i składającą tego skargę o decyzji w tej sprawie, podając jej uzasadnienie.

11. Jeżeli skarga zostanie uznana za uzasadnioną, podmiot zarejestrowany, którego ona dotyczy, jest tymczasowo zawieszany w rejestrze w oczekiwaniu na podjęcie kroków w celu rozwiązania problemu (zob. etap 4 poniżej) i może zostać zastosowany wobec niego szereg środków dodatkowych, w tym skreślenie z rejestru i cofnięcie – w stosownych przypadkach – zezwolenia umożliwiającego wstąpienie do Parlamentu Europejskiego, zgodnie z wewnętrznymi procedurami tej instytucji (zob. etap 5 i wiersze 2–4 tabeli środków poniżej), szczególnie w przypadku odmowy współpracy.

Etap 4: Rozpatrywanie skargi uznanej za dopuszczalną – rozwiązywanie problemów

12. Jeżeli zasadność skargi zostanie potwierdzona i wykryte zostaną problematyczne kwestie, JTRS podejmie wszystkie niezbędne działania we współpracy z danym zarejestrowanym podmiotem w celu podjęcia i rozwiązania tej kwestii.

13. Je eli dany zarejestrowany podmiot podejmuje współpracę, wówczas, w zależności od przypadku JTRS przyznaje mu odpowiedni termin na znalezienie rozwiązania.

14. Je eli znalezione zostało możliwe rozwiązanie problemu, a zarejestrowany podmiot podjął współpracę w celu wdrożenia takiego rozwiązania, rejestracja takiego podmiotu powinna zostać reaktywowana, a sprawa zamknięta. JTRS informuje zarówno dany zarejestrowany podmiot, jak i składający tego skargę o decyzji w tej sprawie, podając jej uzasadnienie.

15. Je eli znalezione zostało możliwe rozwiązanie problemu, lecz dany zarejestrowany podmiot nie podjął współpracy w celu wdrożenia takiego rozwiązania, rejestracja takiego podmiotu zostaje skreślona (zob. wiersze 2 i 3 tabeli rodków poniżej). JTRS informuje zarówno zarejestrowany podmiot, którego skarga dotyczy, jak i składający tego skargę o decyzji w tej sprawie, podając jej uzasadnienie.

16. W przypadku gdy możliwe rozwiązanie kwestii wymaga decyzji strony trzeciej, w tym danego organu w państwie członkowskim, ostateczna decyzja JTRS jest odroczone do czasu podjęcia takiej decyzji przez stronę trzecią.

17. Je eli podmiot zarejestrowany odmawia współpracy w okresie 40 dni roboczych od powiadomienia o skardze, zgodnie z pkt 7, stosuje się rodki przewidziane w przypadku nieprzestrzegania kodeksu (zob. pkt 19–22 etapu 5 oraz wiersze 2–4 tabeli rodków poniżej).

Etap 5: Rozpatrywanie skargi uznanej za dopuszczalną – rodki mające zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania

18. Je eli zarejestrowany podmiot niezwłocznie skoryguje dane, zarówno składający ten skargę, jak i podmiot zarejestrowany otrzymają pisemne powiadomienie od JTRS przedstawiające fakty i sposób ich naprawienia (zob. wiersz 1 tabeli rodków poniżej).

19. Brak odpowiedzi ze strony danego podmiotu zarejestrowanego w terminie 40 dni przewidzianym w pkt 17 powoduje usunięcie z rejestru (zob. wiersz 2 tabeli rodków poniżej) oraz utratę możliwości korzystania z zachęt związanych z rejestracją.

20. Je eli wykryte zostało niewłaściwe postępowanie, zarejestrowany podmiot zostaje usunięty z rejestru (zob. wiersz 3 tabeli rodków poniżej) i traci możliwość korzystania z zachęt związanych z rejestracją.

21. W przypadkach, o których mowa w pkt 19 i 20, dany zarejestrowany podmiot może dokonać ponownej rejestracji, je eli rozwiązany został problem będący powodem jego usunięcia.

22. W przypadku uznania, że brak współpracy lub nieodpowiednie postępowanie są powtarzalne i umyślne, lub w razie wykrycia poważnego przypadku niezgodności z przepisami (zob. wiersz 4 tabeli rodków poniżej), JTRS podejmuje decyzję o zakazie ponownej rejestracji przez okres jednego roku lub dwóch lat (w zależności od powagi przypadku).

23. JTRS informuje dany zarejestrowany podmiot i składający tego skargę o wszelkich rodkach przyjętych na podstawie pkt 18–22 lub wierszy 1–4 tabeli rodków poniżej.

24. W przypadkach, w których rodek przyjęty przez JTRS powoduje długoterminowe usunięcie z rejestru (zob. wiersz 4 tabeli rodków poniżej), dany podmiot rejestrujący może – w ciągu 20 dni roboczych od dnia powiadomienia – przedłożyć sekretarzom generalnym Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej uzasadniony wniosek o ponowne zbadanie takiego rodka.

25. Po upływie tych 20 dni lub po podjęciu przez sekretarzy generalnych ostatecznej decyzji, właściwy wiceprzewodniczący Parlamentu Europejskiego i właściwy wiceprzewodniczący

Komisji Europejskiej zostaną o tym poinformowani, a zastosowany kodeks zostanie w sposób publicznie widoczny wskazany w rejestrze.

26. Jeżeli decyzja o zakazie ponownej rejestracji obowiązuje przez określony czas, w związku z odebraniem możliwości wystąpienia o udzielane przedstawicielom grup interesu zezwolenia na wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego, sekretarz generalny Parlamentu Europejskiego przedkłada wniosek Kolegium Kwestorów, które jest proszone o zatwierdzenie wycofania na dany okres odpowiednich zezwoleń na wstęp, które uzyskała dana osoba lub osoby.

27. W swoich decyzjach dotyczących mających zastosowanie kodeksów przedstawionych w niniejszym załączniku JTRS kieruje się należyte zasadami proporcjonalności i dobrej administracji. Działalność JTRS koordynuje kierownik działu w Sekretariacie Generalnym Komisji Europejskiej i jest ona prowadzona pod zwierzchnictwem sekretarzy generalnych Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej, którzy są na bieżąco i należyte informowani.

Tabela kodeksów mających zastosowanie w przypadku nieprzestrzegania kodeksu postępowania

Rodzaj nieprzestrzegania 1: Nieprzestrzeganie przepisów, niezwłocznie skorygowane (18)

kodeks: Pisemne powiadomienie przedstawiające fakty i sposób ich naprawienia

Wpisanie kodeksa do rejestru: Nie

Oficjalna decyzja o cofnięciu zezwolenia umożliwiającego wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego: Nie

Rodzaj nieprzestrzegania 2: Brak współpracy z JTRS (19 i 21)

kodeks: Usunięcie z rejestru, dezaktywacja zezwolenia na wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego oraz utrata innych zachowań

Wpisanie kodeksa do rejestru: Nie

Oficjalna decyzja o cofnięciu zezwolenia umożliwiającego wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego: Nie

Rodzaj nieprzestrzegania 3: Niewłaściwe postępowanie (20 i 21)

kodeks: Usunięcie z rejestru, dezaktywacja zezwolenia na wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego oraz utrata innych zachowań

Wpisanie kodeksa do rejestru: Nie

Oficjalna decyzja o cofnięciu zezwolenia umożliwiającego wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego: Nie

Rodzaj nieprzestrzegania 4: Powtarzający się, zamierzony brak współpracy lub powtarzające się niewłaściwe postępowanie (22) oraz / lub powtarzający przypadek nieprzestrzegania przepisów

kodeks: (a) Usunięcie z rejestru na okres 1 roku oraz oficjalne cofnięcie zezwolenia umożliwiającego wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego (wydawanego akredytowanym przedstawicielom grup interesu); (b) Usunięcie z rejestru na okres 2 lat oraz oficjalne cofnięcie zezwolenia umożliwiającego wstęp do budynków Parlamentu Europejskiego (wydawanego akredytowanym przedstawicielom grup interesu)

Wpisanie rodka do rejestru: Tak, na mocy decyzji sekretarzy generalnych Parlamentu Europejskiego i Komisji Europejskiej

Oficjalna decyzja o cofni ciu zezwolenia umo liwiaj cego wst p do budynków Parlamentu Europejskiego: Tak, decyzj kwestorów PE.

ZAŁĄCZNIK X

Wykonywanie zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich

A. Decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie postanowień i ogólnych warunków wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich⁶⁵

Parlament Europejski,

uwzględniając Traktaty ustanawiające Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, oraz 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając opinię Komisji,

uwzględniając akceptację Rady,

a także mając na uwadze, co następuje:

postanowienia i ogólne warunki pełnienia funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich powinny być określone zgodnie z postanowieniami Traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską;

należy określić warunki składania skarg do Rzecznika Praw Obywatelskich oraz relacje między wykonywaniem zadań przez Rzecznika a postępowaniem sądowym lub administracyjnym;

Rzecznik Praw Obywatelskich, który może także działać z inicjatywy własnej, musi dysponować wszelkimi środkami niezbędnymi dla właściwego wykonywania swoich zadań; w tym celu instytucje i organy wspólnotowe są zobowiązane dostarczać Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkich informacji, których żąda, z zastrzeżeniem obowiązku nieujawniania informacji przez Rzecznika; dostęp do dokumentów lub informacji niejawnych, w szczególności do dokumentów wrażliwych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁶⁶, następuje zgodnie z zasadami bezpieczeństwa zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu Wspólnoty; zgodnie z pierwszym akapitem art. 3 ust. 2 instytucje lub organy przekazujące niejawne informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu; do celów realizacji przepisów określonych w pierwszym akapicie art. 3 ust. 2 Rzecznik Praw Obywatelskich uzgadnia wcześniej z zainteresowaną instytucją lub zainteresowanym organem warunki postępowania z dokumentami lub informacjami niejawnymi lub z innymi informacjami objętymi obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej. W przypadku, gdy Rzecznik Praw Obywatelskich nie otrzyma danej pomocy, informuje o tym Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie działania;

należy ustanowić procedury działania w sytuacjach, gdy dochodzenie Rzecznika Praw Obywatelskich ujawni przypadki niewłaściwego administrowania; należy także ustanowić przepisy dotyczące składania przez Rzecznika Praw Obywatelskich całego swojego sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu na zakończenie każdej sesji rocznej;

Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego pracownicy zobowiązani są do zachowania dyskrecji co do wszelkich informacji, które uzyskali w ramach wykonywania swoich obowiązków; jednakże Rzecznik informuje właściwe organy w przypadkach, gdy w trakcie prowadzonego dochodzenia

⁶⁵Przyjęta przez Parlament dnia 9 marca 1994 r. (Dz.U. L 113 z 4.5.1994, str. 15), zmieniona jego decyzjami z dnia 14 marca 2002 r. (Dz.U. L 92 z 9.4.2002, str. 13) oraz z dnia 18 czerwca 2008 r. (Dz.U. L 189 z 17.7.2008, str. 25).

⁶⁶Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43).

powe mie wiadomo o faktach, które jego zdaniem mog poci ga za sob odpowiedzialno karn ;

przepisy umo liwiaj ce współprac mi dzy Rzecznikiem Praw Obywatelskich a podobnymi organami istniej cymi w niektórych pa stwach członkowskich powinny zosta ustanowione zgodnie z odpowiednimi przepisami krajowymi;

do Parlamentu nale y mianowanie Rzecznika Praw Obywatelskich na pocz tku ka dej kadencji parlamentarnej na okres jej trwania spo ród osób, które s obywatelami Unii oraz daj wszelkie gwarancje niezale no ci i kompetencji;

nale y okre li warunki zako czenia wykonywania funkcji przez Rzecznika Praw Obywatelskich;

Rzecznik Praw Obywatelskich wykonuje swoje funkcje w sposób w pełni niezale ny, zgodnie ze lubowaniem zło onym przed Trybunałem Sprawiedliwo ci Wspólnot Europejskich przy obejmowaniu obowi zków; nale y okre li rodzaje działalno ci niepoł czalne z wykonywaniem funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich oraz wynagrodzenie, przywileje i immunitety Rzecznika;

nale y ustanowi przepisy dotycz ce wspomagaj cych Rzecznika Praw Obywatelskich urz dników i pracowników sekretariatu oraz jego bud etu; siedzib Rzecznika Praw Obywatelskich jest siedziba Parlamentu Europejskiego;

do Rzecznika Praw Obywatelskich nale y przyj cie przepisów wykonawczych do niniejszej decyzji; nale y równie ustanowi niektóre przepisy przej ciowe dotycz ce pierwszego Rzecznika Praw Obywatelskich, który zostanie mianowany po wej ciu w ycie Traktatu o Unii Europejskiej;

POSTANAWIA, CO NAST PUJE:

Artykuł 1

1. Niniejsza decyzja okre la postanowienia i ogólne warunki wykonywania zada przez Rzecznika Praw Obywatelskich zgodnie art. 195 ust. 4 Traktatu ustanawiaj cego Wspólnot Europejsk , oraz art. 107 D ust. 4 Traktatu ustanawiaj cego Europejsk Wspólnot Energii Atomowej.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich wykonuje swoje zadania w poszanowaniu uprawnie nadanych przez Traktaty instytucjom i organom wspólnotowym.

3. Rzecznik Praw Obywatelskich nie mo e bra udziału w post powaniach s dowych ani kwestionowa zasadno ci orzecze s dowych.

Artykuł 2

1. Na warunkach i w ramach okre lonych w powy szych Traktatach, Rzecznik Praw Obywatelskich przyczynia si do ujawniania przypadków niewła ciwego administrowania w działaniach instytucji i organów wspólnotowych z wył czeniem Trybunału Sprawiedliwo ci i S du Pierwszej Instancji wykonuj cych swoje funkcje s dowe, a tak e wydaje zalecenia w celu jego zaprzestania. Działalno jakichkolwiek innych organów lub osób nie mo e by przedmiotem skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich.

2. Ka dy obywatel Unii oraz ka da osoba fizyczna i prawna, maj ca miejsce zamieszkania lub statutow siedzib na terenie pa stwa członkowskiego Unii, mo e bezpo rednio lub za po rednictwem członka Parlamentu Europejskiego zło y skarg do Rzecznika Praw Obywatelskich dotycz c przypadków niewła ciwego administrowania w działaniach instytucji lub organów wspólnotowych, z wył czeniem Trybunału Sprawiedliwo ci oraz S du Pierwszej Instancji wykonuj cych swoje funkcje s dowe. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje wła ciwy organ lub instytucj niezwłocznie po otrzymaniu skargi.

3. Skarga powinna umożliwić stwierdzenie tożsamości osoby, która ją złożyła oraz przedmiotu skargi. Skarżący może żądać, aby skarga została zakwalifikowana jako poufna.
4. Skarga musi zostać złożona w terminie dwóch lat od daty powzięcia przez skarżącego informacji o faktach będących przedmiotem skargi. Jej złożenie musi być poprzedzone odpowiednimi działaniami administracyjnymi wobec instytucji i organów, których dotyczy.
5. Rzecznik Praw Obywatelskich może doradzić wnoszącemu skargę, aby skierował ją do innego organu.
6. Złożenie skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich nie ma wpływu na bieg terminów do wnoszenia środków odwoławczych w postępowaniu sądowym i administracyjnym.
7. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich orzekł o niedopuszczalności skargi albo zaprzestał jej rozpatrywania z powodu tożsamości lub zakończonego postępowania sądowego dotyczącego zarzutów podniesionych w skardze, wyniki dotychczasowego postępowania Rzecznika są rejestrowane bez dalszych czynności.
8. Skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczące stosunku pracy między instytucjami i organami Wspólnoty a ich urzędnikami lub innymi pracownikami są dopuszczalne jedynie wówczas, gdy zainteresowany wyczerpał możliwości składania zażaleń i skarg przewidziane w wewnętrznych przepisach administracyjnych, w szczególności procedury określone w art. 90 ust. 1 i 2 regulaminu pracowniczego oraz gdy upłynął termin udzielenia odpowiedzi przez organ lub instytucję.
9. Rzecznik Praw Obywatelskich niezwłocznie informuje skarżącego o działaniach podjętych w związku ze skargą.

Artykuł 3

1. Rzecznik Praw Obywatelskich z inicjatywy własnej lub w wyniku skargi wszczyna wszelkie dochodzenia, które uzna za uzasadnione, w celu wyjaśnienia jakichkolwiek podejrzeń o niewłaściwe administrowanie w działaniach instytucji lub organów wspólnotowych. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje o dochodzeniu zainteresowaną instytucję lub organ, które mogą przekazywać mu wszelkie użyteczne uwagi.

2. Instytucje i organy Wspólnoty zobowiązane są dostarczyć Rzecznikowi Praw Obywatelskich wszelkie informacje, których od nich żądał, oraz umożliwić mu dostęp do odpowiednich akt. Dostęp do dokumentów lub informacji niejawnych, w szczególności do dokumentów sensorywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, następuje zgodnie z zasadami bezpieczeństwa zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu Wspólnoty.

Zgodnie z poprzednim akapitem instytucje lub organy przekazujące niejawne informacje lub dokumenty powiadamiają Rzecznika Praw Obywatelskich o takim utajnieniu.

Do celów realizacji przepisów określonych w pierwszym akapicie Rzecznik Praw Obywatelskich uzgadnia wcześniej z zainteresowaną instytucją lub zainteresowanym organem warunki postępowania z dokumentami lub informacjami niejawnymi lub z innymi dokumentami objętymi obowiązkiem zachowania tajemnicy zawodowej.

Instytucje i organy wspólnotowe udostępniają dokumenty pochodzące z państw członkowskich, opatrzone na podstawie przepisów ustawowych lub wykonawczych klauzulą tajności, wyłącznie za uprzednim zgodnym zażądaniem.

Inne dokumenty pochodzące z państw członkowskich są udostępniane przez instytucje i organy wspólnotowe po poinformowaniu państwa członkowskiego.

W obu przypadkach, zgodnie z art. 4, Rzecznik Praw Obywatelskich nie może ujawniać treści tych dokumentów.

Urzednicy oraz inni pracownicy instytucji i organów wspólnotowych są zobowiązani do składania zeznań na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich. Są wówczas związani odpowiednimi postanowieniami regulaminu pracowniczego, w szczególności tajemnicą służbową.

3. Na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich złożony za pośrednictwem Stałych Przedstawicielstw państw członkowskich przy Wspólnotach Europejskich, organy państw członkowskich są zobowiązane do dostarczania mu wszelkich informacji, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia przypadków niewłaściwego administrowania w instytucjach lub organach wspólnotowych, chyba że informacje te objęte są przepisami ustawowymi lub wykonawczymi dotyczącymi zachowania tajemnicy lub zakazującymi ich przekazywania. Jednakże w ostatnim przypadku, zainteresowane państwo członkowskie może zezwolić Rzecznikowi na zapoznanie się z treścią tych informacji pod warunkiem, że zobowiąże się on do nieujawniania ich treści.

4. W przypadku gdy pomoc, której udzielił Rzecznik Praw Obywatelskich, nie zostanie mu udzielona, informuje on Parlament Europejski, który podejmuje odpowiednie środki.

5. W miarę możliwości Rzecznik Praw Obywatelskich poszukuje wspólnie z zainteresowaną instytucją lub organem rozwiązania pozwalającego na wyeliminowanie niewłaściwego administrowania i na pozytywne rozstrzygnięcie skargi.

6. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich ujawni przypadek niewłaściwego administrowania, przedkłada on zainteresowanej instytucji lub organowi projekty zaleceń. Instytucja lub organ w terminie trzech miesięcy przekazuje Rzecznikowi szczegółową opinię.

7. Rzecznik Praw Obywatelskich przekazuje następnie sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz zainteresowanej instytucji lub organowi. Sprawozdanie może zawierać zalecenia. Osoba, która zgłosiła skargę, jest informowana przez Rzecznika o wynikach dochodzenia, o opinii wyrażonej przez zainteresowaną instytucję lub organ, jak również o ewentualnych zaleceniach Rzecznika.

8. Na zakończenie każdej sesji rocznej Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia Parlamentowi Europejskiemu sprawozdanie dotyczące wyników jego dochodzeń.

Artykuł 4

1. Rzecznik Praw Obywatelskich oraz jego personel, do których stosuje się art. 287 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz art. 194 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, są zobowiązani do nierozpowszechniania informacji i dokumentów, z którymi zapoznali się w ramach przeprowadzanych dochodzeń. Osoby te są zobowiązane w szczególności nie ujawniać żadnych dokumentów ani informacji niejawnych dostarczonych Rzecznikowi Praw Obywatelskich, w szczególności dokumentów sensorywnych w rozumieniu art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, ani dokumentów, które wchodzą w zakres zastosowania przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony danych osobowych, ani te żadnych informacji, które mogłyby zaszkodzić skarżącemu lub każdej innej zainteresowanej osobie, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli w ramach prowadzonego dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich powziął wiadomość o faktach, które jego zdaniem mogą pociągać za sobą odpowiedzialność karną, natychmiast informuje o tym, za pośrednictwem Stałych Przedstawicielstw Państw Członkowskich przy Wspólnotach Europejskich, właściwe organy krajowe, jak również w przypadku, gdy należy

to do jego kompetencji, właściwej instytucji, służyć lub właściwy organ Wspólnoty odpowiedzialny za zwalczanie nadużyć finansowych; w stosownym przypadku Rzecznik Praw Obywatelskich powiadamia również instytucję wspólnotową lub organ wspólnotowy, sprawujący władzę zwierzchnią nad urzędnikiem lub pracownikiem, którego dotyczy dana sprawa. Mogą one zastosować art. 18 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich. Rzecznik Praw Obywatelskich może także poinformować zainteresowaną instytucję lub organ wspólnotowy o niewłaściwym z punktu widzenia dyscyplinarnego postępowaniu jednego z podlegających im urzędników lub pracowników.

Artykuł 4a

Rzecznik Praw Obywatelskich i jego personel zajmują się wnioskami o publiczny dostęp do dokumentów innych niż te, o których mowa w art. 4 ust. 1, na warunkach i w granicach określonych w rozporządzeniu nr 1049/2001.

Artykuł 5

1. Rzecznik Praw Obywatelskich może współpracować z podobnymi organami istniejącymi w niektórych państwach członkowskich, w poszanowaniu odpowiednich przepisów prawa krajowego, o ile może się to przyczynić do zwiększenia skuteczności jego dochodzeń oraz do zapewnienia lepszej ochrony praw i interesów osób składających skargi. Rzecznik nie może udzielać drogą dokumentów, do których nie miałby dostępu na mocy art. 3.

2. W ramach swojego zakresu obowiązków określonego w art. 195 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską i w art. 107 d Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej oraz unikając powielania działań innych instytucji lub organów, Rzecznik Praw Obywatelskich może – na tych samych warunkach – współpracować z instytucjami i organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za promowanie i ochronę praw podstawowych.

Artykuł 6

1. Rzecznik Praw Obywatelskich jest mianowany po każdych wyborach do Parlamentu Europejskiego, na okres jego kadencji. Rzecznik Praw Obywatelskich może być mianowany ponownie.

2. Rzecznik Praw Obywatelskich jest wybierany spośród osób, które są obywatelami Unii, korzystają z pełni praw cywilnych i politycznych, dają pełne gwarancje niezależności oraz spełniają warunki wymagane w kraju ich pochodzenia do sprawowania najwyższych stanowisk sędziowskich lub posiadają do wiadomości i uznane kompetencje do sprawowania urzędu Rzecznika Praw Obywatelskich.

Artykuł 7

1. Rzecznik Praw Obywatelskich kończy sprawowanie swoich funkcji wraz z upływem swojej kadencji, a także z powodu rezygnacji lub odwołania.

2. Z wyjątkiem odwołania go z urzędu, Rzecznik Praw Obywatelskich pełni swoje obowiązki do momentu wyznaczenia jego następcy.

3. W przypadku wcześniejszego zakończenia wykonywania funkcji przez Rzecznika Praw Obywatelskich, następcą zostaje mianowany w terminie trzech miesięcy od momentu wystąpienia wakatu, na okres pozostający do zakończenia kadencji Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 8

Rzecznik Praw Obywatelskich, który przestał spełniać warunki konieczne do wykonywania swoich funkcji lub dopuścił się poważnego uchybienia, może zostać odwołany przez Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich na wniosek Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 9

1. Rzecznik Praw Obywatelskich wykonuje swoje funkcje w sposób w pełni niezależny, w interesie ogólnym Wspólnot i obywateli Unii. W wykonywaniu swoich funkcji Rzecznik nie zwraca się o instrukcje ani ich nie przyjmuje od żadnego rzędu lub innego organu oraz wstrzymuje się od wszelkich działań sprzecznych z charakterem jego funkcji.

2. Przy obejmowaniu funkcji Rzecznik Praw Obywatelskich uroczyście zobowiązuje się przed Trybunałem Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich do całkowitej niezależności i bezstronnego sprawowania swoich funkcji oraz do przestrzegania w trakcie kadencji i po jej zakończeniu zobowiązań, które z nich wynikają, a w szczególności obowiązku uczciwości i roztropności przy przyjmowaniu niektórych funkcji lub korzyści po zakończeniu mandatu.

Artykuł 10

1. Podczas swojej kadencji Rzecznik Praw Obywatelskich nie może sprawować żadnych innych funkcji politycznych lub administracyjnych oraz prowadzić żadnej innej zarobkowej lub niezarobkowej działalności zawodowej.

2. W kwestiach wynagrodzenia, dodatków i emerytury Rzecznik Praw Obywatelskich ma ten sam status co sędziowie Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

3. Art. 12-15 i art. 18 Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich stosuje się także do Rzecznika Praw Obywatelskich oraz urzędników i pracowników jego sekretariatu.

Artykuł 11

1. Rzecznik Praw Obywatelskich wspomagany jest przez sekretariat. Rzecznik Praw Obywatelskich mianuje osobę odpowiedzialną za sekretariat.

2. Urzędnicy i pracownicy sekretariatu Rzecznika Praw Obywatelskich podlegają regulaminom i przepisom stosowanym wobec urzędników i innych pracowników Wspólnot Europejskich. Ich liczba jest ustalana co rok w ramach procedury budżetowej.

3. Wyznaczeni do pracy w sekretariacie Rzecznika Praw Obywatelskich urzędnicy Wspólnot Europejskich oraz państw członkowskich zostają oddelegowani w interesie służbowym, z gwarancją powrotu do macierzystej instytucji.

4. W kwestiach związanych z personelem, Rzecznik Praw Obywatelskich ma ten sam status co instytucje w rozumieniu art. 1 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich.

Artykuł 12

(uchylony)

Artykuł 13

Siedzibą Rzecznika Praw Obywatelskich jest siedziba Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 14

Rzecznik Praw Obywatelskich przyjmuje przepisy wykonawcze do niniejszej decyzji.

Artykuł 15

Pierwszy Rzecznik Praw Obywatelskich po wejściu w życie Traktatu o Unii Europejskiej zostaje mianowany na okres pozostający do zakończenia kadencji Parlamentu.

Artykuł 16

(uchylony)

Artykuł 17

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu ogłoszenia w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

B. Decyzja Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich ustanawiająca przepisy wykonawcze⁶⁷

Artykuł 1

Definicje

W niniejszych przepisach wykonawczych termin:

- (a) „instytucja, której dotyczy skarga” oznacza instytucję lub organ wspólnotowy, który jest przedmiotem skargi lub dochodzenia podjętego z inicjatywy Rzecznika;
- (b) „Statut” oznacza przepisy i ogólne warunki wykonywania zadań przez Rzecznika Praw Obywatelskich.
- (c) w odniesieniu do dokumentów i informacji „poufne” oznacza „nie ujawnia”.

Artykuł 2

Przyjmowanie skarg

- 2.1. Skargi są identyfikowane, rejestrowane i numerowane w chwili ich przyjęcia.
- 2.2. Skarżącemu wysyła się potwierdzenie przyjęcia skargi wraz z oznaczeniem numeru rejestracyjnego skargi i urzędnika zajmującego się sprawą.
- 2.3. Petycja przekazana Rzecznikowi Praw Obywatelskich przez Parlament Europejski za zgodą wnioskodawcy traktowana jest jako skarga.
- 2.4. W uzasadnionych przypadkach i za zgodą skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich może przekazać skargę Parlamentowi Europejskiemu w celu jej rozpatrzenia jako petycji.
- 2.5. W uzasadnionych przypadkach i za zgodą skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich może przekazać skargę innym właściwym organom.

---

⁶⁷Przyjęta dnia 8 lipca 2002 r. i zmieniona decyzjami Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 5 kwietnia 2004 r. i 3 grudnia 2008 r.

Artykuł 3

Dopuszczalność skarg

3.1. Na podstawie kryteriów określonych w Traktacie i Statucie Rzecznik Praw Obywatelskich ustala, czy skarga wchodzi w zakres jego kompetencji i jeżeli tak, to czy jest dopuszczalna; przed podjęciem decyzji Rzecznik może zażądać od skarżącego dostarczenia dodatkowych informacji lub dokumentów.

3.2. Jeżeli skarga nie wchodzi w zakres kompetencji Rzecznika lub nie została zakwalifikowana jako dopuszczalna, Rzecznik Praw Obywatelskich zamyka sprawę. Informuje on skarżącego o swojej decyzji wraz z uzasadnieniem. Rzecznik może poradzić skarżącemu zwrócenie się do innych organów.

Artykuł 4

Dochodzenie w sprawie dopuszczalnych skarg

4.1. Rzecznik Praw Obywatelskich podejmuje decyzję, czy istnieją dostateczne podstawy uzasadniające podjęcie dochodzenia w sprawie dopuszczalnej skargi.

4.2. W razie braku dostatecznych podstaw uzasadniających wszczęcie dochodzenia Rzecznik Praw Obywatelskich zamyka sprawę i informuje o tym fakcie skarżącego. Rzecznik może również powiadomić o sprawie zainteresowaną instytucję.

4.3. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich uzna, że istnieją dostateczne podstawy uzasadniające wszczęcie dochodzenia, informuje o tym skarżącego i instytucję, której skarga dotyczy. Rzecznik przekazuje instytucji kopie skargi i wzywa ją do złożenia opinii w określonym terminie, który na ogół wynosi maksymalnie trzy miesiące. Wezwanie skierowane do instytucji może określać, które aspekty skargi lub zagadnienia powinny zostać omówione w opinii.

4.4. Opinia nie powinna zawierać żadnych informacji ani dokumentów, które instytucja uznała za poufne.

4.5. Instytucja, której dotyczy skarga może zażądać ujawnienia niektórych części swojej opinii jedynie skarżącemu. Instytucja dokona wyraźnego oznaczenia części, o których mowa powyżej i przedstawi uzasadnienie swojego zdania.

4.6. Rzecznik Praw Obywatelskich wysyła opinię instytucji do skarżącego. Skarżący ma możliwość zgłosić Rzecznikowi swoje uwagi w określonym terminie, który na ogół wynosi maksymalnie jeden miesiąc.

4.7. Jeżeli Rzecznik uzna to za stosowne, przeprowadzi dalsze dochodzenie. Punkty 4.3 - 4.6 dotyczą dalszych dochodzeń biorąc pod uwagę, że okres czasu na udzielenie odpowiedzi przez instytucję, której dotyczy skarga zwykle wynosi miesiąc.

4.8. W stosownym przypadku Rzecznik może skorzystać z uproszczonego postępowania w celu uzyskania szybkiego rozwinięcia.

4.9. Wraz z zakończeniem dochodzenia Rzecznik zamyka sprawę wydając decyzję z uzasadnieniem informując przy tym skarżącego i instytucję, której skarga dotyczy.

Artykuł 5

Uprawnienia do przeprowadzania dochodzenia

- 5.1. Z zastrzeżeniem warunków określonych w Statucie, Rzecznik Praw Obywatelskich może zażądać od instytucji i organów wspólnotowych oraz organów państw członkowskich dostarczenia w stosownym terminie informacji lub dokumentów na potrzeby prowadzonego dochodzenia. Wszelkie informacje lub dokumenty uznane przez niego za poufne powinny być wyraźnie oznaczone.
- 5.2. Rzecznik Praw Obywatelskich może dokonać kontroli akt instytucji, której skarga dotyczy. Instytucja, której dotyczy skarga dokonuje jasnego oznaczenia dokumentów w aktach, które uważa za poufne. Rzecznik może zrobić kopie całych akt lub określonych dokumentów w nich zawartych. Rzecznik informuje skarżącego o przeprowadzeniu kontroli.
- 5.3. Rzecznik Praw Obywatelskich może zażądać od urzędników lub innych pracowników instytucji lub organów wspólnotowych złożenia zeznań na warunkach określonych w Statucie. Rzecznik może podjąć decyzję o utajnieniu procedury składania dowodów.
- 5.4. Rzecznik Praw Obywatelskich może zażądać od instytucji i organów wspólnotowych poczynienia przygotowania dla celów przeprowadzania przez niego dochodzenia na miejscu.
- 5.5. Rzecznik Praw Obywatelskich może zlecić wykonanie badań lub ekspertyz, które uważa za niezbędne dla powodzenia prowadzonego dochodzenia.

Artykuł 6

Rozwiązania polubowne

- 6.1. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich znajdzie dowody niewłaściwego administrowania, we współpracy z instytucją, której skarga dotyczy, podejmie on jak najszersze działania mające na celu znalezienie polubownego rozwiązania eliminującego niewłaściwe administrowanie i satysfakcjonujące skarżącego.
- 6.2. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich uważa, że współpraca z instytucją, której dotyczy skarga była skuteczna, zamyka sprawę podejmując decyzję z uzasadnieniem. O podjętej decyzji informuje skarżącego i instytucję, której dotyczy skarga.
- 6.3. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich uzna, że polubowne rozwiązanie sprawy jest niemożliwe lub że próby znalezienia polubownego rozwiązania są nieskuteczne, wówczas albo zamyka sprawę podejmując decyzję z uzasadnieniem, która może zawierać krytyczne uwagi albo sporządza sprawozdanie zawierające zalecenia wstępne.

Artykuł 7

Uwagi krytyczne

- 7.1. Rzecznik Praw Obywatelskich udziela krytycznej uwagi, jeżeli uzna, że:
- instytucja, której skarga dotyczy, nie jest już w stanie dłużej wyeliminować zaistniałego przypadku niewłaściwego administrowania, oraz
  - przypadek niewłaściwego administrowania nie ma skutków o charakterze ogólnym.
- 7.2. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich zamyka sprawę z uwag krytycznych informuje o tym skarżącego i instytucję, której dotyczy skarga.

Artykuł 8

Sprawozdania i zalecenia

8.1. Rzecznik Praw Obywatelskich sporządza sprawozdanie z zaleceniami wstępnymi dla instytucji, której dotyczy skarga, jeżeli uzna, że:

- (a) instytucja, której dotyczy skarga, może wyeliminować zaistniały przypadek niewłaściwego administrowania, albo
- (b) przypadek niewłaściwego administrowania powoduje skutki o charakterze ogólnym.

8.2. Rzecznik Praw Obywatelskich wysyła egzemplarz swojego sprawozdania oraz zalecenia wstępne do instytucji, której dotyczy skarga oraz do skarżącego.

8.3. Instytucja, której dotyczy skarga, przekazuje Rzecznikowi Praw Obywatelskich szczegółową opinię w terminie trzech miesięcy. Opinia ta może zawierać akceptację decyzji Rzecznika oraz określa środki podjęte w celu wdrożenia zaleceń wstępnych.

8.4. Jeżeli Rzecznik Praw Obywatelskich uzna, że szczegółowa opinia nie jest satysfakcjonująca, może sporządzić specjalne sprawozdanie dla Parlamentu Europejskiego w związku ze stwierdzonym przypadkiem niewłaściwego administrowania. Sprawozdanie może zawierać zalecenia. Rzecznik wysyła egzemplarz sprawozdania instytucji, której dotyczy skarga oraz skarżącemu.

Artykuł 9

Dochodzenie z własnej inicjatywy

9.1. Rzecznik Praw Obywatelskich może zdecydować o podjęciu dochodzenia z własnej inicjatywy.

9.2. Uprawnienia Rzecznika w związku z prowadzonym z własnej inicjatywy dochodzeniem są takie same, jak w przypadku dochodzenia podjętego na skutek wniesienia skargi.

9.3. Procedura stosowana w trakcie dochodzenia podjętego w wyniku wniesienia skargi jest analogicznie stosowana w trakcie dochodzenia podjętego przez Rzecznika z własnej inicjatywy.

Artykuł 10

Kwestie proceduralne

10.1. Na wniosek skarżącego Rzecznik Praw Obywatelskich zobowiązany jest do zakwalifikowania skargi jako poufnej. Jeżeli Rzecznik uważa, że konieczna jest ochrona interesów skarżącego lub strony trzeciej, może on z własnej inicjatywy zakwalifikować skargę jako poufną.

10.2. Jeżeli Rzecznik uzna to za stosowne, może podjąć działania umożliwiające rozpatrzenie danej skargi w pierwszej kolejności przed innymi.

10.3. W przypadku wszczęcia postępowania sądowego dotyczącego sprawy będącej przedmiotem dochodzenia prowadzonego przez Rzecznika, Rzecznik zamyka sprawę. Dotychczasowe wyniki dochodzenia zostają złożone do akt i nie podejmuje się żadnych dalszych działań.

10.4. Rzecznik Praw Obywatelskich informuje właściwe władze krajowe i, odpowiednio, instytucję lub organ wspólnotowy o wszelkich sprawach podlegających prawu karnemu, o jakich dowiedział się w trakcie prowadzonego dochodzenia. Rzecznik Praw Obywatelskich może

ponadto poinformowa instytucj lub organ wspólnotowy o faktach, które jego zdaniem mog uzasadnia wszcz cie post powania dyscyplinarnego.

Artykuł 11

Sprawozdania składane Parlamentowi Europejskiemu

11.1. Rzecznik Praw Obywatelskich składa Parlamentowi Europejskiemu roczne sprawozdanie z ogółu swojej działalno ci, zawieraj ce tak e wyniki prowadzonych przez siebie dochodze .

11.2. Oprócz sprawozda specjalnych, o których mowa w art. 8.4 powy ej, Rzecznik Praw Obywatelskich mo e tak e przedstawi Parlamentowi Europejskiemu inne specjalne sprawozdania, je li jego zdaniem prowadz one do wypełnienia obowi zków Rzecznika okre lonych w Traktatach i Statucie.

11.3. Sprawozdanie roczne i sprawozdania specjalne Rzecznika Praw Obywatelskich mog zawiera zalecenia, które jego zdaniem przyczyniaj si do wypełnienia obowi zków Rzecznika okre lonych w Traktatach i Statucie.

Artykuł 12

Współpraca z rzecznikami praw obywatelskich i podobnymi instytucjami w pa stwach członkowskich

Rzecznik Praw Obywatelskich mo e współpracowa z rzecznikami praw obywatelskich i innymi podobnymi instytucjami w pa stwach członkowskich w celu zwi kszenia skuteczno ci zarówno prowadzonego przez siebie dochodzenia, jak i post powania prowadzanego przez rzeczników praw obywatelskich i podobne instytucje w pa stwach członkowskich oraz w celu skuteczniejszego zabezpieczenia praw i interesów zgodnie z prawem Unii Europejskiej i Wspólnoty Europejskiej.

Artykuł 13

Prawo skar cego do wgl du w akta

13.1. Z zastrze eniem postanowie art. 13.3, skar cy jest uprawniony do wgl du w akta Rzecznika Praw Obywatelskich dotycz ce jego skargi.

13.2. Skar cy mo e na miejscu skorzysta z prawa wgl du w akta. Mo e on za da od Rzecznika dostarczenia kopii całych akt lub okre lonych dokumentów z akt.

13.3. Skar cy nie b dzie miał dost pu do:

- (a) dokumentów lub informacji uzyskanych na mocy artykułu 5.1 or 5.2 powy ej, które zostały przekazane Rzecznikowi jako poufne;
- (b) dowodów udzielonych w poufno ci zgodnie z art. 5.3 powy ej.

Artykuł 14

Publiczny dost p do dokumentów przechowywanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich

14.1. Do dokumentów niezwi zanych z dochodzeniami przechowywanych przez Rzecznika Praw Obywatelskich zagwarantowany jest publiczny dost p z zastrze eniem takich samych

warunków i ograniczeń, jak określone w rozporządzeniu 1049/2001⁶⁸ w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej.

14.2. Do dokumentów związanych z dochodzeniami może być zapewniony publiczny dostęp, pod warunkiem, że skarga nie została zakwalifikowana jako poufna na podstawie skargi lub przez Rzecznika na podstawie art. 10.1 powyżej. Dostęp nie zostanie udzielony do:

- (a) dokumentów lub informacji uzyskanych na mocy art. 5.1 lub 5.2 powyżej, które zostały przekazane Rzecznikowi jako poufne;
- (b) dowodów złożonych w poufności zgodnie z art. 5.3 powyżej;
- (c) tych części opinii i odpowiedzi odnoszących się do dalszych dochodzeń, które zgodnie z art. 4.5 powyżej, na podstawie instytucji, której sprawy dotyczy, powinny zostać ujawnione jedynie skarżącemu. Wnioskodawca zostanie powiadomiony o podstawie udzielenia odpowiedzi przez instytucję, której sprawa dotyczy.
- (d) dokumentu, którego ujawnienie zagroziłoby rzetelności prowadzonego dochodzenia.

14.3. Wnioski o dostęp do dokumentów należy składać w formie pisemnej (listownie, faksem lub pocztą elektroniczną) z dostatecznie precyzyjnymi informacjami umożliwiającymi identyfikację dokumentów.

14.4. Dostęp udzielany jest na miejscu lub poprzez dostarczenie kopii. Rzecznik Praw Obywatelskich może naliczyć uzasadnione opłaty za dostarczenie kopii. Metoda naliczania opłat jest objaśniona.

14.5. Decyzje dotyczące wniosków o udzielenie publicznego dostępu należy podjąć w terminie 15 dni roboczych licząc od dnia ich wpływu. W wyjątkowych sytuacjach ten okres czasu może być przedłużony o 15 dni roboczych; wnioskodawca jest powiadamiany z wyprzedzeniem o fakcie przedłużenia ze szczegółowym podaniem przyczyn.

14.6. W przypadku odmownego rozpatrzenia wniosku o dostęp do dokumentu – w całości lub w części – należy podać uzasadnienie odmowy.

Artykuł 15

Ustalenia odnoszące się do języków

15.1. Skarga do Rzecznika Praw Obywatelskich może być składana w dowolnym z języków Traktatu. Rzecznik nie ma obowiązku rozpatrywania skarg złożonych w innych językach.

15.2. Dochodzenie jest prowadzone przez Rzecznika w jednym języku Traktatu; w przypadku skargi – w języku, w którym jest złożona.

15.3. Rzecznik Praw Obywatelskich określa, które dokumenty mają być sporządzone w języku, w którym prowadzone jest postępowanie.

---

⁶⁸Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego oraz Rady (WE) nr 1049/2001 z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej (Dz.U. L 145 z 31.05.2001, s. 43).

Artykuł 16

Publikowanie sprawozda

16.1. Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich zamieszcza w Dzienniku Urzędowym zawiadomienie o przyjęciu sprawozdania rocznego i sprawozdania specjalnych oraz wskazuje, w jaki sposób każda zainteresowana osoba może uzyskać dostęp do pełnej wersji tekstu dokumentu.

16.2. Wszelkie sprawozdania oraz streszczenia decyzji Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących skarg poufnych są publikowane w formie uniemożliwiającej identyfikację tego samego skarżącego.

Artykuł 17

Wejście decyzji w życie

17.1. Przepisy wykonawcze przyjęte dnia 16 października 1997 r. tracą moc.

17.2. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2003 r.

17.3. Przewodniczący Parlamentu Europejskiego zostanie poinformowany o przyjęciu niniejszej decyzji. Stosowne zawiadomienie zostanie także opublikowane w Dzienniku Urzędowym.

ZAŁ CZNIK XI

Dochodzenia wewnętrzne w zakresie walki z przestępstwami finansowymi, korupcją oraz wszelkimi nielegalnymi działalnościami szkodliwymi dla interesów Wspólnot

Decyzja Parlamentu Europejskiego dotycząca warunków oraz trybu prowadzenia dochodzeń wewnętrznych w zakresie walki z przestępstwami finansowymi, korupcją oraz wszelkimi nielegalnymi działalnościami szkodliwymi dla interesów Wspólnot⁶⁹

Parlament Europejski,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności art. 199,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a w szczególności art. 25,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności art. 112,

uwzględniając Regulamin, a w szczególności art. 186 pkt c⁷⁰,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady⁷¹, jak również rozporządzenie (Euratom) nr 1074/1999 Rady⁷², dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych, przewidują, że Urząd otwiera i prowadzi dochodzenia administracyjne w ramach instytucji, organów i organizacji utworzonych Traktatami WE i Euratom lub na ich podstawie;

w zakresie odpowiedzialności Europejskiego Urzędu do spraw Zwalczania Nadużyć Finansowych ustanowionego przez Komisję wchodzi, oprócz ochrony interesów finansowych, ogół działań związanych z ochroną interesów wspólnotowych przed nieprawidłowymi zachowaniami, które mogłyby zostać objęte postępowaniem administracyjnym lub karnym;

należy zwiększyć zasięg oraz skuteczność walki z przestępstwami finansowymi poprzez korzystanie z istniejących do wiadomości w dziedzinie dochodzeń administracyjnych;

w konsekwencji wszystkie instytucje, organy oraz organizacje, na podstawie swojej autonomii administracyjnej, powinny powierzyć Urzędowi prowadzenie wewnętrznych dochodzeń administracyjnych, mających na celu wykrycie powołanych uchyleń związanych z wykonywaniem obowiązków służbowych, które mogą stanowić naruszenie obowiązków urzędników lub innych pracowników Wspólnot, określonych w art. 11, art. 12 akapit drugi i trzeci, w art. 13, 14, 16 oraz w art. 17 akapit pierwszy regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz przepisów stosujących się do pozostałych pracowników Wspólnot Europejskich (dalej określanych jako statut), szkodliwe dla interesów Wspólnot i podlegające postępowaniu dyscyplinarnemu, lub w określonych przypadkach postępowaniu karnemu, albo wykrycie powołanych uchyleń, o których mowa w art. 22 statutu, lub naruszenia analogicznych obowiązków przez posłów lub pracowników Parlamentu Europejskiego, którzy nie podlegają przepisom statutu;

⁶⁹Przyjęta dnia 18 listopada 1999 r.

⁷⁰Obecnie art. 230 pkt c.

⁷¹Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁷²Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

dochodzenia muszą być prowadzone z poszanowaniem odpowiednich postanowień Traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską, a w szczególności protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów, tekstów przyjętych na ich podstawie i statutu;

dochodzenia muszą być prowadzone we wszystkich instytucjach, organach oraz organizacjach wspólnotowych na jednakowych warunkach, a powierzenie tego zadania Urzędowi nie narusza kompetencji własnych instytucji, organów i organizacji, ani nie ogranicza ochrony prawnej osób, których te dochodzenia dotyczą ;

w oczekiwaniu na zmianę statutu powinny zostać ustalone praktyczne zasady, według których członkowie instytucji i organów, osoby kierujące nimi, jak i ich urzędnicy oraz inni pracownicy, udzielą pomocy w celu umożliwienia prawidłowego przebiegu dochodzeń wewnętrznych;

POSTANAWIA, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Obowiązek współpracy z Urzędem

Sekretarz Generalny, poszczególne działy, jak również każdy urzędnik lub inny pracownik Parlamentu Europejskiego są zobowiązani do ścisłej współpracy z pracownikami Urzędu oraz do udzielenia wszelkiej pomocy niezbędnej do przeprowadzenia dochodzenia. W tym celu udzielają oni pracownikom Urzędu wszelkich przydatnych informacji i wyjaśnień .

Z zastrzeżeniem odpowiednich postanowień Traktatów ustanawiających Wspólnotę Europejską, szczególnie protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów, jak również przepisów przyjętych na ich podstawie, posłowie w pełni współpracują z Urzędem.

Artykuł 2

Obowiązek informowania

Każdy urzędnik lub inny pracownik Parlamentu Europejskiego, który powziął wiadomość o okolicznościach wskazujących na fakt dopuszczenia się przestępstwa finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innego nielegalnego działania na szkodę interesów Wspólnot lub tego o powołanych uchynieniach w wykonywaniu obowiązków służbowych, mogących stanowić naruszenie obowiązków urzędników i innych pracowników Wspólnot, lub też pracowników, którzy nie podlegają regulaminowi, zagrożonych postępowaniem dyscyplinarnym, a w niektórych przypadkach karnym, niezwłocznie informuje o tym swojego przełożonego lub dyrektora generalnego, albo, jeżeli uzna to za właściwe, Sekretarza Generalnego lub bezpośrednio Urzędu, w przypadku gdy uchynienie dotyczy urzędnika, innego pracownika, lub pracownika niepodlegającego regulaminowi, lub Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, w przypadku, gdy uchynienia dopuścił się poseł.

Przewodniczący, Sekretarz Generalny, dyrektorzy generalni oraz kierownicy działów Parlamentu Europejskiego niezwłocznie przekazują do Urzędu wszelkie znane im dowody wskazujące na zaistnienie nieprawidłowości, o których mowa w akapicie pierwszym.

Urzędnicy i inni pracownicy Parlamentu Europejskiego nie mogą być w żadnym wypadku przedmiotem niesprawiedliwego lub dyskryminującego traktowania z powodu ujawnienia informacji, o których mowa w pierwszym i drugim akapicie.

Posłowie, którzy powzieli wiadomość o okolicznościach, o których mowa w akapicie pierwszym, informują o tym Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego lub, jeżeli uznają to za właściwe, bezpośrednio Urzędu.

Niniejszy artykuł stosuje się z zastrzeżeniem wymogów zachowania poufności, przewidzianych w przepisach prawnych lub w Regulaminie Parlamentu Europejskiego.

Artykuł 3

Pomoc biura ochrony

Na wniosek dyrektora Urzędu biuro ochrony Parlamentu Europejskiego udziela pracownikom Urzędu pomocy w prowadzeniu dochodzeń.

Artykuł 4

Immunitet oraz prawo do odmowy zeznań

Zasady odnoszące się do immunitetu parlamentarnego oraz do prawa posłów do odmowy zeznań pozostają niezmienione.

Artykuł 5

Informowanie zainteresowanego

W przypadku zaistnienia prawdopodobieństwa osobistego udziału posła, urzędnika lub innego pracownika w danej sprawie, zainteresowany powinien zostać natychmiast poinformowany o tym fakcie, o ile nie wywoła to negatywnych konsekwencji dla dochodzenia. Jednakże, po zakończeniu dochodzenia, w żadnym wypadku nie mogą być sporządzane wnioski wymieniające z nazwiska posła, urzędnika lub innego pracownika Parlamentu Europejskiego, bez umożliwienia mu uprzedniego złożenia wyjaśnień na temat wszystkich dotyczących go faktów.

W przypadkach, gdy dla dobra dochodzenia wymagane jest zachowanie całkowitej tajemnicy oraz przeprowadzenie śledztwa należącego do kompetencji organów krajowych, obowiązkiem umożliwienia posłowi, urzędnikowi lub innemu pracownikowi Parlamentu Europejskiego złożenia wyjaśnień może zostać przesunięty w czasie, za zgodą Przewodniczącego, jeżeli chodzi o posła, lub za zgodą Sekretarza Generalnego, jeżeli chodzi o urzędnika lub innego pracownika.

Artykuł 6

Informacja o umorzeniu dochodzenia

Jeżeli po zakończeniu dochodzenia wewnętrznego podejrzanemu o udział w sprawie posłowi, urzędnikowi lub innemu pracownikowi Parlamentu Europejskiego nie zostanie postawiony żaden zarzut, dotyczący tego dochodzenia wewnętrzne umarza się na mocy decyzji dyrektora Urzędu, który informuje o niej zainteresowanego na piśmie.

Artykuł 7

Uchylenie immunitetu

Wszelkie wnioski krajowych organów policyjnych lub śledczych, dotyczących uchylenia immunitetu śledczego urzędnika lub innego pracownika Parlamentu Europejskiego w związku z ewentualnymi przypadkami popełnienia przestępstwa finansowego, korupcji lub jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności, są przekazywane dyrektorowi Urzędu w celu uzyskania opinii. Jeżeli wniosek o uchylenie immunitetu dotyczy posła do Parlamentu Europejskiego, Urząd zostaje o tym poinformowany.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia przez Parlament Europejski.

ZAŁ CZNIK XII

Porozumienie pomiędzy Parlamentem Europejskim i Komisją w sprawie procedur wprowadzania w życie decyzji Rady 1999/468/WE ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, zmienionej decyzją 2006/512/WE

Informowanie Parlamentu Europejskiego

1. Na mocy art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE⁷³ Komisja regularnie informuje Parlament Europejski o działaniach komitetów⁷⁴ w sposób zapewniający przejrzysty i skuteczny obieg dokumentów i pozwalający zidentyfikować przekazane informacje oraz poszczególne etapy procedury. W tym celu Parlament otrzymuje w tym samym czasie i na tych samych warunkach co członkowie komitetów projekty porządków obrad komitetów, propozycje rozporządzeń wykonawczych przedłożone tym komitetom na mocy aktów podstawowych przyjętych zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu, wyniki głosowania, streszczenia sprawozdań z posiedzeń oraz wykazy organów, do których należą członkowie komitetów, wyznaczeni przez państwa członkowskie.

Rejestr

2. Komisja utworzy rejestr zawierający wszystkie dokumenty przekazane Parlamentowi Europejskiemu⁷⁵. Parlament Europejski będzie posiadał bezpośredni dostęp do tego rejestru. Zgodnie z art. 7 ust. 5 decyzji 1999/468/WE dane bibliograficzne wszystkich dokumentów przesłanych do Parlamentu Europejskiego zostaną udostępnione publicznie.

3. Zgodnie ze zobowiązaniami przyjętymi przez Komisję w jej oświadczeniu dotyczącym art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE⁷⁶ oraz po dokonaniu stosownych ustaleń technicznych rejestr przewidziany w ust. 2 umożliwi w szczególności:

- jednoznacznej identyfikacji dokumentów podlegających tej samej procedurze i wszelkich zmian rozporządzenia wykonawczego na poszczególnych etapach procedury;
- wskazanie etapu procedury oraz harmonogramu;
- jednoznaczne rozróżnienie między projektami rozporządzeń otrzymanymi przez Parlament Europejski w tym samym czasie co członkowie komitetów zgodnie z prawem do informacji a ostatecznym projektem po wydaniu przez dany komitet opinii, który jest przekazywany Parlamentowi Europejskiemu;
- jednoznacznej identyfikacji wszelkich zmian w stosunku do dokumentów przekazanych już Parlamentowi Europejskiemu.

4. Kiedy po okresie przejściowym rozpoczynającym się wraz z wejściem w życie niniejszego porozumienia Parlament Europejski i Komisja stwierdzą, że system funkcjonuje w sposób zadowalający, przekazywanie dokumentów Parlamentowi Europejskiemu odbywać się będzie w formie elektronicznego powiadomienia z podaniem linka do rejestru, o którym mowa w ust. 2. Decyzja ta winna zostać podjęta w formie wymiany pism między przewodniczącymi obydwu

⁷³Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁷⁴Do celów niniejszego porozumienia termin „komitet” oznacza komitety ustanowione zgodnie z decyzją 1999/468/WE, chyba że wyraźnie zaznaczono, iż chodzi o inną komisję.

⁷⁵Planowanym terminem utworzenia rejestru jest 31 marca 2008 r.

⁷⁶Dz.U. L 171 z 22.7.2006, str. 21.

instytucji. W okresie przejściowym dokumenty będą przekazywane Parlamentowi Europejskiemu jako załączniki do korespondencji elektronicznej.

5. Ponadto Komisja zobowiązuje się do przekazywania Parlamentowi Europejskiemu, dla celów informacyjnych i na wniosek przedmiotowo właściwej komisji parlamentarnej, projektów szczególnych rozporządzeń mających na celu wykonanie aktów podstawowych, które, pomimo że nie zostały przyjęte zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu, mają szczególne znaczenie dla Parlamentu Europejskiego. Rozporządzenia te zostaną wprowadzone do rejestru, o którym mowa w ust. 2, z jednoczesnym powiadomieniem o tym fakcie Parlamentu Europejskiego.

6. Poza wnioskami z posiedzenia, o których mowa w ust. 1, Parlament Europejski może uzyskać dostęp do protokołów posiedzenia komitetów⁷⁷. Komisja rozpatrzy każdą wniosek indywidualnie zgodnie z zasadami zachowania poufności określonymi w załączniku 1 do porozumienia ramowego w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim a Komisją⁷⁸.

Dokumenty poufne

7. Dokumenty poufne będą przetwarzane zgodnie z wewnętrznymi procedurami administracyjnymi sporządzonymi przez każdą instytucję w celu zapewnienia niezbędnych gwarancji.

Rezolucje Parlamentu Europejskiego na mocy art. 8 decyzji 1999/468/WE

8. Na mocy art. 8 decyzji 1999/468/WE Parlament Europejski może oświadczyć w uzasadnionej rezolucji, że projekt rozporządzeń wykonawczych do aktu podstawowego, przyjęty zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu, przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w tym akcie podstawowym.

9. Parlament Europejski przyjmuje takie rezolucje zgodnie ze swoim Regulaminem, w okresie jednego miesiąca od daty otrzymania ostatecznego projektu rozporządzeń wykonawczych w wersjach językowych przedłożonych członkom danego komitetu.

10. Parlament Europejski i Komisja uznają za stosowne stałe określenie krótszego terminu w przypadku niektórych rodzajów pilnych rozporządzeń wykonawczych, w sprawie których przez wzgląd na zasady należytego zarządzenia konieczne jest podjęcie decyzji w krótszym terminie. Dotyczy to w szczególności niektórych rodzajów rozporządzeń związanych z działaniem zewnętrznym, w tym pomoc humanitarną i nadzwyczajną, ochroną zdrowia i bezpieczeństwem, bezpieczeństwem transportu oraz odstępstwami od zasad zamówień publicznych. Wspomniane rodzaje rozporządzeń i obowiązujące terminy zostaną określone w porozumieniu między członkiem Komisji a przewodniczącym przedmiotowo właściwej komisji parlamentarnej. Porozumienie takie może zostać odwołane w dowolnym momencie przez którąkolwiek ze stron.

11. Z zastrzeżeniem przypadków, o których mowa w ust. 10, termin będzie krótszy w sprawach pilnych oraz w przypadku rozporządzeń odnoszących się do codziennych spraw administracyjnych i/lub posiadających ograniczony termin ważności. Termin ten może być bardzo krótki w wyjątkowo pilnych sprawach, w szczególności uzasadnionych względami zdrowia publicznego. Właściwy członek Komisji określa stosowny termin oraz podaje jego uzasadnienie. W takich przypadkach Parlament Europejski może zastosować procedurę polegającą na przekazaniu kompetencji w zakresie stosowania art. 8 decyzji 1999/468/WE przedmiotowo właściwej komisji parlamentarnej, która w odpowiednim terminie może przesłać odpowiedź Komisji.

---

⁷⁷Patrz wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 19 lipca 1999 r. w sprawie T-188/97 Rothmans przeciwko Komisji [1999] Zb.Orz., str. II-2463.

⁷⁸Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, str. 123.

12. Bezpo rednio po tym, jak słu by Komisji przewidz ewentualn konieczno przedło enia komitetowi projektu rodków, których dotyczy ust. 10 i 11, w formie nieoficjalnej uprzedz o tym fakcie sekretariat przedmiotowo wła ciwej komisji parlamentarnej lub przedmiotowo wła ciwych komisji parlamentarnych. Bezpo rednio po przedło eniu wst pnego projektu rodków członkom komitetu słu by Komisji powiadomi sekretariat komisji parlamentarnej lub komisji parlamentarnych o ich pilnym charakterze oraz terminach, które b d obowi zywa po przedło eniu ostatecznego projektu.

13. Po przyj ciu przez Parlament Europejski rezolucji, o której mowa w ust. 8, lub po odpowiedzi, o której mowa w ust. 11, wła ciwy członek Komisji informuje Parlament Europejski lub – w stosownych przypadkach – przedmiotowo wła ciw komisj parlamentarn o działaniach, które w zwi zku z tym Komisja zamierza podj .

14. Dane, o których mowa w ust. 10-13, zostan wprowadzone do rejestru.

Procedura regulacyjna połączona z kontrol

15. W przypadkach, gdy zastosowanie ma procedura regulacyjna połączona z kontrol , po głosowaniu w komitecie Komisja poinformuje Parlament Europejski o obowi zujących terminach. Z zastrze eniem ust. 16 bieg tych terminów rozpoczyna si dopiero po otrzymaniu przez Parlament Europejskich wszystkich wersji j zykowych.

16. W przypadku obowi zywania terminów krótszych (art. 5a ust. 5 lit. b) decyzji 1999/468/WE) oraz w sprawach pilnych (art. 5a ust. 6 decyzji 1999/468/WE) bieg terminów rozpoczyna si w dniu otrzymania przez Parlament Europejski ostatecznego projektu rodków wykonawczych w wersjach j zykowych przedło onych członkom komitetu, chyba e przewodnicz cy komisji parlamentarnej wyrazi sprzeciw. W ka dym przypadku Komisja podejmie starania w celu jak najszybszego przekazania Parlamentowi Europejskiemu wszystkich wersji j zykowych. Bezpo rednio po tym, jak słu by Komisji przewidz ewentualn konieczno przedło enia komitetowi projektu rodków, których dotyczy art. 5a ust. 5 lit. b) lub art. 5a ust. 6, w formie nieoficjalnej uprzedz o tym fakcie sekretariat przedmiotowo wła ciwej komisji parlamentarnej lub przedmiotowo wła ciwych komisji parlamentarnych.

Usługi finansowe

17 Zgodnie z o wiadczeniem Komisji dotycz cym art. 7 ust. 3 decyzji 1999/468/WE w odniesieniu do usług finansowych Komisja zobowi zuje si do:

- dopilnowania, aby na wniosek Parlamentu Europejskiego urz dnik Komisji przewodnicz cy posiedzeniom komitetu po ka dym jego posiedzeniu informował Parlament Europejski o wszelkich dyskusjach na temat projektów rodków wykonawczych, które zostały przedło one temu komitetowi;
- udzielenia ustnej lub pisemnej odpowiedzi na wszelkie pytania dotycz ce dyskusji na temat projektów rodków wykonawczych przedło onych danemu komitetowi.

Wreszcie, Komisja dopilnuje, aby zobowi zania podj te na posiedzeniu plenarnym Parlamentu w dniu 5 lutego 2002 r.⁷⁹ i potwierdzone na posiedzeniu plenarnym Parlamentu w dniu 31 marca 2004 r.⁸⁰ oraz zobowi zania, o których mowa w pkt 1-7 pisma komisarza Bolkesteina do przewodnicz cego Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu Europejskiego z dnia 2

⁷⁹Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 19.

⁸⁰Dz.U. C 103 E z 29.4.2004, str. 446 oraz pełny zapis sprawozdania (CRE) z posiedzenia plenarnego Parlamentu z dnia 31 marca 2004 r., cz „Głosowanie”.

pa dziennika 2001 r.⁸¹, były przestrzegane w odniesieniu do całego sektora usług finansowych (w tym papierów wartościowych, banków, ubezpieczeń, emerytur oraz rachunkowości).

Kalendarz prac parlamentarnych

18. Z wyjątkiem przypadków, w których zastosowanie mają terminy krótsze, i z wyjątkiem spraw pilnych, przy przekazywaniu projektów rozporządzeń wykonawczych na mocy niniejszego porozumienia Komisja uwzględni dni okresu wakacji Parlamentu Europejskiego (zima, lato i wybory do Parlamentu Europejskiego), tak aby zapewnić Parlamentowi możliwość wykonywania jego prerogatyw w terminach, o których mowa w decyzji 1999/468/WE i w niniejszym porozumieniu.

Współpraca między Parlamentem Europejskim i Komisją

19. Obydwie instytucje wyrażają gotowość wzajemnej pomocy w celu zapewnienia pełnej współpracy w sprawach związanych ze szczególnymi rozporządzeniami wykonawczymi. W tym celu należy zostać odpowiednio kontakty na szczeblu administracyjnym.

Poprzednie porozumienie

20. Porozumienie z 2000 r. między Parlamentem Europejskim a Komisją w sprawie procedur wprowadzania w życie decyzji Rady 1999/468/WE⁸² zostaje niniejszym zastąpione. Parlament Europejski i Komisja uznają następujące porozumienia za nieważne i z tego powodu nieposiadające mocy prawnej, o ile ich to dotyczy: porozumienie Plumb/Delors z 1988 r., porozumienie Samland/Williamson z 1996 r. oraz *modus vivendi* z 1994 r.⁸³.

---

⁸¹Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 83.

⁸²Dz.U. L 256 z 10.10.2000, str. 19.

⁸³Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 1.

ZAŁ CZNIK XIII

Porozumienie ramowe w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską⁸⁴

Parlament Europejski⁸⁵ i Komisja Europejska (zwane dalej „oboma instytucjami”),

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 295, oraz Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwane dalej „Traktatami”),
- uwzględniając porozumienia międzyinstytucjonalne oraz teksty regulujące stosunki między obiema instytucjami,
- uwzględniając Regulamin Parlamentu⁸⁶, a w szczególności jego artykuły 105, 106 i 127⁸⁷ oraz załączniki VIII i XIV⁸⁸ do niego,
- uwzględniając wydane wytyczne polityczne i odnośne oświadczenia złożone przez przewodniczącego Komisji w dniu 15 września 2009 r. i w dniu 9 lutego 2010 r., a także oświadczenia złożone przez poszczególnych kandydatów na członków Komisji w czasie ich przesłuchań przed komisjami parlamentarnymi,

A. mając na uwadze, że traktat lizboński wzmacnia demokratyczną legitymację procesu decyzyjnego w Unii,

B. mając na uwadze, że obie instytucje przywiązuje największą wagę do skutecznej transpozycji i stosowania prawa Unii,

C. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie ramowe nie narusza uprawnień ani kompetencji Parlamentu, Komisji ani żadnej innej instytucji lub organu Unii, lecz ma na celu zapewnienie, że te uprawnienia i kompetencje są wykonywane w możliwie najskuteczniejszy i najbardziej przejrzysty sposób,

D. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie ramowe powinno być interpretowane zgodnie z ramami instytucjonalnymi, które zostały sformułowane w Traktatach,

E. mając na uwadze, że Komisja będzie należało uwzględnić rolę przyznaną odpowiednio Parlamentowi i Radzie na mocy Traktatów, w szczególności w odniesieniu do podstawowej zasady równego traktowania określonej w pkt 9,

F. mając na uwadze, że należy dokonać aktualizacji porozumienia ramowego zawartego w maju 2005 r.⁸⁹ i zastąpić je niniejszym tekstem,

przyjmując następujące porozumienie ramowe:

I. ZAKRES STOSOWANIA

1. W celu lepszego odzwierciedlenia nowego „szczególnego partnerstwa” między Parlamentem i Komisją obie instytucje przyjmują następujące środki w celu wzmocnienia odpowiedzialności politycznej i zasadności działań Komisji, rozszerzenia konstruktywnego

⁸⁴Dz.U. L 304 z 20.11.2010, str. 47.

⁸⁵Decyzja Parlamentu z dnia 20 października 2010 r.

⁸⁶Dz.U. L 44 z 15.2.2005, str. 1.

⁸⁷Nowe art. 117, 118 i 140.

⁸⁸Nowe załączniki VII i VIII.

⁸⁹Dz.U. C 117 E z 18.5.2006, str. 125.

dialogu i poprawy przepływu informacji pomiędzy obiema instytucjami oraz ulepszenia współpracy dotyczącej procedur i planowania.

Przyjmują one również postanowienia szczególne dotyczące:

- spotkań Komisji z ekspertami krajowymi, jak określono w załączniku 1,
- przekazywania informacji poufnych Parlamentowi, jak określono w załączniku 2,
- prowadzenia negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, jak określono w załączniku 3, oraz
- programu prac Komisji, jak określono w załączniku 4.

II. ODPOWIEDZIALNOŚĆ POLITYCZNA

2. Po nominacji przez Radę Europejską kandydat na przewodniczącego Komisji przedstawi Parlamentowi wytyczne polityczne na okres swojej kadencji w celu umożliwienia merytorycznej wymiany poglądów z Parlamentem, zanim zostanie on wybrany w drodze głosowania.

3. Zgodnie z art. 106⁹⁰ Regulaminu Parlament konsultuje się z wybranym przewodniczącym Komisji w odpowiednim czasie przed rozpoczęciem procedur związanych z zatwierdzeniem nowego składu Komisji. Parlament uwzględni uwagi wyrażone przez wybranego przewodniczącego.

Kandydaci na członków Komisji zapewniają pełne ujawnienie wszelkich istotnych informacji zgodnie z obowiązującym niezależnie od tego określonym w art. 245 TFUE.

Procedury są ukształtowane w sposób gwarantujący jawność, sprawiedliwość i spójność oceny całej desygnowanej Komisji.

4. Bez uszczerbku dla zasady kolegalności Komisji, każdy z członków Komisji ponosi odpowiedzialność polityczną za działania podejmowane w zakresie swoich kompetencji.

Przewodniczący Komisji ponosi całkowitą odpowiedzialność za stwierdzenie jakiegokolwiek konfliktu interesów, który uniemożliwiłby danemu członkowi Komisji pełnienie obowiązków.

Przewodniczący Komisji jest też odpowiedzialny za wszelkie dalsze działania podjęte w powyższych okolicznościach i niezwłocznie informuje o tym na piśmie przewodniczącego Parlamentu.

Udział członków Komisji w kampaniach wyborczych reguluje kodeks postępowania komisarzy.

Członkowie Komisji biorący aktywny udział w kampaniach wyborczych jako kandydaci w wyborach do Parlamentu Europejskiego powinni wziąć bezpłatny urlop wyborczy ze skutkiem od końca ostatniej sesji miesięcznej poprzedzającej wybory.

Przewodniczący Komisji w odpowiednim czasie informuje Parlament o swojej decyzji dotyczącej przyznania takiego urlopu, wskazując który członek Komisji przejmie stosowne obowiązki na czas trwania urlopu.

5. W przypadku gdy Parlament zwróci się do przewodniczącego Komisji o wycofanie poparcia wobec któregoś z członków Komisji, przewodniczący poważy się rozważyć, czy zadać rezygnacji tego członka zgodnie z art. 17 ust. 6 TUE; przewodniczący zadać rezygnacji tego członka lub wyjaśnić Parlamentowi powody swojej odmowy w trakcie najbliższej sesji miesięcznej.

---

⁹⁰Nowy art. 118.

6. W przypadku gdy konieczne staje się zastąpienie członka Komisji w okresie trwania jego kadencji zgodnie z art. 246 akapit drugi TFUE, przewodniczący Komisji powołuje na tym celu osobę, w wyniku konsultacji z Parlamentem przed wyrażeniem zgody na decyzję Rady.

Parlament zapewnia jak najsprawniejszy przebieg swoich procedur, aby umożliwić przewodniczącemu Komisji powołanie opinii Parlamentu przed powołaniem nowego członka Komisji.

Podobnie, zgodnie z art. 246 akapit trzeci TFUE, w przypadku gdy okres pozostały do zakończenia kadencji Komisji jest krótki, przewodniczący Komisji powołuje na tym stanowisko Parlamentu.

7. Jeżeli przewodniczący Komisji ma zamiar dokonać zmian w rozdziale obowiązków członków Komisji w trakcie kadencji Komisji zgodnie z art. 248 TFUE, informuje o tym Parlament w odpowiednim czasie, pozwalając mu na przeprowadzenie odpowiedniej konsultacji parlamentarnej na temat tych zmian. Decyzja przewodniczącego o dokonaniu zmian w rozdziale obowiązków może stać się skuteczna natychmiast.

8. Jeżeli Komisja proponuje zmianę kodeksu postępowania komisarzy, dotyczącą konfliktu interesów lub zachowania etycznego, zwróci się do Parlamentu o wydanie opinii.

III. KONSTRUKTYWNY DIALOG I PRZEPIY W INFORMACJI

(i) Przepisy ogólne

9. Komisja gwarantuje, że będzie stosować podstawowe zasady równego traktowania Parlamentu i Rady, zwłaszcza w odniesieniu do dostępu do posiedzeń, wystąpień i innych informacji, w szczególności dotyczących kwestii o charakterze ustawodawczym i budżetowym.

10. W zakresie swoich kompetencji Komisja przyjmuje środki mające na celu szersze zaangażowanie Parlamentu, tak aby mogła ona w możliwie najszerszym zakresie uwzględnić jego opinie, w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

11. Wprowadza się szereg następujących rozwiązań w celu wdrożenia „szczególnego partnerstwa” między Parlamentem i Komisją :

- na wniosek Parlamentu przewodniczący Komisji będzie odbywał regularnie, co najmniej dwa razy w roku, posiedzenia z Konferencją Przewodniczących w celu przedyskutowania kwestii będących przedmiotem wspólnego zainteresowania,
- przewodniczący Komisji będzie prowadził regularny dialog z przewodniczącym Parlamentu w sprawie kluczowych kwestii horyzontalnych i w ramach wniosków ustawodawczych. Dialog ten powinien również obejmować zaproszenia przewodniczącego Parlamentu do uczestniczenia w posiedzeniach kolegium komisarzy,
- przewodniczący Komisji lub wiceprzewodniczący ds. stosunków międzyinstytucjonalnych jest zapraszany do uczestniczenia w posiedzeniach Konferencji Przewodniczących i Konferencji Przewodniczących Komisji, gdy mają być omawiane szczegółowe kwestie związane z ustalaniem porządku obrad sesji plenarnej, stosunkami międzyinstytucjonalnymi między Parlamentem i Komisją oraz z problematyką ustawodawczą i budżetową,
- corocznie odbywają się spotkania z udziałem Konferencji Przewodniczących, Konferencji Przewodniczących Komisji i kolegium komisarzy w celu omówienia istotnych spraw, w tym przygotowania i wdrożenia programu prac Komisji,

- Konferencja Przewodniczących i Konferencja Przewodniczących Komisji w odpowiednim czasie informują Komisję o wynikach prowadzonych przez nie dyskusji mających wymiar międzyinstytucjonalny. Parlament informuje również Komisję wyczerpująco i regularnie o wynikach posiedzeń związanych z przygotowaniem sesji miesięcznych uwzględniając opinie Komisji. Powyższe postanowienie nie narusza postanowień pkt 45,
- w celu zapewnienia regularnego przepływu istotnych informacji pomiędzy obiema instytucjami sekretarz generalny Parlamentu i sekretarz generalny Komisji odbywają regularne spotkania.

12. Każde z członków Komisji dba o systematyczny i bezpośredni przepływ informacji pomiędzy członkiem Komisji a przewodniczącym właściwej komisji parlamentarnej.

13. Komisja podaje do publicznej wiadomości wnioski ustawodawcze, w tym inicjatywy lub decyzje dopiero po powiadomieniu o tym na piśmie Parlamentu

Na podstawie programu prac Komisji obie instytucje określają, z wyprzedzeniem czasowym i w drodze obopólnego porozumienia, kluczowe inicjatywy w celu przedstawienia ich na posiedzeniu plenarnym. Z zasady Komisja przedstawia te inicjatywy najpierw na sesji plenarnej, a dopiero później publicznie.

W taki sam sposób określają one wnioski i inicjatywy, co do których informacja zostanie przekazana Konferencji Przewodniczących, lub informują w odpowiedni sposób zainteresowane komisje parlamentarne lub jej przewodniczącego.

Powyższe decyzje są podejmowane w ramach regularnego dialogu pomiędzy obiema instytucjami, przewidzianego w pkt 11, i są regularnie aktualizowane, przy odpowiednim uwzględnieniu wszelkiego rodzaju ewentualnych zmian sytuacji politycznej.

14. Jeżeli dokument wewnętrzny Komisji, o którego istnieniu Parlament nie został poinformowany zgodnie z niniejszym porozumieniem międzyinstytucjonalnym, został udostępniony poza obrębem instytucji, przewodniczący Parlamentu może za dnia natychmiastowego przekazania mu tego dokumentu w celu udostępnienia go zainteresowanym posłom.

15. Komisja udostępnia wszystkie informacje i dokumentację dotyczące spotkań z ekspertami krajowymi w ramach prowadzonych przez nią prac dotyczących opracowywania i wdrażania prawodawstwa Unii, w tym prawa mianownego i aktów delegowanych. Na wniosek Parlamentu Komisja może również zaprosić ekspertów PE do udziału w tych spotkaniach.

Odnośne postanowienia znajdują się w załączniku 1.

16. W ciągu trzech miesięcy po przyjęciu rezolucji parlamentarnej Komisja informuje Parlament na piśmie o działaniach podjętych w odpowiedzi na konkretne wnioski skierowane do niej w rezolucjach Parlamentu, włączając w to informowanie Parlamentu w przypadkach, w których nie było możliwe zastosowanie się do jego poglądów. Okres ten może zostać skrócony w przypadku pilnego wniosku. Okres ten może zostać przedłużony o miesiąc, jeżeli wniosek wymaga bardziej gruntownej pracy i jest to należyście uzasadnione. Parlament dopilnuje, by informacja ta została szeroko rozpowszechniona w instytucji.

Parlament będzie starał się unikać kierowania ustnych lub pisemnych pytań dotyczących kwestii, w związku z którymi Komisja poinformowała już Parlament o swoim stanowisku w pisemnych komunikatach dotyczących działań następczych.

Komisja zobowiązuje się do informowania o konkretnych działaniach podjętych w następstwie wszystkich przedłożeniu wniosku zgodnie z art. 225 TFUE (sprawozdania w ramach inicjatywy ustawodawczej) w terminie trzech miesięcy od przyjęcia odpowiedniej rezolucji na sesji plenarnej. Komisja przedstawia wniosek ustawodawczy w terminie najdłużej jednego roku lub wpisuje wniosek do swojego programu prac na następny rok. Jeżeli Komisja nie przedłoży wniosku, szczegółowo przedstawia Parlamentowi powody, z jakich tego nie uczyniła.

Komisja zobowiązuje się również do ścisłej współpracy, już na wczesnym etapie, z Parlamentem w sprawie wszelkich wniosków dotyczących inicjatyw ustawodawczych wynikających z inicjatyw obywatelskich.

W odniesieniu do procedury udzielania absolutorium zastosowanie mają szczególne postanowienia określone w pkt 31.

17. W przypadku wystąpienia z inicjatywami, zaleceniami lub wnioskami dotyczącymi aktów ustawodawczych zgodnie z art. 289 ust. 4 TFUE, Komisja informuje właściwą komisję parlamentarną o swoim stanowisku w sprawie tych propozycji, jeżeli Parlament o to wniósł.

18. Obie instytucje uzgadniają, że będą współpracować w dziedzinie stosunków z parlamentami państw członkowskich.

Parlament i Komisja współpracują przy wdrażaniu protokołu nr 2 do TFUE w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Taka współpraca obejmuje uzgodnienia dotyczące wszelkich niezbędnych tłumaczeń uzasadnionych opinii przedstawionych przez parlamenty państw członkowskich.

W przypadku osiągnięcia progów, o których mowa w art. 7 protokołu nr 2 do TFUE, Komisja dostarcza tłumaczenia wszystkich uzasadnionych opinii przedstawianych przez parlamenty państw członkowskich wraz ze swoim stanowiskiem na ich temat.

19. Komisja przekazuje Parlamentowi do wiadomości list grup ekspertów, powołanych w celu wspierania Komisji w wypełnianiu przysługującego jej prawa inicjatywy. Lista ta jest regularnie aktualizowana i podawana do wiadomości publicznej.

W powyższych ramach Komisja informuje w odpowiedni sposób właściwą komisję parlamentarną o działalności i składzie powyższych grup, w odpowiedzi na szczegółowy i uzasadniony wniosek przewodniczącego tej komisji.

20. Obie instytucje prowadzą, w drodze właściwych mechanizmów, konstruktywny dialog na temat spraw dotyczących istotnych kwestii administracyjnych, zwłaszcza na temat spraw mających bezpośrednio skutki dla administracji Parlamentu.

21. Gdy Parlament przedstawia zmiany w Regulaminie dotyczące stosunków z Komisją, zwraca się do Komisji o wydanie opinii.

22. W przypadku gdy jakkolwiek informacja przekazana zgodnie z niniejszym porozumieniem ramowym objęta jest poufnością, zastosowanie mają postanowienia załącznika 2.

(ii) Stosunki zewnętrzne, rozszerzenie i umowy międzynarodowe

23. Parlament otrzymuje niezwłocznie pełne informacje na wszystkich etapach negocjacji i zawierania umów międzynarodowych, wraz z określeniem wytycznych negocjacyjnych. Komisja działa w sposób umożliwiający pełne wywiązanie się zobowiązań wynikających z art. 218 TFUE, przy poszanowaniu uprawnień każdej instytucji zgodnie z art. 13 ust. 2 TUE.

Komisja stosuje uzgodnienia określone w załączniku 3.

24. Informacje, o których mowa w pkt 23, są przekazywane Parlamentowi w odpowiednim czasie, aby mógł on wyrazić w razie potrzeby swoją opinię, a Komisja mogła w możliwie najszerszym zakresie uwzględnić poglądy Parlamentu. Co do zasady informacje te są przekazywane Parlamentowi przez właściwe komisje parlamentarne oraz w razie potrzeby na posiedzeniu plenarnym. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach przekazuje się je również jednej komisji parlamentarnej.

Parlament i Komisja zobowiązują się przyjąć odpowiednie procedury i środki dotyczące przekazywania informacji poufnych z Komisji do Parlamentu zgodnie z postanowieniami załącznika 2.

25. Obie instytucje uznają, że z uwagi na ich różne role instytucjonalne Komisja reprezentuje Unię Europejską w negocjacjach międzynarodowych z wyjątkiem tych, które dotyczą wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz innych przypadków przewidzianych w Traktatach.

W przypadku gdy Komisja reprezentuje Unię na konferencjach międzynarodowych, na wniosek Parlamentu Komisja ułatwia włączenie delegacji posłów do Parlamentu Europejskiego jako obserwatorów wchodzących w skład delegacji Unii, tak aby Parlament mógł niezwłocznie uzyskać pełne informacje o przebiegu konferencji. Komisja zobowiązuje się w stosownych przypadkach do systematycznego informowania delegacji Parlamentu o wynikach negocjacji.

Posłowie do Parlamentu Europejskiego nie mogą bezpośrednio uczestniczyć w tych negocjacjach. Jeżeli istnieje możliwość prawna, techniczna i dyplomatyczna, Komisja może przyznać im status obserwatora. W przypadku odmowy Komisja powiadamia Parlament o jej powodach.

Ponadto Komisja ułatwia udział posłów do Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatorów we wszystkich istotnych posiedzeniach, za które jest odpowiedzialna, przed posiedzeniami negocjacyjnymi i po nich.

26. Na takich samych warunkach Komisja systematycznie informuje Parlament o posiedzeniach organów powołanych na mocy wielostronnych umów międzynarodowych, których stroną jest Unia, i ułatwia dostęp do tych posiedzeń w charakterze obserwatorów posłom do Parlamentu Europejskiego wchodzącym w skład delegacji Unii, w każdym przypadku gdy organy te są używane do podjęcia decyzji wymagających zgody Parlamentu lub decyzji, których wdrożenie może wymagać przyjęcia aktów prawnych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą.

27. Delegacje Parlamentu uczestniczą w delegacjach Unii na konferencje międzynarodowe. Komisja zapewnia także przy tej okazji dostęp do całej infrastruktury delegacji Unii zgodnie z ogólnymi zasadami dobrej współpracy między instytucjami i uwzględniając uwarunkowania logistyczne.

Przewodniczący Parlamentu przekazuje przewodniczącemu Komisji wnioski o uwzględnienie w delegacji Unii delegacji Parlamentu nie później niż cztery tygodnie przed rozpoczęciem konferencji, wskazując przewodniczącemu delegacji Parlamentu i liczbę posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu. W odpowiednio uzasadnionych przypadkach termin ten może zostać skrócony w drodze wyjątku.

Liczba posłów do Parlamentu Europejskiego uczestniczących w delegacji Parlamentu i liczba personelu pomocniczego jest proporcjonalna do ogólnej wielkości delegacji Unii.

28. Komisja wyczerpująco informuje Parlament o przebiegu negocjacji związanych z rozszerzeniem, a zwłaszcza o ich najważniejszych aspektach i rozwoju sytuacji, aby umożliwić Parlamentowi wyrażenie poglądów w odpowiednim czasie, w ramach właściwych procedur parlamentarnych.

29. Jeżeli Parlament przyjmie w kwestiach, o których mowa w pkt 28, zalecenie zgodnie z art. 90 ust. 4⁹¹ Regulaminu Parlamentu Europejskiego, natomiast Komisja uzna, że zważających powodów nie ma przeciw takiemu zaleceniu, uzasadnia ona swoją decyzję przed Parlamentem, na posiedzeniu plenarnym lub na kolejnym zebraniu właściwej komisji parlamentarnej.

(iii) Wykonanie budżetu

30. Przed ogłoszeniem na konferencjach darczyńców deklaracji finansowych, które obejmują powstanie nowych zobowiązań natury finansowej i wymagają zgody władzy budżetowej, Komisja informuje władze budżetowe i rozpatruje wnioski złożone przez nie uwagi.

31. W ramach corocznego absolutorium, o którym mowa w art. 319 TFUE, Komisja przekazuje wszelkie informacje niezbędne do kontroli wykonania budżetu za dany rok, o które występuje w tym celu przewodniczący parlamentarnej komisji właściwej w zakresie absolutorium zgodnie z załącznikiem VII⁹² do Regulaminu Parlamentu Europejskiego.

Jeżeli pojawią się nowe aspekty dotyczące lat ubiegłych, za które już udzielono absolutorium, Komisja przekazuje wszelkie niezbędne informacje związane z tą sprawą w celu osiągnięcia rozważania odpowiadającego obu stronom.

(iv) Stosunki z agencjami regulacyjnymi

32. Kandydaci na stanowiska dyrektorów wykonawczych agencji regulacyjnych powinni zostać przesłuchani przez komisje parlamentarne.

Ponadto w kontekście dyskusji prowadzonych w powołanej w marcu 2009 r. miedzynstytucjonalnej grupie roboczej ds. agencji Komisja i Parlament będą do osiągnięcia wspólnego punktu widzenia na roli i pozycji zdecentralizowanych agencji w strukturze instytucjonalnej Unii, którego uzupełnieniem będą wspólne wytyczne dotyczące ustanawiania, struktury i działania tych agencji, wraz z zagadnieniami finansowymi, budżetowymi, nadzorczymi i zarządczymi.

IV. WSPÓŁPRACA W ZAKRESIE PROCEDUR USTAWODAWCZYCH I PLANOWANIA

(i) Program prac Komisji oraz programowanie Unii Europejskiej

33. Komisja podejmuje inicjatywy w zakresie rocznego i wieloletniego programowania Unii w celu osiągnięcia porozumienia miedzynstytucjonalnych.

34. Co roku Komisja przedstawia swój program prac.

35. Obie instytucje współpracują zgodnie z kalendarzem prac przedstawionym w załączniku 4.

Komisja uwzględni priorytety określone przez Parlament.

Komisja wyjaśni szczegółowo, co przewidziano w ramach każdego punktu programu jej prac.

36. Komisja składa wyjaśnienia, jeżeli nie może przedstawić poszczególnych wniosków przewidzianych w swoim programie prac na dany rok lub jeżeli odchodzi od tego programu. Wiceprzewodniczący Komisji ds. stosunków miedzynstytucjonalnych zobowiązuje się regularnie składać Konferencji Przewodniczących Komisji Parlamentarnych sprawozdanie z politycznej realizacji założeń programu prac Komisji na rok bieżący.

---

⁹¹Nowy art. 108 ust. 4.

⁹²Nowy załącznik VI.

(ii) Procedury przyjmowania aktów

37. Komisja zobowiązuje się do szczegółowego rozpatrzenia poprawek do jej wniosków ustawodawczych przyjętych przez Parlament w celu uwzględnienia ich w ewentualnej zmienionej wersji wniosku.

Wydając opinię w sprawie poprawek Parlamentu zgodnie z art. 294 TFUE, Komisja zobowiązuje się do przykładania najwyższej wagi do poprawek przyjętych w drugim czytaniu. Jeżeli Komisja uzna, że z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez Kolegium, nie może przyjąć ani poprzez takich poprawek, uzasadnia ona swoją decyzję przed Parlamentem, a obowiązkiem jest uzasadniać w wydanej przez siebie opinii w sprawie poprawek Parlamentu, zgodnie z wymogiem art. 294 ust. 7 lit. c) TFUE.

38. Przy rozpatrywaniu inicjatywy przedłożonej przez co najmniej jedną czwartą państw członkowskich zgodnie z art. 76 TFUE Parlament zobowiązuje się nie przyjmować żadnych sprawozdań we właściwej komisji przed otrzymaniem opinii Komisji w sprawie tej inicjatywy.

Komisja zobowiązuje się do wydania opinii w sprawie danej inicjatywy nie później niż 10 tygodni po jej przedłożeniu.

39. Komisja dostarcza z odpowiednim wyprzedzeniem szczegółowe wyjaśnienie przed wycofaniem swoich wniosków, wobec których Parlament zajęł już stanowisko w pierwszym czytaniu.

Komisja przeprowadza przegląd wszystkich wniosków będących w toku na początku kadencji nowej Komisji w celu politycznego potwierdzenia lub wycofania tych wniosków, z należytym uwzględnieniem opinii wyrażonych przez Parlament.

40. W odniesieniu do specjalnych procedur ustawodawczych, w których przypadku należy przeprowadzić konsultacje z Parlamentem, oraz innych procedur, takich jak procedura przewidziana w art. 148 TFUE, Komisja:

- (a) przyjmuje środki mające na celu zwiększyć zaangażowanie Parlamentu, tak aby w jak największym stopniu uwzględnić jego opinie, w szczególności gwarantując, że Parlament będzie dysponował odpowiednim czasem na rozpatrzenie wniosku Komisji;
- (b) dba o przypominanie organom Rady z odpowiednim wyprzedzeniem o tym, aby nie zawierały porozumień politycznych na podstawie wniosków przedstawionych przez Komisję przed wydaniem opinii przez Parlament; Komisja wnosi, aby debata na szczeblu ministerialnym została zamknięta po upływie odpowiedniego czasu, umożliwiając w ten sposób członkom Rady zapoznanie się z opinią Parlamentu;
- (c) dba, aby Rada przestrzegała zasad określonych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nakładających wymóg ponownej konsultacji z Parlamentem, w przypadku wprowadzenia przez Radę zasadniczej zmiany do wniosku Komisji; informuje Parlament o każdym przypadku przypomniał Radzie o potrzebie ponownej konsultacji;
- (d) zobowiązuje się, w razie potrzeby, wycofać wnioski ustawodawcze odrzucone przez Parlament; jeżeli Komisja zdecyduje, że z ważnych powodów i po rozpatrzeniu przez Kolegium, o podtrzymaniu swojego wniosku, uzasadnia ona swoją decyzję w oświadczeniu złożonym przed Parlamentem.

41. Ze swojej strony, w celu usprawnienia procesu planowania prac ustawodawczych, Parlament zobowiązuje się do:

- (a) planowania czci ustawodawczej porzdku dziennego tak, by j dostosowa do biecego programu prac Komisji oraz do przyjtych w zwi zku z nim przez Parlament rezolucji, majc na uwadze w szczególnoci lepsze planowanie debat o charakterze priorytetowym;
- (b) przestrzegania rozs dnych terminów przy przyjmowaniu swojego stanowiska w pierwszym czytaniu w ramach zwykłej procedury ustawodawczej albo swojej opinii w ramach procedury konsultacji, o ile jest to z korzy ci dla procedury;
- (c) jak najszybszego wyznaczania sprawozdawców ds. przyszłych wniosków, niezwłocznie po przyjciu programu prac Komisji;
- (d) rozpatrywania w pierwszej kolejno ci wniosków o ponown konsultacj , je li zostały mu przekazane wszelkie niezb dne informacje.

(iii) Zagadnienia zwi zane z lepszym stanowieniem prawa

42. Komisja zapewnia przeprowadzanie ocen skutków regulacji na swojej odpowiedzialno i za pomoc przejrzystej procedury gwarantujcej niezale n ocen . Oceny skutków regulacji s w odpowiednim czasie publikowane i uwzgl dniaj szereg ró nych scenariuszy, w tym mo liwo niepodejmowania działa , i z zasady s przedstawiane wła ciwej komisji parlamentarnej na etapie informowania parlamentów narodowych zgodnie z protokołami nr 1 i 2 do TFUE.

43. W dziedzinach, w których Parlament zazwyczaj uczestniczy w procesie legislacyjnym, Komisja stosuje prawo mi kkie w odpowiednich przypadkach i je eli jest to nale ycie uzasadnione, po uprzednim umo liwieniu Parlamentowi wyra enia swojej opinii. Komisja przedstawia Parlamentowi szczegółowe wyja nienie co do zakresu, w jakim opinia Parlamentu została uwzgl dniona przy przyjciu wniosku.

44. W celu zapewnienia lepszego monitorowania transpozycji i stosowania prawa Unii Komisja i Parlament staraj si wprowadzi obowi zkowe tabele korelacji i wi ce terminy transpozycji, które w przypadku dyrektyw nie powinny w normalnych warunkach przekracza dwóch lat.

Oprócz sprawozda szczególnych i sprawozdania rocznego w sprawie stosowania prawa Unii Komisja udost pnia Parlamentowi zwi zle informacje o wszystkich post powaniach w sprawie uchybienia zobowi zaniom pa stwa członkowskiego od momentu wezwania do ich usuni cia, w tym, na wniosek Parlamentu, w konkretnych sprawach i z zachowaniem zasad poufno ci, w szczególnoci zasad uznanych przez Trybunał Sprawiedliwo ci Unii Europejskiej, informacji o zagadnieniach, z którymi wi e si dane post powanie w sprawie uchybienia.

V. UCZESTNICTWO KOMISJI W PRACACH PARLAMENTARNYCH

45. Komisja traktuje priorytetowo w stosunku do innych wydarze lub zaprosze swojej obecno na posiedzeniach plenarnych lub posiedzeniach innych organów Parlamentu, na które jest zaproszona.

Komisja dba w szczególnoci o to, aby co do zasady członkowie Komisji byli obecni na posiedzeniach plenarnych, gdy Parlament wyst pi z takim wnioskiem, w celu rozpatrzenia punktów porzdku dziennego wchodz ych w zakres ich kompetencji. Ma to zastosowanie do wst pnego projektu porzdku dziennego zatwierdzanego przez Konferencj Przewodnicz ych podczas poprzedniej sesji miesi cznej.

Parlament stara si , aby co do zasady punkty porzdku dziennego sesji miesi cznych wchodz ce w zakres odpowiedzialno ci jednego członka Komisji nast powały bezpo rednio po sobie.

46. Na wniosek Parlamentu zostanie zorganizowana regularna tura pyta z udziałem przewodniczącego Komisji. Tura pyta będzie składać się z dwóch części: pierwsza część, całkowicie spontaniczna, z udziałem przewodniczących grup politycznych lub ich przedstawicieli; druga część po wzięciu zagadnienia uzgodnionemu z wyprzedzeniem, najpóźniej w czwartek przed odpowiednią sesją miesięczną, lecz bez przygotowanych pytań.

Ponadto wzorując się na obecnej formule tury pyta z udziałem przewodniczącego Komisji, wprowadza się turę pyta z udziałem członków Komisji, w tym wiceprzewodniczącego ds. stosunków zewnętrznych/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, w celu zreformowania obecnej tury pyta. Tura pyta dotyczy zagadnień z zakresu kompetencji poszczególnych członków Komisji.

47. Członkowie Komisji zostają wysłuchani na własny wniosek.

Nie naruszając postanowień art. 230 TFUE, obie instytucje uzgadniają postanowienia ogólne dotyczące przyznawania czasu wypowiedzi dla ich przedstawicieli.

Obie instytucje zobowiązują się do przestrzegania przyznanego im orientacyjnego czasu wypowiedzi.

48. Dla zapewnienia obecności członków Komisji Parlament zobowiązuje się dołożyć wszelkich starań, aby nie wprowadzać zmian do kolejnych projektów porządku dziennego.

Jeżeli Parlament zmienia projekt porządku dziennego lub jeżeli zmienia on kolejno poszczególne punkty porządku dziennego danej sesji miesięcznej, niezwłocznie informuje on o tym Komisję. Komisja dołoży wszelkich starań, aby zapewnić obecność właściwego członka Komisji.

49. Komisja może zaproponować wprowadzenie do porządku dziennego nowych punktów, jednak nie później niż na posiedzeniu, podczas którego Konferencja Przewodniczących zatwierdza kolejowy projekt porządku dziennego danej sesji miesięcznej. Parlament jak najciślej stosuje się do tych propozycji.

50. Komisje parlamentarne starają się nie wprowadzać zmian do swojego projektu porządku dziennego oraz porządku dziennego.

W przypadku gdy komisja parlamentarna wprowadzi zmiany do swojego projektu porządku dziennego lub porządku dziennego, Komisja jest o tym fakcie niezwłocznie informowana. Komisje parlamentarne starają się w szczególności przestrzegać rozsądnego terminu, tak aby umożliwić członkom Komisji obecność na ich posiedzeniach.

W sytuacji gdy obecność członka Komisji na posiedzeniu komisji parlamentarnej nie jest w oczywisty sposób niezbędna, Komisja zapewnia reprezentowanie jej przez właściwego urzędnika odpowiedniego szczebla.

Komisje parlamentarne będą starać się koordynować swoje prace, unikając organizowania równoległych spotkań na ten sam temat, i będą starać się przestrzegać projektu porządku dziennego, tak aby Komisja mogła zapewnić stosowną reprezentację.

Jeżeli za dano obecności wysokiego rang urzędnika (dyrektor generalny lub dyrektor) na posiedzeniu komisji, na którym jest rozpatrywany wniosek Komisji, przedstawicielowi Komisji udziela się głosu.

VI. POSTANOWIENIA KOŁOWE

51. Komisja potwierdza swoje zobowiązanie do jak najszybszego przeanalizowania aktów ustawodawczych, które nie były dostosowane do procedury regulacyjnej połączonej z kontrolą

przed wejściem w życie Traktatu z Lizbony, tak aby ocenił, czy instrumenty te należy dostosować do systemu aktów delegowanych wprowadzonych na mocy art. 290 TFUE.

Celem jest osiągnięcie spójnego systemu aktów delegowanych i aktów wykonawczych, w pełni zgodnego z Traktatem, przez stopniową ocenę charakteru i treści rodzajów obecnie podlegających procedurze regulacyjnej połączonej z kontrolą, tak aby dostosować je w odpowiednim czasie do systemu przewidzianego w art. 290 TFUE.

52. Postanowienia niniejszego porozumienia ramowego uzupełniają porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie lepszego stanowienia prawa⁹³, ale go nie naruszają i nie wykluczają jego dalszego przeglądu. Bez uszczerbku dla kolejnych negocjacji między Parlamentem, Komisją a Radą, obie instytucje zobowiązuje się do uzgodnienia najważniejszych zmian przy przygotowywaniu przyszłych negocjacji dotyczących dostosowania porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa do nowych postanowień wprowadzonych Traktatem z Lizbony, przy uwzględnieniu obecnych praktyk i niniejszego porozumienia ramowego.

Uzgadniają także, że istnieje potrzeba usprawnienia istniejącego sposobu utrzymywania kontaktu między instytucjami, na szczeblu politycznym i technicznym, w odniesieniu do lepszego stanowienia prawa, w celu zapewnienia skuteczniejszej współpracy międzyinstytucjonalnej między Parlamentem, Komisją i Radą.

53. Komisja zobowiązuje się do szybkiego inicjowania programowania rocznego i wieloletniego Unii w celu osiągnięcia porozumienia międzyinstytucjonalnych zgodnie z art. 17 TUE.

Program prac Komisji stanowi wkład Komisji do rocznego i wieloletniego programowania Unii. Po jego przyjęciu przez Komisję powinny nastąpić rozmowy trójstronne między Parlamentem, Radą i Komisją w celu osiągnięcia porozumienia w sprawie programowania Unii.

W związku z powyższym i niezwłocznie po osiągnięciu przez Parlament, Radę i Komisję porozumienia w sprawie programowania Unii obie instytucje dokonują przeglądu postanowień niniejszego porozumienia ramowego związanych z programowaniem.

Parlament i Komisja wzywają Radę do jak najszybszego podjęcia dyskusji na temat programowania Unii, jak przewiduje art. 17 TUE.

54. Obie instytucje dokonują okresowej oceny praktycznego stosowania niniejszego porozumienia ramowego wraz z załącznikami. Ocena zostanie przeprowadzona do końca roku 2011 w świetle praktyki.

ZAŁĄCZNIK 1: Spotkania Komisji z ekspertami krajowymi

Niniejszy załącznik określa tryb wykonania pkt 15 porozumienia ramowego.

1. Zakres stosowania

Postanowienia pkt 15 porozumienia ramowego dotyczą następujących spotkań :

- (1) spotkania organizowanych przez Komisję odbywających się w ramach powołanych przez Komisję grup eksperckich, na które zaproszone są organy krajowe ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrożenia prawodawstwa Unii, w tym prawa miernego i aktów delegowanych;

---

⁹³Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

- (2) spotkania organizowanych przez Komisję ad hoc, na które zaproszeni są eksperci krajowi ze wszystkich państw członkowskich, jeżeli dotyczą one przygotowania i wdrażania prawodawstwa Unii, w tym prawami kłójącymi i aktów delegowanych.

Niniejsze postanowienia nie dotyczą posiedzeń komitetów działających w ramach procedury komitetowej, bez uszczerbku dla obecnych i przyszłych ustaleń dotyczących informowania Parlamentu o wykonywaniu przez Komisję jej uprawnień wykonawczych⁹⁴.

2. Informacje przekazywane Parlamentowi

Komisja zobowiązuje się do przekazywania Parlamentowi takiej samej dokumentacji, jak przesyła krajowym organom w związku z wyżej wspomnianymi spotkaniami. Komisja wyśle te dokumenty, w tym porządkowi obrad, jednocześnie na adres funkcjonalnej skrzynki poczty elektronicznej Parlamentu i do ekspertów krajowych.

3. Zaproszenie ekspertów Parlamentu

Na wniosek Parlamentu Komisja może podjąć decyzję o skierowaniu do Parlamentu zaproszenia dla ekspertów Parlamentu do udziału w spotkaniach Komisji z ekspertami krajowymi, o których mowa w pkt 1.

---

⁹⁴Informacje przekazywane Parlamentowi i dotyczące prac komitetów działających w ramach procedury komitetowej i uprawnienia Parlamentu w ramach funkcjonowania procedury komitetowej są jasno określone w innych instrumentach: (1) decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiająca warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23), (2) porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 3 czerwca 2008 r. zawarte pomiędzy Parlamentem i Komisją w sprawie procedury komitetowej i (3) instrumenty niezbędne do wdrożenia art. 291 TFUE.

ZAŁ CZNIK 2:Przekazywanie Parlamentowi Europejskiemu informacji poufnych

1. Zakres stosowania

1.1. Niniejszy zał cznik reguluje przekazywanie Parlamentowi poufnych informacji z Komisji oraz dalsze z nimi post powanie, jak okre lono to w pkt 1.2, w ramach wykonywania uprawnie i kompetencji Parlamentu. Obie instytucje dzia aj w poszanowaniu wzajemnego obowi zku lojalnej wsp ólpracy, w duchu pełnego wzajemnego zaufania oraz ci le przestrzegaj c odpowiednich postanowie Traktatów.

1.2. „Informacja” oznacza ka d informacj pisemn lub ustn , niezale nie od jej no nika i autora.

1.2.1. „Informacja poufna” oznacza „informacj niejawn UE” (EUCI) oraz „inn informacj poufn ”, która nie jest niejawna.

1.2.2. „Informacja niejawna UE” (EUCI) oznacza ka d informacj i materia ł opatrzone klauzul „TRÈS SECRET UE/ TOP SECRET EU” (ci le tajne UE), „SECRET UE” (tajne UE), „CONFIDENTIEL UE” (poufne UE) lub „RESTREINT UE” (zastrze one UE) lub równoznaczn klauzul krajowa lub mi dzynarodowa, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodowa ró nego stopnia szkody dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich, niezale nie od tego, czy taka informacja pochodzi z Unii, czy została otrzymana z pa stw członkowskich, pa stw trzecich lub organizacji mi dzynarodowych.

- (a) TRÈS SECRET UE/ TOP SECRET EU (ci le tajne UE): ta klauzula jest stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodowa nadzwyczaj powa ne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich.
- (b) SECRET UE (tajne UE): ta klauzula jest stosowana jedynie do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodowa powa ne szkody dla podstawowych interesów Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich.
- (c) CONFIDENTIEL UE (poufne UE): ta klauzula jest stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby zaszkodzi podstawowym interesom Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich.
- (d) RESTREINT UE (zastrze one UE): ta klauzula jest stosowana do informacji i materiałów, których nieuprawnione ujawnienie mogłoby by niekorzystne dla interesów Unii lub co najmniej jednego z jej pa stw członkowskich.

1.2.3. „Inne informacje poufne” oznaczaj wszelkie inne informacje poufne, w tym informacje obj te obowi zkiem zachowania tajemnicy zawodowej, o które zwrócił si Parlament lub przekazane przez Komisj .

1.3. Je eli Komisja otrzyma od jednego z organów parlamentarnych lub osób sprawuj cych urz d okre lonych w pkt 1.4. wniosek o przekazanie poufnych informacji, zapewnia ona Parlamentowi dost p do poufnych informacji, zgodnie z postanowieniami niniejszego zał cznika. Ponadto Komisja mo e z własnej inicjatywy przekaza Parlamentowi poufne informacje, zgodnie z postanowieniami niniejszego zał cznika.

1.4 W kontek cie niniejszego zał cznika o przekazanie poufnych informacji mog wnioskowa do Komisji:

- przewodnicz cy Parlamentu Europejskiego,

- przewodniczący zainteresowanych komisji parlamentarnych,
- Prezydium oraz Konferencja Przewodniczących, oraz
- przewodniczący delegacji Parlamentu wchodzącej w skład delegacji Unii na konferencjach międzynarodowych.

1.5. Niniejszy załącznik nie obejmuje swoim zakresem informacji odnoszących się do postępowań w sprawach uchylenia oraz postępowań w sprawach konkurencji, o ile w dniu składania wniosku przez jeden z organów parlamentarnych/jedną z osób sprawujących urząd, o których mowa w pkt 1.4, nie zapadły jeszcze co do nich ostateczna decyzja Komisji lub wyrok Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, ani informacji dotyczących ochrony interesów finansowych Unii. Powyższe nie narusza postanowień pkt 44 porozumienia ramowego ani uprawnień Parlamentu w zakresie kontroli budżetowej.

1.6. Postanowienia te stosuje się z zastrzeżeniem decyzji nr 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych zasad wykonywania uprawnień legislacyjnych Parlamentu Europejskiego⁹⁵, a także odpowiednich przepisów decyzji Komisji 1999/352/WE, EWWiS, Euratom z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiającej Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)⁹⁶.

2. Zasady ogólne

2.1. Na wniosek jednego z organów parlamentarnych/jednej z osób sprawujących urząd, o których mowa w pkt 1.4, Komisja w stosownym terminie przekazuje temu organowi/tej osobie wszelkie poufne informacje niezbędne do wykonywania przez Parlament jego uprawnień i kompetencji. Zgodnie ze swoimi uprawnieniami i obowiązkami obie instytucje przestrzegają:

- podstawowych praw człowieka, w tym prawa do uczciwego procesu i prawa do ochrony prywatności;
- przepisów postępowania sądowego i dyscyplinarnego;
- ochrony tajemnicy handlowej i stosunków handlowych;
- ochrony interesów Unii, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa publicznego, obronności, stosunków międzynarodowych, stabilności waluty i interesów finansowych.

W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.

Informacje poufne pochodzące z państwa, instytucji lub organizacji międzynarodowej są przekazywane wyłącznie za ich zgodą.

2.2. Informacje niejawne UE są przekazywane Parlamentowi oraz przetwarzane i chronione przez Parlament zgodnie z ogólnymi minimalnymi normami bezpieczeństwa, stosowanymi przez inne instytucje Unii, w szczególności przez Komisję.

Nadając klauzule tajności swoim informacjom, Komisja zapewni zastosowanie właściwej klauzuli tajności zgodnie z międzynarodowymi normami i definicjami oraz swoimi przepisami wewnętrznymi, jednocześnie należy uwzględnić konieczność zapewnienia Parlamentowi dostępu do dokumentów objętych klauzulami, aby mógł on skutecznie korzystać ze swoich uprawnień i kompetencji.

⁹⁵Dz.U. L 113 z 19.5.1995, str. 1.

⁹⁶Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 20.

2.3. W razie wątpliwości co do poufności charakteru danej informacji lub nadania jej odpowiedniej klauzuli tajności, lub jeżeli nie zostało ustalone odpowiednich zasad jej przekazania w ramach możliwości określonych w pkt 3.2, obie instytucje bezzwłocznie, przed przekazaniem dokumentu, konsultują się ze sobą. W konsultacjach tych Parlament jest reprezentowany przez przewodniczącego zainteresowanego organu parlamentarnego, któremu w razie potrzeby towarzyszy sprawozdawca, lub przez osobę sprawującą urząd, który złożył wniosek. Komisja reprezentuje członka Komisji odpowiedzialny za dany zakres spraw, po zasięgnięciu opinii członka Komisji odpowiedzialnego za sprawy bezpieczeństwa. W przypadku rozbieżności sprawa jest kierowana do przewodniczących obu instytucji w celu rozstrzygnięcia sporu.

2.4. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w pkt 2.3. w dalszym ciągu nie osiągnięto porozumienia, przewodniczący Parlamentu, na uzasadniony wniosek właściwego organu parlamentarnego/osoby sprawującej urząd, która złożyła wniosek, wzywa Komisję do przekazania w odpowiednim i szczegółowo określonym terminie danej informacji poufnej, określając wariant wybrany spośród możliwości określonych w pkt 3.2 niniejszego załącznika. Przed upływem tego terminu Komisja informuje na piśmie Parlament o swoim ostatecznym stanowisku, od którego Parlament zastrzega sobie w razie potrzeby prawo odwołania.

2.5. Dostęp do EUCI udziela się zgodnie ze stosownymi przepisami w zakresie powiadczania bezpieczeństwa osobowego.

2.5.1. Dostęp do informacji opatrzonej klauzulami „TRÈS SECRET UE /EU TOP SECRET”, „SECRET UE” i „CONFIDENTIEL UE” może na udzielić jedynie urzędnikom Parlamentu oraz tym pracownikom Parlamentu zatrudnionym przez grupy polityczne, którym jest on niezbędny, którzy zostali uprzednio wyznaczeni przez organ parlamentarny/osobę sprawującą urząd zgodnie z zasadą ograniczonego dostępu i którym wydano odpowiednie powiadczenie bezpieczeństwa.

2.5.2. W związku z uprawnieniami i kompetencjami Parlamentu posłom, którym nie wydano powiadczenia bezpieczeństwa osobowego, udziela się dostęp do dokumentów opatrzonej klauzulami „CONFIDENTIEL UE” zgodnie z praktycznymi ustaleniami określonymi za obopólną zgodą, które obejmują między innymi podpisanie uroczystego o wiadczenia, a nie ujawnienie treści przedmiotowych dokumentów żadnej osobie trzeciej.

Dostęp do dokumentów opatrzonej klauzulami „SECRET UE” udziela się posłom, którym wydano odpowiednie powiadczenie bezpieczeństwa osobowego.

2.5.3. Ustaleń dokonuje się z pomocą Komisji w celu upewnienia się, że w ramach procedury powiadczania Parlament będzie w stanie możliwie szybko otrzymać od władz krajowych niezbędny wkład.

O kategorii lub kategoriach osób, które będą miały dostęp do poufnych informacji, powiadamia się jednocześnie nie z wnioskiem.

Przed udzieleniem dostępu do takich informacji każda osoba jest informowana o poziomie poufności i wynikających z niej obowiązkach w zakresie bezpieczeństwa.

W związku z przeglądem niniejszego załącznika oraz przyszłymi ustaleniami w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w pkt 4.1 i 4.2, kwestia powiadczania bezpieczeństwa zostanie ponownie zbadana.

3. Zasady dostępu do informacji poufnych i postępowania z nimi

3.1. Informacje poufne przekazane zgodnie z procedurami określonymi w pkt 2.3. oraz, w odpowiednim przypadku w pkt 2.4., są udostępniane z upoważnienia przewodniczącego lub

jednego z członków Komisji organowi parlamentarnemu/osobie sprawującej urząd, który / która o nie wnioskują pod następującymi warunkami:

Parlament i Komisja dbają o rejestrację i prowadzenie drogi poufnych informacji.

Bardziej szczegółowo, EUCI opatrzone klauzulami „Confidentiel UE” i „SECRET UE” są przekazywane z centralnego rejestru Sekretariatu Generalnego Komisji do równorzędnych władz wewnątrz Parlamentu, które będą odpowiedzialne za ich udostępnienie na ustalonych zasadach organowi parlamentarnemu/osobie sprawującej urząd, który / która o nie wnioskują.

Przekazanie informacji niejawnych UE opatrzonych klauzulami „TRÈS SECRET UE/ EU TOP SECRET” podlega dodatkowym ustaleniom, uzgodnionym między Komisją a organem parlamentarnym / osobą sprawującą urząd, który / która o nie wnioskują, w celu zapewnienia poziomu ochrony odpowiedniego dla tej klauzuli.

3.2. Z zastrzeżeniem postanowień pkt 2.2. i 2.4. oraz przyszłych ustaleń w zakresie bezpieczeństwa, o których mowa w pkt 4.1., dostęp do informacji oraz tryb ochrony ich poufności są ustalane w drodze porozumienia przed przekazaniem tych informacji. Porozumienie między władzami wewnętrznymi Komisji odpowiedzialnym za dany obszar polityczny a zainteresowanym organem parlamentarnym (reprezentowanym przez swojego przewodniczącego) / osobą sprawującą urząd, który / która złożyła wniosek, przewiduje wybór jednej z możliwości, określonych w pkt 3.2.1. i 3.2.2. w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu poufności.

3.2.1. W odniesieniu do adresatów informacji poufnych należy przewidzieć jedną z poniższych możliwości:

- przekazanie informacji wyłącznie przewodniczącemu Parlamentu w uzasadnionych i absolutnie wyjątkowych wypadkach;
- Prezydium lub Konferencja Przewodniczących;
- przewodniczący i sprawozdawca władz wewnętrznych komisji parlamentarnej;
- wszyscy członkowie (pełnoprawni i zastępcy) władz wewnętrznych komisji parlamentarnej;
- wszyscy posłowie do Parlamentu Europejskiego.

Ujawnianie lub przekazywanie jakiegokolwiek innej osobie odnośnych informacji poufnych bez zgody Komisji jest zabronione.

3.2.2. W odniesieniu do trybu postępowania z informacjami poufnymi należy przewidzieć następujące możliwości:

- (a) zapoznanie się z dokumentami w zabezpieczonej czytelni, jeżeli informacja opatrzona jest klauzulami „Confidentiel UE” lub wyższymi.
- (b) zorganizowanie posiedzenia przy drzwiach zamkniętych w obecności jedynie członków Prezydium, członków Konferencji Przewodniczących lub pełnoprawnych członków lub zastępców członków władz wewnętrznych komisji parlamentarnej, a także urzędników Parlamentu i tych pracowników Parlamentu zatrudnionych przez grupy polityczne, którzy zostali uprzednio wyznaczeni przez przewodniczącego jako potrzebujący tych informacji i których obecność jest niezbędną koniecznością, pod warunkiem że zostało im wydane poświadczanie bezpieczeństwa na wymaganym poziomie, uwzględniające poniższe warunki:
  - wszystkie dokumenty mogą zostać ponumerowane, rozdane na początku posiedzenia i ponownie zebrane w momencie jego zakończenia;

niedozwolone jest sporządzenie notatek z tych dokumentów ani ich fotokopii;

- protokół posiedzenia nie zawiera żadnych szczegółów dyskusji nad sprawą, która była rozpatrywana w trybie poufnym.

Wszystkie dane osobowe mogą zostać usunięte z dokumentów przed ich przekazaniem.

Informacje poufne przekazywane odbiorcom w Parlamencie ustnie podlegają równorzędnym poziomom ochrony informacji poufnych jak informacje przekazywane w formie pisemnej. Może to obejmować uroczyste oświadczenie składane przez odbiorcę tych wiadomości, które nie ujawni ich treści żadnej osobie trzeciej.

3.2.3. W przypadku zapoznawania się z informacją na piśmie w zabezpieczonej czytelni Parlament dba o wprowadzenie następujących ustaleń:

- zabezpieczonego systemu przechowywania informacji poufnych;
- zabezpieczonej czytelni pozbawionej kserokopiarek, telefonów, faksu, skanerów lub innego sprzętu technicznego służącego do powielania lub przekazywania dokumentów itp.
- przepisów bezpieczeństwa regulujących dostęp do czytelni, zawierających wymóg złożenia podpisu w rejestrze wstępu oraz złożenia uroczystego oświadczenia o nierozpowszechnianiu informacji poufnych, z którymi się zapoznano.

3.2.4. Powyższe nie wyklucza innych równorzędnych ustaleń uzgodnionych między instytucjami.

3.3. W przypadku nieprzestrzegania niniejszych zasad stosuje się postanowienia dotyczące sankcji wobec posłów, określone w załączniku VIII⁹⁷ do Regulaminu Parlamentu, a w odniesieniu do urzędników Parlamentu i innych osób zatrudnionych stosownie przepisy art. 86 regulaminu pracowniczego⁹⁸ lub art. 49 Warunków zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich.

4. Postanowienia końcowe

4.1. Komisja i Parlament przyjmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia realizacji postanowień niniejszego załącznika.

W tym celu właściwe sąby Komisji i Parlamentu ściśle koordynowane wdrożenie niniejszego załącznika. Obejmuje to sprawdzanie możliwości prowadzenia drogi informacji poufnych oraz okresowe wspólne kontrole stosowanych zabezpieczeń i norm bezpieczeństwa.

Parlament zobowiązuje się do dostosowania, gdzie jest to konieczne, swoich przepisów wewnętrznych w celu wdrożenia zasad bezpieczeństwa odnoszących się do informacji poufnych określonych w niniejszym załączniku.

Parlament zobowiązuje się do przyjęcia najszybciej jak to możliwe przyszłych zasad bezpieczeństwa i weryfikacji tych zasad w porozumieniu z Komisją w celu ustalenia równoważnych norm bezpieczeństwa. Zapewni to skuteczność niniejszego załącznika w odniesieniu do:

---

⁹⁷Nowy załącznik VII.

⁹⁸Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r.

ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich oraz ustanawiające szczególne warunki mające tymczasowe zastosowanie do urzędników Komisji.

- technicznych przepisów i norm bezpieczeństwa dotyczących postępowania z informacjami poufnymi i ich przechowywania, w tym środków bezpieczeństwa w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, bezpieczeństwa pracowników, dokumentów i IT;
- ustanowienia specjalnie powołanej komisji nadzoru złożonej z odpowiednio sprawdzonych posłów w celu postępowania z EUCI opatrzonymi klauzulą „TRÈS SECRET UE / EU TOP SECRET”.

4.2. Parlament i Komisja dokonają przeglądu niniejszego załącznika i w razie potrzeby dostosują go nie później niż w terminie przeglądu, o którym mowa w pkt 54 porozumienia ramowego, w świetle wydarzeń dotyczących:

- przyszłych ustaleń w zakresie bezpieczeństwa dotyczących Parlamentu i Komisji;
- innych ustaleń lub aktów prawnych istotnych dla przekazywania informacji między instytucjami.

ZAŁ CZNIK 3:Negocjowanie i zawieranie umów mi dzynarodowych

Niniejszy zał cznik ustala szczegółowe ustalenia w zakresie informowania Parlamentu o negocjacjach i zawarciu umów mi dzynarodowych, o których mowa w pkt 23, 24 i 25 porozumienia ramowego:

1. Komisja informuje Parlament o zamiarze zaproponowania rozpocz cia negocjacji w tym samym czasie, w jakim informuje o tym Rad .
2. Zgodnie z postanowieniami pkt 24 porozumienia ramowego jednocze nie z przedło eniem projektu wytycznych negocjacyjnych w celu ich przyj cia przez Rad Komisja przedstawia je Parlamentowi.
3. W trakcie negocjacji Komisja nale ycie uwzgl dnia uwagi Parlamentu.
4. Zgodnie z postanowieniami pkt 23 porozumienia ramowego Komisja regularnie i szybko informuje Parlament o przebiegu negocjacji a do momentu parafowania umowy, a tak e wyja nia, czy i w jaki sposób uwagi Parlamentu zostały uwzgl dnione w negocjowanych tekstach, a w przypadku ich nieuwzgl dnienia podaje powody takiej sytuacji.
5. W przypadku umów mi dzynarodowych, których zawarcie wymaga zgody Parlamentu, Komisja przekazuje Parlamentowi w trakcie procesu negocjacji wszystkie istotne informacje, które przekazuje równie Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Rad). Informacje te obejmuj projekty zmian do przyj tych wytycznych negocjacyjnych, projekty tekstów negocjacyjnych, uzgodnione artykuły, uzgodnion dat parafowania umowy oraz tekst umowy, która ma zosta parafowana. Komisja przekazuje równie Parlamentowi, podobnie jak Radzie (lub specjalnemu komitetowi wyznaczonemu przez Rad) wszelkie istotne dokumenty otrzymane od stron trzecich, pod warunkiem uzyskania zgody ich autora. Komisja informuje przedmiotowo włai ciw komisj parlamentarn post pach w negocjacjach ora, w szczególno ci wyja nia w jaki sposób uwzgl dnione zostały uwagi Parlamentu.
6. W przypadku umów mi dzynarodowych, których zawarcie nie wymaga zgody Parlamentu, Komisja zapewnia natychmiastowe i pełne informowanie Parlamentu, dostarczaj c mu informacje obejmuj ce co najmniej projekt wytycznych negocjacyjnych, przyj te wytyczne negocjacyjne, przebieg dalszych negocjacji oraz zako czenie negocjacji.
7. Zgodnie z postanowieniami pkt 24 porozumienia ramowego Komisja w stosownym terminie przekazuje Parlamentowi dokładne informacje, gdy umowa mi dzynarodowa zostaje parafowana, oraz mo liwie najwcze niej informuje Parlament o zamiarze zaproponowania Radzie jej tymczasowego stosowania oraz o jego powodach, chyba e z powodu pilnego trybu Komisja nie b dzie w stanie tego uczyni .
8. Komisja informuje jednocze nie i w stosownym czasie Rad i Parlament o swoim zamiarze zaproponowania Radzie zawieszenia umowy mi dzynarodowej oraz o powodach takiego kroku.
9. W przypadku umów mi dzynarodowych obj tych na mocy TFUE procedur zgody Komisja równie udziela Parlamentowi pełnych informacji przed przyj cciem zmian w umowie zatwierdzonych przez Rad w drodze odst pstwa, zgodnie z art. 218 ust. 7 TFUE.

ZAŁ. CZNIK 4:Kalendarz programu prac Komisji

Programowi prac Komisji towarzyszy wykaz wniosków ustawodawczych i nieustawodawczych na kolejne lata. Program prac Komisji obejmuje nast pny rok oraz zawiera szczegółowe wskazówki dotycz ce priorytetów Komisji w kolejnych latach. Program prac Komisji mo e zatem stanowi podstaw ustrukturyzowanego dialogu z Parlamentem w celu wypracowania wspólnych ustale .

Program prac Komisji zawiera tak e planowane inicjatywy w zakresie prawa mi kkiego, wycofywania i upraszczania.

1. W pierwszym semestrze danego roku członkowie Komisji podejmuj stały dialog z odpowiednimi komisjami parlamentarnymi w sprawie wdro enia programu prac Komisji na ten rok oraz w sprawie opracowania przyszłego programu prac Komisji. Na podstawie przeprowadzonych rozmów ka da komisja parlamentarna przedstawia Konferencji Przewodnicz cych Komisji sprawozdanie na temat ich wyników.

2. Równolegle Konferencja Przewodnicz cych Komisji organizuje regularn wymian pogl dów z wiceprzewodnicz cym Komisji ds. stosunków mi dzyinstytucjonalnych w celu dokonania oceny stanu wykonania bie cego programu prac Komisji, omówienia kwestii dotycz cych przygotowania przyszłego programu prac Komisji oraz podsumowania wyników dwustronnego dialogu prowadzonego mi dzy zainteresowanymi komisjami parlamentarnymi a wła ciwymi członkami Komisji.

3. W czerwcu Konferencja Przewodnicz cych Komisji przedstawia Konferencji Przewodnicz cych sprawozdanie podsumowuj ce, które powinno zawiera wyniki przegl du wykonania programu prac Komisji oraz priorytety Parlamentu do uwzgl dnienia w przyszłym programie prac Komisji; Parlament informuje o nim Komisj .

4. W oparciu o to sprawozdanie podsumowuj ce Parlament przyjmuje na lipcowej sesji miesi cznej rezolucj okre laj c jego stanowisko, zawieraj c w szczególno ci wnioski oparte na sprawozdaniach dotycz cych inicjatyw legislacyjnych.

5. Co roku na pierwszej sesji miesi cznej we wrze niu odbywa si debata na temat stanu Unii z udziałem przewodnicz cego Komisji, który w swoim wyst pieniu podsumowuje bie cy rok oraz nakre la priorytety na kolejne lata. W tym celu przewodnicz cy Komisji przedstawia jednocze nie Parlamentowi na pi mie główne zało enia przyj te w czasie opracowywania programu prac Komisji na nast pny rok.

6. Od pocz tku wrze nia wła ciwe komisje parlamentarne i wła ciwi członkowie Komisji mog si spotka w celu przeprowadzenia bardziej szczegółowej wymiany pogl dów na temat przyszłych priorytetów w ka dym obszarze polityki. Spotkania te s podsumowywane na spotkaniu Konferencji Przewodnicz cych Komisji Parlamentarnych z kolegium komisarzy lub na spotkaniu Konferencji Przewodnicz cych z przewodnicz cym Komisji.

7. W pa dzierniku Komisja przyjmuje swój program prac na nast pny rok. Nast pnie przewodnicz cy Komisji przedstawia ten program prac Parlamentowi na wła ciwym szczeblu.

8. Parlament mo e przeprowadzi debat i przyj rezolucj na grudniowej sesji miesi cznej.

9. Niniejszy kalendarz jest stosowany do ka dego regularnego cyklu programowania, z wyj tkiem roku wyborów do Parlamentu zbiegaj cego si z ko cem kadencji Komisji.

10. Niniejszy kalendarz stosuje si bez uszczerbku dla jakiegokolwiek przyszłego porozumienia w sprawie programowania mi dzyinstytucjonalnego.

ZAŁĄCZNIK XIV

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 w sprawie publicznego dostępu do dokumentów

Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁹⁹

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 255 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,¹⁰⁰

działając zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 251 Traktatu,¹⁰¹

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej stawia na pierwszym miejscu koncepcję przejrzystości, głosząc, że Traktat wyznacza nowy etap w procesie tworzenia jeszcze bliższych związków między narodami Europy, w których decyzje są podejmowane tak otwarcie, jak to tylko możliwe i możliwie najbliżej obywatela.

(2) Przejrzystość pozwala obywatelom na bliższe uczestnictwo w procesie podejmowania decyzji i gwarantuje, że administracja ciesząca się wiarygodnością i szacunkiem, jest bardziej skuteczna i odpowiedzialna względem obywateli w systemie demokratycznym. Przejrzystość przyczynia się do umacniania zasad demokracji i szacunku dla praw podstawowych określonych w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

(3) Wnioski ze spotkania Rady Europejskiej, które odbyły się w Birmingham, Edynburgu i Kopenhadze kładły nacisk na potrzebę wprowadzania wiarygodnej przejrzystości do prac instytucji Unii. Niniejsze rozporządzenie konsoliduje inicjatywy już podjęte przez te instytucje z zadaniem poprawienia przejrzystości procesu decyzyjnego.

(4) Celem niniejszego rozporządzenia jest zapewnienie możliwie najwiarygodniejszego prawa do publicznego dostępu do dokumentów oraz wytyczenie ogólnych zasad i ograniczeń związanych z takim dostępem, zgodnie z art. 255 ust. 2 Traktatu WE.

(5) Ponieważ kwestia dostępu do dokumentów nie jest objęta postanowieniami Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Producentów Węgla i Stali oraz Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny, zgodnie z deklaracją nr 41 załączoną do Aktu Końcowego Traktatu z Amsterdamu, sporządzić wytyczne na podstawie niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do dokumentów objętych wyżej wspomnianymi Traktatami.

(6) Szerszy dostęp do dokumentów powinien być udzielony w przypadkach, gdy instytucje sprawujące władzę ustawodawczą, także na mocy delegowanych uprawnień, przy jednoczesnym zachowaniu skuteczności procesu podejmowania przez te instytucje decyzji. Dokumenty takie powinny być dostępne bezpośrednio w maksymalnym możliwym zakresie.

⁹⁹Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

¹⁰⁰Dz.U. C 177 E z 27.6.2000, str. 70.

¹⁰¹Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 maja 2001 r. i decyzja Rady z dnia 28 maja 2001 r.

(7) Zgodnie z art. 28 ust. 1 i art. 41 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej, prawa dostępu odnoszą się także do dokumentów związanych ze wspólną polityką zagraniczną i polityką bezpieczeństwa oraz współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. Każda instytucja powinna przestrzegać własnych zasad bezpieczeństwa.

(8) W celu zapewnienia pełnego wprowadzenia niniejszego rozporządzenia do wszelkich działań Unii, wszystkie agencje załozone przez instytucje powinny stosować się do zasad określonych w niniejszym rozporządzeniu.

(9) W związku z wysoce wrażliwymi zawartością niektóre dokumenty powinny być traktowane w sposób specjalny. Ustalenia dotyczące informowania Parlamentu Europejskiego o treści takich dokumentów powinny być dokonane z mocy umowy pomiędzy instytucjami.

(10) W celu zapewnienia większej przejrzystości w pracach instytucji dostęp do dokumentów powinien być udzielany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję nie tylko w przypadku dokumentów sporządzanych przez instytucje, lecz również dokumentów przez nie otrzymywanych. W tym kontekście przywołuje się, w szczególności, deklarację nr 35 załączoną do Aktu Koordynacyjnego Traktatu z Amsterdamu stanowiącą zobowiązanie państw członkowskich, by Komisja czy Rada nie udostępniały stronom trzecim dokumentu pochodzącego z tego państwa bez jego uprzedniej zgody.

(11) Zasadniczo wszelkie dokumenty instytucji powinny być publicznie dostępne. Jednakże, w niektórych wypadkach należy chronić interes prywatny i publiczny za pomocą wyjątków. Instytucje powinny być uprawnione do ochrony swoich wewnętrznych konsultacji i rozważań tam, gdzie niezbędne jest chronienie ich możliwości wykonywania tych zadań. Przy ustanawianiu wyjątków instytucje powinny wziąć pod uwagę zasady ustawodawcze Wspólnoty dotyczące ochrony danych osobowych na wszelkich obszarach działalności Unii.

(12) Wszelkie zasady dotyczące dostępu do dokumentów instytucji powinny być zgodne z niniejszym rozporządzeniem.

(13) W celu zapewnienia, że prawo dostępu jest w pełni poszanowane, należy zastosować dwustopniową procedurę administracyjną, z dodatkową możliwością postępowania sądowego lub skargi do rzecznika praw obywatelskich.

(14) Każda instytucja powinna podjąć kroki niezbędne do informowania opinii publicznej o nowych postanowieniach, jakie wchodzi w życie, oraz szkolenia personelu w pomaganiu obywatelom w korzystaniu z ich praw zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. W celu ułatwienia obywatelom korzystania z ich praw każda instytucja powinna zapewnić dostęp do rejestru dokumentów.

(15) Nawet jeżeli ani celem, ani przedmiotem niniejszego rozporządzenia nie jest wprowadzanie poprawek do krajowych ustawodawstw dotyczących dostępu do dokumentów, niniejszym objęta jest jednoznacznie, z mocy zasady lojalnej współpracy, jak również stosunki między instytucjami a państwami członkowskimi, państwa członkowskie powinny zadbać o to, by nie utrudniać włączenia niniejszego rozporządzenia i powinny przestrzegać zasad bezpieczeństwa instytucji.

(16) Niniejsze rozporządzenie nie narusza istniejących praw dostępu do dokumentów dla państw członkowskich, władz sądowych czy instytucji ustawodawczych.

(17) Zgodnie z art. 255 ust. 3 Traktatu WE, każda instytucja wprowadza do swojego regulaminu wewnętrznych szczegółowe postanowienia dotyczące dostępu do własnych dokumentów. Decyzja Rady 93/731/WE z dnia 20 grudnia 1993 r. dotycząca publicznego dostępu do dokumentów

Rady¹⁰², decyzja Komisji 94/90/EWWiS, WE, Euratom z dnia 8 lutego 1994 r. dotycząca publicznego dostępu do dokumentów Komisji¹⁰³, decyzja Parlamentu Europejskiego 97/632/WE, EWWiS, Euratom z dnia 10 lipca 1997 r.¹⁰⁴ dotycząca publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, jak te i przepisy dotyczące poufności charakteru dokumentów dotyczących Schengen, powinny być, w danym przypadku, zmienione lub uchylone,

PRZYJMUJ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1 Cel

Celem niniejszego rozporządzenia jest:

- (a) określenie zasad, warunków i ograniczeń na bazie publicznego lub prywatnego interesu rzadczego prawem dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (dalej zwanych „instytucjami”) przewidzianych art. 255 Traktatu WE w taki sposób, by zapewnić możliwie najszerszy dostęp do dokumentów,
- (b) ustalenie zasad zapewniających możliwie najłatwiejsze wykonanie tego prawa, i
- (c) promowanie dobrych praktyk administracyjnych w odniesieniu do dostępu do dokumentów.

Artykuł 2 Beneficjenci i zakres

1. Każdy obywatel Unii, każda osoba fizyczna lub prawna zamieszkała lub mająca siedzibę w państwie członkowskim ma prawo dostępu do dokumentów instytucji, zgodnie z zasadami, warunkami i ograniczeniami wytyczonymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. W oparciu o te same zasady, warunki i ograniczenia, instytucje mogą udzielać dostępu do dokumentów wszelkim osobom fizycznym lub prawnym niezamieszkałym i niemającym siedziby w państwie członkowskim.
3. Niniejsze rozporządzenie odnosi się do wszelkich dokumentów przechowywanych przez instytucje, tj. dokumentów sporządzanych lub otrzymywanych przez nie i pozostających w ich posiadaniu, na wszystkich obszarach działalności Unii Europejskiej.
4. Bez naruszenia art. 4 i 9, dokumenty zostaną udostępnione opinii publicznej po otrzymaniu pisemnego wniosku lub bezpośrednio w formie elektronicznej lub poprzez rejestr. W szczególności ci dokumenty sporządzone lub otrzymane w trybie procedury ustawodawczej zostaną bezpośrednio udostępnione zgodnie z art. 12.
5. Dokumenty sensytywne zgodnie z definicją art. 9 ust. 1 b d podlegają specjalnemu traktowaniu zgodnie z tym artykułem.
6. Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw publicznego dostępu do dokumentów przechowywanych przez instytucje, który może wynikać z instrumentów prawa międzynarodowego czy aktów instytucji wprowadzających je.

Artykuł 3 Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

---

¹⁰²Dz.U. L 340 z 31.12.1993, str. 43. Decyzja zmieniona decyzją 2000/527/WE (Dz.U. L 212 z 23.8.2000, str. 9)

¹⁰³Dz.U. L 46 z 18.2.1994, str. 58. Decyzja zmieniona decyzją 96/567/WE, EWWiS, Euratom (Dz.U. L 247 z 28.9.1996, str. 45).

¹⁰⁴Dz.U. L 263 z 25.9.1997, str. 27.

- (a) „dokument” oznacza wszelkie treści bez względu na nośnik (zapisane na papierze, przechowywane w formie elektronicznej czy jako dźwięk, nagranie wizualne czy audiowizualne) dotyczące kwestii związanych z polityką, działalnością i decyzjami mieszczącymi się w sferze odpowiedzialności tych instytucji;
- (b) „strona trzecia” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną lub każdy podmiot spoza rzeczonych instytucji, w tym państwa członkowskie czy instytucje niebędące instytucjami Wspólnoty oraz organizacje i państwa trzecie.

Artykuł 4 Wyjątki

1. Instytucja odmówi dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie go naruszyłoby ochronę :
    - (a) interesu publicznego w odniesieniu do:
      - bezpieczeństwa publicznego,
      - kwestii obronnych i wojskowych,
      - stosunków międzynarodowych,
      - finansowej, monetarnej czy ekonomicznej polityki Wspólnoty lub państwa członkowskiego;
    - (b) prywatności i integralności osoby fizycznej, w szczególności w odniesieniu do ustawodawstwa Wspólnoty związanych z ochroną danych osobowych.
  2. Instytucje odmówi dostępu do dokumentu, jeżeli ujawnienie go naruszyłoby ochronę :
    - interesów handlowych osoby fizycznej lub prawnej, w tym własności intelektualnej;
    - postępowania sądowego lub porady prawnej;
    - celu kontroli, ledztwa czy audytu;

chyba że za ujawnieniem przemawia interes publiczny.
  3. Dostęp do dokumentu sporządzonego przez instytucję do celów wewnętrznych lub otrzymanego przez instytucję, który odnosi się do spraw, w przypadku których decyzja nie została wydana przez instytucję, może zostać nieudzielony, jeżeli ujawnienie takiego dokumentu powaźnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję, chyba że za ujawnieniem przemawia interes publiczny.
- Dostęp do dokumentu zawierającego opinie do wykorzystania wewnętrznego jako czynnika rozwoju a i konsultacji wewnętrznych w obrębie rzeczonych instytucji nie zostanie udzielony nawet po podjęciu decyzji, jeżeli ujawnienie takiego dokumentu powaźnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję, chyba że za ujawnieniem przemawia interes publiczny.
4. W odniesieniu do dokumentów stron trzecich, instytucja skonsultuje się z tą stroną trzecią z zamiarem oceny, czy wyjątki opisane w ust. 1 i 2 mogą mieć zastosowanie, chyba że jest jednoznaczne, że dokument ten zostanie ujawniony lub nie.
  5. Państwo członkowskie może zażądać od instytucji nieujawniania dokumentu pochodzącego od tego państwa członkowskiego bez jego uprzedniej zgody.
  6. Jeżeli wyjątki dotyczą jedynie części tego dokumentu, pozostałe części dokumentu powinny być ujawnione.

7. Wyjtki podane w ust. 1-3 b d miały zastosowanie wyłącznie na okres, przez który ochrona ta jest uzasadniona w oparciu o treść dokumentu. Wyjtki mogą obejmować maksymalny okres 30 lat. W przypadku dokumentów objętych wyjątkiem z powodów dotyczących prywatności oraz interesów handlowych oraz w wypadku dokumentów sensytywnych, wyjtki mogą, jeżeli to konieczne, obowiązywać nadal po tym okresie.

Artykuł 5 Dokumenty w państwach członkowskich

Jeżeli państwo członkowskie otrzyma od instytucji dane dotyczące dokumentu b d którego w jego posiadaniu, o ile nie jest jednoznaczne, że dokument ten zostanie ujawniony lub nie, państwo członkowskie skonsultuje się z rzeczniczką instytucji w celu podjęcia decyzji, która nie będzie naruszać realizacji celów niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie mogą zamiast tego skierować dane do instytucji.

Artykuł 6 Wnioski

1. Wnioski o udzielenie dostępu do dokumentu b d składane w dowolnej formie pisemnej, także w formie elektronicznej, w jednym z języków wymienionych w art. 314 Traktatu WE oraz w wystarczająco precyzyjny sposób, by pozwolić instytucji na zidentyfikowanie dokumentu. Wnioskodawca nie jest zobowiązany do podania uzasadnienia wniosku.

2. Jeżeli wniosek nie jest wystarczająco precyzyjny, instytucja zwróci się do wnioskodawcy o objaśnienie i udzieli wnioskodawcy wystarczającej pomocy w dokonaniu tego, na przykład dostarczając informacje o publicznych rejestrach dokumentów.

3. W przypadku wniosków odnoszących się do bardzo długich dokumentów lub bardzo dużej liczby dokumentów, rzeczniczką instytucja może nieformalnie porozumiewać się z wnioskodawcą w celu znalezienia optymalnego rozwiązania.

4. Instytucje zapewnią obywatelom pomoc i informacje dotyczące metod i miejsc składania wniosków o dostęp do dokumentów.

Artykuł 7 Wstępne przetwarzanie wniosków

1. Wszelkie wnioski o dostęp do dokumentów b d niezwłocznie rozpatrzone. Wnioskodawca otrzyma potwierdzenie wpływu wniosku. W ciągu 15 dni roboczych od daty wpływu wniosku instytucja udzieli dostępu do danego dokumentu lub i zapewni w tym okresie dostęp zgodnie z art. 10 lub, w pisemnej odpowiedzi, poda przyczyny całkowitej lub częściowej odmowy i poinformuje wnioskodawcę o jego prawie do złożenia wniosku potwierdzającego zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

2. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy, wnioskodawca może w ciągu 15 dni roboczych od daty otrzymania odpowiedzi od instytucji złożyć wniosek potwierdzający, w którym zwróci się do instytucji o ponowne rozpatrzenie jej decyzji.

3. W przypadkach wyjątkowych, na przykład w wypadku wniosku odnoszącego się do bardzo długiego dokumentu lub bardzo dużej liczby dokumentów, limit czasowy podany w ust. 1 może zostać rozszerzony o kolejne 15 dni roboczych, pod warunkiem, że wnioskodawca zostanie powiadomiony z wyprzedzeniem i z podaniem dokładnych powodów.

4. Brak odpowiedzi ze strony instytucji w ciągu określonego limitu czasowego uprawnia wnioskodawcę do złożenia wniosku potwierdzającego.

Artykuł 8 Przetwarzanie wniosków potwierdzających

1. Wniosek potwierdzający zostanie rozpatrzony niezwłocznie. W ciągu 15 dni roboczych od dnia rejestracji wniosku instytucja udzieli dostępu do danego dokumentu lub zapewni w tym okresie dostęp zgodnie z art. 10 lub, w pisemnej odpowiedzi, poda przyczyny całkowitej lub częściowej odmowy. W przypadku całkowitej lub częściowej odmowy instytucja poinformuje wnioskodawcę o dostępnym dla niego radcach zaradczych, a mianowicie wszczynię postępowania sądowego wobec instytucji lub złożeniu skargi u rzecznika praw obywatelskich, zgodnie z warunkami ustalonymi odpowiednio w art. 230 i 195 Traktatu WE.

2. W przypadkach wyjątkowych, na przykład w wypadku wniosku odnoszącego się do bardzo długiego dokumentu lub bardzo dużej liczby dokumentów, limit czasowy podany w ust. 1 może zostać rozszerzony o kolejne 15 dni roboczych, pod warunkiem, że wnioskodawca zostanie powiadomiony z wyprzedzeniem i z podaniem dokładnych powodów.

3. Brak odpowiedzi ze strony instytucji w podanym limicie czasowym będzie uważany za odpowiedź odmowną i będzie uprawniał wnioskodawcę do wszczęcia postępowania sądowego wobec instytucji lub złożeniu skargi u rzecznika praw obywatelskich, zgodnie z odpowiednimi postanowieniami Traktatu WE.

Artykuł 9 Traktowanie dokumentów sensytywnych

1. Dokumenty sensytywne to dokumenty pochodzące od instytucji lub utworzonych przez nie agencji, z państw członkowskich, państw trzecich lub Organizacji Międzynarodowych, zaklasyfikowane jako „TRES SECRET/TOP SECRET”, „SECRET” lub „CONFIDENTIEL” zgodnie z przepisami obowiązującymi w danej instytucji, które chroni podstawowe interesy państw członkowskich w obszarach objętych art. 4 ust. 1 lit. a), a mianowicie w obszarze bezpieczeństwa publicznego, obrony i spraw wojskowych.

2. Wnioski o dostęp do dokumentów sensytywnych zgodnie z procedurami opisanymi w art. 7 i 8 b d) rozpatrywane wyłącznie przez osoby mające prawo zapoznania się z tymi dokumentami. Osoby te określone, bez naruszenia art. 11 ust. 2, które odniesienia do dokumentów sensytywnych mogłyby być zawarte w rejestrze publicznym.

3. Dokumenty sensytywne zostaną ujawnione w rejestrze lub ujawnione wyłącznie za zgodą instytucji, która je stworzyła.

4. Instytucja, która zdecyduje się odmówić dostępu do dokumentu sensytywnego poda powody swojej decyzji w sposób, który nie zaszkodzi interesom chronionym w art. 4.

5. Państwa członkowskie podejmą odpowiednie kroki w celu zapewnienia, że przy rozpatrywaniu wniosków o dostęp do dokumentów sensytywnych przestrzegane są zasady niniejszego artykułu i art. 4.

6. Przepisy instytucji w odniesieniu do dokumentów sensytywnych zostaną ujawnione publicznie.

7. Komisja i Rada poinformują Parlament Europejski w kwestiach dotyczących dokumentów sensytywnych zgodnie z przepisami ustalonymi przez instytucje.

Artykuł 10 Dostęp po złożeniu wniosku

1. Wnioskodawca będzie miał dostęp do dokumentów przez zapoznanie się z nimi na miejscu lub przez otrzymanie kopii, w tym jeżeli taka jest dostępna, kopii elektronicznej, zgodnie z preferencjami wnioskodawcy. Kosztami wytworzenia i przesłania kopii mogą obciążać wnioskodawcę. Cena nie będzie przekraczała rzeczywistego kosztu wytworzenia i przesłania

kopii. Zapoznanie się z dokumentem na miejscu, skopiowanie mniej niż 20 stron A4 i bezpo redni dost p w formie elektronicznej lub poprzez rejestr b d bezpłatne.

2. Je li dokument został ju ujawniony przez rzeczon instytucj i jest łatwo dost pny dla wnioskodawcy, instytucja mo e wywi za si ze swego obowi zku udost pnienia dokumentu poprzez poinformowanie wnioskodawcy w jaki sposób uzyska dany dokument.

3. Dokumenty b d dostarczane w istniej cej wersji i formacie (tak e w formacie elektronicznym lub alternatywnym, jak pismo Braille'a, du y druk lub ta ma) z pełnym poszanowaniem preferencji wnioskodawcy.

Artykuł 11 Rejestry

1. Aby wprowadzi w ycie prawa obywateli zgodnie z niniejszym rozporz dzeniem, ka da instytucja zapewni dost p publiczny do rejestru dokumentów. Dost p do rejestru zostanie zapewniony w formie elektronicznej. Odniesienia do dokumentów b d wprowadzane w rejestrze niezwłocznie.

2. W przypadku ka dego dokumentu rejestr b dzie zawierał numer referencyjny (zawieraj cy, je li istnieje, referencje mi dzyinstytucjonalne), przedmiot i krótki opis tre ci dokumentu oraz dat jego otrzymania lub sporz dzenia oraz zapisania w rejestrze. Referencje zostan sporz dzone w sposób nienaruszaj cy ochrony interesów zgodnie z art. 4.

3. Instytucje podejm niezwłocznie kroki zmierzaj ce do stworzenia rejestru i uruchomienia go do dnia 3 czerwca 2002 r.

Artykuł 12 Dost p bezpo redni w formie elektronicznej lub poprzez rejestr

1. Tak, jak tylko b dzie to mo liwe, instytucje udost pni dokumenty bezpo rednio w formie elektronicznej lub poprzez rejestr zgodnie z regulaminem rzeczonej instytucji.

2. W szczególno ci dokumenty ustawodawcze, tj. dokumenty sporz dzone lub otrzymane w zwi zku z procedurami dotycz cymi przyj cia aktów, które s prawnie wi ce dla lub w pa stwach członkowskich, b d dost pne bezpo rednio zgodnie z art. 4 i 9.

3. Je li to mo liwe, inne dokumenty, w szczególno ci dokumenty odnosz ce si do stworzenia polityki lub strategii, powinny by dost pne bezpo rednio.

4. Je li dost p bezpo redni nie jest zapewniony przez rejestr, rejestr w mo liwie najwi kszym stopniu wska e poło enie dokumentu.

Artykuł 13 Publikacja w Dzienniku Urz dowym

1. Poza aktami okre lonymi w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE i art. 163 akapit pierwszy Traktatu Euratom, nast puj ce dokumenty b d publikowane w Dzienniku Urz dowym zgodnie z art. 4 i 9:

- (a) wnioski Komisji;
- (b) wspólne stanowiska przyj te przez Rad zgodnie z procedurami okre lonymi w art. 251 i 252 Traktatu WE oraz przyczyny le ce u podstaw tych wspólnych stanowisk, jak równie stanowiska Parlamentu Europejskiego dotycz ce tych procedur;
- (c) decyzje ramowe i decyzje okre lone w art. 34 ust. 2 Traktatu WE;
- (d) konwencje ustanowione przez Rad zgodnie z art. 34 ust. 2 Traktatu WE;

- (e) konwencje podpisane przez państwa członkowskie w oparciu o art. 293 Traktatu WE;
  - (f) umowy międzynarodowe zawarte przez Wspólnotę lub zgodnie z art. 24 Traktatu WE.
2. O ile to możliwe, w Dzienniku Urzędowym zostają opublikowane następujące dokumenty:
- (a) inicjatywy przedstawione Radzie przez państwa członkowskie zgodnie z art. 67 ust. 1 Traktatu WE lub zgodnie z art. 34 ust. 2 Traktatu WE;
  - (b) wspólne stanowiska wspomniane w art. 34 ust. 2 Traktatu WE;
  - (c) dyrektywy inne niż wspomniane w art. 254 ust. 1 i 2 Traktatu WE, decyzje inne niż określone w art. 254 ust. 1 Traktatu WE, zalecenia i opinie.
3. Każda instytucja może w swoim regulaminie postanowienia określić, jakie inne dokumenty będą publikowane w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 14 Informacje

1. Każda instytucja podejmie odpowiednie kroki w celu informowania społeczeństwa o prawach, jakie ma ono w związku z niniejszym rozporządzeniem.
2. Państwa członkowskie będą współpracowały z instytucjami w dostarczaniu obywatelom informacji.

Artykuł 15 Praktyka administracyjna w instytucjach

1. Instytucje stworzą dobre praktyki administracyjne w celu ułatwienia wykonania praw dostępu zagwarantowanych niniejszym rozporządzeniem.
2. Instytucje stworzą komitet międzyinstytucjonalny mający na celu zbadanie najlepszych praktyk, postanowienie w przypadku ewentualnych konfliktów i omawianie możliwych przyszłych ulepszeń w dostępie publicznym do dokumentów.

Artykuł 16 Reprodukowanie dokumentów

Niniejsze rozporządzenie nie będzie naruszało żadnych istniejących przepisów dotyczących prawa autorskiego, które mogą ograniczać prawa strony trzeciej do reprodukcji lub badania ujawnionych dokumentów.

Artykuł 17 Sprawozdania

1. Każda instytucja opublikuje corocznie sprawozdanie za poprzedni rok wyszczególniając liczbę przypadków, w których instytucja odmówiła prawa dostępu do dokumentów, przyczyny takich odmów oraz liczbę dokumentów sensorywnych nieuwzględnionych w rejestrze.
2. Najpóźniej do dnia 31 stycznia 2004 r. Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące wdrożenia zasad niniejszego rozporządzenia oraz poda zalecenia w tym, jeżeli będą miały zastosowanie, propozycje zmian niniejszego rozporządzenia oraz program działań doradczych, jakie mają zostać podjęte przez instytucje.

Artykuł 18 Rodzki zmierzające do wprowadzenia w życie

1. Każda instytucja dostosuje swój własny regulamin do przepisów niniejszego rozporządzenia. Zmiany wchodzi w życie z dniem 3 grudnia 2001 r.

2. W ciągu sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia Komisja zbada jego zgodność z rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom) nr 354/83 z dnia 1 lutego 1983 r.¹⁰⁵ dotyczącego otwarcia do użytku publicznego historycznych archiwów Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, w celu zapewnienia możliwie najlepszych warunków dla zachowania i archiwizacji dokumentów.

3. W ciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, Komisja zbada zgodność istniejących przepisów dotyczących dostępu do dokumentów z niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 19 Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 3 grudnia 2001 r.

---

¹⁰⁵Dz.U. L 43 z 15.2.1983, str. 1.

ZAŁĄCZNIK XV

Wytyczne dotyczące interpretacji norm postępowania mających zastosowanie do posłów

1. Należy odróżnić dające się zaobserwować zachowania, które mogą być tolerowane, pod warunkiem, że nie są one obraźliwe lub zniesławiające, mieszczą się w rozsądnych granicach i nie stanowią przyczyny konfliktu, od tych, które powodują rzeczywiste zakłócenie jakiegokolwiek działania czy parlamentarnej.

2. Posłowie są odpowiedzialni w przypadku, gdy osoby przez nich zatrudnione lub osoby, którym posłowie umożliwiają dostęp do Parlamentu, nie przestrzegają w pomieszczeniach parlamentarnych norm postępowania mających zastosowanie do posłów.

Przewodniczący lub jego przedstawiciele korzystają z uprawnień porządkowych wobec tych osób lub każdej innej osoby z zewnątrz znajdującej się w pomieszczeniach Parlamentu.

ZAŁĄCZNIK XVI

Wytyczne dotyczące zatwierdzania Komisji Europejskiej

1. Następujące zasady, kryteria i uregulowania mają zastosowanie do poddania ogółu kolegium Komisji pod parlamentarne głosowanie zatwierdzające

(a) Ocena

Parlament ocenia kandydata na komisarza pod kątem jego ogólnych kompetencji, zaangażowania w problematykę europejską oraz osobistej niezależności. Oceniana jest wiedza z zakresu jego przysługującego przedmiotu działalności oraz jego zdolności komunikacyjne.

Parlament przywiązuje szczególną wagę do równowagi płci. Może on wyrazić swoją opinię na temat przydziału obowiązków przez przewodniczącego-elektę.

Parlament może wystąpić o informacje mające znaczenie dla podjęcia przez siebie decyzji na temat kwalifikacji kandydatów na komisarzy. Oczekuje tego całkowitego ujawnienia informacji na temat ich interesów finansowych. Deklaracje o braku konfliktu interesów finansowych kandydatów na komisarzy zostają przesłane do komisji właściwej w kwestiach prawnych w celu ich weryfikacji.

Weryfikacja deklaracji o braku konfliktu interesów finansowych kandydata na komisarza przez komisję właściwą do spraw prawnych nie polega jedynie na sprawdzeniu, czy deklaracja została należyście wypełniona, lecz również na ocenie, czy z jej treści można wywnioskować konflikt interesów. Od komisji odpowiedzialnej za wysłuchanie zależy następnie, czy za nią od kandydata na komisarza dodatkowych informacji.

(b) Przesłuchania

Kandydat na komisarza jest zaproszony do stawienia się przed właściwą komisją lub komisjami na jedno przesłuchanie. Przesłuchania są jawne

Przesłuchania są organizowane przez Konferencję Przewodniczących na zlecenie Konferencji Przewodniczących Komisji. Przewodniczący i koordynatorzy każdej komisji odpowiadają za szczegółowe ustalenia. Może być wyznaczenie sprawozdawców.

Odpowiednie postanowienia umożliwiają włączenie właściwych komisji w przypadku mieszanego przedmiotu działalności. Istnieją trzy opcje:

- (a) jeżeli przedmiot działalności kandydata na komisarza leży w kompetencjach tylko jednej komisji, wówczas kandydat na komisarza jest przesłuchiwany wyłącznie przez tę komisję (komisję przedmiotowo właściwą)
- (b) jeżeli przedmiot działalności kandydata na komisarza leży w podobnych proporcjach w kompetencjach kilku komisji, wówczas kandydat na komisarza jest przesłuchiwany wspólnie przez te komisje (wspólne komisje); oraz
- (c) jeżeli przedmiot działalności kandydata na komisarza leży w znacznej części w kompetencjach jednej komisji i w niewielkiej proporcji w kompetencjach co najmniej jednej innej komisji, wówczas kandydat na komisarza jest przesłuchiwany przez główną komisję właściwą, przy współudziale innej lub innych komisji (komisje zaangażowane).

W odniesieniu do powyższych punktów zasięga się w pełni opinii przewodniczącego-elektę Komisji.

Komisje przedstawiaj pytania pisemne do kandydatów na komisarzy odpowiednio wcześnie przed przesłuchaniami. Każdemu kandydatowi na komisarza zadaje się dwa wspólne pytania przygotowane przez Konferencję Przewodniczących Komisji, z których pierwsze dotyczy ogólnych kompetencji, zaangażowania w problematykę europejską oraz osobistej niezależności, a drugie – zarządzania w zakresie przedmiotu działalności oraz współpracy z Parlamentem. Komisja przedmiotowo właściwa przygotowuje trzy kolejne pytania. W przypadku wspólnych komisji każda z nich ma prawo przygotować dwa pytania.

Przesłuchania planuje się tak, aby każda z nich trwała trzy godziny. Przesłuchania odbywają się w okolicznościach i warunkach zapewniających wszystkim kandydatom na komisarzy jednakowe szanse na przedstawienie się i wyrażenie swoich opinii.

Kandydaci na komisarzy są proszeni o wygłoszenie oświadczenia wstępnego nieprzekraczającego piętnastu minut. O ile jest to możliwe pytania zadawane podczas przesłuchania są pogrupowane tematycznie. W tym czasie występuje przydzielona grupom politycznym stosownie do odpowiednio art. 162. Przebieg przesłuchania zmierza do rozwinięcia pluralistycznego dialogu politycznego między kandydatami na komisarzy a posłami. Przed zakończeniem przesłuchania kandydaci na komisarzy mają możliwość wygłoszenia krótkiego oświadczenia końcowego.

Przesłuchania są transmitowane na żywo za pomocą środków audiowizualnych. Skatalogowane nagranie z przesłuchania jest udostępniane publicznie w ciągu dwudziestu czterech godzin.

(c) Ocena

Przewodniczący i koordynatorzy spotykają się niezwłocznie po zakończeniu przesłuchania w celu dokonania oceny poszczególnych kandydatów na komisarzy. Posiedzenia te odbywają się przy drzwiach zamkniętych. Koordynatorzy są proszeni o ocenę, czy w ich opinii kandydaci na komisarzy posiadają kwalifikacje zarówno do zasiadania w kolegium, jak i do wypełniania szczególnych obowiązków, które im powierzono. Konferencja Przewodniczących Komisji opracowuje wzór formularza mającego ułatwić dokonanie oceny.

W przypadku wspólnych komisji przewodniczący i koordynatorzy zainteresowanych komisji współpracują w ramach procedury.

Sporządza się jedno oświadczenie w sprawie oceny każdego kandydata na komisarza. Dołącza się do opinii wszystkich komisji zaangażowanych w przesłuchanie.

Jeżeli komisjom potrzebne są do dokonania oceny dodatkowe informacje, przewodniczący zwraca się w ich imieniu pisemnie do nowo wybranego przewodniczącego Komisji. Koordynatorzy biorą pod uwagę jego odpowiedź.

Jeżeli koordynatorom nie udaje się osiągnąć porozumienia co do oceny lub na wniosek grupy politycznej przewodniczący zwołuje posiedzenie komisji w pełnym składzie. W ostateczności jej przewodniczący poddaje obie decyzje pod głosowanie tajne.

Oświadczenia komisji w sprawie oceny są przyjmowane i podawane do wiadomości publicznej w ciągu 24 godzin od zakończenia przesłuchania. Konferencja Przewodniczących Komisji sprawdza oświadczenia i przekazuje je następnie Konferencji Przewodniczących. Po przeprowadzeniu wymiany poglądów Konferencja Przewodniczących ogłasza zamknięcie przesłuchania, chyba że podejmie decyzję o zwróceniu się z prośbą o dodatkowe informacje.

Nowo wybrany przewodniczący Komisji przedstawia całe kolegium kandydatów na komisarzy wraz z ich programem na posiedzeniu Parlamentu, do udziału w którym zostaną zaproszeni przewodniczący Rady Europejskiej i przewodniczący Rady. Po prezentacji następuje debata. Pod koniec debaty każda grupa polityczna lub co najmniej czterdziestu posłów może przedłożyć projekt rezolucji. Stosuje się art. 123 ust. 3, 4 i 5.

Po głosowaniu nad projektami rezolucji Parlament przystępuje do głosowania w sprawie udzielenia bądź nie zgody na nominację – jako organu – przewodniczącego i kandydatów na komisarzy. Parlament podejmuje decyzje większością oddanych głosów, w głosowaniu imiennym. Głosowanie może zostać odroczone na następnym posiedzeniu.

2. Następujące postanowienia mają zastosowanie w przypadku zmian składu Komisji bądź znaczącej zmiany przedmiotu działalności zainteresowanych komisarzy w trakcie jej kadencji.
- (a) Jeżeli w następnym dymisji, odwołania lub zgonu następuje konieczność obsadzenia wakatu, Parlament niezwłocznie zaprasza kandydata na komisarza do udziału w przesłuchaniu na warunkach wymienionych w ust. 1.
  - (b) W przypadku przystąpienia nowego państwa członkowskiego Parlament zaprasza kandydata na komisarza do udziału w przesłuchaniu na warunkach wymienionych w ust. 1.
  - (c) W przypadku znaczącej zmiany przedmiotu działalności zainteresowani komisarze są zapraszani do stawienia się przed właściwymi komisjami przed objęciem nowych obowiązków.

W drodze odstępstwa od procedury określonej w ust. 1 lit. c) akapit ósmy, jeżeli głosowanie na posiedzeniu plenarnym dotyczy nominacji pojedynczego komisarza, przeprowadzane jest głosowanie tajne.

ZAŁĄCZNIK XVII

Procedura udzielania zgody na sporządzenie sprawozdania z własnej inicjatywy

DECYZJA KONFERENCJI PRZEWODNICZYCH Z DNIA 12 GRUDNIA 2002 r.¹⁰⁶

Konferencja Przewodniczych,

uwzględniając art. 27, 29, 132, 133, 37, 46, 49, 51, 52, 54, art. 216 ust. 2 i art. 220 ust. 2 Regulaminu,

POSTANAWIA

Artykuł 1

Przepisy ogólne

Zakres stosowania

1. Niniejsza decyzja ma zastosowanie do następujących kategorii sprawozdania z własnej inicjatywy:

- (a) sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych, sporządzone na podstawie art. 225 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 46 Regulaminu;
- (b) sprawozdania strategiczne, sporządzone na podstawie strategicznych i priorytetowych inicjatyw w kwestiach nieustawodawczych, ujętych w rocznym programie prac Komisji;
- (c) sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach nieustawodawczych, niesporządzone na podstawie dokumentu innej instytucji lub organu Unii Europejskiej lub sporządzone na podstawie dokumentu przekazanego Parlamentowi w celach informacyjnych, bez uszczerbku dla art. 2 ust. 3;
- (d) roczne sprawozdania z rocznej działalności i sprawozdania z kontroli wymienione w załączniku 1^{107,108}

---

¹⁰⁶Decyzja ta została zmieniona decyzją Konferencji Przewodniczych z dnia 26 czerwca 2003 r. i ujednolicono dnia 3 maja 2004 r., a następnie ponownie zmieniona w wyniku decyzji przyjętych na posiedzeniu plenarnym w dniu 15 czerwca 2006 r. i 13 listopada 2007 r. oraz decyzji Konferencji Przewodniczych z dnia 14 lutego 2008 r., 15 grudnia 2011 r. i 6 marca 2014 r.

¹⁰⁷Komisje parlamentarne, które zamierzają sporządzić sprawozdania z rocznej działalności i sprawozdania z kontroli na podstawie art. 132 ust. 1 Regulaminu lub zgodnie z innymi przepisami prawnymi (ujęte w załączniku 2), powinny uprzednio poinformować o tym Konferencję Przewodniczych Komisji, podając w szczególności odpowiednie podstawy prawne wynikające z traktatów i z innych przepisów prawnych, w tym Regulaminu Parlamentu. Konferencja Przewodniczych Komisji powiadamia następnie o tym Konferencję Przewodniczych. Zgody na takie sprawozdania udziela się z urzędu i nie podlegają one limitowi określonemu w art. 1 ust. 2.

¹⁰⁸W swojej decyzji z dnia 7 kwietnia 2011 r. Konferencja Przewodniczych stwierdziła, że sprawozdania z własnej inicjatywy sporządzone na podstawie sprawozdania z rocznej działalności i sprawozdania z kontroli wymienionych w załącznikach 1 i 2 do niniejszej decyzji należy uznać za sprawozdania strategiczne w rozumieniu art. 52 ust. 2 akapit pierwszy Regulaminu.

- (e) sprawozdania z wykonania obowiązków z transpozycji ustawodawstwa UE do prawa krajowego oraz z wprowadzania w życie i stosowania tego ustawodawstwa w państwach członkowskich.

Limit

2. Podczas pierwszej połowy kadencji parlamentarnej każda komisja parlamentarna może równocześnie opracowywać do sześciu sprawozdań z własnej inicjatywy. Dla komisji posiadających podkomisje limit ten jest zwiększony o trzy sprawozdania na podkomisję. Te dodatkowe sprawozdania sporządzane są przez podkomisje.

Podczas drugiej połowy kadencji parlamentarnej każda komisja parlamentarna może równocześnie opracowywać do trzech sprawozdań z własnej inicjatywy. Dla komisji posiadających podkomisje limit ten jest zwiększony o dwa sprawozdania na podkomisję. Te dodatkowe sprawozdania sporządzane są przez podkomisje.

Z tego limitu są wyłączone:

- sprawozdania z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych;
- sprawozdania z wykonania; każda komisja może sporządzić takie sprawozdanie w dowolnym momencie.

Minimalny okres przed przyjęciem sprawozdania

3. Komisja parlamentarna występuje z wnioskiem o udzielenie zgody nie może przedstawić danego sprawozdania przed upływem trzech miesięcy od dnia otrzymania zgody lub w przypadku powiadomienia, przed upływem trzech miesięcy od dnia posiedzenia Konferencji Przewodniczących Komisji, na którym powiadomiono o sprawozdaniu.

Artykuł 2

Warunki udzielenia zgody

1. Proponowane sprawozdanie nie może poruszać tematów opartych w przeważającej części na analizach i badaniach, które mogłyby być omówione przy pomocy innych form, takich jak opracowania.

2. Proponowane sprawozdanie nie może poruszać tematów, które były już przedmiotem sprawozdania przyjętego na posiedzeniu plenarnym w ostatnich dwunastu miesiącach, chyba, że pojawienie się nowych faktów wyjątkowo to uzasadnia.

3. W odniesieniu do sprawozdań sporządzanych na podstawie dokumentu przekazanego Parlamentowi w celach informacyjnych, stosuje się następujące warunki:

- dokument podstawowy musi być oficjalnym dokumentem pochodzącym z instytucji lub organu Unii Europejskiej oraz
  - (a) musi być oficjalnie przekazany Parlamentowi Europejskiemu w celu konsultacji lub w celach informacyjnych lub
  - (b) musi być opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w ramach konsultacji z zainteresowanymi stronami, lub
  - (c) który został oficjalnie przedłożony Radzie Europejskiej;
- przekazany dokument musi być zredagowany we wszystkich językach urzędowych Unii Europejskiej;

- wniosek o udzielenie zgody powinien wpłynąć najpóźniej przed upływem czterech miesięcy od przekazania danego dokumentu Parlamentowi Europejskiemu lub od jego publikacji w Dzienniku Urzędowym.

Artykuł 3

Procedura

Udzielanie zgody z urzędu

1. Po zawiadomieniu Konferencji Przewodniczących Komisji o wniosku, z urzędu udziela się zgody na:

- sprawozdania z wykonania;
- sprawozdania z rocznej działalności i sprawozdania z kontroli (ujęte w załączniku 1).

Rola Konferencji Przewodniczących Komisji

2. Należyce uzasadnione wnioski o udzielenie zgody należą do składu Konferencji Przewodniczących Komisji, która bada, czy zostały spełnione kryteria wymienione w art. 1 i 2 oraz czy nie przekroczono limitu sprawozdań określonego w art. 1. Wszystkie takie wnioski powinny zawierać informacje o rodzaju sprawozdania i jego dokładny tytuł oraz ewentualnie odniesienie do dokumentu podstawowego bądź dokumentów podstawowych.

3. Zgoda na sporządzenie sprawozdań strategicznych udzielana jest przez Konferencję Przewodniczących Komisji po rozwiązaniu sporów kompetencyjnych. Konferencja Przewodniczących może na specjalne żądanie grupy politycznej odwołać taką zgodę w terminie nie dłuższym niż cztery tygodnie prac parlamentarnych.

4. Konferencja Przewodniczących Komisji przekazuje Konferencji Przewodniczących do zatwierdzenia wnioski o wydanie zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych i nieustawodawczych, które uznano za spełniające powyższe kryteria i niewykraczające poza dozwolony limit. Konferencja Przewodniczących Komisji powiadamia jednocześnie Konferencję Przewodniczących o sprawozdaniach z rocznej działalności i sprawozdaniach z kontroli, ujętych w załączniku 1 i 2, sprawozdaniach z wykonania oraz sprawozdaniach strategicznych, na których sporządzenie wydano zgodę.

Udzielanie zgody przez Konferencję Przewodniczących i rozwiązywanie sporów kompetencyjnych

5. Konferencja Przewodniczących podejmuje decyzję co do wniosków o udzielenie zgody na sporządzenie sprawozdań z własnej inicjatywy w kwestiach ustawodawczych i nieustawodawczych w terminie nie dłuższym niż cztery tygodnie prac parlamentarnych od przekazania wniosku przez Konferencję Przewodniczących Komisji, chyba że Konferencja Przewodniczących zdecydowała o wyjątkowym przedłużeniu tego terminu.

6. Jeżeli uprawnienia komisji do sporządzenia sprawozdania zostaną zakwestionowane, Konferencja Przewodniczących podejmie decyzję w terminie sześciu tygodni prac parlamentarnych na podstawie zalecenia Konferencji Przewodniczących Komisji lub, w przypadku jego braku, na podstawie zalecenia przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji. W przypadku niepodjęcia przez Konferencję Przewodniczących decyzji w powyższym terminie zalecenie uważa się za przyjęte.

Artykuł 4

Zastosowanie art. 54 Regulaminu o procedurze obejmującej zaangażowane komisje

1. Wnioski o zastosowanie art. 54 Regulaminu składa się najpóźniej w poniedziałek poprzedzający posiedzenie Konferencji Przewodniczących Komisji, na którym są rozpatrywane wnioski o zgodę na sporządzenie sprawozdania z własnej inicjatywy.
2. Konferencja Przewodniczących Komisji rozpatruje wnioski dotyczące sprawozdania z własnej inicjatywy i wnioski o zastosowanie art. 54 podczas comiesięcznego posiedzenia.
3. Jeżeli wniosek o zastosowanie art. 54 nie jest przedmiotem uzgodnienia pomiędzy zainteresowanymi komisjami, Konferencja Przewodniczących podejmuje decyzję w terminie sześciu tygodni prac parlamentarnych na podstawie zalecenia Konferencji Przewodniczących Komisji lub, w przypadku jego braku, na podstawie zalecenia przewodniczącego Konferencji Przewodniczących Komisji. W przypadku niepodjęcia przez Konferencję Przewodniczących decyzji w tym terminie zalecenie uważa się za przyjęte.

Artykuł 5

Przepisy końcowe

1. Pod koniec kadencji Parlamentu wnioski o udzielenie zgody na sporządzenie sprawozdania z własnej inicjatywy należy składać najpóźniej do lipca roku poprzedzającego wybory. Po tym terminie żaden wniosek, oprócz wniosków wyjątkowych, należy uzasadnionych, nie zostanie rozpatrzony pozytywnie.
2. Konferencja Przewodniczących Komisji przedstawia Konferencji Przewodniczących co dwa i pół roku raport o stanie prac sprawozdaniami z własnej inicjatywy.
3. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 12 grudnia 2002 r. Uchyla ona i zastępuje następujące decyzje:
  - decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 9 grudnia 1999 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdania z własnej inicjatywy w rozumieniu art. 52 Regulaminu oraz decyzje Konferencji Przewodniczących z dnia 15 lutego i 17 maja 2001 r., uaktualniające załącznik do tej decyzji;
  - decyzję Konferencji Przewodniczących z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawie procedury udzielania zgody na sporządzenie sprawozdania na podstawie dokumentów przekazanych Parlamentowi Europejskiemu w celach informacyjnych przez inne instytucje lub organy Unii Europejskiej.

ZAŁĄCZNIK 1 SPRAWOZDANIA Z ROCZNEJ DZIAŁALNOŚCI I SPRAWOZDANIA Z KONTROLI PODLEGAJĄCE ZEZWOLENIU Z URZĘDU I LIMITOWISZĘCIU SPRAWOZDANIA SPORZĄDZANYCH JEDNOCZEŃNIE (zgodnie z art. 1 ust. 2 i art. 3 decyzji)

Sprawozdanie w sprawie praw człowieka na świecie i polityki Unii Europejskiej w tej dziedzinie - (Komisja Spraw Zagranicznych)

Raport roczny Rady sporządzony na podstawie pkt 8 części normatywnej kodeksu postępowania Unii Europejskiej w dziedzinie eksportu broni - (Komisja Spraw Zagranicznych)

Sprawozdanie z kontroli i stosowania prawa Unii Europejskiej - (Komisja Prawna)

Lepsze stanowienie prawa – Stosowanie zasady pomocniczości i proporcjonalności - (Komisja Prawna)

Sprawozdanie z prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP/UE - (Komisja Rozwoju)

Sprawozdanie w sprawie przestrzegania praw podstawowych w Unii Europejskiej - (Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych)

Sprawozdanie w sprawie równości kobiet i mężczyzn w Unii Europejskiej - (Komisja Praw Kobiet i Równości Płci)

Zintegrowane podejście do równości kobiet i mężczyzn w pracach komisji (sprawozdanie roczne) - (Komisja Praw Kobiet i Równości Płci)

Sprawozdanie na temat spójności - (Komisja Rozwoju Regionalnego)

Ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej – walka z nadużyciami finansowymi - (Komisja Kontroli Budżetowej)

Sprawozdanie roczne EBI - (Komisja Kontroli Budżetowej/Komisja Gospodarcza i Monetarna – co dwa lata)

Finanse publiczne w UGW - (Komisja Gospodarcza i Monetarna)

Sytuacja gospodarki europejskiej: Sprawozdanie wstępne w sprawie zintegrowanych wytycznych dotyczących polityki, odnoszące się w szczególności do ogólnych wytycznych polityki gospodarczej - (Komisja Gospodarcza i Monetarna)

Sprawozdanie roczne EBC - (Komisja Gospodarcza i Monetarna)

Sprawozdanie w sprawie polityki konkurencji - (Komisja Gospodarcza i Monetarna)

Sprawozdanie roczne w sprawie tabeli wyników rynku wewnętrznego - (Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów)

Sprawozdanie roczne w sprawie ochrony konsumentów - (Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów)

Sprawozdanie roczne w sprawie systemu Solvit - (Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów)

ZAŁĄCZNIK 2 SPRAWOZDANIA Z ROCZNEJ DZIAŁALNOŚCI I SPRAWOZDANIA Z KONTROLI PODLEGAJĄCE ZEZWOLENIU Z URZĘDU, POZOSTAJĄCE W SZCZEGÓLNYM ZWIĄZKU Z REGULAMINEM (niepodlegające limitowi sześciu sprawozdań sporządzanych jednocześnie)

Sprawozdanie roczne w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu, art. 116 ust. 7 Regulaminu - (Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych)

Sprawozdanie w sprawie partii politycznych na poziomie europejskim, art. 225 ust. 6 Regulaminu - (Komisja Spraw Konstytucyjnych)

Sprawozdanie z prac Komisji Petycji, art. 216 ust. 8 Regulaminu - (Komisja Petycji)

Sprawozdanie w sprawie rocznego sprawozdania Rzecznika Praw Obywatelskich, art. 220 ust. 2 cz. druga Regulaminu - (Komisja Petycji)

ZAŁĄCZNIK XVIII

Partnerski proces komunikacji po wici w Unii Europejskiej

Cele i założenia

1. Dla Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Komisji Europejskiej sprawą najwyższej wagi jest lepsza komunikacja w sprawach UE, tak by obywatele Europy mogli korzystać z przysługującego im prawa do uczestnictwa w jej demokratycznym życiu, w którym decyzje podejmowane są w sposób maksymalnie jawny, na szczeblu maksymalnie bliskim dla obywateli i zgodnie z zasadami pluralizmu, partycypacji, otwartości i przejrzystości.
2. Wspomniane trzy instytucje pragną stymulować zbliżenie stanowisk w kwestii priorytetów komunikacyjnych Unii Europejskiej jako całości, propagować zalety unijnego podejścia do komunikacji w sprawach UE, ułatwiać wymianę informacji i sprawdzonych rozwiązań, rozwijać wspólnie synergii swoich działań komunikacyjnych objętych wspomnianymi priorytetami, a także – w razie potrzeby – ułatwiać współpracę instytucji UE i państw członkowskich.
3. Wspomniane trzy instytucje uznają, że komunikacja w sprawach Unii Europejskiej wymaga politycznego zaangażowania instytucji UE i państw członkowskich oraz że na samych państwach członkowskich ten spoczywa odpowiedzialność za komunikację z obywatelami w sprawach UE.
4. Wspomniane trzy instytucje są zdania, że działania informacyjno-komunikacyjne po wici w sprawach europejskich powinny umożliwiać powszechny dostęp do adekwatnych, znormalizowanych informacji o Unii Europejskiej oraz pozwalać obywatelom korzystać z przysługującego im prawa do wyrażania własnych poglądów i do aktywnego uczestnictwa w publicznej dyskusji nad sprawami Unii Europejskiej.
5. Wspomniane trzy instytucje, podejmując działania informacyjno-komunikacyjne, propagują poszanowanie wielojęzyczności i różnorodności kulturowej.
6. Wspomniane trzy instytucje podejmują polityczne zobowiązanie, by dążyć do osiągnięcia powyższych celów. Zachęcają pozostałe instytucje i organy UE do wsparcia tych wysiłków i włączenia się, jeżeli mają taką wolę, w te działania.

Podejście partnerskie

7. Wspomniane trzy instytucje są świadome, jak ważną rolę w tym procesie jest podjęcie wyzwania, którym jest komunikacja w sprawach UE, w partnerstwie między państwami członkowskimi a instytucjami UE, tak by faktycznie nawiązać komunikację z maksymalnie szerokimi rzeszami społeczeństwa na odpowiednim szczeblu oraz zapewnić im obiektywne informacje.

Wspomniane trzy instytucje pragną rozwijać synergii między swoimi działaniami a działaniami organów krajowych, regionalnych i lokalnych, a także działaniami przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego.

W tym celu pragną stosować pragmatyczne, partnerskie podejście.

8. Przypominając przy okazji kluczową rolę międzyinstytucjonalnej grupy ds. informacji (IGI), która stanowi dla instytucji forum wysokiego szczebla stymulujące polityczną dyskusję o działaniach informacyjno-komunikacyjnych po wici w Unii Europejskiej i pozwala przez to propagować synergii i komplementarność tych działań. W tym celu grupa IGI zbiera się zasadniczo dwa razy do roku pod wspólnym przewodnictwem przedstawicieli Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji Europejskiej, a w jej obradach uczestniczą jako obserwatorzy Komitet Regionów oraz Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny.

Ramy współpracy

Wspomniane trzy instytucje zamierzają współpracować na następujących zasadach:

9. Wszystkie trzy instytucje szanują indywidualną odpowiedzialność każdej z instytucji UE oraz każdego z jej państw członkowskich za swoją strategię komunikacyjną i swoje priorytety komunikacyjne, pragną jednak na forum IGI co roku uzgadniać określonych liczb wspólnych priorytetów komunikacyjnych.

10. Priorytety te opierają się przede wszystkim na priorytetach komunikacyjnych, które zostaną wyłonione przez instytucje i organy UE w ramach własnych procedur wewnętrznych, oraz przede wszystkim w stosownych przypadkach uzupełniają strategiczne zamierzenia i starania państw członkowskich w tej dziedzinie odpowiednio do oczekiwań obywateli.

11. Wspomniane trzy instytucje oraz państwa członkowskie będą się starały propagować odpowiednie wsparcie na rzecz informowania o uzgodnionych priorytetach.

12. Służby odpowiedzialne za działania komunikacyjne w państwach członkowskich i instytucjach UE powinny nawiązać wzajemne kontakty – w razie potrzeby w ramach odpowiednich rozwiązań administracyjnych – tak by wspólne priorytety komunikacyjne i inne działania związane z komunikacją w sprawach UE były z powodzeniem realizowane.

13. Zachęca się instytucje i państwa członkowskie, aby się nawzajem powiadamiały o innych działaniach komunikacyjnych dotyczących UE, a zwłaszcza o sektorowych działaniach komunikacyjnych planowanych przez instytucje i organy, jeżeli wynikiem tych działań są kampanie informacyjne w państwach członkowskich.

14. Komisja proszona jest o składanie pozostałym instytucjom UE na początku każdego roku sprawozdania na temat najważniejszych osiągnięć w realizacji wspólnych priorytetów komunikacyjnych z poprzedniego roku.

15. Niniejsza deklaracja polityczna została podpisana w dniu dwudziestego drugiego października dwa tysiące ósmego roku.

ZAŁĄCZNIK XIX

Wspólna deklaracja Parlamentu Europejskiego, Rady i komisji z dnia 13 czerwca 2007 w sprawie praktycznych zasad dotyczących stosowania procedury współdecyzji (art. 251 Traktatu WE)¹⁰⁹

ZASADY OGÓLNE

1. Parlament Europejski, Rada i Komisja, zwane dalej wspólnie „instytucjami” zwracają uwagę na fakt, że sprawdza się obecna praktyka kontaktów między prezydencją Rady, Komisją i przewodniczącymi właściwych komisji lub sprawozdawcami Parlamentu Europejskiego oraz oboma przewodniczącymi komitetu pojednawczego.
2. Instytucje potwierdzają, że należy nadal zachować do stosowania tej praktyki, która wykształciła się na wszystkich etapach procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do zbadania stosowanych przez siebie metod pracy, tak aby jeszcze efektywniej wykorzystać pełen zakres procedury współdecyzji ustanowionej Traktatem WE.
3. Niniejsza wspólna deklaracja wyjaśnia te metody pracy oraz zasady ich stosowania w praktyce. Stanowi ona uzupełnienie Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa, a w szczególności tych jego postanowień, które dotyczą procedury współdecyzji. Instytucje zobowiązują się do pełnej realizacji takich zobowiązań, zgodnie z zasadami przejrzystości, demokratycznej kontroli i skuteczności. W związku z tym instytucje powinny przykładać szczególną wagę do postępów w zakresie uproszczenia wniosków ustawodawczych, przy czym działania te muszą pozostawać w zgodzie ze wspólnotowym dorobkiem prawnym.¹¹⁰
4. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze na wszystkich etapach procedury współdecyzji w celu możliwie najszerzego uzgodnienia zajmowanych stanowisk i tym samym stworzenia, w stosownych przypadkach, warunków do przyjęcia danego aktu prawnego na wczesnym etapie procedury.
5. W tym celu instytucje współdziałają w ramach kontaktów na szczeblu międzyinstytucjonalnym, tak aby monitorować postępy prac i analizować stopień zbliżenia stanowisk na wszystkich etapach procedury współdecyzji.
6. Instytucje zobowiązują się zgodnie ze swoimi regulaminami wewnętrznymi do regularnej wymiany informacji na temat postępów prac nad aktami prawnymi przyjmowanymi w ramach procedury współdecyzji. Zapewniają one, aby ich odpowiednie harmonogramy prac były możliwie najszerzej koordynowane w celu ułatwienia spójnej i zbieżnej realizacji procedur. W związku z tym instytucje będą dążyć do ustalenia orientacyjnego harmonogramu zakończenia kolejnych etapów prowadzących do ostatecznego przyjęcia poszczególnych wniosków ustawodawczych, równocześnie nie w pełni uwzględniając polityczny charakter procesu decyzyjnego.
7. Współpraca między instytucjami w kontekście procedury współdecyzji przybiera coraz to form trójstronnych posiedzeń. System takich posiedzeń okazał się skuteczny i elastyczny, znacząco zwiększając możliwości osiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego i drugiego czytania, a także ułatwiając przygotowanie prac komitetu pojednawczego.
8. Takie posiedzenia trójstronne odbywają się zazwyczaj na zasadach nieformalnych. Mogą one być organizowane na wszystkich etapach procedury oraz z udziałem przedstawicieli różnych szczebli, w zależności od przewidzianej debaty. Każda instytucja zgodnie ze swoim regulaminem

¹⁰⁹Dz.U. C 145 z 30.6.2007, str. 5.

¹¹⁰Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1.

wewnętrznym wyznaczy swoich przedstawicieli na każde posiedzenie, określi swój mandat negocjacyjny oraz z odpowiednim wyprzedzeniem poinformuje pozostałe instytucje o ustaleniach dotyczących posiedzenia.

9. W zakresie, w jakim jest to możliwe, wszelkie projekty tekstów kompromisowych przedłożone w celu omówienia na jednym z kolejnych posiedzeń przekazywane są z wyprzedzeniem wszystkim uczestnikom. Aby zwiększyć przejrzystość, należy w miarę możliwości informować o trójstronnych posiedzeniach odbywających się w Parlamencie Europejskim i Radzie.

10. Prezydencja Rady będzie starała się uczestniczyć w posiedzeniach komisji parlamentarnych. W odpowiednich przypadkach rozpatrzy ona wnikliwie każdy wniosek o przekazanie informacji na temat stanowiska Rady.

PIERWSZE CZYTANIE

11. Instytucje współpracują ze sobą w dobrej wierze w celu możliwie najszerszego uzgodnienia zajmowanych stanowisk, tak aby tam, gdzie jest to możliwe, akty prawne mogły zostać przyjęte w pierwszym czytaniu.

Porozumienie na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim.

12. W celu ułatwienia przebiegu prac w pierwszym czytaniu, nawiązywane są odpowiednie kontakty.

13. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującej jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należytych uwzględnieniu równowagi między instytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.

14. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący Coreper-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wniosku Komisji. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawno-lingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopia tego pisma przekazuje się Komisji.

15. W takiej sytuacji, jeżeli prawdopodobne jest przyjęcie aktu prawnego w pierwszym czytaniu, powinno się jak najszybciej przedstawić informacje na temat woli zawarcia porozumienia.

Porozumienie na etapie wspólnego stanowiska Rady

16. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia na etapie pierwszego czytania w Parlamencie Europejskim kontakty mogą być kontynuowane w celu zawarcia porozumienia na etapie wspólnego stanowiska.

17. Komisja ułatwia takie kontakty oraz w sposób konstruktywny korzysta z przysługującej jej prawa inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należytych uwzględnieniu równowagi między instytucjonalnej oraz roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.

18. W przypadku osiągnięcia porozumienia na tym etapie przewodniczący właściwej komisji parlamentarnej w piśmie skierowanym do przewodniczącego Coreper-u przedstawia swoje zalecenie na posiedzenie plenarne dotyczące akceptacji wspólnego stanowiska Rady bez

wnoszenia poprawek, z zastrzeżeniem potwierdzenia wspólnego stanowiska przez Radę i dokonania weryfikacji prawnolingwistycznej. Kopia tego pisma przekazuje się Komisji.

DRUGIE CZYTANIE

19. W przedstawionym uzasadnieniu Rada w możliwie najbardziej precyzyjny sposób wyjaśnia przyczyny, które doprowadziły do przyjęcia przez nią wspólnego stanowiska. W trakcie drugiego czytania Parlament Europejski w możliwie najszerszym stopniu uwzględnia te przyczyny oraz stanowisko Komisji.

20. Przed przekazaniem wspólnego stanowiska Rada dąży do ustalenia, w porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Komisją, daty jego przekazania, tak aby zapewnić maksymalną efektywność procedury ustawodawczej na etapie drugiego czytania.

Porozumienie na etapie drugiego czytania w Parlamencie Europejskim.

21. Niezwłocznie po przekazaniu Parlamentowi Europejskiemu wspólnego stanowiska Rady kontynuowane są właściwe kontakty, których celem jest lepsze poznanie poszczególnych stanowisk i tym samym jak najszybsze zakończenie procedury ustawodawczej.

22. Komisja ułatwia takie kontakty oraz przedstawia własną opinię w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady, przy należytym uwzględnieniu równowagi między instytucjonalną rolą powierzoną Komisji na mocy Traktatu.

23. W przypadku osiągnięcia porozumienia w efekcie nieformalnych negocjacji w ramach posiedzeń trójstronnych przewodniczący Coreper-u przekazuje w piśmie skierowanym do przewodniczącego właściwej komisji parlamentarnej szczegółowe informacje na temat treści porozumienia, w formie poprawek do wspólnego stanowiska Rady. W piśmie tym należy zaznaczyć, że Rada zamierza zaakceptować takie zmiany, z zastrzeżeniem weryfikacji prawnolingwistycznej, o ile zostaną one zatwierdzone w głosowaniu na posiedzeniu plenarnym. Kopia tego pisma przekazuje się Komisji.

POST POWANIE POJEDNAWCZE

24. W przypadku gdy okaże się, że Rada nie będzie w stanie zaakceptować wszystkich poprawek Parlamentu Europejskiego na etapie drugiego czytania, w momencie, w którym Rada będzie gotowa do przedstawienia swojego stanowiska, zostanie zorganizowane pierwsze posiedzenie trójstronne. Każda instytucja wyznaczy zgodnie ze swoim regulaminem wewnętrznym swoich przedstawicieli na każde posiedzenie oraz określi swój mandat negocjacyjny. Komisja na jak najwcześniejszym etapie poinformuje obie delegacje o swoich zamiarach w odniesieniu do swojej opinii na temat poprawek Parlamentu Europejskiego wprowadzonych w drugim czytaniu.

25. Posiedzenia trójstronne odbywają się przez cały czas trwania postpowania pojednawczego w celu rozwiania nierozstrzygniętych kwestii oraz stworzenia warunków do osiągnięcia porozumienia w ramach komitetu pojednawczego. Wyniki prac posiedzeń trójstronnych są omawiane oraz w miarę możliwości zatwierdzane na posiedzeniach właściwych instytucji.

26. Komitet pojednawczy jest zwoływany przez Przewodniczącego Rady za zgodą Przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, przy należytym uwzględnieniu postanowień Traktatu.

27. Komisja bierze udział w postpowaniu pojednawczym oraz podejmuje wszelkie inicjatywy w celu uzgodnienia stanowisk Parlamentu Europejskiego i Rady. Inicjatywy takie mogą obejmować przygotowanie kompromisowych projektów aktów uwzględniających stanowiska

Parlamentu Europejskiego i Rady, przy nale ytym uwzgl dnieniu roli powierzonej Komisji na mocy Traktatu.

28. Przewodnictwo w komitecie pojednawczym sprawuj wspólnie Przewodnicz cy Parlamentu Europejskiego i Przewodnicz cy Rady. Przewodnicz oni na przemian kolejnym posiedzeniom komitetu.

29. Obaj przewodnicz cy ustalaj wspólnie terminy i ka dorazowy porz dek dzienny posiedze komitetu pojednawczego w celu zapewnienia efektywnego funkcjonowania komitetu pojednawczego przez cały czas trwania post powania pojednawczego. Ustalenia dotycz ce planowanych terminów konsultowane s z Komisj . Parlament Europejski i Rada wyznaczaj z wyprzedzeniem orientacyjne odpowiednie terminy w ramach post powania pojednawczego i zawiadamiaj o nich Komisj .

30. Obaj przewodnicz cy mog umie ci kilka spraw w porz dku dziennym ka dego posiedzenia komitetu pojednawczego. Obok sprawy zasadniczej (okre lanej jako „punkt B”), co do której nie osi gni to jeszcze porozumienia, mo liwe jest otwarcie lub zamkni cie post powania pojednawczego w odniesieniu do innych spraw (okre lanych jako „punkt A”) bez ich omawiania.

31. Zachowuj c okre lone w Traktacie terminy Parlament Europejski i Rada w mo liwie najszerszym zakresie uwzgl dniaj wymogi dotycz ce ustalenia wła ciwego harmonogramu, w szczególno ci zwi zane z przerwami w działalno ci instytucji oraz wyborami do Parlamentu Europejskiego. W ka dym przypadku nale y d y do maksymalnego skrócenia przerwy w działalno ci.

32. Komitet pojednawczy obraduje na przemian w pomieszczeniach Parlamentu Europejskiego i Rady w celu zapewnienia równego podziału zasobów, w tym w zakresie tłumacze ustnych.

33. Komitetowi pojednawczemu udost pnia si wniosek Komisji, wspólne stanowisko Rady oraz opini Komisji na jego temat, poprawki proponowane przez Parlament Europejski oraz opini Komisji na temat tych poprawek, a tak e wspólny dokument roboczy delegacji Parlamentu Europejskiego i Rady. Dokument roboczy powinien umo liwia czytelnikom łatwe ustalenie spornych kwestii i skuteczne odniesienie si do nich. Co do zasady, Komisja przedkłada swoj opini w terminie trzech tygodni od oficjalnego otrzymania wyników głosowania w Parlamencie Europejskim, a najpó niej przed rozpocz ciem post powania pojednawczego.

34. Obaj przewodnicz cy mog przedkłada wersje aktu prawnego do zatwierdzenia przez komitet pojednawczy.

35. Porozumienie w sprawie wspólnego tekstu zawierane jest podczas posiedzenia komitetu pojednawczego lub po nim, poprzez wymian pism mi dzy oboma przewodnicz cymi. Kopie takich pism przekazuje si Komisji.

36. Je eli komitet osi gn ł porozumienie w sprawie wspólnego tekstu, przedkłada si go, po ostatecznej weryfikacji prawnolingwistycznej, obu przewodnicz cym w celu formalnego zatwierdzenia. Jednak e w szczególnych przypadkach, je eli jest to konieczne do zachowania terminów, do zatwierdzenia przez obu przewodnicz cych mo e zosta przedło ony projekt wspólnego tekstu.

37. Obaj przewodnicz cy przekazuj zatwierdzony wspólny tekst Przewodnicz cym Parlamentu Europejskiego i Rady w formie pisma podpisanego przez obu przewodnicz cych. Je eli komitet pojednawczy nie jest w stanie osi gn porozumienia w sprawie wspólnego tekstu, przewodnicz cy zawiadamiaj o tym Przewodnicz cych Parlamentu Europejskiego i Rady w pi mie podpisanym przez obu przewodnicz cych. Pisma te traktowane s jako oficjalny protokół. Kopie takich pism s przekazywane Komisji w celach informacyjnych. Po zako czeniu procedury

dokumenty robocze wykorzystane podczas post powania pojednawczego s udost pniane w rejestrach poszczególnych instytucji.

38. Sekretariat Parlamentu Europejskiego oraz Sekretariat Generalny Rady wyst puj wspólnie jako sekretariat komitetu pojednawczego we współpracy z Sekretariatem Generalnym Komisji.

POSTANOWIENIA OGÓLNE

39. W przypadku gdy Parlament Europejski lub Rada uznaj , e konieczne jest przedłu enie terminów, o których mowa w art. 251 Traktatu, zawiadamiaj o tym odpowiednio Przewodnicz cego drugiej instytucji oraz Komisj .

40. Je eli Instytucje osi gn ły porozumienie na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo podczas post powania pojednawczego, uzgodniony tekst podlega ostatecznej weryfikacji przez słu by prawno-lingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady, działaj ce w cisłej współpracy i za wzajemnym porozumieniem.

41. W uzgodnionym tek cie nie mo na wprowadza adnych zmian bez wyra nej zgody Parlamentu Europejskiego i Rady reprezentowanych na odpowiednim szczeblu.

42. Ostatecznej weryfikacji dokonuje si przy nale ywym uwzgl dnieniu zró nicowanych procedur w Parlamencie Europejskim i Radzie, w szczególno ci przy zachowaniu terminów zako czenia procedur wewn trznych. Instytucje zobowi zuj si nie wykorzystywa terminów przeznaczonych na ostateczn weryfikacj prawno-lingwistyczn w celu ponownego otwarcia dyskusji na temat kwestii merytorycznych.

43. Parlament Europejski i Rada uzgadniaj wspólny układ tekstów przygotowanych wspólnie przez te instytucje.

44. Instytucje zobowi zuj si do stosowania w mo liwie najszerszym zakresie wzajemnie akceptowanych standardowych klauzul wprowadzanych do aktów przyjmowanych w trybie procedury współdecyzji, co dotyczy w szczególno ci przepisów dotycz cych kompetencji wykonawczych (zgodnie z decyzj w sprawie „komitologii”¹¹¹, wej cia w ycie, transpozycji oraz stosowania aktów, jak równie poszanowania prawa inicjatywy przysługuj cego Komisji.

45. Instytucje b d starały si organiza wspóln konferencj prasow w celu ogłoszenia pomy lnego zako czenia procedury ustawodawczej na etapie pierwszego lub drugiego czytania albo post powania pojednawczego. B d si one tak e starały wydawa wspólne o wiadczenia dla prasy.

46. Po przyj ciu przez Parlament Europejski i Rad aktu prawnego w trybie procedury współdecyzji jego tekst jest przekazywany do podpisu Przewodnicz cemu Parlamentu Europejskiego i Przewodnicz cemu Rady, jak równie Sekretarzom Generalnym tych instytucji.

47. Przewodnicz cy Parlamentu Europejskiego i Rady otrzymuj akt do podpisu w swoich odpowiednich j zykach oraz, w zakresie, w jakim jest to mo liwe, podpisuj akt wspólnie podczas wspólnej ceremonii organizowanej ka dego miesi ca w celu podpisania istotnych aktów w obecno ci mediów.

48. Wspólnie podpisany akt przekazywany jest do publikacji w Dzienniku Urz dowym Unii Europejskiej. Publikacja nast puje zazwyczaj w terminie dwóch miesi cy od daty przyj cia danego aktu prawnego przez Parlament Europejski i Rad .

---

¹¹¹Decyzja Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiaj ca warunki wykonywania uprawnie wykonawczych przyznanych Komisji (Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23). Decyzja zmieniona decyzj 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

49. Je eli jedna z instytucji stwierdzi, e w akcie (lub w jednej z jego wersji j zykowych) wyst piła omyłka lub inny oczywisty b ł d, niezwłocznie zawiadamia o tym pozostałe instytucje. Je eli b ł d dotyczy aktu, który nie został jeszcze przyj ty ani przez Parlament Europejski ani przez Rad , słu by prawno-lingwistyczne Parlamentu Europejskiego i Rady przygotowuj w cisłej współpracy niezbdne sprostowanie. Je eli natomiast b ł d dotyczy aktu, który został ju przyj ty przez jedn lub obie z tych instytucji, to, niezale nie od tego, czy został on ju opublikowany, Parlament Europejski i Rada przyjmuj zgodnie sprostowanie, sporz dzone według odpowiednich procedur tych instytucji.

ZAŁ CZNIK XX

Kodeks post powania w negocjacjach w kontek cie zwyklej procedury ustawodawczej¹¹²

1. Wst p

Niniejszy kodeks post powania okre la ogólne zasady maj ce zastosowanie w Parlamencie, dotycz ce sposobu prowadzenia negocjacji na wszystkich etapach zwyklej procedury ustawodawczej, w celu zwi kszenia przejrzysto ci i odpowiedzialno ci, zwlaszcza na wczesnym etapie procedury¹¹³. Kodeks jest uzupe nieniem „Wspólnej deklaracji w sprawie praktycznych zasad dotycz cych stosowania procedury wspóldecyzji”, uzgodnionej pomi dzy Parlamentem, Rad i Komisj ¹¹⁴, w której skupiono si w wi kszym stopniu na relacjach pomi dzy tymi instytucjami.

Po stronie Parlamentu głównym organem wła ciwym w trakcie negocjacji zarówno na etapie pierwszego, jak i drugiego czytania, jest wła ciwa komisja parlamentarna.

2. Decyzja o przyst pieniu do negocjacji

Zgodnie z ogóln zasad Parlament stosuje wszelkie mo liwo ci dost pne na wszystkich etapach zwyklej procedury ustawodawczej. Decyzja o d eniu do wypracowania porozumienia na wczesnym etapie procesu ustawodawczego powinna by podejmowana odr bnie dla ka dego przypadku, przy uwzgl dnieniu odr bnych cech charakterystycznych poszczególnych spraw. Decyzja ta powinna by tak e uzasadniona politycznie, na przykład w odniesieniu do priorytetów politycznych, niekontrowersyjnego lub „technicznego” charakteru danego wniosku, nagłej sytuacji i/lub stosunku aktualnej prezydencji do danej sprawy.

Mo liwo przyst pienia do negocjacji z Rad jest przedstawiana przez sprawozdawc pełnemu składowi komisji parlamentarnej, a decyzja o podj ciu takiego działania jest podejmowana na podstawie szerokiego konsensusu lub, w razie potrzeby, w drodze głosowania.

3. Skład zespołu negocjacyjnego

Podj ta przez komisj decyzja o przyst pieniu do negocjacji z Rad i Komisj w celu osi gni cia porozumienia dotyczy równie ustalenia składu zespołu negocjacyjnego PE. Zasadniczo zachowuje si równowag polityczn , a wszystkie grupy polityczne reprezentowane s w tych negocjacjach przynajmniej na poziomie personelu parlamentarnego.

Wła ciwe słu by Sekretariatu Generalnego PE s odpowiedzialne za praktyczn organizacj negocjacji.

4. Mandat zespołu negocjacyjnego

Co do zasady, poprawki przyj te w komisji lub podczas posiedzenia plenarnego stanowi podstaw mandatu zespołu negocjacyjnego PE. Komisja parlamentarna mo e ponadto okre li priorytety oraz czas trwania negocjacji.

---

¹¹²Zatwierdzony przez Konferencj Przewodniczcych w dniu 18 wrze nia 2008 r.

¹¹³Szczególn uwag nale y po wi ci negocjacjom odbywaj cym si na tych etapach procedury, w których widoczno przedmiotowej procedury w Parlamencie jest bardzo ograniczona. Odnosi si to do negocjacji przed głosowaniem w komisji w pierwszym czytaniu, maj cych na celu osi gni cie porozumienia w pierwszym czytaniu, po pierwszym czytaniu w Parlamencie, maj cych na celu osi gni cie porozumienia na wczesnym etapie drugiego czytania

¹¹⁴Zob. zał cznik XX.

W wyjątkowym przypadku, jakim są negocjacje na temat porozumienia w pierwszym czytaniu przed głosowaniem w komisji, komisja udziela wskazówek zespołowi negocjacyjnemu PE.

5. Organizowanie rozmów trójstronnych

Co do zasady oraz w celu zwiększenia przejrzystości, rozmowy trójstronne odbywające się w Parlamencie Europejskim i w Radzie są ogłaszane.

Negocjacje w ramach rozmów trójstronnych są oparte na wspólnym dokumencie, zawierającym stanowiska wszystkich instytucji w odniesieniu do poszczególnych poprawek, jak również wszelkie teksty kompromisowe rozpowszechnione podczas posiedzeń trójstronnych (np. ustalona praktyka z zastosowaniem dokumentów czterokolumnowych). W miarę możliwości wśród wszystkich uczestników rozpowszechniane są z wyprzedzeniem teksty kompromisowe poddane pod obrady na kolejnym posiedzeniu.

W razie konieczności zespół negocjacyjny PE powinien mieć zapewnione tłumaczenie ustne¹¹⁵.

6. Informacja zwrotna i decyzja o osiągnięciu porozumienia

Po każdym posiedzeniu trójstronnym zespół negocjacyjny informuje komisję o wyniku negocjacji oraz udostępnia komisji wszystkie rozpowszechnione teksty. Je-li z uwagi na czas nie jest to możliwe, zespół negocjacyjny spotyka się ze sprawozdawcami posilkowymi, w razie konieczności wspólnie z koordynatorami, w celu pełnego uaktualnienia informacji.

Komisja rozpatruje osiągnięte porozumienie lub uaktualnia mandat zespołu negocjacyjnego w sytuacji, gdy wymagane są dalsze negocjacje. Je-li z uwagi na czas nie jest to możliwe, zwłaszcza na etapie drugiego czytania, decyzja w sprawie porozumienia jest podejmowana przez sprawozdawcę i sprawozdawców posilkowych, w razie konieczności wspólnie z przewodniczącym komisji i koordynatorami. Od zakończenia negocjacji do głosowania na posiedzeniu plenarnym powinno być wystarczająco czasu na to, aby umożliwić grupom politycznym przygotowanie ich ostatecznego stanowiska.

7. Pomoc

Zespół negocjacyjny otrzymuje wszystkie środki niezbędne, aby w sposób właściwy prowadzić prace. W skład tych środków powinien wchodzić „zespół wsparcia administracyjnego” złożony z sekretariatu komisji, doradcy politycznego sprawozdawcy, sekretariatu współdecyzji oraz Wydziału Prawnego. W zależności od danej sprawy oraz od etapu negocjacji zespół ten może również zwrócić się o pomoc.

8. Finalizacja

Porozumienie pomiędzy Parlamentem a Radą jest potwierdzane oficjalnym pismem. W tekstach będących przedmiotem porozumienia nie dokonuje się zmian bez wyrażonej zgody, na odpowiednim szczeblu, zarówno Parlamentu Europejskiego, jak i Rady.

9. Procedura pojednawcza

Zasady zawarte w niniejszym kodeksie postępowania mają również zastosowanie do procedury pojednawczej, w której delegacja PE jest głównym organem właściwym po stronie Parlamentu.

---

¹¹⁵Zgodnie z decyzją podjętą przez Prezydium w dniu 10 grudnia 2007 r.

ZAŁ CZNIK XXI

Porozumienie międzyinstytucjonalne między Parlamentem Europejskim a Europejskim Bankiem Centralnym w sprawie praktycznych zasad egzekwowania demokratycznej odpowiedzialności i sprawowania nadzoru nad wykonywaniem zadań powierzonych EBC w ramach jednolitego mechanizmu nadzorczego¹¹⁶

PARLAMENT EUROPEJSKI I Europejski bank centralny,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 127 ust. 6,

uwzględniając Regulamin Parlamentu, w szczególności jego art. 127 ust. 1¹¹⁷,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63., w szczególności jego art. 20 ust. 8 i 9,

uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i prezesa Europejskiego Banku Centralnego wydane w dniu głosowania Parlamentu za przyjęciem wniosku w sprawie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013,

A. mając na uwadze, że w celu zwiększenia bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych oraz stabilności systemu finansowego w Unii Europejskiej i w każdym państwie członkowskim uczestniczącym w jednolitym mechanizmie nadzorczym rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 powierza Europejskiemu Bankowi Centralnemu (EBC) szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi;

B. mając na uwadze, że art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że EBC jest organem właściwym do celów wykonywania zadań nadzorczych powierzonych mu na mocy tego rozporządzenia;

C. mając na uwadze, że powierzenie EBC zadań nadzorczych oznacza, że na EBC będzie spoczywała znaczna odpowiedzialność za przyczynianie się do stabilności finansowej w Unii przy wykorzystaniu jego uprawnień nadzorczych w jak najbardziej skuteczny i proporcjonalny sposób;

D. mając na uwadze, że przeniesienie uprawnień nadzorczych na szczebel Unii należy zrównoważyć stosownymi wymogami w zakresie odpowiedzialności; mając na uwadze, że na mocy art. 20 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EBC odpowiada za wykonanie tego rozporządzenia przed Parlamentem Europejskim i Radą jako instytucjami posiadającymi legitymację demokratyczną, które reprezentują obywateli Unii i państwa członkowskie;

E. mając na uwadze, że art. 20 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 przewiduje, że EBC ma prowadzić lojalną współpracę przy wszelkich dochodzeniach prowadzonych przez Parlament, z zastrzeżeniem postanowień Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE);

F. mając na uwadze, że art. 20 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, że wniosek przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC prowadzi z przewodniczącymi i wiceprzewodniczącymi właściwej komisji Parlamentu poufne dyskusje za zamkniętymi drzwiami na temat zadań nadzorczych EBC, jeżeli takie dyskusje są niezbędne do celów wykonywania uprawnień Parlamentu wynikających z TFUE; mając na uwadze, że przepisy tego artykułu

¹¹⁶Dz.U. L 320 z 30.11.2013, s. 1.

¹¹⁷Nowy art. 140 ust.1.

wymagaj , by ustalenia dotycz ce organizacji tych dyskusji zapewniały pełn poufno zgodnie z obowi zkami w zakresie poufno ci nał onymi na EBC jako wła ciwy organ na mocy stosownego prawa Unii;

G. maj c na uwadze, e art. 15 ust. 1 TFUE stanowi, i instytucje Unii działaj z jak najwi kszym poszanowaniem zasady otwarto ci; maj c na uwadze, e warunki, zgodnie z którymi dany dokument EBC ma charakter poufny, zostały ustanowione na mocy decyzji 2004/258/WE (EBC/2004/3)¹¹⁸; maj c na uwadze, e decyzja ta stanowi, i ka dy obywatel Unii oraz ka da osoba fizyczna lub prawna maj ca miejsce zamieszkania lub siedzib w pa stwie członkowskim ma prawo dost pu do dokumentów EBC, zgodnie z warunkami i ograniczeniami okre lonymi w tej decyzji; maj c na uwadze, e zgodnie z t decyzj EBC odmawia dost pu do dokumentu, je eli jego ujawnienie zagroziłoby pewnym konkretnym interesom publicznym lub prywatnym;

H. maj c na uwadze, e przy ujawnianiu informacji dotycz cych nadzoru ostro no ciowego nad instytucjami kredytowymi EBC nie posiada pełnej uznaniowo ci, lecz ujawnianie takie podlega ograniczeniom i warunkom ustanowionym w stosownym prawie Unii, które ma zastosowanie zarówno do Parlamentu, jak i EBC; maj c na uwadze, e zgodnie z art. 37 ust. 2 Statutu Europejskiego Systemu Banków Centralnych i EBC („statut ESBC”) osoby maj ce dost p do danych podlegaj cych prawodawstwu Unii nakładaj temu obowi zek zachowania tajemnicy podlegaj temu prawu;

I. maj c na uwadze, e w motywie 55 rozporz dzenia (UE) nr 1024/2013 jest mowa o tym, e wszelkie obowi zki sprawozdawcze wobec Parlamentu powinny podlega odpowiednim wymogom dotycz cym zachowania tajemnicy słu bowej; maj c na uwadze, e motyw 74 i art. 27 ust. 1 tego rozporz dzenia przewiduj , i członkowie Rady ds. Nadzoru, komitet steruj cy, personel EBC i personel oddelegowany przez uczestnicz ce pa stwa członkowskie wykonuj cy obowi zki nadzorcze podlegaj wymogom dotycz cym zachowania tajemnicy słu bowej okre lonym w art. 37 statutu ESBC oraz w stosownych aktach prawa unijnego; maj c na uwadze, e art. 339 TFUE i art. 37 statutu ESBC stanowi , i członkowie organów decyzyjnych i personelu EBC oraz krajowych banków centralnych s zobowi zani do zachowania tajemnicy słu bowej;

J. maj c na uwadze, e zgodnie z art. 10 ust. 4 statutu ESBC zebrania Rady Prezesów EBC s poufne;

K. maj c na uwadze, e art. 4 ust. 3 rozporz dzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, i do celu wykonywania zada powierzonych EBC na mocy tego rozporz dzenia EBC stosuje całe stosowne unijne prawo, a w przypadku gdy takie unijne prawo tworz dyrektywy – krajowe ustawodawstwo transponuj ce te dyrektywy;

L. maj c na uwadze, e z zastrze eniem przyszłych zmian lub przyszłych stosownych aktów prawnych, przepisy prawa Unii w zakresie post powania z informacjami, które maj charakter poufny, w szczególno ci art. 53–62 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE¹¹⁹ nakładaj na wła ciwe organy i ich personel obowi zek zachowania cisłej tajemnicy zawodowej lub słu bowej w odniesieniu do nadzoru nad instytucjami kredytowymi; maj c na uwadze, e wszystkie osoby, które pracuj lub pracowały we wła ciwych organach lub na ich zlecenie, s zobowi zane do zachowania tajemnicy zawodowej lub słu bowej; maj c na uwadze, e bez uszczerbku dla przypadków podlegaj cych przepisom prawa karnego, informacje poufne, które

¹¹⁸Decyzja Europejskiego Banku Centralnego 2004/258/WE z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dost pu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego (EBC/2004/3) (Dz.U. L 80 z 18.3.2004, s. 42).

¹¹⁹Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalno ci oraz nadzoru ostro no ciowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniaj ca dyrektyw 2002/87/WE i uchylaj ca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

takie osoby uzyskują w trakcie pełnienia swoich obowiązków, mogą być ujawniane jedynie w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych;

M. mając na uwadze, że art. 27 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 stanowi, iż do celów wykonywania powierzonych mu na mocy tego rozporządzenia zadań EBC jest uprawniony, w granicach i z zastrzeżeniem warunków określonych w stosownym unijnym prawie, do wymiany informacji z krajowymi lub unijnymi organami i podmiotami w przypadkach, gdy stosowne unijne prawo zezwala właściwym organom krajowym na ujawnianie informacji tym jednostkom lub gdy państwa członkowskie mogą przewidzieć takie ujawnienie na podstawie stosownego unijnego prawa;

N. mając na uwadze, że naruszenie wymogów zachowania tajemnicy zawodowej lub służbowej w odniesieniu do informacji dotyczących nadzoru powinno być zagrożone odpowiednimi sankcjami; mając na uwadze, że Parlament powinien stworzyć stosowne ramy działania następujących w przypadku naruszenia poufności przez posłów lub członków personelu;

O. mając na uwadze, że rozdział strukturalny personelu EBC uczestniczącego w pełnieniu obowiązków nadzorczych EBC od personelu uczestniczącego w realizacji polityki pieniężnej musi zapewniać pełną zgodność z przepisami rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;

P. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie nie obejmuje wymiany informacji poufnych dotyczących polityki pieniężnej ani innych zadań EBC, które nie wchodzi w zakres zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013;

Q. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie pozostaje bez uszczerbku dla odpowiedzialności właściwych organów krajowych wobec parlamentów narodowych zgodnie z prawem krajowym;

R. mając na uwadze, że niniejsze porozumienie nie obejmuje ani nie dotyczy obowiązków w zakresie odpowiedzialności i sprawozdawczości, jakim podlega jednolity mechanizm nadzorczy wobec Rady, Komisji lub parlamentów narodowych,

UZGADNIANIA , CO NASTĘPUJE:

I. ODPOWIEDZIALNOŚĆ , DOSTĘP DO INFORMACJI, POUFNOŚĆ

1. Sprawozdania

– EBC przedkłada corocznie Parlamentowi sprawozdanie („sprawozdanie roczne”) z wykonania zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Przewodniczący Rady ds. Nadzoru przedstawia sprawozdanie roczne Parlamentowi podczas wysłuchania publicznego. Projekt sprawozdania rocznego przekazuje się Parlamentowi z zachowaniem poufności w jednym z języków urzędowych Unii na cztery dni robocze przed wysłuchaniem. Następnie przekazuje się tłumaczenie na wszystkie języki urzędowe Unii. Sprawozdanie roczne obejmuje, między innymi, następujące zagadnienia:

- (a) wykonywanie zadań nadzorczych,
- (b) podział zadań między EBC i krajowe organy nadzorcze,
- (c) współpraca z innymi właściwymi organami krajowymi lub unijnymi,
- (d) rozdział polityki pieniężnej od zadań nadzorczych,
- (e) rozwój struktury nadzorczej i personelu pełniącego zadania nadzorcze, w tym liczba i skład grupy oddelegowanych ekspertów krajowych,

- (f) wdrażanie kodeksu postępowania,
- (g) metoda obliczania i wysokość opłat nadzorczych,
- (h) budżet przeznaczony na zadania nadzorcze,
- (i) do wiadomości w ramach sprawozdawczości na mocy art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 (Zgłaszanie naruszeń).

– W fazie początkowej, o której mowa w art. 33 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC przesyła Parlamentowi kwartalne sprawozdania na temat postępów w zakresie operacyjnego wykonania tego rozporządzenia, obejmujące, między innymi, następujące zagadnienia:

- (j) wewnętrzne prace przygotowawcze, wewnętrzna organizacja i planowanie pracy,
- (k) szczegółowe ustalenia dokonane w celu spełnienia wymogu rozdziału polityki pieniężnej od zadań nadzorczych,
- (l) współpracę z innymi właściwymi organami krajowymi lub unijnymi,
- (m) wszelkie przeszkody napotkane przez EBC przy przygotowywaniu się do pełnienia zadań nadzorczych,
- (n) wszelkie przypadki problematyczne lub zmiany w kodeksie postępowania.

– EBC publikuje sprawozdanie roczne na stronach internetowych jednolitego mechanizmu nadzorczego. Zakres usług EBC wiadczonej przez „e-mailową linię informacyjną” zostanie rozszerzony o konkretne kwestie związane z jednolitym mechanizmem nadzorczym, a EBC przekształci wiadomości i pytania otrzymywane pocztą elektroniczną w rubrykę „Najczęściej zadawane pytania” na stronach internetowych jednolitego mechanizmu nadzorczego.

2. Wystąpienia i poufne dyskusje

– Na wniosek właściwej komisji Parlamentu przewodniczący Rady ds. Nadzoru uczestniczy w **zwyczajnym** wysłuchaniu publicznym w sprawie wykonania zadań nadzorczych. Właściwa komisja Parlamentu i EBC uzgadniają terminarz dwóch takich wysłuchań na każdy kolejny rok. Wnioski o zmianę uzgodnionego terminarza składa się na piśmie.

– Ponadto przewodniczący Rady ds. Nadzoru może zostać zaproszony do wzięcia udziału w dodatkowej wymianie poglądów **ad hoc** z właściwą komisją Parlamentu na temat zagadnień dotyczących nadzoru.

– Gdy jest to niezbędne w związku z wykonywaniem przez Parlament uprawnień na mocy TFUE i prawa Unii, przewodniczący właściwej komisji może zwrócić się na piśmie o specjalne **poufne** spotkanie z przewodniczącym Rady ds. Nadzoru, podając powody. Takie spotkania odbywają się w obopólnie uzgodnionym terminie.

– Wszyscy uczestnicy specjalnych **poufnych** spotkań podlegają wymogom w zakresie poufności równoważnym z wymogami, jakim podlegają członkowie Rady ds. Nadzoru i personel EBC wykonujący zadania nadzorcze.

– Na umotywowany wniosek przewodniczącego Rady ds. Nadzoru lub przewodniczącego właściwej komisji Parlamentu oraz za obopólną zgodą, w **zwyczajnych** wysłuchaniach, wymianach poglądów **ad hoc** i **poufnych** spotkaniach mogą uczestniczyć przedstawiciele EBC z Rady ds. Nadzoru lub wyświadczyć usługi członkowie personelu wykonującego zadania nadzorcze (dyrektorzy generalni lub ich zastępcy).

- Do jednolitego mechanizmu nadzorczego stosuje się wynikające z TFUE zasady otwartości instytucji unijnych. Dyskusje podczas specjalnych **poufnych** spotkań muszą być zgodne z zasadami otwartości i wyjątkowo istotnych okoliczności. Obejmują one wymianę informacji poufnych dotyczących wykonywania zadań nadzorczych, w granicach określonych w stosownym prawie unijnym. Ujawnianie informacji może być ograniczone przewidzianymi przez prawo granicami jawności.
- Osoby zatrudnione przez Parlament i przez EBC nie mogą ujawniać informacji uzyskanych w ramach swoich działań związanych z wykonywaniem zadań powierzonych EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, nawet jeżeli działania te zostały już zakończone lub gdy osoby te nie są już zatrudnione przez te instytucje.
- Przedmiotem **zwykłych** wysłuchań, wymian poglądów **ad hoc** i **poufnych** spotkań mogą być wszystkie aspekty działalności i funkcjonowania jednolitego mechanizmu nadzorczego wchodzące w zakres rozporządzenia (UE) nr 1024/2013.
- Z **poufnych** spotkań nie sporządza się protokołów ani żadnych innych zapisów. Nie wygłasza się oświadczeń dla prasy ani dla innych środków przekazu. Każdy uczestnik poufnych dyskusji podpisuje każdorazowo oświadczenie, że nie ujawni treści tych dyskusji osobom trzecim.
- W **poufnych** spotkaniach mogą uczestniczyć jedynie przewodniczący Rady ds. Nadzoru oraz przewodniczący i wiceprzewodniczący właściwej komisji Parlamentu. Zarówno przewodniczący Rady ds. Nadzoru, jak i przewodniczący i wiceprzewodniczący właściwej komisji Parlamentu może towarzyszyć dwóch członków – odpowiednio – personelu EBC i sekretariatu Parlamentu.

3. Odpowiedzi na pytania

- Na skierowane przez Parlament pytania pisemne EBC udziela odpowiedzi na piśmie. Pytania te są kierowane do przewodniczącego Rady ds. Nadzoru za pośrednictwem przewodniczącego właściwej komisji Parlamentu. Odpowiedzi na pytania udziela się niezwłocznie, a w każdym razie w ciągu pięciu tygodni od przekazania ich do EBC.
- Parlament i EBC przeznaczają specjalne rubryki swoich stron internetowych na wskazane powyżej pytania i odpowiedzi.

4. Dostęp do informacji

- EBC dostarcza właściwej komisji Parlamentu, co najmniej, wyczerpujące i konkretne protokoły z obrad Rady ds. Nadzoru, umożliwiające zrozumienie przebiegu debaty, wraz z opatrzonym uwagami wykazem decyzji. W razie sprzeciwu Rady Prezesów wobec projektu decyzji Rady ds. Nadzoru zgodnie z art. 26 ust. 8 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 prezes EBC informuje przewodniczącego właściwej komisji Parlamentu o powodach takiego sprzeciwu zgodnie z wymogami w zakresie poufności, o których mowa w niniejszym porozumieniu.
- W razie likwidacji instytucji kredytowej informacje dotyczące tej instytucji kredytowej, które nie są informacjami poufnymi, ujawnia się po fakcie, gdy wszystkie ograniczenia dotyczące udzielania istotnych informacji wynikające z wymogów w zakresie poufności przestają mieć zastosowanie.
- Wysoko opłat nadzorczych i objaśnienie sposobu ich obliczania publikuje się na stronie internetowej EBC.
- EBC publikuje na swojej stronie internetowej przewodnik po swoich praktykach nadzorczych.

5. Ochrona informacji i dokumentów niejawnych EBC

– Parlament wdraża działania ochronne i środki odpowiadające stopniowi wrażliwości informacji lub dokumentów pochodzących z EBC oraz informuje o nich EBC. W każdym przypadku ujawniona informacja lub dokument zostanie wykorzystane wyłącznie w celu, w jakim jest udostępniona.

– Parlament zwraca się do EBC o zgodę na ujawnienie informacji dodatkowym osobom lub instytucjom, a obie instytucje współpracują ze sobą przy wszelkich postępowaniach sądowych, administracyjnych lub innych, w ramach których zwrócono się o dostęp do takich informacji lub dokumentów. W odniesieniu do wszystkich lub niektórych kategorii ujawnionych informacji lub dokumentów EBC może zwrócić się do Parlamentu o prowadzenie wykazu osób mających dostęp do tych informacji i dokumentów.

II. PROCEDURY WYBORU

– EBC określa i podaje do publicznej wiadomości kryteria wyboru przewodniczącego Rady ds. Nadzoru, w tym podane pojęcie kwalifikacji, znajomości instytucji finansowych i rynków oraz do wiadomości w dziedzinie nadzoru finansowego i nadzoru makroostrościowego. Przy określaniu tych kryteriów EBC dąży do zagwarantowania najwyższych standardów zawodowych oraz uwzględnienia potrzeb ochrony interesu całej Unii i bierze pod uwagę różnorodność składu Rady ds. Nadzoru.

– Na dwa tygodnie przed opublikowaniem przez Radę Prezesów EBC ogłoszenia o naborze właściwej komisji Parlamentu informuje się o szczegółach otwartej procedury kwalifikacyjnej (w tym o kryteriach wyboru i profilu funkcji), którą EBC zamierza zastosować do wyboru przewodniczącego.

– Rada Prezesów EBC informuje właściwą komisję Parlamentu o składzie puli kandydatów na stanowisko przewodniczącego (liczba zgłoszeń, charakterystyka kompetencji zawodowych kandydatów, równowaga płci i narodowości) oraz o metodzie selekcji tych w celu stworzenia krótkiej listy co najmniej dwóch kandydatów i wysunięcia ostatecznej propozycji EBC.

– EBC dostarcza właściwej komisji Parlamentu krótką listę kandydatów na stanowisko przewodniczącego Rady ds. Nadzoru. Ta lista EBC dostarcza co najmniej na trzy tygodnie przed przedłożeniem swojej propozycji kandydata na stanowisko przewodniczącego.

– Właściwa komisja Parlamentu może kierować do EBC pytania dotyczące kryteriów wyboru oraz krótkiej listy kandydatów w ciągu tygodnia od ich otrzymania. EBC musi odpowiedzieć na takie pytania na piśmie w ciągu dwóch tygodni.

– Proces zatwierdzenia propozycji obejmuje następujące kroki:

EBC przekazuje Parlamentowi propozycje kandydatów na stanowiska przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wraz z pisemnym uzasadnieniem kandydatur.

Właściwa komisja Parlamentu przeprowadza publiczne wysłuchanie proponowanych kandydatów na stanowiska przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady ds. Nadzoru.

Parlament podejmuje decyzję o zatwierdzeniu proponowanych przez EBC kandydatów na stanowiska przewodniczącego i wiceprzewodniczącego w drodze głosowania we właściwej komisji i na posiedzeniu plenarnym. Parlament, z uwzględnieniem swojego terminarza, podejmuje tę decyzję, co do zasady, w ciągu sześciu tygodni od otrzymania propozycji.

- e eli propozycja kandydata na stanowisko przewodniczego nie zostanie zatwierdzona, EBC może podjąć decyzję o skierowaniu do puli osób, które początkowo zgłosiły swoją kandydaturę na to stanowisko, lub o ponownym wszczęciu procedury wyboru, w tym o opracowaniu i publikacji nowego ogłoszenia o naborze.
- EBC przedkłada Parlamentowi propozycję odwołania przewodniczego lub wiceprzewodniczego ze stanowiska i odpowiednio ją uzasadnia.
- Proces zatwierdzenia propozycji obejmuje:
  - głosowanie we właściwej komisji Parlamentu nad projektem rezolucji oraz
  - głosowanie nad tą rezolucją, w celu zatwierdzenia lub wyrażenia sprzeciwu, na posiedzeniu plenarnym.
- Jeżeli Parlament lub Rada poinformują EBC, że uznają warunki odwołania przewodniczego lub wiceprzewodniczego Rady ds. Nadzoru za spełnione zgodnie z art. 26 ust. 4 rozporządzenia (UE) 1024/2013, EBC przedstawia swoje uwagi na piśmie w ciągu czterech tygodni.

III. DOCHODZENIA

- Jeżeli Parlament, zgodnie z art. 226 TFUE i z decyzją Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji 95/167/WE, Euratom, EWWiS¹²⁰, powoła komisję śledczą, EBC zgodnie z przepisami prawa Unii wspomaga komisję śledczą w pełnieniu jej funkcji zgodnie z zasadą lojalnej współpracy.
- Wszelkie prace komisji śledczej, w których jest ona wspomagana przez EBC, są prowadzone w ramach wyznaczonych przez decyzją 95/167/WE, Euratom, EWWiS.
- EBC lojalnie współpracuje przy wszelkich prowadzonych przez Parlament dochodzeniach, o których mowa w art. 20 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 na mocy tych samych przepisów, które mają zastosowanie do komisji śledczych, oraz na tych samych zasadach ochrony poufności informacji, co zasady przewidziane w niniejszym porozumieniu w odniesieniu do poufnych spotkań (I.2).
- Wszyscy adresaci informacji udostępnianych Parlamentowi w kontekście dochodzeń podlegają wymogom w zakresie poufności równoważnym z wymogami, jakim podlegają członkowie Rady ds. Nadzoru i personel EBC wykonujący zadania nadzorcze, a Parlament i EBC uzgadniają środki, jakie należy podjąć w celu zapewnienia ochrony takich informacji.
- Jeżeli ochrona interesu publicznego lub prywatnego uznana w decyzji 2004/258/WE wymaga zachowania poufności, Parlament zapewnia zachowanie tej ochrony i nie ujawnia treści takich informacji.
- Prawa i obowiązki instytucji i organów Unii ustanowione w decyzji 95/167/WE, Euratom, EWWiS stosuje się odpowiednio do EBC.
- Każdorazowe zastąpienie decyzji 95/167/WE, Euratom, EWWiS innym aktem prawnym lub jej zmiana będzie wymagała renowacji części III niniejszego porozumienia. Do czasu uzgodnienia nowego porozumienia dotyczącego odpowiednich części nadal obowiązują niniejsze porozumienie wraz z decyzją 95/167/WE, Euratom, EWWiS w jej wersji na dzień złożenia podpisu pod niniejszym porozumieniem.

¹²⁰Decyzja Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji 95/167/WE, Euratom, EWWiS z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń (Dz.U. L 78 z 6.4.1995, s. 1).

IV. KODEKS POST POWANIA

- Przed przyjęciem kodeksu post powania, o którym mowa w art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, EBC informuje właściwą komisję Parlamentu o podstawowych elementach projektu kodeksu post powania.
- Na pisemny wniosek właściwej komisji Parlamentu EBC informuje na piśmie Parlament o wykonywaniu kodeksu post powania. EBC informuje również Parlament o potrzebie aktualizacji kodeksu post powania.
- Kodeks post powania reguluje kwestie konfliktu interesów i gwarantuje przestrzeganie przepisów dotyczących rozdziału funkcji nadzorczych od funkcji w zakresie realizacji polityki pieniężnej.

V. PRZYJĘCIE AKTÓW PRZEZ EBC

- EBC należy informować właściwą komisję Parlamentu o procedurach (w tym o terminarzu) ustanowionych przez EBC w celu przyjęcia rozporządzeń, decyzji, wytycznych i zaleceń EBC („akty”), które zgodnie z rozporządzeniem (UE) 1024/2013 podlegają konsultacjom społecznym.
- W celu zwiększenia przejrzystości i spójności polityki EBC informuje właściwą komisję Parlamentu, w szczególności, o zasadach i o rodzajach wskaźników lub danych, jakie zazwyczaj stosuje przy opracowywaniu aktów i zaleceń w sprawie polityki.
- Przed rozpoczęciem procedury konsultacji społecznych EBC przekazuje projekty aktów właściwej komisji Parlamentu. Jeżeli Parlament zgłosi uwagi do aktów, może na dokonać nieformalnej wymiany poglądów z EBC na ich temat. Takie nieformalne wymiany poglądów odbywają się równoległe z otwartymi konsultacjami społecznymi, które EBC przeprowadza zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (UE) 1024/2013.
- Po przyjęciu aktu EBC przekazuje go właściwej komisji Parlamentu. EBC regularnie informuje również Parlament na piśmie o potrzebie zmiany przyjętych aktów.

VI. POSTANOWIENIA KOŃCOWE

1. Co trzy lata obie instytucje poddają ocenie wykonanie niniejszego porozumienia w praktyce.
2. Niniejsze porozumienie wchodzi w życie z dniem wejścia w życie rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 lub z dniem następującym po podpisaniu niniejszego porozumienia, w zależności od tego, który z tych terminów jest późniejszy.
3. Zobowiązania dotyczące poufności informacji są wiążące dla obu instytucji również po wygaśnięciu niniejszego porozumienia.
4. Niniejsze porozumienie podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

INDEKS

Liczby arabskie oznaczają artykuły. Liczby rzymskie oznaczają załączniki, a następujące po nich liczby arabskie, rzymskie lub litery oznaczają sekcje, artykuły lub ustępy tych załączników.

- A -

Absolutorium	
- decyzje	V
- inne instytucje i organy	94
- Komisja	93
- o wiadczenie Trybunału Obrachunkowego	125
- Parlament	98
- Przewodniczący Parlamentu Europejskiego	94
Agencje	
- europejskie	139
- opinie	139
AKP	VI.II
Akty delegowane	105
Akty prawne	
Akty prawne przyjęte	77
Archiwa	192, 217
Asystenci	

- B -

Bezpieczeństwo informacji	VII.E
Biuletyn	31
Budżet	95, V, VI.IV, VI.V
- absolutorium	93 - 94, 125, V, VI.V
- kontrola budżetowa	125
- kontrola nad wykonywaniem	95, VI.V
- ogólny	
- rozpatrywanie w Parlamencie	86 - 92
Byli posłowie	11

- C -

COSAC	143
Czasowe sprawowanie funkcji Przewodniczącego	14
Członkowie	
- delegacje międzyparlamentarne	212
- Europejski Bank Centralny	122
- interes finansowy	I
- Komisja	118, XIII
- komisje	198 - 199, VIII
- wybór	199
- Trybunał Obrachunkowy	121
Czytania	39, 41, 43 - 44, 46 - 54, 56 - 60, 62 - 72, 75 - 77

- D -

Debata	
- łamanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa	135, 149, IV
- łączna	155
- nadzwyczajna	153 - 154
- odroczenie	185, 190
- procedura bez	50, 150
- zamknięcie	185, 189
- złożenie o wiadczenia	123
Debata łączna	155
Debata nadzwyczajna	153 - 154
Delegacje	25
- ad hoc	27
- do wspólnych komisji parlamentarnych	214
- mierzyparlamentarne	212, VI, II
- przewodniczący	30
- stałe	27, 212
Demokracja	42, 83, 99, 135, 149, 224 - 225, IV
Dewiza	228
Dialog społeczny	101
Dialog z Radą	62, 66
Diety	10
Dodatki	166
Dokumenty	
- doręczanie	156, 160
- dostępnego	43, 115 - 116, 160, VII, B, VII, C, VII, D, VII, E, XIV
- poufne	VII
- ustawodawcze	
. rozpatrywanie we właściwej komisji	47
Dopuszczalność	
- poprawki	22, 69, 99, 170, 174
- pytania	II
- pytania wymagające odpowiedzi na piśmie	130 - 131
Doręczanie	156, 160 - 161, 192, IV
Dostęp	
- do dokumentów	43, 115 - 116, 160, VII, D, XIV
- do Parlamentu	XV
Drugie czytanie	64 - 69, 76
- budżet	
- głosowanie	68 - 69, 76, 171
- porozumienia	73, 76, XX
- przedłużenie terminu	65
- rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym	67 - 69, 76
- rozpatrywanie na szczepku komisji	64 - 66
- wspólne posiedzenia komisji	55
- zalecenie do	66 - 67
. Komisje tymczasowe - patrz Komisje specjalne	
- zamknięcie	67
Drugie sprawozdanie	60
Dziennik Urzędowy	25, 32, 76, 78, 91, 116, 192 - 194, 198, 219, V, VIII, X, XIV, XVII, XIX

- E -

Elektroniczny obieg dokumentów	161
Elektroniczny rejestr petycji	216
Eurogrupa	II
Europejski Bank Centralny	
- kandydaci	122
- o wiadczenie	126
- Porozumienie międzyinstytucjonalne w sprawie jednolitego mechanizmu nadzorczego	XXI
- powoływanie członków	122
- pytania pisemne	131
Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny	137
Europol	VI.XVII

- F -

Flaga	228
-------------	-----

- G -

Głosowanie	22, 171 - 174, 176 - 178, 180 - 184, 189
- drugie czytanie	67 - 69, 76
- elektroniczne	181, 208
- imienne	22, 52, 90, 118 - 119, 173, 179, 181 - 182, 208
- kolejno	22, 171, 174
- komisje	200, 208
- kowcowe	58, 179, 208
- kwestionowanie	184
- lczne	22
- odroczenie	60, 185, 190, 192
- pierwsze czytanie	59
- podzielone	22, 173, 176
- pojedyncze	58, 179, 208
- poprawki	169, 174 - 175, 179, 208
- prawo do	177
- procedura	171, 208
- przez podniesienie rki	178, 208
- przez powstanie z miejsc	178
- równa liczba głosów	16 - 17, 24, 172
- tajne	182, 199
- trzecie czytanie	72
- wa no	168
- wyją nienia	22, 183
- zasady	173
Grupy	32 - 33, 36
- działalno	33
- sytuacja prawna	33
- tworzenie	32
- wyznaczanie kandydatów na członków komisji	199
- wyznaczanie zast pców członków komisji	200

- H -

Hymn	228
------------	-----

- I -

Identyfikatory	IX.A
Immunitet	5 - 9, 179 - 180, 208, VI.XVI
Inauguracyjne posiedzenie	3, 14, 146
Informacje sensorytywne	5, VII.B, VII.C, VII.E, XIV
Inicjatywa	
- obywatelska	211, 218, XIII
- pa stwa członkowskiego	48
- przewidziana w art. 225 TFUE	46
- sprawozdanie z własnej inicjatywy	45, 52, 54
- ustawodawcza	37, 45 - 46, 48
Inicjatywa obywatelska	211, XIII
Interesy finansowe	
- posłowie	I
- Unia	12, XI

- J -

Jednolity mechanizm nadzorczy	XXI
J zyki	25, 158 - 159, 198, 215, X

- K -

Kadencja	19
Karta Praw Podstawowych	38, 115
Kodeks post powania	21, I, IX, XIII, XX
Kodyfikacja ustawodawstwa Unii	103
Komisja	
- absolutorium	93
- czas wyst pie	162
- członkowie	118, XIII
- dymisja członka	XIII
- informowanie Parlamentu	VII.E, XIII
- mandat negocjacyjny	108
- odrzucenie wniosku	104
- o wiadczenie	123 - 124
- powoływanie	118
- program działalno ci legislacyjnej i prac	37
- przewodnicz cy	117
- przyj cie poprawek do propozycji	61
- pytania	128 - 130, II
- stanowisko w sprawie poprawek	58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- rodki wykonawcze	106
- uprawnienia wykonawcze	XII, XIII.2
- wnioski o wydanie opinii	47
- wotum nieufno ci	119
- wycofanie projektu	60, 62, 68
- zało enia polityczne	117

- zmiana projektu	57
Komisje	39, 49 - 54, 56, 196, 198 - 204, 206 - 210, VI
- członkowie	199 - 200, 204
- dialog z Rad	66
- drugie czytanie	64 - 66
- głosowanie	208
- kompetencje	27, 196, 201, V.6, VI
- miejsce obrad	147
- odesłanie do	188
- opinia	53, 133, 201, 208, VI
- pierwsze czytanie	39, 41, 43, 57 - 58
- podkomisje	201, 203
- poprawki złożone na posiedzeniu plenarnym	175
- posiedzenia	50, 66, 112, 115, 118, 121 - 122, 126, 136, 147, 175, 200, 203 - 204, 206 - 207, VII.A, VIII
- posiedzenia o charakterze pilnym	113
- postępowanie pojednawcze (art. 294 TFUE)	70 - 72, XIX
- powoływanie	196, 198
- prezydium	56, 204
- procedura	66, 206 - 208, 210
- protokoły	115, 207
- przewodniczący	29, 56, 73, 106, 198, 204
- skład	27, 199 - 200
- spór kompetencyjny	201
- sprawozdanie	49, 51 - 52, 54, 56, 60, XVII
- sprostowania	231
- uległe	27, 198 - 199, 201, VIII
- trzecie czytanie	70 - 71, XIX
- tura pyta	210
- uprawnienia	199 - 200, V.6, VI
- weryfikacja mandatów	3, 202, VI.XVI
- właściwe	46 - 47, 66
- wspólne	214, XVI
- wspólne posiedzenia	55, 201
- zaangażowane	54, XVI, XVII
- zastępcy	200
Komisje specjalne	197, 201, 203
Komisje tymczasowe - patrz Komisje specjalne	
Komitet doradczy ds. postępowania posłów	I
Komitet Regionów	138
Komitologia	XII
Konferencja parlamentów	144
Konferencja Przewodniczących Delegacji	30
Konferencja Przewodniczących	
- kompetencje	27, 225
- obowiązki	21, 27, 46, 73 - 74, 166, 225, XVII
- pytania	31
- skład	26
Konferencja Przewodniczących Komisji	29, 73, 211, XVII
Konflikt interesów	I, VII.F
Konsultacja	47 - 48
- agencje europejskie	139
- art. 140 TFUE	135

- inicjatywy ustawodawcze państw członkowskich	48
- ponowna	63
- wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa	112
Kontakty z innymi instytucjami	
Kontrsprawozdawcy	205
Końcowe opracowanie prawno-lingwistyczne	75, 78, 193
Koordynatorzy komisji	73, 205, XVI
Korupcja	12, XI
Korzystanie z przywilejów i immunitetu	7, 9
Ksiąstwo	96, 98, VI.IV, VI.V
Kwestorzy	
- obowiązkowi	24 - 25, 28, I, IX
- pytania do	31
- rejestr o świadczone dotychczasowe wsparcie	34
- wybór	15, 18 - 21
Kworum	168, 208

- L -

Legitymacja	5
Lista mówców	189
Lobbyści	IX

- M -

Mandat	2, VI.XVI
- wygaśnięcie mandatu	4
- zrzeczenie się	4
Mandat negocjacyjny	73, 108
Mandaty (weryfikacja)	3, 14, 202
Mianowanie	
- kandydatów na komisarzy	118
Miejsce obrad i posiedzenia	147
Miesięczne przewidywanie budżetowe	92
Misja badawcza lub obserwacyjna	201
Mówcy	
- czas wypowiedzi	123, 128, 135, 152 - 154, 163 - 164, 166, 185 - 186
- lista mówców	189
- przydzielanie czasu wypowiedzi	162, IV
- treść wystąpienia	
- udzielanie głosu	

- N -

Nadużycia finansowe	12, XI
Naruszenie	
- zasady podstawowe	78, 83, 99
Naruszenie porządku poza salą obrad	XV
Negocjacje akcesyjne	214
Negocjacje międzyinstytucjonalne w procedurach ustawodawczych	73
Niebieska karta	162
NiefORMALNE grupy posłów	34, I

Normy post powania	165
--------------------------	-----

- O -

Obserwatorzy	13
Odesłanie do komisji	
- absolutorium	V.5
- bud et	
- drugie czytanie	66
- wniosek proceduralny	185
- wnioski Komisji	
. drugie czytanie	66
. odroczenie głosowania (nieprzyj cie poprawek przez Komisj	61
- wspólne stanowisko Rady	47
Odroczenie debaty lub głosowania	185, 190
Odrzucenie	
- wniosku Komisji	60, 104, 192
- wspólne stanowisko	68, 192
OLAF	12
Opinia	
- Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny	137
- komisji	39, 41, 53 - 54, 134, 201, 216 - 217, V.1, V.6
- Komitet Regionów	138
- mniejszo ci	56, 198
- Parlamentu	59, 108, 112, 117, 121 - 122, 132, 154
- post powanie po wydaniu opinii przez Parlament	62 - 63
- wnioski o wydanie	47 - 48
- w sprawie zalece Rady	100
Opinie mniejszo ci	56, 198
Opinie naukowe	139
Organy Parlamentu Europejskiego	24 - 31
O wiadzenia pisemne	
- umieszczane w rejestrze	136
- zał czone do pełnego sprawozdania	162
O wiadzenie	123, 126
- Europejski Bank Centralny	122, 126
- kandydat na przewodnicz ego Komisji	117
- Komisja	57, 123
- o korzy ciach finansowych	21, 34, I
- osobiste	164
- Rada	123
- Rada Europejska	123
- Trybunał Obrachunkowy	121, 125
- Wysoki Przedstawiciel ds. wspólnej polityki zagranicznej i bezpiecze stwa	
Otwarto i przejrzysto	31, 115 - 116

- P -

Pa stwa stowarzyszone	214
Pa stwa trzecie	
- AKP	V.6, VI.II
- negocjacje akcesyjne	81, 214, XIII.4

- stosunki z	27, 214
Państwo prawa	38, 99, 135, 149, 224 - 225, IV
Parlamenty	
- konferencja	144
- państw członkowskich	27, 142 - 143
Parlamenty krajowe	
- kontakty	25
- uzasadnione opinie	42
- współpraca	142
Partie polityczne na poziomie europejskim - przepisy wykonawcze	25, 223 - 225
- komitet złożony z niezależnych osobistości	225
- kompetencje Prezydium	224
- kompetencje Przewodniczącego	223
- kompetencje właściwej komisji	225
- pomoc techniczna	224
- program	225
- roczne kwoty	224
- zaprzestanie finansowania	224
Pełne sprawozdanie	194
- publikacja	194
Petycje	215 - 217, 229, VI.XX
Pierwsze czytanie	38, 41 - 43, 47, 57 - 63, 75
- budżet	
- dalsza procedura	62 - 63
- głosowanie	59
- porozumienia	73, 75, XX
- rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym	59 - 61
- rozpatrywanie na szczeblu komisji	39, 41, 43, 49 - 54, 56 - 58
- zamknięcie	59
Podkomisje	201, 203
Podpisanie dokumentów	161
Podpisanie przyjętych aktów prawnych	77
Podstawa prawna	
- inicjatywa przewidziana w art. 225 TFUE	46
- pierwsze czytanie	39
- umowy międzynarodowe	108
- właściwa komisja	46, VI.XVI
- wnioski Komisji (zmiana)	63
Podstawowe zasady	83, VI, XVI
Polityka gospodarcza	127
Polityka monetarna	126
Polityka zagraniczna	112 - 113, VI.I
Ponowne przekazanie Parlamentowi	63
Poprawki	169
- dopuszczalność	22, 104, 170
- doręczanie	169
- drukowanie	169
- języki	158 - 159, 169
- kolejno głosowania	174
- komisje	175, 208
- kompromis	61, 66, 69
- kompromisowe	61, 66, 69, 73, 173 - 174
- podjęcie	169

- przedstawianie	62, 169
- przyj cie	61
- przyj cie bez	50, 150
- rozpatrywanie w komisjach poprawek zło onych na posiedzeniu plenarnym	175
- składanie	62, 74, 169, 208
- stanowisko Komisji	58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- tekst skonsolidowany	73, 193
- terminy	74, 169
- ustne	113, 169, 208
- wycofanie	169
Poprawki kompromisowe	66, 69, 173 - 174
Porozumienia dobrowolne	102
Porozumienia mi dzyinstytucjonalne	140, 230, VII.B, VII.C, VII.D, IX.B, XII, XIII, XIII.4, XVIII, XIX, XXI
Porozumienia w pierwszym czytaniu	73, 75, XX
Porozumienie w drugim czytaniu	73, 76, XX
Porz dek dzienny	
- komisji	66, 130 - 131, 206, VII.A
- ko cowy projekt	150, 152, XIII
- projekt	27, 74, 149 - 150
- przyj cie	152 - 153
- wpisanie do ...	9, 56, 61 - 62, 67, 72, 113, 128, 135, 149 - 150, 152 - 154, 188, 201, 219, II, IV, V.4
- zmiana	188, 190
Porz dek na sali obrad	157, 165 - 167, XV
Porz dek obrad	155 - 156
- komisji	4
Posiedzenie	146
- audiowizualny zapis obrad	195
- jawno	112, 192, 194 - 195, 206 - 207, VII.A
- miejsce	147
- obecno posłów	148
- pełne sprawozdanie	194
- protokół	192
- przebieg	25
- zasady prowadzenia	157 - 160, 162 - 167
- zawieszenie lub zamkni cie	152, 165, 167, 185, 191
Posiedzenie plenarne	
- bud et	87 - 93
- drugie czytanie	67 - 69, 76
- pełne sprawozdanie	194
- pierwsze czytanie	59 - 61, 72
- poprawki	53 - 54, 169, 175
- protokół	192
- trzecie czytanie	72
Posłowie	1 - 11, 35, 148
- asystenci	IX
- byli posłowie	6, I, IX
- interes finansowy	I
- niezrzeszeni	26, 35, 199 - 200, 205
- Statut	10, 52, I, XV
- uczestnictwo w posiedzeniach	148
- wydatki	10

- wyga ni cia mandatu	4
- wykluczenie	166
Post powanie	
- kodeks post powania	IX, XV
- w komisji	50, 54, 56, 175, 204
Post powanie odwoławcze	167
Post powanie pojednawcze	70 - 72
- komitet pojednawczy	
. skład i procedura	71
- trzecie czytanie	70 - 72
Post powanie przed s dem	141
Post powanie przed Trybunałem Sprawiedliwo ci	219, 221, V.6
Poufno	5, 25, 31, 198, 220, VII.A, VII.B, VII.C, VII.D, VII.E, VIII, XIV
Powolywanie	
- członkowie Europejskiego Banku Centralnego	122, XXI
- członkowie Trybunału Obrachunkowego	121
- Komisja	118
- Przewodnicz cy Komisji	117
- specjalni przedstawiciele	110
- szefowie zewn trznych przedstawicielstw	111
Prawa człowieka	83, 99, 114, 135, 224 - 225, IV
Prawa podstawowe	38, 99, VI.XVII
Prawo Unii	
- kodyfikacja	14
- przekształcenie	104
- stosowanie	141, 198, VI.XVI, VIII, XIII.2
- uproszczenie	103 - 104
Preliminarz bud etowy	96 - 97
Prezenty i podobne korzy ci	I
Prezydium	
- komisje	198, 204, VII.A
- obowi zki	25, 158 - 159, 161, 166 - 167, 211, 224
- pytania	31
- skład	19 - 20, 24 - 25
- zadania	25
Procedura	22, 38
- absolutorium	93 - 94, 98
- bez poprawek i debaty	50, 150
- bud et	87 - 93, 95, VI.IV
- głosowania	150, 171 - 172, 208
- pojednawcza	70 - 72, 90, XIX
- rozpatrywania porozumie dobrowolnych	102
- tryb pilny	154
- uproszczona	50, 150
- ustawodawcza ...	37, 39, 41, 43 - 44, 46 - 54, 56 - 72, 75 - 77, 99 - 104, 106, 141, 231, XIX
- w komisjach	49, 51 - 53, 66, 70 - 71, 206 - 207, 210, VII.A
- w komisji	231
- wnioski	22, 185
Procedura krótkiej prezentacji	52, 151
Procedura uproszczona	50, 150
Procedura wydawania opinii	
- art. 122 Traktatu WE	100
Procedura zgody	79 - 85, 99

Procedury ustawodawcze	....37 - 39, 41, 43 - 44, 46 - 54, 56 - 72, 75 - 77, 99 - 104, 106, 141, 231, XIII.2
Program działalności ustawodawczej i prac (zob. program prac)	
Program prac	37
Projekt rezolucji	..... 51 - 53, 62, 83, 95, 102, 114, 123, 128, 135, 170, 216, IV
Proporcjonalność	42
Protokoły	
- komisje	..... 207, VII.A
- Konferencja Przewodniczących	31
- posiedzenia	.....136, 148, 192
- Prezydium	31
- publikacja	192
Protokół finansowy	108
Przebieg	
- posiedzenia	.....25, 167
Przejrzystość	 I
- działania Parlamentu	..... 115 - 116
- procesu ustawodawczego	43
Przekazanie do komisji	
- sprostowania	231
Przekazanie do rozpatrzenia komisji	
- pierwsze czytanie	47
- propozycje Komisji	
. odrzucenie	60
- umowy międzynarodowe	108
- wspólne stanowisko Rady	47
Przekazywanie informacji sensorycznych	..... VII.B, VII.E
Przekształcenie prawa Unii	104
Przesłuchania	..... 25, 198, 205 - 206, 216, XVI
Przestrzeganie regulaminu	22
Przewodniczący Komisji (powoływanie)	117
Przewodniczący Parlamentu	
- kompetencje	.22, 25, 46, 77, 124, 135 - 136, 139, 141, 162 - 163, 169 - 170, 184, 186, 192, 223, 225, II
- obowiązki	..... 21 - 22, 166, 231, I, IV, XV
- wybór	..... 15 - 16, 19 - 20
Przewodniczący Rady	..... 66, 76, 119, XVI, XIX
Przewodniczący senior	16
Przydział	
- czasu wystąpienia	..... 162, IV
- miejsca na sali posiedzenia	36
Przystąpienie	
- negocjacje	.....80, 89, 214, XIII.4
- traktaty	.....81, 214
Przywileje i immunitety	..... 5 - 9, 222, VI.XVI
Publiczny dostęp do dokumentów	..... 31, 115 - 116, XIV
Pytania	
- do Europejskiego Banku Centralnego	.....131, III
- do Prezydium, Konferencji Przewodniczących i Kwestorów	31
- do Rady i Komisji	.....22, 128 - 130, II
- krótkie i zwięzłe	..... 123 - 124
- pisemne	131
- priorytetowe	130

- tura pyta	129, II
- wymagaj ce odpowiedzi na pi mie	130, III
- wymagaj ce odpowiedzi ustnej i debaty	128
Pytanie wst pne	185, 187

- R -

Rada

- czas wyst pie	162
- dialog wla ciwej komisji z	62, 66
- konsultacje	47
- o wiadczenie	123
- posiedzenia	44
- pytania	128 - 130, II
- wspólne stanowisko	64
- zalecenia dla	113, 134
Rada Europy	213
Regulamin	227
- poprawki	VI.XVIII
- porozumienia miedzyinstytucjonalne	140
- przestrzeganie	186
- stosowanie	226, VI.XVIII
- zmiany	227
Rejestr	
- dokumentów Parlamentu	116, XIV
- lobbistów	IX
- obecno ci posłów	148
- o wiadcze dotycz cych wsparcia	34
- o wiadcze pisemnych	136
- petycji	215 - 216
Reprezentowanie Parlamentu na posiedzeniach Rady	44
Rezolucja ustawodawcza	48 - 49, 59 - 61, 171
Roczny program działalno ci ustawodawczej	37 - 38, 46 - 47
Rozmowy trójstronne dotycz ce kwestii finansowych	89
Równa liczba głosów	172
Rzecznik Praw Obywatelskich	219 - 221
- działalno	220, X
- odwołanie	221
- powołanie	219

- S -

Sankcje	166 - 167
Schemat organizacyjny (Sekretariat Generalny)	222
Sekretariat	25
- grupy polityczne	33
- posłowie niezrzeszeni	35
Sekretariat Generalny	96, 159, 222
Sekretarz generalny	25, 77, 157, 165, 222, 224
Sesja	146
Sesja miesi czna	146
Skład Parlamentu	84, 99

Skutki finansowe	41, 112
Specjalni przedstawiciele	110
Sprawozdanie	
- dotycz ce inicjatyw pa stw członkowskich	48
- innych instytucji	132
- Komisji	132
- komisji ledczej	198, VIII
- nieustawodawcze	51
- opinia mniejszo ci	56, 198
- projekt	56
- strategiczne	52, XVII
- tymczasowe	99
- ustawodawcze	49, 59
- ustne	56, 60 - 61, 154
- z własnej inicjatywy	27, 45 - 46, 52, 54, 83, 132 - 133, XVII
Sprawozdanie finansowe	98
Sprawozdawca i sprawozdawca komisji opiniodawczej ..	4, 21, 25, 47, 49 - 54, 56, 61 - 62, 64, 66, 68, 71, 73, 103, 154, 171, 173 - 174, 185, 198, 208, XVI
Sprawy w toku	229
- uznane za zamkni te	229
Sprostowania	193, 231
Stanowisko	
- Komisji	48, 58, 61 - 62, 64, 69, XIII
- Parlamentu	62
- Rady	64
Stanowisko Rady	
- odrzucenie	68
- ogłoszenie	64 - 66
- poprawki	69
- zatwierdzenie	76
Stosunki z innymi instytucjami	27, 36, 117 - 119, 121 - 138, 140
Stranicy	165 - 166
Strona internetowa	31, 34, 116, 130 - 131, 136, I, IX
Subsydiarno	38 - 39, 48
Symbole Unii	228

- -

ci lepsza współpraca mi dzy pa stwami członkowskimi	85, 99
rodki wykonawcze	XII

- T -

Tajno	5, VII.B, VII.C, VII.E, XIV
Teksty przyj te	192 - 193
Terminy	
- debata i głosowanie	156
- głosowanie imienne	180
- głosowanie podzielone	176
- poprawki	169, 174
- przedłu enie	65, 70, 72
- sprawozdanie	56

Tłumaczenie symultaniczne	158
Traktaty	79 - 81, 99, VI.XVIII
- uproszczona rewizja	80
- zwykła rewizja	79
Traktaty akcesyjne	99
Tryb nadzwyczajny posiedze Parlamentu	146
Tryb pilny	154
Trybunał Obrachunkowy	V.1, VI.V
- o wiadczenie	125
- powoływanie członków	121
Trybunał Sprawiedliwoci Unii Europejskiej	141, 219, 221, V.6
- post powanie przed	141, 219, 221, V.6
- powoływanie	120
Trzecie czytanie	
- post powanie pojednawcze	70 - 71, 97, XIX
- rozpatrywanie na posiedzeniu plenarnym	72
- wspólne posiedzenia komisji	55
- wspólny projekt	72
Tura pyta	210
- podczas sesji miesi cznej	129, II
Tymczasowe sprawozdanie	99

- U -

Uchylenie immunitetu	6, 9
Umowy mi dzynarodowe	99, 108 - 109
Uprawnienia kontrolne	106, 141
Uprawnienia wykonawcze	XII
Uproszczenie prawa Unii	103
Uproszczenie przepisów prawnych Unii	104
Ustawodawcza inicjatywa	45
Uzasadnienie	49, 51, 53, 56, 227

- W -

Wakat	4, 19 - 20, 199
Walka z przest pczo cia finansow i korupcj	XI
Wcze niejsze zwolnienie z obowi zków	21
Weryfikacja	
- mandatów	3, 14, 202, VI.XVI
- podstawy prawnej	39
Wgl d do dokumentów	5
Wiceprzewodnicz cy	
- obowi zki	23 - 25, 71, 89 - 90, 116, 143, 211
- wybór	15, 17, 19 - 21
Wieloletnie ramy finansowe	86, 99
Wi kszo ci (kwalifikowane) i minimalna wymagana liczba posłów	121 - 122, 134 - 135
- decyzje Parlamentu	
. akcesja	
. inicjatywa ustawodawcza	46
. o podtrzymaniu skargi	141
. poddanie pod głosowanie poprawek kompromisowych	174

. procedura zgody	99
. umowy międzynarodowe	108
. wotum nieufności (uchwalenie)	119
. wspólne stanowisko	
- odrzucenie	68
- poprawki	69
. wspólny projekt	72
- partie polityczne na poziomie europejskim	225
- poprawki	
. projekty poprawek i propozycje zmian w pierwszym czytaniu budżetu	
. projekty poprawek w drugim czytaniu budżetu	
. składanie	169
. sprzeciw wobec głosowania nad poprawkami przed ich doręczeniem we wszystkich trybach urzędowych	158 - 159, 169
- powoływanie	
. Komisja (członkowie)	118
. Komisja (Przewodniczący)	117
. Rzecznik Praw Obywatelskich (odwołanie)	221
. Rzecznik Praw Obywatelskich (powołanie)	219
- powoływanie komisji i grup	
. grupy polityczne	32
. komisje śledcze	198 - 199
- projekty rezolucji	
. łamanie praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa	135
- składanie propozycji	
. projekt decyzji ustalającej nową maksymalną stopę wzrostu	
. propozycja odrzucenia projektu budżetu w całości	
. rezolucji	
- debata nad przypadkami łamania praw człowieka, zasad demokracji i państwa prawa	135
- o nieudzieleniu absolutorium	V.4
- pytania wymagające odpowiedzi ustnej i debaty	128
- sprzeciw	
. głosowanie nad poprawkami bez jej doręczenia we wszystkich trybach urzędowych	169
. Porządek dzienny	
- punkty do przyjęcia bez poprawek i debaty	150
. wykładnia Regulaminu	226
. zalecenia komisji w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa	113
. zalecenia w zakresie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych	
. zmiana kolejności głosowania	174
- stwierdzenie naruszenia	78
- wniosek o zwołanie Parlamentu	146
- Wnioski	
. o głosowanie imienne	180
. o odesłanie do komisji	188
. o odroczenie debaty	190
. o odroczenie głosowania	190
. o uchwalenie rezolucji	123
- o wiadczenia Komisji, Rady i Rady Europejskiej	
. o wotum nieufności	119
. o zamknięcie debaty	189
. o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia	191
. ponowna konsultacja	63

. Porz dek dzienny	
- debata nadzwyczajna	153
- głosowanie nad punktem bez poprawek	150
- punkty co do których będą wnoszone poprawki	150
. powołanie komisji ledczej	198
. stwierdzenie kworum	168
. tryb pilny	154
- wybór	15
. Kwestorzy	15
. Przewodniczy	15
. Wiceprzewodniczy	15
- Załączniki	230
- zmiany	
. kowoty projekt porz dku dziennego	152
- Zwolnienie (wcześniejsze) z obowiązków	21
Wniosek	
- o odesłanie do komisji	185
- o rezygnację z debaty	
. niedopuszczalność	187
- o wotum nieufności dla Komisji	119
- o zamknięcie debaty	189
- o zawieszenie lub zamknięcie posiedzenia	185
- proceduralny	185, 187 - 191
- w sprawie przestrzegania Regulaminu	186
Wotum nieufności	119
Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa	112 - 113, VI, VII, VII.B
- o wiadczenia	
Wspólne komisje parlamentarne	214
Wspólne posiedzenia komisji	55, 73, 107, 211
Wspólne stanowisko	
Wspólny projekt	72
Wspólny projekt rezolucji	123
Współpraca	
- s dową	
- ci lejsza współpraca	99
- w sprawach karnych	
Wst p	
- na galerii	157
- na sali obrad	157
Wst p na sali obrad	157
Wybory	1
- Parlament	1, 229
Wybór	
- Komisja	XVI
- Kwestorzy	15, 18 - 20
- Przewodniczy	15 - 16, 19 - 20
- Przewodniczy Komisji	117
- Rzecznik Praw Obywatelskich	219
- Wiceprzewodniczy	15, 17, 19 - 20
Wygańnięcie mandatu	
- posłowie	4
Wyjaśnienia	169
Wyjaśnienia dotyczące sposobu głosowania	22, 183

Wykluczenie	
- z delegacji	166
- z komisji	206, VII.A
- z obrad	166
Wykluczenie z obrad	166
Wysłuchania publiczne dotycz ce inicjatyw obywatelskich	211
Wysoki Przedstawiciel - patrz: Wiceprzewodnicz cy Komisji/Wysoki Przedstawiciel	112
Wyst pienia jednominutowe	163, 192
Wyst pienie z Unii	82

- Z -

Zaanga owane komisje	54, 60, 107, 211
Zabranie głosu	
- czas wyst pienia	135
Zachowanie poufno ci	115
Zakłócenie porz dku	165, 167, XV
Zakłócenie porz dku	
- sankcje	166 - 167
- rodki natychmiastowe	165
Zako czenie (wcze niejsze) sprawowania funkcji	166
Zalecenia	46, 67, 99, 134, 136
- dla Rady	113, 134
- do drugiego czytania	66 - 67
- główne kierunki polityki gospodarczej	127
- mandat negocjacyjny	108
- po przeprowadzeniu post powania	198
- Rady wydane na podstawie art. 140 TFUE	100
- traktaty akcesyjne	81, 99, 214
- wspólna polityka zagraniczna i bezpiecze stwa	112 - 113
Załączniki	227, 230
Zasady podstawowe	VI.XVIII
Zast pcy	200
Zespoły mi dzypartyjne	34, I
Zewn trzna reprezentacja Unii	
- specjalni przedstawiciele	110
- Wiceprzewodnicz cy Komisji/Wysoki Przedstwaiciel	112
Zgodno finansowa	41, 49, 51
Zgromadzenie Parlamentarne Rady Europy	213
Zmiany	
- wniosek ustawodawczy	57
- w Regulaminie	226 - 227
Zwalczanie nadu y finansowych	12
Zwolnienie (wcze niejsze) z obowi zków	21
Zwoływanie	
- komisje	206
- Parlament	146
Zwrot do komisji	
- sprostowania	231

